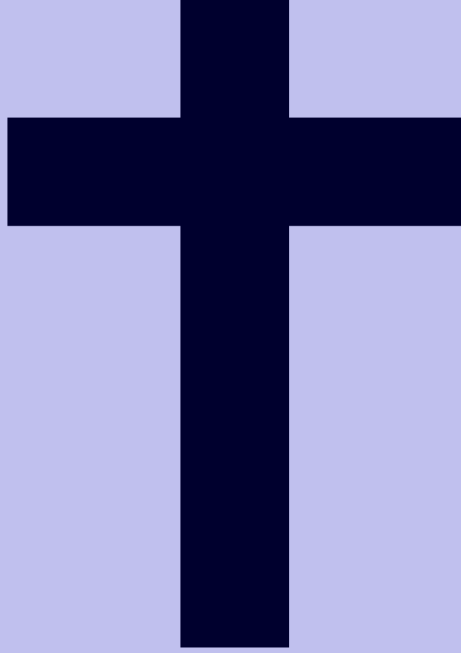

İncil

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the
World English Bible

İncil

The Holy Bible in the Turkish Language, translated from the World English Bible

Copyright © 2023 İsmail Serinken

Language: Türkçe (Turkish)

CC-BY-ND

Bu İncil tercümesi kontrol ediliyor. Eğer herhangi bir hata bulursanız lütfen turytc@eBible.org adresinden bize bildirin.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents.

For other uses, please contact the respective copyright owners.

2023-12-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 30 Dec 2023 from source files dated 30 Dec 2023

19fdæ70-69be-522d-9a4e-8538db60f3c5

Contents

MATTA	1
MARKOS	34
LUKA	55
YUHANNA	90
ELÇİLERİN İŞLERİ	117
ROMALILAR	151
1. KORİNTLİLER	165
2. KORİNTLİLER	178
GALATYALILAR	187
EFESLİLER	192
FİLİPİLİLER	197
KOLOSELİLER	200
1. SELANİKLİLER	203
2. SELANİKLİLER	206
1. TİMOTEOS	208
2. TİMOTEOS	212
TİTUS	215
FİLİMON	217
İBRANİLER	218
YAKUP	229
1. PETRUS	233
2. PETRUS	237
1. YUHANNA	240
2. YUHANNA	244
3. YUHANNA	245
YAHUDA	246
VAHİY	247

MATTA

¹ İbrahim oğlu, Davut oğlu Yeşua Mesih'in soyağacı kitabıdır.

² İbrahim İshak'ın babasıydı, İshak Yakup'un babasıydı, Yakup Yahuda ve kardeşlerinin babasıydı, ³ Yahuda Tamar'dan doğan Peres'le Zerah'ın babasıydı, Peres Hesron'un babasıydı. Hesron Ram'ın babasıydı, ⁴ Ram Amminadav'ın babasıydı, Amminadav Nahşon'un babasıydı, Nahşon Salmon'un babasıydı, ⁵ Salmon, Rahav'dan doğan Boaz'ın babasıydı. Boaz, Rut'tan doğan Ovet'in babasıydı. Ovet Yişay'ın babasıydı. ⁶ Yişay Kral Davut'un babasıydı. Davut, Uriya'nın karısından doğan Süleyman'ın babasıydı. ⁷ Süleyman Rehavam'ın babasıydı. Rehavam Aviya'nın babasıydı. Aviya Asa'nın babasıydı. ⁸ Asa Yehoşafat'ın babasıydı. Yehoşafat Yoram'ın babasıydı. Yoram Uzziya'nın babasıydı. ⁹ Uzziya Yotam'ın babasıydı. Yotam Ahaz'ın babasıydı. Ahaz Hizkiya'nın babasıydı. ¹⁰ Hizkiya Manaşşe'nin babasıydı. Manaşşe Amon'un babasıydı. Amon Yoşiya'nın babasıydı. ¹¹ Yoşiya, Babil sürgünü sırasında doğan Yehoyakin ve kardeşlerinin babasıydı.

¹² Yehoyakin, Babil sürgününden sonra doğan Şealtiel'in babasıydı. Şealtiel Zerubbabil'in babasıydı. ¹³ Zerubbabil Avihut'un babasıydı. Avihut Elyakim'in babasıydı. Elyakim Azor'un babasıydı. ¹⁴ Azor Sadok'un babasıydı. Sadok Ahim'in babasıydı. Ahim Elihut'un babasıydı. ¹⁵ Elihut Elazar'ın babasıydı. Elazar Mattan'ın babasıydı, Mattan Yakup'un babasıydı, ¹⁶ Yakup Meryem'in kocası olan Yusuf'un babasıydı. Meryem'den Mesih diye bilinen Yeşua doğdu.

¹⁷ Böylece İbrahim'den Davut'a kadar toplam on dört kuşak, Davut'tan Babil'e sürgüne kadar on dört kuşak, Babil'e sürgünden Mesih'e kadar on dört kuşaktır.

¹⁸ Yeşua Mesih'in doğumu böyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Onlar henüz bir araya gelmeden önce, Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. ¹⁹ Nişanlısı Yusuf, doğru biri olduğundan ve onu halkın önünde utandırmak istemediğinden, ondan gizlice ayrılmak niyetindeydi. ²⁰ Ama o bunları düşünürken, Efendi'nin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde meydana gelen Kutsal Ruh'tandır. ²¹ O, bir oğul doğuracak ve adını Yeşua koyacaksın. Çünkü halkını günahlarından kurtaracak olan O'dur."

²² Bütün bu olanlar, Efendi'nin peygamber aracılığıyla söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

²³ "İşte, bir bakire gebe kalıp bir oğul doğuracak.

Adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, "Tanrı bizimle" demektir.

²⁴ Yusuf uykusundan uyanınca Efendi'nin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. ²⁵ Ancak Yusuf, ilk oğlunu doğurana dek Meryem'e dokunmadı ve doğan çocuğa Yeşua adını verdi.

2

¹ Yeşua, Kral Hirodes'in döneminde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğduğunda, doğudan yıldızbilimciler Yerusaleml'e gelip şöyle dediler:

² "Yahudilerin Kralı olarak doğan çocuk nerede? Çünkü doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." ³ Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yerusaleml halkı da rahatsız oldu. ⁴ Halkın bütün başkâhinlerini ve yazıcılarını bir araya toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. ⁵ Ona, "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır:

⁶ "Ey Beytlehem, Yahuda diyarı,

Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder senden çıkacak."

7 Sonra Hirodes gizlice yıldızbilimcileri çağırıp onlardan yıldızın tam olarak ne zaman göründüğünü öğrendi. 8 Onları Beytlehem'e gönderip, "Gidin ve çocuğu dikka-tle arayın" dedi. "Onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki ben de gelip O'na tapınayım." 9 Yıldızbilimciler kralı dinledikten sonra kendi yollarına gittiler. İşte, doğuda gördükleri yıldız, çocuğun bulunduğu yerin üzerinde durana dek önlerinden gitti. 10 Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinçle doldular. 11 Eve girdiler ve çocuğu annesi Meryem'le gördüler. Yere kapanıp O'na tapındılar. Hazineselerini açıp O'na hediye olarak altın, günnük ve mür sundular. 12 Bir rüyada Hirodes'in yanına dönmemeleri konusunda uyarılınca ülkelerine başka bir yoldan döndüler.

13 Yıldızbilimciler yola çıktıktan sonra, Efendi'nin bir meleği rüyada Yusuf'a görünerek şöyle dedi: "Kalk, çocukla annesini al, Mısır'a kaç ve ben sana söyleyinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu arayacak."

14 Bunun üzerine Yusuf kalktı. Çocukla annesini alıp geceleyin Mısır'a gitti.

15 Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Efendi'nin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu:

"Oğlum Mısır'dan çağırırım."

16 O zaman Hirodes, yıldızbilimcilerin kendisini kandırıldığını anlayınca çok öfkelen-di. Onlardan öğrendiği zamanı göz önünde bulundurarak Beytlehem ve bütün yöresinde bu-lunan iki ve iki yaşından küçük erkek çocukların hepsini öldürttü. 17 O zaman Peygamber Yeremya tarafından bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

18 "Rama'da bir ses duyuldu, Ağlayış ve yas sesi, Çocukları için ağlayan Rahel Teselli edilmek istemiyor.

Çünkü onlar yok artık!"

19 Hirodes öldükten sonra Efendi'nin bir meleği, Mısır'da Yusuf'a rüyada görünerek şöyle dedi: 20 "Kalk, çocuğu ve annesini al ve İsrail diyarına geri dön. Çünkü çocuğun canını almak isteyenler öldü."

21 Böylece Yusuf çocukla annesini alıp İsrail diyarına geri döndü.

22 Fakat Arhelas'ın, babası Hirodes'in yerine Yahudiye'de kral olduğunu duyunca oraya gitmekten korktu. Bir rüyada uyarılması üzerine Galile bölgesine gitti. 23 Orada Nasıra adlı kente yerleşti. Bu, peygamberler aracılığıyla önceden bildirilen, "O'na Nasıralı denecektir" sözü yerine gelsin diye oldu.

3

1 O günlerde Vaftizci Yuhanna Yahudiye Çölü'ne gelerek şu çağrıda bulundu: 2 "Tövbe edin, çünkü Göğün Krallığı yakındır!"

3 Nitekim Peygamber Yeşaya aracılığıyla sözü edilen kişi Yuhanna'dır. Yeşaya şöyle demişti:

"Çölde yükselen ses, 'Efendi'nin yolunu hazırlayın!

Geçecek olduğu patikaları düzleyin' diyor."

4 Yuhanna'nın deve tüyünden yapılmış giysisi ve belinde deri bir kuşağı vardı. Yiyeceği çekirge ve yaban balydı. 5 Yerusalemler, bütün Yahudiye ve Ürdün yöresinin halkı ona geliyordu. 6 Halk günahlarını itiraf ederek onun tarafından Ürdün Irmağı'nda vaftiz ediliyordu.

7 Fakat Yuhanna, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için geldiklerini görünce onlara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı?

8 Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! 9 Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in çocuklarıyız' diye düşünmeyin. Size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. 10 Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.

¹¹ “Aslında ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O’nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek. ¹² Yabası elindedir. Harman yerini iyice temizleyip buğdayını ambarlarda toplayacak, samanı ise sönmeye ateşte yakacaktır.”

¹³ Sonra Yeşua, Yuhanna tarafından vaftiz edilmek üzere Galile’den Ürdün Irmağı’na geldi. ¹⁴ Ama Yuhanna, “Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?” diyerek O’na engel olmak istedi.

¹⁵ Ama Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**Şimdi buna razı ol! Çünkü doğru olan her şeyi bu şekilde uygulamamız gerekir.**” Sonra Yuhanna bunu kabul etti.

¹⁶ Yeşua vaftiz olur olmaz sudan çıktı. İşte, o sırada gökler açıldı. Yeşua, Tanrı’nın Ruhunun bir güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. ¹⁷ Göklerden gelen bir ses, “İşte, kendisinden hoşnut olduğum sevgili Oğlum budur” dedi.

4

¹ Sonra Yeşua, İblis tarafından denenmek üzere Ruh tarafından çöle götürüldü. ² Kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. ³ Ayartıcı gelip O’na, “Eğer Tanrı’nın Oğlu’ysan, şu taşlara ekmek olmasını buyur” dedi.

⁴ Yeşua ona şöyle yanıt verdi: “**‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı’nın ağzından çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.**”

⁵ Sonra İblis O’nu kutsal kente götürdü. O’nu tapınağın tepesine çıkarıp, ⁶ “Eğer sen Tanrı’nın Oğlu’ysan, kendini aşağı at” dedi, “Çünkü şöyle yazılmıştır: ‘Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek.’ ‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye Seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’”

⁷ Yeşua İblis’e şöyle yanıt verdi: “**Yine, ‘Tanrının Efendi’yi denemeyeceksin’ diye yazılmıştır.**”

⁸ Yine İblis O’nu çok yüksek bir dağa çıkardı. O’na dünyanın bütün krallıklarını ve görkemini gösterdi. ⁹ “Eğer yere kapanıp bana taparsan, bunların hepsini sana vereceğim” dedi.

¹⁰ Sonra Yeşua ona, “**Çekil git Şeytan! Çünkü; ‘Tanrının Efendi’ye tapınacaksınız ve yalnız O’na hizmet edeceksiniz’ diye yazılmıştır.**”

¹¹ Sonra İblis Yeşua’yı terk edip gitti. Melekler gelip O’na hizmet ettiler.

¹² Yeşua, Yuhanna’nın tutuklandığını duyunca Galile’ye döndü.

¹³ Nasıra’dan ayrılıp Zevulun ve Naftali yöresinde, Galile Gölü kıyısındaki Kefarnahum’a yerleşti. ¹⁴ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

¹⁵ “Zevulun ve Naftali diyarı,

Ürdün Irmağı’nın ötesinde, denize doğru, Ulusların Galilesi!

¹⁶ Karanlıkta oturan halk büyük bir ışık gördü.

Ölümün gölgelediği diyarda Yaşayanlara ışık doğdu.”

¹⁷ O günden itibaren Yeşua şu çağrıda bulunmaya başladı: “**Tövbe edin! Çünkü Göğün Krallığı yaklaştı.**”

¹⁸ Yeşua, Galile Gölü kıyısında yürürken iki kardeşi gördü. Petrus diye anılan Simon ve kardeşi Andreas denize ağ atıyordu. Çünkü onlar balıkçıydı. ¹⁹ Onlara, “**Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım**” dedi.

²⁰ Hemen ağlarını bırakıp O’nun ardından gittiler. ²¹ Oradan giderken, diğer iki kardeşi, Zebedi’nin oğulları Yakup ve kardeşi Yuhanna’yı gördü. Babaları Zebedi’yle birlikte teknede ağlarını onarıyorlardı.

²² Onları da çağırdı. Hemen tekneyi ve babalarını bırakıp Yeşua’nın ardından gittiler.

²³ Yeşua, havralarda öğretirken, krallığın Müjdesi’ni duyurarak, halk arasındaki her hastalığı, her illeti iyileştirerek bütün Galile’yi dolaştı. ²⁴ O’nunla ilgili haber bütün

Suriye'ye yayıldı. Türlü hastalıklara yakalanmış tüm hastaları, eziyet çekenleri, iblise tutulmuş olanları, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. ²⁵ Galile, Dekapolis, Yerusaleml, Yahudiye ve Ürdün Irmağı'nın ötesinden gelen büyük kalabalıklar O'nu izliyordu.

5

¹ Yeşua kalabalıkları görünce dağa çıktı. Oturunca öğrencileri yanına geldi. ² Onlara şöyle öğretmeye başladı:

³ “Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Cennetin Krallığı onlarındır. ⁴ Ne mutlu yas tutanlara, Çünkü onlar teselli edilecekler. ⁵ Ne mutlu yumuşak huylulara! Çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklar.

⁶ Ne mutlu doğruluk için acıkıp susayanlara!

Çünkü onlar doyurulacaklar.

⁷ Ne mutlu merhametli olanlara!

Çünkü onlar merhamete kavuşacaklar.

⁸ Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.

⁹ Ne mutlu barış yapıcılara!

Çünkü onlara Tanrı'nın çocukları denilecek.

¹⁰ Ne mutlu doğruluk uğruna zulme uğrayanlara, Çünkü Cennetin Krallığı onlarındır.

¹¹ Benim uğruma insanlar size sövüp zulmettiğinde, yalan yere size karşı her türlü kötü sözü söylediklerinde ne mutlu size. ¹² Sevinin, artan ölçüde sevinç duyun! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Sizden önceki peygamberlere de böyle zulmettiler.

¹³ Yeryüzünün tuzu sizsiniz. Ama tuz tadını yitirirse, nasıl ona yeniden tuz tadı verilebilir? Artık dışarı atılıp insanların ayakları altında çiğnenmekten başka hiçbir işe yaramaz.

¹⁴ Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepede bulunan kent gizlenemez. ¹⁵ Kandili yakıp tahlıl ölçeğinin altına kim koyar? Tersine, kandillige koyulur ve böylece evde bulunan herkese ışık verir. ¹⁶ Işığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görüp gökteki Babanız'ı yüceltsinler.

¹⁷ Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim. ¹⁸ Size doğrusunu söyleyeyim, yer ve gök ortadan kalkmadan, her şey gerçekleşmeden, Kutsal Yasa'dan küçük bir harf ya da bir nokta bile yok olmayacaktır. ¹⁹ Bu nedenle, kim bu en küçük buyruklardan birini çiğner ve başkalarına bunu yapmayı öğretirse, Gögün Krallığı'nda en küçük olarak anılacak ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük olarak anılacak. ²⁰ Size şunu söyleyeyim: Doğruluğunuz yazıcılarınkinden ve Ferisiler'inkinden üstün olmadıkça, Cennetin Krallığı'na giremezsiniz!

²¹ Atalarımıza, ‘Öldürmeyeceksin, adam öldüren yargılanacak’ dendiğini duydunuz.

²² Ama ben size diyorum ki, kardeşine nedensiz yere öfkelenen herkes yargılanacaktır. Kim kardeşine boş kafa derse, Yüksek Kurul'da yargılanacaktır. Kim kardeşine ahmak derse cehennem ateşiyle karşı karşıya kalacaktır.

²³ Bu nedenle sunakta adak sunarken kardeşinin sana karşı bir şikayeti olduğunu anımsarsan, ²⁴ adağını orada sunağın önünde bırak, git önce kardeşinle barış, sonra gel adağını sun. ²⁵ Senden davacı olanla daha yoldayken hemen anlaş. Diğer türlü o kişi seni yargıca, yargıç da gardiyana teslim edebilir; en sonunda da zindana atılabilirsin. ²⁶ Sana doğrusunu söyleyeyim, borcunun tamamını ödemededen oradan asla çıkamazsın.

²⁷ ‘Zina etmeyeceksin’ dendiğini duydunuz. ²⁸ Ama ben size diyorum ki, bir kadına şehvetle bakan her adam, onunla zaten kalbinde zina etmiş olur. ²⁹ Sağ gözün günah işlemene neden olursa, onu çıkarıp at. Çünkü beden bir üyesinin yok olması, bütün beden cehenneme atılmasından iyidir. ³⁰ Sağ elin günah işlemene neden olursa, onu

kesip at. Çünkü bütün bedeninin cehenneme atılmasındansa, bir üyenin yok olması daha iyidir.

³¹ Ayrıca, 'Kim karısını boşarsa, ona boşanma belgesi versin' denilmiştir.

³² Ama ben size diyorum ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayan, onu zinaya sürüklemiş olur. Boşanmış kadınla evlenen de zina etmiş demektir.

³³ Yine atalarımıza, 'Yalan yere yemin etmeyeceksin, ama Efendi'nin önünde içtiğin yeminleri yerine getireceksin' dediğini duydunuz. ³⁴⁻³⁵ Ama ben size diyorum ki, hiç yemin etmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne de yer üzerine, çünkü orası Tanrı'nın ayaklarının taburesidir; ne de Yeruşalem üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir. ³⁶ Başınızın üzerine de yemin etmeyeceksin, çünkü saçınızın tek telini ak veya kara edemezsiniz. ³⁷ 'Evet'iniz 'evet' ve 'hayır'ınız 'hayır' olsun. Ötesi Şeytan'dandır.

³⁸ 'Göze göz, dişe diş' dediğini duydunuz. ³⁹ Ama ben size diyorum ki, kötü olana karşı koymayın. Sağ yanağınıza vurana, ötekini de çevirin. ⁴⁰ Biri gömleğinizi almak için size karşı dava açarsa, ceketinizi de verin. ⁴¹ Sizi bin adım yol yürümeye zorlayanla siz iki bin adım yürüyün. ⁴² Sizden dileyenlere verin, ödünç isteyeniyi geri çevirmeyin.

⁴³ 'Komşunu seveceksin ve düşmanından nefret edeceksin' dediğini duydunuz. ⁴⁴ Ama ben size diyorum ki, düşmanlarınızı sevin, size lanet edenleri siz kutsayın. Sizden nefret edenlere siz iyilik edin. Onlar için dua edin. ⁴⁵ Öyle ki gökteki Babanız'ın oğulları olasınız. Çünkü O, güneşini hem kötülerin hem iyilerin üzerine doğdurur; yağmuru hem doğruların hem doğru olmayanların üzerine yağdırır. ⁴⁶ Eğer yalnızca sizi sevenleri severseniz, bundan ne ödülünüz olur? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁷ Yalnızca dostlarınıza selam verirseniz, fazladan ne yapmış olursunuz? Vergi görevlileri bile aynı şeyi yapmıyor mu? ⁴⁸ Bu nedenle, gökteki Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun."

6

¹ "İyilik yaparken gösteriş yapmaktan kaçın. Yoksa gökteki Babanız'ın ödülünden yoksun kalırsınız. ² Bu nedenle, birisine yardım ettiğinizde bunu borazan çalarak yapmayın. İkiyüzlüler insanların övgüsünü kazanmak için havralarda ve sokaklarda böyle yaparlar. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. ³ Siz sadaka verirken, sol eliniz sağ elinizin ne yaptığını bilmesin. ⁴ Öyle ki, yaptığınız iyilik gizli kalsın. Gizlice yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir."

⁵ "Dua ettiğinizde ikiyüzlüler gibi olmayın. Çünkü onlar kendilerini herkese göstermek için havralarda ve sokakların başlarında durup dua etmeyi severler. Kesinlikle, size söylüyorum ki, onlar ödülleri almışlardır. ⁶ Ama siz dua ettiğinizde iç odanıza girin ve kapınızı kapayarak gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi açıkça ödüllendirecektir. ⁷ Dua ettiğinizde, putperestler gibi boş söz tekrarı yapmayın. Çünkü onlar çok söz söylemekle seslerini duyurabileceklerini sanırlar. ⁸ Bu nedenle siz onlar gibi olmayın. Çünkü Babanız neye ihtiyacınız olduğunu siz daha O'ndan dilemeden önce bilir.

⁹ Siz şöyle dua edin:

" 'Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun.

¹⁰ Krallığın gelsin.

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin olsun.

¹¹ Bugün bize günlük ekmeğimizi ver.

¹² Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, Sen de bizim suçlarımızı bağışla.

¹³ Denenmemize izin verme, Bizi kötü olandan kurtar.

Çünkü krallık, güç ve yücelik sonsuza dek senindir! Amin."

¹⁴ "Başkalarının suçlarını bağışlarsanız, göksel Babanız da sizin suçlarınızı bağışlar.

¹⁵ Ama siz insanların suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz."

16 “Ayrıca oruç tuttuğunuz zaman, ikiyüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruçlu oldukları anlaşılın diye kendilerine perişan bir görünüm verirler. Size doğrusunu söyleyeyim, onlar ödülleri aldılar. 17 Ama siz, oruç tuttuğunuz zaman, başınıza yağ sürüp yüzünüzü yıkayın. 18 Öyle ki, orucunuz insanlar tarafından değil, gizlide olan Babanız tarafından görülsün. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir.”

19 “Kendinize, güve ve pasın yiyip bitirdiği, hırsızların girip çaldığı, yeryüzünde hazineler biriktirmeyin. 20 Bunun yerine kendinize gökte hazineler biriktirin. Orada ne güve ne pas yiyip bitirir ne de hırsızlar girip çalar. 21 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

22 “Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözünüz sağlamsa, tüm bedeniniz ışıkla dolar. 23 Ama gözünüz kötüyse, tüm bedeniniz karanlıkla dolar. Buna göre, içinizdeki ışık karanlıksa, ne büyüktür o karanlık!”

24 “Hiç kimse iki efendiye hizmet edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp öbürünü küçümser. Hem Tanrı’ya, hem de paraya hizmet edemezsiniz. 25 Bu nedenle size derim ki: ‘Ne yiyip ne içeceğiz?’ diye yaşamınız için, ‘Ne giyeceğiz?’ diye bedeniniz için kaygılanmayın. Yaşam yemekten, beden de giyimden daha önemli değil mi? 26 Bakın gökte uçan kuşlar ne ekerler ne biçerler ne de ambarda yiyecek biriktirirler. Göksel Babanız onları besler. Siz onlardan çok daha değerli değil misiniz?”

27 “Hanginiz kaygılanmakla ömrüne bir an ekleyebilir? 28 Giyim konusunda neden kaygılanıyorsunuz? Kır zambaklarının, nasıl büyüdüğünü bir düşünün. Ne çalışırlar ne de iplik eğirirler. 29 Yine de size şunu söyleyeyim, Süleyman bile bütün görkemine karşın bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 30 Bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle giydiren Tanrı’nın, sizi de giydireceği çok daha belli değil mi, ey kıt imanlılar?”

31 “Bunun için, ‘Ne yiyeceğiz?’, ‘Ne içeceğiz?’ ya da ‘Neyle giyineceğiz?’ diyerek kaygılanmayın. 32 Çünkü uluslar hep bu şeylerin peşinden giderler. Oysa göksel Babanız tüm bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. 33 Siz ilk olarak Tanrı’nın Krallığı’nı ve O’nun doğruluğunu arayın, o zaman bütün bunlar da size verilecektir. 34 Bu nedenle yarın için kaygılanmayın. Yarının kaygısı yarının olsun. Her günün sıkıntısı kendine yeter.”

7

1 “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. 2 Çünkü hangi yargıyla yargılırsanız aynı yargıyla yargılanacaksınız. Hangi ölçekle verirseniz aynı ölçekle alacaksınız. 3 Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki mertegi göz ardı edersin? 4 Kendi gözünde mertek varken kardeşine nasıl olur da ‘İzin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? 5 Seni ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki mertegi çıkar ki, sonra kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin.”

6 “Kutsal olanı köpeklere vermeyin. İncilerinizi domuzların önüne atmayın. Yoksa onları ayakları altında çiğnedikten sonra dönüp sizi paramparça edebilirler.”

7 “Dileyin, size verilecektir. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın size açılacaktır. 8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır. 9 Hangi biriniz kendisinden ekmek isteyen oğluna taş verir? 10 Ya da balık isterse, ona yılan verir? 11 Eğer kötü olan sizler çocuklarınıza iyi armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Babanız’ın kendisinden dileyenlere iyi şeyler vereceği çok daha kesin değil mi? 12 Bu nedenle, insanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara aynı biçimde davranın. Çünkü Kutsal Yasa’nın ve peygamberlerin sözlerinin toplamı budur.”

13 “Dar kapıdan girin. Çünkü yıkıma götüren kapı geniş ve yol enlidir. Oradan girenler çoktur. 14 Yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir! Onu bulanlar azdır.”

15 “Kuzu postuna bürünerek gelen sahte peygamberlerden sakının. Onlar özde yırtıcı kurtlardır. 16 Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi?

17 Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. 18 İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da iyi meyve veremez. 19 İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. 20 Bu nedenle onları meyvelerinden tanıyacaksınız.”

21 “Bana, ‘Efendim, Efendim’ diyen herkes Cennetin Krallığı'na girmeyecek, ancak göklerdeki Babam'ın isteğini yerine getiren girecektir. 22 O gün birçokları bana, ‘Efendim, Efendim! Biz senin adınla peygamberlik etmedik mi? Senin adınla iblisleri kovmadık mı? Ve senin adınla pek çok büyük işler yapmadık mı?’ diyecekler. 23 O zaman ben de onlara, ‘Ben sizi hiç tanımadım. Benden uzak durun siz ey kötülük yapanlar!’ diyeceğim.”

24 “Bu sözlerimi duyup uygulayan herkes, evini kaya üzerine kuran bilge adama benzer. 25 Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır ama ev yıkılmaz. Çünkü kaya üzerine kurulmuştur. 26 Bu sözlerimi duyup da uygulamayan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer. 27 Yağmur yağar, seller gelir, yeller eser ve o eve saldırır. Ev yıkılır ve çöküşü de korkunç olur.”

28 Yeşua konuşmasını bitirince, halk O'nun öğretisi karşısında şaşkınlık içinde kaldı. 29 Çünkü onlara kendi yazıcıları gibi öğretmiyor, yetkili biri gibi öğretiyordu.

8

1 Yeşua dağdan indiğinde, büyük bir kalabalık O'nu izliyordu.

2 İşte, cüzamlı bir adam yanına gelip, “Efendim, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek O'na tapındı.

3 Yeşua elini uzatıp ona dokunarak, “İsterim, temiz ol” dedi. Adam o an cüzamdan temizlendi. 4 Yeşua ona, “Bak, kimseye bir şey söyleme. Git, kendini kâhine göster ve cüzamdan temizlendiğini onlara tanıklık etmek için Musa'nın buyurduğu sunuyu sun” dedi.

5 Yeşua Kafarnahum'a vardığında, bir yüzbaşı gelip O'na yalvardı.

6 “Efendim, uşağım evde felçli, acı içinde yatıyor” diyerek yardım istedi.

7 Yeşua, “Gelip onu iyileştireceğim” dedi.

8 Yüzbaşı, “Efendim, evime girmene layık değilim” diye karşılık verdi. “Sen sadece bir söz söyle uşağım iyileşir. 9 Çünkü ben de buyruk altında bir adamım, emrimde askerlerim var. Birine ‘Git’ derim, gider; diğerine ‘Gel’ derim, gelir; köleme ‘Şunu yap’ derim, o da yapar.”

10 Yeşua duyduğu bu sözlere hayran kaldı. Ardından gelenlere şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İsrail'de bile bu kadar büyük imanı olan birisini görmedim. 11 Size şunu söyleyeyim, doğudan ve batıdan birçokları gelecek ve İbrahim'le, İshak'la ve Yakup'la Cennetin Krallığı'nda sofraya oturacaklar. 12 Ama bu Krallığın çocukları dışarıdaki karanlığa atılacak. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.” 13 Yeşua yüzbaşıya, “Yoluna git. İnandığın gibi olsun” dedi. Ve uşak o saatte iyileşti.

14 Yeşua Petrus'un evine geldiğinde, onun kaynanasının ateşler içinde yattığını gördü. 15 Eline dokunduğunda ateş bedenini terk etti. Böylece kadın kalkıp Yeşua'ya hizmet etti. 16 Akşam olunca, iblise tutulmuş birçok kişileri O'na getirdiler. Kötü ruhları tek sözle kovdu ve hasta olanların hepsini iyileştirdi. 17 Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O yükledi.”

18 Yeşua, çevresindeki büyük kalabalığı görünce, karşı tarafa geçilmesini buyurdu.

19 Yazıcılardan birisi gelip O'na, “Öğretmenim, nereye gidersen peşinden geleceğim” dedi.

20 Yeşua ona, “Tilkilerin inleri, kuşların yuvaları var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok” dedi.

21 Öğrencilerinden biri O'na, “Efendim, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.

22 Ama Yeşua ona, “Ardından gel! Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsünler” dedi.

²³ Yeşua tekneye binince öğrencileri de O'nu izledi. ²⁴ Denizde ansızın şiddetli bir fırtına koıtu. Öyle ki, dalgalar teknenin üzerinden aşuyordu. O sırada Yeşua uyuyordu. ²⁵ Öğrencileri yanına gelip O'nu uyandırarak, "Efendimiz kurtar bizi, yoksa öleceğiz!" dediler.

²⁶ Onlara, "Neden korkuyorsunuz, ey kıt imanlılar?" dedi. Sonra kalktı, rüzgârı ve denizi azarladı. Ve ortalık süt liman oldu.

²⁷ Öğrenciler şaşkınlık içinde kaldılar. "Bu nasıl bir adam ki, rüzgâr da deniz de O'na itaat ediyor?" dediler.

²⁸ Yeşua karşı yakadaki Gadaralıların memleketine vardı. Orada O'nu mezarlık mağaralardan öfkeyle çıkan ibislere tutsak iki kişiyi karşıladı. Bu kişiler o kadar tehlikeliydi ki oradan kimse geçemiyordu. ²⁹ Yeşua- 'ya, "Ey Tanrı'nın Oğlu Yeşua, bizden ne istiyorsun?" diye bağırdılar. "Buraya, vaktinden önce bize eziyet etmek için mi geldin?"

³⁰ Onlardan uzakta otlayan bir domuz sürüsü vardı. ³¹ İblisler, "Bizi kovacaksan, şu domuz sürüsüne gitmemize izin ver" diyerek O'na yalvardılar.

³² Onlara, "Gidin!" dedi.

İblisler adamlardan çıkıp domuz sürüsünün içine girdiler. İşte o an, bütün sürü uçurumdan denize atlayarak boğuldu. ³³ Onları güdenler kaçıp kente gittiler. İblise tutulmuş adamların başına gelenler de dahil olmak üzere olup biten her şeyi anlattılar. ³⁴ Ardından bütün kent Yeşua'yı karşılamaya çıktı. On'u gördüklerinde bölgelerinden ayrılması için yalvardılar.

9

¹ Yeşua bir tekneye binip karşı yakaya geçti ve kendi kentine geldi.

² O'na döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Onların imanını gören Yeşua felçliye, "Cesur ol oğlum! Günahların bağışlandı" dedi.

³ Bunun üzerine bazı yazıcılar kendi içlerinden, "Bu adam küfrediyor" dediler.

⁴ Onların bu düşüncelerini bilen Yeşua dedi ki, "Neden yüreğinizde bu türden kötü düşüncelere yer veriyorsunuz? ⁵ Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yürü' demek mi? ⁶ Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz." Sonra felçliye, "Kalk, döşegini topla ve evine git" dedi.

⁷ O da kalkıp evine gitti. ⁸ Halk bunu görünce şaşkınlık içinde kaldı. İnsana böyle bir yetki vermiş olan Tanrı'yı yücelttiler.

⁹ Yeşua oradan geçerken vergi toplama yerinde oturan Matta adında bir adam gördü. Ona "Beni izle" dedi. Adam da kalkıp Yeşua'nın ardından gitti. ¹⁰ Yeşua onun evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. ¹¹ Ferisiler bunu görünce öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yemek yiyor?" dediler.

¹² Yeşua bunu işitince onlara, "Sağlıklı olanların değil, hastaların hekime ihtiyacı var" dedi. ¹³ "Siz gidin de şunun ne anlama geldiğini öğrenin: 'Ben kurban değil, merhamet isterim', çünkü ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."

¹⁴ O sırada Yuhanna'nın öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Biz ve Ferisiler sık sık oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" dediler.

¹⁵ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Güvey yanlarındayken arkadaşları yas tutabilir mi? Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve o zaman oruç tutacaklar. ¹⁶ Hiç kimse eski giysiyi yeni bir kumaş parçasıyla yamamaz. Çünkü yeni kumaş çeker, yama giysiden kopar ve delik daha beter olur. ¹⁷ İnsanlar yeni şarabı eski tulumlara koymazlar, yoksa tulumlar patlar, şarap dökülür, tulumlar da mahvolur. Yeni şarap yeni tulumlara koyulur ve böylece ikisi de korunmuş olur."

¹⁸ Yeşua bunları onlara anlatırken, bir havra yöneticisi gelip O'nun önünde tapınarak, "Kızım az önce öldü, ama gelip elini onun üzerine koyarsan dirilecektir" dedi.

¹⁹ Yeşua kalkıp öğrencileriyle birlikte onun ardından gitti. ²⁰ Tam o sırada on iki yıldır kanaması olan bir kadın Yeşua'nın ardından gelip giysisinin püskülüne dokundu. ²¹ Çünkü içinden, "Giysisine bir dokunsam, iyileşirim" diyordu.

²² Yeşua ardına dönüp onu görünce, "Kızım, cesur ol! İmanın seni iyileştirdi" dedi. Ve kadın o saatte iyileşti.

²³ Yeşua, yöneticinin evine girip kaval çalanları ve gürültülü kalabalığı görünce, ²⁴ onlara, "Çekilin, kız ölmedi, uyuyor" dedi.

Onlar O'nunla alay ettiler. ²⁵ Kalabalık dışarı çıkarıldıktan sonra, Yeşua içeri girdi. Kızın elinden tuttu ve kız ayağa kalktı. ²⁶ Bu haber bütün o bölgeye yayıldı.

²⁷ Yeşua oradan geçerken, iki kör, "Bize merhamet et, ey Davut Oğlu!" diye haykırarak O'nun ardından gittiler. ²⁸ Eve girince körler yanına geldi. Yeşua onlara, "Bunu yapabileceğime inanıyor musunuz?" diye sordu.

Ona, "Evet, Efendimiz inanıyoruz" dediler.

²⁹ Sonra gözlerine dokunarak, "İmanınıza göre olsun" dedi. ³⁰ Ve körlerin gözleri açıldı. Yeşua, "Sakın, bunu kimse bilmesin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. ³¹ Ama onlar çıkıp Yeşua'yla ilgili haberi tüm bölgelerine yaydılar.

³² Onlar dışarı çıkarken, Yeşua'ya iblise tutulmuş dilsiz bir adam getirdiler. ³³ İblis kovulduğunda adamın dili çözöldü. Kalabalık hayret içindeydi, "İsrail'de böyle bir şey hiç görülmemiştir!" diyordu.

³⁴ Ama Ferisiler, "İblisleri iblislerin önderi aracılığıyla kovuyor" diyorlardı.

³⁵ Yeşua bütün kent ve köyleri dolaşarak havralarda öğretiyor, göksel krallığın Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasındaki her hastalığı ve her illeti iyileştiriyordu. ³⁶ Kalabalıkları görünce, onlara acıdı. Bitkin ve dağılmış, çobansız koyunlar gibiydiler. ³⁷ Sonra öğrencilerine, "Ürün gerçekten bol ama işçiler az. ³⁸ Bu nedenle, ürünün sahibi olan Efendi'ye ürününü toplayacak işçiler göndersin diye dua edin." dedi.

10

¹ Yeşua on iki öğrencisini yanına çağırıp onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. Onlar böylece kötü ruhları kovacak, her hastalığı, her illeti iyileştirecekti. ²⁻⁴ Bu on iki öğrencinin adları şöyledir; Birincisi, Petrus diye bilinen Simon, kardeşi Andreas, Zebedi'nin oğulları Yakup ve Yuhanna, Filipus; Bartalmay; Tomas, vergi görevlisi Matta, Alfay oğlu Yakup ve Taday, Yurtsever Simon ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

⁵ Yeşua bu on iki öğrencisini şu buyrukla halkın arasına gönderdi: "Öteki ulusların arasına girmeyin. Samiriyeliler'in hiçbir kentine de uğramayın. ⁶ Bunun yerine, İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gidin. ⁷ Gittiğiniz yerlerde, 'Cennetin Krallığı'nın yaklaştığını bildirin. ⁸ Hastaları iyileştirin, cüzamlıları temizleyin ve iblisleri kovun. Bedelsiz aldınız, öyleyse bedelsizce verin. ⁹ Kuşağınıza altın, gümüş ya da bakır para koymayın. ¹⁰ Yolculuğunuz için ne torba ne yedek kıyafet ne çarık ne de değnek alın. Çünkü işçi yemeğini hak eder. ¹¹ Hangi kent ya da köye girerseniz, orada saygın birini bulun ve yola çıkana dek onunla kalın. ¹² Evine girerken evdekilere esenlik dileyin. ¹³ Evinde yaşayanlar buna layıksa dilediğiniz esenlik onlarla olsun; eğer layık değilirse, esenliğiniz size geri dönsün. ¹⁴ Sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezlerse o evden ya da o kentten ayrılırken, ayaklarınızın tozunu silkin. ¹⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde o kentin durumu Sodom ve Gomora bölgesinin durumundan beter olacaktır.

¹⁶ "İşte, sizi koyunlar gibi kurtların arasına gönderiyorum. Bu nedenle yılan gibi akıllı, güvercin gibi saf olun. ¹⁷ Ama insanlardan sakının. Çünkü sizi mahkemelere verecek, havralarında kırbaçlayacaklar. ¹⁸ Evet benim yüzümden, valilerin, kralların

önüne çıkarılacak, böylece onlara ve uluslara tanıklık edeceksiniz. ¹⁹ Ama sizi mahkemeye çıkardıklarında neyi nasıl söyleyeceğinizi düşünerek kaygılanmayın. Çünkü söylemeniz gerekenler o saatte size bildirilecek. ²⁰ Çünkü konuşan siz değil, sizin aracılığınızla Babanız'ın Ruhu olacak.”

²¹ “Kardeş, kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldıracak ve onları öldürtecek. ²² Benim adımdan ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kişi kurtulacaktır. ²³ Bir kentte size zulmettiklerinde, öbürüne kaçın. Çünkü size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu gelinceye dek İsrail kentlerinin tümünü dolaşmış olmayacaksınız.”

²⁴ “Öğrenci öğretmeninden, hizmetkâr da efendisinden üstün değildir.

²⁵ Öğrencinin öğretmeni gibi, hizmetkârın da efendisi gibi olması yeterlidir. Eğer insanlar evin efendisine Beelzevul adını vermişlerse, O'nun ev halkına neler demezler! ²⁶ Bu nedenle onlardan korkmayın. Çünkü örtülü olup da açığa çıkarılmayacak gizli olup bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ²⁷ Size karanlıkta bildirdiklerimi, siz ışıktaki söyleyin. Kulağınıza fısıldananları damlardan duyurun. ²⁸ Bedeni öldürüp de canı öldüremeyenlerden korkmayın. Bunun yerine hem canı hem de bedeni cehennemde mahvedebilen Tanrı'dan korkun.”

²⁹ “İki serçe bir madeni paraya satılmıyor mu? Babanız'ın iradesi olmadan bunlardan hiçbiri yere düşmez. ³⁰ Ama size gelince, başınızdaki bütün saçlar sayılıdır. ³¹ Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz. ³² Beni insanların önünde açıkça kabul eden herkesi, ben de gökdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. ³³ Ama kim beni insanların önünde inkâr ederse, ben de onu gökteki Babam'ın önünde inkâr edeceğim.”

³⁴ “Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın. Barış değil, kılıç getirmeye geldim. ³⁵ Çünkü babayla oğlu, anneyle kızı, gelinle kaynanayı birbirinden ayırmaya geldim. ³⁶ İnsanın düşmanı kendi ev halkı olacaktır. ³⁷ Annesini ya da babasını benden çok seven bana layık değildir. Oğlunu veya kızını benden daha çok seven bana layık değildir. ³⁸ Çarmıhını yüklenip ardım sıra gelmeyen bana layık değildir. ³⁹ Yaşamı bulmak isteyen onu kaybedecek. Yaşamını benim uğruma kaybeden ise onu bulacaktır.”

⁴⁰ “Sizi kabul eden beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. ⁴¹ Bir peygamberi peygamber olarak kabul eden, peygambere göre bir ödül alacaktır. Doğru bir adamı doğru biri olarak kabul eden, doğru adama göre bir ödül alacaktır. ⁴² Kim bu küçüklerden birine öğrenci olduğu için bir bardak soğuk su verirse, size doğrusunu söyleyeyim, kesinlikle ödülünü kaybetmeyecektir.”

11

¹ Yeşua on iki öğrencisine buyruklarını verdikten sonra, onların kentlerinde öğretmek ve Tanrı sözünü duyurmak üzere oradan ayrıldı.

²⁻³ Zindanda bulunan Yuhanna, Mesih'in yapmış olduğu işleri duyduktan sonra, iki öğrencisini O'na gönderdi. Öğrencileri Yeşua'ya,

“Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birisini mi arayalım?” diye sordular.

⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Gidin, duyduklarınızı ve gördüklerinizi Yuhanna'ya bildirin. ⁵ Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temiz kınıyor, sağırlar duyuyor, ölümler diriliyor ve Müjde yoksullara duyuruluyor. ⁶ Ne mutlu benden ötürü tökezlemeyenlere!”

⁷ Yuhanna'nın öğrencileri kendi yollarına giderken, Yeşua Yuhanna hakkında konuşmaya başladı. “Çöle ne görmek için gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı? ⁸ Evet ne görmeye gittiniz? Hoş pahalı giysiler giymiş bir adam mı? Bakın, böyle giyinenler kral saraylarında bulunur.

⁹ Öyleyse neden gittiniz? Peygamber görmek için mi? Evet, size doğrusunu söyleyeyim, gördüğünüz kişi peygamberden fazlasıdır. ¹⁰ Çünkü onunla ilgili, 'İşte, senin önünden habercimi gönderiyorum; O önün sıra gidip yolunu hazırlayacak' diye yazılmıştır. ¹¹ Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha büyüğü çıkmamıştır. Ama yine de Göğün Krallığı'nın en küçüğü ondan daha büyüktür. ¹² Vaftizci Yuhanna'nın günlerinin başından bugüne dek, Göğün Krallığı zorlu kişiler tarafından zorbalıkla ele geçirilmeye çalışılıyor. ¹³ Çünkü bütün peygamberler ve Yasa, Yuhanna'ya dek olacakları önceden bildirdi. ¹⁴ Eğer kabul etmek isterseniz gelecek olan İlyas odur. ¹⁵ İşitecek kulağı olan işitsin."

¹⁶⁻¹⁷ "Bu çağın insanlarını neye benzeteyim? Çarşı meydanlarında oturup arkadaşlarına, 'Kaval çaldık, siz oynamadınız; yas tuttuk siz dövünmediniz' diyen çocuklara benzerler. ¹⁸ Çünkü Yuhanna geldiğinde yemedi, içmedi ve ona 'iblise tutulmuş' dediler. ¹⁹ İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti ve O'na, 'Obur ve ayyaş bir adam! Şuna bakın vergi görevlilerinin ve günahkârların dostu!' dediler. Ancak bilgelik yaptığı işlerle kendini belli eder."

²⁰ Sonra, Yeşua büyük işlerinin çoğunu gerçekleştirmiş olduğu kentleri tövbe etmedikleri için azarlamaya başladı. ²¹ "Vay haline, Horazin! Vay haline Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur'da ve Sayda'da yapılmış olsaydı, onlar çoktan çul kuşanıp ve kül içinde oturarak tövbe etmiş olurlardı. ²² Ama size şunu söyleyeyim, yargı gününde haliniz Sur ve Sayda'nın halinden beter olacaktır. ²³ Ve sen, Kafarnahum göğe mi yükseleceksin? Hayır, Hades'e ineceksin. Sende yapılmış olan büyük işler Sodom'da yapılmış olsaydı, bugün hala ayakta olurdu. ²⁴ Ama sana şunu söyleyeyim, yargı günü halin Sodom bölgesinden beter olacaktır."

²⁵ Ardından Yeşua şöyle dedi: "Baba, göklerin ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. ²⁶ Evet Baba, bu senin arzundu. ²⁷ Her şey bana Babam tarafından verildi. Oğul'u Baba'dan başka kimse bilmez; Baba'yı, Oğul'dan ve Oğul'un O'nu tanıtmak istediği kişilerden başkası bilmez."

²⁸ "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size huzur veririm. ²⁹ Boyunduruğumu takının ve benden öğrenin. Çünkü ben nazik ve alçakgönüllüyüm. Ve böylece canlarınız huzur bulur. ³⁰ Çünkü boyunduruğum kolay, yüküm hafiftir."

12

¹ O sıralarda, Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri aç oldukları için başakları koparıp yemeye başladılar. ² Ferisiler bunu görünce Yeşua'ya, "Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasaya aykırı bir şey yapıyorlar" dediler.

³ Yeşua onlara, "Davut'un acıktığı zaman beraberindekilerle birlikte ne yaptığını okumadınız mı?" diye sordu. ⁴ "Tanrı'nın evine girip kendisinin ve beraberindekilerin yemesi yasak olan, yalnızca kâhinlerin yiyebileceği sunu ekmeklerini yedi. ⁵ Ya da kâhinlerin, Şabat Günü'yle ilgili buyruğu çiğnerken suçlu sayılmadıklarını Yasa'da okumadınız mı? ⁶ Size şunu söyleyeyim, tapınaktan daha büyük olan buradadır. ⁷ Ama siz, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün ne anlama geldiğini bilseydiniz, suçuzları mahkûm etmezsiniz. ⁸ Çünkü İnsanoğlu Şabat'ın da Efendisi'dir."

⁹ Yeşua oradan ayrılıp onların havrasına girdi. ¹⁰ Ve işte, orada eli sakat bir adam duruyordu. Yeşua'yı suçlamak için kendisine, 'Şabat Günü şifa vermenin uygun olup olmadığını' sordular.

¹¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Sizden hangi biriniz bir koyunu Şabat Günü çukura düşerse onu tutup çıkarmaz? ¹² İnsan koyundan ne kadar daha değerlidir! Bu nedenle Şabat Günü iyilik yapmak Yasa'ya uygundur." ¹³ Sonra adama, "Elini uzat" dedi. Adam elini

uzattığında öbür eli gibi sapasağlam oluverdi. ¹⁴ Ardından Ferisiler dışarı çıktılar. Kendi aralarında Yeşua'yı ortadan kaldırma konusunda anlaştilar.

¹⁵ Yeşua bunun farkında olduğu için oradan ayrıldı. Büyük kalabalıklar O'nun ardından gitti. Yeşua hepsini iyileştirdi. ¹⁶ Kim olduğunu açıklamamaları konusunda onları uyardı.

¹⁷ Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla önceden bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

¹⁸ "İşte, seçtiğim Hizmetkârım,

Canımın kendisinden hoşnut olduğu sevgili Hizmetkârım O'dur. Ruhum'u O'nun üzerine koyacağım,

O da adaleti uluslara duyuracak.

¹⁹ Çekişip sesini yükseltmeyecek, Ne de sesi sokaklarda duyulacak.

²⁰ Sonunda adaleti zafere ulaştırana dek, Ezilmiş kamışı kırmayacak,

Tüten fitili söndürmeyecek.

²¹ Ve uluslar O'nun adına umut bağlayacak."

²² Sonra Yeşua'ya iblise tutulmuş kör ve dilsiz birini getirdiler. Yeşua onu iyileştirdi. Kör ve dilsiz adam hem görmeye hem de konuşmaya başladı. ²³ Kalabalık şaşkınlık içindeydi. "Bu, Davut Oğlu olabilir mi?" diyorlardı. ²⁴ Ama Ferisiler bunu işitince, "Bu adam, iblisleri iblislerin başı olan Baalzevul'un aracılığıyla kovuyor" dediler.

²⁵ Yeşua onların ne düşündüğünü bildiği için şöyle dedi: "Kendi içinde bölünen her krallık yıkılır. Yine kendi içinde bölünmüş her kent ya da ev ayakta kalamaz. ²⁶ Şeytan, Şeytan'ı kovarsa kendi içinde bölünmüş demektir. O zaman onun krallığı nasıl ayakta kalabilir?"

²⁷ Eğer ben iblisleri Baalzevul'un aracılığıyla kovuyorsam, sizinkiler kimin aracılığıyla kovuyor? İşte bu nedenle sizi, kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁸ Ama ben iblisleri Tanrı'nın Ruhu'yla kovuyorsam, o zaman Tanrı'nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir. ²⁹ Bir kimse güçlü adamı bağlamadan nasıl evine girip malını çalabilir? Önce bağlar ardından evini soyar."

³⁰ "Benimle birlikte olmayan bana karşıdır. Ve yine benimle birlikte toplamayan dağıtıyor demektir. ³¹ Bu nedenle size diyorum ki, insanların her günahı ve her küfrü bağışlanacak; ama Ruh'a karşı edilen küfür bağışlanmayacaktır. ³² Kim İnsanoğlu'na karşı bir söz söylese, kendisi bağışlanacaktır; ama her kim Kutsal Ruh'a karşı konuşursa, ne bu çağda ne de gelecek çağda bağışlanacaktır."

³³ "Ya ağacı iyi, meyvesini de iyi sayın, ya da ağacı kötü, meyvesini de kötü sayın. Çünkü ağaç kendisini meyvesiyle belli eder. ³⁴ Ey engerek soyu! Kötü olan sizler nasıl iyi sözler söyleyebilirsiniz? Çünkü ağız, yürekte taşanı konuşur. ³⁵ İyi insan içinde bulunan iyilik hazinesinden iyi şeyler, kötü insan içinde bulunan kötülük hazinesinden kötü şeyler çıkarır. ³⁶ Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş sözden ötürü, yargı gününde hesap verecekler. ³⁷ Çünkü kendi sözlerinizle aklanacaksınız ve kendi sözlerinizle suçlu bulunacaksınız."

³⁸ Bunun üzerine yazıcılardan ve Ferisiler'den bazıları, "Öğretmen, bize bir belirti göstermeni istiyoruz" dediler.

³⁹ Ama Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti istiyormuş! Size Yunus'un belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecektir. ⁴⁰ Çünkü Yunus nasıl üç gün üç gece iri balığın karnında kaldıysa, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında kalacaktır. ⁴¹ Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacak. Çünkü onlar Yunus'un tövbe çağsına yanıt vererek tövbe ettiler. İşte Yunus'tan daha büyük olan buradadır.

⁴² Güney Kraliçesi yine yargı günü bu kuşakla birlikte ayağa kalkıp bu kuşağı yargılayacaktır. Çünkü o, Süleyman'ın bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan geldi. Süleyman'dan daha büyük olan buradadır.

⁴³ İnsandan çıkan kötü ruh, susuz yerlerde dolanıp huzur arar, ama bulamaz. ⁴⁴ Sonra, 'Çıktığım eve, kendi evime geri döneyim' der. Döndüğünde evi boş, süpürülmüş ve düzene konmuş bulur. ⁴⁵ Sonra gidip yanına, kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır ve birlikte içeri girip yaşarlar. O adamın son hali ilkinden beter olur. Bu kötü kuşağa da böyle olacaktır."

⁴⁶ Yeşua konuşmasını sürdürürken, annesi ve kardeşleri çıka geldi. Dışarıda durup O'nunla konuşmak istediler. ⁴⁷ Biri O'na, "İşte, annenle kardeşlerin dışarıda duruyorlar, seninle konuşmak istiyorlar" dedi.

⁴⁸ Yeşua kendisiyle konuşana şu karşılığı verdi: "Kimdir annem, kimdir kardeşlerim?" ⁴⁹ Eliyle öğrencilerini işaret ederek, "İşte, annem ve kardeşlerim! ⁵⁰ Çünkü gökteki Babam'ın isteğini kim yerine getirirse, o kişi benim kardeşim, kızkardeşim ve annemdir."

13

¹ O gün Yeşua evden çıkıp göl kıyısında oturdu. ² Kalabalıklar çevresini sararak toplandı. Yeşua bir tekneye bindi ve oturdu. Kalabalıklar kıyıda duruyordu. ³ Onlara benzetmelerle birçok şey anlattı. "İşte, çiftçinin biri tohum ekmek için çıktı" dedi. ⁴ "Tohum ekerken bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Bazıları, toprağı az olan kayalık zemine düştü ve toprak derin olmadığı için hemen filizlendiler.

⁶ Güneş doğunca kavruldu. Kökleri olmadığı için kurudular.

⁷ Bazıları da dikenler arasına düştü. Dikenler boy attı ve filizleri boğdu. ⁸ Bazıları iyi toprağa düştü. Kimi yüz kat, kimi altmış kat kimi de otuz kat ürün verdi. ⁹ İşitecek kulağı olan işitsin."

¹⁰ Öğrencileri gelip Yeşua'ya, "Onlara neden benzetmelerle konuşuyorsun?" diye sordular.

¹¹ Yeşua şu karşılığı verdi: "Cennetin Krallığı'nın sırlarını bilme ayrıcalığı sizlere verildi, ama onlara verilmedi. ¹² Kimde varsa, ona daha da verilecek ve bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elinde olan da alınacak. ¹³ Bu nedenle onlara benzetmelerle konuşuyorum. Çünkü onlar bakar ama görmezler, işitir ama duymazlar ve anlamazlar.

¹⁴ Böylece Yeşua'nın peygamberlik sözleri onlar için yerine gelmiş oldu:

'Duymasına duyacaksınız, Ama hiç anlamayacaksınız, Görmesine göreceksiniz, Ama hiç fark etmeyeceksiniz,

¹⁵ Çünkü bu halkın yüreği katılaştı, kulakları işitmekte ağırlaştı, ve gözlerini kapadılar.

Gözleri görmesin, kulakları duymasın, yürekleri anlamasın, ve bana dönmesinler,

Çünkü dönselerdi onlara şifa verirdim.'

¹⁶ "Ama ne mutlu sizlere, çünkü gözleriniz görüyor, kulaklarınız işitiyor!

¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, birçok peygamber ve doğru kişiler sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. İşittiklerinizi duymak istediler ama duymadılar.

¹⁸ "Şimdi çiftçiyle ilgili benzetmeyi dinleyin. ¹⁹ Bir kimse göksel egemenlikle ilgili sözü duyup anlamadığında, kötü olan gelir ve onun yüreğine ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilen tohum işte budur.

²⁰ Kayalık zemine ekilen ise, duyduğu sözü hemen sevinçle kabul edendir. Ancak kök salamadığı için bir süre dayanan kişidir. ²¹ Böyleleri kök salamadığı için bir süre dayanır ama Tanrı sözünden dolayı baskı veya zulümle karşılaştıklarında hemen tökezleyip düşerler. ²² Dikenler arasına ekilen şöyledir: Sözü duyar ama dünyevi kaygılar ve zenginliğin aldatıcılığı sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²³ İyi toprağa ekilenler, sözü duyup anlayanlardır. Böyleleri şüphesiz ürün verir, kimi yüz kat, kimi altmış, kimi otuz kat."

²⁴ Yeşua onlara başka bir benzetmeyle şöyle seslendi: "Göğün Krallığı tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer. ²⁵ Ama insanlar uykudayken, düşmanı gelip buğdayın

arasına delice tohumları saçıp gitti. ²⁶ Ama buğday büyüüp başak verdiğinde, deliceler de ortaya çıktı. ²⁷ Mal sahibinin hizmetkârları gelip ona şöyle dediler: ‘Efendimiz, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? Bu deliceler de nereden geldi?’

²⁸ Adam, ‘Bunu bir düşman yaptı’ dedi.

Hizmetkârları ona, ‘Gidip deliceleri toplamamızı ister misin?’ diye sordular.

²⁹ O ise ‘Hayır’ dedi. ‘Deliceleri toplarken buğdaya zarar verebilirsiniz.

³⁰ Bırakın biçim vaktine dek her ikisi birlikte büyüsünler. Biçim vakti geldiğinde orakçılara önce deliceleri toplayın diyeceğim, onları yakmak için demet şeklinde toplayın. Buğdayı ise toplayarak ambarıma koyun.’

³¹ Yeşua onlara başka bir benzetme daha anlattı: ‘Göğün Krallığı, bir adamın alıp tarlasına ektiği hardal tanesine benzer’ dedi. ³² ‘Gerçekten hardal tohumu tohumların en küçüğü olmasına karşın, büyüyünce bahçe bitkilerinin boyunu aşar ve bir ağaç olur. Öyle ki, göğün kuşları gelip dallarına tünerler.’

³³ Onlara başka bir benzetme daha anlattı: ‘Göğün Krallığı, bir kadının üç ölçek una karıştırdığı mayaya benzer. Sonunda bütün hamur mayalanır ve kabarır.’

³⁴ Yeşua bütün bunları benzetmelerle anlattı. Benzetme kullanmadan onlara konuşmazdı. ³⁵ Bu, peygamber aracılığıyla önceden söylenen şu söz yerine gelsin diye oldu:

‘Ağzımı benzetmelerle açacağım,

Dünyanın kuruluşundan beri saklı kalmış sırları dile getireceğim.’

³⁶ Sonra Yeşua kalabalığı gönderip eve gitti. Öğrencileri O’na gelip, ‘Tarladaki deliceler hakkındaki benzetmeyi bize açıkla’ dediler.

³⁷ Onlara şu karşılığı verdi: ‘İyi tohumu eken İnsanoğlu’dur. ³⁸ Tarla da dünyadır. İyi tohum, göksel krallığın çocukları, deliceler de kötü olanın çocuklarıdır. ³⁹ Deliceleri eken düşman, İblis’tir. Biçim vakti çağın sonudur; orakçılar da meleklerdir. ⁴⁰ Böylece deliceler ateşte nasıl yakılırsa çağın sonuna gelindiğinde aynı olacaktır. ⁴¹ İnsanoğlu meleklerini gönderecek, onlar da insanları günaha düşüren her şeyi, kötülük yapan herkesi, O’nun krallığından toplayarak ateşe atacaktır. ⁴² Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır. ⁴³ O zaman doğrular, Babaları’nın krallığında güneş gibi parlayacaklar. İşitecek kulağı olan, işitsin.’

⁴⁴ ‘Yine Göğün Krallığı, tarlada saklı olan bir hazineye benzer. Onu bulan yeniden sakladı, sevinçle koşup gitti, sahip olduğu her şeyi satıp tarlayı satın aldı.’

⁴⁵ ‘Yine Göğün Krallığı, güzel inciler arayan bir tüccara benzer.

⁴⁶ Tüccar, çok değerli bir inci bulunca gitti, sahip olduğu her şeyi satıp o inciye satın aldı.’

⁴⁷ ‘Yine Göğün Krallığı, denize atılan ve her çeşit balığı denizden toplayan bir ağa benzer. ⁴⁸ Ağ dolduğunda balıkçılar onu kıyıya çeker. Oturup iyi olanları kaplara işe yaramayanları çöpe atarlar. ⁴⁹ Çağın sonuna geldiğinde de böyle olacaktır. Melekler gelip kötülerini doğrulardan ayıracaklar. ⁵⁰ Ardından onları ateşe atacaklar. Orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.’ ⁵¹ Yeşua onlara, ‘Bütün bunları anladınız mı?’ diye sordu.

O’na, ‘Evet, Efendimiz’ dediler.

⁵² Onlara, ‘Bu nedenle Göklerin Krallığı’nda öğrenci olan her yazıcı, hazinesinden eski ve yeni şeyler çıkaran mal sahibi bir adama benzer’ dedi.

⁵³ Yeşua tüm bu benzetmeleri anlatmayı bitirdikten sonra oradan ayrıldı. ⁵⁴ Kendi memleketine geldi ve orada bulunan havralarda öğretmeye başladı. Halk şaşkınlık içinde kaldı. ‘Bu adamın bilgeliği ve harikalar yaratan gücü nereden kaynaklanıyor?’ diyorlardı. ⁵⁵ Marangozun oğlu değil mi bu? Annesinin adı Meryem, kardeşleri Yakup, Yusuf, Simon ve Yahuda değil mi? ⁵⁶ Kızkardeşlerinin hepsi burada aramızda değil mi? O zaman O’nun bütün bu yaptıkları nereden geliyor?’ ⁵⁷ Tökezleyip O’nu reddettiler.

Ama Yeşua onlara, ‘Bir peygamber, kendi memleketinden ve evinden başka yerde hor görülmez’ dedi. ⁵⁸ İmansızlıklarından dolayı Yeşua orada çok büyük işler yapmadı.

14

¹ O günlerde, bölge kralı olan Hirodes, Yeşua'yla ilgili haberleri duydu. ² Hizmetkârlarına, "Bu, Vaftizci Yuhanna'dır" dedi. "Ölümden dirildiği için böylesine büyük işler gerçekleştirmektedir." ³ Hirodes, kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın hatırına, Yuhanna'yı tutuklatmış, bağlatmış ve zindana atmıştı. ⁴ Çünkü Yuhanna Hirodes'e, "O kadınla evlenmen Yasa'ya uygun değildir" demişti. ⁵ Hirodes onu öldürtmek istediye de halktan çekinmişti. Çünkü halk Yuhanna'yı bir peygamber olarak görüyordu. ⁶ Hirodes'in doğum günü eğlencesi sırasında, Hirodiya'nın kızı öne çıkıp dans etti. Kızın bu dansı Hirodes'i hoşnut etti. ⁷ Hirodes kıza kendisinden her ne dilerse vereceğini söyledi. ⁸ Kız, annesinin kışkırtması üzerine, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepsi üzerinde bana ver" dedi.

⁹ Kral buna üzülüyse de, konuklarının önünde verdiği söz nedeniyle kızın dileğinin yerine getirilmesi için buyruk verdi. ¹⁰ Adam gönderdi ve Yuhanna'nın başını kestirdi. ¹¹ Yuhanna'nın kesik başı tepsi üzerinde kıza verildi. Kız da tepsiyi annesine verdi. ¹² Yuhanna'nın öğrencileri gelip cesedi aldılar ve gömdüler. Sonra gidip olanları Yeşua'ya anlattılar. ¹³ Yeşua bunu duyunca, oradan ayrılıp tek başına bir tekneyle ıssız bir yere çekildi. Bunu duyan kalabalıklar, kentlerden yaya olarak yola çıktılar ve O'nu takip ettiler.

¹⁴ Yeşua tekneden indiğinde karşısında büyük bir kalabalık duruyordu. Onlara acıdı ve hasta olanlarını iyileştirdi. ¹⁵ Akşam olunca öğrencileri Yeşua'ya gelip, "Efendimiz burası ıssız bir yer, vakitte geç oldu. Halkı gönder de köylere gitsinler ve kendilerine yiyecek alsınlar" dediler.

¹⁶ Yeşua onlara, **"Gitmelerine gerek yok. Onlara siz yiyecek verin"** dedi.

¹⁷ O'na, "Burada yalnızca beş ekmekle iki balığımız var" dediler.

¹⁸ Yeşua, **"Onları buraya, bana getirin"** dedi. ¹⁹ Kalabalığa çayrlara oturmalarını buyurdu. Beş ekmekle iki balığı eline aldı ve göğe bakarak onları kutsadı; ardından ekmekleri böldü ve öğrencilerine verdi, onlar da halka verdiler. ²⁰ Hepsi yiyip doydular. Artakalan parçalardan on iki sepet dolusu topladılar. ²¹ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında, yaklaşık beş bin erkekti.

²² Yeşua, kalabalıkları evlerine gönderirken, öğrencilerine hemen tekneye binip kendisinden önce karşı yakaya gitmelerini söyledi. ²³ Yeşua kalabalıkları gönderdikten sonra, dua etmek için tek başına dağa çıktı. Akşam olduğunda, orada yalnızdı. ²⁴ O sırada tekne kıyıdan epeyce uzakta, suların ortasında dalgalarla boğuşuyordu. Çünkü rüzgâr onlara karşı yönden esiyordu. ²⁵ Gecenin sonuna doğru, sabaha karşı Yeşua suların üzerinden yürüyerek onlara doğru yaklaştı. ²⁶ O'nun suların üzerinde yürüdüğünü gören öğrenciler dehşet içinde kaldılar. "Bu bir hayalet!" diyerek korkuyla bağıştılar. ²⁷ Ama Yeşua hemen onlara konuşup şöyle dedi: **"Sevinin! Benim! Korkmayın!"**

²⁸ Petrus O'na, "Efendimiz, eğer sen isen, sular üzerinden yürüyerek sana gelebilmem için buyruk ver" diye karşılık verdi.

²⁹ Yeşua, **"Gel!"** dedi.

Petrus tekneden indi, suların üzerinde yürüyerek Yeşua'ya yaklaştı. ³⁰ Ama rüzgârın güçlü estiğini görünce korkuya kapıldı ve batmaya başladı. "Efendimiz, beni kurtar!" diye haykırdı.

³¹ Yeşua hemen elini uzatıp onu tuttu. Ona, **"Ey kıt imanlı, neden şüphe ettin?"** dedi. ³² Tekneye bindiklerinde rüzgâr kesildi. ³³ Teknedekiler, "Sen gerçekten Tanrı'nın Oğlu'sun!" diyerek O'na tapındılar.

³⁴ Karşıya geçip Ginnesar diyarına geldiler. ³⁵ Yöre halkı Yeşua'yı tanıyınca, bölgelerine haber saldılar. Hasta olanların hepsini O'na getirdiler. ³⁶ Giysisinin ucuna dokunmak için O'na yalvardılar. Dokunanların hepsi iyileşti.

15

¹ Bunun üzerine Yeruşalem'den gelen bazı Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya şöyle dediler:
² "Öğrencilerin neden atalarımızın geleneğine karşı geliyor? Yemek yerken ellerini yıkamıyorlar?"

³ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Peki siz, neden gelenek uğruna Tanrı sözüne karşı geliyorsunuz? ⁴ Çünkü Tanrı, 'Annene babana saygı göstereceksin' diye buyurdu ve 'Annesine ya da babasına küfreden, kesinlikle öldürülecektir.' ⁵ Ama siz, 'Kim anne ya da babasına, benden alacağın bütün yardım Tanrı'ya adanmıştır derse, artık babasına saygı göstermek zorunda değildir' diyorsunuz. ⁶ Böylece gelenekleriniz uğruna Tanrı sözünü geçersiz sayıyorsunuz. ⁷ Sizi ikiyüzlüler! Yeşaya sizin hakkınızda şöyle peygamberlik etmiştir:

⁸ 'Bu halk dudaklarıyla beni sayar, Ama yürekleri benden uzaktır.

⁹ Bana boşuna tapınırlar.

Çünkü öğretileri, yalnızca insan buyruklarıdır.' "

¹⁰ Yeşua halkı yanına çağırdı ve onlara, "Dinleyin ve şunu iyi anlayın" dedi. ¹¹ "Ağıza giren insanı kirletmez. İnsanı kirleten ağızdan çıkandır."

¹² Sonra öğrencileri O'na gelip, "Biliyor musun? Bu sözün Ferisiler'i gücendirdi" dediler.

¹³ Yeşua, "Göksel Babam'ın dikmediği her fidan kökünden sökülecektir.

¹⁴ Boşverin onları; onlar körlerin kör rehberleridir. Kör köre yol göstermeye kalkışırsa ikisi de çukura düşer" dedi.

¹⁵ Petrus O'na, "Bize bu benzetmeyi açıkla" dedi.

¹⁶ Bunun üzerine Yeşua, "Siz de mi anlamıyorsunuz? ¹⁷ Ağıza girenin önce mideye sonra vücuttan dışarıya gittiğini bilmiyor musunuz?

¹⁸ Oysa ağızdan çıkan şeyler yürekte gelir ve insanı bunlar kirletir.

¹⁹ Çünkü kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve küfür yürekte gelir. ²⁰ İnsanı kirleten yıkanmamış eller değil, bunlardır" dedi.

²¹ Yeşua oradan çıkıp Sur ve Sayda bölgesine çekildi. ²² O bölgede Kenanlı bir kadın Yeşua'ya gelip feryat içinde şöyle dedi: "Ey Davut Oğlu, Efendimiz! Kızıma merhamet et! Bir iblis tarafından tutsak alındı, çok kötü durumda!"

²³ Yeşua kadına hiçbir şey söylemedi.

Öğrencileri gelip O'na yalvardılar: "Gönder şunu, çünkü arkamızdan sürekli bağırıp duruyor."

²⁴ Yeşua, "Ben yalnızca İsrail'in kayıp koyunlarına gönderildim" diye yanıtladı.

²⁵ Kadın gelip Yeşua'ya tapındı ve "Efendimiz, bana yardım et" dedi.

²⁶ Yeşua ona, "Çocukların ekmeğini alıp köpeklere atmak uygun olmaz" dedi.

²⁷ Kadın, "Doğru söylüyorsun, Efendimiz" dedi. "Ama köpekler de efendilerinin masasından yere düşen kırıntıları yerler".

²⁸ O zaman Yeşua ona şöyle yanıt verdi: "Kadın, imanın büyük! Dileğın yerine gelsin." Ve kadının kızı işte o saatte iyileşti.

²⁹ Yeşua oradan ayrıldı. Galile Gölü'nün yakınından geçerek dağa çıkıp oturdu. ³⁰ Yanına büyük kalabalıklar geldi. Yanlarında topal, kör, dilsiz, sakat ve daha birçok hasta getirdiler. Hastaları Yeşua'nın ayaklarının önüne bıraktılar. O da onları iyileştirdi. ³¹ Halk dilsizlerin konuştuğunu, çolakların iyileştiğini, topalların yürüdüğünü, körlerin gördüğünü görünce şaşırđı ve İsrail'in Tanrısı'nı yüceltti.

³² Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp: "Bu kalabalığa acıyorum" dedi. "Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. Onları aç karınla evlerine göndermek istemiyorum, yoksa yolda bayılabilirler."

³³ Öğrencileri Yeşua'ya şöyle yanıt verdiler: "Böylesine ıssız bir yerde bu kadar insanı doyuracak ekme nereden bulabiliriz?"

³⁴ Yeşua onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” dedi.

“Yedi ekmekle birkaç küçük balığımız var” dediler.

³⁵ Yeşua kalabalıklara yere oturmalarını buyurdu; ³⁶ Yedi ekmeği ve balıkları aldı, şükredip böldü, öğrencilere verdi. Öğrenciler de kalabalıklara dağıttı. ³⁷ Hepsi yedi ve doydular. Artakalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. ³⁸ Yemek yiyenlerin sayısı, kadın ve çocuklar dışında dört bin erkekti. ³⁹ Yeşua, kalabalıkları gönderdikten sonra tekneye bindi ve Magadan diyarına geçti.

16

¹ Ferisiler ve Sadukiler Yeşua’ya gelip O’nu denemek amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. ² Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Akşam olunca, ‘Gökyüzü kızıl olduğu için hava güzel olacak’ dersiniz. ³ Sabah, ‘Bugün hava kötü olacak, çünkü gökyüzü kızıl ve bulutlu’ dersiniz. Sizi ikiyüzlüler, gökyüzünün görünüşünü ayırt etmeyi biliyor da zamanın belirtilerini ayırt edemiyor musunuz?”

⁴ Kötü ve sadakatsiz kuşak bir belirti arıyor! Ama ona Yunus’un belirtisinden başka bir belirti verilmeyecektir.”

Sonra Yeşua onları bırakıp gitti. ⁵ Öğrenciler gölün karşı tarafından geldiler ve ekmek almayı unutmışlardı. ⁶ Yeşua onlara, “Dikkat edin, Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından sakının” dedi.

⁷ Onlarsa, “Ekmek getirmediğimiz için böyle diyor” diyerek aralarında tartıştılar.

⁸ Yeşua bunu bilerek, “Ey kıt imanlılar, ekmeğiniz yok diye neden tartışıyorsunuz?” dedi. ⁹ “Hala nasıl fark etmiyorsunuz? Beş bin kişinin beş ekmekle doyduğunu, kaç sepet dolusu yiyecek fazlası topladığınızı unuttunuz mu? ¹⁰ Dört bin kişinin yedi ekmekle doyduğunu, kaç küfe fazlası yiyecek topladığınızı nasıl hatırlamıyorsunuz? ¹¹ Ben Ferisiler’in ve Sadukiler’in mayasından sakının derken ekmekten söz etmediğimi nasıl olur da anlamıyorsunuz?”

¹² O zaman, Yeşua’nın kendilerine ekmek mayasından değil de, Ferisiler’in ve Sadukiler’in öğretisinden sakının dediğini anladılar.

¹³ Yeşua, Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine, “İnsanlar, benim kim olduğumu söylüyor?” dedi.

¹⁴ Öğrencileri şöyle yanıt verdi: “Bazıları Vaftizci Yuhanna, bazıları İlyas, ötekiler de Yeremya ya da peygamberlerden biridir diyor.”

¹⁵ Yeşua onlara, “Siz ne dersiniz? Size göre ben kimim?” dedi.

¹⁶ Simon Petrus, “Sen, yaşayan Tanrı’nın Oğlu Mesih’sin” diye yanıtladı.

¹⁷ Yeşua ona, “Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simon! Çünkü bunu sana açan et ve kan değil, gökteki Babam’dır. ¹⁸ Ben de sana derim ki, sen Petrus’un ve kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı tutunamayacak. ¹⁹ Gögün Krallığı’nın anahtarlarını sana vereceğim ve yeryüzünde bağladığın her şey göklerde de bağlanmış olacak; ve yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacaktır” dedi. ²⁰ Sonra Yeşua, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememelerini buyurdu.

²¹ O andan itibaren Yeşua, kendisinin Yeruşalem’e gitmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcıların elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine açıklamaya başladı.

²² Petrus O’nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. “Bu senden uzak olsun, Efendimiz! Böyle bir şey senin başına asla gelmeyecek” dedi.

²³ Ama Yeşua Petrus’a dönerek, “Çekil önümden, Şeytan! Sen bana engelsin. Çünkü düşüncelerin Tanrı’dan değil, insandandır” dedi.

²⁴ Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin. ²⁵ Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını

benim uğruma yitiren ise onu bulacaktır. ²⁶ Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da yaşamını yitirse bunun kendisine ne faydası olur? Ya da bir insan hayatına karşılık ne verebilir? ²⁷ Çünkü İnsanoğlu, Babası'nın görkemi içinde melekleriyle birlikte gelecek ve o zaman herkese yaptığının karşılığını verecektir. ²⁸ Size doğrusunu söyleyeyim, burada duranlar arasında, İnsanoğlu'nun kendi krallığı içinde geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”

17

¹ Altı gün sonra Yeşua, yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı yanına alarak yüksek bir dağa çıktı. ² Onların önünde Yeşua'nın görünümü değişti. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık kadar bembeyaz oldu. ³ O anda Musa'yla İlyas onlara göründü, Yeşua'yla konuşuyorlardı.

⁴ Petrus Yeşua'ya şöyle dedi: “Efendimiz, iyi ki buradayız. İstersen buraya üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a.”

⁵ O daha konuşurken, parlak bir bulut üstlerine geldi. Buluttan gelen bir ses, “Bu benim sevgili Oğlum'dur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!” dedi.

⁶ Öğrenciler bu ses karşısında dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar.

⁷ Yeşua gelip onlara dokundu, “**Kalkın, korkmayın!**” dedi. ⁸ Başlarını kaldırdıklarında geride görülecek Yeşua'nın dışında kimse kalmamıştı.

⁹ Dağdan inerlerken Yeşua onlara, “**İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek, bu gördüklerinizden kimseye söz etmeyin**” diye buyurdu.

¹⁰ Öğrencileri O'na, “Öyleyse yazıcılar neden İlyas'ın önce gelmesi gerektiğini söylüyorlar?” diye sordular.

¹¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “**İlyas gerçekten önce gelecek ve her şeyi yeniden düzene koyacak.** ¹² **Ama size şunu söyleyeyim, İlyas çoktan geldi ve onu tanımadılar, ona yapmadıklarını bırakmadılar. Aynı biçimde, İnsanoğlu da onların elinden acı çekecektir.**” ¹³ O zaman öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine Vaftizci Yuhanna'dan söz ettiğini anladılar.

¹⁴ Kalabalığın yanına vardıklarında, bir adam Yeşua'ya yaklaşarak önünde diz çöktü. ¹⁵ “Efendimiz, oğluma merhamet et!” dedi. “Çünkü sarası var ve çok acı çekiyor. Sık sık ateşe ve suya düşüyor. ¹⁶ Onu öğrencilerine getirdim ama iyileştiremediler.”

¹⁷ Yeşua, “**Ey imansız ve yoldan çıkmış kuşak! Sizinle daha ne kadar kalacağım? Size daha ne vakte kadar katlanacağım? Onu buraya bana getirin**” dedi. ¹⁸ Yeşua iblisi azarlayınca iblis çocuktan çıktı ve çocuk o saatte iyileşti.

¹⁹ Sonra öğrenciler yalnız olarak Yeşua'ya gelip, “Biz neden iblisi kovamadık?” diye sordular.

²⁰ Onlara, “**İnanmadığınız için**” dedi. “**Size doğrusunu söyleyeyim, hardal tanesi kadar imanınız olsa şu dağa, ‘Buradan şuraya taşın’ dersanız, taşınır; sizin için imkânsız hiçbir şey olmayacaktır.** ²¹ **Ama bu tür, dua ve oruçla kovulabilir.**”

²² Galile'deyken Yeşua öğrencilerine, “**İnsanoğlu insanların eline teslim edilmek üzere,** ²³ **O'nu öldürecekler ama O üçüncü gün dirilecektir**” dedi.

Öğrencileri buna çok kederlendiler.

²⁴ Kafarnahum'a geldiklerinde, iki dirhemlik tapınak vergisini toplayanlar Petrus'a gelip, “Öğretmeniniz tapınak vergisini ödemiyo mu?” dediler. ²⁵ Petrus onlara “Ödüyor” dedi.

Petrus eve girdiğinde, daha bir şey söylemeden Yeşua ona şöyle dedi: “**Dünya kralları gümrük veya vergiyi kimlerden alır? Bu konuda ne düşünüyorsun Simon?**” dedi. “**Kendi oğullarından mı, yoksa yabancılardan mı?**”

²⁶ Petrus O'na, “Yabancılardan” dedi.

Bunu söylemesi üzerine Yeşua ona, “O zaman oğullar muafıdır. ²⁷ Ama biz onların sürçmesine neden olmayalım. Denize gidip oltanı at. Tuttuğun ilk balığı çıkar, onun ağzını açtığında dört dirhemlik bir para bulacaksın. Onu al, benim ve kendin için onlara ver.” dedi.

18

¹ O sırada öğrenciler Yeşua’ya gelip, “Göğün Krallığı’nda en büyük kimdir?” diye sordular.

² Yeşua yanına küçük bir çocuk çağırdı ve onu orta yere dikti.

³ “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Kendi yolunuzdan dönüp küçük çocuklar gibi olmazsanız, Cennetin Krallığı’na asla giremezsiniz. ⁴ Bu nedenle, her kim bu küçük çocuk gibi alçakgönüllü olursa, Göğün Krallığı’nda en büyük odur. ⁵ Böyle bir küçük çocuğu benim adıma kabul eden beni kabul etmiş sayılır. ⁶ Ama kim bana iman eden bu küçüklerden birinin sürçmesine neden olursa, boynuna kocaman bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için daha iyi olur.”

⁷ “İnsanın sürçmesine neden olan tuzaklardan dolayı dünyanın vay haline! Bu türden tuzaklar hep olacaktır. Ama tuzaklara aracılık edenlerin vay haline! ⁸ Elin veya ayağın sürçmene neden olursa, onu kesip at. Tek bir el, tek bir ayakla yaşama kavuşmak, iki el, iki ayakla ebedi ateşe atılmaktan daha iyidir. ⁹ Gözün sürçmene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü tek gözle yaşama kavuşman, iki gözle cehennem ateşine atılmaktan daha iyidir. ¹⁰ Bu küçüklerden birini bile küçümsemeye kalkmayın! Çünkü size derim ki, onların gökteki melekleri, gökteki Babam’ın yüzünü hep görürler. ¹¹ Çünkü İnsanoğlu kaybolanı kurtarmak için geldi.”

¹² “Siz ne düşünüyorsunuz? Bir adamın yüz koyunu olup da içlerinden biri yolundan sapsa, doksan dokuzunu dağlarda bırakıp yolundan sapmış olanı aramaya gitmez mi? ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, onu bulursa, yolundan sapmamış doksan dokuz koyundan daha çok onun için sevinir. ¹⁴ Bu nedenle, bu küçüklerden birinin yok olması gökteki Babanız’ın isteği değildir.”

¹⁵ “Kardeşin sana karşı günah işlerse, git, suçunu ona göster. Her şey yalnızca ikinizin arasında kalsın. Seni dinlerse, onu kazanmış olursun. ¹⁶ Ama dinlemezse, yanına bir ya da iki kişi daha al öyle ki, konuşulan her şey iki ya da üç tanıkla doğrulansın. ¹⁷ Onları da dinlemeyi reddederse durumu topluluğa söyleyin. Topluluğu da dinlemeyi reddederse, onu Tanrı tanımaz veya vergi görevlisi say. ¹⁸ Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde her ne bağlarsanız gökte de bağlanmış olacak ve yeryüzünde her ne çözerseniz gökte de çözülmüş olacak. ¹⁹ Yine, size kesinlikle derim ki, yeryüzünde aranızdan iki kişi, dileyebilecekleri bir konu hakkında anlaşılırsa, gökteki Babam tarafından dilekleri yerine getirilecektir. ²⁰ Çünkü nerede iki ya da üç kişi benim adıyla toplanırsa, ben de onların arasında olacağım.”

²¹ Sonra Petrus Yeşua’ya gelip, “Efendimiz, kardeşim bana karşı kaç kez günah işlerse onu bağışlamalıyım? Yedi kereye kadar mı?” dedi.

²² Yeşua ona, “Sana yedi kereye kadar değil, ben sana yetmiş kere yedi kez derim. ²³ Bu nedenle Göğün Krallığı, hizmetkârlarıyla hesaplaşmak isteyen bir krala benzer. ²⁴ Kral hesaplaşmaya oturduğunda, kendisine on bin talant borcu olan biri getirildi. ²⁵ Ama adamın ödeme gücü olmadığından efendisi onun, karısının, çocuklarının ve sahip olduğu tüm malının satılıp borcun ödenmesini buyurdu. ²⁶ Bunun üzerine hizmetkâr yere kapanıp, ‘Efendimiz, bana karşı sabırlı ol, borcumun hepsini ödeyeceğim!’ dedi. ²⁷ Efendisi ona acıdı. Borcunu silip onu özgür bıraktı.”

²⁸ “Ama o hizmetkâr dışarı çıktı ve kendisine yüz dinar borcu olan başka bir hizmetkârı karşılaştı. Onu yakalayıp, ‘Bana borcunu öde!’ diyerek boğazına yapıştı.”

²⁹ “Bunun üzerine hizmetkâr onun ayaklarına kapandı ve ‘Bana karşı sabırlı ol, borcumu sana ödeyeceğim’ diyerek ona yalvardı. ³⁰ Ama o bunu kabul etmedi. Gitti, borcunu ödeyene dek adamı zindana kapattı.”

³¹ Buna tanık olan öteki hizmetkârlar çok üzüldüler. Efendilerine gidip olup bitenleri tek tek anlattılar. ³² O zaman efendisi onu yanına çağırdı. Ona, 'Ey kötü hizmetkâr! Bana yalvarınca senin tüm borcunu bağışladım. ³³ Benim sana merhamet ettiğim gibi, senin de hizmetkâr kardeşine merhamet göstermen gerekmez miydi?' ³⁴ Efendisi öfkeleni ve borcunu ödeyene dek onu işkencecilere teslim etti. ³⁵ Kardeşinizi yürekten bağışlamazsanız, göksel Babam da size öyle davranacaktır."

19

¹ Yeşua sözlerini bitirdikten sonra Galile'den ayrıldı ve Ürdün Irmağı'nın karşı yakasındaki Yahudiye kıyılarına geldi. ² Büyük kalabalıklar O'nu izledi. Hasta olanları orada iyileştirdi.

³ Ferisiler Yeşua'ya gelip O'nu sınamak amacıyla, "Erkeğin herhangi bir nedenle karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?" diye sordular.

⁴ O şöyle yanıt verdi: " 'Başlangıçta Yaradan'ın onları erkek ve dişi olarak yarattığını, ⁵ ve 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak' dendiğini Yasa'da okumadınız mı?

⁶ Öyle ki artık onlar iki değil, tek bedendirler. Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmasın."

⁷ O'na, "Öyleyse Musa neden erkeğin boşanma belgesi vererek boşayabileceği söyledi?" diye sordular.

⁸ Yeşua onlara, "Musa, yüreklerinizin katılığından ötürü karılarınızı boşamanıza izin verdi" dedi. "Başlangıçta böyle değildi. ⁹ Size derim ki, karısını fuhuş dışında bir nedenle boşayıp başkasıyla evlenen, zina etmiş olur. Boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur."

¹⁰ Öğrencileri Yeşua'ya, "Eğer erkeğin karısıyla durumu böyleyse hiç evlenmemek daha iyi!" dediler.

¹¹ Ama Yeşua onlara, "Bu sözü herkes kabul edemez, ancak Tanrı'nın kendisine güç verdiği kişiler bunu kabul edebilir. ¹² Çünkü bazıları doğuştan hadımdır, bazıları insanlar tarafından hadım edilir, bazıları da Göğün Krallığı uğruna kendini hadım sayar. Bunu kabul edebilen kabul etsin!" dedi.

¹³ Sonra, ellerini üzerlerine koyup dua etmesi için Yeşua'ya küçük çocukları getirdiler. Öğrenciler onları azarladı. ¹⁴ Bunun üzerine Yeşua, "Bırakın küçük çocukları, bana gelmelerine engel olmayın" dedi. "Çünkü Cennetin Krallığı böylelerinindir." ¹⁵ Ellerini onların üzerine koyduktan sonra ayrıldı.

¹⁶ Adamın biri Yeşua'ya gelip, "İyi öğretmen, sonsuz yaşama sahip olmak için nasıl bir iyilik yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁷ Ona, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnızca biri var. Yaşama sahip olmak istiyorsan O'nun buyruklarını tut" dedi.

¹⁸ Adam Yeşua'ya, "Hangilerini?" diye sordu.

Yeşua şöyle yanıtladı: " 'Öldürmeyeceksin.' 'Zina etmeyeceksin.' 'Çalmayacaksın.' 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin.' ¹⁹ 'Babana ve annene saygı göstereceksin.' Ve, 'Komşunu kendin gibi seveceksin.' "

²⁰ Genç adam Yeşua'ya, "Bütün bunları gençliğimden beri tuttum. Hâlâ ne eksikim var ki?" dedi.

²¹ Yeşua ona, "Eğer eksiksiz olmak istiyorsan, git, elindekileri sat, yoksullara ver; o zaman göklerde hazinen olur. Sonra gel, beni izle" dedi. ²² Fakat delikanlı bunu işitince üzüntü içinde oradan gitti. Çünkü çok malı vardı. ²³ Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, zengin bir adam Cennetin Krallığı'na güçlkle girecek. ²⁴ Size yine şunu söyleyeyim ki, bir devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin bir adamın Tanrı'nın Krallığı'na girmesinden daha kolaydır."

²⁵ Öğrenciler bunu işitince çok şaşırdılar, “Öyleyse kim kurtulabilir?” diye sordular.

²⁶ Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁷ Sonra Petrus, “İşte, her şeyi bıraktık ve seni izliyoruz. O zaman bizim neyimiz olacak?” dedi.

²⁸ Yeşua öğrencilerine, “Size doğrusunu söyleyeyim, her şey yenilediğinde, İnsanoğlu görkemli tahtına oturduğunda, benim ardımdan gelen sizler, on iki tahtta oturup İsrail’in on iki oymağını yargılayacaksınız. ²⁹ Benim adım uğruna evlerini, kardeşlerini, anne ya da babasını, karısını, çocuklarını ya da toprağını bırakan herkes, bunların yüz katını alacak ve sonsuz yaşamı miras alacaktır. ³⁰ Ama birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

20

¹ “Çünkü Göğün Krallığı, sabah erkenden bağında çalışacak işçiler bulmak için dışarı çıkan bir toprak sahibine benzer. ² Toprak sahibi, işçilerle günlüğü bir dinara anlaşıp onları bağına gönderdi. ³ Adam saat dokuza doğru yeniden dışarı çıktığında, çarşı meydanında boş duran başkalarını gördü. ⁴ Onlara, ‘Siz de bağa gidip çalışın. Size hakkınızı veririm’ dedi. Böylece onlar da bağa gittiler. ⁵ Öğleyin ve öğleden sonra üç sıralarında aynı şekilde yaptı. ⁶ Saat beşe doğru çarşı meydanına geldiğinde, boş duran başka adamlar buldu. Onlara, ‘Neden bütün gün burada boş boş duruyorsunuz?’ dedi.”

⁷ “O’na, ‘Çünkü bizi kimse işe almadı’ dediler.” “Onlara, ‘Siz de bağa gidin, hakkınızı vereceğim’ dedi.”

⁸ “Akşam olunca, bağın sahibi kâhyasına, ‘İşçileri çağır ve sonuncudan ilkinde doğru ücretlerini öde’ dedi. ⁹ Saat beşe doğru işe alınanlar, birer dinar aldılar. ¹⁰ İlk gelenler daha fazlasını alacaklarını sandılar, ancak onlara da birer dinar verildi. ¹¹ Paralarını aldıktan sonra bağ sahibine karşı homurdanmaya başladılar: ¹² ‘En son gelenler yalnızca bir saat çalıştı’ dediler. ‘Onları günün sıcağını ve yükünü taşıyan bizlerle bir tuttun!’ ”

¹³ “Bağ sahibi onlardan birine, ‘Arkadaş, sana ne haksızlık ettim ki? Anlaşmamız bir dinar değil miydi? ¹⁴ Hakkını al ve yoluna git. Sana verdiğimin aynısını sonuncuya da vermek istiyorum. ¹⁵ Kendi paramla dilediğimi yaparım! Yoksa cömertliğimi kıskanıyor musun?’ ¹⁶ Böylece, sonuncular birinci, birinciler de sonuncu olacak. Çünkü çağırılanlar çoktur, ama seçilenler azdır.”

¹⁷ Yeşua Yeruşalem’e doğru çıkarken, yolda on iki öğrencisini bir kenara çekip onlara şöyle dedi: ¹⁸ “İşte, Yeruşalem’e çıkıyoruz ve İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılara teslim edilecek. Onlar O’nu ölüme mahkûm edecekler. ¹⁹ Ve O’nunla alay etmeleri, kamçılıyıp çarmıha germeleri için O’nu öteki ulusların eline teslim edecekler. Ama üçüncü gün O dirilecek.”

²⁰ O sırada Zebedi oğullarının annesi, oğullarıyla birlikte O’nun yanına geldi. Önünde diz çöküp bir dileğinin olduğunu söyledi. ²¹ Yeşua ona, “Ne istiyorsun?” dedi.

O’na, “Buyruk ver ki, bu iki oğlum, senin krallığında biri sağında, diğeri solunda otursun” dedi.

²² Ama Yeşua “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kâseden içebilir ve benim vaftizimle vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

Ona, “Yapabiliriz” dediler.

²³ Yeşua onlara, “Tabii ki benim kâsemden içeceksiniz ve benim vaftiz edildiğim vaftizle vaftiz edileceksiniz; ama sağımda ve solumda oturmak benim elimde değil, Babam o yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır” dedi.

²⁴ Bunu duyan diğer on öğrenci bu iki kardeşe öfkeleniler.

²⁵ Ama Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri onlara efendi kesilir, ileri gelenler de hakimiyetlerini hissettirirler. ²⁶ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranızda kim büyük olmak isterse ötekilerin hizmetkârı olsun. ²⁷ Aranızda

kim birinci olmak isterse, diğerlerinin kölesi olsun. ²⁸ Nitekim İnsanoğlu hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını birçokları için fidye olarak vermeye geldi.”

²⁹ Eriha'dan çıkarırken büyük bir kalabalık Yeşua'nın ardınca gitti.

³⁰ İşte, yol kenarında oturan iki kör, Yeşua'nın geçtiğini duyunca, “Efendimiz, ey Davut Oğlu bize merhamet et!” diye bağırdılar.

³¹ Kalabalık, susmaları için onları azarladıysa da onlar, “Efendimiz, ey Davut Oğlu, bize merhamet et!” diye daha da fazla bağırdılar.

³² Yeşua durup onları yanına çağırdı ve “Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?” diye sordu.

³³ O'na, “Efendimiz, gözlerimiz açılsın” dediler.

³⁴ Yeşua merhametle onların gözlerine dokundu. O anda gözleri yeniden görmeye başladı ve O'nun ardından gittiler.

21

¹ Yerusaleml'e yaklaşır Zeytin Dağı'nın eteğinde bulunan, Beytfaci'ye geldiklerinde, Yeşua iki öğrencisini önlerinden gönderdi. ² Onlara, “Karşınızdaki köye gidin, hemen orada bağlı bir eşekle yanında bir sığa bulacaksınız” dedi. “Onları çözerek bana getirin. ³ Eğer biri size bir şey derse, ‘Efendi'nin onlara ihtiyacı var hemen geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Bütün bunlar, peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu:

⁵ “Siyon kızına de ki,

İşte, alçakgönüllü Kralın sana geliyor, Eşeğe, evet sığaya
Eşek yavrusuna binmiş sana geliyor.”

⁶ Öğrenciler gidip Yeşua'nın kendilerine söylediği gibi yaptılar.

⁷ Eşekle sığayı getirip giysilerini üzerine koydular. Yeşua üzerine oturdu. ⁸ Çok büyük bir kalabalık, giysilerini yola serdi. Bazıları da ağaç dalları kesip yola serdi. ⁹ Önden gidenler ve arkadan gelenler, “Davut Oğlu'na Hozana! Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun! Hozana en yücelerde!” diye bağıryordu.

¹⁰ Yeşua Yerusaleml'e girince, bütün kent, “Bu kimdir?” diyerek ayağa kalktı.

¹¹ Kalabalıklar, “Bu, Galile'nin Nasıra kentinden Peygamber Yeşua'dır” diyordu.

¹² Yeşua Tanrı'nın tapınağına girdi ve tapınakta bulunan alıcı ve satıcıların tümünü kovdu. Para bozanların masalarını ve güvercin satanların sehalarını devirdi. ¹³ Onlara, “Benim evime dua evi denecek diye yazılmıştır” dedi. “Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!”

¹⁴ Yeşua tapınaktayken kendisine gelen topalları ve körleri iyileştirdi.

¹⁵ Ama başkâhinler ve yazıcılar onun yaptığı harikaları ve tapınakta, “Davut Oğlu'na hozana!” diye bağırarak çocukları gördüklerinde öfkeleniler, ¹⁶ ve Yeşua'ya, “Bunların ne dediğini duyuyor musun?” diye sordular.

Yeşua onlara, “Evet duyuyorum. Peki siz, ‘Çocukların ve emzikteki bebeklerin ağzından kendine övgüler saçtırdın’ diyen sözü hiç okumadınız mı?”

¹⁷ Yeşua onları bırakıp kentten ayrıldı. Beytanya'ya gidip gece orada kaldı.

¹⁸ Yeşua sabah kente döndüğünde acıkmıştı. ¹⁹ Yol kenarında bir incir ağacı görünce yanına geldi. Ağaçta yapraklardan başka bir şey bulamayınca ağaca, “Sonsuza dek sende bir daha meyve olmasın!” dedi.

İncir ağacı hemen kurudu.

²⁰ Öğrenciler bunu görünce, “İncir ağacı hemen nasıl da kurudu?” diyerek hayrete düştüler.

²¹ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Size doğrusunu söyleyeyim, eğer imanınız olur ve kuşku duymazsanız, yalnızca incir ağacına yapılı yapılmakla kalmaz, şu dağa, ‘Yerinden

kalk, denize atıl' derseniz, söylediğiniz gerçekleşecektir. ²² İnanarak dua ettiğinizde, dilediğiniz her şeyi alırsınız."

²³ Yeşua tapınağa girmiş öğretirken, başkâhinler ve halkın ileri gelenleri O'na gelip, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Sana bu yetkiyi kim verdi?" diye sordular.

²⁴ Yeşua onlara şu yanıtı verdi: "Size bir soru da ben soracağım; eğer bana yanıt verirsiniz, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylerim. ²⁵ Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Tanrı'dan mı, yoksa insanlardan mı?"

Bunu kendi aralarında tartışmaya başladılar: "Tanrı'dan dersek, bize, 'Öyleyse ona neden inanmadınız?' diye soracaktır. ²⁶ Ama, 'İnsandan' dersek, kalabalıktan korkarız; çünkü halk Yuhanna'yı peygamber sayıyor." ²⁷ Yeşua'ya, "Bilmiyoruz" dediler.

Yeşua onlara, "Ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi. ²⁸ "Ama bununla ilgili düşünceniz nedir? Bir adamın iki oğlu vardı. Adam birinci oğluna gidip, 'Oğlum, git bugün bağda çalış' dedi. ²⁹ Oğlu, 'Gitmeyeceğim!' dedi. Sonra fikrini değiştirip gitti. ³⁰ İkincisine geldi ve adam aynı şeyi söyledi. 'Gidiyorum efendim' dedi ama gitmedi. ³¹ İkisinden hangisi babasının isteğini yerine getirmiş oldu?"

O'na, "Birincisi" dediler.

Yeşua onlara şöyle dedi: "Gerçekten size derim ki, vergi görevlileri ve fahişeler Tanrı'nın Krallığı'na sizden önce giriyorlar. ³² Çünkü Yuhanna size doğruluk yoluyla geldi ve siz ona inanmadınız. Ama vergi görevlileri ve fahişeler ona inandılar. Bunu görmenize rağmen hâlâ pişman olmadınız ve ona iman etmediniz."

³³ "Başka bir benzetme dinleyin: Toprak sahibi bir adam varmış, bağ dikmiş, çevresine çit çekmiş, içine üzüm sıkma çukuru kazmış, bir bekçi kulesi yapmış. Sonra bağı çiftçilere kiraya vermiş ve başka bir ülkeye gitmiş. ³⁴ Bağbozumu zamanı yaklaşıncı, üründen kendisine düşen payı almak için hizmetkârlarını kiracılara gönderdi. ³⁵ Kiracılar adamın hizmetkârlarını yakalayıp, birini dövdü, birini öldürdü, diğerini de taşa tuttu. ³⁶ Bağ sahibi bu kez ilkinden daha fazla hizmetkâr gönderdi; Ama kiracılar onlara da aynı şeyi yaptılar. ³⁷ Bağ sahibi sonunda, 'Oğlumun dinlerler' diyerek kiracılara onu gönderdi. ³⁸ Ama kiracılar adamın oğlunu görünce kendi aralarında, 'Bu varis; gelin onu öldürelim ve mirasına el koyalım' dediler. ³⁹ Böylece onu alıp bağdan dışarı attılar ve sonra onu öldürdüler. ⁴⁰ Buna göre bağın sahibi geldiğinde, kiracılara ne yapacak?"

⁴¹ Yeşua'ya şöyle karşılık verdiler: "Bu kötü adamları acımasız bir şekilde yok edecek; ürününü kendisine zamanında verecek olan başka çiftçilere kiralayacak."

⁴² Yeşua onlara, "Kutsal Yazılar'da geçen şu sözü hiç okumadınız mı? 'Yapıcıların reddettiği taş,

Köşenin baş taşı oldu. Bu, Efendi'nin işidir,
Gözümüzde şaşılacak bir iş?'"

⁴³ "Bunun için size derim ki, Tanrı'nın Krallığı sizden alınacak ve ürününlerini yetiştiren başka bir ulusa verilecektir. ⁴⁴ Bu taşın üzerine düşen parçalanacak; taş da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecek."

⁴⁵ Başkâhinler ve Ferisiler, Yeşua'nın benzetmelerini duyunca, Yeşua'nın kendilerinden söz ettiğini anladılar. ⁴⁶ O'nu yakalamak istediler ama halktan çekindiler. Çünkü halk O'nu bir peygamber olarak görüyordu.

22

¹ Yeşua onlara yine benzetmelerle seslendi: ² "Cennetin Krallığı, oğluna düğün ziyafeti veren bir krala benzer. ³ Kral ziyafete davet edilenleri çağırmak için hizmetkârlarını gönderdi, ama onlar gelmek istemedi. ⁴ Yine kral başka hizmetkârlarını gönderip onlara, 'Davet edilenlere şunu söyleyin: İşte, yemeğimi hazırladım. Sığırlarım ve besili hayvanlarım kesildi. Her şey hazır. Düğün ziyafetine gelin!' ⁵ Ama davet edilenler buna aldırış

etmedi. Biri tarlasına, biri ticaretine gitti. ⁶ Ötekiler de kralın hizmetkârlarını yakalayıp, zarar verdiler ve öldürdüler. ⁷ Kral bunu duyunca öfkeleni. Ordularını gönderip, o katilleri yok etti, kentlerini ateşe verdi.”

⁸ “Sonra hizmetkârlarına, ‘Düğün ziyafeti hazır, ama davet edilenler buna layık değilmiş’ dedi. ⁹ ‘Bu nedenle gidin, yol kavşaklarında bulabildiğiniz herkesi şölene davet edin.’ ¹⁰ Böylece hizmetkârlar yola çıktılar, iyi kötü kimi buldularsa topladılar. Düğün konuklarla oldu.

¹¹ “Ama kral konukları görmeye geldiğinde, orada üzerinde düğün giysisi olmayan bir adam gördü. ¹² Ona, ‘Arkadaş, buraya düğün giysisi giymeden nasıl girdin?’ dedi. Adamın dili tutuldu. ¹³ Bunun üzerine kral, hizmetkârlara, ‘Onun elini ayağını bağlayın, götürün ve dışarıya, karanlığa atın’ dedi. ‘Orası ağlayış ve diş gıcirtısının bulunduğu yerdir.’ ¹⁴ Çünkü çağrılanlar çok, ama seçilenler azdır.”

¹⁵ Sonra Ferisiler çıkıp gittiler. Yeşua’yı kendi söyleyeceği sözlerle tuzağa düşürmek için bir plan yaptılar. ¹⁶ Hirodes’den yana olanlarla birlikte gönderdikleri kendi öğrencileri O’na gelip şöyle dediler: “Öğretmen, senin dürüst biri olduğunu, Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini, kimseyi kayırmadığını biliyoruz. Çünkü sen insanlar arasında taraf tutmazsın. ¹⁷ Öyleyse bize ne düşündüğünü söyler misin? Sezar’a vergi ödememiz Yasa’ya uygun mu, değil mi?”

¹⁸ Ama Yeşua onların kötü niyetini bildiği için şöyle dedi: “Neden beni sınıyorsunuz, ey ikiyüzlüler? ¹⁹ Bana vergi ödediğiniz parayı gösterin.” O’na bir dinar getirdiler.

²⁰ Onlara, “Bu resim ve yazı kimin?” diye sordu.

²¹ Onlar, “Sezar’ın” dediler.

Sonra onlara, “Öyleyse Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin” dedi.

²² Bunu işitince şaşkınlık içinde kaldılar, Yeşua’yı bırakıp gittiler.

²³ O gün ölümden sonra diriliş olmadığını iddia eden Sadukiler Yeşua-’ya gelip şunu sordular: ²⁴ “Öğretmen, Musa şöyle demiştir: ‘Eğer bir adam çocuk sahibi olmadan ölürse, kardeşi onun karısıyla evlensin, soyunu devam ettirsin. ²⁵ Şimdi aramızda yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve öldü ve çocuğu olmadığı için karısını kardeşine bıraktı. ²⁶ İkincisi, üçüncüsü, yedincisine kadar hepsine aynı şey oldu. ²⁷ Hepsinden sonra kadın öldü. ²⁸ Bu durumda, diriliş günü kadın bu yedi kardeşten hangisinin karısı olacak? Çünkü hepsi onunla evlenmiş oldu.”

²⁹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Yanılmamızın nedeni Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmemenizdir. ³⁰ Dirilişten sonra insanlar artık ne evlenir ne de evlendirilir; Tanrı’nın gökteki melekleri gibi olurlar. ³¹ Ama ölümlerin dirilişleriyle ilgili olarak, Tanrı’nın size bildirdiği şu sözü okumadınız mı? ³² ‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’. Tanrı ölümlerin değil, dirilerin Tanrısı’dır.”

³³ Bunu işiten kalabalık, Yeşua’nın öğretişine şaşırdılar.

³⁴ Ama Ferisiler, Yeşua’nın Sadukiler’i susturduğunu duyunca toplandılar. ³⁵ İçlerinden biri, bir Yasa uzmanı, O’nu sınamak için şöyle bir soru sordu. ³⁶ “Öğretmen, Yasa’daki en büyük buyruk hangisidir?”

³⁷ Yeşua ona, “Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla ve bütün aklınla seveceksin’ dedi. ³⁸ Bu ilk ve büyük buyruktur. ³⁹ Aynı şekilde ikincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ ⁴⁰ Yasa’nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır.”

⁴¹ Ferisiler toplu olarak bir araya gelmişken, Yeşua onlara şu soruyu sordu: ⁴² “Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur?” O’na, “Davut’un” dediler.

⁴³Yeşua onlara şöyle dedi: “Öyleyse Davut Ruh’tan esinlenerek nasıl O’ndan Efendi diye söz ediyor? Şöyle diyor:

⁴⁴‘Efendi, Efendim’e dedi ki,

Düşmanlarını ayaklarının altında tabure yapana dek, Sağımda otur’.

⁴⁵“Eğer Davut O’na Efendi diyorsa, nasıl olur da onun Oğlu olur?”

⁴⁶Hiç kimse Yeşua’ya yanıt veremedi. O günden sonra artık aralarından hiç kimse O’na bir şey sormaya cesaret edemedi.

23

¹ Sonra Yeşua kalabalığa ve öğrencilerine şöyle dedi: ² “Yazıcılar ve Ferisiler Musa’nın kürsüsünde otururlar. ³ Bu nedenle, size söylediklerinin hepsini yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın. Çünkü onlar söyler ama yapmazlar. ⁴ Çünkü ağır ve taşınması zor yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, ama kendileri yardım etmek için parmaklarını bile kıpırdatmazlar. ⁵ Bütün işlerini gösteriş için yaparlar. Hamailerini büyük ve giysilerinin püsküllerini uzun yaparlar. ⁶ Ziyafetlerde başköşeye, havralardaki en iyi yere oturmaya bayılırlar. ⁷ Çarşı meydanlarında selamlanmaktan ve kendilerine ‘Öğretmen’ denilmesinden hoşlanırlar. ⁸ İnsanlar sizi öğretmen diye çağırmasın. Çünkü sizin tek bir öğretmeniniz var, O da Mesih’tir ve hepiniz kardeşsiniz. ⁹ Yeryüzünde hiç kimseye baba demeyin. Çünkü tek bir Babanız var, O da göksel Baba’dır. ¹⁰ Kimse sizi efendi diye çağırmasın. Çünkü tek bir efendiniz var, O da Mesih’tir. ¹¹ Aranızda en büyük olan ötekilerin hizmetkârı olsun. ¹² Her kim kendini yüceltirse alçaltılacak ve her kim kendini alçaltılırsa yüceltilecektir.”

¹³ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Bir yanda gösteriş için uzun uzun dua edersiniz, diğer yandan dulların malını mülkünü yutarsınız. Bu nedenle siz daha büyük yargıya uğrayacaksınız.”

¹⁴ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Göğün Krallığı’nın kapısını insanların yüzüne kapatıyorsunuz; ne kendiniz giriyor ne de girmek isteyenlere izin veriyorsunuz. ¹⁵ Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Tek bir kişiyi inancınıza döndürmek için denizleri, kıtaları aşarsınız. İnancınıza döneni de iki kat cehennemlik yaparsınız.”

¹⁶ “Vay halinize, ey kör rehberler, ‘Tapınak üzerine yemin edenin yemini geçersizdir, ama her kim tapınağın altını üzerine yemin ederse yeminini yerine getirmek zorundadır’ diyorsunuz. ¹⁷ Ey kör budalalar! Hangisi daha büyük, altın mı yoksa altını kutsal kılan tapınak mı? ¹⁸ Ve yine diyorsunuz ki, ‘Sunak üzerine yemin edenin, yemini geçersizdir, ama sunaktaki sunu üzerine yemin eden, yeminini yerine getirmek zorundadır.’ ¹⁹ Ey körler! Hangisi daha büyük, sunu mu, yoksa sunuyu kutsal kılan sunak mı? ²⁰ Bu nedenle, sunak üzerine yemin eden, sunak ve üzerindeki her şeyin üzerine yemin etmiş olur. ²¹ Tapınak üzerine yemin eden, hem tapınak hem de tapınakta yaşayan Tanrı üzerine yemin etmiş olur. ²² Gök üzerine yemin eden, Tanrı’nın tahtı ve tahtta oturanın üzerine yemin etmiş olur.”

²³ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Nanenin, dereotunun ve kimyonunun ondalığını verirken, Yasa’nın daha önemli konularını: adaleti, merhameti ve imanını yarım bırakırsınız. Bunları yarım bırakmadan asıl ötekilerini de yerine getirmeliydiniz. ²⁴ Ey kör rehberler! Küçük sineği süzüp ayırırken, diğer yandan deveyi yutarsınız.”

²⁵ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur. ²⁶ Ey kör Ferisi, sen önce kâsenin ve tabağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.”

²⁷ “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz dıştan güzel görünen, ama içi ölü kemikleri ve her türlü pislikle dolu badanalı mezarlar gibisiniz. ²⁸ Dıştan insanlara doğru görünürsünüz, ama içte ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.”

29 “Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü peygamberlerin mezarlarını yaparsınız ve doğru kişilerin mezarlarını süslersiniz. 30 ‘Atalarımızın günlerinde yaşasaydık, onlarla peygamberlerin kanını dökmezdik’ diyorsunuz. 31 Böylece, peygamberleri öldürenlerin torunları olduğunuza kendiniz tanıklık ediyorsunuz. 32 Öyleyse atalarınızın başlattığı işi haydi tamamlayın.

33 Ey yılanlar, engereklerin soyu! Cehennem yargısından nasıl kurtulacaksınız? 34 Bu nedenle, işte size peygamberler, bilge kişiler ve yazıcıları gönderiyorum. Bazılarını öldürecek ve çarmıha gereceksiniz. Bazılarını havralarınızda kırbaçlayacak, kentten kente onları kovalayarak zulmedeceksiniz. 35 Öyle ki, doğru kişi Habil’in kanından, tapınakla sunak arasında öldürdüğünüz Berekyia oğlu Zekeriya’nın kanına kadar, yeryüzünde dökülen bütün doğru kişilerin kanından sorumlu tutulacaksınız. 36 Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlardan bu kuşak sorumlu tutulacak.”

37 “Ey Yerusalemler! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan Yerusalemler! Bir tavuğun civcivlerini kanatlarının altına toplaması gibi, ben de senin çocuklarını kaç kez toplamak istedim, ama siz yanaşmadınız! 38 Bakın, eviniz ıssız kalacak. 39 Size şunu söyleyeyim: ‘Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz zamana dek beni bir daha görmeyeceksiniz.”

24

1 Yeşua tapınaktan çıkıp giderken, öğrencileri, tapınağın binalarını O’na göstermek için yanına geldiler. 2 Yeşua onlara, “Tüm bunları görüyor musunuz? Size doğrusunu söyleyeyim, burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak!” dedi.

3 Yeşua Zeytin Dağı’nda otururken, öğrencileri özel olarak O’na gelip, “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak?” dediler. “Gelişini ve çağın sonunu gösteren işaret ne olacak?”

4 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Dikkat edin, kimse sizi saptırmasın.

5 Çünkü birçokları, ‘Mesih benim’ diyerek benim adıyla gelip birçoklarını saptıracak.

6 Savaşları ve savaş söylentilerini duyacaksınız. Siz korkmayın! Çünkü tüm bunların olması gerek, ama bu henüz daha son demek değildir. 7 Çünkü ulus ulusa, devlet devlete karşı gelecek, yer yer kıtlıklar, salgın hastalıklar ve depremler olacak. 8 Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır.”

9 “Sonra sizi sıkıntı içine sokup, öldürecekler. Adımdan ötürü bütün uluslar sizden nefret edecek. 10 O zaman birçok kişi tökezleyecek, birbirini ele verecek, birbirlerinden nefret edecek. 11 Birçok sahte peygamber ortaya çıkacak ve birçoklarını saptıracak. 12 Artan kötülük nedeniyle, birçoklarının sevgisi soğuyacak. 13 Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. 14 Göksel krallığın bu Müjdesi uluslara tanıklık için tüm dünyada duyurulacak ve işte son o zaman gelecektir.”

15-16 “Bu nedenle, Peygamber Daniel’in bildirdiği yıkıcı iğrenç şeyin kutsal yerde dikildiğini gördüğünüzde -okuyan anlasın- Yahudiye’de bulunanlar dağa kaçsın. 17 Damda olan, evindeki eşyaları çıkarmak için aşağı inmesin. 18 Tarlada olan, giysisini almak için geri dönmesin. 19 O günlerde gebe olan, çocuk emziren annelerin vay haline! 20 Dua edin ki, kaçışınız kışa veya Şabat gününe denk gelmesin. 21 Çünkü o dönemde öyle büyük bir sıkıntı olacak ki, dünyanın başlangıcından bu yana böylesi görülmemiş, bundan sonra da görülmeyecektir. 22 O günler kısaltılmasaydı, hiç kimse kurtulamazdı. Ama seçilmişlerin hatırına o günler kısaltılacaktır.”

23 “Eğer o zaman, biri size, ‘İşte, Mesih burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. 24 Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak ve insanları saptırmak için büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Ellerinden gelse seçilmiş olanları bile saptıracaklar.”

25 “İşte, size önceden söylüyorum.”

²⁶ “Bunun için size, ‘İşte, Mesih çölde’ derlerse, dışarı çıkmayın; ya da ‘Bakın, o iç odalarda’ derlerse inanmayın. ²⁷ Çünkü şimşek doğudan çakıp batıya kadar her yandan görüldüğü gibi, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ²⁸ Çünkü leş neredeyse, akbabalar orada toplanacak.”

²⁹ “O günlerin sıkıntısından hemen sonra güneş karacak, ay ışığını vermeyecek, yıldızlar gökten düşecek ve göksel güçler sarsılacak. ³⁰ Sonra İnsanoğlu’nun işareti gökte görünecek. O zaman yeryüzündeki bütün halklar yas tutacak. İnsanoğlu’nun göğün bulutları üzerinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. ³¹ Büyük bir boru sesiyle meleklerini gönderecek. Melekler O’nun seçtiklerini göğün bir ucundan öbür ucuna dek, dünyanın dört bucağından bir araya toplayacaklar.”

³² “İncir ağacıyla ilgili şu benzetmeyi öğrenin! Dalları filizlenip yaprak verdiğinde, yazın yakın olduğunu bilirsiniz. ³³ Siz de bütün bunları gördüğünüzde, İnsanoğlu’nun yakın olduğunu, hatta kapıda olduğunu bilin. ³⁴ Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar gerçekleşmeden ortadan kalkmayacaktır. ³⁵ Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır.”

³⁶ “Ama o günü ve saati, gökteki melekler bile bilmez, yalnız Babam’dan başka kimse bilmez. ³⁷ Nuh’un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacaktır. ³⁸ Çünkü, Nuh’un gemiye bindiği güne kadar, tufandan önceki günlerde, insanlar yiyip içiyorlar, evleniyor ve evlendiriliyorlardı. ³⁹ Tufan gelip hepsini alıp götürünceye dek başlarına neler geleceğini bilmiyorlardı. İnsanoğlu’nun gelişi de öyle olacak. ⁴⁰ O zaman tarlada olan iki adamdan biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴¹ Değirmende buğday öğüten iki kadından biri alınacak, diğeri bırakılacak. ⁴² O halde uyanık kalın! Efendiniz’in hangi saatte geleceğini bilemezsiniz. ⁴³ Ama şunu bilin ki, evin sahibi hırsızın gecenin hangi saatinde geleceğini bilseydi, uyanık kalır ve evinin soyulmasına izin vermezdi. ⁴⁴ Bu nedenle siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu beklediğiniz bir saatte gelecek.”

⁴⁵ “Efendisinin, hizmetkârlarına yiyeceklerini zamanında vermek için evinin üzerine atadığı sadık ve bilge hizmetçi kimdir? ⁴⁶ Efendisinin geldiği zaman işinin başında bulunduğu o hizmetçiye ne mutlu! ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, efendisi onu sahip olduğu her şeyin üzerinde yetkili kılacaktır. ⁴⁸ Ama o kötü hizmetçi içinden, ‘Efendim’in gelişi gecikiyor’ deyip, ⁴⁹ öteki hizmetkârları dövmeye başlarsa, sarhoşlarla birlikte yiyip içerse, ⁵⁰ efendisi onun beklediği bir saatte ve bilmediği bir günde gelecek, onu şiddetle cezalandırıp ikiye bölünecek. ⁵¹ Orada ağlayış ve diş gıcırıtısı olacaktır.”

25

¹ “O zaman Göğün Krallığı, kandillerini alıp güveyi karşılamaya çıkan on kız gibi olacak.

² Bu kızların beşi akılsız, beşi akıllıydı.

³ Akılsızlar kandilleriyle birlikte yanlarına yağ almadılar. ⁴ Akıllılar ise kandilleriyle birlikte kaplarına yağ aldılar. ⁵ Güvey geç kalınca, hepsini uyku bastı ve uyudular. ⁶ Gece yarısı, ‘İşte! güvey geliyor! Onu karşılamaya çıkın!’ diyen bir ses yükseldi. ⁷ O zaman bütün kızlar kalkıp kandillerini tazelediler. ⁸ Akılsızlar akıllılara, ‘Kandillerimiz sönüyor, bize biraz yağınızdan verin’ dedi. ⁹ Ama akıllılar onlara şöyle yanıt verdiler: ‘Hem size hem bize yetmeyebilir. Siz en iyisi satıcılara gidip kendiniz için yağ satın alın.’ ¹⁰ Onlar almaya giderken güvey geldi. Hazır olanlar onunla birlikte düğün ziyafetine girdiler ve kapı kapandı. ¹¹ Sonra diğer kızlar da gelip, ‘Efendimiz, efendimiz, bize kapıyı aç’ dediler. ¹² Ama güvey, ‘Size doğrusunu söyleyeyim, sizi tanımıyorum’ diye yanıtladı. ¹³ Bu nedenle uyanık kalın. Çünkü İnsanoğlu’nun geleceği o günü ve saati bilemezsiniz.”

¹⁴ “Göksel krallık başka bir ülkeye giden bir adamın, hizmetkârlarını çağırıp mallarını onlara emanet etmesine benzer. ¹⁵ Adam, her birine kendi yeteneğine göre, birine beş,

birine iki, birine bir talant verdi. Sonra yolculuğa çıktı. ¹⁶ Beş talant alan hemen gidip aldığı parayla ticaret yaptı ve beş talant daha kazandı. ¹⁷ Aynı şekilde, iki talant alan da iki talant daha kazandı. ¹⁸ Ama bir talant alan gidip toprağı kazdı ve efendisinin parasını sakladı.”

¹⁹ “Uzun zaman sonra bu hizmetkârların efendisi geri döndü, onlarla hesaplaşmaya oturdu. ²⁰ Beş talant alan beş talant daha getirip, ‘Efendim, bana beş talant emanet etmiştin; bak, beş talant daha kazandım.’ dedi.”

²¹ “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Efendinin şenliğine katıl.’ ”

²² “İki talant alan da geldi ve ‘Efendim, bana iki talant emanet etmiştin; bak iki talant daha kazandım’ dedi.”

²³ “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi ve sadık hizmetkâr’ dedi. Sen küçük işlerde sadık olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel efendinin şenliğine katıl.’ ”

²⁴ “Sonra bir talant alan da geldi. ‘Efendimiz, senin sert bir adam olduğunu, ekmediğin yerden biçtiğini, harman savurmadığın yerden devşirdiğini biliyordum. ²⁵ Bu nedenle korktum, gidip verdiğin talantı toprağa gömdüm. İşte, al paranı’ dedi.”

²⁶ “Efendisi ona, ‘Seni kötü ve tembel köle. Ekmediğim yerden biçtiğimi, harman savurmadığım yerden devşirdiğimi biliyordun. ²⁷ Bu nedenle, paramı faize vermeliydin öyle ki geldiğimde onu faiziyle geri alayım. ²⁸ Bu nedenle, elindeki talantı alın ve on talantı olana verin.

²⁹ Çünkü kimde varsa daha çok verilecek bolluk içinde olacak. Ama kimde yoksa, elindeki de alınacak. ³⁰ Şu yararsız köleyi, ağlayış ve diş gıcirtısının olduğu, dışarıya karanlığa atın.’ ”

³¹ “İnsanoğlu görkem içinde bütün kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde, görkemli tahtına oturacak. ³² Bütün uluslar O’nun önünde toplanacak. O da koyunları keçilerden ayıran bir çoban gibi, onları birbirinden ayıracak. ³³ Koyunları sağına, keçileri soluna koyacak. ³⁴ O zaman Kral sağındakilere, ‘Gelin, Babam’ın kutsadıkları, dünyanın temeli atıldığından beri sizin için hazırlanmış olan krallığı miras alın. ³⁵ Çünkü acıkmıştım bana yiyecek verdiniz. Susamıştım bana içecek verdiniz. Yabancıydım beni içeri aldınız. ³⁶ Çıplaktım beni giydirdiniz. Hastaydım benimle ilgilendiniz. Hapisteydim yanıma geldiniz’ diyecek.”

³⁷ “O zaman doğru kişiler, ‘Efendimiz, ne zaman seni aç görüp doyurduk, ya da susuz görüp su içirdik? ³⁸ Ne zaman seni bir yabancı olarak görüp içeri aldık, ya da çıplaktın giydirdik? ³⁹ Seni ne zaman hasta veya zindanda görüp yanına geldik?’ diyecekler.”

⁴⁰ “Kral onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için yapmış olduğunuzu, benim için yapmış oldunuz.’ ⁴¹ O zaman solundakilere şöyle diyecek: ‘Çekilin önümden ey lanetliler! Şeytan ve melekleri için hazırlanmış olan ebedi ateşe gidin. ⁴² Çünkü acıkmıştım, bana yiyecek vermediniz. Susamıştım bana içecek vermediniz. ⁴³ Yabancıydım, yanınıza almadınız. Çıplaktım, beni giydirmediniz. Hastaydım, hapisteydim, beni ziyaret etmediniz.’ ”

⁴⁴ “O zaman onlar da, ‘Efendimiz, biz seni ne zaman aç, susuz, yabancı, çıplak, hasta veya zindanda gördük de sana yardım etmedik?’ diye yanıt verecekler.”

⁴⁵ “Kral da onlara şöyle yanıt verecek: ‘Size doğrusunu söyleyeyim, madem ki kardeşlerimin en küçüklerinden birisi için bunu yapmadınız, benim için de yapmamış oldunuz. ⁴⁶ Bunlar ebedi azaba, doğrular sonsuz yaşama gidecekler.”

26

¹ Yeşua bütün bu sözleri söyledikten sonra öğrencilerine, ² “İki gün sonra Fısıh Bayramı olduğunu ve İnsanoğlu’nun çarmıha gerilmek üzere ele verileceğini biliyorsunuz” dedi.

³ O sırada başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri, Kayafa denen başkâhinin avlusunda toplandılar. ⁴ Yeşua'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için aralarında anlaştilar. ⁵ Ama, "Halk arasında bir kargaşa çıkmasın diye bayramda olmasın" dediler.

⁶⁻⁷ Yeşua Beytanya'da, cüzamlı Simon'un evindeyken, yanına bir kadın geldi. Kadın kaymaktaşından bir kap içinde çok değerli, güzel kokulu bir yağ getirmişti. Yeşua sofrada otururken, kadın bu yağı O'nun başına döktü. ⁸ Ama öğrencileri bunu görünce kızdılar, "Nedir bu israf?" dediler. ⁹ "Çünkü bu yağ çok pahalıya satılıp, parası yoksullara verilebilirdi."

¹⁰ Ancak Yeşua bunu bilerek onlara, "Kadını neden rahatsız ediyorsunuz? Benim için iyi bir iş yaptı. ¹¹ Çünkü yoksullar hep sizinle birlikteler, ama ben hep yanınızda olmayacağım. ¹² Kadın bu değerli yağı, beni gömülmeye hazırlamak için bedenimin üzerine döktü. ¹³ Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anısına anlatılacaktır."

¹⁴ O zaman Onikiler'den biri -adı Yahuda İskariyot olan- başkâhinlere gitti. ¹⁵ "Onu ele verirsem bana ne verirsiniz?" dedi. Böylece otuz gümüş tartıp ona verdiler. ¹⁶ O andan itibaren Yeşua'ya ihanet etmek için fırsat kollamaya başladı.

¹⁷ Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk günü, öğrenciler Yeşua'ya gelip, "Fısh yemeğini yemen için nerede hazırlık yapmamızı istersin?" dediler.

¹⁸ Yeşua, "Kentte girip şu kişiye gidin ve ona şöyle deyin, 'Öğretmen diyor ki, zamanım yaklaştı. Fısh Bayramı'nı öğrencilerimle birlikte senin evinde kutlayacağım.' "

¹⁹ Öğrenciler, Yeşua'nın kendilerine söylediği gibi yaptılar ve Fısh yemeğini hazırladılar.

²⁰ Akşam olunca, Yeşua on iki öğrenciyle birlikte sofraya oturdu.

²¹ Yemek yerlerken, "Sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

²² Bunu duyduklarına çok üzülüp içerlediler ve her biri O'na, "Beni demek istemedin değil mi, Efendimiz?" diye sormaya başladılar.

²³ Yeşua, "Elindeki ekmeği benimle birlikte tabağa daldıran bana ihanet edecek olandır" dedi. ²⁴ "İnsanoğlu, kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi çin daha iyi olurdu."

²⁵ Ona ihanet edecek olan Yahuda, "Ben miyim, Efendimiz?" diye sordu. Ona, "Sen söylemiş oldun" dedi.

²⁶ Onlar yemek yerken Yeşua eline ekmek aldı, şükredip ekmeği böldü. Öğrencilerine verip şöyle dedi: "Alın, yiyin; bu benim bedenimdir." ²⁷ Sonra kâseyi aldı, şükredip onlara vererek, "Hepiniz bundan için. ²⁸ Çünkü bu, günahların bağışlanması için birçokları uğruna dökülen Yeni Antlaşma kanıdır. ²⁹ Ama size şunu söyleyeyim, Babam'ın egemenliğinde sizinle birlikte yeniden içeceğim o güne kadar asmanın bu ürününden artık içmeyeceğim" dedi.

³⁰ Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.

³¹ O zaman Yeşua onlara: "Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü 'Çobanı vuracağım ve sürünün koyunları dağılacak' yazılmıştır. ³² Ama ben diriltildikten sonra, sizden önce Galile'ye gideceğim."

³³ Ama Petrus O'na, "Senin yüzünden herkes tökezlese bile, ben asla tökezlemem" dedi.

³⁴ Yeşua ona, "Sana doğrusu söyleyeyim, bu gece horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dedi.

³⁵ Petrus O'na, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile, seni inkâr etmeyeceğim" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi.

³⁶ Sonra Yeşua öğrencileriyle birlikte Getsemani adlı bir yere geldi. Öğrencilerine, "Ben şuraya gidip dua edeceğim, siz burada oturun" dedi. ³⁷ Petrus'u ve Zebedi'nin iki oğlunu

yanına aldı. Kederlenmeye, ağır bir sıkıntı duymaya başladı. ³⁸ Sonra onlara, “Canım ölüm derecesinde kederli. Burada kalın ve benimle birlikte uyanık durun” dedi.

³⁹ Biraz ileri gidip, yüzüstü yere kapandı. Şöyle dua etti: “Baba, mümkünse bu kâse benden uzaklaştırılsın. Yine de, benim arzum değil, senin arzun olsun.”

⁴⁰ Öğrencilerine geldi ve onları uyurken buldu. Petrus’a, “Benimle birlikte bir saat uyanık duramadınız mı? ⁴¹ Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden zayıftır” dedi.

⁴² Yeşua ikinci kez gidip şöyle dua etti: “Baba, eğer ben içmeden bu kâsenin uzaklaştırılması mümkün değilse, senin arzun olsun.”

⁴³ Geri geldiğinde öğrencileri yine uyurken buldu. Öğrencilerin göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. ⁴⁴ Onların yanlarından yine ayrıldı, aynı sözleri söyleyerek üçüncü kez dua etti.

⁴⁵ Sonra öğrencilerin yanına gelerek, “Hâlâ uyuyor ve dinleniyor musunuz? İşte, saat yaklaştı ve İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. ⁴⁶ Kalkın, gidelim. İşte, bana ihanet eden geldi.”

⁴⁷ O daha konuşurken, işte, Onikiler’den biri olan Yahuda gedi. Onunla birlikte başkâhinler, halkın ileri gelenleri, kılıçlı sopalı büyük bir kalabalık da geldi. ⁴⁸ Yeşua’ya ihanet eden Yahuda, “Kimi öpersem, Yeşua O’dur. O’nu tutuklayın” diye onlarla anlaşmıştı. ⁴⁹ Hemen Yeşua’ya doğru gidip, “Selam, Öğretmenim!” dedi ve O’nu öptü.

⁵⁰ Yeşua ona, “Arkadaş, neden buradasın?” dedi.

Sonra gelip Yeşua’yı yakalayıp tutukladılar. ⁵¹ Yeşua’yla birlikte olanlardan biri, birdenbire kılıcını çekip başkâhinin hizmetkârının kulağını kesti.

⁵² Sonra Yeşua ona, “Kılıcını yerine koy, çünkü kılıç kaldırırların hepsi kılıçla ölecek.

⁵³ Yoksa Babam’dan yardım isteyemez miyim sanıyorsun? Dilesem şimdi bile bana on iki tünden fazla melek gönderir. ⁵⁴ O zaman böyle olması gerektiğini bildiren Kutsal Yazılar nasıl yerine gelir?” dedi.

⁵⁵ O sırada Yeşua kalabalığa dönüp şöyle dedi: “Neden beni bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? Her gün tapınakta oturup öğretiyordum, beni tutuklamadınız. ⁵⁶ Fakat bütün bunlar, peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye oldu.” Sonra bütün öğrenciler Yeşua’yı bırakıp kaçtı.

⁵⁷ Yeşua’yı tutuklamış olanlar, O’nu başkâhin Kayafa’ya götürdüler. Yazıcılar ve ileri gelenler de oradaydılar. ⁵⁸ Petrus başkâhinin avlusuna kadar Yeşua’yı uzaktan takip etti. Sonucu görmek için içeri girip nöbetçilerle birlikte oturdu.

⁵⁹⁻⁶⁰ Başkâhinler, ihtiyarlar ve bütün kurul, Yeşua’yı öldürmek için O’na karşı yalancı tanık aradılar. Ama bulamadılar. Birçok yalancı tanık ortaya çıkmasına rağmen aradıklarını bulamadılar. Sonunda iki yalancı tanık ortaya çıktı. ⁶¹ Onlar şöyle dedi: “Bu adam, ‘Tanrı’nın tapınağını yıkıp üç günde onu yeniden kurabilirim’ dedi.”

⁶² Başkâhin ayağa kalkıp Yeşua’ya, “Yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettikleri bu tanıklıklar?” ⁶³ Yeşua sessizliğini bozmadı. Başkâhin ise O’na, “Yaşayan Tanrı adına sana yemin etmeyi buyuruyorum, söyle bize, sen Tanrı’nın Oğlu Mesih misin?”

⁶⁴ Yeşua ona, “Sen söylemiş oldun. Yine de size şunu söyleyeyim, bundan sonra İnsanoğlu’nun Kudretli Olan’ın sağında oturduğunu ve göğün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.”

⁶⁵ Bunun üzerine başkâhin giysilerini yırtarak şöyle dedi: “Küfretti! Artık tanıklara ihtiyacımız yok! İşte, O’nun küfrünü duyduk. ⁶⁶ Buna ne dersiniz?”

“Ölümü hakketti!” diye yanıtladılar. ⁶⁷ Sonra yüzüne tükürüp O’nu yumrukladılar. Kimileri de O’nu tokatlayıp, ⁶⁸ “Haydi, bize peygamberliğini göster ey Mesih! Sana kim vurdu?” dediler.

⁶⁹ Petrus dışarıda avluda oturuyordu ve bir hizmetçi kız ona gelip, “Sen de Galileli Yeşua’yla birlikteydin!” dedi.

⁷⁰ Ama Petrus herkesin önünde, “Neden bahsettiğini bilmiyorum” diyerek bunu inkâr etti.

⁷¹ Sonra avlu kapısının önüne çıktığında, başka bir hizmetçi kız orada bulunanlara, “Bu adam da Nasıralı Yeşua’yla birlikteydi” dedi.

⁷² Yine Petrus, “Bu adamı tanımıyorum” diye yemin ederek inkâr etti.

⁷³ Kısa bir süre sonra yanında duranlar gelip Petrus’a, “Gerçekten sen de onlardansın, çünkü konuşman seni ele veriyor” dediler.

⁷⁴ Sonra Petrus kendine lanet ederek, “Bu adamı tanımıyorum!” diye yemin etmeye başladı.

O anda horoz öttü. ⁷⁵ Petrus, Yeşua’nın kendisine söylediği şu sözü hatırladı: “**Horoz ötmeden önce sen beni üç kez inkâr edeceksin.**” Sonra dışarı çıkıp acı acı ağladı.

27

¹ Sabah olunca, bütün başkâhinler ve halkın ileri gelenleri Yeşua’yı ölüm cezasına çarptırmak konusunda kendi aralarında anlaştılar. ² Onu bağladılar ve götürüp Vali Pontius Pilatus’a teslim ettiler.

³ Yeşua’yı ele veren Yahuda, O’nun mahkûm edildiğini görünce pişman oldu ve almış olduğu otuz parça gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. ⁴ Onlara, “Suçsuz adama ihanet ederek günah işledim” dedi.

Ama onlar, “Bundan bize ne? Bunu sen düşün” dediler.

⁵ Yahuda gümüş paraları tapınağın içine atıp gitti. Sonra da kendini astı.

⁶ Başkâhinler paraları toplayıp, “Kan bedeli olan bu parayı tapınak hazinesine koymak doğru olmaz” dediler. ⁷ Yabancıları gömmek için mezar yapılmak üzere Çömlekçi Tarlası’nı satın alma konusunda kendi aralarında anlaştılar. ⁸ Bu nedenle o tarlaya bugüne dek “Kan Tarlası” denilmiştir. ⁹⁻¹⁰ O zaman Peygamber Yeremya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu:

“İsrailoğulları’ndan bazıları

O’na biçtikleri değer bedeli olan Otuz parça gümüşü aldılar, Efendi’nin bana buyurduğu gibi,

Çömlekçi Tarlası’nı satın almak için harcadılar.”

¹¹ Yeşua valinin huzuruna çıkarıldı. Vali O’na “Yahudilerin Kralı sen misin?” diye sordu.

Yeşua ona, “**Söylediğin gibidir**” dedi.

¹² Başkâhinler ve ileri gelenler O’nu suçlayınca hiçbir yanıt vermedi.

¹³ Sonra Pilatus O’na, “Sana karşı yapılan bunca tanıklığı duymuyor musun?” dedi.

¹⁴ Yeşua bunların hiçbirine yanıt vermedi. Vali buna çok şaşırıldı.

¹⁵ Her Fısıh Bayramı’nda vali, halkın istediği bir tutukluyu salıvermeyi adet haline getirmişti. ¹⁶ O günlerde Barabba adında herkes tarafından bilinen bir tutuklu vardı.

¹⁷ Bu nedenle halk toplandığında Pilatus onlara, “Kimi salıvermemi istersiniz? Barabba’yı mı, yoksa Mesih denen Yeşua’yı mı?” diye sordu. ¹⁸ Çünkü O’nu kıskançlık nedeniyle kendisine teslim ettiklerini biliyordu.

¹⁹ Pilatus, yargı kürsüsünde otururken, karısı haber gönderip, “O doğru adama dokunma. Çünkü dün gece rüyamda O’ndan ötürü çok sıkıntı çektim” dedi.

²⁰ Başkâhinler ve ileri gelenler, Barabba’nın serbest bırakılıp, Yeşua’nın öldürülmesi için halkı kışkırttılar. ²¹ Vali onlara, “İkisinden hangisini salıvermemi istersiniz?” diye sordu.

“Barabba!” dediler.

²² Pilatus onlara, “Öyleyse Mesih denilen Yeşua’yı ne yapayım?” dedi. Hepsine ona, “Çarmıha gerilsin!” dediler.

²³ Pilatus, “Neden? O ne kötülük yaptı ki?” diye sordu.

Onlar ise, seslerini daha da yükselterek, “Çarmıha gerilsin!” diyerek bağırıldılar.

²⁴ Pilatus, yapılacak bir şey olmadığını, tam tersine bir kargaşanın başladığını görünce su aldı ve kalabalığın önünde ellerini yıkayıp şöyle dedi: “Bu doğru kişinin kanından ben sorumlu değilim. Bu işe siz kendiniz bakın!”

²⁵ Bütün halk, “O’nun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine olsun!” diye karşılık verdi.

²⁶ O zaman Pilatus, onlar için Barabba’yı serbest bıraktı. Yeşua’yı da kamçılattıktan sonra çarmıha gerilmek üzere askerlere teslim etti.

²⁷ Sonra valinin askerleri Yeşua’yı Pretoryum adı verilen vali konağına götürüp bütün taburu başına topladılar. ²⁸ O’nu soyup üzerine kırmızı bir kaftan geçirdiler. ²⁹ Dikenlerden bir taç örüp başına geçirdiler, sağ eline de bir kamış tutturdular. Önünde diz çöküp, “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyerek O’nunla alay ettiler. ³⁰ Üzerine tükürdüler, kamış alıp başına vurdular. ³¹ O’nunla böyle alay ettikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp, giysilerini üzerine yeniden giydiler ve çarmıha gerilmek üzere O’nu götürdüler.

³² Dışarı çıktıklarında, Simon adında Kireneli bir adamla karşılaştılar. Yeşua’nın çarmıhını ona zorla taşıttılar. ³³⁻³⁴ “Golgota”, yani Kafatası denilen yere ulaştıklarında, içmesi için Yeşua’ya ödle karıştırılmış ekşi şarap verdiler. Yeşua tadınca bunu içmek istemedi. ³⁵ O’nu çarmıha gerdikten sonra, askerler kura çekerek giysilerini kendi aralarında paylaştılar. ³⁶ Ardından oturup başında nöbet tuttular. ³⁷ Başının üzerine, “BU, YAHUDİLER’İN KRALI YEŞUA’DIR” yazan bir suç yaftası astılar.

³⁸ O’nunla birlikte biri sağında, biri solunda olmak üzere iki haydut da çarmıha gerildi.

³⁹ Oradan geçenler, başlarını sallayarak Yeşua’ya sövdüler ⁴⁰ “Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? Haydi bakalım, kurtar kendini! Tanrı’nın Oğlu’ysan çarmıhtan aşağıya in!” dediler.

⁴¹ Aynı şekilde başkâhinler, yazıcılar, Ferisilerle ve ileri gelenler de alay ederek şöyle dediler: ⁴² “Başkalarını kurtardı, ama kendini kurtaramıyor. Eğer O İsrail’in Kralı’ysa, şimdi çarmıhtan aşağıya insin de, O’na iman edelim. ⁴³ Tanrı’ya güveniyordu. ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ diyordu. Tanrı O’nu seviyorsa kurtarsın bakalım.” ⁴⁴ O’nunla çarmıha gerilmiş olan haydutlar da aynı şekilde O’na hakaret ettiler.

⁴⁵ Öğleyin on ikiden üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü.

⁴⁶ Saat üçe doğru Yeşua yüksek sesle, “Eli, Eli, lama Şevaktani?” yani, “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye bağırdı.

⁴⁷ Orada bulunanlardan bazıları bunu duyduğunda, “Bu adam İlyas’ı çağırıyor” dediler.

⁴⁸ İçlerinden biri hemen koşup bir sünger aldı, ekşi şaraba bandırıp bir kamışın ucuna takarak Yeşua’ya içirdi. ⁴⁹ Diğerleri, “Dur bakalım, İlyas O’nu kurtarmaya gelecek mi?” dediler.

⁵⁰ Yeşua yine yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti.

⁵¹ Tam o sırada, tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. Yer sarsıldı ve kayalar yarıldı. ⁵² Mezarlar açıldı ve ölmüş olan birçok kutsalın cesetleri dirildi; ⁵³ Yeşua’nın dirilişinden sonra bu kişiler mezarlardan çıkıp kutsal kente girdiler ve birçok kişiye göründüler.

⁵⁴ Yeşua’yı bekleyen yüzbaşı ve onunla birlikte olan askerler, depremi ve diğer olayları görünce, “Gerçekten bu, Tanrı’nın Oğlu’ydu!” diyerek dehşete kapıldılar.

⁵⁵ Orada, olup bitenleri uzaktan izleyen birçok kadın vardı. Bunlar, Galile’den Yeşua’nın ardından gelip O’na hizmet etmiş olan kadınlardı. ⁵⁶ Aralarında Mecdelli Meryem, Yakup ile Yusuf’un annesi Meryem ve Zebedi oğullarının annesi de vardı.

⁵⁷ Akşam olunca, kendisi de Yeşua’nın öğrencisi olan Yusuf adında, Aramatyalı zengin bir adam geldi. ⁵⁸ Bu adam Pilatus’a gidip Yeşua’nın cesedini istedi. Sonra Pilatus cesedin ona teslim edilmesini buyurdu. ⁵⁹⁻⁶⁰ Yusuf cesedi aldı, temiz bir keten beze sardı ve kayaya oyduğunu kendi yeni mezarına koydu. Sonra mezarın kapısına büyük bir taş

yuvarladı ve oradan ayrıldı. ⁶¹ Mecdelli Meryem oradaydı ve diğer Meryem ise mezarın karşısında oturuyordu.

⁶² Ertesi gün, yani Hazırlık Günü'nden sonraki gün, başkâhinler ve Ferisiler Pilatus'un yanında toplandılar. ⁶³ "Efendim, o aldatıcının daha hayattayken ne dediğini hatırlıyoruz. 'Üç gün sonra tekrar dirileceğim' dedi. ⁶⁴ Bu nedenle, mezarın üçüncü güne kadar güvenlik altına alınmasını buyruk verin. Yoksa öğrencileri gece gelip cesedi çalar ve halka, 'Ölümden dirildi' derler. Ve böylece son aldatmaca ilkinden beter olur" dediler.

⁶⁵ Pilatus onlara, "Yanınıza asker alın, gidip mezarı düşündüğünüz gibi güvenlik altına alın" dedi. ⁶⁶ Böylece askerlerle birlikte gittiler ve mezarı güvenlik altına alıp taşı mühürlediler.

28

¹ Şabat'ın ardından, haftanın ilk günü şafak sökerken, Mecdelli Meryem ve diğer Meryem mezarı görmeye gittiler. ² Birdenbire büyük bir deprem oldu. Çünkü Efendi'nin bir meleği gökten indi ve gelip taşı kapıdan yuvarlayarak üzerine oturdu. ³ Görünüşü şimşek gibi, giysisi de kar gibi bembeyazdı. ⁴ Nöbetçiler korkuyla sarsıldılar ve ölü gibi oldukları yere yıkıldılar. ⁵ Melek kadınlara şöyle dedi: "Korkmayın, çarmıha gerilmiş Yeşua'yı aradığınızı biliyorum. ⁶ O burada değil, çünkü söylemiş olduğu gibi dirildi. Gelin, Efendi'nin yattığı yeri görün.

⁷ Çabuk gidin ve öğrencilerine şöyle söyleyin: 'O ölümden dirildi.

İşte, sizden önce Galile'ye gidiyor; orada O'nu göreceksiniz.' İşte, size söylüyorum."

⁸ Kadınlar korku ve büyük bir sevinç içinde hızla mezardan ayrıldılar. Koşarak Yeşua'nın öğrencilerine haberi duyurmak için gittiler. ⁹ Öğrencilerine haber vermeye giderlerken, Yeşua ansızın karşılarına çıktı ve onlara, "**Sevinin!**" dedi.

Yeşua'nın ayaklarına sarılarak O'na tapındılar.

¹⁰ Sonra Yeşua onlara, "**Korkmayın. Gidip kardeşlerime haber verin, Galile'ye gitmelerini söyleyin, beni orada görecekler**" dedi.

¹¹ Kadınlar yolda giderken, nöbetçilerden bazıları kente giderek olanları başkâhinlere anlattılar. ¹²⁻¹³ Başkâhinler ileri gelenlerle birlikte bu durumu değerlendirdikten sonra askerlere yüklü para vererek şöyle dediler: "Öğrencileri geceleyin gelip biz uyurken O'nun cesedini çalıp götürdüler diyeceksiniz. ¹⁴ Bu, valinin kulağına gidecek olursa, onu biz ikna eder ve size bir zarar gelmesini önleriz." ¹⁵ Böylece parayı alan askerler kendilerine söylendiği gibi yaptılar. Bu söylenti Yahudiler arasında bugün de yaygındır.

¹⁶ On bir öğrenci Galile'ye, Yeşua'nın kendilerini gönderdiği dağa gittiler. ¹⁷ Yeşua'yı gördüklerinde O'na tapındılar. Ama bazıları şüphe içindeydi. ¹⁸ Yeşua yanlarına gelip onlara şöyle dedi: "**Gökte ve yerde bütün yetki bana verildi. ¹⁹ Gidin ve bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin; ²⁰ size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, çağın sonuna dek her zaman sizinle birlikteyim.**" Amin.

MARKOS

¹ Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih'in Müjdesi'nin başlangıcı.

² Peygamberlerde yazılı olduğu gibi,

“İşte, habercimi senin önünden gönderiyorum; O senin önünde yolunu hazırlayacak.”

³ “Çölde haykıranın sesi,

‘Efendi'nin yolunu hazırlayın! Gececeği patikaları düzleyin’ diyor.”

⁴ Böylece Vaftizci Yuhanna çölde ortaya çıktı. Günahların bağışlanması için insanlara tövbe edip vaftiz olma çağrısında bulunuyordu. ⁵ Bütün Yahudiye ülkesi ve Yerusalemliler'in hepsi ona geldi. Gelenler günahlarını itiraf ederek onun tarafından Ürdün Irmağı'nda vaftiz edildiler. ⁶ Yuhanna'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Çekirge ve yaban balı yerd. ⁷ Şu haberi ilan ediyordu: “Benden sonra, benden daha güçlü olan geliyor. Eğilip O'nun çarıklarının bağını çözmeye bile layık değilim. ⁸ Ben sizi suyla vaftiz ettim, ama O sizi Kutsal Ruh'ta vaftiz edecektir.”

⁹ O günlerde Yeşua, Galile'nin Nasıra Kenti'nden geldi ve Yuhanna tarafından Ürdün Irmağı'nda vaftiz edildi. ¹⁰ Tam sudan çıkarken, göklerin yarıldığını ve Ruh'un güvercin gibi üzerine indiğini gördü. ¹¹ Gökten, “Sen benim sevgili Oğlum'sun, senden hoşnudum” diyen bir ses duyuldu.

¹² Ve Ruh O'nu hemen çöle götürdü. ¹³ Yeşua çölde kırk gün kaldı ve Şeytan tarafından denendi. Vahşi hayvanlarla birlikteydi ve melekler O'na hizmet ediyordu.

¹⁴ Yuhanna tutuklandıktan sonra Yeşua, Tanrı Krallığı'nın Müjdesi'ni duyura duyura Galile'ye geldi. ¹⁵ **“Zaman doldu. Tanrı'nın Krallığı yakındır! Tövbe edin ve Müjde'ye iman edin”** diyordu.

¹⁶ Galile denizinin kıyısından geçerken, Simon ile kardeşi Andreas'ı denize ağ atarken gördü. Çünkü onlar balıkçıydı. ¹⁷ Yeşua onlara, **“Ardımdan gelin, sizi insan tutan balıkçılar yapacağım”** dedi.

¹⁸ Hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler.

¹⁹ Yeşua oradan biraz ilerleyince, Zebedi'nin oğulları Yakup ile kardeşi Yuhanna'yı gördü. Teknede ağlarını onarıyorlardı. ²⁰ Hemen onları çağırdı. Onlar da babaları Zebedi'yi işçilerle birlikte teknede bırakıp Yeşua'nın peşinden gittiler.

²¹ Kafarnahum'a gittiler ve Şabat Günü Yeşua hemen havraya girip öğretmeye başladı. ²² O'nun öğretisine şaşılar. Çünkü onlara yazıcılar gibi değil, yetki sahibi biri gibi öğretiyordu. ²³⁻²⁴ O sırada havralarında bulunan kötü ruha tutulmuş bir adam, “Ey Nasıralı Yeşua, bizden ne istiyorsun?” diyerek bağırды. “Bizi yok etmeye mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum: Sen Tanrı'nın Kutsalı'sın!”

²⁵ Yeşua, **“Sessiz ol, çık adamın içinden!”** diyerek onu azarladı.

²⁶ Kötü ruh adamı sarstı. Yüksek sesle bağırarak adamın içinden çıktı.

²⁷ Hepsi hayrete düştü ve kendi aralarında, “Bu nedir böyle? Yeni bir öğretmi mi? Körü ruhlara yetkiyle buyruk veriyor, onlar da itaat ediyor!” dediler. ²⁸ Yeşua'yla ilgili haber hemen her yere, Galile'nin bütün bölgelerine ve çevresine hızla yayıldı.

²⁹ Yeşua havradan çıkar çıkmaz, Yakup ve Yuhanna'yla birlikte Simon ve Andreas'ın evine gitti. ³⁰ Simon'un kaynanası ateşler içinde yatıyordu. Bu durumdan Yeşua'ya hemen söz ettiler. ³¹ Yeşua gelip kadını elinden tutup kaldırdı. O an ateş kadını terk etti ve onlara hizmet etmeye başladı.

³² Akşam, güneş battıktan sonra, hastaları ve iblise tutulmuş olan herkesi O'na getirdiler. ³³ Bütün kent halkı kapıda toplanmıştı. ³⁴ Çeşitli hastalıklara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi ve birçok iblisi kovdu. İblislerin konuşmasına izin vermedi çünkü O'nu tanıyorlardı.

³⁵ Sabah erkenden, hava daha aydınlanmadan Yeşua kalkıp dışarı çıktı. Issız bir yere gidip orada dua etmeye başladı. ³⁶ Simon ve yanındakiler Yeşua'yı aramaya çıktılar. ³⁷ O'nu bulduklarında, "Herkes seni arıyor" dediler.

³⁸ Yeşua onlara, "Yakındaki kasabalara gidelim, oralarda da Tanrı sözünü duyurayım" dedi. "Çünkü ben bunun için çıkıp geldim." ³⁹ Müjde'yi havralarında duyurarak, iblisleri kovarak bütün Galile bölgesini dolaştı.

⁴⁰ Yeşua'ya cüzamlı biri geldi. Önünde diz çökerek, "İstersen beni temiz kılabilirsin" diye yalvardı.

⁴¹ Yeşua'nın yüreği sızladı, elini uzatıp adama dokundu, "İsterim. Temiz ol!" dedi.

⁴² Bunu söyleyince, cüzam hemen ondan ayrıldı ve tertemiz oldu. ⁴³ Yeşua onu sıkıca uyararak hemen yanından uzaklaştırdı.

⁴⁴ "Sakın kimseye bir şey söyleme! Git, kendini kâhine göster ve onlara cüzamdan temizlendiğini kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun" dedi.

⁴⁵ Ama o dışarı çıkıp, olayla ilgili haberi her tarafa yayıp duyurmaya başladı. Öyle ki, Yeşua artık bir kente açıktan giremez oldu. Yeşua dışarıda ıssız yerlerde kalıyordu. Halk her yerden O'na akın ediyordu.

2

¹ Birkaç gün sonra Yeşua tekrar Kafarnahum'a geldiğinde evde olduğu duyuldu. ² Bir anda o kadar çok insan toplandı ki, kapı önü bile kapanmıştı. Yeşua Tanrı sözünü anlatıyordu. ³ O'na dört kişinin taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. ⁴ Kalabalık nedeniyle O'na yaklaşamayınca, bulunduğu yerin üzerindeki çatıyı açıp felçliyi üstünde yattığı yatakla birlikte aşağıya indirdiler. ⁵ Yeşua onların imanını görünce felçliye, "Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

⁶ Ama orada oturan yazıcılardan bazıları yüreklerinde şöyle düşündüler: ⁷ "Bu adam neden böyle küfrediyor? Günahları Tanrı dışında başka kim bağışlayabilir?"

⁸ Akıllarından geçen bu düşünceleri hemen ruhunda sezen Yeşua onlara, "Yüreğinizde neden bu türden düşüncelere yer veriyorsunuz? ⁹ Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk, yatağını topla ve yürü' demek mi? ¹⁰⁻¹¹ Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilmelisiniz" dedi. Felçliye, "Sana söylüyorum, kalk yatağını topla, evine git" dedi.

¹² Adam kalktı, yatağını hemen topladı ve hepsinin önünde çıkıp gitti. Herkes şaşkınlık içindeydi. Tanrı'yı yücelterek, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

¹³ Yeşua yine deniz kıyısına gitti. Halk kalabalıklar halinde O'na geliyor, O da onlara öğretiyordu. ¹⁴ Oradan geçerken, vergi toplama yerinde oturan Alfay oğlu Levi'yi gördü. Ona "Beni takip et" dedi. O da kalkıp Yeşua'nın ardından gitti.

¹⁵ Yeşua, Levi'nin evinde yemek yerken, birçok vergi görevlisi ve günahkâr O'nunla ve öğrencileriyle beraber sofraya oturmuştu. Çünkü O'nun ardınca giden birçok kişi vardı. ¹⁶ Yazıcılar ve Ferisiler, O'nun günahkârlarla ve vergi görevlileriyle birlikte yemek yediğini görünce, öğrencilerine, "Niçin vergi görevlileri ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyor?" dediler.

¹⁷ Yeşua bunu duyunca şöyle karşılık verdi: "Sağlamaların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Ben doğruları değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim."

¹⁸ Yuhanna'nın öğrencileriyle Ferisiler oruç tutuyorlardı. Onlar Yeşua'ya gelerek, "Yuhanna'nın ve Ferisiler'in öğrencileri oruç tutarken neden senin öğrencilerin oruç tutmuyor?" diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, "Güvey yanlarındayken davetliler oruç tutar mı?" dedi. "Güvey yanlarında olduğu sürece oruç tutamazlar! ²⁰ Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek ve onlar o gün oruç tutacaklar."

21 Hiç kimse eski bir giysiyi yeni kumaş parçasıyla yamamaz. Yoksa yama çeker, eski giysiden kopar, yırtık daha beter olur. 22 Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa yeni şarap tulumları patlatır, şarap da tulumlar da mahvolur.”

23 Bir Şabat Günü Yeşua ekin tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri giderken başakları koparmaya başladılar. 24 Ferisiler Yeşua'ya, “Bak, öğrencilerin Şabat Günü yasak olanı neden yapıyorlar?” dediler.

25 Yeşua onlara, “Davut’la yanındakiler aç ve muhtaç kaldıklarında, Davut’un ne yaptığını, hiç okumadınız mı?” dedi. 26 “Başkâhin Aviyatar’ın zamanında Davut Tanrı’nın evine girdi, kâhinlerden başkasının yemesi yasak olan sunu ekmeklerini yedi ve yanındakilere de verdi?”

27 Onlara şöyle dedi: “İnsan Şabat Günü için değil, Şabat Günü insan için yaratıldı. 28 Bu nedenle İnsanoğlu Şabat Günü’nün de Efendisi’dir.”

3

1 Yeşua yine havraya girdi ve orada eli sakat bir adam vardı. 2 Bazıları O’nu suçlamak için Şabat Günü hastayı iyileştirip iyileştirmeyeceğini gözlüyorlardı. 3 Yeşua eli sakat olan adama, “Ayağa kalk” dedi. 4 Orada bulunanlara şöyle dedi: “Şabat Günü iyilik yapmak mı yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?”

Hiç kimse yanıt vermedi. **5 Onlara öfkeyle baktı. Çünkü yüreklerinin duyarsızlığı O’nu kederlendirmişti. Adama, “Elini uzat” dedi. Uzattı ve eli diğer eli gibi sapasağlam oluverdi. 6 Ferisiler dışarı çıktı ve Hirodes yanlılarıyla birlikte O’nu hemen nasıl yok edebilecekleri üzerine konuşmaya başladılar.**

7-8 Yeşua, öğrencileriyle birlikte deniz kıyısına çekildi; Galile’den, Yahudiye’den, Yeruşalem’den, İdumeya’dan, Ürdün Irmağı’nın ötesinden ve Sur ve Sayda çevresinden büyük bir kalabalık O’nu izledi. Yaptığı büyük işleri duyanlar O’na akın etti. 9 Yeşua kalabalıkların arasında sıkışıp kalmamak için öğrencilerine bir kayık hazır bulundurmalarını söyledi. 10 Çünkü birçoklarını iyileştirmiş olduğu için türlü türlü hastalıklara yakalanmış olanlar O’na dokunmak için akın ediyorlardı. 11 Kötü ruhlar O’nu gördüklerinde önünde yere kapanarak, “Sen Tanrı’nın Oğlu’sun!” diye haykırıyorlardı. 12 Yeşua kendisini açığa vurmasınlar diye onları sıkı sıkıya uyardı.

13 Yeşua dağa çıktı ve istediği kişileri yanına çağırdı. Onlar da yanına gittiler. 14 Kendisiyle birlikte bulunmak ve Tanrı sözünü duyurmaya göndermek üzere on iki kişiyi atadı. 15 Onlara hastalıkları iyileştirme ve iblisleri kovma yetkisi verdi. 16 Bu kişiler şunlardır: Petrus adını verdiği Simon, 17 Gökğürültüsü Oğulları adını verdiği Zebedi’nin oğulları Yakup ve Yuhanna, 18 Andreas, Filipus, Bartalmay, Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Taday, Yurtsever Simon, 19 ve Yeşua’ya ihanet eden Yahuda İskariot.

Yeşua sonra bir eve girdi. **20 Öyle büyük bir kalabalık toplandı ki, Yeşua’yla öğrencileri yemek bile yiyemediler. 21 Yakınları bunu duyunca, “O çıldırmış diyerek O’nu almaya geldiler. 22 Yeruşalem’den gelen yazıcılar, “Baalzevul O’nun içinde” dediler, “İblisleri iblislerin önderinin adıyla kovuyor.”**

23 Yeşua yazıcıları yanına çağırıp onlara benzetmelerle şöyle dedi: “Şeytan, Şeytan’ı nasıl kovar? 24 Bir ülke kendi içinde bölünürse, o ülke ayakta kalamaz. 25 Bir ev kendi içinde bölünürse, o ev ayakta kalamaz.

26 Şeytan da kendine başkaldırmış ve bölünmüşse, artık ayakta kalamaz; sonu gelmiş demektir. 27 Önce güçlü adamı bağlamadan, hiç kimse güçlü adamın evine soymak için içeri giremez. Bağladıktan sonra evini soyabilir.”

28 “Size doğrusunu söyleyeyim, insan soyunun tüm günahları ve ettiği tüm küfürler bağışlanacaktır. 29 Ama Kutsal Ruh’a küfreden asla bağışlanmayacak. Bunu yapan, asla

silinmeyecek sonsuz bir günahın suçludur.” ³⁰ Yeşua bu sözleri, “O’nda kötü bir ruh var” dedikleri için söyledi.

³¹ Annesiyle kardeşleri geldi, dışarıda durup O’nu çağırılmaları için haber gönderdiler.

³² Etrafında bulunan kalabalıktan bazıları, “İşte, annen, erkek kardeşlerin ve kız kardeşlerin dışarıda seni arıyorlar” dediler.

³³ Yeşua onlara, **“Kimdir annem ve erkek kardeşlerim?”** diye karşılık verdi. ³⁴ Etrafında oturanlara bakarak, **“İşte, annem ve erkek kardeşlerim! ³⁵ Çünkü Tanrı’nın isteğini kim yerine getirirse, erkek kardeşim, kız kardeşim ve annem odur”** dedi.

4

¹ Yeşua yine deniz kıyısında öğretmeye başladı. Büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Bu nedenle denizde bir tekneye binip oturdu. Bütün kalabalık deniz kıyısında duruyordu. ² Onlara benzetmelerle birçok şey öğretti. Öğretirken şöyle dedi: ³ **“Dinleyin! İşte, çiftçi tohum ekmek için dışarı çıktı. ⁴ Ekerken, bazı tohumlar yol kenarına düştü ve kuşlar gelip onları yedi. ⁵ Diğerleri, toprağı az kayalık zemine düştü. Toprak derin olmadığı için hemen filizlendi. ⁶ Ancak güneş doğduğunda kavruıldular ve kök salamadıkları için kuruyup gittiler. ⁷ Bazıları dikenler arasına düştü. Dikenler büyüyüp filizleri boğdu ve ürün vermedi. ⁸ Bazılarıysa iyi toprağı düştü. Büyüyüp çoğalarak ürün verdi. Kimisi otuz, kimisi altmış, kimisi de yüz kat ürün verdi. ⁹ İşitecek kulağı olan işitsin”** dedi.

¹⁰ Onikiler’le birlikte olan çevresindekiler Yeşua’yla yalnız kalınca, O’na benzetmelerin anlamını sordular. ¹¹ Onlara şöyle dedi: **“Size Tanrı Krallığı’nın sırrı açıklandı, ama dışarıdakilere her şey benzetmelerle anlatılır. ¹² Şöyle ki, ‘Baksınlar ama görmesinler, duysunlar ama anlamasınlar öyle ki dönüp bağışlanmasınlar.’”**

¹³ Onlara, **“Siz bu benzetmeyi anlamıyor musunuz? O zaman tüm diğer benzetmeleri nasıl anlayacaksınız? ¹⁴ Çiftçinin ektiğı Tanrı sözüdür. ¹⁵ Bazıları sözün ekildiğı yerde yol kenarına ekilen tohumlara benzer. Bunlar sözü duyar duymaz, Şeytan hemen gelir, yüreklerine ekilen tohumu alır götürür. ¹⁶ Aynı şekilde, kayalık yerlere ekilenler, sözü duydukları zaman onu hemen sevinçle kabul edenlerdir. ¹⁷ Kökleri yoktur, kısa ömürlüdürler. Tanrı sözünden dolayı sıkıntı ve zulme uğrayınca hemen tökezleyip düşerler. ¹⁸ Diğerleri ise, dikenler arasına ekilen tohumlara benzerler. Sözü işitmesine işitirler. ¹⁹ Ancak bu çağın kaygıları, zenginliğin aldatıcılığı ve içine giren öteki şeylerin arzusu ve tutkusu, sözü boğar ve ürün vermesine engel olur. ²⁰ İyi toprağı ekilenler ise, sözü işitip kabul eden, kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat ürün veren kimselerdir.”**

²¹ Onlara şöyle dedi: **“Kandil, sepetin ya da yatağın altına koymak için mi getirilir? Kandilliğe koymak için değil mi? ²² Çünkü gizli olan ne varsa açığa çıkarılmak üzere gizlenmiştir; saklı olan ne varsa aydınlığa çıkmak üzere saklanmıştır. ²³ İşitecek kulağı olan işitsin.”**

²⁴ Onlara, **“İşittiklerinize dikkat edin. Hangi ölçekle ölçerseniz, aynı ölçekle ölçüleceksiniz. İşitene daha çok verilecektir. ²⁵ Çünkü kimde varsa, ona daha fazlası verilecek ve kimde yoksa, sahip olduğu bile elinden alınacak”** dedi.

²⁶ **“Tanrı’nın Krallığı, toprağı tohum saçan bir adama benzer.**

²⁷ Gece olunca uyur gündüz olunca kalkar. Kendisi nasıl olduğunu bilmez ancak tohum filizlenir, büyür” dedi. ²⁸ **“Çünkü toprak kendiliğinden ürün verir. Önce filizi, sonra başağı, sonunda da başağı dolduran taneleri verir. ²⁹ Ürün olgunlaşınca hemen orağı vurur, çünkü hasat vakti gelmiştir.”**

³⁰ **“Tanrı’nın Krallığı’nı neye benzetelim, ya da hangi benzetmeyle anlatalım? ³¹⁻³² Tanrı’nın Krallığı hardal tohumuna benzer. Hardal tohumu yeryüzünde toprağı ekilen en küçük tohum olmasına karşın, ekildikten sonra büyür, bütün bahçe bitkilerinin**

boyunu geçer. Dal budak salarak o kadar büyür ki, gökteki kuşlar onun gölgesinde barınabilir.”

³³ Bu tür birçok benzetmelerle halkın anlayabileceği ölçüde sözü onlara anlatırdı.

³⁴ Benzetme kullanmadan onlara hiçbir şey anlatmazdı. Ama kendi öğrencilerine özel olarak her şeyi açıklardı.

³⁵ O gün akşam olunca öğrencilerine, “**Karşı tarafa geçelim**” dedi.

³⁶ Öğrenciler kalabalığı geride bırakıp Yeşua’yı içinde bulunduğu tekne ile götürdüler. Yanında başka küçük tekneler de vardı. ³⁷ O sırada büyük bir fırtına çıktı. Dalgalar tekneye o kadar çok vurdu ki, tekne neredeyse suyla dolmuştu. ³⁸ Yeşua teknenin arka tarafında bir yastığa yaslanmış uyuyordu. O’nu uyandırarak, “Öğretmenimiz, öleceğiz hiç umursamıyor musun?” dediler.

³⁹ Yeşua kalkıp rüzgârı azarladı ve denize, “**Sus! Sakin ol!**” dedi. Rüzgâr durdu ve ortalığı derin bir sakinlik kapladı. ⁴⁰ Onlara, “**Neden bu kadar çok korkuyorsunuz? Hala imanınız yok mu?**” dedi.

⁴¹ Onlar büyük bir korku içinde birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâr ve deniz bile O’na itaat ediyor?” dediler.

5

¹ Denizin karşı yakasına, Gerasalılar’ın memleketine geldiler. ² Yeşua tekneden inince, kötü ruha tutsak bir adam mezarlık mağaralardan çıkıp hemen O’nu karşıladı. ³ Mezarda yaşayan bu adamı zincirle bağlı olarak bile artık kimse zapt edemiyordu. ⁴ Çünkü sık sık pranga ve zincirlerle bağlanmasına karşın pranga ve zincirleri parçalamıştı. Hiç kimse onunla baş edemiyordu. ⁵ Gece gündüz mezarlarda, dağlarda bağırıyor ve kendini taşlarla yaralıyordu. ⁶ Yeşua’yı uzaktan görünce koşup geldi, O’nun önünde yüzüstü yere kapandı. ⁷ Yüksek sesle haykırarak, “Ey Yeşua, Yüce Tanrı’nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Tanrı adına sana yalvarırım, bana işkence etme!” dedi. ⁸ Çünkü ona, “**Adamın içinden çık, ey kötü ruh!**” demişti.

⁹ Yeşua ona, “**Adın ne?**” diye sordu.

O’na, “Benim adım Tümen, çünkü sayımız çok” dedi. ¹⁰ Onları o bölge dışına göndermemesi için Yeşua’ya çok yalvardı. ¹¹ Orada dağın yamacında otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. ¹² İblisler, “Bizi şu domuzların içine gönder de onların içine girelim” diyerek O’na yalvardılar.

¹³ Yeşua onlara izin verince kötü ruhlar adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Yaklaşık iki bin domuzdan oluşan sürü, sarp yamaçtan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. ¹⁴ Domuzları güdenler kaçtılar, ve kentte ve kırdaki olanları anlattılar.

İnsanlar olup biteni görmek için geldi. ¹⁵ Yeşua’nın yanına geldiklerinde, eskiden bir tümen iblise tutulmuş olan adamı giyinmiş, aklı başında, otururken görünce korkuya kapıldılar. ¹⁶ Olaya tanık olanlar, iblise tutulmuş adama olanları ve domuzların başına gelenleri halka bildirdiler. ¹⁷ Bölgelerinden ayrılması için Yeşua’ya yalvarmaya başladılar.

¹⁸ Yeşua tekneye binerken, önceden iblise tutulmuş olan adam O’na, “Seninle geleyim” diye yalvardı. ¹⁹ Yeşua adama izin vermedi. Ona, “**Evine, dostlarının yanına geri dön**” dedi. “**Efendi’nin senin için ne büyük şeyler yaptığını ve sana nasıl merhamet ettiğini onlara anlat.**”

²⁰ Adam kendi yoluna gitti ve Dekapolis’te Yeşua’nın kendisi için nasıl büyük şeyler yaptığını duyurmaya başladı. Duyan herkes şaşkınlık içinde kalıyordu.

²¹ Yeşua tekneyle karşı kıyıya geçtiğinde, büyük bir kalabalık çevresinde toplandı. Kendisi deniz kıyısında duruyordu. ²² Tam o sırada havra yöneticilerinden Yair adında biri geldi. Yeşua’yı görünce ayaklarına kapandı. ²³ O’na “Kızım ölmek üzere. Gelip ellerini onun üzerine koy ki iyileşsin ve yaşasın!” diyerek çok yalvardı.

²⁴ Yeşua onunla birlikte gitti. Büyük bir kalabalık da ardından gidiyor ve O'nu sıkıştırıyordu. ²⁵ Orada on iki yıldır kanaması olan bir kadın vardı. ²⁶ Birçok hekimin elinden çok çekmiş, varını yoğunu harcamış, iyileşeceğine daha da kötü olmuştu. ²⁷ Kadın Yeşua hakkında anlatılanları duymuş, bu nedenle kalabalığın içinden gelip Yeşua'nın arkasından giysisine dokundu. ²⁸ Çünkü, içinden "Giysilerine bile dokunursam, iyileşirim" diyordu. ²⁹ O anda kanaması kesiliverdi. Kadın bedenindeki ızdırabından kurtulduğunu hissetti.

³⁰ Yeşua, kendisinden bir gücün çıktığını hemen anladı. Kalabalığın içinde dönüp, "Giysilerime kim dokundu?" diye sordu.

³¹ Öğrencileri O'na, "Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun! Nasıl olur da, 'Bana kim dokundu?' diye soruyorsun?" dediler.

³² Yeşua kendisine dokunanı görmek için etrafına bakındı. ³³ Kadın, kendisindeki değişikliğin farkında olarak korkuyla titreyerek geldi. Yeşua'nın önünde yere kapandı ve O'na tüm gerçeği anlattı.

³⁴ Ona, "Kızım, imanın seni iyileştirdi. Esenlik içinde git ve hastalığından şifa bul" dedi.

³⁵ Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden insanlar gelip, "Kızın öldü. Öğretmeni neden hâlâ rahatsız ediyorsun?" dediler.

³⁶ Ama Yeşua, bu sözleri duyunca, hemen havra yöneticisine, "Korkma, yalnızca iman et" dedi. ³⁷ Yeşua, Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna dışında hiç kimsenin kendisiyle birlikte gitmesine izin vermedi. ³⁸ Yeşua havra yöneticisinin evine geldi ve feryat ederek ağlayan gürültülü bir kalabalık gördü. ³⁹ İçeri girince onlara, "Niçin gürültü yapıp ağlıyorsunuz? Çocuk ölmedi, uyuyor" dedi.

⁴⁰ O'nunla alay ettiler. Ama Yeşua hepsini dışarı çıkardıktan sonra çocuğun babasını, annesini ve yanındakilerle birlikte çocuğun yattığı yere girdi. ⁴¹ Çocuğun elinden tutarak, "Talita kumi!" dedi. Bu söz, "Kızım, sana söylüyorum, kalk!" demektir. ⁴² On iki yaşında olan kız hemen ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Oradakiler hayretler içinde kaldı. ⁴³ Yeşua, "Bundan kimseye söz etmeyin" diyerek onları sıkı sıkıya uyardı. Kıza yiyecek bir şeyler verilmesini buyurdu.

6

¹ Yeşua oradan çıkıp kendi memleketine geldi. Öğrencileri de O'nu takip etti. ² Şabat Günü geldiğinde, Yeşua havrada öğretmeye başladı. O'nu duyan birçok kişi şaşırıp kaldı. "Bu adam bu şeyleri nereden aldı?" diye soruyorlardı. "Bu adama verilen bilgelik nedir ki, nasıl böyle mucizeler yapabiliyor? ³ Meryem'in oğlu, Yakup, Yose, Yahuda ve Simon'un erkek kardeşi olan marangoz değil mi bu? Kız kardeşleri burada bizimle değil mi?" Bu nedenle O'na gücendiler.

⁴ Yeşua onlara, "Bir peygamber, kendi ülkesinde, kendi akrabaları arasında ve kendi evinden başka yerde küçük görülmez" dedi. ⁵ Orada birkaç hastayı, ellerini üzerine koyup iyileştirmek dışında başka hiçbir mucize yapamadı. ⁶ Onların imansızlıklarına şaşıtı.

Yeşua köyleri dolaşıp öğretiyordu. ⁷ Onikiler'i yanına çağırdı ve onları ikişer ikişer halkın arasına göndermeye başladı. Onlara kötü ruhlar üzerinde yetki verdi. ⁸ Onlara yolculukları için yalnızca bir değnek dışında hiçbir şey almamalarını söyledi. Yanlarında ekmek, torba, keselerinde para götürmeyeceklerdi. ⁹ Onlara çarık giymelerini söyledi. "İki gömlek giyinmeyin" dedi. ¹⁰ Onlara, "Bir yere vardığımızda, oradan ayrılıncaya kadar hep aynı evde kalın" dedi. ¹¹ "İnsanların sizi kabul etmedikleri ve dinlemedikleri bir yerden ayrılırken, onlara uyarı olması için ayaklarınızın altındaki tozu silkin! Size doğrusunu söyleyeyim, yargı gününde Sodom ve Gomora'nın hali o kentten daha katlanılabilir olacak!"

¹² Öğrenciler de çıkıp insanları tövbeye çağırmaya başladılar. ¹³ Birçok iblis kovdular ve birçok hastayı yağla meshederek iyileştirdiler. ¹⁴ Kral Hirodes olanları duydu çünkü

Yeşua'nın ünü her yana yayılmıştı. Kimileri, "Vaftizci Yuhanna ölümden dirildi. Bu nedenle olağanüstü güçler onda etkin" diyordu. ¹⁵ Diğerleri, "O İlyas'tır" diyordu. Bazıları da, "O eski peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir" diyordu. ¹⁶ Ama Hirodes bunu duyunca, "Bu, başını kestirdiğim Yuhanna'dır" dedi. "Ölümden dirildi." ¹⁷ Hirodes, adam gönderip Yuhanna'yı tutuklatmış ve erkek kardeşi Filipus'un karısı Hirodiya'nın hatırına onu zindana atıp zincire vurdurmuştu. ¹⁸ Çünkü Hirodes bu kadınla evlendiğinde Yuhanna ona, "Kardeşinin karısı ile evlenmen Yasa'ya aykırıdır" demişti. ¹⁹ Hirodiya bu nedenle Yuhanna'ya karşı kin besliyor; onu öldürmek istiyor ama yapamıyordu. ²⁰ Hirodes, Yuhanna'nın doğru ve kutsal bir adam olduğunu bildiği için ondan korkuyor ve onu koruyordu. Yuhanna'yı dinlediği zaman şaşardı ve onu memnuniyetle dinlemeyi sürdürürdü.

²¹ Hirodes'in doğum gününde soylular, komutanlar ve Galile'nin ileri gelenleri için verdiği şölende beklenen fırsat ortaya çıktı. ²² Hirodiya'nın kızı gelip dans ettiğinde, Hirodes'in ve konukların hoşuna gitti. Kral genç kıza, "Dile benden, ne dilersen veririm" dedi. ²³ Ona, "Benden ne dilersen, krallığımın yarısı bile olsa veririm" diye ant içti.

²⁴ Dışarı çıkıp annesine, "Ne isteyim?" diye sordu. Annesi de, "Vaftizci Yuhanna'nın başını iste" dedi.

²⁵ Kız hemen kralın yanına gelip, "Vaftizci Yuhanna'nın başını bir tepside hemen bana vermeni istiyorum" diye dileğini söyledi.

²⁶ Kral buna çok üzülüyse de konuklarının önünde içtiği ant nedeniyle kızı reddetmek istemedi. ²⁷ Kral hemen cellat gönderip Yuhanna'nın başını getirmesini emretti. Cellat zindana giderek Yuhanna'nın başını kesti. ²⁸ Başını bir tepsi üzerinde getirip genç kıza verdi. Genç kız da annesine verdi.

²⁹ Yuhanna'nın öğrencileri bunu duyunca gelip cesedini aldılar ve mezara koydular.

³⁰ Elçiler, Yeşua'nın yanına dönerek yaptıkları ve öğrettikleri her şeyi O'na anlattılar. ³¹ Yeşua onlara, "**Gelin yalnız olarak sakın bir yere çekilelim de biraz dinlenin**" dedi. Çünkü gelip giden o kadar çoktu ki yemek yemeye bile vakit bulamıyorlardı. ³² Tekne ile sakın bir yere doğru tek başlarına yola çıktılar. ³³ Gittiklerini gören birçok kişi O'nu tanıdı ve halk bölgedeki bütün kentlerden yaya olarak yola çıkıp onlardan önce oraya vardı. ³⁴ Yeşua tekneden inince, büyük bir kalabalık gördü. Çobansız koyunlar gibi olan bu insanlara acıdı ve onlara birçok şey öğretmeye başladı. ³⁵ Vakit geç olunca öğrencileri Yeşua'nın yanına gelip, "Burası ıssız bir yer, vakit de geç oldu" dediler. ³⁶ "Onları gönder de çevredeki çiftlik ve köylere gitsinler ve kendilerine ekmek alsınlar, çünkü yiyecek hiçbir şeyleri yok."

³⁷ Yeşua öğrencilere, "**Onlara siz yiyecek bir şeyler verin**" diye yanıt verdi.

O'na, "Gidip iki yüz dinarlık ekmek alıp onlara yiyecek bir şeyler verelim mi yani?" diye sordular.

³⁸ Yeşua onlara, "**Kaç ekmeğiniz var? Gidip bakın**" dedi. Öğrenip geldiler, "Beş ekmek ile iki balık" dediler.

³⁹ Herkesin gruplar halinde yeşil çayıra oturmasını buyurdu. ⁴⁰ Halk yüzer, ellişer kişilik gruplar halinde oturdular. ⁴¹ Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak kutsadı; ekmekleri böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. İki balığı da hepsinin arasında paylaştırdı. ⁴² Hepsi yediler ve doydular. ⁴³ Artakalan ekmek ve balıktan on iki sepet topladılar. ⁴⁴ Yemek yiyen erkelerin sayısı beş bin kadardı.

⁴⁵ Yeşua hemen öğrencilerine tekneye binip kendisinden önce karşı yakada bulunan Beytsayda'ya geçmelerini söyledi. Kendisi de kalabalığı gönderecekti. ⁴⁶ Onları gönderdikten sonra dua etmek için dağa çıktı.

⁴⁷ Akşam olunca tekne denizin ortasındaydı. Yeşua yalnız başına karadaydı.

⁴⁸ Öğrencilerinin kürek çekerken sıkıntı yaşadıklarını gördü. Çünkü rüzgâr onlara karşı

esiyordu. Sabaha karşı Yeşua denizin üstünde yürüyerek onlara doğru yaklaştı. Yanlarından geçip gidecekti. ⁴⁹ Ama onlar, denizde yürüdüğünü görünce O'nun hayalet olduğunu sanarak bağıştılar. ⁵⁰ Çünkü hepsi O'nu görmüş ve dehşete düşmüştü. Ama Yeşua hemen onlara seslenerek, **“Cesur olun, benim korkmayın!”** dedi. ⁵¹ Tekneye binip onlara katılınca rüzgâr kesildi. Onlarsa büyük bir şaşkınlık ve hayret içindeydi. ⁵² Çünkü ekmekle ilgili mucizeyi bile anlamamışlardı; yürekleri duyarsızlaşmıştı.

⁵³ Karşıya geçtiklerinde Gennesar'da karaya çıkıp tekneyi demirlediler.

⁵⁴ Tekneden indiklerinde, halk Yeşua'yı hemen tanıdı. ⁵⁵ Bazı kişiler koşarak bütün yöreyi dolaştı. Yeşua'nın bulunduğu yeri öğrenenler, hastaları döşekleriyle oraya götürmeye başladılar. ⁵⁶ Köylerde, kentlerde veya kırlarda Yeşua'nın gittiği her yerde, hastaları meydanlara yatırıyorlar, giysisinin kenarına dokunmalarına izin vermesi için yalvarıyorlardı. O'na dokunanların hepsi iyileşti.

7

¹ Yeruşalim'den gelen Ferisiler ve bazı yazıcılar, Yeşua'nın yanında toplandılar. ² O'nun öğrencilerinden bazılarının murdar, yani yıkanmamış ellerle yemek yediğini görünce, kusur buldular. ³ Çünkü Ferisiler ve Yahudiler, atalarının töresine uyarak ellerini yıkamadan yemek yemezler. ⁴ Çarşıdan geldiklerinde yıkanmadıkça yemek yemezler. Bunun yanı sıra kâselerin, testilerin, bakır kapların yıkanmasıyla ilgili başka birçok töreye de uyarlar. ⁵ Ferisiler ve yazıcılar Yeşua'ya “Öğrencilerin neden atalarımızın töresine uygun davranmıyorlar? Murdar ellerle neden yemek yiyorlar?” diye sordular.

⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: **“Yeşaya'nın siz ikiyüzlüler hakkında yazdığı peygamberlik sözü ne kadar doğrudur! Yazılmış olduğu gibi,**

‘Bu halk dudaklarıyla beni onurlandırır, ama yürekleri benden uzak.

7 Ama bana boş yere tapıyorlar, çünkü öğrettikleri, yalnızca insan buyruğudur.’”

⁸ **“Çünkü siz Tanrı'nın buyruğundan vazgeçiyor, insanların töresini uyguluyorsunuz; kâselerin, kapların yıkanması ve bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.”** ⁹ Yeşua onlara şöyle dedi: **“Siz kendi törenizi tutmak için Tanrı buyruğunu nasıl da reddediyorsunuz? ¹⁰ Çünkü Musa, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin’ ve ‘Babasına ya da annesine kesinlikle öldürülecek’ diye buyurmuştur. ¹¹ Ama siz, ‘Bir adam babasına ya da annesine, benden alacağın bütün yardım kurbandır, yani Tanrı'ya adanmıştır derse, ¹² o zaman artık babasına ya da annesine hiçbir şey yapmasına gerek yok’ diyorsunuz. ¹³ Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız kendi törenizle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılmış oluyorsunuz. Bunun gibi daha birçok şey yapıyorsunuz.”**

¹⁴ Yeşua halkı yanına çağırıp onlara, **“Hepiniz beni dinleyin ve şunu iyi anlayın”** dedi.

¹⁵ **“İnsanın dışından, içine giren hiçbir şey onu kirletemez. İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. ¹⁶ İşitecek kulağı olan, işitsin!”**

¹⁷ Yeşua kalabalıktan ayrılıp eve girince, öğrenciler O'na bu benzetmenin anlamı nedir diye sordular. ¹⁸ Onlara, **“Siz de mi anlamıyorsunuz? İnsana dışarıdan giren hiçbir şeyin onu kirletemeyeceğini bilmiyor musunuz? ¹⁹ Çünkü dıştan giren, insanın yüreğine değil, midesine gider, sonra da helaya atılır.”** Yeşua bu sözyle, bütün yiyeceklerin temiz olduğu bilgisini açıklamış oldu. ²⁰ Yeşua sözünü şöyle sürdürdü: **“İnsanı kirleten, insanın içinden çıkandır. ²¹ Çünkü kötü düşünceler, zina, cinsel günahlar, hırsızlık, ²² açgözlülük, kötülük, hile, şehvet dolu düşünceler, kötü gözle bakmak, küfür, kibir ve akılsızlık içerden, insanın yüreğinden çıkar. ²³ Bu kötülüklerin hepsi içten gelir ve insanı kirletir.”**

²⁴ Yeşua oradan kalkıp Sur ve Sayda bölgesine gitti. Bir eve girdi ve kimsenin bilmesini istemiyordu. Ama halkın dikkatinden kaçmadı. ²⁵ Çünkü küçük kızı kötü ruha tutsak bir kadın, Yeşua'yla ilgili haberi duyar duymaz geldi. O'nun ayaklarına kapandı. ²⁶ Yahudi olmayan bu kadın Suriye-Fenike ırkındandı. İblisi kızından kovması için yalvardı. ²⁷ Ama

Yeşua ona, “Önce çocuklar doysun, çünkü çocukların ekmeğini alıp köpeklerle atmak uygun değildir” dedi.

²⁸ Ama kadın O’na, “Evet, Efendimiz” dedi. “Köpekler de masanın altında çocukların kırıntılarını yer.”

²⁹ Yeşua ona, “Bu sözünden dolayı iblis kızından çıktı, gidebilirsin” dedi.

³⁰ Kadın evine vardığında, çocuğunun iblisten kurtulmuş vaziyette, yatakta yatar buldu.

³¹ Yeşua Sur ve Sayda bölgesinden ayrılıp Dekapolis bölgesinin ortasından geçerek yine Galile Denizi’ne geldi. ³² O’na sağır ve dili tutuk bir adam getirdiler. Elini üzerine koyması için yalvardılar. ³³ Yeşua onu kalabalığın arasından gizlice çıkardı. Parmaklarını adamın kulaklarına soktu, tükürüp diline dokundu. ³⁴ Göğe bakarak içini çekti ve adama, “Effata!”, yani “Açıl!” dedi. ³⁵ Adamın kulakları o anda açıldı, dili çözülde ve düzgün bir şekilde konuşmaya başladı. ³⁶ Yeşua oradakilere bundan kimseye söz etmemeleri konusunda uyardı. Ama onları ne kadar uyarırsa uyarınsın onlar da o kadar çok haberi yaydılar.

³⁷ Halk büyük bir şaşkınlık içindeydi. “Yeşua’nın yaptığı her şey iyi.

Sağrıların kulaklarını açıyor, dilsizleri bile konuşturuyor!” diyorlardı.

8

¹⁻² O günlerde, halktan çok büyük bir kalabalık toplanmıştı. Yiyecek hiçbir şeyleri olmadığından Yeşua öğrencilerini yanına çağırıp, “Halka acıyorum. Üç gündür benimle birlikteler ve yiyecek hiçbir şeyleri yok. ³ Onları aç aç evlerine gönderirsem, yolda bayırlar. Aralarında bazıları uzun yoldan gelmiş durumda.”

⁴ Öğrencileri O’na, “Burası ıssız bir yer, bu kadar insanı doyuracak ekmek nereden bulunabilir?” diye yanıtladılar.

⁵ Yeşua onlara, “Kaç ekmeğiniz var?” diye sordu. “Yedi” dediler.

⁶ Yeşua halka yere oturmalarını buyurdu. Ardından yedi ekmeği aldı.

Şükrettikten sonra onları böldü ve dağıtmaları için öğrencilerine verdi. Onlar da halka dağıttılar. ⁷ Birkaç küçük balıkları vardı. Yeşua onları da kutsadıktan sonra öğrencilerine dağıtmalarını söyledi. ⁸ Herkes yedi ve doydular. Arta kalan parçalardan yedi sepet dolusu topladılar. ⁹ Yemek yiyenler yaklaşık dört bin kişiydi. Sonra Yeşua halkı evlerine gönderdi.

¹⁰ Ardından Yeşua hemen öğrencileriyle birlikte tekneye bindi ve Dalmanuta bölgesine geçti. ¹¹ Ferisiler gelip Yeşua’yla çekişmeye başladılar, O’nu sınamak amacıyla kendilerine gökten bir belirti göstermesini istediler. ¹² Yeşua derin bir iç çekerek şöyle dedi: “Bu nesil neden bir belirti istiyor? Size doğrusunu söyleyeyim, bu nesile hiçbir belirti gösterilmeyecek.”

¹³ Onlardan ayrılıp yeniden tekneyle karşı yakaya geçti. ¹⁴ Öğrenciler ekmek almayı unutmuşlardı. Teknede yanlarında yalnızca bir ekmek vardı. ¹⁵ Onları, “Dikkat edin, Ferisiler’in mayasından ve Hiroides’in mayasından sakının” diyerek uyardı.

¹⁶ Onlar “Ekmeğimiz olmadığı için böyle diyor” diyerek kendi aralarında tartıştılar.

¹⁷ Bunu anlayan Yeşua, “Ekmeğiniz yok diye neden böyle tartışıyorsunuz? Hala fark etmiyor, anlamıyor musunuz? Yüreğiniz duyarsızlaştı mı? ¹⁸ Gözleriniz olduğu halde görmüyor musunuz? Kulaklarınız olduğu halde duymuyor musunuz? Unuttunuz mu? ¹⁹ Beş ekmeği beş bin kişiye paylaştığımda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”

Yeşua’ya, “On iki” dediler.

²⁰ “Yedi ekmekle dört bin kişiyi doyurduğumda, artakalan kaç sepet dolusu yiyecek parçası topladınız?”

O’na “Yedi” dediler.

²¹ Yeşua onlara, “Hala anlamıyor musunuz?” diye sordu.

²² Yeşua öğrencileriyle birlikte Beytsayda'ya geldi. O'na kör bir adam getirip ona dokunması için yalvardılar. ²³ Yeşua körü elinden tutup köyün dışına çıkardı. Gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyduğunda, "Bir şey görüyor musun?" diye sordu.

²⁴ Adam başını kaldırıp şöyle dedi: "İnsanlar görüyorum. Onları yürüyen ağaçlar gibi görüyorum."

²⁵ Sonra Yeşua yine ellerini onun gözlerinin üzerine koydu. Adam gözlerini açıp dikkatlice baktı, gözleri iyileşmişti ve artık her şeyi açık seçik görebiliyordu. ²⁶ Yeşua, "**Köye girme, köyde kimseye bir şey söyleme**" diyerek onu evine gönderdi.

²⁷ Yeşua, öğrencileriyle birlikte Filipus Sezariyesi'nde bulunan köylere gitti. Yolda öğrencilerine, "**İnsanlar benim kim olduğumu söylüyor?**" diye sordu.

²⁸ O'na, "Vaftizci Yuhanna, bazıları İlyas, bazıları da peygamberlerden biri" diyorlar.

²⁹ Onlara, "**Siz ne diyorsunuz, sizce ben kimim?**" diye sordu. Petrus, "Sen Mesih'sin" diye yanıtladı.

³⁰ Yeşua bundan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

³¹ Onlara İnsanoğlu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. ³² Onlarla açıkça konuştu. Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı.

³³ Ama Yeşua dönüp diğer öğrencilerine baktı; Petrus'u azarlayarak, "**Çekil önümden Şeytan! Çünkü düşüncelerin Tanrı'dan değil, insandandır**" dedi.

³⁴ Öğrencileri ile birlikte halkı da yanına çağırdı ve onlara şöyle dedi: "**Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmihini yüklenip beni izlesin.** ³⁵ **Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek; ve kim benim ve Müjde uğruna hayatını kaybederse onu kurtaracaktır.** ³⁶ **Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da hayatını kaybederse, ne kazancı olur?** ³⁷ **İnsan kendi hayatına karşılık ne verebilir?** ³⁸ **Çünkü bu sadakatsiz ve günahkâr kuşağın ortasında benden ve sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu da Babası'nın görkemi içinde kutsal melekleriyle birlikte geldiğinde ondan utanacaktır.**"

9

¹ Yeşua onlara, "**Size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlardan, Tanrı Krallığı'nın güçle geldiğini görmeden ölümü tatmayacak olanlar var**" dedi.

² Bundan altı gün sonra Yeşua, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde Yeşua'nın görünüşü değişti. ³ Giysileri ışıltıyla bembeyaz parıladı, yeryüzünde hiçbir çamaşırcının ağartamayacağı bir beyazlıktı bu.

⁴ Derken İlyas ve Musa öğrencilere göründü. Yeşua'yla konuşuyorlardı.

⁵ Petrus Yeşua'ya, "Öğretmenimiz, burada bulunmamız bizim için ne iyi oldu. Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa'ya, biri İlyas'a." ⁶ Ne dediğini kendi de bilmiyordu. Çünkü çok korkmuşlardı.

⁷ Derken bir bulut inip onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur. O'nu dinleyin!" dedi.

⁸ Birden etraflarına baktıklarında, yanlarında yalnızca Yeşua'dan başka kimseyi göremediler.

⁹ Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümden dirilinceye dek bu gördüklerini kimseye anlatmamaları konusunda Yeşua onları uyardı.

¹⁰ Öğrenciler bu uyarıyı tuttular. "Ölümden dirilmenin" ne anlama geldiğini kendi aralarında tartışıp durdular.

¹¹ Yeşua'ya, "Yazıcılar neden İlyas'ın önce gelmesi gerektiğini söylüyor?" diye sordular.

¹² Yeşua, "**Evet**" dedi. "**Gerçekten önce İlyas gelir ve her şeyi düzene koyar. Neden İnsanoğlu'na ilişkin çok acı çekmesi ve hor görülmesi gerektiği yazılmıştır?** ¹³ **Ama**

ben size İlyas'ın geldiğini ve onun hakkında yazılmış olduğu gibi ona yapmadıklarını bırakmadıklarını söylüyorum.”

¹⁴ Diğer öğrencilerin yanına döndüklerinde, onların çevresinde büyük bir kalabalığın toplandığını ve bazı yazıcıların onlarla çekiştiğini gördü. ¹⁵ Toplananlar Yeşua'yı görünce çok şaşırdılar ve koşup O'nu selamladılar. ¹⁶ Yeşua yazıcılara, “Onlara ne soruyorsunuz?” diye sordu.

¹⁷ Kalabalıktan biri, “Öğretmenim, içinde dilsiz bir ruh bulunan oğlumu sana getirdim. ¹⁸ Onu nerede yakalarsa, yere çarpıyor. Ağzından köpükler geliyor, dişlerini gıcırdatıyor ve kaskatı kesiliyor. Öğrencilerinden ruhu kovmalarını istedim, ama yapamadılar.”

¹⁹ Yeşua, “Ey imansız kuşak! Daha ne kadar sizlerle kalacağım? Size daha ne kadar katlanacağım? Onu bana getirin” dedi.

²⁰ Çocuğu Yeşua'ya getirdiler. Kötü ruh Yeşua'yı görür görmez çocuğu sarstı. Çocuk ağzından köpükler saçarak debelenmeye başladı.

²¹ Yeşua babasına, “Çocuk ne zamandan beri böyle?” diye sordu.

“Küçüklüğünden beri” diye yanıtladı. ²² “Kötü ruh onu öldürmek için birçok kez ateşe ve suya attı. Elinden bir şey gelirse, halimize acı, bize yardım et!” dedi.

²³ Yeşua ona, “Elimden gelirse mi? İman eden biri için her şey mümkün!” dedi.

²⁴ Çocuğun babası hemen gözyaşlarıyla, “İman ediyorum. İnançsızlığımın üstesinden gelebilmeme yardım et!” diye feryat etti.

²⁵ Yeşua kalabalığın koşuşarak geldiğini görünce, kötü ruhu azarlayarak, “Ey dilsiz ve sağır ruh, sana buyuruyorum, çocuğun içinden çık ve bir daha ona girme!” dedi.

²⁶ Kötü ruh çığlık atarak ve çocuğu şiddetle sarsarak çıktı. Çocuk ölü gibi yığıldı. Birçoğu, “Öldü” dedi. ²⁷ Ama Yeşua onu elinden tutup kaldırdı. Çocuk ayağa kalktı.

²⁸ Yeşua eve geldiğinde öğrencileri özel olarak kendisine, “Biz neden onu kovamadık?” diye sordular. ²⁹ Onlara, “Bu tür, dua ve oruç dışında hiçbir yolla çıkmaz” dedi.

³⁰ Oradan ayrılıp Galile bölgesine geçiyorlardı. Yeşua bunu kimsenin bilmesini istemiyordu. ³¹ Çünkü öğrencilerine öğretiyordu. Onlara şöyle dedi: “İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek ve O'nu öldürecekler, ama öldürüldükten üç gün sonra dirilecek.”

³² Ne var ki onlar bu sözü anlamadılar ama Yeşua'ya soru sormaya da çekindiler.

³³ Kafarnahum'a geldiler. Evdeyken Yeşua onlara, “Yolda kendi aranızda ne tartışıyordunuz?” diye sordu.

³⁴ Sustular, çünkü yolda aralarında kimin en büyük olduğu konusunda tartışmışlardı.

³⁵ Yeşua oturup Onikiler'i yanına çağırdı. Onlara, “Birinci olmak isteyen, hepinizin arasında sonuncu ve herkesin hizmetkârı olsun” dedi. ³⁶ Sonra küçük bir çocuğu alıp onların ortasına koydu. Onu kollarına alarak onlara şöyle dedi: ³⁷ “Benim adımla böyle bir çocuğu kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni değil, beni göndereni kabul etmiş olur.”

³⁸ Yuhanna O'na, “Öğretmenim, bizi takip etmeyen birinin senin adıyla iblisleri kovduğunu gördük, bizi izlemediği için ona engel olduk.”

³⁹ Ama Yeşua, “Ona engel olmayın!” dedi. “Çünkü benim adımla büyük işler yapıp da hakkımda hemen kötü sözler söyleyebilecek kimse yoktur” dedi. ⁴⁰ “Çünkü bize karşı olmayan bizden yanadır. ⁴¹ Size doğrusunu söyleyeyim, Mesih'e ait olduğunuz için, sizlere bir bardak su veren ödüksüz kalmayacaktır. ⁴² Kim bana iman eden bu küçüklerden birini suça sürüklerse, boynuna büyük bir değirmen taşı bağlanıp denize atılması kendisi için daha iyidir. ⁴³ Eğer elin suç işlemene neden olursa, onu kes! Tek elle yaşama kavuşman, iki elle sönmez ateşe, cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁴ Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateşi de hiç sönmez. ⁴⁵ Eğer ayağın suç işlemene neden oluyorsa, onu kes! Tek ayakla yaşama kavuşman, iki ayakla cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁶ Orada onları yiyen kurtlar ölmez, ateşi de hiç sözmez. ⁴⁷ Eğer gözün suç işlemene neden olursa, onu çıkar at. Çünkü

Tanrı'nın Krallığı'na tek gözle girmen, iki gözle cehenneme atılmadan iyidir. ⁴⁸ Oradaki kurtlar ölmez, ateşi de hiç sönmez. ⁴⁹ Çünkü herkes ateşle tuzlanacaktır. Her kurban tuzla tatlandırılacak. ⁵⁰ Tuz faydalıdır. Ama tuz tuzunu kaybederse, ona yeniden nasıl tuz tadı verilebilir? İçinizde tuz bulunsun ve birbirinizle esenlik içinde yaşayın.”

10

¹ Yeşua oradan kalkıp Yahudiye bölgesine ve Ürdün Irmağı'nın karşı yakasındaki topraklara geçti. Kalabalıklar yine çevresinde toplanmıştı ve her zaman olduğu gibi yine onlara öğretiyordu. ² Bazı Ferisiler yanına gelip O'nu sınamak için, “Bir erkeğin, karısını boşaması Yasa'ya uygun mudur?” diye sordular.

³ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “Musa size ne buyurdu?”

⁴ Onlar, “Musa, erkeğin bir boşanma belgesi yazarak karısını boşamasına izin verdi” dediler.

⁵ Yeşua onlara, “Yüreğinizin katılığından dolayı bu buyruğu yazdı” dedi. ⁶ “Ne var ki, yaratılışın başlangıcında Tanrı onları erkek ve dişi olarak yarattı. ⁷ Bunun için adam babasını ve annesini bırakıp karısına bağlanacak. ⁸ İki tek beden olacak. Öyle ki onlar artık iki değil, tek beden olsunlar. ⁹ Bu nedenle Tanrı'nın birleştirdiğini insan ayırmayın.”

¹⁰ Eve varınca öğrencileri bu konu üzerinde O'na yine sorular sordular.

¹¹ Onlara şöyle dedi: “Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen, karısına karşı zina etmiş olur. ¹² Kadın da kocasını boşayıp bir başkasıyla evlenirse, zina etmiş olur.”

¹³ Bazı insanlar küçük çocukları Yeşua'ya getiriyor, onlara dokunmasını istiyorlardı. Öğrencileri çocukları getirenlere çıkıştı. ¹⁴ Ama Yeşua bunu görünce öfkeleni. Onlara, “Bırakın çocuklar bana gelsin!” dedi. “Onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerine aittir.

¹⁵ Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nı bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu krallığa hiçbir şekilde giremeyecektir.”

¹⁶ Çocukları kollarına aldı, ellerini üzerlerine koyup onları kutsadı.

¹⁷ Yeşua yola çıkarken biri koşup O'nun önünde diz çöktü ve “İyi Öğretmen, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” diye sordu.

¹⁸ Yeşua ona, “Bana neden iyi diyorsun?” dedi. “Tanrı'dan başka kimse iyi değildir. ¹⁹ Buyrukları biliyorsun: ‘Adam öldürmeyeceksin’, ‘Zina etmeyeceksin’, ‘Çalmayacaksın’, ‘Yalan yere tanıklık etmeyeceksin’, ‘Kimsenin hakkını yemeyeceksin’, ‘Babana ve annene saygı göstereceksin.’ ”

²⁰ Adam O'na, “Öğretmenim, bütün bunları gençliğimden beri tutuyorum” dedi.

²¹ Yeşua ona sevgiyle bakarak, “Bir eksiğin var” dedi. “Git, neyin varsa sat, fakirlere dağıt; böylelikle cennette hazinen olur. Sonra da çarımını yüklenerek beni takip et.”

²² Bu sözü duyunca adamın yüzü asıldı, kederli bir biçimde oradan uzaklaştı. Çünkü çok varlıklıydı. ²³ Yeşua etrafına baktı ve öğrencilerine, “Zengin olanların Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor olacak!” dedi.

²⁴ Öğrenciler O'nun bu sözlerine şaşırdılar. Ama Yeşua yine, “Çocuklar, zenginliğe güvenenlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar güçtür!

²⁵ Devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır.”

²⁶ Öğrenciler hepten şaşırılmışlardı. Birbirlerine, “Öyleyse kim kurtulabilir?” dediler.

²⁷ Yeşua onlara bakarak, “İnsanlar için bu olanaksızdır, ama Tanrı için değil, çünkü Tanrı için her şey mümkündür” dedi.

²⁸ Petrus, “İşte, biz her şeyi bırakıp senin ardından geldik” demeye başladı.

²⁹⁻³⁰ Yeşua, “Size doğrusunu söyleyeyim, benim ve Müjde'nin uğruna evini, erkek kardeşlerini, kız kardeşlerini, babasını, annesini, karısını, çocuklarını ya da toprağını

bırakıp da şimdi, bu çağda çekeceği sıkıntılarla birlikte yüz kat daha fazla eve, erkek kardeşe, kız kardeşe, anneye, çocuğa, toprağa ve gelecek çağda sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur. ³¹ Ancak birincilerin birçoğu sonuncu, sonuncuların birçoğu da birinci olacak” dedi.

³² Yeruşalem’e çıkan yoldaydılar. Yeşua önlerinden gidiyordu. Öğrenciler şaşkınlık içindeydi, ardından gelenler korkuyordu. Yeşua Onikiler’i yine bir kenara çekip başına gelecekleri onlara anlatmaya başladı: ³³ “İşte, Yeruşalem’e gidiyoruz. İnsanoğlu başkâhinlere ve yazıcılara teslim edilecek. O’nu ölüme mahkûm edecekler ve öteki ulusların eline teslim edecekler. ³⁴ O’nunla alay edecekler, üzerine tükürecekler, O’nu kırbaçlayıp sonra da öldürecekler. Üçüncü gün geçince dirilecek” dedi.

³⁵ Zebedi’nin oğulları Yakup’la Yuhanna O’na yaklaşp, “Öğretmenimiz, bizim yapmanı istediğimiz bir dileğimiz var” dediler.

³⁶ Yeşua onlara, “Sizin için ne yapmamı istersiniz?” dedi.

³⁷ O’na, “Yüceliğine kavuştuğunda birimiz sağında, ötekimiz solunda oturma lütfunu bize bağışla” dediler.

³⁸ Yeşua onlara, “Siz ne istediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içtiğim kâsedan içebilir ve benim vaftiz olacağım vaftizle siz vaftiz olabilir misiniz?” dedi.

³⁹ O’na, “Olabiliriz” dediler.

Yeşua onlara, “Gerçekten benim içtiğim kâsedan siz de içeceksiniz ve benim vaftiz olacağım gibi siz de vaftiz olacaksınız. ⁴⁰ Ama sağında ve solunda oturmanıza izin vermek bana düşmez. Bu yerler belirli kişiler için hazırlanmıştır.”

⁴¹ On öğrenci bunları duyunca, Yakup ve Yuhanna’ya kızmaya başladılar.

⁴² Yeşua onları yanına çağırıp şöyle dedi: “Biliyorsunuz ki, ulusların önderleri sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenler ağırlıklarını hissettirirler. ⁴³ Sizin aranızda böyle olmayacak. Aranıza üstün olmak isteyen, diğerlerinin hizmetkârı olsun. ⁴⁴ Aranızda birinci olmak isteyen hepinizin kölesi olsun. ⁴⁵ Çünkü İnsanoğlu da hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve yaşamını birçoğları için fidye olarak vermeye geldi.”

⁴⁶ Eriha kentine geldiler. Yeşua, öğrencileri ve büyük bir kalabalıkla Eriha’dan çıkarken, Timay oğlu Bartimay adlı kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu. ⁴⁷ Nasıralı Yeşua’nın oradan geçtiğini duyunca, “Ey Davut Oğlu Yeşua, halime acı!” diye haykırmaya başladı. ⁴⁸ Birçok kişi onu azarlayarak susturmaya çalıştıysa da o, “Ey Davut Oğlu, halime acı!” diyerek daha yüksek sesle bağırdı.

⁴⁹ Yeşua durdu, “Onu çağırın” dedi.

Kör adama seslenerek, “Sevin! Kalk seni çağırıyor!” dediler.

⁵⁰ Adam cüppesini üzerinden sıyrıp atarak ayağa fırladı. Yeşua’nın yanına geldi.

⁵¹ Yeşua ona, “Senin için ne yapmamı istiyorsun?” diye sordu. Kör adam O’na, “Rabbuni, yeniden göreyim” dedi.

⁵² Yeşua ona, “Git, imanını seni kurtardı” dedi. Adam o anda yeniden görmeye başladı ve yol boyunca Yeşua’nın peşinden gitti.

11

¹⁻² Yeruşalem’e yaklaştıklarında Zeytin Dağı’nın yamacındaki Beytfaci’ye ve Beytanya’ya ulaştılar. Yeşua iki öğrencisini görevlendirerek, “Karşınızdaki köye gidin” dedi, “Oraya varır varmaz, üzerine daha hiç kimsenin binmediği, bağlı bir sıpa göreceksiniz. Onu çözüp bana getirin. ³ Eğer biri size, ‘Bunu neden yapıyorsunuz?’ diye sorarsa, ‘Efendi için gereklidir, hemen onu buraya geri gönderecek’ dersiniz.”

⁴ Gittiler ve yol üzerinde, bir evin sokak kapısında bağlı bir sıpa buldular ve onu çözdüler.

⁵ Orada duranlardan bazıları, “Sıpayı çözerek ne yapıyorsunuz?” diye sordular. ⁶ Öğrenciler

Yeşua'nın kendilerine söylemiş olduğu sözlerin aynısını tekrarlayınca, adamlar onları rahat bıraktı.

⁷ Sıpayı Yeşua'ya getirip kendi giysilerini üzerine serdiler. Yeşua sıpaya bindi. ⁸ Birçok kişi giysilerini yola serdi, bazıları da ağaçlardan dallar kesip yola yaydı. ⁹ Önden gidenler ve ardından gelenler, "Hozana! Efendi'nin adıyla gelene övgüler olsun! ¹⁰ Atamız Davut'un yaklaşan krallığı kutlu olsun! En yücelerde Hozana!"

¹¹ Yeşua Yerusalemler'deki tapınağa girdi. Her şeyi gözden geçirdi. Akşam vakti olduğundan Onikiler'le birlikte Beytanya'ya döndü.

¹² Ertesi gün Beytanya'dan yola çıktıklarında Yeşua acıkmıştı. ¹³ Uzakta yapraklanmış bir incir ağacı gördü. Üzerinde belki bir şey bulurum diye yaklaştı. Ağaca vardığında yapraktan başka bir şey bulamadı. Çünkü incir mevsimi değildi. ¹⁴ Yeşua ona, "**Bir daha kimse senden meyve yemesin!**" dedi. Öğrencileri bu sözü duydu.

¹⁵ Yerusalemler'e geldiler. Yeşua tapınağa girdi ve oradaki alıcı ve satıcıları dışarı attı. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpalalarını devirdi. ¹⁶ Yük taşıyan hiç kimsenin tapınaktan geçmesine izin vermedi. ¹⁷ Onlara öğretirken şöyle dedi: "**Benim evime bütün ulusların dua evi denecek' diye yazılmamış mıdır? Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!**"

¹⁸ Başkâhinlerle yazıcılar bu sözleri duyunca, O'nu nasıl yok edebileceklerinin yolunu araştırmaya başladılar. O'ndan korkuyorlardı. Çünkü bütün halk O'nun öğretisine hayrandı.

¹⁹ Akşam olunca kentten ayrıldı. ²⁰ Sabahleyin geçerken incir ağacının kökten kurumuş olduğunu gördüler. ²¹ Olayı hatırlayan Petrus, "Öğretmenimiz, bak! Lanetlediğin incir ağacı kurumuş!" dedi.

²² Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Tanrı'ya iman edin. ²³ Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Yerinden kalk denize atıl' derse ve yüreğinde kuşku duymadan, söylediklerinin gerçekleşmekte olduğuna inanırsa, söyledikleri gerçekleşecektir. ²⁴ Bu nedenle size diyorum ki, duayla dilediğiniz her şeyi daha şimdiden almış olduğunuza inanın. Dilediğiniz yerine gelecektir. ²⁵ Duaya başladığınız zaman, birine karşı bir kırgınlığınız varsa onu bağışlayın ki, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlasın. ²⁶ Ama siz bağışlamazsanız, gökteki Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamayacaktır.**"

²⁷ Yine Yerusalemler'e geldiler. Yeşua tapınakta dolaşırken, başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler O'na geldiler. ²⁸ O'na, "Bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Ya da sana bunları yapma yetkisini sana kim verdi?" diye sordular.

²⁹ Yeşua onlara, "**Size bir soru soracağım. Bana yanıt verin, ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söyleyeyim**" dedi. ³⁰ "Yuhanna'nın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mı? Bana yanıt verin."

³¹ Kendi aralarında şöyle tartışmaya başladılar: " 'Gökten' dersek, 'Öyleyse ona neden inanmadınız?' diyecek. ³² 'İnsanlardan' dersek...' " Halktan korkuyorlardı. Çünkü herkes Yuhanna'yı gerçekten peygamber olarak görüyordu. ³³ Yeşua'ya, "Bilmiyoruz" dediler.

Yeşua onlara, "**Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim**" dedi.

12

¹ Yeşua onlara benzetmelerle konuşmaya başladı. "**Adamın biri bağ dikti, etrafını çitle çevirdi, üzüm sıkmaq için çukur kazdı. Bir de bekçi kulesi yaptı. Orasını bağcılara kiralayarak başka bir ülkeye gitti.**

² Zamanı gelince bağın ürününden payına düşeni almak için bağcılara bir hizmetkârını gönderdi. ³ Kiracılar onu yakalayıp, hırpaladılar ve eli boş gönderdiler. ⁴ Bağ sahibi yine onlara başka bir hizmetkârını gönderdi. Onu da taşladılar, başından yaraladılar,

aşağılayarak gönderdiler. ⁵ Yine başka birini gönderdi. Onu öldürdüler. Bunun gibi daha birçok kişi gönderdi, kimini dövdüler kimini öldürdüler. ⁶ Adamın yanında tek biri, sevgili oğlu kaldı. ‘Oğluma saygı duyarlar’ düşüncesiyle en son onu gönderdi. ⁷ Ama bağcılar kendi aralarında, ‘Mirasçı budur’ dediler. ‘Gelin onu öldürelim, mirasına konalım.’ ⁸ Böylece onu yakalayıp öldürdüler ve bağına dışına attılar. ⁹ Buna göre bağın sahibi ne yapacak? Gelip kiracıları yok edecek ve bağı başkalarına verecek. ¹⁰ Şu Kutsal Yazı’yı okumadınız mı?

‘Yapıcıların reddettiği taş, köşenin baş taşı oldu.

¹¹ Bu Efendi’nin işidir,

Gözümüzde harika bir iş!’ ”

¹² Yeşua’yı tutuklamak istedilerse de halktan korktular. Çünkü bu benzetmede kendilerinden söz ettiğini anlamışlardı. Bunun üzerine O’nu bırakıp gittiler. ¹³ Sonra Yeşua’yı kendi sözüyle tuzağa düşürmek amacıyla Ferisiler’den ve Hirodes yanlılarından bazı kişileri O’na gönderdiler. ¹⁴ Bu kişiler gelip Yeşua’ya, “Öğretmenimiz, senin dürüst biri olduğunu biliyoruz, kimseden çekinmediğini, insanlar arasında ayırım yapmadan Tanrı sözünü doğrulukla öğrettiğini biliyoruz. Sezar’a vergi vermek Yasa’ya uygun mu, değil mi? Verelim mi, vermeyelim mi?”

¹⁵ Yeşua onların ikiyüzlülüğün bildiğinden, “Beni neden sınıyorsunuz? Bana bir dinar getirin” dedi.

¹⁶ Parayı getirdiler.

Onlara, “Bu resim ve yazı kimin?” dedi. O’na, “Sezar’ın” dediler.

¹⁷ Yeşua onlara, “Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin” diye yanıtladı.

Yeşua’nın sözlerini şaşkınlık içinde karşıladılar.

¹⁸ Ölümünden sonra diriliş olmadığını söyleyen bazı Sadukiler Yeşua’ya geldiler. O’na şunu sordular: ¹⁹ “Öğretmenimiz, Musa bize şöyle buyurmuştur: ‘Bir adam ölür, arkasında bir dul eş bırakır, ama çocuk bırakmazsa, kardeşi kadınla evlensin ve soyunu sürdürsün.’ ²⁰ Yedi kardeş vardı. İlki evlendi ve çocuk bırakmadan öldü. ²¹ İkincisi de aynı kadını aldı, o da çocuk sahibi olmadan öldü. Üçüncüsünün de durumu aynı oldu. ²² Yedisi de çocuksuz öldü. Son olarak kadın da öldü. ²³ Diriliş günü, ölümden dirildiklerinde kadın onlardan hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onu kendisine eş olarak aldı.”

²⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Yanılmamızın nedeni, Kutsal Yazılar’ı ve Tanrı’nın gücünü bilmemeniz değil mi? ²⁵ İnsanlar ölümden dirilince ne evlenirler ne de evlendirilirler, gökteki melekler gibidirler.

²⁶ Ölüler ve diriliş hakkında, Musa’nın Kitabı’nda, yanan çalıyla ilgili bölümde Tanrı’nın, ‘Ben İbrahim’in Tanrısı, İshak’ın Tanrısı ve Yakup’un Tanrısı’yım’ dediğini okumadınız mı? ²⁷ Tanrı ölümlerin değil, yaşayanların Tanrısı’dır. Bu nedenle siz fena halde yanıyorsunuz.”

²⁸ Bu tartışmaları dinleyen ve Yeşua’nın onlara yerinde yanıt verdiğini gören bir yazıcı yaklaşıp O’na, “Buyrukların en büyüğü hangisidir?” diye sordu.

²⁹ Yeşua şöyle yanıt verdi: “En büyüğü, ‘Dinle, ey İsrail, Tanrımız Efendi, tek Efendi’dir: ³⁰ Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin.’ İlki budur. ³¹ İkincisi de şudur: ‘Komşunu kendin gibi seveceksin.’ Bunlardan daha büyük bir buyruk yoktur.”

³² Yazıcı O’na, “İyi söyledin öğretmenim” dedi. “ ‘Tanrı tektir ve O’ndan başkası yoktur’ demekle doğruyu söyledin. ³³ İnsanın Tanrı’yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla, bütün canı ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendisi gibi sevmesi, bütün yakmalık sunulardan ve kurbanlardan daha önemlidir.”

³⁴ Yeşua onun bilgece yanıt verdiğini görünce, “Sen Tanrı’nın Krallığı’ndan uzak değilsin” dedi.

Ondan sonra kimse O'na soru sormaya cesaret edemedi. ³⁵ Yeşua tapınakta öğretirken şunu sordu: “Nasıl oluyor da yazıcılar, Mesih'in Davut'un oğlu olduğunu söylüyorlar? ³⁶ Çünkü Davut'un kendisi Kutsal Ruh'un esinlemesiyle şöyle demişti:

‘Efendi Efendim’e dedi ki,

Düşmanlarını ayaklarının altına basamak yapıncaya dek, sağımda otur.’

³⁷ Öyleyse Davut'un kendisi O'na Efendi diye sesleniyorsa, O nasıl Davut'un Oğlu olabilir?”

Oradaki büyük kalabalık Yeşua'yı beğeniyle dinliyordu. ³⁸⁻³⁹ Yeşua öğretirken şunları söyledi: “Uzun kaftanlar içinde gezmekten, çarşıda, meydanlarda saygıyla selamlanmaktan, havralarda en iyi yerlere, ziyafetlerde başköşelere kurulmaktan hoşlanan yazıcılardan sakının. ⁴⁰ Dulların mallarına konup yiyip bitiren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin yargılanması daha ağır olacaktır.”

⁴¹ Yeşua tapındaki bağış kutusunun karşısında oturmuş, kutulara bağış atan halkı izliyordu. Zengin olan birçok kişi kutuya bol para attı.

⁴² Bu arada fakir bir dul kadın geldi ve birkaç kuruş değerinde iki küçük bakır para attı.

⁴³ Yeşua öğrencilerini yanına çağırarak, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi, “Bu fakir dul kadın herkesten çok para verdi. ⁴⁴ Çünkü ötekilerin hepsi, zenginliklerinden artanı verdiler. Oysa bu kadın, fakirliğine karşın, geçinmek için elinde ne varsa, her şeyini verdi.”

13

¹ Tapıntan ayrılırken öğrencilerinden biri O'na, “Öğretmenim, şu güzel taşlara, şu güzel yapılara bak!” dedi.

² Yeşua ona, “Bu büyük yapıları görüyor musun? Burada taş üstünde taş kalmayacak, hepsi yıkılacak” dedi.

³ Yeşua tapınağın karşısındaki Zeytin Dağı'nda otururken Petrus, Yakup, Yuhanna ve Andreas O'na özel olarak şunu sordular: ⁴ “Söyle bize, bu şeyler ne zaman olacak? Bütün bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren belirti ne olacak?”

⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: “Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın. ⁶ Çünkü birçokları, ‘O benim!’ diyerek benim adımla gelecek ve birçoklarını saptıracaklar.”

⁷ “Savaş haberleri, savaş söylentileri duyduğunuzda telaşlanmayın. Bunların olması gerekiyor, ama bu henüz son demek değildir. ⁸ Çünkü ulus ulusa karşı, devlet devlete karşı ayaklanacak. Çeşitli yerlerde depremler olacak. Kıtıklar ve sıkıntılar olacak. Bunlar doğum sancılarının başlangıcıdır. ⁹ Kendinize dikkat edin! Çünkü sizi mahkemelere verecekler. Havralarda dövecekler. Benim adım uğruna, onlara tanıklık etmek üzere valilerin ve kralların önüne çıkarılacaksınız. ¹⁰ Öncelikle Müjde'nin bütün uluslara duyurulması gerekir. ¹¹ Sizi tutuklayıp sorguya çektiklerinde, ‘Ne söyleyeceğiz?’ diye önceden kaygılanmayın. O saatte size ne esinlenirse onu söyleyin. Çünkü konuşan siz değil, Kutsal Ruh olacak.”

¹² “Kardeş kardeşi, baba çocuğunu ölüme teslim edecek. Çocuklar anne babalarına başkaldırıp onların öldürülmesine neden olacak. ¹³ Adıma olan sadakatinizden ötürü herkes sizden nefret edecek. Ama sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. ¹⁴ Yıkıcı iğrenç şeyin bulunmaması gereken yerde olduğunu gördüğünüzde, -okuyan bunu anlasın- Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. ¹⁵ Damda olan evinden bir şey almak için inip içeri girmesin. ¹⁶ Tarlada olan, ceketini almak için geri dönmeyin. ¹⁷ Ama o günlerde gebe olan ve çocuk emzirenlerin vay haline! ¹⁸ Dua edin ki kaçışınız kışa denk gelmesin. ¹⁹ Çünkü o günlerde öyle bir sıkıntı olacak ki, Tanrı yaratılışının başlangıcından beri böylesi olmamış, bundan sonra da olmayacaktır. ²⁰ Efendi o günleri kısaltmamış olsaydı, hiçbir insan kurtulamazdı. Ama Efendi kendi seçtiği, seçilmişleri uğruna o günleri kısaltmıştır. ²¹ O zaman biri size, ‘Bakın, Mesih burada!’ veya ‘İşte şurada!’ derse, buna inanmayın. ²² Çünkü sahte mesihler ve sahte peygamberler ortaya çıkacak. Öyle ki, belirtileriyle

ellerinden gelse seçilmiş olanları saptıracaklar. ²³ İşte bakın! Size her şeyi önceden söylüyorum.

²⁴ Ama o günlerde, o sıkıntıdan sonra, 'Güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. ²⁵ Yıldızlar gökten düşecek ve gökteki güçler sarsılacak. ²⁶ O zaman İnsanoğlu'nun bulutlar içinde büyük bir güç ve görkemle geldiğini görecekle. ²⁷ Sonra meleklerini gönderecek ve seçilmişlerini, yerin bir ucundan göğün öbür ucuna dek, yeryüzünün dört bucağından toplayacak."

²⁸ "Şimdi incir ağacından ders alın. Dalı filizlenip, yaprakları yeşerince, yaz mevsiminin yakın olduğunu bilirsiniz. ²⁹ Bunun gibi, siz de, bu şeylerin olup bittiğini gördüğünüzde, bilin ki, Tanrı'nın Krallığı yakındır, kapıdadır. ³⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, bu kuşak bütün bunlar olana dek ortadan kalkmayacak. ³¹ Gök ve yer gelip geçecek, ama benim sözlerim yerinde duracaktır. ³² Ama o günü ve o saati ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir, yalnızca Baba bilir. ³³ Bakın, uyanık kalarak dua edin. Çünkü o vaktin ne zaman geleceğini bilemezsiniz."

³⁴ "Bu, başka bir ülkeye gitmek için yola çıkan adamın durumuna benzer. Eviden ayrılırken hizmetkârlarına yetki ve görev verir, kapıdaki bekçiye uyanık kalmasını söyler. ³⁵ Bu nedenle, uyanık kalın. Çünkü evin efendisinin, akşam mı, gece yarısı mı, horoz öttüğü zaman mı, yoksa sabah mı, ne zaman geleceğini bilemezsiniz. ³⁶ Ansızın gelip sizi uyurken bulmasın. ³⁷ Sizlere söylediklerimi herkese söylüyorum; uyanık kalın!"

14

¹ Fısıh ve Mayasız Ekmek Bayramı'ndan iki gün önceydi. Başkâhinlerle yazıcılar Yeşua'yı hileyle nasıl tutuklayıp öldürmenin bir yolunu araştırıyorlardı. ² "Bu iş bayramda olmasın, yoksa halk arasında kargaşa çıkabilir" diyorlardı.

³ Yeşua Beytanya'da cüzamlı Simon'un evindeydi. Sofrada otururken, bir kadın kaymaktaşıdan bir kap içinde çok değerli, saf hintsümbülü yağı getirmişti. Kabı kırdı ve yağı Yeşua'nın başına döktü. ⁴ Ama içlerinden bazıları, "Bu yağ neden böyle boş yere harcanıyor? ⁵ Üç yüz dinardan fazlaya satılıp parası fakirlere dağıtılabılırdı" diyerek kadına karşı homurdanmaya başladılar.

⁶ Ama Yeşua, "Kadını rahat bırakın. Neden onu rahatsız ediyorsunuz? Benim için güzel bir şey yaptı. ⁷ Yoksullar her zaman yanınızdadır, dilediğiniz zaman onlara iyilik yapabilirsiniz; ama ben her zaman sizinle olmayacağım. ⁸ O elinden geleni yaptı. Beni gömülmeye hazırlamak için bedenimi şimdiden meshetti. ⁹ Size doğrusunu söyleyeyim, bu Müjde dünyanın neresinde duyurulursa, bu kadının yaptığı da onun anılması için anlatılacaktır."

¹⁰ O sırada Onikiler'den biri olan Yahuda İskariot, Yeşua'yı ele vermek için başkâhinlerin yanına gitti. ¹¹ Onlar bunu duyunca sevindiler. Yahuda'ya para verme vaadinde bulundular. O da Yeşua'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

¹² Fısıh kurbanının kesildiği Mayasız Ekmek Bayramı'nın ilk gününde, öğrencileri Yeşua'ya, "Fısıh yemeğini yemek için nereye gidip hazırlık yapmamızı istiyorsun?" diye sordular.

¹³ Öğrencilerinden ikisini görevlendirerek, "Kente gidin, orada su testisi taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Onu takip edin. ¹⁴ Girdiği evin sahibine, 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fısıh yemeğini yiyeceğim misafir odası nerede?' diye soruyor' deyin. ¹⁵ Ev sahibi size üst katta döşenmiş geniş bir oda gösterecek. İşte orada bizim için yemeği hazırlayın."

¹⁶ Öğrencileri çıkıp kente gittiler ve orada her şeyi onlara söylediği gibi yerli yerinde buldular. Fısıh yemeğini hazırladılar.

¹⁷ Akşam olunca Yeşua Onikiler'le birlikte geldi. ¹⁸ Hep bir arada oturmuş yemek yerlerken Yeşua, "Size doğrusunu söyleyeyim, benimle yemek yiyen sizden biri bana ihanet edecek" dedi.

19 Öğrenciler üzüntü içinde ardı ardına O'na, "Beni demek istemedin değil mi Efendimiz?" diye sormaya başladılar.

20 Yeşua onlara, "Onikiler'den biridir, ekmeği benimle birlikte tabağa daldırandır" dedi.

21 "İnsanoğlu kendisi hakkında yazılmış olduğu gibi gidiyor, ama İnsanoğlu'na ihanet eden o adamın vay haline! O adam hiç doğmamış olsaydı, kendisi için daha iyi olurdu."

22 Yemek sırasında Yeşua eline ekmeği alıp kutsadı. Sonra bölüp öğrencilerine verdi. "Alın, yiyin. Bu benim bedenimdir" dedi.

23 Ardından bir kâse aldı. Şükrettikten sonra öğrencilerine verdi. Hepsi ondan içti.

24 Onlara, "Bu, birçokları uğruna dökülen antlaşma kanıdır.

25 Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı'nda yeniden içeceğim o güne dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim."

26 Bir ilahi söyledikten sonra Zeytin Dağı'na çıktılar.

27 Sonra Yeşua onlara, "Bu gece hepiniz benim yüzümden tökezleyip düşeceksiniz. Çünkü 'Çobanı vuracağım ve koyunlar dağılacak' diye yazılmıştır. 28 Ama ölümden dirildikten sonra sizden önce Galile'de olacağım."

29 Ama Petrus O'na, "Herkes tökezleyip düşse bile ben düşmem" dedi.

30 Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün, hatta bu gece, horoz iki kere ötmeden önce sen beni üç kere inkâr edeceksin" dedi.

31 Ama Petrus daha da üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkâr etmeyeceğim" dedi. Hepsi aynı şeyi söyledi.

32 Getsemani adlı bir yere geldiler. Öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi. 33 Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve ağır bir sıkıntı duymaya başladı. 34 Onlara şöyle dedi: "Canım kederli, ölesiye kederli. Burada bekleyin, uyanık durun."

35 Biraz ilerledi ve yere kapandı. Eğer mümkünse o saatin kendisinden uzaklaştırılması için dua etti. 36 "Abba, Baba, senin için her şey mümkün" dedi. "Lütfen bu kaseyi benden uzaklaştır. Ancak benim arzum değil, senin arzun gerçekleşsin."

37 Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a, "Simon, uyuyor musun? Bir saat olsun uyanık kalamadın mı? 38 Uyanık kalıp dua edin ki ayartılmayasınız. Ruh gerçekten isteklidir, fakat beden zayıftır."

39 Yine uzaklaştı ve aynı sözlerle dua etti. 40 Geri döndüğünde yine onları uyurken buldu. Çünkü göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. O'na ne yanıt vereceklerini bilemediler.

41 Üçüncü kez geri gelip onlara, "Hâlâ uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter, artık vakit geldi. İşte, İnsanoğlu günahkârların eline teslim ediliyor. 42 Kalkın! Haydi gidelim. Bakın bana ihanet eden yaklaşıyor."

43 Hemen, o anda Yeşua daha sözünü bitirmeden, Onikiler'den biri olan Yahuda çıkageldi. Onunla birlikte başkâhinler, yazıcılar ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. 44 Yeşua'ya ihanet eden Yahuda, "Ben kimi öpersem, Yeşua O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alın ve götürün" diye onlarla anlaşmıştı.

45 Yahuda gelir gelmez, hiç duraksamadan Yeşua'nın yanına yaklaştı. "Öğretmenim!" diyerek O'nu öptü. 46 Bunun üzerine Yeşua'yı yakalayıp tutukladılar. 47 Ama yanında duranlardan biri kılıcını çekti ve başkâhinin uşağının kulağını vurduğu gibi kesti.

48 Yeşua onlara, "Neden bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz? 49 Her gün tapınakta aranızda öğreliyordum ve beni tutuklamadınız. Ama bu, Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu."

50 Bunun üzerine hepsi O'nu bırakıp kaçtı. 51 Çıplak bedenine keten bir bez sarınmış bir genç Yeşua'yı takip ediyordu. Onu yakaladılar.

52 Ama o keten bezden sıyrılıp çıplak olarak onlardan kaçtı. 53 Yeşua'yı başkâhinin yanına götürdüler. Bütün başkâhinler, ileri gelenler ve yazıcılar orada toplanmıştı.

⁵⁴ Petrus, Yeşua'yı başkâhinin avlusuna gelinceye dek O'nu uzaktan takip etti. Nöbetçilerle birlikte oturup ateşin önünde ısınmaya başladı. ⁵⁵ Şimdi başkâhinler ve bütün kurul, Yeşua'yı öldürmek için O'na karşı tanık aradılar ve bulamadılar. ⁵⁶ Çünkü birçok kişi O'na karşı yalancı tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirini tutmadı. ⁵⁷ Bunun üzerine bazıları ayağa kalkıp O'na karşı yalancı tanıklık ettiler. ⁵⁸ "O'nun, 'Elle yapılan bu tapınağı yıkacağım ve üç gün içinde elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım' dediğini duyduk" dediler. ⁵⁹ Buna rağmen tanıklıkları birbirini tutmadı.

⁶⁰ Başkâhin ayağa kalkıp ortada durdu ve Yeşua'ya, "Tüm bu suçlamalara karşın neden susuyorsun? Bunların sana karşı ettiği tanıklıklar nedir böyle?" diye sordu. ⁶¹ Yeşua tek bir söz etmedi. Başkâhin yine O'na, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu.

⁶² Yeşua, "**Benim**" dedi. "**İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz.**"

⁶³ Başkâhin giysilerini yırtarak, "Artık bundan böyle tanıklara ne ihtiyaç var? ⁶⁴ Küfürü duyduunuz! Yargınız nedir?" Hepsi Yeşua'nın ölüm cezasına çarptırılması gerektiğine karar verdi. ⁶⁵ Bazıları üzerine tükürmeye başladı. Yüzünü kapatarak yumrukladılar. "Peygamberlikte bulun bakalım!" dediler. Nöbetçiler O'nu aralarına alıp tokatladılar.

⁶⁶ Petrus aşağıdaki avludayken, başkâhinin hizmetçilerinden biri geldi. ⁶⁷ Petrus'un ısındığını görünce ona dikkatlice baktı ve, "Sen de Nasıralı Yeşua'yla birlikteydin!" dedi.

⁶⁸ Ama o bunu inkâr ederek, "Neden söz ettiğini bilmiyorum ve seni anlamıyorum" dedi. Dış kapıya çıktı ve horoz öttü.

⁶⁹ Hizmetçi kız Petrus'u görünce orada duranlara tekrar, "Bu onlardan biri" demeye başladı. ⁷⁰ Petrus yine inkâr etti. Kısa bir süre sonra orada duranlar Petrus'a, "Sen gerçekten onlardan birisisin. Galileli'sin çünkü konuşman seni ele veriyor" dediler. ⁷¹ Ama Petrus kendi üzerine lanet okuyup, "O adamı tanımıyorum" diyerek yemin etti. ⁷² O sırada horoz ikinci kez öttü. Petrus, Yeşua'nın kendisine, "**Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin**" dediğini hatırladı. Bunun üzerine hüngür hüngür ağlamaya başladı.

15

¹ Sabahleyin ortalık aydınlanır aydınlanmaz başkâhinler, ileri gelenler, yazıcılar ve bütün kurul bir danışma toplantısı düzenledi. Yeşua'yı bağladılar, götürüp Pilatus'a teslim ettiler. ² Pilatus O'na, "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" diye sordu.

"**Söylediğin gibidir**" diye yanıt verdi.

³ Başkâhinler O'nu birçok şeyle suçladılar. ⁴ Pilatus O'na yeniden sordu, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Bak, seni birçok konuda suçluyorlar!" dedi.

⁵ Ama Yeşua artık yanıt vermedi. Pilatus buna çok şaşıtı.

⁶ Pilatus, her bayramda kendisinden istedikleri bir tutukluyu salıverirdi. ⁷ Barabba adında biri vardı, ayaklanma sırasında adam öldürmüş isyancılara bağlı bir adamdı.

⁸ Halk, validen her zamanki gibi kendileri için birinin salıverilmesini istedi. ⁹ Pilatus onlara, "Sizin için Yahudiler'in Kralı'nı salıvermemi ister misiniz?" dedi. ¹⁰ Çünkü başkâhinlerin O'nu çekememezlikten ötürü kendisine teslim ettiklerini biliyordu. ¹¹ Ama başkâhinler, O'nun yerine Barabba'nın salıverilmesi için halkı kışkırttılar. ¹² Pilatus yine onlara, "Öyleyse Yahudiler'in Kralı dediğiniz kişiyi ne yapayım?" diye sordu.

¹³ Tekrar "Onu çarımha ger!" diye bağırıldılar.

¹⁴ Pilatus onlara, "Neden, O ne kötülük yaptı ki?" dedi.

Onlar ise seslerini daha da yükselterek, "O'nu çarımha ger!" diyerek bağırıştılar.

¹⁵ Kalabalığı memnun etmek isteyen Pilatus, Barabba'yı onlar için salıverdi. Yeşua'yı kırbaçlattıktan sonra çarımha gerilmek üzere askerlere teslim etti. ¹⁶ Askerler O'nu Pretorium denilen vali konağının içine götürdüler. Tüm taburu da orada topladılar. ¹⁷ O'na mor bir giysi giydirdiler. Dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. ¹⁸ O'nu, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyerek selamladılar. ¹⁹ Başına bir kamışla vurup, O'na tükürdüler.

Diz çöküp önünde eğildiler. ²⁰ O'nunla bu şekilde alay ettikten sonra mor giysiyi üzerinden çıkarıp kendi giysilerini giydirdiler. O'nu çarmıha germek üzere dışarı çıkardılar. ²¹ Kırdan dönen Simon adında Kireneli bir adam geçiyordu. İskender ve Rufus'un babası olan bu adama, Yeşua'nın çarmihini zorla taşıttılar. ²² Yeşua'yı Golgota, yani "Kafatası" anlamına gelen yere götürdüler. ²³ O'na mürle karıştırılmış şarap vermek istediler, ama içmedi.

²⁴ Yeşua'yı çarmıha gerdiler. Kime ne düşecek diye giysilerini kendi aralarında paylaşmak için kura çektiler. ²⁵ O'nu çarmıha gerdiklerinde saat dokuzdu. ²⁶ Üzerindeki suç yaftasında, "YAHUDİLER'İN KRALI" yazılıydı. ²⁷ O'nunla birlikte biri sağında biri solunda duran iki haydudu da çarmıha gerdiler. ²⁸ Böylece "O, suçlularla bir tutuldu" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu.

²⁹ Oradan geçenler başlarını sallayarak Yeşua'yı aşağılıyorlardı! O'na, "Hani sen tapınağı yıkıp üç günde yeniden kuracaktın? ³⁰ Çarmıhtan aşağıya in de kendini kurtar!" diyorlardı.

³¹ Aynı şekilde, yazıcılarla başkâhinler de O'nunla alay ederek kendi aralarında, "Başkalarını kurtardı. Kendini kurtaramıyor" diyorlardı. ³² "İsrail'in Kralı Mesih şimdi çarmıhtan aşağı insin de, görüp inanalım." O'nunla birlikte çarmıha gerilmiş olanlar da O'na hakaret ettiler.

³³ Öğleyin on ikiden üçe dek tüm ülkeyi karanlık kapladı. ³⁴ Saat üçte Yeşua yüksek sesle, "Elohi, Elohi, lama şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye haykırdı.

³⁵ Yanında duranlardan bazıları bunu duyunca, "Bakın, İlyas'ı çağırıyor" dediler.

³⁶ Biri koşup bir süngeri ekşi şaraba batırdı, bir kamışın ucuna takarak Yeşua'ya içirdi. "Durun bakalım, İlyas gelip O'nu aşağı indirecek mi?" dedi.

³⁷ Yeşua yüksek sesle bağırdı ve ruhunu teslim etti. ³⁸ O anda tapınağın perdesi yukarıdan aşağıya doğru yırtılarak ikiye bölündü. ³⁹ Karşısında duran yüzbaşı O'nun böyle haykırarak son nefesini verdiğini görünce, "Gerçekten bu adam Tanrı'nın Oğlu'ydu!" dedi.

⁴⁰ Olup bitenleri uzaktan izleyen kadınlar vardı. Mecdelli Meryem, küçük Yakup'un ve Yose'nin annesi Meryem ve Salome bunların arasındaydı. ⁴¹ Yeşua Galile'deyken O'nun peşinden gitmişler ve kendisine hizmet etmişlerdi. Bunların dışında Yeşua'yla birlikte Yerusaleml'e gelen daha birçok kadın vardı.

⁴² Akşam oluyordu. O gün Hazırlık Günü, yani Şabat Günü'nden önceki gündü. ⁴³ Tanrı'nın Krallığı'nı umutla bekleyen ve Yüksek Kurul'un saygın bir üyesi olan Aramatyalı Yusuf geldi. Yusuf cesaretini toplayarak Pilatus'un huzuruna çıktı. Ondan Yeşua'nın cesedini istedi. ⁴⁴ Pilatus Yeşua'nın bu kadar çabuk ölmüş olmasına şaşırıldı. Yüzbaşayı çağırıp, "Yeşua öleli çok oldu mu?" diye sordu. ⁴⁵ Yüzbaşından durumu öğrendikten sonra cesedi Yusuf'a verdi. ⁴⁶ Yusuf keten bir bez satın aldı. Yeşua'nın cesedini çarmıhtan aşağı indirip keten beze sardı. Cesedi kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Mezarın girişine bir taş yuvarladı.

⁴⁷ Mecdelli Meryem ve Yose'nin annesi Meryem O'nun konulduğu yeri gördüler.

16

¹ Şabat Günü sona erince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome, gidip Yeşua'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. ² Haftanın ilk günü çok erkenden, güneş doğarken mezara geldiler. ³ Aralarında, "Mezarın giriş kapısındaki taşı bizim için kim yuvarlayacak?" diyorlardı. ⁴ Yukarıya baktıklarında o koca taşın yuvarlanmış olduğunu gördüler.

⁵ Mezara girdiklerinde, sağ tarafta beyaz bir kaftan giymiş genç bir adamın oturduğunu gördüler. Kadınlar şaşkınlık içinde kaldılar. ⁶ Genç adam onlara, "Şaşırmayın. Çarmıha gerilmiş olan Nasıralı Yeşua'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada değil. İşte O'nu

yatırdıkları yer! ⁷ Şimdi öğrencilerine ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'O sizden önce Galile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi O'nu orada göreceksiniz.' "

⁸ Kadınlar mezardan çıkıp koşarak oradan uzaklaştılar. Çünkü korkuya kapılmışlardı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler. ⁹ Yeşua haftanın ilk gününün sabahı dirilince, ilk olarak kendisinden yedi iblis kovmuş olduğu Mecdelli Meryem'e görüldü. ¹⁰ Meryem gidip Yeşua'nın yas tutup ağlayan öğrencilerine haberi verdi. ¹¹ Yeşua'nın yaşadığını ve Meryem'e görüldüğünü duymalarına rağmen inanmadılar.

¹² Bu olayların ardından, Yeşua kent dışında kırlarda yürümekte olan iki öğrencisine değişik bir biçimde görüldü. ¹³ Gidip diğerlerine haber verdiler. Onlara da inanmadılar.

¹⁴ Yeşua bundan sonra, sofrada otururken, Onbirler'e görüldü. Onları imansızlıkları ve yüreklerinin katılığından dolayı azarladı. Çünkü kendisini diri görenlere inanmamışlardı.

¹⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: "Tüm dünyaya gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun.

¹⁶ İman edip vaftiz olan kurtulacak; iman etmeyen ise hüküm giyecek. ¹⁷ İman edenlerle birlikte görülecek belirtiler şunlardır: Benim adımla iblisleri kovacaklar, yeni dillerle konuşacaklar. ¹⁸ Yılanları elleriyle tutacaklar. Öldürücü bir zehir içseler bile, bu onlara hiçbir şekilde zarar vermeyecek. Ellerini hastaların üzerine koyacaklar ve hastalar iyileşecek."

¹⁹ Efendi Yeşua, onlarla konuştuktan sonra göğe alındı ve Tanrı'nın sağına oturdu.

²⁰ Öğrencileri de gidip sözü her yerde yaydılar. Efendi onlarla birlikte çalışıyor ve belirtilerle sözünü doğruluyordu. Amin.

LUKA

¹ Saygıdeğer Teofilos,
Birçok kişi aramızda olup bitenlerin tarihçesini sırasıyla düzenleyip yazma işine girişti.
² Başlangıçtan beri görgü tanıkları ve sözün hizmetkârları olanlar bunları bize iletiler.
³ Ben de tüm bu olayları en başından itibaren inceden inceye araştırmış biri olarak bunları sana sırasıyla yazmayı uygun gördüm. ⁴ Öyle ki, sana iletilen bu bilgilerin doğruluğundan emin olabilesin.

⁵ Yahudiye Kralı Hirodes günlerinde, Aviya bölümünden Zekeriya adında bir kâhin vardı. Harun soyundan gelen karısının adı Elizabet'ti. ⁶ Her ikisi de Tanrı önünde doğru kişilerdi, Efendi'nin tüm buyrukları ve kuralları uyarınca kusursuz bir yaşam sürerlerdi. ⁷ Ne var ki çocukları yoktu. Çünkü Elizabet kıırdı ve ikisinin de yaşı oldukça ilerlemişti.

⁸ Zekeriya kendi bölümünün hizmet ettiği bir gün Tanrı önünde kâhinlik görevini yerine getiriyordu. ⁹ Kâhinlik geleneği uyarınca Efendi'nin Tapınağı'na girip buhur yakma görevi kurayla ona düştü. ¹⁰ Buhur yakıldığı sırada tüm halk dışarıda dua ediyordu.

¹¹ Efendi'nin bir meleği buhur sunağının sağ tarafında durarak ona göründü. ¹² Zekeriya onu görünce irkildi ve korkuya kapıldı. ¹³ Ama melek ona, "Korkma Zekeriya, çünkü duan işitildi. Karın Elizabet sana bir oğul doğuracak ve adını Yuhanna koyacaksın. ¹⁴ Sana sevinç ve coşku getirecek ve birçokları onun doğumuna sevinecek. ¹⁵ Çünkü Efendi'nin önünde büyük biri olacak. 'Hiç şarap ve içki içmeyecek', daha annesinin karnındayken Kutsal Ruh'la dolacak. ¹⁶ İsrailoğulları'ndan birçoğunu Tanrıları EFENDİ'ye döndürecek. ¹⁷ Babaların yüreklerini çocuklara, söz dinlemeyenleri doğru kişilerin anlayışına döndürmek,

Efendi'ye hazırlanmış bir halk yetiştirmek için İlyas'ın ruhu ve gücüyle Efendi'nin önünden gidecek" dedi.

¹⁸ Zekeriya meleğe, "Bundan nasıl emin olabilirim? Çünkü ben yaşlı bir adamım ve karımın yaşı da epey ilerlemiş durumda" dedi.

¹⁹ Melek ona, "Ben Tanrı'nın huzurunda duran Gabriel'im. Seninle konuşmak ve bu müjdeyi sana bildirmek için gönderildim. ²⁰ İşte, dilin tutulacak ve bu şeyler olana dek konuşamayacaksın, Çünkü zamanı gelince gerçekleşecek olan bu sözlerime inanmadın."

²¹ Halk Zekeriya'yı bekliyordu. Tapınakta neden bu denli uzun kaldığını merak ediyordu. ²² Dışarı çıktığında onlarla konuşamadı. O zaman tapınakta bir görüm gördüğünü anladılar. Onlara işaretler yapıyor ama konuşamıyordu. ²³ Görev günleri dolunca Zekeriya evine geri döndü. ²⁴ Bundan bir süre sonra karısı Elizabet gebe kaldı ve beş ay evine kapandı. ²⁵ "Efendi halimi gördü, insanlar arasındaki utancımı kaldırmak için bana bu iyiliği yaptı" dedi.

²⁶ Tanrı, altıncı ayda, Melek Gabriel'i, Galile'de bulunan Nasıra Kenti'ne,

²⁷ Davut soyundan Yusuf adlı bir adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. ²⁸ Melek içeri girdikten sonra ona, "Sevin, ey Tanrı'nın lütfetmiş olduğu kız! Efendi seninledir. Kadınlar arasında ne mutlu sana!" dedi.

²⁹ Bu sözlere Meryem çok şaşırđı, böyle bir selamın ne anlama gelebileceğini düşündü. ³⁰ Melek ona, "Korkma Meryem, çünkü Tanrı'da lütuf buldun" dedi. ³¹ İşte, gebe kalıp bir oğul doğuracak ve adını 'Yeşua' koyacaksın. ³² O büyük olacak ve kendisine En Yüce Olan'ın Oğlu denecek. Efendi Tanrı O'na atası Davut'un tahtını verecek. ³³ O, Yakup'un soyu üzerinde sonsuza dek hüküm sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecek."

³⁴ Meryem meleğe, "Bakire olduğum halde bu nasıl olabilir?" dedi.

³⁵ Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh üzerine gelecek ve Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bu nedenle, doğacak olan kutsal kişiye, Tanrı'nın Oğlu denecek. ³⁶ İşte, akraban Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın şimdi altıncı ayındadır. ³⁷ Çünkü Tanrı için olanaksız hiçbir şey yoktur.”

³⁸ Meryem, “İşte, ben Efendi'nin hizmetkârıyım. Benim için dediğin gibi olsun” dedi. Bunun üzerine melek onun yanından ayrıldı.

³⁹ Meryem o günlerde Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kasabaya gitmek üzere acele yola çıktı. ⁴⁰ Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. ⁴¹ Elizabet Meryem'in selamını duyar duymaz, karnındaki bebek sıçradı. Elizabet Kutsal Ruh'la doldu. ⁴² Yüksek sesle, “Sen kadınlar arasında kutsanmış olansın, rahminin ürünü de kutsanmıştır!”

⁴³ Nasıl oldu da, Efendim'in annesinin yanıma gelme lütfü bana böyle bağışlandı? ⁴⁴ İşte, selamını duyar duymaz, karnımdaki çocuk sevinçle sıçradı! ⁴⁵ Efendi'nin kendisine söylemiş olduğu sözlerin gerçekleşeceğine iman eden kadına ne mutlu!”

⁴⁶ Meryem şöyle dedi: “Canım Efendi'yi yüceltir.

⁴⁷ Ruhum, Kurtarıcım Tanrı'da sevinç bulur,

⁴⁸ Çünkü O, sıradan biri olan hizmetkârının durumunu gördü. Çünkü işte, bundan böyle bütün kuşaklar bana kutsanmış diyecekler.

⁴⁹ Çünkü Güçlü Olan benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır.

⁵⁰ O'nun merhameti, kuşaklar boyunca kendisinden korkanların üzerindedir.

⁵¹ Koluyla kuvvetini gösterdi.

Gururluları yüreklerindeki büyüklenmeleriyle darmadağın etti.

⁵² Güçlüleri tahtlarından indirdi, Sıradan insanları yükseltti.

⁵³ Açları iyiliklerle doyurdu. Zenginleri ise eli boş gönderdi.

⁵⁴ Atalarımıza -İbrahim'e ve soyuna sonsuza dek- söz verdiği gibi,

⁵⁵ Merhamet etmeyi unutmayarak hizmetkârı İsrail'e yardım etti.”

⁵⁶ Meryem yaklaşık üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra evine döndü.

⁵⁷ Elizabet'in doğurma vakti gelince, dünyaya bir oğul getirdi.

⁵⁸ Komşuları ve akrabaları, Efendi'nin ona ne denli merhamet gösterdiğini duyunca onun sevincine ortak oldular. ⁵⁹ Sekizinci gün çocuğu sünnet etmeye geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vermek istediler. ⁶⁰ Ama annesi, “Hayır, adı Yuhanna olacak” dedi.

⁶¹ Ona, “Akrabalarından bu isimde kimse yok” dediler. ⁶² Bunun üzerine, çocuğa hangi adı koymak istediğini babasına işaretle sordular.

⁶³ Zekeriya bir yazı levhası istedi ve “Adı Yuhanna'dır” diye yazdı. Herkes şaşıp kaldı.

⁶⁴ Tam o sırada Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü.

Tanrı'yı yücelten sözler söyledi. ⁶⁵ Çevrede bulunanların hepsini bir korku sardı. Bütün bu olanlar Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yerinde konuşulmaya başlandı. ⁶⁶ Olayı duyanların hepsi, “Acaba bu çocuk ne olacak?” diye çok merak ediyordu. Çünkü Efendi onunla birlikteydi.

⁶⁷ Babası Zekeriya Kutsal Ruh'la dolarak şöyle peygamberlik etti:

⁶⁸ “İsrail'in Tanrısı Efendi'ye övgüler olsun,

Çünkü halkını ziyaret ederek fidyeyle kurtarmaya geldi.

⁶⁹ Hizmetkârı Davut'un soyundan bizim için güçlü bir kurtarıcı çıkardı.

⁷⁰ Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerin ağzından söylediği gibi,

⁷¹ Bizden nefret eden herkesin elinden kurtuluşumuzu sağladı.

⁷² Atalarımıza merhamet ederek kutsal antlaşmasını anmış oldu.

⁷³ Atamız İbrahim'e ant içerek,

⁷⁴ Düşmanlarımızın elinden kurtaracağına, ömrümüz boyunca,

⁷⁵ O'nun önünde kutsallık ve doğruluk içinde, korkmadan O'na hizmet edeceğimize söz vermişti.

⁷⁶ Ve sen, ey çocuk, En Yüce Olan'ın peygamberi olarak anılacaksın. Çünkü Efendi'nin önünden O'nun yollarını hazırlamak için gideceksin,

⁷⁷ Ve O'nun halkına, günahlarının bağışlanmasıyla kurtulacaklarını bildireceksin.

⁷⁸ Tanrımız'ın yüce merhameti sayesinde, Yücelerden doğan güneş bizi ziyaret edecek.

⁷⁹ Karanlıkta ve ölümün gölgesinde yaşayanlara ışık saçarak, Ayaklarımızı esenlik yoluna yöneltecek."

⁸⁰ Çocuk büyüyüp ruhsal açıdan güçleniyordu. İsrail'de görüneceği güne dek ıssız yerlerde yaşadı.

2

¹ O günlerde, Sezar Augustus tüm Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılmasına yönelik buyruk çıkardı. ² Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği döneminde gerçekleşti. ³ Herkes sayılmak için kendi kentine gitti. ⁴ Yusuf da Davut'un soyundan olduğu için Galile'nin Nasıra kentinden Yahudiye'ye, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. ⁵ Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı.

⁶ Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi. ⁷ İlk oğlunu dünyaya getirdi. O'nu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü onlar için handa yer yoktu. ⁸ Aynı yörede, sürülerinin başında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. ⁹ İşte, Efendi'nin bir meleği onlara göründü ve Efendi'nin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. ¹⁰ Melek onlara, "Korkmayın, çünkü işte, size tüm insanlığı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum" dedi. ¹¹ "Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Efendi olan Mesih'tir.

¹² İşte size işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız."

¹³ Ansızın meleğin yanında göksel bir ordu belirdi ve Tanrı'yı överek dediler:

¹⁴ "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nu hoşnut eden insanlara Esenlik olsun!"

¹⁵ Melekler yanlarından ayrıлып göğe çekilince, çobanlar birbirlerine, "Haydi, şimdi Beytlehem'e gidelim ve Efendi'nin bize bildirdiği bu olup biteni görelim" dediler.

¹⁶ Koşarak geldiler. Meryem'i Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. ¹⁷ Bunu gördüklerinde, çocuk hakkında kendilerine anlatılanları etrafa yaydılar. ¹⁸ Bunu duyanların hepsi çobanların kendilerine söylediklerine şaşıldılar. ¹⁹ Ama Meryem bütün bu sözleri yüreğinde saklıyor, üzerinde derin derin düşünüyordu. ²⁰ Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, duydukları ve gördükleri her şey için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler.

²¹ Sekizinci gün, çocuğun sünnet zamanı geldiğinde, anne rahmine düşmeden meleğin söylemiş olduğu gibi, O'na Yeşua adı verildi.

²² Musa'nın Yasası'na göre arınma günleri dolunca, Yusuf'la Meryem çocuğu Efendi'ye sunmak için Yerusaleml'e götürdüler. ²³ Nitekim Yasa'da, "İlk doğan her erkek çocuk Efendi'ye adanmış sayılacak" diye yazılıdır. ²⁴ Ayrıca Yasa'da buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kumru ya da iki güvercin" sunmaya gelmişlerdi.

²⁵ İşte o sırada, Yerusaleml'de Şimon adında bir adam vardı. Şimon doğru ve inançlı biriydi. İsrail'in teselli edileceği günü özlemlle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi.

²⁶ Efendi'nin Mesih'ini görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh tarafından kendisine bildirilmişti.

²⁷ Şimon Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Yusuf'la Meryem, Yasa'nın gereğini yerine getirmek üzere küçük Yeşua'yı tapınağa getirdiklerinde, ²⁸ Şimon O'nu kucağına aldı. Tanrı'yı yücelterek şunları söyledi:

²⁹ "Ey egemen Efendimiz verdiğin sözü tuttu,

Artık esenlik içinde beni bu yaşamdan ayırabilirsin,

³⁰ Çünkü gözlerim kurtuluşunu gördü,

³¹ Bütün halkların önünde hazırladığın;

³² Ulusları aydınlatıp,

Halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı gözlerimle gördüm."

³³ Yusuf'la annesi O'nun hakkında söylenenlere şaşıtlar. ³⁴ Şimon onları kutsadı ve annesi Meryem'e şöyle dedi: "İşte, bu çocuk İsrail'de birçoklarının düşmesi ve kalkması içindir. Hem de karşı çıkılacak bir belirtidir. ³⁵ Evet, birçoklarının yüreğindeki düşünceleri açığa çıkarırken, senin yüreğine de bir kılıç saplanmış gibi olacak."

³⁶ Aşer oymağından Fanuel'in kızı Anna adında yaşlı bir peygamber vardı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadktan sonra dul kalmıştı. ³⁷ Seksen dört yıldır dul olarak yaşıyordu. Tapıntan hiç ayrılmaz, gece gündüz oruçla, duayla Tanrı'ya tapınırdı. ³⁸ Tam o saatte ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yerusaleml'in kurtuluşunu bekleyen herkese Yeşua'dan söz etmeye başladı.

³⁹ Efendi'nin Yasası uyarınca gereken her şeyi yerine getirdikten sonra Yusuf'la Meryem Galile'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. ⁴⁰ Çocuk büyüyor, ruhta güçleniyor, bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfu O'nun üzerindeydi. ⁴¹ Anne babası her yıl Fısıh Bayramı'nda Yerusaleml'e giderdi.

⁴² Yeşua on iki yaşındayken, bayram geleneği uyarınca yine Yerusaleml'e gittiler. ⁴³ Bayramın ardından eve dönerlerken küçük Yeşua Yerusaleml'de geride kaldı. Meryem'le Yusuf bunun farkında değillerdi. ⁴⁴ O'nun yol arkadaşlarıyla birlikte olduğunu düşünerek bir günlük yol mesafesi gittiler. Sonra O'nu akrabalar ve dostlar arasında aradılar. ⁴⁵ O'nu bulamayınca, O'nu araya araya gerisin geri Yerusaleml'e döndüler. ⁴⁶ Üç gün sonra O'nu tapınta, öğretmenler arasında otururken buldular. Onları dinliyor, sorular soruyordu. ⁴⁷ O'nu dinleyenlerin hepsi anlayışına ve verdiği yanıtlara hayran kalıyorlardı. ⁴⁸ Meryem ve Yusuf O'nu görünce şaşırdılar. O'na, "Oğlum, bize neden böyle davrandın? Bak, babanla ben kaygı içinde seni arıyorduk" dedi.

⁴⁹ Onlara, "**Beni neden arıyorsunuz? Babamın evinde olmam gerektiğini bilmiyor muydunuz?**" dedi. ⁵⁰ Onlar O'nun bu sözlerinden bir anlam çıkaramadılar. ⁵¹ Yeşua onlarla birlikte yola koyulup Nasıra'ya döndü. Onların sözünü dinlerdi. Annesi tüm bu yaşananları yüreğinde sakladı. ⁵² Yeşua, bilgelikte ve boyda gelişiyor, Tanrı'nın ve insanların beğenisini kazanıyordu.

3

¹ Sezar Tiberius'un saltanatının on beşinci yılıydı. Pontius Pilatus Yahudiye valisiydi. Galile'yi Hirodes, İturreya ve Trahonitis bölgesini

Hirodes'in kardeşi Filipus, Avilini'yi Lisantias yönetiyordu. ² Hanan ile Kayafa'nın başkâhınlığı döneminde, Zekeriya oğlu Yuhanna'ya çölde Tanrı sözü geldi. ³ Yuhanna Ürdün Irmağı çevresindeki tüm bölgeyi dolaşarak insanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırırdı. ⁴ Peygamber Yeşaya'nın sözlerini içeren kitapta şöyle yazılmıştır:

"Çölde yükselen ses, 'Efendi'nin yolunu hazırlayın.

Geçecek olduğu patikaları düzleyin' diyor.

⁵ 'Her vadi doldurulacak.

Her dağ ve tepe alçaltılacak. Eğri yollar doğrultulacak, Engibeli yollar düzleştirilecek.

⁶ Tüm insanlık Tanrı'nın sağladığı kurtuluşu görecek.' "

⁷ Yuhanna, vaftiz olmak üzere kendisine gelen kalabalıklara şöyle dedi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmanız için sizi kim uyardı? ⁸ Bu nedenle artık tövbeye layık meyveler verin! Kendi kendinize, 'Biz İbrahim'in soyundanız' demeye kalkmayın. Size şunu söyleyeyim: Tanrı İbrahim'e şu taşlardan çocuk yetiştirebilir! ⁹ Şimdiden balta ağaçların köküne dayanmış durumda. Bu nedenle iyi meyve vermeyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır."

¹⁰ Kalabalık O'na, "Öyleyse ne yapmalıyız?" diye sordu.

¹¹ Onlara şu karşılığı verdi: "İki ceketi olan, olmayana versin. Kimin yiyeceği varsa, yiyeceğini olmayanla paylaşsın."

¹² Vergi görevlileri de vaftiz olmaya geldiler ve ona, "Öğretmenimiz, biz ne yapmalıyız?" dediler.

¹³ Onlara, "Size buyrulandan fazlasını toplamayın" dedi.

¹⁴ Bazı askerler de, "Biz ne yapalım?" diye sordular.

Onlara, "Kimsenin malını yağmalamayın, yalan yere kimseyi suçlamayın. Aldığınız maaşla yetinin" dedi.

¹⁵ Halk umut içinde bekliyordu. Yuhanna'yla ilgili olarak, "Acaba Mesih bu olabilir mi?" sorusu herkesin aklından geçiyordu. ¹⁶ Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O'nun çarıklarının başını çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la ve ateşle vaftiz edecek. ¹⁷ İşte yabası elinde hazır duruyor. Harman yerini temizleyecek ve buğdayı ambarına toplayacak. Samanı ise sönmeyen ateşte yakacaktır."

¹⁸ Yuhanna daha birçok konuda halka çağrıda bulunuyor, Müjde'yi halka duyuruyordu. ¹⁹ Ne var ki ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiya ile ilgili sorun ve kendi yapmış olduğu bir sürü kötülük nedeniyle Yuhanna tarafından eleştiriliyordu. ²⁰ Hirodes kötülüklerine bir yenisini ekleyerek Yuhanna'yı zindana attırdı. ²¹ Bütün halk vaftiz olduktan sonra, Yeşua da vaftiz oldu. Dua ederken gök açıldı. ²² Kutsal Ruh, fiziksel görünümde, güvercin gibi Yeşua'nın üzerine indi. Gökten, "Sen benim sevgili Oğlum'sun. Senden hoşnudum" diyen bir ses duyuldu.

²³ Yeşua görevine başladığında otuz yaşlarındaydı. Yusuf'un oğlu sanılıyordu. Yusuf da Eli oğlu, ²⁴ Mattat oğlu, Levi oğlu, Malki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu, ²⁵ Mattitya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Hesli oğlu, Nagay oğlu, ²⁶ Mahat oğlu, Mattitya oğlu, Şimi oğlu, Yosek oğlu, Yoda oğlu, ²⁷ Yohanan oğlu, Reşa oğlu, Zerubbabil oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu, ²⁸ Malki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu, ²⁹ Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

³⁰ Şimon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

³¹ Mala oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davut oğlu,

³² İşay oğlu, Ovet oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

³³ Amminadav oğlu, Ram oğlu, Hesron oğlu, Peres oğlu, Yahuda oğlu,

³⁴ Yakup oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,

³⁵ Seruk oğlu, Reu oğlu, Pelek oğlu, Ever oğlu, Şelah oğlu, ³⁶ Kenan oğlu, Arpakşat oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lemek oğlu, ³⁷ Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yeret oğlu, Mahalalel oğlu, Kenan oğlu, ³⁸ Enoş oğlu, Şit oğlu, Adem oğlu, Tanrı Oğlu'ydu.

4

¹ Kutsal Ruh'la dolu olarak Ürdün Irmağı'ndan dönen Yeşua, Ruh tarafından çöle yöneltildi. ² Kırk gün boyunca İblis tarafından denendi. O günlerde hiçbir şey yemedi. Bu süre sonunda acıktı. ³ İblis O'na, "Eğer Tanrı'nın Oğlu'ysan, şu taşa söyle ekmek olsun" dedi.

⁴ Yeşua, " 'İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır" karşılığını verdi.

⁵ Bu sefer İblis Yeşua'yı yüksek bir dağa çıkardı. O'na dünyanın bütün ülkelerini gösterdi.

⁶ O'na, "Bütün bu ülkelerin yönetimini ve zenginliğini sana vereceğim" dedi. "Çünkü bunlar bana teslim edildi ve ben dilediğim kişiye veririm. ⁷ Bu nedenle bana taparsan, hepsi senin olacak" dedi.

⁸ Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Çekil önümden Şeytan! Şöyle yazılmıştır:

‘Tanrın Efendi’ye tapınacak ve yalnız O’na kulluk edeceksin.’ ”

⁹ İblis O’nu Yerusaleml’e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. O’na şöyle dedi: “Eğer Tanrı’nın Oğlu’ysan, kendini buradan aşağı at. ¹⁰ Çünkü şöyle yazılmıştır:

‘Tanrı seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.’

¹¹ ‘Ayağın bir taşa çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.’ ”

¹² Yeşua ona şöyle karşılık verdi: **“Tanrın Efendi’yi denemeyeceksin’ diye buyrulmuştur.”**

¹³ İblis Yeşua’yı her alanda denedikten sonra bir süreliğine O’nun yanından ayrıldı.

¹⁴ Yeşua, Ruh’un gücüyle Galile’ye döndü. O’nunla ilgili haberler tüm bölgeye yayıldı.

¹⁵ Onların havralarında öğretiyor, herkes tarafından övülüyordu.

¹⁶ Yeşua büyüdüğü Nasıra kentine geldi. Şabat günü her zaman olduğu gibi havraya gitti. Kutsal Yazılar’ı okumak üzere ayağa kalktı. ¹⁷ O’na Peygamber Yeşaya’nın Kitabı verildi. Kitabı açtı ve şu sözlerin yazılı olduğu yeri buldu:

¹⁸ “Efendi’nin Ruhu üzerimdedir.

Çünkü O fakirlere Müjde’yi iletmek için beni meshetti. Kırık yüreklileri iyileştirmek, Tutsakların salıverileceklerini,

Körlerin gözlerinin açılacağını duyurmak için, Ezilenleri kurtarmak,

¹⁹ Ve Efendi’nin lütuf yılını ilan etmek için beni gönderdi.”

²⁰ Kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi gözlerini O’na dikti.

²¹ Yeşua onlara, **“Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir”** diye anlatmaya başladı.

²² Herkes O’nu övüyor, ağızından çıkan lütufkâr sözlere hayran kalıyordu. Kendi aralarında, “Yusuf’un oğlu değil mi bu?” diyorlardı.

²³ Onlara şöyle dedi: **“Şüphesiz bana şu benzetmeyi hatırlatacaksınız: ‘Hekim, önce kendini iyileştir! Kafarnahum’da yapıldığını duyduğumuz işerin aynısını, burada kendi memleketinde de yap.’ ”** ²⁴ Yeşua şöyle devam etti: **“Size doğrusunu söyleyeyim, hiçbir peygamber kendi memleketinde kabul görmez. ²⁵ Yine size doğrusunu söyleyeyim, İlyas Peygamber’in zamanında göğün üç yıl altı ay kapandığı ve tüm ülkede korkunç bir kıtlığın meydana geldiği o günlerde İsrail’de çok sayıda dul kadın bulunuyordu. ²⁶ Ama İlyas bunlardan hiçbirine gönderilmedi. Yalnız Sayda bölgesinin Sarefat Kenti’nde bulunan bir dula gönderildi. ²⁷ Peygamber Elişa’nın günlerinde İsrail’de pek çok cüzamlı vardı. Ama bunlardan hiçbiri iyileştirilmedi. Yalnız Suriyeli Naaman iyileştirildi.”**

²⁸ Havradakiler bu sözleri duyunca büyük bir öfkeyle doldular. ²⁹ Ayağa kalkıp O’nu kentten dışarı çıkardılar. O’nu uçurumdan aşağı atmak için kentin kurulduğu tepenin yamacına götürdüler. ³⁰ Ama Yeşua sıyrılıp aralarından gelip geçti.

³¹ Yeşua Galile’nin bir kenti olan Kafarnahum’a geldi. Şabat günü halka öğretiyordu.

³² Yetkiyle konuştuğu için öğretilişine şaşır kaldılar. ³³⁻³⁴ Havrada iblise tutulmuş, içinde kötü ruh bulunan bir adam vardı. Adam yüksek sesle, “Ey Nasıralı Yeşua! Bizden ne istiyorsun? Bizi yok etmek için mi geldin? Senin kim olduğunu biliyorum, Tanrı’nın Kutsalı’sın!” diye bağırdı.

³⁵ Yeşua, **“Sessiz ol, çık adamın içinden!”** diyerek onu azarladı. İblis adamı herkesin önünde yere vurup, ona hiçbir zarar vermeden içinden çıktı.

³⁶ Herkes şaşkınlık içindeydi. Birbirlerine, “Bu nasıl söz? Güç ve yetkiyle kötü ruhlara buyruk veriyor, onlar da çıkıyor!” diyorlardı. ³⁷ Yeşua’yla ilgili haberler tüm yöreye yayıldı.

³⁸ Yeşua havradan ayrılıp Simon’un evine gitti. Simon’un kayınvalidesi hastaydı ve ateşler içinde yatıyordu. Onu iyileştirmesi için Yeşua’ya yalvardılar. ³⁹ Yeşua kadının başucunda durup ateşi azarladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı.

⁴⁰ Güneş batarken, çeşitli hastalıklara yakalanmış olanların hepsini

O'na getirdiler. Yeşua ellerini onların üzerine koydu ve iyileştirdi. ⁴¹ İblisler, “Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!” diyerek çığlık atarak birçoklarının içinden çıkıyordu. Ama Yeşua onları azarlayarak konuşmalarına izin vermiyordu. Çünkü O'nun Mesih olduğunu biliyorlardı.

⁴² Gün ağarınca Yeşua oradan ayrılıp ıssız bir yere çekildi. Halk O'nu arıyordu. O'nu bulduklarında yanlarından ayrılmasını diye O'nu zorladılar. ⁴³ Yeşua onlara, “**Tanrı'nın Krallığı'yla ilgili Müjde'yi başka kentlerde de duyurmam gerek. Bu nedenle gönderildim**” dedi. ⁴⁴ Böylece Galile'deki havralarda Müjde'yi duyurmayı sürdürdü.

5

¹ Yeşua Ginnesar Denizi'nin kıyısında duruyordu. Halk Tanrı sözünü dinlemek için O'nun çevresinde toplanmıştı. ² Yeşua deniz kıyısında duran iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. ³ Yeşua Simon'un teknelerinden birisine bindi ve ona kıyıda biraz açılmasını rica etti. Oturup halka tekneden öğretmeye başladı. ⁴ Konuşmasını bitirince Simon'a, “**Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın**” dedi.

⁵ Simon O'na şöyle yanıt verdi: “Efendim, bütün gece boyunca çabaladık, hiçbir şey tutamadık; ama senin sözün uyarınca ağları atacağım.” ⁶ Bunu yaptıklarında o kadar çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. ⁷ Gelip kendilerine yardım etmeleri için öteki teknedeki ortaklarına işaret ettiler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi tıklım tıklım balıkla doldurdular. Tekneler neredeyse batacaktı. ⁸ Simon Petrus bunu görünce Yeşua'nın dizlerine kapanarak, “Efendimiz benden uzak dur, çünkü ben günahkâr bir adamım” dedi. ⁹ Çünkü kendisi ve yanındakiler, bu kadar çok balık tutmuş olmalarının şaşkınlığı içindeydiler. ¹⁰ Simon'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup ve Yuhanna da aynı şaşkınlık içindeydi.

Yeşua, Simon'a, “**Korkma. Bundan böyle canlı insan tutacaksın.**”

¹¹ Teknelerini kıyıya çektiler. Her şeyi bırakıp Yeşua'nın ardından gittiler. ¹² Yeşua kentlerden birindeyken tüm bedeni cüzam kaplamış bir adam geldi. Adam Yeşua'yı görünce yüzüstü yere kapandı. O'na, “Efendimiz, istersen beni temiz kılabilirsin” diyerek yalvardı.

¹³ Yeşua elini uzattı ve ona dokunarak, “**İsterim. Temiz ol!**” dedi.

O an adam cüzamdan temizlendi. ¹⁴ Yeşua ona, bundan kimseye söz etmemesini buyurdu. “**Git kâhine kendini göster ve cüzamdan temizlendiğini herkese kanıtlamak için Musa'nın buyurduğu sunuları sun**” dedi. ¹⁵ Ama Yeşua'yla ilgili haberler hızla çevreye yayıldı. O'nu dinlemek, hastalıklarından kurtulup iyileşmek için kalabalık halk toplulukları O'na akın ediyordu. ¹⁶ Yeşua ıssız yerlere çekilip dua ediyordu.

¹⁷ Bir gün Yeşua öğretirken, Galile'nin ve Yahudiye'nin bütün köylerinden ve Yeruşalem'den gelen Ferisiler ve Kutsal Yasa öğretmenleri O'nun çevresinde oturuyordu. Yeşua Efendi'nin gücü aracılığıyla hastaları iyileştiriyordu. ¹⁸ Derken adamlar döşek üzerinde felçli bir adam getirdiler. Felçli adamı içeri sokup Yeşua'nın önüne getirmeye çalışıyorlardı. ¹⁹ Ama kalabalık nedeniyle onu içeri sokmanın bir yolunu bulamayınca dama çıktılar. Kiremitleri kaldırıp yatağıyla birlikte onu Yeşua'nın önüne sarkıttılar. ²⁰ Yeşua onların imanını görünce, “**Dostum, günahların bağışlandı**” dedi.

²¹ Yazıcılar ve Ferisiler tartışmaya başlayıp, “Tanrı'ya küfreden bu adam da kim? Tanrı dışında günahları kim bağışlayabilir?” dediler.

²² Onların ne düşündüğünü bilen Yeşua onlara şöyle dedi: “**Neden aklınızdan böyle şeyler geçiriyorsunuz? ²³ Hangisi daha kolay, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa 'Kalk ve yürü' demek mi?**”

²⁴ **Ama İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlamaya yetkisi olduğunu bilmelisiniz.”** Sonra felçliye, “**Sana söylüyorum, kalk, döşegini toplayıp evine git!**” dedi.

²⁵ Adam onların önünde hemen ayağa kalktı. Üzerinde yattığı döşeği topladı ve Tanrı'yı yücelterek evine gitti. ²⁶ Herkesi şaşkınlık sardı. Tanrı'yı yücelttiler. Korku içinde, "Bugün şaşılmalı işler gördük" dediler.

²⁷ Bu olayın ardından Yeşua oradan ayrıldı. Vergi toplama yerinde oturan Levi adında bir vergi görevlisini gördü. Ona, "**Ardımdan gel!**" dedi.

²⁸ O da her şeyi bırakıp, Yeşua'nın ardından gitti. ²⁹ Sonra Levi Yeşua için evinde büyük bir şölen düzenledi. Vergi görevlileriyle başka kişilerden oluşan büyük bir kalabalık onlarla birlikte sofradaydı. ³⁰ Yazıcılar ve Ferisiler, öğrencilerine karşı, "Niçin vergi görevlileriyle ve günahkârlarla birlikte yiyip içiyorsunuz?" diye homurdanmaya başladılar. ³¹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "**Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı vardır. ³² Ben doğru kişileri değil, günahkârları tövbeye çağırmaya geldim.**"

³³ O'na, "Neden Yuhanna'nın öğrencileri sık sık oruç tutup dua ediyorlar? Aynı şekilde Ferisiler'in öğrencileri de. Ama seninkiler yiyip içiyorlar!" dediler.

³⁴ Onlara, "**Güvey aralarındayken konuklar oruç tutar mı?**" dedi. ³⁵ "**Ama güveyin yanlarından alınacağı günler gelecek. İşte onlar o zaman oruç tutacaklar.**" ³⁶ Yeşua onlara bir benzetme de anlattı. "**Hiç kimse yeni bir giysiden bir parçayı yırtıp eski bir giysinin üzerine yamamaz. Yoksa hem yeni giysi yırtılır, hem de o giysiden koparılan yama eskisiyle uyuşmaz. ³⁷ Hiç kimse eski şarap tulumlarına yeni şarap koymaz. Yoksa yeni şarap tulumları patlatır, hem şarap dökülür hem de tulumlar mahvolur. ³⁸ Yeni şarabı yeni tulumlara koymak gerek. Böylece ikisi de korunabilir. ³⁹ Kuşkusuz hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez. Çünkü 'Eskisi daha iyi' der.**"

6

¹ Yeşua bir Şabat Günü buğday tarlalarından geçiyordu. Öğrencileri başakları koparıyor, avuçlarında ufalayıp yiyorlardı. ² Ferisiler'den bazıları onlara, "Şabat Günü Yasa'ya uygun olmayanı neden yapıyorsunuz?" dediler.

³ Yeşua onlara şöyle dedi: "**Davut'la yanındakiler acıkınca ne yaptığını hiç okumadınız mı? ⁴ Tanrı'nın evine girdi, yalnızca kâhinler dışında yemesi yasak olan sunu ekmeklerini alıp yedi ve yanındakilere de verdi.**" ⁵ Onlara, "**İnsanoğlu Şabat Günü'nün de Efendisi'dir**" dedi.

⁶ Başka bir Şabat Günü Yeşua havraya girip öğretmeye başladı. Orada sağ eli sakat bir adam vardı. ⁷ Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için fırsat kollayan yazıcılarla Ferisiler, Şabat Günü hastaları iyileştirip iyileştirmeyeceğini görmek için dikkatlice izliyorlardı. ⁸ Ne var ki, Yeşua onların bu düşüncelerini biliyordu. Eli sakat adama, "**Kalk, orta yerde dur**" dedi. O da kalktı ve orta yerde durdu. ⁹ Sonra Yeşua onlara, "**Söyleyin**" dedi. "**Yasa'ya göre Şabat Günü iyilik yapmak mı, yoksa kötülük yapmak mı doğrudur? Hayat kurtarmak mı yoksa öldürmek mi?**" ¹⁰ Hepsini süzdükten sonra adama, "**Elini uzat**" dedi. Adam elini uzattı ve öteki eli gibi sapaşğlam oluverdi. ¹¹ Onlar ise öfkeden kudurdular. Kendi aralarında Yeşua'ya karşı nasıl bir düzen kurabileceklerinin hesabına koyuldular.

¹² Yeşua o günlerde dua etmek için bir dağa çıktı. Bütün geceyi Tanrı'ya dua ederek geçirdi. ¹³ Gün ağarınca öğrencilerini yanına çağırdı, içlerinden on ikisini seçti. Onlara elçiler adını verdi. ¹⁴ Petrus adını verdiği Simon, onun kardeşi Andreas, Yakup, Yuhanna, Filipus, Bartalmay, ¹⁵ Matta, Tomas, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever diye tanınan Simon, ¹⁶ Yakup oğlu Yahuda ve Yeşua'ya ihanet eden Yahuda İskariot.

¹⁷ Yeşua onlarla birlikte dağdan inip düzlük bir yerde durdu. Öğrencilerinden oluşan bir kalabalık ve bütün Yahudiye ve Yerusalemler'den ve Sur ve Sayda kıyılarından O'nu dinlemeye gelen çok sayıda insan da oradaydı. ¹⁸ Yeşua'yı dinlemek ve hastalıklarından kurtulmak için gelmişlerdi. Kötü ruhlar yüzünden sıkıntı çekenler de şifa buluyordu.

¹⁹ Kalabalıktaki herkes O'na dokunmak için çabalıyordu. Çünkü O'nun içinden çıkan bir güç herkesi iyileştiriyordu.

²⁰ Yeşua gözlerini öğrencilerine çevirerek şunları söyledi: “Ne mutlu yoksul olanlara!

Çünkü Tanrı'nın Krallığı sizindir.

²¹ Ne mutlu şimdi aç olanlara! Çünkü doyurulacaksınız.

Ne mutlu şimdi yaşlı olanlara! Çünkü güleceksiniz.

²² İnsanoğlu'na sadakatinizden ötürü,

İnsanlar sizden nefret ettikleri, dışlayıp aşağıladıkları, Ve adınızı kötülerdikleri zaman Ne mutlu size!

²³ O gün sevinin ve coşkuyla sıçrayın!

Çünkü işte, gökteki ödülünüz büyüktür.

Onların da ataları peygamberlere aynı şeyi yaptılar.

²⁴ Ama vay halinize zenginler! Çünkü tesellinizi aldınız.

²⁵ Vay halinize, ey şimdi tok olanlar, Çünkü aç kalacaksınız.

Vay halinize, şimdi gülenler, Çünkü yas tutup ağlayacaksınız.

²⁶ İnsanlar sizin için övgü sözleri dizdiklerinde vay halinize!

Çünkü onların ataları da sahte peygamberlere aynı şeyi yaptılar.”

²⁷ “Ama siz beni dinleyenlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın. ²⁸ Size lanet edenleri kutsayın ve size kötü davrananlar için dua edin. ²⁹ Bir yanağınıza vurana öbür yanağınızı da çevirin. Ceketinizi alandan, gömleğinizi de esirgemeyin.

³⁰ Sizden dileyen herkese verin, malınızı alandan bir daha geri istemeyin.”

³¹ “İnsanların size nasıl davranmasını istiyorsanız, siz de onlara öyle davranın.

³² Yalnızca sizi sevenleri severseniz, bu size ne övgü kazandırır? Çünkü günahkârlar bile kendilerini sevenleri severler.

³³ Sana iyilik edene iyilik edersen, bundan övünecek ne var? Çünkü günahkârlar bile aynıını yapar. ³⁴ Geri almayı umduğunuz kişilere ödünç verirsiniz, bu size ne övgü kazandırır? Günahkârlar bile geri almayı umarak günahkârlara ödünç verirler. ³⁵ Ama siz düşmanlarınızı sevin, iyilik yapın ve hiçbir şey beklemeden ödünç verin. Alacağınız ödül büyük olacak ve En Yüce Olan'ın çocukları olacaksınız. Çünkü O nankörlere ve kötülere karşı şefkatlidir.

³⁶ Öyleyse Babanız merhametli olduğu gibi, siz de merhametli olun.”

³⁷ “Yargılamayın ki, yargılanmayasınız. Suçlamayın ki, siz de suçlanmayasınız. Bağışlayın ki, siz de bağışlanasınız.

³⁸ Verin, size verilecektir. İyice bastırılmış, silkelenmiş ve taşkın, dolu bir ölçekle kucığınıza boşaltılacaktır. Çünkü hangi ölçüyle ölçerseniz, aynı ölçü size de uygulanacaktır.”

³⁹ Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Kör köre yol gösterebilir mi? İki birden çukura düşmez mi? ⁴⁰ Öğrenci öğretmeninden üstün değildir, ancak eğitimini tamamlayan her öğrenci öğretmeni gibi olacaktır. ⁴¹ Neden kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği gözardı edersin? ⁴² Ya da kendi gözündeki merteği kendin görmezken, kardeşine nasıl olur da, ‘Kardeş, izin ver gözündeki çöpü çıkarayım’ dersin? Ey ikiyüzlü! Önce kendi gözündeki merteği çıkar, o zaman kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için daha iyi görebilirsin. ⁴³ İyi ağaç kötü meyve vermediği gibi, kötü ağaç da iyi meyve veremez. ⁴⁴ Her ağaç kendi meyvesinden tanınır. Dikenli bitkilerden incir toplanmaz, çalılardan da bağ bozumu yapılmaz. ⁴⁵ İyi insan yüreğindeki iyilik hazinesinden iyilik, kötü insan içindeki kötülük hazinesinden kötülük açığa çıkarır. Ağız yürekten taşanı söyler.”

⁴⁶ “Neden bana ‘Efendi, Efendi’ diyorsunuz da söylediklerimi yerine getirmiyorsunuz?

⁴⁷ Bana gelen, sözlerimi işitip uygulayan kişinin kime benzediğini size söyleyeyim. ⁴⁸ Böyle biri, evini yaparken toprağı derin kazıp, temelini kaya üzerine atan adama benzer.

Sel gelince kabaran sular eve saldırdı ama onu sarsamadı. Çünkü ev kaya üzerinde kurulmuştur. ⁴⁹ Ama sözlerimi işitip de uygulamayan kişi, evini toprak üzerine temelsiz kurmuş adama benzer. Kabaran sular saldırınca ev hemen çöker. Çöküşü de korkunç olur.”

7

¹ Yeşua, can kulağıyla kendisini dinleyen halka bütün bu sözleri söyledikten sonra Kafarnahum'a gitti. ² Bir yüzbaşının çok sevdiği bir hizmetkârı orada ölüm döşeğinde hasta yatıyordu. ³ Yüzbaşı Yeşua'yla ilgili haberleri duymuştu. Yahudiler'in bazı ileri gelenlerini, gelip hizmetkârını iyileştirmesini rica etmesi için Yeşua'ya gönderdi. ⁴ Onlar da gelip içtenlikle Yeşua'ya yalvardılar. O'na, “Bu adam senin bu iyiliğine layıktır” dediler. ⁵ “Çünkü ulusumuzu seviyor ve havramızı yaptıran da odur.” ⁶ Yeşua onlarla birlikte yola koyuldu. Evin yakınına vardığında, yüzbaşı bazı dostlarını yollayıp O'na şu haberi gönderdi: “Efendimiz, zahmet etme; çatımın altına girmene layık değilim. ⁷ Bu nedenle, sana gelmeye de kendimi layık görmedim. Sen yeter ki bir söz söyle, hizmetkârım iyileşecektir. ⁸ Çünkü ben de buyruk altında bulunan bir adamım. Buyruğumda askerler var. Birine, ‘Git’ derim, gider; ötekine, ‘Gel’ derim, gelir. Hizmetkârıma, ‘Şunu yap’ derim, yapar.”

⁹ Yeşua bu sözlere hayran kaldı. Kendisini takip eden kalabalığa dönerek şöyle dedi: **“Size şunu söyleyeyim ki, İsrail’de bile böylesine bir imana rastlamadım.”** ¹⁰ Eve dönenler, hasta olan hizmetkârı iyileşmiş buldular.

¹¹ Yeşua bundan kısa bir süre sonra Nain adlı bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'nunla birlikte gitti. ¹² Kentin kapısına yaklaştıklarında bir cenaze alayı gördüler. Dul bir annenin tek oğlu ölmüştü. Kent halkından büyük bir kalabalık kadınla birlikte gidiyordu. ¹³ Efendi kadını görünce ona acıdı. Ona, **“Ağlama”** dedi. ¹⁴ Yaklaşıp tabuta dokununca cenazeyi taşıyanlar durdu. **“Delikanlı, sana söylüyorum, kalk!”** dedi. ¹⁵ Ölü kalkıp oturdu, konuşmaya başladı. Yeşua onu annesine geri verdi.

¹⁶ Herkesi korku sardı. “Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!” diyerek Tanrı'yı yücelttiler. “Tanrı, halkının yardımına geldi!” diyorlardı. ¹⁷ Yeşua'yla ilgili bu haber tüm Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

¹⁸ Yuhanna'nın öğrencileri bütün bunları ona anlattılar. ¹⁹ Yuhanna, öğrencilerinden ikisini yanına çağırarak, “Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?” diye sormaları için onları Yeşua'ya gönderdi. ²⁰ Adamlar Yeşua'nın yanına geldiklerinde şöyle dediler: “Vaftizci Yuhanna, ‘Gelecek Olan sen misin, yoksa başka birini mi arayalım?’ diye soruyor.”

²¹ Tam o sırada Yeşua, türlü hastalıklara, illetlere ve kötü ruhlara yakalanmış birçok kişiyi iyileştirdi, birçok körün gözlerini açtı. ²² Yeşua ulaklara, **“Gidin gördüklerinizi, işittiklerinizi Yuhanna'ya bildirin”** dedi. **“Körler görüyor, kötürümler yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler diriliyor ve Müjde duyuruluyor. ²³ Ne mutlu benden ötürü tökezlemeyenlere!”**

²⁴ Yuhanna'nın ulakları gittikten sonra Yeşua halka Yuhanna'dan söz etmeye başladı. **“Çöle ne görmeye gittiniz? Rüzgârla sallanan bir kamış mı? ²⁵ O zaman ne görmeye gittiniz? Pahalı giysiler kuşanmış bir adam mı? Bakın, zarif giysiler kuşanıp bolluk içinde yaşayanlar kral saraylarında olur. ²⁶ Öyleyse ne görmeye gittiniz? Bir peygamber mi? Evet, size şunu söyleyeyim, peygamberden de üstün olanı gördünüz.**

²⁷ **“İşte, habercimi önünden gönderiyorum; senin önünde yolunu hazırlayacak’ diye yazılmış olan sözler onunla ilgilidir”** dedi.

²⁸ **“Size derim ki, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yuhanna'dan daha büyük bir peygamber yoktur, ancak Tanrı'nın Krallığı'nda en küçük olan ondan daha büyüktür.”**

²⁹ Yuhanna tarafından vaftiz edilen bütün halk ve vergi görevlileri bunu duyunca Tanrı'nın adil olduğunu ilan ettiler. ³⁰ Ama Yuhanna tarafından vaftiz edilmeye yanaşmayan Ferisiler ve Kutsal Yasa uzmanları, Tanrı'nın kendileriyle ilgili tasarısını reddetmiş oldular.

³¹ Yeşua konuşmasını şöyle sürdürdü: "Öyleyse bu kuşağın insanlarını neye benzeteyim? Onlar neye benzerler? ³² Çarşı meydanında oturup birbirine şöyle bağıran çocuklara benziyorlar: 'Size kaval çaldık, ama kalkıp oynamadınız! Ağıt yaktık, ama ağlamadınız'. ³³ Vaftizci Yuhanna geldiğinde oruç tutup şarap içmedi. Ama siz ona, 'İblise tutulmuş' diyorsunuz. ³⁴ İnsanoğlu geldiğinde yiyip içti. Bu sefer de, 'Şu obur ve ayyaş adama bakın! Vergi görevlileriyle günahkârların dostu oldu!' ³⁵ Ancak bilgelik, bilgeliğin kendi çocukları tarafından doğrulanır."

³⁶ Ferisiler'den biri Yeşua'yı yemeğe davet etti. Yeşua Ferisi'nin evine girdi ve sofrada yerini aldı. ³⁷ O kentte günah içinde yaşayan bir kadın vardı. Yeşua'nın Ferisi'nin evinde sofrada oturduğunu öğrenince kaymaktaşından bir kap içinde güzel kokulu bir yağ getirdi. ³⁸ Yeşua'nın arkasında ağlayarak ayaklarının dibinde durup gözyaşlarıyla ayaklarını ıslatmaya başladı. Başının saçıyla ayaklarını sildi, ayaklarını öptü ve üzerine yağ sürdü. ³⁹ Kendisini davet eden Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve nasıl bir kadın olduğunu, onun günahkâr olduğunu bilirdi" dedi.

⁴⁰ Yeşua ona, "Simon, sana söyleyecek bir şeyim var" dedi. O da, "Öğretmenim söyle" dedi.

⁴¹ "Bir adama iki kişinin borcu vardı. Birinin borcu beş yüz dinar, diğerinin borcu elli dinardı. ⁴² Ödeyecek güçleri olmadığından, adam ikisinin de borcunu bağışladı. Bunlardan hangisi onu daha çok sever?"

⁴³ Simon, "Sanırım daha çok bağışlanan" diye yanıtladı.

Yeşua ona, "Doğru söyledin" dedi. ⁴⁴ Sonra kadına dönerek Simon'a, "Bu kadını görüyor musun? Ben evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Ama o gözyaşlarıyla ayaklarımı ıslattı, saçlarıyla da kuruladı. ⁴⁵ Sen beni öpmedin bile. Ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. ⁴⁶ Sen başıma yağ sürmedin, ama o ayaklarımı güzel kokulu yağla meshetti. ⁴⁷ Bu nedenle sana derim ki, onun pek çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Ama az bağışlanan, az sever" dedi.

⁴⁸ Yeşua kadına, "Günahların bağışlandı" dedi.

⁴⁹ O'nunla birlikte sofrada oturanlar kendi kendilerine, "Günahları bile bağışlayan bu adam kim?" diye konuşmaya başladılar.

⁵⁰ Kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlik içinde git" dedi.

8

¹ Çok geçmeden, Yeşua köy kent dolaşarak Tanrı Müjdesi'nin müjdesini duyurmaya başladı. Onikiler de kendisiyle birlikteydi. ² Kötü ruhlardan ve hastalıklarından kurtulmuş olan bazı kadınlar vardı. Bunlardan birisi kendisinden yedi iblis çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem'di. ³ Hirodes'in kâhyası Kuza'nın karısı Yohanna, Susanna ve daha birçok kadın Yeşua'yla birlikte dolaşıyordu. Bunlar, kendi olanaklarıyla Yeşua ve öğrencilerine yardım ediyorlardı. ⁴ Büyük bir kalabalık toplanmış çeşitli kentlerden insanlar akın akın O'na geliyordu. Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: ⁵ "Çiftçinin biri tohum ekmeye çıktı. Ekerken tohumların bazıları yol kenarına düştü, ayak altında çiğnenip göğün kuşlarına yem oldu. ⁶ Bazıları kayalık yere düştü, filizlendiğinde susuzluktan kuruyup gitti. ⁷ Bazıları dikenlerin arasına düştü. Filizlerle birlikte büyüyen dikenler filizleri boğdu. ⁸ Bazılarıysa iyi toprağa düştü ve yetişince yüz kat ürün verdi." Yeşua bunları söyledikten sonra, yüksek sesle, "İşitecek kulağı olan işitsin!" dedi.

⁹ Sonra öğrencileri O'na, "Bu benzetme ne anlama geliyor?" diye sordular.

¹⁰ Yeşua, “Tanrı Krallığı'nın sırlarını bilme ayrıcalığı size verildi, ama başkalarına benzetmelerle anlatılmaktadır. Öyle ki, ‘Baktıkları halde görmesinler, işittikleri halde anlamasınlar.’ ¹¹ Benzetmenin anlamı şudur: Tohum Tanrı sözüdür. ¹² Yol kenarındakiler sözü işitenlerdir. Ama sonra İblis gelir, inanıp kurtulmasınlar diye sözü yüreklerinden alıp götürür. ¹³ Kayalık yere düşenler, işitince sözü sevinçle benimseyenlerdir. Ama kök salamadıkları için bir süre dayanan bu kişiler sınıandıkları zaman imandan dönerler. ¹⁴ Dikenler arasına düşenler, sözü işitenlerdir. Ama bunlar yola devam ederken yaşamın kaygıları, zenginlikleri ve zevk ve eğlenceleri içinde boğulur ve olgunlaşıp hiç ürün vermezler. ¹⁵ Verimli toprağa ekilenlerse, sözü dürüst ve iyi bir yürekte saklayanlardır. Bunlar sabırla dayanarak ürün verirler.”

¹⁶ “Hiç kimse kandil yaktığı zaman onu bir kapla örtmez ya da yatağın altına koymaz. Tam tersine içeri girenler ışığı görsün diye onu kandilliğe koyar. ¹⁷ Çünkü açığa çıkmayacak gizli kapaklı hiçbir şey yoktur. Ne de bilinmeyecek, aydınlığa çıkarılmayacak saklı bir şey vardır. ¹⁸ Bu nedenle, nasıl dinlediğinize dikkat edin. Kimde varsa ona daha fazlası verilecek. Ama kimde yoksa, sahip olduğunu sandığı bile ondan alınacaktır.”

¹⁹ Annesi ve kardeşleri O'nun bulunduğu yere geldiler. Ama kalabalık yüzünden kendisine yaklaşamadılar. ²⁰ Bazıları ona, “Annenle kardeşlerin dışarıda bekliyorlar, seni görmek istiyorlar” diye Yeşua'ya haber gönderdi.

²¹ Ama O, onlara şu karşılığı verdi: “**Annem ve kardeşlerim, Tanrı'nın sözünü işitip onu uygulayanlardır.**”

²² Bir gün Yeşua öğrencileriyle bir tekneye bindi. Onlara, “**Denizin karşı yakasına geçelim**” dedi. Böylece kıyıdan açıldılar. ²³ Tekne yol alırken Yeşua uykuya daldı. O sırada denizde fırtına koptu. Tekne su almaya başlayınca ciddi bir tehlikeyle karşılaştılar. ²⁴ Yanına gelip, “Efendimiz, efendimiz, öleceğiz!” diyerek O'nu uyandırdılar. Yeşua kalkıp rüzgârı ve kâbaran deniz dalgalarını azarladı. Sular duruldu, ortalık sütliman oldu. ²⁵ Onlara, “**İmanınız nerede?**” dedi. Onları korku ve şaşkınlık sarmıştı. Birbirlerine, “Bu adam kim ki, rüzgâra ve suya buyruk veriyor, onlar da O'na itaat ediyor!” dediler.

²⁶ Sonra Galile'nin karşısındaki Gerasalılar'ın ülkesine vardılar.

²⁷ Yeşua karaya çıkınca, kentten iblise tutulmuş bir adam O'nu karşıladı. Uzun zamandır sırtına bir şey giymeyen bu adam evde değil, mezarlık mağaralarda yaşıyordu. ²⁸ Yeşua'yı görünce ortalığı inleyen bir çığlık atarak O'nun önünde yere kapandı. Yüksek sesle haykırarak, “Yeşua, Yüce Tanrı'nın Oğlu, benden ne istiyorsun? Yalvarırım bana eziyet etme!” dedi. ²⁹ Çünkü Yeşua, kötü ruha adamdan çıkmasını buyurmuştu. Kötü ruh sık sık adamı etkisi altına alıyordu. Adam zincir ve prangaya bağlanarak başına nöbetçi dikilmesine karşın bağlarını kopararak İblis tarafından ıssız yerlere sürülüyordu.

³⁰ Yeşua ona, “**Adın ne?**” diye sordu.

“Tümen” dedi. Çünkü adamın içine birçok İblis girmişti. ³¹ İblisler kendilerini dipsiz derinliklere göndermesin diye Yeşua'ya yalvardılar.

³² Oradaki bayırda otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı. İblisler domuzların içine girmelerine izin vermesi için Yeşua'ya yalvardılar. O da onlara izin verdi. ³³ İblisler adamdan çıkıp domuzların içine girdiler. Sürü uçurumdan aşağı koşuşarak denize atlayıp boğuldu. ³⁴ Olayın tanıkları domuz çobanları kaçıştılar. Kentte ve köylerde olup bitenleri anlattılar.

³⁵ Herkes olanları görmek için geldiler. Yeşua'nın yanına geldiklerinde, İblislerden kurtulan adamı giyinmiş ve aklı başında, Yeşua'nın ayakları dibinde otururken buldular. Korkuya kapıldılar. ³⁶ Olaylara tanık olanlar, İblise tutulmuş adamın nasıl kurtulduğunu gelen halka anlattılar. ³⁷ Gerasa yöresinden gelen bütün halk Yeşua'nın yanlarından ayrılması için O'na yalvardılar. Çünkü çok korkuyorlardı. O da tekneye binip geri döndü. ³⁸⁻³⁹ İblislerden kurtulan adam Yeşua'nın yanında kalmak için O'na yalvardı. Ama Yeşua,

“Evine dön ve Tanrı’nın senin için neler yaptığını anlat” diyerek onu gönderdi. O da gidip, Yeşua’nın kendisi için neler yaptığını bütün kentte duyurdu.

⁴⁰ Yeşua karşı tarafa vardığında halk O’nu karşıladı. Çünkü herkes O’nu bekliyordu. ⁴¹ O sırada havra yöneticisi Yair adında bir adam geldi. Yeşua’nın ayaklarına kapanarak evine gelmesi için yalvardı. ⁴² Çünkü on iki yaşındaki kızı, tek çocuğu ölmek üzereydi. Yeşua yola çıkmış giderken, kalabalık O’nu her yandan sıkıştırıyordu. ⁴³ On iki yıldan beri kanaması olan bir kadın da oradaydı. Varını yoğunu hekimlere harcamış, ama kimse onu iyileştirememişti. ⁴⁴ Yeşua’nın arkasından yetişip giysisinin saçak püskülüne dokundu ve o anda kanaması durdu. ⁴⁵ Yeşua, **“Bana kim dokundu?”** dedi.

Herkes bunu yadsıyınca, Petrus ve yanındakiler, **“Efendimiz, kalabalık seni çepeçevre sarmış ve sıkıştırıyor ve sen, ‘Bana kim dokundu?’ diyorsun”** dediler.

⁴⁶ Ama Yeşua, **“Birisi bana dokundu, çünkü içimden bir gücün çıkıp gittiğini hissettim”** dedi. ⁴⁷ Yaptığını gizleyemeyeceğini fark eden kadın titreyerek geldi ve Yeşua’nın ayaklarına kapandı. Bütün halkın önünde, O’na neden dokunduğunu ve hemen nasıl iyileştiğini anlattı. ⁴⁸ Yeşua ona, **“Kızım, cesur ol! İmanın seni kurtardı. Esenlik içinde git”** dedi.

⁴⁹ Yeşua daha konuşurken, havra yöneticisinin evinden biri gelip ona, **“Kızın öldü. Artık öğretmeni rahatsız etme”** dedi.

⁵⁰ Yeşua bunu duyunca ona, **“Korkma. Yalnızca iman et kızın iyi olacak”** dedi.

⁵¹ Yeşua adamın evine vardığında, Petrus, Yuhanna, Yakup ve çocuğun babası ve annesi dışında kimsenin kendisiyle birlikte içeri girmesine izin vermedi. ⁵² Herkes ağlıyor ve kızın yasını tutuyordu. Yeşua, **“Ağlamayın”** dedi. **“Kız ölmedi, uyuyor.”**

⁵³ Kızın öldüğünü bildikleri için O’nunla alay ettiler. ⁵⁴ Yeşua hepsini dışarı çıkardı. Kızın elinden tutarak yüksek sesle, **“Kızım, kalk!”** diye seslendi. ⁵⁵ Ruhu geri dönünce kız hemen ayağa kalktı. Yeşua, ona yiyecek bir şeyler verilmesini söyledi. ⁵⁶ Kızın anne ve babası şaşkına dönmüşlerdi. Yeşua, bu olaydan kimseye söz etmemeleri konusunda onları uyardı.

9

¹ Yeşua Onikiler’i yanına çağırıp onlara bütün iblislerin üzerinde ve hastalıkları iyileştirmek için güç ve yetki verdi. ² Onları Tanrı’nın Krallığı’nı duyurmaya ve hastaları iyileştirmeye gönderdi. ³ Onlara, **“Yolculuk için yanınıza hiçbir şey almayın: Ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne de para, ne de yedek giysi. ⁴ Hangi eve girerseniz, kentten ayrılınca dek o evde kalın. ⁵ Sizi kabul etmediklerinde, o kentten ayrılırken onlara uyarı olsun diye ayaklarınızın tozunu silkin”** dedi.

⁶ Öğrenciler yola koyuldular. Köy köy dolaşarak her yerde Müjde’yi duyurup hastaları iyileştirdiler. ⁷ Ülkenin dörtte birini yöneten Hirodes, bütün yapılanları duydu. Bazılarının arasında dolaşan **“Yuhanna ölüler arasından dirildi”** söylentisi nedeniyle şaşkınlık içindeydi. ⁸ Bazıları, **“İlyas görüldü!”** diyordu. Bazıları da **“Eski çağ peygamberlerinden biri yaşama döndü”** diyordu. ⁹ Hirodes, **“Yuhanna’nın başını ben kestirdim, ama hakkında böyle şeyler duyduğum bu adam kim?”** diyor, Yeşua’yı görmek istiyordu. ¹⁰ Elçiler döndüklerinde, yaptıkları her şeyi Yeşua’ya anlattılar.

Yeşua yalnızca onları yanına alarak Beytsayda kentnin ıssız bir bölgesine çekildi. ¹¹ Bunu öğrenen halk O’nun peşinden gitti. Yeşua onları iyi karşıladı, onlarla Tanrı’nın Krallığı’na ilişkin konuştu ve şifaya ihtiyacı olanları iyileştirdi. ¹² Günbatımına doğru Onikiler gelip Yeşua’ya, **“Halkı gönder. Çevredeki köylere ve çiftliklere gitsinler. Orada kendilerine kalacak yer ve yiyecek bulsunlar. Çünkü burada ıssız bir yerdeyiz”** dediler.

¹³ Yeşua, **“Onlara siz yiyecek bir şeyler verin”** dedi.

“Eğer bunca insan için gidip yiyecek satın almazsak, yanımızda beş ekmekle iki balıktan başka bir şey yok” dediler. ¹⁴ Çünkü yaklaşık beş bin kişiydiler.

Öğrencilerine, **“Halkı ellişer kişilik gruplar halinde oturtun”** dedi.

¹⁵ Öyle yaptılar ve hepsini oturttular. ¹⁶ Yeşua beş ekmekle iki balığı aldı, göğe bakarak onları kutsadı, böldü ve halka dağıtmaları için öğrencilerine verdi. ¹⁷ Herkes yiyip doydu. Arta kalan parçalardan oluşan on iki sepet dolusu topladılar.

¹⁸ Yeşua yalnız başına dua ediyordu. Öğrencileri yakınındaydı. Onlara, **“Halk benim kim olduğumu söylüyor?”** diye sordu.

¹⁹ Öğrenciler, “Kimi Vaftizci Yuhanna, kimi İlyas, kimi de eski çağ peygamberlerinden biri dirilmiş, diyor” dediler.

²⁰ Yeşua onlara, **“Ya siz ne dersiniz? Sizce ben kimim?”** dedi. Petrus, “Sen Tanrı’nın Mesihî’sin” diye yanıtladı.

²¹ Yeşua onları uyararak bunu kimseye söylememelerini buyurdu.

²² Onlara, **“İnsanoğlu’nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddedilmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gereklidir”** dedi.

²³ Hepsine, **“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. ²⁴ Hayatını kurtarmak isteyen onu yitirecek, hayatını benim uğruma yitiren ise onu kurtaracaktır. ²⁵ İnsan tüm dünyayı kazanıp da kendi öz varlığını kaybederse, bunun kendisine ne faydası olur? ²⁶ Çünkü kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu kendi görkemiyle, Babası’nın ve kutsal meleklerin görkemiyle geldiğinde ondan utanacaktır. ²⁷ Ama size doğrusunu söyleyeyim, burada bulunanlar arasında, Tanrı’nın Krallığı’nı görmeden ölümü tatmayacak olanlar var.”**

²⁸ Yeşua bu sözleri söyledikten yaklaşık sekiz gün sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakup’u yanına alarak dua etmek için dağa çıktı. ²⁹ Yeşua dua ederken yüzünün görünümünü değişti, giysisi göz kamaştırıcı bir beyazlığa büründü. ³⁰ İşte, iki kişi O’nunla konuşuyordu. Bunlar Musa’yla İlyas’tı. ³¹ Görkem içinde beliren bu iki kişi, Yeşua’nın yakında Yeruşalem’de gerçekleşecek olan ayrılışını konuşuyorlardı.

³² Petrus ve onunla birlikte olanların üzerine uyku çökmüştü. Uyandıkları anda Yeşua’nın görkemini ve yanında duran iki adamı gördüler. ³³ Onlar Yeşua’nın yanından ayrılırken Petrus Yeşua’ya, “Efendimiz, burada bulunmamız ne iyi oldu!” dedi. “Üç çardak kuralım: Biri sana, biri Musa’ya, biri de İlyas’a” dedi. Ne dediğini kendi de bilmiyordu.

³⁴ Petrus daha konuşurken, bir bulut indi ve onlara gölge saldı. Bulut tarafından çevrenince korkuya kapıldılar. ³⁵ Buluttan gelen bir ses, “Bu benim sevgili Oğlum’dur. O’nu dinleyin!” dedi. ³⁶ Ses kesilince,

Yeşua artık tek başınaydı. Öğrenciler bundan kimseye söz etmediler.

³⁷ Ertesi gün, dağdan indiklerinde, Yeşua’yı büyük bir kalabalık grup karşıladı. ³⁸ Kalabalığın içinden bir adam, “Öğretmenim, yalvarırım oğluma bir bak!” diye seslendi. “Kendisi benim tek çocuğumdur. ³⁹ Bir ruh onu tutuyor, çocuk birdenbire çığlıklar atıyor. Ağzını köpürterek şiddetle onu sarsıyor. Bedenini yara bere içinde bırakarak güçbela ayrılıyor. ⁴⁰ Ruhunu kovmaları için öğrencilerine yalvardım, ama yapamadılar.”

⁴¹ Yeşua, **“Ey imansız ve sapmış kuşak! Ne zamana dek sizinle olup size katlanacağım? Oğlunu buraya getir”** dedi.

⁴² Çocuk Yeşua’ya yaklaşırken iblis onu yere çalıp şiddetle sarstı. Ama Yeşua kötü ruhu azarladı. Çocuğu iyileştirip babasına verdi. ⁴³ Tanrı’nın yüceliği karşısında hepsi şaşkınlık içinde kaldı.

Herkes Yeşua’nın yaptığı işlerin şaşkınlığını yaşarken, Yeşua öğrencilerine, şöyle dedi:

⁴⁴ **“Şu sözlerimi aklınızdan çıkarmayın. İnsanoğlu insanların eline teslim edilecek”** dedi.

⁴⁵ Ama onlar bu sözü anlamadılar. Çünkü sözün anlamı onlardan saklanmıştı. Dahası Yeşua’ya bu konuyla ilgili soru sormaya da korkuyorlardı.

⁴⁶ Öğrencilerin arasında içlerinde kimin en üstün olduğu konusunda bir tartışma çıktı. ⁴⁷ Yeşua, akıllarından geçeni biliyordu. Bir çocuğu aldı ve yanına koydu. ⁴⁸ Onlara, “**Bu çocuğu benim adımla kabul eden, beni kabul etmiş olur. Beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur. Aranızda en küçük sayılan, aslında en büyük olandır**” dedi.

⁴⁹ Yuhanna, “Öğretmenimiz, senin adınla iblis kovan birini gördük. Ama bizimle birlikte senin ardınca gelmediği için ona engel olduk” dedi.

⁵⁰ Yeşua ona, “**Ona engel olmayın! Bize karşı olmayan bizden yanadır**” dedi.

⁵¹ Göğe alınacağı gün yaklaşınca Yeşua, yüzünü Yerusalemlere dönerek kararlı adımlarla yola çıktı. ⁵² Önünden ulaklar gönderdi. Onlar da Yeşua için hazırlık yapmak üzere yola çıkıp Samiriyeliler’in bir köyüne girdiler. ⁵³ Yeşua Yerusalemlere yöneldiği için Samiriyeliler O’nu kabul etmediler. ⁵⁴ Öğrencileri Yakup ve Yuhanna bunu görünce, “Efendimiz, İlyas’ın yaptığı gibi bunları yok etmek için bir buyrukla gökten ateş yağdırmamızı ister misin?” dediler.

⁵⁵ Ama Yeşua dönüp onları azarladı ve şöyle dedi, “**Siz hangi ruhtan konuştuğunuzu bilmiyorsunuz. ⁵⁶ Çünkü İnsanoğlu, insanları yok etmeye değil, kurtarmaya geldi.**”

Sonra başka bir köye gittiler. ⁵⁷ Yolda giderlerken, biri Yeşua’ya, “Nereye gidersen git, ardından geleceğim Efendimiz” dedi.

⁵⁸ Yeşua ona, “**Tilkilerin inleri, kuşlarının yuvaları var, ama İnsanoğlu’nun başını koyacak bir yeri yok**” dedi.

⁵⁹ Bir başkasına, “**Ardımdan gel!**” dedi.

Ama o, “Efendimiz, önce gidip babamı gömmeme izin ver” dedi.

⁶⁰ Yeşua ona, “**Bırak ölüleri, kendi ölülerini kendileri gömsün. Sen git ve Tanrı’nın Krallığı’nı insanlara duyur**” dedi.

⁶¹ Bir başkası da, “Efendimiz, senin ardından geleceğim. Ama önce izin ver, evimdekilerle vedalaşayım” dedi.

⁶² Yeşua ona, “**Sabanı tutup da arkasına bakan hiç kimse Tanrı’nın Krallığı’na layık değildir**” dedi.

10

¹ Bundan sonra Efendi yetmiş kişi daha görevlendirdi. Onları ikişer ikişer, kendisinin gideceği her kente, her bölgeye kendi önünden gönderdi. ² Onlara, “**Gerçekten ürün bol, ama işçi az. Bu nedenle, ürünün sahibi Efendi’ye dua edin ki, ürünü kaldıracak işçiler göndersin**” dedi. ³ “**Gidin! İşte sizi kuzular gibi kurtların arasına gönderiyorum. ⁴ Yanınıza ne para kesesi, ne torba, ne de çarık alın. Yolda giderken kimseyle selamlaşmayın. ⁵ Hangi eve girerseniz, önce, ‘Bu eve esenlik olsun’ deyin. ⁶ Orada esenliğe layık biri varsa, sizin esenliğiniz onun üstüne gelecektir. Yoksa, size geri dönecektir. ⁷ Aynı evde kalın, size ne sunarlarsa onu yiyip için. Çünkü işçi ücretini hak eder. Evden eve dolaşmayın. ⁸ Bir kente girdiğinizde sizi kabul ederlerse, önünüze konulanı yiyin. ⁹ Orada bulunan hastaları iyileştirin ve onlara, ‘Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı’ deyin. ¹⁰ Ama bir kentte sizi kabul etmezlerse, caddelerine çıkın ve şunu duyurun: ¹¹ ‘Şunu bilin ki, Tanrı’nın Krallığı size yaklaştı. Kentinizin ayaklarımıza yapışan tozunu bile size karşı silkiyoruz.’ ¹² Size şunu söyleyeyim, O gün o kentin hali Sodom Kenti’nin halinden beter olacaktır.**

¹³ “**Vay haline, ey Horazin! Vay haline, ey Beytsayda! Çünkü sizde yapılan büyük işler Sur ve Sayda’da yapılmış olsaydı, çoktan çul kuşanıp kül içinde oturmuş, tövbe etmiş olurlardı. ¹⁴ Ama yargı gününde Sur’un ve Sayda’nın durumu sizinkinden daha iyi olacaktır. ¹⁵ Ya sen, ey Kafarnahum, göğe mi çıkarılacaksın? Hayır, Hades’e indirileceksin. ¹⁶ Sizi dinleyen beni dinlemiş olur, sizi reddeden beni reddetmiş olur. Beni reddeden de beni göndereni reddetmiş olur.**”

17 Yetmişler sevinç içinde geri geldiler. “Efendimiz senin adını andığımızda iblisler bile bize boyun eğiyor!” dediler.

18 Yeşua onlara şöyle dedi: “Şeytan’ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. 19 İşte, size yılanları ve akrepleri ve düşmanın tüm gücünü ayak altında ezmek için yetki verdim. Hiçbir şey size, hiçbir şekilde zarar veremez. 20 Bununla birlikte, ruhların size boyun eğmesine sevinmeyin, adlarınızın gökte yazılmış olmasına sevinin.”

21 O anda Yeşua Kutsal Ruh’ta coşarak şöyle dedi: “Baba, göğün ve yerin Efendisi! Bunları bilge ve akıllı kişilerden saklayıp küçük çocuklara açtığın için sana şükrediyorum. Evet Baba, sana hoş gelen buydu.”

22 Öğrencilerine dönerek, “Bana her şey Babam tarafından verildi. Oğul’un kim olduğunu Baba’dan başka kimse bilemez. Baba’nın kim olduğunu da Oğul’dan ve Oğul’un O’nu açıklamak istediği kişilerden başkası bilemez” dedi.

23 Yine öğrencilerine dönerek özel olarak, “Gördüklerinizi gören gözlere ne mutlu! 24 Size şunu söyleyeyim, nice peygamberler, nice krallar sizin gördüklerinizi görmek istediler, ama göremediler. Sizin duyduklarınızı duymak istediler, ama duyamadılar” dedi.

25 Bir Kutsal Yasa uzmanı Yeşua’yı sınamak amacıyla, “Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?” dedi.

26 Yeşua ona, “Yasa’da ne yazılmıştır? Sen nasıl yorumluyorsun?”

27 Kutsal Yasa uzmanı şöyle yanıt verdi: “Tanrın Efendi’ni bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün gücünle ve bütün aklınla seveceksin ve komşunu kendin gibi seveceksin.”

28 Ona, “Doğru yanıtladın. Bunu yaparsan yaşarsın” dedi.

29 Ama kendini haklı çıkarmak isteyerek Yeşua’ya, “Komşum kim benim?” diye sordu.

30 Yeşua şöyle yanıt verdi: “Bir adam Yeruşalim’den Yeriha’ya iniyordu. Haydutların eline düştü. Adamı soyup dövdüler, yarı ölü vaziyette bırakıp gittiler. 31 Rastlantı sonucu o yoldan bir kâhin geçiyordu. Adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. 32 Aynı şekilde bir Levili de adamı görünce yolun öbür yanından gelip geçti. 33 Derken bir Samiriyeli adamın yattığı yere geldi. Onu görünce yüreği sızladı.

34 Adamın yanına geldi, yaralarını sardı, yağ ve şarap döktü. Onu kendi hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve onunla ilgilendi.

35 Ertesi gün ayrılırken iki dinar parayı hancıya verdi. ‘Ona iyi bak’ dedi. ‘Bundan fazla ne harcarsan, döndüğümde sana geri öderim.’ 36 Şimdi, bu üçünden hangisi haydutların arasına düşen bu adama komşu gibi davranmıştır?”

37 Yasa uzmanı, “Ona merhamet eden” dedi. Sonra Yeşua ona, “Git sen de aynısını yap” dedi.

38 Yola devam ederlerken, Yeşua bir köye girdi. Marta adında bir kadın O’nu evinde konuk etti. 39 Marta’nın Meryem adında bir kız kardeşi vardı. Meryem Efendi’nin ayaklarının dibine oturmuş O’nu dinliyordu.

40 Marta ise işlerin çokluğundan ötürü dalgındı. Yeşua’nın yanına gelerek, “Efendimiz, kız kardeşimin beni hizmet işlerinde yalnız bırakmasını umursamıyor musun? Söyle de bana yardım etsin” dedi.

41 Yeşua ona, “Marta, Marta, sen çok şey için kaygılanıp dertleniyorsun.

42 Oysa gerekli olan tek şey vardır. Meryem, kendisinden geri alınmayacak olan iyi payı seçti” dedi.

11

1 Yeşua bir yerde dua ediyordu. Duasını bitirince öğrencilerinden biri O’na, “Efendimiz, Yuhanna’nın öğrencilerine öğrettiği gibi sen de bize dua etmeyi öğret” dedi.

2 Yeşua onlara, “Dua ettiğinizde şöyle deyin” dedi: “Gökteki Babamız, adın kutsal tutulsun. Krallığın gelsin.

Gökte olduğu gibi yeryüzünde de senin isteğin gerçekleşsin.

³ Günlük ekmeğimizi bize her gün ver.

⁴ Günahlarımızı bağışla,

Çünkü biz de bize borçlu olan herkesi bağışlıyoruz. Ayartılmamıza izin verme, bizi kötü olandan kurtar.”

⁵ Onlara şöyle dedi: “Hangi biriniz gece yarısı bir arkadaşına gidip, ‘Arkadaşım, bana üç somun ödünç ekme ver. ⁶ Çünkü bir arkadaşım yoldan geldi ve önüne koyacak bir şeyim yok’. ⁷ Öbürü de içerden, ‘Beni rahatsız etme! Kapı kapalı, çocuklarım da yanımda uyuyor. Bu saatte kalkıp sana bir şey veremem’ der miydi hiç? ⁸ Size şunu söyleyeyim, arkadaşlık hatırına kalkıp ona istediğini vermese bile, adamın yüzsüzlüğünden ötürü kalkar, ihtiyacı neyse onu verecektir.”

⁹ “Size diyorum ki, dileyin, size verilecek. Arayın, bulacaksınız. Kapıyı çalın, size açılacaktır. ¹⁰ Her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.”

¹¹ “İçinizden hangi baba, kendisinden ekme isteyen oğluna taş verir? Ya da balık isterse ona balık yerine yılan verir? ¹² Ya da yumurta isterse akrep verir? ¹³ Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, göksel Babanız’ın kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u vereceği çok daha belli değil mi?”

¹⁴ Yeşua adamın birisinden sağır bir iblisi kovuyordu. İblis çıkınca dilsiz adam konuşmaya başladı. Halk hayretler içinde kaldı. ¹⁵ Ama içlerinden bazıları, “İblisleri iblislerin önderi Baalzevul aracılığıyla kovuyor” dediler. ¹⁶ Kimisi de O’nu sınamak amacıyla gökten bir belirti göstermesini istedi. ¹⁷ Onların aklından geçenleri bilen Yeşua, “Kendi içinde bölünen her ülke yıkılır. Kendi içinde bölünen ev çöker. ¹⁸ Şeytan da kendi içinde bölünmüşse, krallığı nasıl ayakta kalabilir? Diyorsunuz ki, ben iblisleri Baalzevul’un aracılığıyla kovuyorum. ¹⁹ Eğer ben iblisleri Baalzevul aracılığıyla kovuyorsam, sizin adamlarınız kimin aracılığıyla kovuyor? Bu nedenle sizi kendi adamlarınız yargılayacak. ²⁰ Ama ben iblisleri Tanrı’nın eliyle kovuyorsam, Tanrı’nın Krallığı üzerinize gelmiş demektir.”

²¹ “Tamamen silahlanmış güçlü bir adam, kendi evini koruyorsa, malları güvende demektir. ²² Ama daha güçlü biri ona saldırıp onu yendiğinde, güvendiği bütün silahlarını ondan alır ve mallarını yağmalayarak bölüştürür.”

²³ “Benden yana olmayan bana karşıdır. Benimle toplamayan dağıtıyor demektir. ²⁴ Kötü ruh, insandan çıkınca, rahatlamak için kurak yerlerde dolaşır. Ama aradığını bulamaz. ‘Çıktığım eve geri döneyim’ der. ²⁵ Döndüğünde, süpürülmüş ve düzenlenmiş bulur. ²⁶ Sonra gider ve kendisinden daha kötü yedi ruh daha alır. Hep birlikte içeri girip yerleşirler. O adamın son hali ilkinden beter olur.”

²⁷ Yeşua bunları söylerken, kalabalığın içinden bir kadın sesini yükseltip O’na, “Ne mutlu seni taşımış olan rahme, emzirmiş olan memelere!” dedi.

²⁸ Yeşua, “Asıl, ne mutlu Tanrı’nın sözünü işitip yerine getirenlere!” dedi.

²⁹ Kalabalık çevresinde toplanınca Yeşua konuşmaya başladı. “Bu kuşak kötü bir kuşaktır. Doğüstü belirti peşindeler. Ama onlara Yunus Peygamberin belirtisinden başka bir belirti gösterilmeyecek. ³⁰ Yunus nasıl Ninovalılar için bir belirti olduysa, İnsanoğlu da bu kuşak için öyle olacaktır. ³¹ Güney Kraliçesi yargı günü bu kuşağın insanlarıyla birlikte kalkıp onları mahkûm edecek. Çünkü kraliçe, Süleyman’ın bilgeliğini duymak için dünyanın öbür ucundan kalkıp geldi. İşte, Süleyman’dan daha büyük olan buradadır. ³² Ninova halkı yargı günü bu kuşakla birlikte kalkıp bu kuşağı mahkûm edecek. Çünkü onlar, Yunus’un çağrısı üzerine tövbe ettiler. İşte, Yunus’tan daha büyük olan buradadır.”

³³ “Hiç kimse kandil yakıp onu gizli bir köşeye ya da tahıl ölçeğinin altına koymaz. Tam tersine, içeri girenler ışığı görsünler diye onu kandilliğe koyar. ³⁴ Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle gözün sağlamsa, tüm bedeninin de ışıkla dolar. Ama bozuksa, bedeninin de karanlıkla kaplıdır. ³⁵ Bu nedenle, içinizdeki ışığın karanlık olup olmadığına dikkat edin.

³⁶ Tüm bedeniniz ışıkla doluysa, hiçbir yanında karanlık yoksa, parlak kandil ışığı gibi, bedenin tamamen ışıkla kaplanacaktır.”

³⁷ Yeşua konuşmasını bitirdiğinde, bir Ferisi O’nu evine yemeğe davet etti. O da içeri girip sofraya oturdu. ³⁸ Ferisi Yeşua’nın yemekten önce ellerini yıkamadığını görünce şaşıtı. ³⁹ Efendi ona şöyle dedi: “Siz Ferisiler kâsenin ve tabağın dışını temizlersiniz, ama içiniz açgözlülük ve kötülükle doludur. ⁴⁰ Ey akılsızlar, dışını yapanla içini yapan aynı değil mi? ⁴¹ En iyisi, içte bulunanlardan yoksullara verin. İşte, o zaman her şey sizin için temiz olacak. ⁴² Ama vay halinize Ferisiler! Çünkü nanenin, sedef otunun ve her tür sebzenin ondallığını verirsiniz ama adaleti ve Tanrı’nın sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden bunları da yerine getirmeniz gerekmez miydi? ⁴³ Vay halinize Ferisiler! Çünkü havralarda en seçkin yerlere oturmayı, çarşı meydanlarında selamlanmayı ne de seversiniz. ⁴⁴ Vay halinize ey yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! Çünkü siz, insanların kime ait olduğunu bilmeden üzerinde gezindiği belirsiz mezarlar gibisiniz.”

⁴⁵ Kutsal Yasa uzmanlarından biri, “Öğretmenim” dedi. “Bunları söyleyerek bize de hakaret etmiş oluyorsun” dedi.

⁴⁶ “Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları! Çünkü insanlara taşınması zor yükler yüklüyorsunuz, kendiniz bu yükleri taşımak için parmağınızı bile oynatmıyorsunuz. ⁴⁷ Vay halinize! Çünkü peygamberlerin anıt mezarlarını yapıyorsunuz oysa onları atalarınız öldürdü. ⁴⁸ Böylece atalarınızın işlerine tanıklık ediyor, onları da onaylamış oluyorsunuz. Çünkü onlar peygamberleri öldürdüler, siz de onların anıt mezarlarını yapıyorsunuz. ⁴⁹ Bu nedenle, Tanrı’nın bilgeliği şöyle demiştir, ‘Onlara peygamberler ve elçiler göndereceğim. Bazılarını öldürecekler, bazılarını da zulmedecekler.’ ⁵⁰ Bu nedenle, dünyanın kuruluşundan bu yana akıtılan bütün peygamberlerin kanından bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵¹ Habil’in kanından tutun da, sunakla tapınak arasında öldürülen Zekeriya’nın kanına dek. Evet, size söylüyorum, bu kuşak sorumlu tutulacaktır. ⁵² Vay size ey Yasa uzmanları! Çünkü bilgi kapısının anahtarını elinize aldınız. Kendiniz içeri girmediğiniz gibi, girmek isteyenleri de engellediniz.”

⁵³ Yeşua oradan ayrılırken yazıcılarla Ferisiler, O’na öfkeyle diş gıcırdatıldılar. Bir sürü konu üzerinde ağzını aradılar. ⁵⁴ Ağzından çıkabilecek bir sözle O’nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı.

12

¹ Bu arada, halktan binlerce kişi birbirlerini ezercesine toplanıyordu. Yeşua öğrencilerine şunları anlatmaya başladı: “Ferisiler’in mayasından, yani ikiyüzlülüğten sakının. ² Üstü kapalı olup da açığa çıkarılmayacak, gizli olup da bilinmeyecek hiçbir şey yoktur. ³ Bu nedenle karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta duyulacak. Dört duvar arasında kulağa fısıldadıklarınız damlardan duyurulacak.”

⁴ “Size söylüyorum dostlarım, bedeni öldüren, ama bundan daha fazlasını yapamayanlardan korkmayın. ⁵ Ama kimden korkmanız gerektiğini size söyleyeyim. Öldürdükten sonra cehenneme atma yetkisine sahip olan Tanrı’dan korkun. Evet, size söylüyorum, O’ndan korkun.

⁶ “Beş serçe iki kuruşa satılmıyor mu? Bunlardan biri bile Tanrı katında unutulmuş değildir. ⁷ Bunun gibi başınızdaki saçların tamamı sayılıdır. Bu nedenle korkmayın. Siz birçok serçeden daha değerlisiniz.

⁸ “İşte size söylüyorum, insanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, İnsanoğlu da Tanrı’nın melekleri önünde açıkça kabul edecek. ⁹ Ama her kim beni insanların önünde inkâr ederse, Tanrı’nın melekleri önünde inkâr edilecek. ¹⁰ İnsanoğlu’na karşı bir söz söyleyen herkes bağışlanacak, ama Kutsal Ruh’a küfredenler bağışlanmayacaktır.

11 Sizi havraların, yöneticilerin ve yetkililerin önüne çıkardıklarında, kendimizi nasıl savunacağız, ne diyeceğiz diye kaygılanmayın. 12 Çünkü Kutsal Ruh o saatte size ne söylemeniz gerektiğini öğretecektir.”

13 Kalabalıktan biri Yeşua'ya, “Öğretmenim, kardeşime mirası benimle paylaşmasını söyle” dedi.

14 Ama Yeşua ona, “Ey adam! Beni üzerinize kim yargıç ya da hakem atadı?” dedi. 15 Onlara, “Dikkat edin! Açgözlülükten sakının. Çünkü bir insanın hayatını, sahip olduğu şeylerin bolluğu belirlemez.”

16 Yeşua onlara bir benzetme anlattı: “Zengin bir adamın toprağı bol ürün verdi. 17 Adam içinden, ‘Ne yapacağım? Ürünlerimi koyacak yerim yok’ dedi. 18 Sonra, ‘Ne yapacağımı biliyorum’ dedi. Ambarlarını yıkıp daha büyüklerini yapacağım ve bütün tahılımlı ve malımı oraya depolayacağım. 19 Canıma da, ‘Ey canım yıllarca yetecek kadar bol malın var’ diyeceğim. ‘Rahatına bak, ye, iç ve tadını çıkar.’ ”

20 “Ama Tanrı ona, ‘Ey budala! Bu gece canın senden istenecek’ dedi. ‘Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?’ 21 Kendi yararına mal biriktiren ve Tanrı katında zengin olmayan kişinin durumu böyledir.”

22 Yeşua öğrencilerine şöyle dedi, “Bunun için size diyorum ki, ne yiyeceğiz diye hayatınız için, ne giyeceğiz diye bedeniniz için kaygılanmayın. 23 Hayat yiyecekten, beden ise yiyecekten daha üstündür. 24 Kargaları bir düşünün. Ne eker, ne biçerler. Ne kilerleri, ne de ambarları vardır. Yine de Tanrı onları doyurur. Siz kuşlardan çok daha değerlisiniz! 25 Hanginiz kaygılanmakla boyuna bir arşın ekleyebilir?”

26 O zaman bu en ufak şeyi bile yapamıyorsanız, neden geri kalanı için kaygılanıyorsunuz? 27 Zambakların, nasıl büyüdüğüne bakın! Ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler. Öyleyken size derim ki, tüm görkemiyle Süleyman bile bunlardan biri gibi giyinmiş değildi. 28 Ey kıt imanlılar, bugün var olup yarın ocağa atılacak olan kır otunu böyle özenle giydiren Tanrı'nın sizi de giydirip kuşatacağı çok daha kesin değil mi?

29 Ne yiyeceğinizi, ne içeceğinizi düşünüp dertlenmeyin. 30 Çünkü dünya ulusları hep bunların peşinden koşarlar. Babanız sizin bunlara ihtiyacınız olduğunu bilir. 31 Siz Tanrı'nın Krallığı'nı arayın, o zaman size tüm bunlar da verilecektir. 32 Korkma, ey küçük sürü! Çünkü Krallığı'nı size vermek, Babanız'ın kendi hoş arzusuydu. 33 Mallarınızı satın, muhtaçlara verin. Kendinize eskimeyen keseler, göklerde tükenmeyen bir hazine biriktirin. Orada ne hırsız çalabilir ne de güve yiyebilir. 34 Hazineniz neredeyse, yüreğiniz de orada olacaktır.”

35 “Kuşaklarınız belinizde bağlı ve kandilleriniz yanar durumda hazır olsun. 36 Düğün şöleninden döndüğünde efendilerini hazır bekleyen hizmetkârlar gibi olun. Öyle ki, efendi gelip kapıyı çaldığında, hemen kapıyı açsınlar. 37 Efendi geldiğinde uyanık duran hizmetkârlara ne mutlu! Size doğrusunu söyleyeyim, efendileri beline kuşağını bağlayacak, hizmetkârlarını sofraya oturtacak ve gelip onlara hizmet edecektir. 38 Efendi ister gece yarısından sonra isterse sabaha doğru gelse bile uyanık bulacağı hizmetkârlara ne mutlu! 39 Ama şunu bilin ki, ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, gözetler ve evinin soyulmasına izin vermezdi. 40 Bu nedenle siz de hazır olun, çünkü İnsanoğlu hiç beklemediğiniz bir saatte gelecektir.”

41 Petrus O'na, “Efendimiz, bu benzetmeyi bize mi yoksa herkese mi anlatıyorsun?” dedi.

42 Efendi şöyle dedi: “O halde efendinin, ev halkına zamanında yiyecek vermesi için başlarına atadığı güvenilir ve bilge kâhya kimdir?”

43 Efendisi eve döndüğünde işinin başında bulacağı o hizmetkâra ne mutlu! 44 Size doğrusu söyleyeyim, efendisi onu bütün malının üzerine yetkili atayacaktır. 45 Ama o hizmetkâr içinden, ‘Efendimin gelişi gecikiyor’ der kadın ve erkek hizmetkârları

tartaklamaya, yiyip içip sarhoş olmaya başlarsa, ⁴⁶ efendisi, onun hiç beklemediği günde ve bilmediği bir saatte gelecek, onu şiddetle cezalandırıp imansızların bulunduğu yere gönderecektir. ⁴⁷ Efendisinin isteğini bilip de hazırlık yapmayan ve isteğini yerine getirmeyen o hizmetkâr çok dayak yiyecektir. ⁴⁸ Ama bilmeden dayacağı hak eden şeyler yapan kişi, az dayak yiyecek. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir ve kime çok emanet edilmişse, kendisinden daha fazlası istenecektir.”

⁴⁹ “Ben yeryüzüne ateş yağdırmaya geldim. Keşke bu ateş şimdiden yanmış olsaydı. ⁵⁰ Ama katlanmam gereken bir vaftiz var. Bu gerçekleşinceye kadar ne kadar da sıkıntılıyım! ⁵¹ Yeryüzüne barış getirmeye mi geldiğimi sanıyorsunuz? Size hayır diyorum, tam tersine bölmeye geldim. ⁵² Şu andan itibaren, bir evde üçü ikiye, ikisi üçe karşı olmak üzere beşi bölünecek. ⁵³ Baba oğula, oğul babaya karşı bölünecek. Anne kızına, kızı annesine karşı, kaynana gelinine, gelini de kaynanasına karşı olacaktır.”

⁵⁴ Yeşua halka şöyle dedi: “Batıdan yükselen bir bulut gördüğünüzde, hemen, ‘Yağmur geliyor’ dersiniz, ve öyle olur. ⁵⁵ Güneyden rüzgârı estiğinde, ‘Çok sıcak olacak’ diyorsunuz ve o oluyor. ⁵⁶ Sizi ikiyüzlüler! Yerin ve göğün görünümünü nasıl yorumlayacağınızı bildiğinize göre nasıl oluyor da şimdiki zamanı yorumlamıyorsunuz? ⁵⁷ Neden neyin doğru olduğuna kendiniz karar vermiyorsunuz? ⁵⁸ Çünkü davacınızla yargıca giderken, yolda onunla anlaşmak için elinizden geleni yapın. Yoksa sizi yargıcın önüne sürükler, yargıç da gardiyanın eline teslim eder, gardiyan da sizi zindana kapatır. ⁵⁹ Size söylüyorum, borcunuzun son kuruşunu ödemededen oradan asla çıkamazsınız.”

13

¹ Bu sırada bazı kişiler gelip Yeşua’ya haber verdiler. Pilatus’un bazı Galileliler’i öldürüp kanlarını kesilen kurbanların kanına birbirine kattığını bildirdiler. ² Yeşua onlara şöyle dedi: “Sizce böyle acı çeken bu Galileliler’in öteki Galileliler’den daha günahkâr olduğunu mu sanıyorsunuz? ³ Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız. ⁴ Veya Şiloah’taki kulenin üzerlerine düştüğü ve öldürdüğü on sekiz kişinin, Yeruşalem’de yaşayan öbür insanların tümünden daha beter suçlu olduğunu mu sanıyorsunuz? ⁵ Size hayır diyorum, ama tövbe etmezseniz hepiniz aynı şekilde yok olacaksınız.”

⁶ Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: “Bir adamın bağında incir ağacı dikiliydi. Adam gelip ürün aramış, ama bir şey bulamamış. ⁷ Bağcıya, ‘Bak, bu üç yıldır bu incir ağacında ürün almaya geliyorum, ama bulamıyorum’ dedi. Ağacı kes. Toprağın besinini neden ziyan etsin?”

⁸ Bağcı, ‘Efendim, ben etrafını kazıyıp gübreleyeceğim, bir yıl daha müsade et’ dedi. ⁹ ‘Ürün verirse ne iyi, vermezse, onu kesersin.’ ”

¹⁰ Yeşua Şabat Günü havralardan birinde öğretiliyordu. ¹¹ On sekiz yıldır içinde hastalık ruhu bulunan bir kadın da oradaydı. İki büklüm olmuş, belini hiç mi hiç doğrultamıyordu. ¹² Yeşua onu görünce çağırdı ve ona, “Kadın, hastalığından kurtuldun” dedi. ¹³ Ellerini onun üzerine koydu. Kadın hemen doğruldu ve Tanrı’yı yüceltti.

¹⁴ Yeşua’nın Şabat Günü şifa vermesine kızan havra yöneticisi kalabalığa şöyle dedi: “İnsanların çalışması gereken gün sayısı altıdır. Bu nedenle o günlerden birinde gelip şifa bulun, Şabat Günü değil!”

¹⁵ Bu nedenle Efendi ona şu karşılığı verdi: “Sizi ikiyüzlüler! Her biriniz Şabat Günü öküzünü ya da eşeğini yemlikten çözüp suya götürmez misiniz? ¹⁶ Şeytan’ın on sekiz yıldır bağlı tuttuğu, İbrahim’in kızı olan bu kadın, Şabat Günü bu esaretten kurtarılması gerekmez miydi?”

¹⁷ O’nun bu sözleri, kendisine karşı gelenlerin hepsini utanç içinde bıraktı. Bütün halk ise O’nun gerçekleştirdiği harika işlerden dolayı sevinçle doluydu.

¹⁸Yeşua, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer?” dedi. “Onu neye benzeteyim? ¹⁹Bir adamın kendi bahçesine ektiği hardal tanesine benzer. Tohum gelişip ağaç oldu. Göğün kuşları onun dallarına tünedi.”

²⁰Yeşua yine, “Tanrı’nın Krallığı neye benzer? ²¹Bir kadının alıp üç ölçek unun içine karıştırdığı mayaya benzer. Böylece tüm hamur mayalanıp kabarır.”

²²Yeşua köy kent dolaşarak Yeruşalem’e doğru ilerliyordu. ²³Biri ona, “Efendimiz, kurtulanların sayısı az mı olacak?” dedi.

Yeşua onlara şöyle dedi: ²⁴“Dar kapıdan girmeye çalışın, size şunu söyleyeyim, birçokları girmeye çalışacak, ama giremeyecek. ²⁵Ev sahibi bir kez kalkıp kapıyı kapattıktan sonra dışarıdakiler kapıyı çalacaklar. ‘Efendimiz, bize aç kapıyı!’ diye yalvaracaksınız. O da şöyle yanıt verecek, ‘Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum.’ ²⁶O zaman, ‘Senin huzurunda yedik, içtik, bizim sokaklarımızda öğrettin’ demeye başlayacaksınız. ²⁷O da size şöyle diyecek, ‘Kim olduğunuzu ve nereden geldiğinizi bilmiyorum. Benden uzak durun, ey kötülük yapanlar!’ ²⁸İbrahim’i, İshak’ı, Yakup’u ve tüm peygamberleri Tanrı’nın Krallığı’nda, kendinizi ise dışarı atılmış gördüğünüzde, ağlayacak ve diş gıcırdatacaksınız. ²⁹Doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden gelecek olan insanlar Tanrı’nın Krallığı’nda sofraya oturacaklar. ³⁰İşte, sonuncu olan bazıları birinci, birinci olan bazıları da sonuncu olacak.”

³¹Aynı gün bazı Ferisiler gelip O’na, “Buradan uzaklaş, başka yere git. Çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor” dediler.

³²Onlara, “Gidin ve o tilkiye söyleyin, ‘İşte, bugün ve yarın iblisleri kovup hastaları iyileştireceğim ve üçüncü gün görevimi tamamlayacağım.’ ³³Yine de bugün, yarın ve ertesi gün yoluma devam etmeliyim. Çünkü bir peygamberin Yeruşalem dışında ölmesi mümkün değil.”

³⁴“Ey Yeruşalem! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşa tutan Yeruşalem! Bir tavuğun civcivlerini kanatları altına toplaması gibi, ben de kaç kez senin çocuklarını toplamak istedim ve sen reddettin! ³⁵Bakın, eviniz ıssız kalacak. Size şunu söyleyeyim, ‘Efendi’nin adıyla gelene övgüler olsun!’ diyeceğiniz o güne dek beni görmeyeceksiniz.”

14

¹Bir Şabat Günü Yeşua Ferisiler’in ileri gelenlerinden birinin evine yemek yemeye gitti. Herkesin gözü O’nun üzerindeydi. ²Tüm vücudu boydan boya su toplamış bir adam önüne gelip durdu. ³Yeşua Kutsal Yasa uzmanlarına ve Ferisiler’e, “Şabat Günü şifa vermek Yasa’ya uygun mudur, değil midir?” diye sordu.

⁴Onlar sessiz kaldılar. Yeşua adamı yanına çağırdı. Onu iyileştirip gönderdi. ⁵Yeşua onlara, “Hanginizin oğlu ya da öküzü kuyuya düşse, Şabat Günü onu hemen oradan çıkarmaz?” dedi.

⁶O’na hiçbir yanıt vermediler.

⁷Yeşua yemeğe çağrılanların başköşeleri nasıl seçtiklerini görünce, onlara şu benzetmeyi anlattı: ⁸“Biri seni düğün ziyafetine davet ettiğinde, başköşeye kurulma. Olur ya belki senden daha saygın birini de davet etmiştir. ⁹İkinizi de davet eden gelip sana, ‘Lütfen bu adama yer ver’ diyebilir. ¹⁰Bir yere davet edildiğinde, git en arka yere otur. Öyle ki, seni davet eden geldiğinde, ‘Dostum, öne buyuramaz mısın?’ desin. O zaman, sofrada oturanların hepsinin önünde onurlandırılmış olursun. ¹¹Kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan yüceltilecektir.”

¹²Yeşua kendisini davet edene de şöyle dedi, “Bir yemek ya da ziyafet düzenlediğin zaman, arkadaşlarını, kardeşlerini, akrabalarını, zengin komşularını çağırma” dedi. “Yoksa onlar da seni çağırıp iyiliğinin karşılığını verirler. ¹³Bir ziyafet verdiğinde yoksulları, sakatları, topalları, körleri çağır. ¹⁴Böylece mutlu olursun. Çünkü onların senin iyiliğine karşılık verecek durumları yok. Doğru kişiler dirildiğinde sana karşılığı ödenecektir.”

15 O'nunla birlikte sofrada oturanlardan biri bunları duyunca, "Tanrı Krallığı'nda yemek yiyecek kişiye ne mutlu!" dedi.

16 Yeşua ona, "Adamın biri büyük bir şölen hazırlayıp birçok insanı davet etti. 17 Şölen vakti geldiğinde, 'Gelin, her şey hazır' demesi için davetlilere hizmetkârını gönderdi. 18 Hepsi teker teker mazeretini bildirdi.

Birincisi, 'Bir tarla satın aldım, gidip bir bakmalıyım' dedi. 'Lütfen beni hoş gör' dedi.

19 Bir diğeri, 'Beş çift öküz aldım, gidip onları denemeliyim' dedi. 'Lütfen beni hoş gör' dedi.

20 "Yine bir diğeri, 'Yeni evliyim, bu nedenle gelemem' dedi.

21 "Hizmetkâr efendisine gelip olanları anlattı. Sonra evin efendisi öfkeyle hizmetkârına, 'Çabuk kentin caddelerin ve sokaklarına çık! Fakirleri, sakatları, körleri ve topalları toplayıp buraya getir' dedi.

22 Hizmetkâr, 'Efendim, buyurduğun gibi yaptım ama hâlâ boş yer var' dedi.

23 Efendisi hizmetkârına, 'Yollara, çitlere koş! Bulduklarını gelmeye zorla, öyle ki evim dolsun' dedi. 24 'Size şunu söyleyeyim ki, ilk davet edilen o adamlardan hiçbiri benim yemeğimi tatmayacak.'

25 Büyük bir kalabalık Yeşua'yla birlikte yol alıyordu. Dönüp onlara şöyle dedi: 26 "Bana gelip de babasını, annesini, eşini, çocuklarını, erkek ve kız kardeşlerini, hatta kendi hayatını bile gözden çıkarmazsa öğrencim olamaz. 27 Çarmihını yüklenip ardından gelmeyen, benim öğrencim olamaz. 28 Hanginiz bir kule yapmak ister de, tamamlamaya gücüm var mı diye önce oturup hesabını yapmaz? 29 Yoksa temel atıp bitiremediğini görenler, 30 'Bu adam inşaata başladı, ama bitiremedi' diyerek onunla alay etmeye başlar. 31 Ya da hangi kral başka bir kralla savaşmaya gittiğinde, önüne yirmi bin askerle çıkan düşmana on bin askerle karşı koyabilir miyim diye önce bir durum değerlendirmesi yapmaz? 32 Eğer gücü yeterli değilse, diğeri uzaktayken bir elçi gönderip barış koşullarını sorar. 33 Bu nedenle, içinizden kim sahip olduğu her şeyden vazgeçmezse, öğrencim olamaz. 34 Tuz iyidir, ancak tuz tadını yitirirse, bir daha ona nasıl tuz tadı verilebilir? 35 Ne toprağa, ne de gübre yığına uygundur. Sokağa atılır. İşitecek kulağı olan işitsin."

15

1 Bütün vergi görevlileriyle günahkârlar Yeşua'yı dinlemek için O'na yaklaşıyorlardı. 2 Ferisiler ve yazıcılar, "Bu adam günahkârları kabul ediyor ve onlarla birlikte yemek yiyor" diye söyleniyorlardı.

3 Yeşua bir benzetmeyle onlara karşılık verdi. 4 "İçinizden hanginizin, yüz koyunu olur da, bunlardan bir tekini kaybettiğinde, doksan dokuzunu bozkırda bırakıp kaybolanı buluncaya dek peşine düşmez mi? 5 Onu bulunca, sevinçle omuzlarında taşır. 6 Eve döndüğünde, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp onlara, 'Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum!' der. 7 Size şunu söyleyeyim, bunun gibi gökte, tövbe eden tek bir günahkâr için, tövbe ihtiyacı olmayan doksan dokuz doğru kişi için duyulandan daha çok sevinç duyulur. 8 Ya da hangi kadının, on gümüş parası olur da birini kaybettiğinde, kandil yakıp evini süpürerek onu buluncaya dek gayretle aramaz? 9 Onu bulunca, arkadaşlarını ve komşularını çağırıp, 'Benimle birlikte sevinin, çünkü kaybettiğim parayı buldum' der. 10 Yine size şunu söyleyeyim, bunun gibi Tanrı'nın melekleri de tövbe eden tek bir günahkâr için sevinç duyarlar."

11 Yeşua, "Bir adamın iki oğlu varmış" dedi. 12 "İçlerinden küçüğü babasına, 'Baba, malından payıma düşeni bana ver' dedi. Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. 13 Birkaç gün sonra, küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. 14 Hepsini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi. O da yoksulluk çekmeye başladı. 15 Delikanlı gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına

saldı. ¹⁶ Delikanlı, domuzların yediği keçi boynuzlarıyla karnını doyurmaya çok istekliydi, ama kimse ona bir şey vermedi. ¹⁷ Akli başına gelince kendi kendine, 'Babamın onca hizmetkârının fazlasıyla yiyeceği var. Oysa ben burada açlıktan ölüyorum!' dedi. ¹⁸ Kalkıp babamın yanına gideceğim ve ona, 'Baba, Tanrı'nın ve senin gözünde günah işledim. ¹⁹ Artık oğlum olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi gör' diyeceğim."

²⁰ "Kalkıp babasının yanına vardı. Ama o daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşarak boynuna sarıldı, onu öptü. ²¹ Oğul ona, 'Baba, Tanrı'nın ve senin gözünde günah işledim' dedi. 'Artık oğlum olarak anılmaya layık değilim.' "

²² "Fakat baba hizmetkârlarına, 'En iyi giysiye çıkarıp ona giydirin' dedi. 'Parmacağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin. ²³ Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. ²⁴ Bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü. Kaybolmuştu, bulundu.' Ardından eğlenmeye başladılar."

²⁵ "Büyük oğlu tarladaydı. Eve yaklaştığında, çalgı ve oyun sesleri duydu. ²⁶ Hizmetkârlardan birini yanına çağırıp neler olduğunu sordu. ²⁷ Ona, 'Kardeşin geldi. Baban da sağ salim ona kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi. ²⁸ Büyük oğul öfkelenmiş, içeri bile girmek istemedi. Bunun üzerine babası dışarı çıkıp ona yalvardı. ²⁹ Ama o, babasına, 'Bak, bunca yıldır sana hizmet ettim. Hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ama sen arkadaşlarımla eğlenmem için bana bir oğlak bile vermedin. ³⁰ Oysa malını fahişelerle yiyip bitiren şu oğlum gelince, onun için besili danayı kestir.' "

³¹ "Babası ona, 'Oğlum, sen hep yanımdasın, benim olan her şey senindir' dedi. ³² 'Ama sevinip eğlenmek uygun oldu. Çünkü senin bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!' "

16

¹ Yeşua öğrencilerine ayrıca şunları da söyledi: "Varlıklı bir adamın bir kâhyası vardı. Adamın kulağına, kâhyasının malını çarçur ettiğine dair haberler geldi. ² Efendisi kâhyayı yanına çağırıp, 'Hakkında duyduğum şeyler nedir böyle? Kâhyalığının hesabını ver bakalım. Çünkü sen artık kâhyalık edemezsin' dedi.

³ "Kâhya kendi kendine, 'Efendim kâhyalığı elimden alıyor, şimdi ne yapacağım ben? Toprak kazmaya gücüm yok. Dilenmekten de utanırım. ⁴ Kâhyalıktan kovulduktan sonra insanların beni evlerine kabul etmeleri için ne yapacağımı biliyorum' dedi. ⁵ Sonra efendisine borcu olanları teker teker yanına çağırdı. Birincisine, 'Efendime ne kadar borcun var?' dedi. ⁶ Adam, 'Yüz ölçek yağ' dedi. Kâhya ona, 'Borç senedini al, hemen otur ve elli yaz' dedi. ⁷ Sonra bir başkasına, 'Senin borcun ne kadar?' dedi. 'Yüz ölçek buğday' dedi. 'Senedini al ve seksen yaz' dedi.

⁸ "Efendisi, bilgece davrandığı için dürüst olmayan bu kâhyayı övdü. Çünkü şimdiki çağın insanları kendilerine benzer insanlarla olan ilişkilerinde, ışığın çocuklarından daha akıllı oluyorlar. ⁹ Size şunu söyleyeyim, dünyanın aldatıcı zenginliğini kullanarak kendinize dostlar edinin. Öyle ki, bu zenginlik yok olduğunda size sonsuza dek kalıcı konutlarda yer versinler. ¹⁰ Küçük şeyde güvenilir olan, büyüğünde de güvenilir olur. Küçük şeyde dürüst olmayan, büyüğünde de dürüst olmaz. ¹¹ Bu nedenle, dünyanın aldatıcı zenginliği konusunda güvenilir değilseniz, gerçek zenginliği size kim emanet eder? ¹² Başkasının malı konusunda güvenilir değilseniz, kendi malınız olsun diye kim size bir şey verir? ¹³ Hiçbir hizmetkâr iki efendiye kulluk edemez. Çünkü ya birinden nefret edip diğerini sever, ya da birine bağlanıp diğerini küçümser. Hem Tanrı'ya, hem de paraya kulluk edemezsiniz."

¹⁴ Parayı seven Ferisiler de tüm bunları duyunca Yeşua'yla alay etmeye başladılar. ¹⁵ Yeşua onlara şöyle dedi: "Siz, kendinizi insanların gözünde doğru çıkarsanız da Tanrı yüreklerinizi biliyor. Çünkü insanların gururlandıkları şeyler, Tanrı'ya iğrenç gelir. ¹⁶ Kutsal Yasa ve peygamberlerin dönemi Yuhanna'nın devrine dek sürdü. O zamandan

beri, Tanrı'nın Krallığı insanlara müjdeliyor ve herkes oraya zorla girmeye çalışıyor. ¹⁷ Ama yerin ve göğün yok olması, Yasa'nın ufak bir noktasının yok olmasından daha kolaydır. ¹⁸ Karısını boşayıp bir başkasıyla evlenen kişi zina etmiş olur. Kocasından boşanmış bir kadınla evlenen de zina etmiş olur.”

¹⁹ “Varlıklı bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. ²⁰⁻²¹ Bedeni yaralarla dolu olan Lazar adında fakir bir adamı bu zengin adamın kapısının önüne bırakırlardı. Lazar adamın masasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Köpekler de gelip onun açık yaralarını yalardı. ²² Dilenci öldü ve melekler tarafından İbrahim'in yanına götürüldü. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. ²³ Hades'te, ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve yanında duran Lazar'ı gördü. ²⁴ ‘Ey İbrahim baba, bana merhamet et!’ diye haykırdı. ‘Lazar'ı gönder de, parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin! Çünkü bu alev içinde azap çekiyorum.’ ”

²⁵ “Ama İbrahim, ‘Oğlum, hayatın boyunca senin iyi şeyler, Lazar'ın da kötü şeyler aldığını unutma. Şimdi o burada teselli ediliyor, sen de azap çekiyorsun. ²⁶ Üstelik, aramızda öyle büyük bir uçurum var ki, ne buradan oraya, ne de oradan buraya kimse gelebilir’ dedi.”

²⁷ “Zengin adam, ‘O zaman baba, senden Lazar'ı babamın evine göndermeni rica ediyorum. ²⁸ Çünkü beş kardeşim var, Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu işkence yerine düşmesinler.’ ”

²⁹ “Ama İbrahim ona, ‘Musa ve peygamberleri biliyorlar’ dedi. ‘Onları dinlesinler.’ ”

³⁰ “ ‘Hayır, İbrahim baba dinlemezler. Ama ölüler arasından birisi giderse, tövbe ederler’ dedi.”

³¹ “İbrahim de ona, ‘Eğer Musa'yı ve peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile yine ikna olmazlar’ dedi.”

17

¹ Yeşua öğrencilerine, “İnsanı günaha sürükleyen ayartıların olması kaçınılmazdır” dedi. “Ama bu ayartılara aracılık eden kişinin vay haline! ² Bu küçüklerden birini ayartacağına, boynuna bir değirmen taşı asılıp denize atılsa o kişinin kendisi için daha iyi olur. ³ Dikkatli olun! Kardeşin sana karşı günah işlerse, onu azarla. Tövbe ederse onu bağışla. ⁴ Sana karşı günde yedi kez günah işler ve yedi kez gelip, ‘Tövbe ediyorum’ derse onu bağışlayacaksın.”

⁵ Elçiler Efendi'ye, “İmanımızı artır” dediler.

⁶ Efendi şöyle dedi: “Bir hardal tanesi kadar imanınız olsa, şu incir ağacına, ‘Kökünden söküp denize dikil’ deseniz, o da sözünüzü dinlerdi. ⁷ Sizlerden birinin çift süren ya da sürüleri güden bir hizmetkârı olur da, tarladan geldiğinde ona, ‘Hemen gel, sofraya otur’ mu dersiniz? ⁸ Yoksa ‘Yemeğimi hazırla, önlüğünü giy, ben yiyip içerken bana hizmet et. Sonra sen de yiyip içersin’ mi dersiniz? ⁹ Efendi, buyruklarını yerine getiren hizmetkârına teşekkürü bir borç bilir mi? ¹⁰ Siz de aynı şekilde, size verilen buyrukları yerine getirdikten sonra, ‘Biz değersiz hizmetkârlarız. Yalnızca yapmamız gerkeni yaptık’ deyin.”

¹¹ Yeşua Yeruşalem'e doğru giderken Samiriye ve Galile bölgelerinden geçiyordu. ¹² Bir köye girdiğinde uzakta duran on cüzamlı O'nu karşıladı. ¹³ “Efendimiz, Yeşua, bize acı!” diye bağırdılar.

¹⁴ Yeşua onları görünce, “Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin” dedi. Adamlar yolda giderken cüzamdan temizlendiler. ¹⁵ İçlerinden biri iyileştiğini görünce yüksek sesle Tanrı'yı yücelterek geri döndü. ¹⁶ Yüzüstü Yeşua'nın ayaklarına kapanıp O'na teşekkür etti. Bu adam bir

Samiriyeli'ydi. ¹⁷ Yeşua, “On kişi iyileşmedi mi? Öbür dokuzu nerede?” diye sordu. ¹⁸ “Tanrı'yi yüceltmek için bu yabancından başka geri dönen olmadı mı?” ¹⁹ Sonra ona, “Kalk, yoluna git, imanın seni iyileştirdi” dedi.

²⁰ “Ferisiler Tanrı'nın Krallığı ne zaman gelecek?” diye sordular. Yeşua onlara, “Tanrı'nın Krallığı gözle görünür biçimde gelmez” dedi. ²¹ “İnsanlar da bak, ‘İşte burada!’ ya da ‘İşte şurada!’ diyemezler. Çünkü Tanrı'nın Krallığı içinizedir.”

²² Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: “İnsanoğlu'nun günlerinden birini görmek için özlem duyacağınız günler geliyor. Ama görmeyeceksiniz. ²³ İnsanlar size, ‘Bakın, işte burada, işte şurada!’ diyecekler. Gitmeyin, peşlerine düşmeyin. ²⁴ Şimşek çaktığında göğü bir ucundan öbür ucuna dek şavkıyla nasıl aydınlatırsa, İnsanoğlu da kendi gününde öyle olacaktır. ²⁵ Ama önce O'nun çok acı çekmesi ve bu kuşak tarafından reddedilmesi gerekiyor. ²⁶ Nuh'un günlerinde nasıl olduysa, İnsanoğlu'nun günlerinde de öyle olacak. ²⁷ Nuh'un gemiye bindiği güne dek hepsi yiyor, içiyor, evleniyor, evlendiriliyordu. Sonra tufan gelip hepsini yok etti. ²⁸ Lut'un günlerinde de durum aynıydı. İnsanlar yiyip içiyor, satın alıyor, tohum ekiyor, ev yapıyorlardı. ²⁹ Ama Lut'un Sodom'dan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı ve hepsini yok etti. ³⁰ İnsanoğlu'nun ortaya çıkacağı gün de böyle olacaktır. ³¹ O gün damda olup da malları evde bulunan, onları almak için aşağı inmesin. Tarlada olan da geri dönmessin. ³² Lut'un karısının başına gelenleri hatırlayın! ³³ Yaşamını kurtarmak isteyen onu yitirecek, yaşamını yitiren ise onu koruyup saklayacaktır. ³⁴ Size şunu söyleyeyim, o gece bir yatakta bulunan iki kişiden biri alınacak, öteki bırakılacak. ³⁵⁻³⁶ Değirmende birlikte buğday öğüten iki kadından biri alınacak, öteki bırakılacak.”

³⁷ Öğrenciler O'na, “Bunlar nerede olacak, Efendimiz?” diye sordular. Yeşua, “Leş neredeyse, akbabalar da orada toplanacak” dedi.

18

¹ Ayrıca Yeşua öğrencilerine, hiç vazgeçmeden, sürekli dua etmeleri gerektiğine dair şu benzetmeyi anlattı: ² “Bir kentte Tanrı'dan korkmayan, insana saygı duymayan bir yargıç vardı. ³ Yine o kentte yaşayan dul bir kadın vardı. İkide bir yargıca gelip, ‘Davalımdan hakkımı al!’ diyordu. ⁴ Yargıç bir süre duyarsız kaldıysa da, sonra kendi kendine, ‘Her ne kadar Tanrı'dan korkmaz, insana saygı duymasam da, ⁵ beni sürekli rahatsız eden bu kadının hakkını alacağım. Yoksa beni canımdan bezdirecek’ dedi.”

⁶ Efendi şöyle dedi: “Adaletsiz yargıcın ne dediğini dinleyin. ⁷ Tanrı da, gece gündüz kendisine yakaran seçilmişlerinin öcünü almayacak mı? Sabrını ne vakte kadar sürdüreceksin? ⁸ Size şunu söyleyeyim, onların öcünü çarçabuk alacaktır. Yine de İnsanoğlu geldiği zaman, acaba yeryüzünde iman bulacak mı?”

⁹ Yeşua şu benzetmeyi kendi doğruluklarına güvenip diğerlerini hor gören bazı kişilere de söyledi: ¹⁰ “İki adam dua etmek için tapınağa geldi. Bunlardan biri Ferisi, diğeri ise vergi görevlisiydi. ¹¹ Ferisi ayağa kalkıp kendi kendine şöyle dua etti: ‘Tanrım, diğer insanlar-soyguncular, hak yiyenler, zina edenler- şu vergi görevlisi gibi olmadığım için sana şükrediyorum. ¹² Haftada iki gün oruç tutuyor, tüm kazancımın ondalığını veriyorum.’ ¹³ Ama vergi görevlisi, uzakta durup başını bile göğe kaldırmak istemedi. ‘Tanrım, ben günahkâra, merhamet et!’ diyerek göğsünü dövdü. ¹⁴ Size şunu söyleyeyim, aklanmış olarak evine dönen Ferisi değil, bu adamdı. Çünkü kendini yücelten herkes alçaltılacak, kendini alçaltan ise yüceltilecektir.”

¹⁵ Yeşua'nın yanına dokunması için bebekleri bile getiriyorlardı. Ama öğrenciler bunu görünce onları azarladılar. ¹⁶ Yeşua onları çağırıp, “Bırakın çocukları, bana gelsinler, onlara engel olmayın! Çünkü Tanrı'nın Krallığı böylelerininindir. ¹⁷ Size doğrusunu söyleyeyim,

Tanrı'nın Krallığı'nı küçük bir çocuk gibi kabul etmeyen, bu egemenliğe asla girmeyecektir."

¹⁸ İleri gelenlerden birisi Yeşua'ya, "İyi Öğretmenim, sonsuz yaşamı miras almak için ne yapmalıyım?" diye sordu.

¹⁹ Yeşua ona, "Bana neden iyi diyorsun? İyi olan yalnız biri var, O da Tanrı'dır. ²⁰ Buyrukları biliyorsun: 'Zina etmeyeceksin', 'Adam öldürmeyeceksin', 'Çalmayacaksın', 'Yalan yere tanıklık etmeyeceksin', 'Babana ve annene saygı göstereceksin' " dedi.

²¹ "Tüm bunları gençliğimden beri uyguluyorum" dedi.

²² Yeşua bunu duyunca ona, "Hâlâ bir eksikğin var. Sahip olduğun her şeyi sat, fakirlere dağıt. O zaman gökte hazinen olur. Sonra gel, beni takip et" dedi.

²³ Adam bunları duyunca çok üzüldü, çünkü çok varlıklıydı.

²⁴ Yeşua onun çok üzüldüğünü görünce, "Zenginlerin Tanrı Krallığı'na girmesi ne kadar zor! ²⁵ Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, varlıklı bir adamın Tanrı Krallığı'na girmesinden daha kolaydır" dedi.

²⁶ Bunu duyanlar, "Öyleyse kim kurtulabilir?" dediler.

²⁷ Yeşua, "İnsanlar için mümkün olmayan şeyler, Tanrı için mümkündür" dedi.

²⁸ Petrus, "Bak, biz her şeyimizi bırakıp senin ardından geldik" dedi.

²⁹⁻³⁰ Onlara şöyle dedi: "Size doğrusunu söyleyeyim, Tanrı'nın Egemenliği uğruna evini, karısını, kardeşlerini, ana-babasını ya da çocuklarını bırakıp da bu çağda bunların kat kat fazlasına ve gelecek dünyada sonsuz yaşama kavuşmayacak hiç kimse yoktur" dedi.

³¹ Yeşua Onikiler'i bir kenara çekip onlara şöyle dedi: "İşte, Yeruşalem'e gidiyoruz. Peygamberler aracılığıyla İnsanoğlu hakkında yazılanların hepsi gerçekleşecek. ³² Çünkü O, öteki ulusların eline teslim edilecek. O'nunla alay edip aşağılayacaklar, üzerine tükürecekler. ³³ O'nu kırbaçlayıp öldürecekler. O üçüncü gün dirilecek."

³⁴ Öğrenciler bu sözlerin ne anlama geldiğini anlamadılar. Sözün anlamı onlardan gizlenmiş olduğu için kavrayamıyorlardı. ³⁵ Yeşua Yeriha'ya yaklaşırken, kör bir adam yol kenarında oturmuş dileniyordu.

³⁶ Yanından geçen kalabalığın sesini duyunca, "Ne oluyor?" diye sordu.

³⁷ Ona Nasıralı Yeşua'nın geçtiğini söylediler. ³⁸ Adam, "Ey Davut Oğlu Yeşua, halime acı!" diye bağırdı. ³⁹ Önden gidenler susması için onu azarladılar. Ama o bu sefer daha da çok, "Ey Davut Oğlu, halime acı!" diyerek bağırdı.

⁴⁰ Yeşua durdu ve adamın kendisine getirilmesini buyurdu. Adam yaklaşıncaya Yeşua, ⁴¹ "Senin için ne yapmamı istiyorsun?" diye sordu.

O da, "Efendimiz, gözlerim yeniden görsün" dedi.

⁴² Yeşua ona, "Gözlerin görsün. İmanın seni iyileştirdi" dedi.

⁴³ Adam o anda yeniden görmeye başladı. Tanrı'yı yücelterek Yeşua'nın ardından gitti. Bunu gören herkes Tanrı'yı yüceltti.

19

¹ Yeşua Yeriha'ya girdi. ² Orada Zakkay adında zengin bir adam vardı. Kendisi vergi görevlilerinin başıydı. ³ Zakkay, Yeşua'nın nasıl biri olduğunu görmek istiyor, ama kısa boylu olduğu için kalabalıktan dolayı göremiyordu. ⁴ Yeşua'yı görebilmek için koşup bir incir ağacına tırmandı. Çünkü Yeşua onun bulunduğu yerden geçecekti. ⁵ Yeşua oraya geldiğinde başını kaldırıp onu gördü. O'na, "Zakkay, aşağıya in! Çünkü bugün senin evinde kalmam gerekiyor" dedi. ⁶ Zakkay çabucak aşağı indi ve sevinçle Yeşua'yı evinde ağırladı. ⁷ Bunu gören herkes söylenmeye başladı: "Gidip bir günahkâra konuk oldu!" dediler.

⁸ Zakkay ayağa kalkıp Efendi'ye şöyle dedi: "İşte, Efendimiz, malımın yarısını yok-sullara veriyorum. Birinden haksız yere bir şey aldysam, dört katını geri veririm."

⁹ Yeşua ona, “Bugün bu eve kurtuluş geldi. Çünkü o da İbrahim’in oğludur. ¹⁰ Çünkü İnsanoğlu kaybolanı arayıp kurtarmak için geldi” dedi.

¹¹ Onlar bu sözleri dinlerken, Yeşua bir benzetmeyle konuşmasını sürdürdü. Çünkü Yerusaleml’e yakın olduklarından onlar Tanrı’nın Krallığı’nın ortaya çıkmak üzere olduğunu sanıyorlardı. ¹² Bu nedenle Yeşua şöyle dedi: “Soylu bir adam, kral atanıp dönmek için uzak bir ülkeye gitti. ¹³ Ayrılmadan önce on hizmetkârını çağırıp onlara birer mina para verdi. ‘Ben geri gelinceye dek bu paraları işletin’ dedi. ¹⁴ Ama ülke halkı adamdan nefret ediyordu. Peşinden elçiler gönderip, ‘Biz bu adamın başımıza kral olmasını istemiyoruz’ dediler.

¹⁵ “Soylu adam kral atanıp geri döndüğünde, parayı vermiş olduğu hizmetkârları yanına çağırıp parasıyla ne kazandıkları öğrenmek istedi. ¹⁶ Birincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan on mina daha kazandı’ diyerek önüne geldi.”

¹⁷ “Efendisi ona, ‘Aferin, iyi hizmetkâr! Az şeyde güvenilir olduğunu gösterdin bu nedenle, on kent üzerinde yetkili olacaksın.’ ”

¹⁸ “İkincisi, ‘Efendimiz, senin bir minan beş mina daha kazandı’ diyerek efendisinin önüne geldi.”

¹⁹ “Efendisi ona, ‘Sen de beş kent üzerinde yetkili olacaksın.’ ²⁰ Bir başka hizmetkâr gelip, ‘Efendimiz, işte, mendile sarıp sakladığım minan. ²¹ Çünkü senden korktum. Sert bir adamsın. Koymadığını toplar, ekmediğini biçersin.’ ”

²² “Efendisi ona, ‘Ey kötü hizmetkâr, seni kendi sözünle yargılayacağım! Demek koymadığımı toplayan, ekmediğimi biçen sert bir adam olduğumu biliyordun. ²³ O halde neden paramı faize vermedin? Hiç olmazsa onu faiziyle geri alırdım.’ ²⁴ Yanında duranlara, ‘Elindeki minayı ondan alın ve on minası olana verin’ dedi.”

²⁵ “Ona, ‘Ama efendimiz, onun zaten on minası var’ dediler. ²⁶ ‘Size şunu söyleyeyim, kimde varsa, ona daha çok verilecek. Ama kimde yoksa, elindeki bile alınacaktır. ²⁷ Ama üzerlerine kral olmamı istemeyen bu düşmanlarıma gelince, onları buraya getirin ve önümde öldürün.’ ” ²⁸ Yeşua bunları söyledikten sonra ilerleyip Yerusaleml’e gitti.

²⁹ Yeşua, Zeytin Dağı’nın eteğinde bulunan Beytfaci ile Beytanya’ya yaklaştığında iki öğrencisini önden gönderdi. ³⁰ Onlara, “Karşı taraftaki köye gidin, oraya varır varmaz, üzerine henüz hiç kimsenin binmediği, bağlı bir sığa bulacaksınız. Onu çözüp getirin. ³¹ Eğer biri size, ‘Onu neden çözüyorsun?’ diye sorarsa, ‘Efendi’nin ihtiyacı var’ diyeceksiniz” dedi.

³² Gönderilenler gittiler ve her şeyi Yeşua’nın kendilerine söylediği gibi buldular. ³³ Sıpayı çözerken, sahipleri onlara, “Sıpayı neden çözüyorsunuz?” dediler. ³⁴ Onlar da, “Efendi’nin ona ihtiyacı var” dediler. ³⁵ Sonra sıpayı alıp Yeşua’ya getirdiler. Kendi giysilerini sıpanın üzerine yayarak Yeşua’yı üstüne bindirdiler. ³⁶ Yeşua ilerlerken halk, giysilerini yola serdi. ³⁷ Yeşua Zeytin Dağı’nın alt yamacına yaklaştığında, öğrencilerin tümü, görmüş oldukları bütün mucizelerden dolayı, sevinçle haykırarak Tanrı’ya övgüler sundular.

³⁸ “Efendi’nin adıyla gelen Kral’a övgüler olsun! Gökte esenlik, en yücelerde yücelik olsun!” dediler.

³⁹ Kalabalıktan bazı Ferisiler Yeşua’ya, “Öğretmen, öğrencilerini azarla!” dediler.

⁴⁰ Yeşua onlara, “Size şunu söyleyeyim, eğer bunlar susarsa, taşlar bağıracaktır!” diye yanıtladı.

⁴¹ Yeşua yaklaşıp, kenti görünce onun için ağladı, ⁴² “Keşke bugün sen de esenliğe giden yolu bilseydin! Ama şimdi onlar gözlerinden gizleniyor. ⁴³ Çünkü öyle günler gelecek ki, düşmanların çevrende siper kurup seni kuşatacaklar, her yandan sıkıştıracaklar. ⁴⁴ Seni de çocuklarını de yere serecek. Sende taş üstünde taş bırakmayacaklar. Çünkü Tanrı’nın sana yardım için geldiği zamanı bilmedin.”

⁴⁵ Yeşua tapınağa girip oradaki satıcıları kovmaya başladı. ⁴⁶ Onlara, “‘Evim dua evidir’ diye yazılmıştır, ama siz onu haydut yatağına çevirdiniz!”

⁴⁷ Yeşua her gün tapınakta öğretiyordu. Başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri ise O'nu yok etmenin bir yolunu arıyordu. ⁴⁸ Bunu nasıl yapacaklarını bilemiyorlardı. Çünkü bütün halk O'nu büyük bir ilgiyle dinliyordu.

20

¹ O günlerden birinde, Yeşua tapınakta halka öğretip Müjde'yi duyururken, başkâhinler ve yazıcılar, ileri gelenlerle birlikte O'na geldiler. ² O'na, "Söyle bakalım bize, bunları hangi yetkiyle yapıyorsun? Bu yetkiyi sana kim verdi?" diye sordular.

³ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: "Ben de size bir soru soracağım. Söyleyin bana, ⁴ Yuhanna'nın vaftiz etme yetkisi nereden geldi? Gökten mi, yoksa insanlardan mı?"

⁵ Kendi aralarında şöyle tartıştılar: " 'Gökten' dersek, 'Ona neden inanmadınız?' diyecek. ⁶ Ama 'İnsanlardan' dersek, bütün halk bizi taşlayacak. Çünkü Yuhanna'nın peygamber olduğuna inanmışlardır." ⁷ Bunun üzerine, nereden olduğunu bilmediklerini söylediler.

⁸ Yeşua da onlara, "Öyleyse ben de size bunları hangi yetkiyle yaptığımı söylemeyeceğim" dedi.

⁹ Yeşua halka şu benzetmeyi anlatmaya başladı. "Bir adam bir bağ dikti ve onu bağcılara kiralayıp uzun bir süreliğine başka bir ülkeye gitti. ¹⁰ Bağ bozumunda bağın ürününden payına düşeni alması için kiracılara bir hizmetkârını gönderdi. Ama kiracılar onu dövüp eli boş gönderdiler. ¹¹ Bağ sahibi başka bir hizmetkâr daha gönderdi. Kiracılar onu da aynı şekilde dövdüler, aşağıladılar ve eli boş gönderdiler. ¹² Adam bir üçüncüsünü daha gönderdi. Kiracılar onu da hırpalayıp kovdular. ¹³ Bunun üzerine bağın sahibi, 'Ne yapсам? Bari sevgili oğlumu göndereyim. Belki ona saygı gösterirler' dedi."

¹⁴ "Ama kiracılar onu görünce, 'Mirasçı budur. Gelin onu öldürelim de mirasına konalım' dediler. ¹⁵ Sonra onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. Öyleyse bağın efendisi şimdi onlara ne yapacak? ¹⁶ Gelip bu kiracıları yok edecek ve bağı da başkalarına verecek."

Bunu duyan halk, "Asla, Tanrı korusun!" dediler.

¹⁷ Yeşua onların gözlerinin içine baktı ve şöyle dedi: "Öyleyse yazılmış olan şu sözün anlamı nedir?"

'Yapıcıların reddettiği taş, Köşenin baş taşı oldu.'

¹⁸ O taşın üzerine düşen herkes parçalanacak.

Taş da kimin üstüne düşerse onu ezip toz edecek."

¹⁹ Yeşua'nın bu benzetmeyi kendilerine karşı söylediğini farkedenden başkâhinler ve yazıcılar tam o sırada O'nu yakalamak istediler ama halkın tepkisinden çekindiler. ²⁰ Yeşua'yı dikkatlice gözlüyorlardı. Niyetleri, O'nu kendi sözleriyle tuzağa düşürüp valinin yetki ve yargısına teslim etmektir. Bu yönde kendilerine dürüst süsü veren bazı muhbirler gönderdiler. ²¹ Bunlar gelip Yeşua'ya, "Öğretmenimiz, senin doğruyu söyleyip öğrettiğini, kimseyi kayırmadan Tanrı yolunu dürüstçe öğrettiğini biliyoruz. ²² Söyle bize Sezar'a vergi vermemiz Yasa'ya uygun mudur, değil midir?" diye sordular.

²³ Ama onların kurnazlığını bilen Yeşua, "Beni neden sınıyorsunuz?"

²⁴ Bana bir dinar gösterin. Üzerinde kimin resmi ve yazısı var?" dedi.

"Sezar'ın" diye yanıtladılar.

²⁵ Bunun üzerine Yeşua, "Öyleyse Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya verin" dedi.

²⁶ O'nu halkın önünde kendi sözleriyle tuzağa düşüremediler. Yeşua'nın vermiş olduğu yanıt onları şaşırtmış ve susturmuştu. ²⁷ Ölümünden sonra dirilişi inkâr eden Sadukiler'den bazıları Yeşua'ya geldi. ²⁸ O'na şunu sordular: "Öğretmenimiz, Musa bize, 'bir adamın evli kardeşi çocuksuz ölürse, adam ölenin karısını alıp soyunu devam ettirsin' diye buyurmuştur. ²⁹ Bu nedenle yedi kardeş vardı. İlki bir eş aldı ve çocuksuz öldü. ³⁰ İkincisi de onu eş olarak aldı ve çocuksuz öldü. ³¹ Üçüncüsü de onu aldı ve aynı şekilde kardeşlerin

yedisi de çocuk bırakmadan öldü. ³² Daha sonra kadın da öldü. ³³ Diriliş gününde bu kadın hangisinin karısı olacak? Çünkü yedisi de onunla evlendi.”

³⁴ Yeşua onlara şöyle dedi: “Bu çağın insanları evlenir ve evlendirilir.

³⁵ Ama ölülerin dirilişine layık görülen gelecek çağ insanları ne evlenirler, ne de evlendirilirler. ³⁶ Artık ölmezler. Çünkü melekler gibidirler ve dirilişin çocukları olarak Tanrı'nın çocuklarıdır. ³⁷ Musa bile alevlenen çalılıkta, 'İbrahim'in Tanrısı, İshak'ın Tanrısı ve Yakup'un Tanrısı' deyimiyile ölülerin dirileceğini belirtmiştir. ³⁸ Tanrı ölülerin değil, dirilerin Tanrısı'dır. Çünkü O'na göre bütün insanlar diridir.”

³⁹ Yazıcılardan bazıları, “Öğretmenimiz, güzel konuştun” diye yanıtladı.

⁴⁰ Bundan sonra O'na daha fazla soru sormaya cesaret edemediler.

⁴¹ Yeşua onlara şöyle dedi: “Neden Mesih için Davut'un Oğlu olduğunu söylüyorlar? ⁴² Çünkü Davut'un kendisi Mezmurlar Kitabı'nda şöyle diyor:

'Efendi Efendim'e dedi ki, Sağımda otur,

⁴³ Ta ki düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek.' ”

⁴⁴ “Eğer Davut O'na Efendi diyorsa, O nasıl Davut'un Oğlu olabilir?”

⁴⁵ Bütün halk dinlerken Yeşua öğrencilerine şöyle dedi: ⁴⁶ “Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, çarşı meydanlarında selamlanmaya, havralarda en iyi koltuklara oturmaya bayılan, ziyafetlerde başköşelere kurulmayı seven yazıcılardan sakının. ⁴⁷ Dul kadınların evlerine konan, gösteriş için uzun dualar eden bu kişilerin cezası daha ağır olacaktır.”

21

¹ Yeşua başını kaldırıncı, tapınağın bağış kutusuna bağışlarını koyan zenginleri gördü. ² Yoksul bir dul kadının da iki küçük bakır para attığını gördü. ³ Yeşua, “Size gerçeği söyleyeyim, bu yoksul dul kadın herkesten daha çok verdi. ⁴ Çünkü ötekilerin hepsi zenginliklerinden artanı Tanrı'ya sundu” dedi. “Ama bu kadın ise yoksulluğuna rağmen, geçimi için elinde ne varsa onu verdi.”

⁵ Bazıları tapınağın nasıl güzel taşlarla ve sunularla süslenmiş olduğundan söz ediyordu.

⁶ Yeşua, “Gördüğünüz bu şeylere gelince, öyle günler gelecek ki, burada taş üstünde taş kalmayacak. Yıkılmadık bir şey bırakılmayacak” dedi.

⁷ Kendisine, “Öğretmenimiz, peki bu olaylar ne zaman olacak?” diye sordular. “Bunların gerçekleşmek üzere olduğunu gösteren işaret ne olacak?”

⁸ Yeşua, “Dikkat edin, kimse sizi kandırmasın!” dedi. “Çünkü birçokları, 'Ben O'yum' ve 'Zamanı geldi' diyerek benim adımla gelecekler. Onların peşinden gitmeyin. ⁹ Savaş ve kargaşa haberleri duyduğunuzda korkmayın. Çünkü önce bunların olması gerek, ama son hemen gelmeyecek.”

¹⁰ Sonra onlara, “Ulus ulusa, devlet devlete karşı ayaklanacak. ¹¹ Çeşitli yerlerde büyük depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacak. Gökte korkunç olaylar, olağanüstü belirtiler olacak. ¹² Ama bütün bunlardan önce, sizi yakalayıp, zulmedecekler. Sizi havralara teslim edip zindanlara atacaklar. Benim adımdan ötürü sizi kralların ve valilerin önüne çıkaracaklar. ¹³ Bu olaylar tanıklık etmenize olanak sağlayacak. ¹⁴ Bu nedenle, nasıl yanıt vereceğinizi önceden düşünmemek konusunda kararlı olun. ¹⁵ Çünkü size karşı çıkanların hiçbirinin direnemeyeceği türden size bir konuşma yeteneği ve bilgelik vereceğim. ¹⁶ Anne babanız, kardeşleriniz, akrabalarınız ve dostlarınız tarafından bile ele verileceksiniz. Bazılarınızın ölümüne sebep olacaklar. ¹⁷ Adıma olan sadakatinizden ötürü herkes sizden nefret edecek. ¹⁸ Nitekim, başımızdaki saçlardan bir tel bile yok olmayacaktır.”

¹⁹ “Dayanmakla yaşamınızı kazanacaksınız.”

²⁰ “Yeruşalem’in ordular tarafından kuşatıldığını gördüğünüzde, bilin ki, yıkım vakti yakındır. ²¹ O zaman Yahudiye’de olanlar dağlara kaçsın. Kentin içinde olanlar dışarı çıksın. Kırdakiler kente geri dönmessin.

²² Çünkü o günler, yazılmış olan her şeyin yerine geleceği öç alma günleridir. ²³ O günlerde gebe olan, çocuk emzirenlerin vay haline! Çünkü ülkede büyük sıkıntı olacak ve bu halk gazaba uğrayacaktır. ²⁴ Kılıçtan geçirilip, bütün uluslara tutsak olarak sürülecek. Yeruşalem, Yahudi olmayanların zamanları doluncaya kadar, Yahudi olmayanların ayakları altında çiğnenecektir. ²⁵ Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler olacak. Yeryüzündeki uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönüp dehşet içinde kalacak. ²⁶ Dünyanın başına gelecek felekteleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. ²⁷ O zaman İnsanoğlu’nun bulut içinde güç ve büyük görkemle geldiğini görecekler. ²⁸ Ama bu olaylar olmaya başlayınca, yukarı bakın ve başınızı kaldırın, çünkü kurtuluşunuz yakındır.”

²⁹ Yeşua onlara şu benzetmeyi anlattı: “İncir ağacına ve bütün ağaçlara bakın. ³⁰ Tomurcuklandıklarında, yazın yakın olduğunu kendiliğinizden bilirsiniz. ³¹ Aynı şekilde, bu olayların gerçekleştiğini gördüğünüzde, Tanrı’nın Krallığı’nın yakın olduğunu bilin. ³² Size doğrusunu söyleyeyim, bu olayların tümü yerine gelinceye dek bu nesil yok olmayacak. ³³ Gök ve yer ortadan kalkacak, ama benim sözlerim hiçbir şekilde ortadan kalkmayacaktır.”

³⁴ “Öyleyse kendinize dikkat edin! Yoksa yüreğiniz sefahat, sarhoşluk ve bu yaşamın kaygılarıyla dolar ve o gün ansızın başınıza gelir.

³⁵ Çünkü o gün yeryüzünde yaşayan herkesin üzerine bir tuzak gibi gelecektir. ³⁶ Bu nedenle, gerçekleşecek tüm bu olaylardan kurtulabilmek ve İnsanoğlu’nun önünde durabilmek için her an uyanık kalıp dua edin.”

³⁷ Yeşua gündüzleri tapınakta öğretiyor, geceleri Zeytin Dağı’na çekilip orada sabahlıyordu. ³⁸ Bütün halk sabah erkenden O’nu dinlemek için tapınağa akın ediyordu.

22

¹ Fısh denilen Mayasız Ekmek Bayramı yaklaşıyordu. ² Başkâhinlerle yazıcılar, Yeşua’yı öldürmenin bir yolunu arıyor ama halktan da korkuyorlardı. ³ Şeytan, Onikiler’den biri olup İskariot olarak bilinen Yahuda’nın içine girdi. ⁴ Yahuda gidip başkâhinlerle ve tapınak koruyucularının komutanlarıyla Yeşua’yı nasıl onların eline teslim edeceğini görüştü. ⁵ Onlar memnun oldular ve kendisine para vermeyi kabul ettiler. ⁶ Bunu kabul eden Yahuda, ortalığın تنها olduğu bir zamanda Yeşua’yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı. ⁷ Fısh kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. ⁸ Yeşua, Petrus’la Yuhanna’yı, “Gidin Fısh yemeğini birlikte yiyebilmemiz için hazırlık yapın” diyerek önden gönderdi.

⁹ Ona, “Nerede hazırlık yapmamızı istersin?” diye sordular.

¹⁰ Onlara şöyle dedi: “Kente girdiğinizde, testiyle su taşıyan bir adam karşınıza çıkacak. Adamı gideceği eve kadar takip edin. ¹¹ Evin sahibine şöyle deyin: ‘Öğretmen size, öğrencilerimle birlikte Fısh yemeğini yiyebileceğim misafir odası nerede?’ diye soruyor.” ¹² Size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Hazırlıkları orada yapın.”

¹³ Öğrenciler gittiklerinde, her şeyi Yeşua’nın kendilerine söylemiş olduğu gibi buldular ve Fısh yemeğini hazırladılar. ¹⁴ Vakit gelince Yeşua on iki elçisiyle birlikte sofraya oturdu. ¹⁵ Yeşua onlara, “Ben acı çekmeden önce bu Fısh yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok istedim” dedi. ¹⁶ “Size şunu söyleyeyim, Tanrı’nın Krallığı’nda yetkinliğe erişene dek, Fısh yemeğini artık bir daha kesinlikle yemeyeceğim.”

17 Sonra bir kâse aldı ve şükrettikten sonra, “Bunu alın ve aranızda paylaşın” dedi. 18 “Size şunu söyleyeyim, Tanrı'nın Krallığı gelene dek asmanın ürününden bir daha içmeyeceğim.”

19 Sonra eline ekmek aldı. Şükrettikten sonra böldü ve onlara vererek, “Bu sizin uğrunuza verilen benim bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın” dedi. 20 Aynı şekilde, akşam yemeğinden sonra kâseyi alarak şöyle dedi: “Bu kâse sizin için dökülen kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır. 21 Ama işte, bana ihanet edenin eli benimle birlikte sofradadır. 22 İnsanoğlu, kendisi için belirlenmiş olan yoldan gidiyor. Ama O'na ihanet eden adamın vay haline!”

23 Elçiler böyle bir şeyi kimin yapabileceğini kendi aralarında tartışmaya başladılar. 24 Ayrıca aralarında, hangisinin daha büyük olduğu konusunda da bir anlaşmazlık çıktı. 25 Yeşua onlara şöyle dedi: “Ulusların kralları kendi ulusları üzerinde egemen kesilirler. Yöneticileri de kendilerine, iyiliksever unvanını yakıştırırlar. 26 Ama siz böyle olmaya-caksınız. Tam tersine aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun. Yöneten de hizmet eden gibi olsun. 27 Kim daha büyük, sofrada oturan mı, hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Ama ben hizmet eden biri gibi aranızdayım. 28 Sizler denendiğim zamanlarda benimle birlikte dayanmış olanlarsınız. 29 Babam'ın bana verdiği gibi ben de size bir krallık veriyorum. 30 Öyle ki, krallığımda soframda yiyip içersiniz. Tahtlarda oturup İsrail'in on iki oymağını yargılayasınız.”

31 Efendi şöyle dedi: “Simon, Simon, bakın, Şeytan sizleri buğday gibi kalburdan geçirmek için izin almıştır. 32 Ben imanının dayansın diye senin için dua ettim. Sen de geri döndüğünde kardeşlerine destek ol.”

33 Simon Yeşua'ya, “Efendimiz, seninle birlikte zindana da, ölüme de hazırım” dedi.

34 Yeşua, “Sana şunu söyleyeyim, Petrus, bugün horoz ötmeden önce, beni tanıdığını üç kez inkâr edeceksin” dedi.

35 Onlara, “Ben sizi kesesiz, torbasız ve çarüksüz gönderdiğimde, bir eksiginiz var mıydı?” diye sordu.

“Hiçbir eksikimiz yoktu” dediler.

36 Sonra onlara, “Ama şimdi para kesesi olan da, torbası olan da yanına alsın. Kılıcı olmayan giysisini satıp bir kılıç alsın. 37 Size şunu söyleyeyim, benimle ilgili yazılmış olan şu sözün yerine gelmesi gerekir: ‘O, suçlularla bir sayıldı.’ Benimle ilgili yazılanlar gerçekten gerçekleşiyor” dedi.

38 “Efendimiz, işte, işte iki kılıç” dediler. O da onlara, “Yeter artık!” dedi.

39 Yeşua dışarı çıktı, her zaman olduğu gibi Zeytin Dağı'na gitti.

Öğrencileri de onu izledi. 40 Oraya varınca onlara, “Dua edin ki, ayartılmayasınız” dedi.

41 Onlardan bir taş atımı kadar uzaklaştı. Orada diz çöküp dua etti.

42 “Baba, eğer istersen bu kâseyi benden uzaklaştır. Yine de benim isteğim değil, seninki olsun” dedi.

43 Gökten bir melek Yeşua'ya görünerek O'nu güçlendirdi. 44 Derin bir acı içinde olduğundan daha hararetle dua etti. Teri yere düşen iri kan damlaları gibi toprağa düşüyordu.

45 Yeşua duadan kalkıp öğrencilerin yanına geldi. Onları kederden uyumuş buldu.

46 Onlara, “Niçin uyuyorsunuz? Kalkıp dua edin ki saptırılmayasınız” dedi.

47 O daha konuşurken bir kalabalık belirdi. Önlerinden Onikiler'den biri, Yahuda yürüyordu. Yahuda öpmek için Yeşua'ya yaklaştı. 48 Yeşua ona, “Yahuda, İnsanoğlu'nu bir öpücükle mi ele veriyorsun?” dedi.

49 Yeşua'nın yanındakiler olacakları anlayınca, “Efendimiz, kılıçla vuralım mı?” dediler.

50 İçlerinden biri başkâhinin hizmetkârına vurduğu gibi sağ kulağını kesti.

⁵¹ Ama Yeşua, “**Bırakın en azından şunu yapayım**” dedi ve sonra hizmetkârın kulağına dokunup onu iyileştirdi. ⁵² Yeşua kendisini yakalamaya gelen başkâhinlere, tapınak görevlileri ve ileri gelenlere şöyle dedi: “**Neden bir haydutmuşum gibi kılıç ve sopalarla geldiniz?** ⁵³ **Her gün tapınakta sizin aranızdaydım, bana el sürmediniz. Ama bu, sizin saatinizdir ve karanlığın egemen olduğu saattir.**”

⁵⁴ Yeşua’yı yakalayıp başkâhinin evine götürdüler. Petrus onları uzaktan takip ediyordu. ⁵⁵ Avlunun ortasında ateş yakıp çevresinde oturduklarında, Petrus da onların arasında oturdu. ⁵⁶ Bir hizmetçi kız ateşin ışığında oturan Petrus’u gördü. Onu dikkatlice süzerek, “Bu adam da O’nunla birlikteydi” dedi

⁵⁷ Ama Petrus, “Kadın, O’nu tanımıyorum” diyerek Yeşua’yı inkâr etti.

⁵⁸ Bir süre sonra onu gören başka biri, “Sen de onlardansın!” dedi. Ama Petrus, “Değilim, arkadaş!” dedi.

⁵⁹ Aradan yaklaşık bir saat geçtikten sonra, yine bir başkası kendinden emin bir tavırla, “Gerçekten bu adam da O’nunla birlikteydi. Çünkü o bir Galileli!” dedi.

⁶⁰ Ama Petrus, “Arkadaş, neden söz ettiğini bilmiyorum!” dedi. Tam o sırada Petrus daha konuşurken horoz öttü. ⁶¹ Efendi dönüp Petrus’a baktı. O zaman Petrus Efendi’nin kendisine, “**Horoz ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin**” dediğini hatırladı. ⁶² Dışarı çıkıp acı acı ağladı.

⁶³ Yeşua’yı göz altında tutan adamlar O’nunla alay edip O’nu dövdüler.

⁶⁴ Gözlerini bağlayıp, “Peygamberlikte bulun bakalım! Sana vuran kim?” diye soruyorlardı. ⁶⁵ O’na daha bir sürü aşağılayıcı söz söylediler.

⁶⁶ Gün ağarınca, başkâhinler, yazıcılar ve halkın ileri gelenleri toplandılar. Yeşua’yı Kurul’un önüne götürdüler. ⁶⁷ O’na, “Eğer sen Mesih isen, söyle bize” dediler.

Yeşua onlara, “**Söylesem inanmayacaksınız.** ⁶⁸ **Size soru sorsam, kesinlikle yanıtlamayacak, beni bırakmayacaksınız.** ⁶⁹ **Bundan böyle İnsanoğlu, kudretli Tanrı’nın yanında oturacaktır**” dedi.

⁷⁰ Hepsi, “Öyleyse sen Tanrı’nın Oğlu musun?” dediler. Onlara, “**Söylediğiniz gibi, Ben’im**” dedi.

⁷¹ “Artık daha fazla tanığa ihtiyacımız yok ki! İşte kendi ağzından işittik!” dediler.

23

¹ Sonra bütün kurul üyeleri kalkıp Yeşua’yı Pilatus’un önüne götürdüler.

² O’nu şöyle suçlamaya başladılar: “Bu adamın ulusumuzu saptırdığını gördük. Sezar’a vergi ödenmesini yasaklıyor, kendisinin de Mesih, bir kral olduğunu söylüyor.”

³ Pilatus O’na, “Sen Yahudiler’in Kralı mısın?” diye sordu. “**Söylediğin gibidir**” yanıtını verdi.

⁴ Pilatus başkâhinlere ve kalabalığa, “Bu adamı suçlamak için hiçbir neden görmüyorum” dedi.

⁵ Ama onlar ısrarla, “Halkı kışkırtıyor. Yahudiye’nin her yanında öğretisini yaydı. Galile’den başlayıp buralara kadar geldi” dediler. ⁶ Pilatus, bunu duyunca, “Bu adam Galileli mi?” diye sordu. ⁷ Yeşua’nın Hirodes’in yönetimi altındaki bölgeden geldiğini öğrenince, O’nu o günlerde Yerusaleml’de bulunan Hirodes’e gönderdi.

⁸ Hirodes Yeşua’yı görünce çok sevindi. Uzun zamandır O’nu görmek istiyordu, çünkü O’nun hakkında çok şey duymuştu. Yapacağı bir mucizeye tanık olmayı umuyordu.

⁹ Yeşua’ya bir sürü soru sordu. Ama O hiç yanıt vermedi. ¹⁰ Başkâhinlerle yazıcılar ayağa kalkıp Yeşua’yı sert sözlerle suçladı. ¹¹ Hirodes de askerleriyle birlikte O’nu aşağılayıp alay etti. Hirodes O’na gösterişli bir giysi giydirip Pilatus’a geri gönderdi. ¹² Önceden birbirlerine düşman olan Hirodes ve Pilatus bu olayla o gün birbirleriyle dost oldular.

¹³ Pilatus başkâhinleri, yöneticileri ve halkı bir araya topladı. ¹⁴ Onlara, “Bu adam halkı yoldan saptırıyor suçlamasıyla bana getirdiniz. İşte, ben de O’nu sizin önünüzde sorguya

çektim ve kendisinde öne sürdüğünüz suçlardan hiçbirini bulamadım. ¹⁵ Belli ki Hirodes de bir suç bulamamış. Bakın O'nu bize geri gönderdi. O'nun ölüm cezasını gerektiren bir suç işlemediği ortadadır. ¹⁶ Bu nedenle O'nu dövdürüp salıvereceğim” dedi.

¹⁷ Pilatus'un her Fısıh Bayramı'nda onlar için bir kişiyi salıvermesi gerekiyordu. ¹⁸ Ama onlar hep bir ağızdan, “Bu adamı ortadan kaldır! Bize Barabba'yı salıver!” diye bağırdılar. ¹⁹ Barabba kentte çıkan bir isyana katılmaktan ve adam öldürmekten hapse atılmıştı.

²⁰ Sonra Yeşua'yı salıvermek isteyen Pilatus onlara yeniden seslendi.

²¹ Ama onlar ise, “Çarmıha ger! Onu çarmıha ger!” diye bağırmaı sürdürdüler.

²² Üçüncü kez onlara, “Neden? Bu adam ne kötülük yaptı ki? O'nda ölüm cezasını gerektiren bir suç bulamadım. Bu nedenle O'nu dövdürüp serbest bırakacağım” dedi.

²³ Ama onlar çarmıha gerilmesini isteyerek yüksek sesle bağırdılar. Sonunda halkın ve başkâhinlerin sesleri baskın çıktı. ²⁴ Pilatus, istediklerinin yapılmasına karar verdi. ²⁵ İsyân ve adam öldürmekten hapse atılan, onların istediği kişiyi salıverdi. Ama Yeşua'yı onlara teslim etti.

²⁶ Yeşua'yı götürürken, Kireneli Simon adında bir adam kırdan dönüyordu. Onu Yeşua'nın çarmıhını taşıması için yakaladılar. Çarmıhı sırtına yükleyip Yeşua'nın ardından yürüttüler.

²⁷ Halktan büyük bir topluluk Yeşua'nın ardından gidiyordu. Yas tutan ve O'nun için ağıt yakan kadınlar da bunların arasındaydı. ²⁸ Yeşua onlara dönerek, “**Ey Yerusâlem kızları, benim için ağlamayın, kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın.** ²⁹ **Çünkü işte, öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler.**

³⁰ **O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün' ve tepelere, 'Bizi örtün' demeye başlayacaklar.**

³¹ **Bunları yaş ağaca yaparlarsa, kuruya neler yapmazlar?”** dedi.

³² Ayrıca Yeşua'yla birlikte idam edilmek üzere iki suçlu daha götürülüyordu.

³³ “Kafatası” denilen yere geldiklerinde Yeşua'yı, biri sağında diğeri solunda olmak üzere iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler.

³⁴ Yeşua, “**Baba, onları bağışla, çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar**” dedi.

Kura çekip O'nun giysilerini aralarında paylaştılar. ³⁵ Halk durmuş izliyordu. Yanlarındaki yöneticiler O'nunla alay ederek, “Başkalarını kurtardı. Eğer gerçekten Tanrı'nın Mesih'i, seçilmiş kişiyse kendini kurtarsın bakalım!” diyorlardı.

³⁶ Askerler de O'nunla alay ettiler, yanına gelip sirke verdiler. ³⁷ “Eğer Yahudiler'in Kralı isen, kendini kurtar!” dediler.

³⁸ Başının üzerinde Grekçe, Latince ve İbranice harflerle yazılmış şu yafta vardı: “YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR.”

³⁹ Çarmıha asılan suçlulardan biri, “Eğer Mesih isen, kendini de bizi de kurtar!” diyerek O'na hakaret etti.

⁴⁰ Ama diğeri suçlu onu azarladı. “Sende Tanrı korkusu yok mu? Sen de aynı cezayı çekiyorsun. ⁴¹ Biz gerçekten hak etmiş olduğumuz cezayı çekiyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Ama bu adam hiçbir kötülük yapmadı” dedi. ⁴² Sonra Yeşua'ya, “Efendimiz, krallığına girdiğinde beni hatırla” dedi.

⁴³ Yeşua ona, “**Sana doğrusunu söyleyeyim, bugün sen benimle birlikte cennette olacaksın**” dedi.

⁴⁴ Öğleyin on iki sularından üçe kadar tüm ülkenin üzerine karanlık çöktü. ⁴⁵ Güneş karardı, tapınağın perdesi ortadan ikiye yırtıldı. ⁴⁶ Yeşua yüksek sesle, “**Baba, ruhumu senin ellerine teslim ediyorum!**” diye bağırdı. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

⁴⁷ Bu olaya tanık olan yüzbaşı Tanrı'yı yücelterek, “Hiç kuşkusuz, bu adam doğru biriydi” dedi. ⁴⁸ Olanları görmek için toplanan halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döverek eve döndüler. ⁴⁹ Yeşua'nın bütün tanıdıkları ve O'nunla birlikte Galile'den gelmiş olan kadınlar uzakta durmuş, olanları izliyorlardı.

⁵⁰ Yüksek Kurul üyesi Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı.

⁵¹ Yusuf Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. Tanrı'nın Krallığı'nı umutlu bekleyen bir Yahudi olan Yusuf Aramatya Kenti'ndendi. ⁵² Pilatus'a gidip Yeşua'nın cesedini istedi. ⁵³ Cesedi indirip keten bir beze sardı ve O'nu daha önce kimsenin yatırılmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. ⁵⁴ Hazırlık Günü'ydü ve Şabat başlamak üzereydi. ⁵⁵ Galile'den Yeşua'yla birlikte gelen kadınlar Yusuf'un peşinden gittiler. Mezarı ve cesedinin nereye yatırıldığını gördüler. ⁵⁶ Sonra geri dönüp baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Şabat Günü kuralına göre dinlendiler.

24

¹ Kadınlar haftanın ilk günü, şafak sökerken, hazırladıkları baharatları yanlarına alıp mezara gittiler. ² Taşı mezarın girişinden yuvarlanmış buldular. ³ İçeri girdiklerinde Efendi Yeşua'nın cesedini bulamadılar. ⁴ Onlar bu durumun şaşkınlığını henüz üzerlerinden atamadan, ansızın göz kamaştırıcı parlaklıkta giysiler kuşanmış iki adam yanlarında belirdi. ⁵ Kadınlar dehşete kapılıp yüzlerini yere eğdiler.

Adamlar ise, "Diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz? ⁶ O burada değil, dirildi. Daha Galile'deyken size neler söylediğini hatırlayın. ⁷ İnsanoğlu'nun günahkâr insanların eline teslim edilmesi, çarmıha gerilmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini bildirmişti" dedi.

⁸ Kadınlar Yeşua'nın bu sözlerini hatırladılar. ⁹ Mezardan geri dönüp olup bitenleri Onbirler'e ve diğerlerine anlattılar. ¹⁰ Bunları elçilere bildirenler, Mecdelli Meryem, Yohanna, Yakup'un annesi Meryem ve onlarla birlikte olan diğer kadınlardı. ¹¹ Ne var ki anlatılanlar elçilere saçma geldi ve onlara inanmadılar. ¹² Ama Petrus kalkıp mezara koştu. Eğilip içeri baktığında orada duran keten bezlerden başka bir şey görmedi. Olayın şaşkınlığı içinde oradan uzaklaşıp evine geri döndü.

¹³ O gün öğrencilerden ikisi, Yeruşalem'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan Emmaus adlı bir köye gidiyorlardı. ¹⁴ Olup bitenler üzerinde birbirleriyle konuşuyorlardı. ¹⁵ Öğrenciler birlikte konuşup olanları anlamaya çalışırken, Yeşua'nın kendisi yaklaştı ve onlarla birlikte yürümeye başladı. ¹⁶ Ne var ki onların gözleri O'nu tanımaktan yoksun bırakılmıştı. ¹⁷ Yeşua onlara, "Yolda yürürken ne tartışıyordunuz ve neden böyle üzgünsünüz?" dedi.

¹⁸ İçlerinden Kleopas adında olan O'na, "Bu günlerde Yeruşalem'de olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye yanıtladı.

¹⁹ Onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi.

O'na, "Nasıralı Yeşua'ya ilişkin olaylar" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde hem sözü hem de eylemleri bakımından güçlü bir peygamberdi. ²⁰ Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ettiler ve çarmıha gerdirdiler. ²¹⁻²² Ama biz İsrail'i kurtaracak kişinin O olacağını ummuştuk. Üstelik bütün bunlar olduktan üç gün sonra, aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Sabahın çok erken saatinde mezara gitmişler. ²³ Cesedini bulamayınca, O'nun yaşadığını bildiren meleklerle ilgili bir görüm gördüklerini söylemek için çıka geldiler. ²⁴ Bazılarımız mezara gitti ve tıpkı kadınların söylediği gibi mezarı buldular. Ama O'nu görmemişler."

²⁵ Yeşua onlara, "Sizi akılsızlar, peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davrananlar! ²⁶ Mesih'in bu acıları çekmesi ve kendi yüceliğine kavuşması gerekmiyor muydu?" dedi. ²⁷ Musa ve tüm peygamberlerden başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili şeyleri onlara açıkladı. ²⁸ Gidecekleri köye yaklaştıklarında Yeşua daha ileri gidecekmiş gibi davrandı.

²⁹ Ama onlar, "Bizimle kal, çünkü neredeyse akşam oluyor, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar.

Yeşua onlarla kalmak için içeri girdi. ³⁰ Onlarla birlikte sofraya oturduktan sonra Yeşua ekmeği alıp şükretti. Ardından ekmeği bölerek onlara verdi. ³¹ İşte o zaman onların gözleri açıldı ve O'nu tanıdılar. Sonra Yeşua gözden kayboldu. ³² Birbirlerine, “Yol boyunca bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarpıyordu?” dediler. ³³ Tam o saatte kalkıp Yerusaleml'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplanmış buldular.

³⁴ Bunlar, “Efendi gerçekten dirildi ve Simon'a göründü!” diyorlardı.

³⁵ Onlar da yolda olup bitenleri ve ekmeği böldüğü zaman Yeşua'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

³⁶ Onlar bunları konuşurken, Yeşua'nın kendisi gelip aralarında durdu. Onlara, “**Size esenlik olsun**” dedi.

³⁷ Ama dehşete kapıldılar, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuyla doldular.

³⁸ Onlara, “**Neden sıkıntı duyuyorsunuz? Yüreğinizde neden kuşkulara yer veriyorsunuz? ³⁹ Ellerime ve ayaklarıma bakın, gerçekten benim. Bana dokunun ve görün. Hayaletin eti ve kemiği yoktur, ama görüyorsunuz benim var**” dedi. ⁴⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. ⁴¹ Öğrenciler sevinçten şaşkınlık içinde hala inanmazken onlara, “**Burada yiyecek bir şeyiniz var mı?**” diye sordu.

⁴² O'na bir parça kızarmış balık ve biraz bal peteği verdiler. ⁴³ Onları alıp önlerinde yedi. ⁴⁴ Yeşua onlara, “**Daha aranızdayken, Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olan her şeyin yerine gelmesi gerektiğini size söylemişim**” dedi.

⁴⁵ Sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilsinler diye zihinlerini açtı. ⁴⁶ Onlara şöyle dedi: “**Şöyle yazılmıştır: Mesih'in acı çekmesi ve üçüncü gün ölümden dirilmesi gerekir.** ⁴⁷ Böylece günahların bağışlanması için tövbe çağrısı Yerusaleml'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. ⁴⁸ Siz bunların tanıklarısınız. ⁴⁹ İşte, ben de Babam'ın vaadini size göndereceğim. Ama yücelerden gelecek güçle kuşanana dek Yerusaleml'de bekleyin.”

⁵⁰ Yeşua onları Beytanya'ya kadar götürdü. Ellerini kaldırıp onları kutsadı. ⁵¹ Onları kutsadığı sırada aralarından çekildi, göğe alındı. ⁵² O'na tapındılar ve büyük bir sevinçle Yerusaleml'e döndüler. ⁵³ Sürekli olarak tapınakta Tanrı'yı övüyor, yüceltiyorlardı. Amin.

YUHANNA

¹ Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı ile birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. ² O, başlangıçta Tanrı'yla birlikteydi. ³ Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz varlık kazanmadı. ⁴ Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı. ⁵ Işık karanlıkta parlar ve karanlık onu alt edemedi. ⁶ Tanrı tarafından gönderilen Yuhanna adlı bir adam geldi. ⁷ Tanıklık amacıyla, ışığa tanıklık edip herkes onun aracılığıyla iman etsin diye geldi. ⁸ O ışık değildi, ama ışığa tanıklık etmek üzere gönderildi. ⁹ Herkesi aydınlatan gerçek ışık dünyaya geldi.

¹⁰ O dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla yaratıldı, ama dünya O'nu tanımadı. ¹¹ Kendi halkına geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi.

¹² Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine, Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. ¹³ Onlar ne kandan, ne bedensel istekten ne de insan isteğinden doğdular. Tersine Tanrı'dan doğdular. ¹⁴ Söz insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini, Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. ¹⁵ Yuhanna O'nun hakkında tanıklık etti. Yüksek sesle şöyle dedi: "Sizlere, 'Benden sonra gelen benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur." ¹⁶ O'nun doluluğundan hepimiz lütuf üzerine lütuf aldık.

¹⁷ Çünkü Yasa Musa aracılığıyla verildi. Lütuf ve gerçek ise Yeşua Mesih aracılığıyla geldi. ¹⁸ Tanrı'yı hiç kimse hiçbir zaman görmedi. Baba'nın bağrında olan biricik Oğul O'nu ilan etti.

¹⁹ Yahudiler Yuhanna'ya, "Sen kimsin?" diye sormak için Yeruşalem'den kâhinlerle Levililer'i gönderdiklerinde Yuhanna'nın tanıklığı şöyleydi.

²⁰ İnkâr etmeden açıkça, "Ben Mesih değilim" dedi.

²¹ "Öyleyse kimsin? İlyas mısın?" diye sordular O da, "Değilim" dedi.

"Sen o peygamber misin?" "Hayır" dedi.

²² Sonra, "O zaman kendi hakkında ne diyorsun? Bize kim olduğunu söyle ki, bizi gönderenlere verecek bir yanıtımız olsun" dediler.

²³ Yuhanna, "Peygamber Yeşaya'nın dediği gibi, 'Efendi'nin yolunu düzleyin' diye çölde haykıranın sesiyim ben" dedi.

²⁴ Gönderilenler Ferisiler'dendi. ²⁵ Ona, "Madem Mesih, İlyas ya da o peygamber değilsen, neden vaftiz ediyorsun?" diye sordular.

²⁶ Yuhanna onlara şu karşılığı verdi: "Ben suyla vaftiz ediyorum, ama aranızda tanımadığınız biri duruyor. ²⁷ Benden sonra gelen, benden üstündür. Ben O'nun çarığının bağını çözmeye bile layık değilim." ²⁸ Tüm bunlar, Yuhanna'nın vaftiz ettiği Ürdün Irmağı'nın ötesindeki Beytanya'da oldu.

²⁹ Yuhanna ertesi gün Yeşua'nın kendisine doğru geldiğini gördüğünde şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! ³⁰ Kendisi için, 'Benden sonra benden üstün biri geliyor, çünkü O benden önce vardı' diye bildirdiğim kişi budur.

³¹ Ben O'nu tanıımıyordum, ama İsrail'in O'nu tanıması için suyla vaftiz etmeye geldim."

³² Yuhanna tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un gökten güvercin gibi indiğini ve O'nun üzerinde durduğunu gördüm. ³³ Ben O'nu tanıımıyordum, ama suyla vaftiz etmem için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'ta vaftiz eden O'dur' dedi. ³⁴ Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ediyorum."

³⁵ Ertesi gün Yuhanna iki öğrencisiyle birlikte ayakta duruyordu.

³⁶ Oradan geçen Yeşua'ya bakıp, "İşte, Tanrı Kuzusu!" dedi. ³⁷ Bunu duyan iki öğrenci Yeşua'nın ardından gittiler. ³⁸ Yeşua dönüp onların peşinden geldiklerini görünce, "**Ne arıyorsunuz?**" dedi.

O'na, "Rabbuni, nerede kalıyorsun?" dediler. 'Rabbuni' öğretmenim anlamına gelir.

³⁹ Onlara, "**Gelin ve görün**" dedi.

Gelip O'nun nerede kaldığını gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. ⁴⁰ Yuhanna'yı duyup Yeşua'nın peşinden giden iki kişiden biri Simon Petrus'un kardeşi Andreas'tı. ⁴¹ Andreas ilkin kendi kardeşi Simon'u buldu ve ona, "Mesih'i bulduk!" dedi. Mesih, meshedilmiş olan demektir. ⁴² Andreas kardeşini Yeşua'ya götürdü. Yeşua ona baktı, "**Sen Yuhanna'nın oğlu Simon'sun. Adın Kefas olacak**" dedi. Kefas kaya anlamındadır. ⁴³ Yeşua, ertesi gün Galile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, "**Ardımdan gel**" dedi. ⁴⁴ Filipus, Andreas ve Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. ⁴⁵ Filipus, Natanel'i buldu ve ona, "Musa'nın Yasa'da bildirdiği ve peygamberlerin hakkında yazdığı kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı Yeşua'yı bulduk" dedi.

⁴⁶ Natanel ona, "Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?" dedi. Filipus ona, "Gel de gör" dedi.

⁴⁷ Yeşua, Natanel'in kendisine doğru geldiğini gördü ve onun hakkında, "**İşte, kendisinde hile olmayan gerçek bir İsraili!**" dedi.

⁴⁸ Natanel O'na, "Beni nereden tanıyorsun?" dedi.

Yeşua ona, "**Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altındayken seni gördüm**" dedi.

⁴⁹ Natanael O'na, "Öğretmenimiz, sen Tanrı'nın Oğlu'sun! Sen İsrail'in Kralı'sın!" dedi.

⁵⁰ Yeşua ona, "**Sana, 'Seni incir ağacının altında gördüm' dediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin!**" dedi.

⁵¹ Ona, "**Size doğrusunu söyleyeyim, bundan sonra göğün açıldığını ve Tanrı'nın meleklerinin İnsanoğlu'nun üzerine yükselip indiklerini göreceksiniz**" dedi.

2

¹ Üçüncü gün, Galile'nin Kana kentinde bir düğün vardı. Yeşua'nın annesi de oradaydı. ² Yeşua da öğrencileriyle birlikte düğüne davet edilmişti. ³ Şarapları tükenince Yeşua'nın annesi O'na, "Şarapları kalmadı" dedi.

⁴ Yeşua ona, "**Kadın, bunun seninle benimle ne ilgisi var? Benim vaktim henüz gelmedi**" dedi.

⁵ Annesi hizmetkârlara, "Size ne derse onu yapın" dedi. ⁶ Orada Yahudiler'in geleneksel temizliği için koyulmuş, her biri seksen ile yüz yirmi litre su alan altı taş küp vardı. ⁷ Yeşua onlara, "**Küpleri suyla doldurun**" dedi. Böylece küpleri ağızına kadar doldurdular. ⁸ Onlara, "**Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün**" dedi. Onlar da bunu yaptılar. ⁹ Şölen başkanı, şarap haline gelen suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu ama getiren hizmetkârlar biliyordu.

Şölen başkanı güveyi çağırıldı. ¹⁰ Ona, "Herkes önce iyi şarabı sunar, bol bol içildikten sonra da kötüyü çıkarır. Ama sen iyi şarabı şu ana dek sakladın!" dedi. ¹¹ Yeşua, bu ilk belirtiyi Galile'nin Kana Köyünde yaptı ve yüceliğini gösterdi. Öğrencileri de O'na iman ettiler.

¹² Bundan sonra kendisi, annesi, kardeşleri ve öğrencileri Kafarnahum'a gidip orada birkaç gün kaldılar. ¹³ Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı ve Yeşua Yerusaleml'e gitti. ¹⁴ Yeşua sığır, koyun, güvercin satanları ve para bozanları tapınakta otururken buldu. ¹⁵ İpten bir kamçı yaparak koyunlar ve sığırlarla birlikte hepsini tapınaktan dışarı attı. Para bozanların paralarını çevreye saçıp masalarını devirdi. ¹⁶ Güvercinleri satanlara, "**Bunları buradan çıkarın! Babam'ın evini pazar yerine çevirmeyin!**" dedi. ¹⁷ Öğrencileri, "Evin için gösterdiğim gayret beni yiyip bitirecek" diye yazılmış olan sözü hatırladılar.

¹⁸ Bunun üzerine Yahudiler O'na, "Bunları yaptığına göre bize nasıl bir belirti göstereceksin?" diye sordular.

¹⁹ Yeşua onlara, "**Bu tapınağı yıkın, üç gün içinde onu yeniden kuracağım**" diye yanıtladı.

²⁰ Bunun üzerine Yahudiler, "Bu tapınağı inşa etmek kırk altı yıl sürdü! Üç günde mi kuracaksın?" ²¹ Oysa Yeşua'nın sözünü ettiği tapınak kendi bedeniydi. ²² Bu nedenle

Yeşua ölümünden diriltildiğinde, öğrencileri O'nun bu sözünü hatırladılar. Kutsal Yazı'ya ve Yeşua'nın söylemiş olduğu söze iman ettiler.

²³ Fısıh Bayramı'nda, Yeruşalem'deyken, Yeşua'nın yaptığı belirtileri gören birçok kişi O'nun adına iman etti. ²⁴ Ama Yeşua bütün insanları tanıdığı için onlara güvenmiyordu. ²⁵ İnsana ilişkin kimsenin O'na tanıklık etmesine ihtiyacı yoktu. Çünkü insan yüreğinden geçenleri biliyordu.

3

¹ Yahudiler'in Ferisiler'den olan Nikodim adında bir önderi vardı. ² Bir gece Yeşua'ya gelerek, "Rabbuni, senin Tanrı'dan gelen bir öğretmen olduğunu biliyoruz. Çünkü Tanrı kendisiyle birlikte olmadıkça, hiç kimse senin yaptığın bu mucizeleri yapamaz" dedi.

³ Yeşua ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça, Tanrı'nın Krallığı'nı göremez" dedi.

⁴ Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu.

⁵ Yeşua şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sudan ve Ruh'tan doğmadıkça, Tanrı'nın Krallığı'na giremez. ⁶ Bedenden doğan bedendir. Ruh'tan doğan ruhtur. ⁷ Sana, 'Yeniden doğmalısın' dediğime şaşma. ⁸ Rüzgâr dilediği yerde eser, sesini duyarsın, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh'tan doğan herkes de böyledir."

⁹ Nikodim Yeşua'ya, "Bunlar nasıl olabilir?" diye sordu.

¹⁰ Yeşua ona şu karşılığı verdi: "Sen İsrail'in öğretmeniysen bunları anlamıyor musun? ¹¹ Sana doğrusunu söyleyeyim, biz bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze tanıklık ediyoruz ve siz bizim tanıklığımızı kabul etmiyorsunuz. ¹² Size yeryüzüyle ilgili şeyleri söylediğimde inanmazsanız, gökle ilgili şeyleri söylediğimde nasıl inanırsınız?"

¹³ Gökten inmiş olan, İnsanoğlu'ndan başkası göğe çıkmamıştır.

¹⁴ Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırıdıysa, İnsanoğlu da öyle yukarı kaldırılmalıdır. ¹⁵ Öyle ki, O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁶ Çünkü Tanrı dünyayı o kadar sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. O'na iman eden hiç kimse mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. ¹⁷ Çünkü Tanrı, Oğlu'nu dünyayı yargılamak için dünyaya göndermedi. Dünya O'nun aracılığıyla kurtulsun diye gönderdi. ¹⁸ O'na iman eden yargılanmaz. İman etmeyen zaten yargılanmıştır, çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir. ¹⁹ Yargı da şudur: Dünyaya ışık geldi, ama insanlar ışıktan çok karanlığı sevdiler. Çünkü yaptıkları işler kötüydü. ²⁰ Çünkü kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa gelmez. ²¹ Ama gerçeği yerine getiren kişi, yaptıklarının Tanrı'ya dayalı olduğu ortaya çıksın diye ışığa gelir."

²² Bundan sonra Yeşua, öğrencileriyle birlikte Yahudiye diyarına geldi. Orada onlarla bir süre kaldı ve vaftiz etti. ²³ Yuhanna da Salim yakınlarındaki Aynon'da vaftiz ediyordu. Çünkü orada çok su vardı. Birçokları gelip vaftiz oluyordu. ²⁴ Yuhanna henüz hapse atılmamıştı.

²⁵ Yuhanna'nın öğrencileriyle bazı Yahudiler arasında temizlenme konusunda bir tartışma çıktı. ²⁶ Öğrencileri Yuhanna'ya gelip ona şöyle dediler: "Öğretmenimiz, Ürdün Irmağı'nın ötesinde birlikte olduğun ve kendisi için tanıklık ettiğin kişi vaftiz ediyor ve herkes O'na gidiyor."

²⁷ Yuhanna şöyle yanıt verdi: "Bir adam, kendisine gökten verilmedikçe hiçbir şey alamaz. ²⁸ 'Ben Mesih değilim, O'nun öncüsü olarak gönderildim' dediğime siz kendiniz tanıksınız. ²⁹ Gelin kiminse güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu, sesini duyunca çok sevinir. Böylece benim sevincim doruğa ulaştı.

³⁰ O yükselmeli, bense küçülmeliyim. ³¹ Yukarıdan gelen herkesten üstündür. Topraktan olan, toprağa aittir ve topraktan söz eder. Gökten gelen herkesten üstündür. ³² Gördüğüne, işittiğine tanıklık eder; ama hiç kimse O'nun tanıklığını kabul etmez. ³³ O'nun tanıklığını kabul eden, Tanrı'nın gerçek olduğuna mührünü basmıştır. ³⁴ Çünkü Tanrı'nın gönderdiği kişi Tanrı'nın sözlerini söyler. Çünkü Tanrı, Ruh'u ölçsüz verir. ³⁵ Baba Oğul'u sever ve her şeyi O'nun eline vermiştir. ³⁶ Oğul'a iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Ama Oğul'un sözünü dinlemeyen yaşamı görmeyecektir. Tanrı'nın gazabı onun üzerinde kalır.”

4

¹ Efendi, Ferisiler'in, Yeşua'nın Yuhanna'dan daha çok öğrenci topladığını ve vaftiz ettiğini duyduğunu öğrendi. ² Oysa Yeşua'nın kendisi değil, öğrencileri vaftiz ediyorlardı. ³ Yeşua Yahudiye'den ayrılıp Galile'ye gitti. ⁴ Yolculuk sırasında Samiriye'den geçmesi gerekiyordu.

⁵ Samiriye'nin Sihar denilen kentine geldi. Burası Yakup'un kendi oğlu Yusuf'a vermiş olduğu toprağın yakınındaydı. ⁶ Yakup'un kuyusu oradaydı. Yolculuktan yorulmuş olan Yeşua kuyunun yanına oturdu. Vakit öğleyin on iki sularıydı. ⁷ Samiriyeli bir kadın su çekmeye geldi. Yeşua ona, **“Bana su ver içeyim”** dedi. ⁸ Çünkü öğrencileri yiyecek almak için kente gitmişti.

⁹ Samiriyeli kadın O'na, “Sen bir Yahudi'sin. Nasıl olur da benden, Samiriyeli bir kadından su istersin?” dedi. Yahudiler'in Samiriyeliler'le ilişkileri yoktur.

¹⁰ Yeşua ona, **“Eğer sen Tanrı'nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O'ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi”** dedi.

¹¹ Kadın O'na, “Efendim, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin” dedi. “Peki bu yaşam suyunu nereden bulacaksın? ¹² Sen, bu kuyuyu bize veren, kendisi, çocukları ve sığırları ondan içmiş olan atamız Yakup'tan daha mı büyüksün?”

¹³ Yeşua ona şu karşılığı verdi: **“Bu sudan her içen yine susar. ¹⁴ Ama benim vereceğim sudan içen bir daha asla susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak.”**

¹⁵ Kadın, “Efendim, bu suyu bana ver ki, bir daha susamayayım, ne de buralara kadar su çekmeye geleyim” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, **“Git, kocanı çağır ve buraya gel”** dedi.

¹⁷ Kadın, “Kocam yok” diye yanıtladı.

Yeşua ona, **“Kocam yok demekle doğru söyledin. ¹⁸ Çünkü beş kocaya vardın ve şimdi birlikte yaşadığın kişi kocan değil. Bu konuda gerçeği söyledin”** dedi.

¹⁹ Kadın O'na, “Efendim, anlıyorum ki sen bir peygambersin.

²⁰ Atalarımız bu dağda tapındılar ve siz Yahudiler, tapınılması gereken yerin Yeruşalem'de olduğunu söylüyorsunuz.”

²¹ Yeşua ona şöyle dedi: **“Kadın, inan bana, öyle bir vakit geliyor ki, Baba'ya ne bu dağda, ne de Yeruşalem'de tapınacaksınız! ²² Siz bilmediğiniz şeylere tapıyorsunuz. Biz bildiğimize tapıyoruz. Çünkü kurtuluş Yahudiler'den gelir. ²³ Ama hakiki olarak tapınanların Baba'ya ruhta ve gerçekte tapınacakları saat geliyor. İşte o vakit şimdidir. Çünkü Baba kendisine böyle tapınanları arıyor. ²⁴ Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar.”**

²⁵ Kadın O'na, “Mesih denen meshedilmiş Olan'ın geleceğini biliyorum” dedi. “Geldiği zaman bize her şeyi bildirecek.”

²⁶ Yeşua ona, **“Seninle konuşan ben, O'yum”** dedi. ²⁷ Bunun üzerine öğrencileri geldi. Bir kadınla konuşmasını şaşkınlıkla karşıladılar. Yine de hiçbiri “Ne arıyordun?” ya da “Neden onunla konuşuyordun?” diye sormadı. ²⁸ Böylece kadın su testisini bırakıp kente gitti ve halka şöyle dedi: ²⁹ “Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih olabilir mi?”

³⁰ Halk kentten çıkmış Yeşua'ya geliyordu. ³¹ Bu arada öğrenciler, “Öğretmenimiz, bir şeyler ye” diyordu.

³² Ama Yeşua onlara, “Benim sizin bilmediğiniz bir yiyeceğim var” dedi.

³³ Bunun üzerine öğrenciler birbirlerine, “Acaba biri O'na yiyecek mi getirdi?” diyorlardı.

³⁴ Yeşua onlara, “Benim yemeğim, beni gönderenin isteğini yerine getirmek ve O'nun işini tamamlamaktır” dedi. ³⁵ “ ‘Ekinleri biçmeye daha dört ay var’ demiyor musunuz? Bakın, size söylüyorum, başınızı kaldırın ve tarlalara bakın. Ekinler zaten sararmış, biçilmeye hazır durumda. ³⁶ Biçen ücretini alır ve sonsuz yaşam için ürün toplar. Öyle ki, eken de, biçen de birlikte sevinir. ³⁷ Çünkü, ‘Biri eker, diğeri biçer’ sözü burada doğrudur. ³⁸ Ben sizi, emek vermediğiniz bir ürünü biçmeye gönderdim. Başkaları çalıştı, siz ise onların emeğinden faydalandınız.”

³⁹ O kentten birçok Samiriyeli, “Yaptığım her şeyi bana söyledi” diye tanıklık eden kadının sözünden dolayı O'na iman etti. ⁴⁰ Samiriyeliler yanına gelip yanlarında kalması için O'na yalvardılar. O da orada iki gün kaldı. ⁴¹ Daha birçokları O'nun sözüne iman etti. ⁴² Kadına, “Bizim iman etmememizin nedeni artık senin konuşman değil” dediler. “Çünkü kendimiz duyduk ve O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olan Mesih olduğunu biliyoruz.”

⁴³ İki gün sonra Yeşua oradan ayrılıp Galile'ye gitti. ⁴⁴ Çünkü Yeşua'nın kendisi, bir peygamberin kendi ülkesinde saygı görmediğine tanıklık etmişti. ⁴⁵ Böylece Galile'ye geldiğinde, bayramda Yerusalemler'de yaptığı her şeyi gören Galileliler O'nu iyi karşıladılar. Onlar da bayramda Yerusalemler'e gitmişlerdi. ⁴⁶ Yeşua, suyu şaraba dönüştürdüğü Galile'nin Kana Köyüne tekrar geldi. Oğlu Kafarnahum'da hasta olan bir saray memuru vardı. ⁴⁷ Adam Yeşua'nın Yahudiye'den Galile'ye geldiğini duyunca yanına gitti. Ölüm döşeğinde yatan oğlunu gelip iyileştirmesi için O'na yalvardı. ⁴⁸ Yeşua ona, “Belirtiler ve harikalar görmedikçe, asla iman etmeyeceksiniz” dedi.

⁴⁹ Saray memuru O'na, “Efendim, çocuğum ölmeden yetiş” dedi. ⁵⁰ Yeşua ona, “Git, oğlun yaşayacak” dedi. Adam, Yeşua'nın kendisine söylediği söze inandı ve yoluna gitti. ⁵¹ O daha yoldayken, hizmetkârları onu karşıladılar ve “Çocuğunuz yaşıyor!” dediler. ⁵² Oğlunun iyileşmeye başladığı saati onlara sordu. “Dün öğle üstü saat birde ateşi düştü” dediler. ⁵³ O zaman baba bunun, Yeşua'nın kendisine, “Oğlun yaşayacak” dediği saat olduğunu anladı. Hem kendisi, hem de tüm ev halkı iman etti. ⁵⁴ Bu, Yeşua'nın Yahudiye'den Galile'ye gelişinde gösterdiği ikinci belirtiydi.

5

¹ Bu olaylardan sonra Yahudiler'in bir bayramı vardı ve Yeşua Yerusalemler'e çıktı. ² Yerusalemler'de Koyun Kapısı'nın yanında, İbranicede Beyt-esta denilen, beş verandası olan bir havuz vardı. ³ Bunların içinde, suyun çalkalanmasını bekleyen hasta, kör, topal veya felçli çok sayıda insan yatardı. ⁴ Çünkü bir melek belirli zamanlarda havuza iner ve suyu çalkalardı. Suyun çalkalanmasından sonra havuza ilk giren derdinden kurtulurdu. ⁵ Orada otuz sekiz yıldır hasta olan bir adam vardı. ⁶ Yeşua onu orada yatarken görünce ve uzun zamandır hasta olduğunu anlayınca, “İyileşmek ister misin?” diye sordu.

⁷ Hasta adam ona, “Efendim, su çalkalandığında beni havuza indirecek kimsen yok, tam girmek üzereyken başka biri benden önce giriyor” dedi.

⁸ Yeşua ona, “Kalk, yatağını topla ve yürü” dedi.

⁹ Adam hemen iyileşti ve yatağını kaldırıp yürümeye başladı.

O gün Şabat Günü'ydü. ¹⁰ Yahudi yetkililer iyileşen hastaya, “Bugün Şabat Günü” dediler. “Yatağını toplaman Yasa'ya uygun değil.”

¹¹ Adam onlara şu karşılığı verdi: “Beni iyileştiren, bana, ‘Yatağını topla ve yürü’ dedi.”

12 Sonra ona, “Sana, ‘**Yatağını topla ve yürü**’ diyen adam kim?” diye sordular.

13 Ama iyileşen adam O’nun kim olduğunu bilmiyordu. Zaten bulunduğu yer kalabalıktı ve Yeşua da çekilip gitmişti.

14 Sonra Yeşua adamı tapınakta buldu. Ona, “**Bak, iyileştin. Daha fazla günah işleme, böylece başına daha kötü bir şey gelmesin**” dedi.

15 Adam gidip kendisini iyileştirenin Yeşua olduğunu Yahudi yetkililere bildirdi. 16 Bu nedenle Yahudi yetkililer Yeşua’ya zulmettiler ve O’nu öldürmenin bir yolunu aradılar. Çünkü Şabat Günü böyle şeyler yapıyordu. 17 Ama Yeşua onlara, “**Babam hâlâ çalışıyor, bu yüzden ben de çalışıyorum**” dedi. 18 Bu nedenle Yahudi yetkililer O’nu öldürmek için daha çok çabaladılar. Çünkü yalnızca Şabat’ı bozmakla kalmamış, aynı zamanda Tanrı’nın kendi Babası olduğunu söyleyerek kendisini Tanrı’yla bir tutmuştu. 19 Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “**Size doğrusunu söyleyeyim, Oğul, kendiliğinden hiçbir şey yapamaz. Ancak Baba’nın yaptıklarını görüp onları yapar. Ve Baba ne yaparsa Oğul da aynıını yapar. 20 Çünkü Baba, Oğul’u sever ve kendisinin yaptığı her şeyi O’na gösterir. Şaşasınız diye O’na bunlardan daha büyük işler gösterecektir. 21 Baba nasıl ölüleri diriltip onlara yaşam veriyorsa, Oğul da dilediklerine yaşam verir. 22 Çünkü Baba kimseyi yargılamaz, fakat bütün yargılama işini Oğul’a vermiştir. 23 Öyle ki herkes Baba’ya saygı gösterdiği gibi, Oğul’a da saygı gösterebilirsin. Oğul’a saygı göstermeyen, O’nu gönderen Baba’ya da saygı göstermez.**”

24 “**Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle bir kişi yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir. 25 Size doğrusunu söyleyeyim, ölümlerin Tanrı’nın Oğlu’nun sesini işitecekleri ve işitenlerin yaşayacakları vakit geliyor ve geldi bile. 26 Baba’nın kendisinde yaşam olduğu gibi, Oğul’a da kendisinde yaşam olma özelliğini verdi. 27 O, İnsanoğlu olduğu için O’na yargılama yetkisi de verdi. 28 Buna şaşmayın, çünkü mezarda yatanların hepsinin O’nun sesini işitecekleri vakit geliyor. 29 Mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapanlar yaşamak, kötülük yapanlar yargılanmak üzere dirilecekler. 30 Ben kendiliğimden hiçbir şey yapamam. Duyduğuma göre yargılarım ve yargım doğrudur. Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderen Babam’ın isteğini yerine getirmeyi amaç edindim.**

31 “**Kendim hakkında tanıklık edersem, tanıklığım geçerli olmaz.**

32 Benim hakkımda tanıklık eden başka biri vardır. O’nun benim hakkımdaki tanıklığının doğru olduğunu biliyorum. 33 Yuhanna’ya adamlar gönderdiniz, o da gerçeğe tanıklık etti. 34 Benim almış olduğum tanıklık insandan değil. Ancak bunları siz kurtulasınız diye söylüyorum. 35 Yuhanna, yanan ve parlayan bir kandildi ve sizler bir süre onun ışığında sevinmek istediniz. 36 Ama benim tanıklığım Yuhanna’nınkinden daha üstündür. Çünkü Baba’nın tamamlamam için bana verdiği işler, yaptığım şu işler, beni Baba’nın gönderdiğine tanıklık ediyor. 37 Beni gönderen Baba’nın kendisi benim için tanıklık etti. Hiçbir zaman ne O’nun sesini duydunuz ne de suretini gördünüz.

38 O’nun sözü içinde yaşamıyor. Çünkü gönderdiği kişiye iman etmiyorsunuz.”

39 “**Kutsal Yazılar’ı araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar sayesinde sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Oysa hakkımda tanıklık eden de bu yazılardır. 40 Yine de yaşam bulmak için bana gelmek istemiyorsunuz. 41 İnsanlardan övgü beklemiyorum. 42 Ama sizi tanıyorum ve içinde Tanrı sevgisi yok. 43 Babam’ın adıyla geldim ve beni kabul etmiyorsunuz. Ama başka biri kendi adıyla gelse, onu kabul edeceksiniz. 44 Birbirinizden övgüler kabul eden, ama tek olan Tanrı’nın övgüsünü kazanmaya çalışmayan sizler bana nasıl iman edebilirsiniz?”**

45 “**Sizi Baba’nın önünde suçlayacağımı sanmayın. Sizi suçlayan umut bağladığınız Musa’dır. 46 Musa’ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim**

hakımda yazmıştır. 47 Ama onun yazdıklarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?"

6

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi olarak da adlandırılan Galile Denizi'nin karşı yakasına gitti. ² Büyük bir kalabalık O'nu izliyordu. Çünkü O'nun hastalar üzerinde yapmış olduğu mucizeleri görmüşlerdi. ³ Yeşua dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. ⁴ Yahudiler'in Fısh Bayramı yaklaşıyordu. ⁵ Bu nedenle Yeşua başını kaldırıp büyük bir topluluğun kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, **"Bunların yemesi için nereden ekmek alalım?"** dedi. ⁶ Bunu onu sınamak için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.

⁷ Filipus O'na, "Her birinin ağzına bir lokma ekmek koyabilmesi için iki yüz dinarlık ekmek bile yetmez" diye karşılık verdi.

⁸ Öğrencilerinden biri, Simon Petrus'un kardeşi Andreas O'na şöyle dedi: ⁹ "Burada beş arpa ekmeği ve iki balığı olan bir çocuk var. Ama bu kadar insan için bu ne ki?"

¹⁰ Yeşua, **"İnsanları yere oturtun"** dedi. Buldukları yer bol çayırlıktı. Böylece insanlar yere oturdu. Orada yaklaşık beş bin erkek vardı.

¹¹ Yeşua ekmekleri aldı, şükrettikten sonra öğrencilerine dağıttı ve öğrenciler de halka dağıttı. Aynı şekilde balıklardan da istedikleri kadar verdi. ¹² Herkes doyduktan sonra Yeşua öğrencilerine, **"Artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey atılmasın"** dedi. ¹³ Böylece onları topladılar. Beş arpa ekmeğinden artakalan parçalarla on iki sepet doldurdular. ¹⁴ Bu nedenle halk, Yeşua'nın yaptığı mucizeyi görünce, "Gerçekten dünyaya gelmesi beklenen peygamber budur" dediler. ¹⁵ Bu nedenle Yeşua, onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini bildiği için yalnız başına yine dağa çekildi.

¹⁶ Akşam olunca öğrencileri denize indiler. ¹⁷ Bir tekneye binip denizin karşı yakasındaki Kafarnahum'a gidiyorlardı. Artık hava kararmış, Yeşua henüz yanlarına gelmemişti. ¹⁸ Güçlü bir rüzgârın etkisiyle deniz kabarmaya başladı. ¹⁹ Bu durumda öğrenciler beş kilometre kadar kürek çektikten sonra, Yeşua'nın denizin üstünde yürüyerek tekneye yaklaştığını gördüler. Korkuya kapıldılar. ²⁰ Ama onlara, **"Benim, korkmayın"** dedi. ²¹ Bunun üzerine O'nu tekneye almak istediler. Tekne hemen gidecekleri kıyıya ulaştı.

²² Ertesi gün denizin öbür kıyısında duran kalabalık, orada öğrencilerinin bindiği tekne-den başka tekne olmadığını ve Yeşua'nın öğrencileriyle birlikte tekneye binmediğini gördü. Öğrencileri yalnız gitmişlerdi. ²³ Ancak Efendi'nin şükretmesinden sonra halkın yemek yediği yerin yakınına Taberiye'den tekneler geldi. ²⁴ Halk, Yeşua'nın ve öğrencilerinin orada olmadığını görünce, teknelere binip Yeşua'yı aramak için Kafarnahum'a geldiler. ²⁵ O'nu denizin karşı yakasında bulduklarında, "Öğretmenimiz, buraya ne zaman geldin?" diye sordular.

²⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: **"Size doğrusunu söyleyeyim, beni doğaüstü belirtiler gördüğünüz için değil, ekmeklerden yiyip doyduğunuz için arıyorsunuz. 27 Gelip geçici yiyecek için değil, İnsanoğlu'nun size vereceği sonsuz yaşam boyunca kalıcı yiyecek için çalışın. Baba Tanrı O'na bu onayı vermiştir."**

²⁸ Bu nedenle O'na, "Tanrı'nın işlerini yapabilmek için ne yapmalıyız?" dediler.

²⁹ Yeşua onlara, **"Tanrı'nın işi, O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir"** diye yanıtladı.

³⁰ Bunun üzerine O'na, "Öyleyse görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti göstereceksin? Ne yapacaksın?" dediler. ³¹ "Atalarımız çölde man yediler. Yazılmış olduğu gibi, 'Yemeleri için onlara gökten ekmek verdi.' "

³² Yeşua onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, size gökten ekmeği Musa vermedi, gökten size gerçek ekmeği Babam verdi. ³³ Çünkü Tanrı'nın ekmeği gökten inen ve dünyaya yaşam verendir.”

³⁴ Bunun üzerine O'na, “Efendimiz, bu ekmeği bize her zaman ver” dediler.

³⁵ Yeşua onlara, “Yaşam ekmeği Ben'im. Bana gelen acıkmaz ve bana iman eden asla susamaz” dedi. ³⁶ “Beni gördüğünüzü söyledim ama yine de iman etmiyorsunuz. ³⁷ Baba'nın bana verdiklerinin hepsi bana gelecek. Bana geleni, hiçbir zaman geri çevirmem. ³⁸ Çünkü ben kendi isteğimi değil, beni gönderenin isteğini yerine getirmek için gökten indim. ³⁹ Beni gönderen Babam'ın isteği, bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmemem, son günde hepsini diriltmemdir. ⁴⁰ Beni gönderenin isteği, Oğul'u gören ve O'na iman eden herkesin sonsuz yaşama kavuşmasıdır. Ben de onları son gün dirilteceğim.”

⁴¹ Yahudiler, “Gökten inen ekmeğin Ben'im” dediği için Yeşua'ya karşı söylenmeye başladılar. ⁴² “Annesini babasını tanıyoruz. Yusuf'un oğlu Yeşua değil mi bu?” diyorlardı. “O zaman nasıl oluyor da ‘Gökten indim’ diyor?”

⁴³ Bu nedenle Yeşua onlara, “Aranızda söylenmeyin. ⁴⁴ Beni gönderen Babam bir kimseyi bana çekmedikçe kimse bana gelemez. Ve ben o kişiyi son günde dirilteceğim. ⁴⁵ Peygamberler, ‘Hepsi Tanrı tarafından eğitilecek’ diye yazmıştır. Bu nedenle, Baba'yı işiten ve O'ndan öğrenen herkes bana gelir. ⁴⁶ Bu, bir kimsenin Baba'yı gördüğü anlamına gelmez. Baba'yı yalnızca Tanrı'dan gelen görmüştür. ⁴⁷ Size doğrusunu söyleyeyim, bana iman edenin sonsuz yaşamı vardır. ⁴⁸ Yaşam ekmeği Ben'im. ⁴⁹ Atalarınız çölde man yediler ve öldüler. ⁵⁰ İşte, ondan yiyenler ölmesin diye gökten inmiş olan yaşam ekmeği budur. ⁵¹ Gökten inmiş olan diri ekmeğin benim. Kim bu ekmekten yerse, sonsuza dek yaşayacak. Evet, dünyanın yaşamı için vereceğim ekmeğin benim bedenimdir” dedi.

⁵² Bunun üzerine Yahudiler, “Bu adam yememiz için bedenini bize nasıl verebilir?” diyerek kendi aralarında çekişmeye başladılar.

⁵³ Yeşua onlara şöyle dedi: “Size doğrusunu söyleyeyim, İnsanoğlu'nun bedenini yiyip kanını içmedikçe, sizde yaşam olmaz. ⁵⁴ Bedenimi yiyip kanımı içenin sonsuz yaşamı vardır ve ben onu son günde dirilteceğim. ⁵⁵ Çünkü benim bedenim gerçekten yiyecek, kanım gerçekten içecektir. ⁵⁶ Bedenimi yiyip kanımı içen bende yaşar, ben de onda. ⁵⁷ Yaşayan Baba'nın beni gönderdiği ve benim O'nun sayesinde yaşadığım gibi, beni yiyen de benim sayemde yaşayacaktır. ⁵⁸ Gökten inen ekmeğin budur. Atalarınızın yiyip öldüğü man gibi değildir. Bu ekmeği yiyen sonsuza dek yaşar.” ⁵⁹ Yeşua bunları Kafarnahum'da havrada öğretirken söyledi.

⁶⁰ Öğrencilerinden birçoğu bunu duyunca, “Bu söz çok ağır! Bunu kim kabul edebilir?” dediler.

⁶¹ Yeşua öğrencilerinin bu sözler hakkında söylediklerini bildiğinden, onlara, “Bu sizin tökezlemenize mi neden oluyor?” dedi. ⁶² “Peki ya İnsanoğlu'nun önceden bulunduğu yere yükseldiğini görseydiniz? ⁶³ Yaşam veren Ruh'tur. Bedenin hiçbir faydası yoktur. Size söylediğim sözler ruhtur ve yaşamdır. ⁶⁴ Ama yine de içinizde iman etmeyenler var.” Çünkü Yeşua, iman etmeyenlerin ve kendisine ihanet edecek olanın kim olduğunu başından beri biliyordu. ⁶⁵ “Bu nedenle size demiştim, Babam tarafından yönlendirilmedikçe hiç kimse bana gelemez” dedi.

⁶⁶ Bunun üzerine öğrencilerinin çoğu geri döndü ve artık O'nunla yürümez oldu. ⁶⁷ Yeşua bu nedenle Onikiler'e, “Siz de mi gitmek istiyorsunuz?” dedi.

⁶⁸ Simon Petrus O'na, “Efendimiz, kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. ⁶⁹ Senin yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettik ve bunu biliyoruz” dedi.

⁷⁰ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: “Siz Onikiler'i ben seçmedim mi? Yine de biriniz iblis değil mi?” ⁷¹ Simon İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü kendisine ihanet edecek olan Onikiler'den birisi oydu.

7

¹ Bu olaylardan sonra Yeşua Galile'de dolaşmaya başladı. Çünkü Yahudi yetkililer O'nu öldürmeye çalıştıkları için Yahudiye'de dolaşmak istemiyordu. ² O sırada Yahudiler'in Çardak Bayramı yaklaşmıştı. ³ Bu nedenle kardeşleri O'na, "Buradan ayrıl ve Yahudiye'ye git, öğrencilerin de yaptığın işleri görsünler" dediler. ⁴ "Çünkü kendini tanıtmak isteyen biri yaptıklarını gizlemez. Eğer bu şeyleri yapıyorsan kendini dünyaya göster." ⁵ Kardeşleri bile O'na iman etmiyordu.

⁶ Bu nedenle Yeşua onlara, "Benim vaktim daha gelmedi, ama sizin için zaman hep uygundur" dedi. ⁷ "Dünya sizden nefret edemez, ama benden nefret ediyor. Çünkü ben dünyanın işlerinin kötü olduğuna tanıklık ediyorum. ⁸ Siz bayrama gidin. Ben henüz gitmeyeceğim. Çünkü zamanım henüz dolmadı."

⁹ Yeşua bunları onlara söyledikten sonra Galile'de kaldı. ¹⁰ Ama kardeşleri bayrama gidince, O da gitti. Ama bunu açıkça değil, gizlice yaptı. ¹¹ Bu nedenle Yahudi yetkililer bayramda O'nu arayıp, "Nerede O?" diye soruyorlardı. ¹² Kalabalıklar arasında O'nun hakkında çok söylenti vardı. Bazıları, "O iyi bir adamdır" diyordu. Bazıları ise, "Olur mu? Tam tersine halkı yoldan çıkarıyor" diyorlardı. ¹³ Yine de Yahudi yetkililerden korktukları için kimse O'nun hakkında açıkça konuşmıyordu. ¹⁴ Bayramın ortasında, Yeşua tapınağa girip öğretmeye başladı. ¹⁵ Bunun üzerine Yahudiler, "Hiç eğitim görmemiş bu adam, nasıl bu kadar bilgili olabilir?" diyerek hayrete düştüler.

¹⁶ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Benim öğretim benim değil, beni gönderenindir. ¹⁷ Kim Tanrı'nın isteğini yerine getirmek isterse, öğretimin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir. ¹⁸ Kendiliğinden konuşan kendi yüceliğinin peşindedir, ama kendisini göndereni yüceltmek isteyen doğrudur ve O'nda haksızlık bulunmaz. ¹⁹ Musa size Yasa'yı vermedi mi? Oysa hiçbiriniz Yasa'ya uymuyorsunuz. Neden beni öldürmeye çalışıyorsunuz?"

²⁰ Kalabalık, "Sen iblise tutulmuşsun! Kim seni öldürmek istiyor ki?" dedi.

²¹ Yeşua onlara şöyle yanıt verdi: "Bir mucize yaptım, hepiniz şaşkına döndünüz. ²² Musa size sünnet buyruğunu verdi - bu aslında Musa'dan değil, atalardan kalmadır - Şabat Günü bir erkek çocuğu sünnet ediyorsunuz. ²³ Madem Musa'nın Yasası çiğnenmesin diye Şabat Günü birini sünnet ediyorsunuz da, Şabat Günü bir adamı tamamen iyileştirdim diye bana neden kıızıyorsunuz? ²⁴ Dış görünüşe göre yargılamayın, yargınız adil olsun."

²⁵ Yeruşalem'den bazıları, "Öldürmek istedikleri adam bu değil mi?" dediler. ²⁶ "İşte, açıkça konuşuyor ve O'na hiçbir şey söylemiyorlar. Yoksa önderler O'nun gerçekten Mesih olduğu bilgisine mi sahip?"

²⁷ Ama biz bu adamın nereden geldiğini biliyoruz. Oysa Mesih geldiğinde kimse O'nun nereden geldiğini bilmeyecek."

²⁸ Yeşua tapınakta öğretirken şunları söyledi: "Hem beni tanıyorsunuz, hem de nereden geldiğimi biliyorsunuz. Ben kendiliğimden gelmedim. Ama beni gönderen gerçektir. Siz O'nu tanıyorsunuz. ²⁹ Ben O'nu tanıyorum, çünkü ben O'ndanım ve beni O gönderdi."

³⁰ Bunun üzerine Yeşua'yı yakalamak istediler, ama vakti henüz gelmediği için kimse O'na el sürmedi. ³¹ Halktan birçok kişi O'na iman etti. "Mesih geldiği zaman, bu adamın yaptığı mucizelerden daha fazlasını mı yapacak?" diyorlardı. ³² Ferisiler, halkın Yeşua hakkında bu şekilde fısıldaştıklarını duydular. Başkâhinlerle Ferisiler O'nu tutuklamak için görevliler gönderdiler.

³³ Sonra Yeşua, "Bir süre daha sizinle kalacağım, sonra beni gönderene gideceğim" dedi.

³⁴ "Beni arayacaksınız, bulamayacaksınız. Benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz."

³⁵ Bunun üzerine Yahudiler kendi aralarında, "Bu adam nereye gidecek de O'nu bulamayacağız?" dediler. "Grekler arasına dağılmış olanlara mı gidip öğretecek? ³⁶ 'Beni

arayacaksınız, bulamayacaksınız' ve 'bulduğum yere siz gelemezsiniz' demekle ne demek istiyor?"

³⁷ Bayramın son ve en büyük gününde, Yeşua ayağa kalktı ve yüksek sesle, "Bir kimse susadıysa, bana gelsin ve içsin! ³⁸ Kutsal Yazı'nın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akacaktır" dedi. ³⁹ Bunu, kendisine iman edenlerin alacağı Ruh'la ilgili olarak söylüyordu. Çünkü Kutsal Ruh henüz verilmemişti. Çünkü Yeşua henüz yüceltilmemişti.

⁴⁰ Halkın çoğu bu sözleri işitince, "Gerçekten bu o peygamberdir" dedi. ⁴¹ Başkaları, "Bu Mesih'tir" diyordu. Ama bazıları, "Olamaz! Mesih Galile'den mi çıkacak?" dediler. ⁴² "Kutsal Yazı, Mesih'in Davut'un soyundan, Davut'un kenti Beytlehem'den gelecek demedi mi?" ⁴³ Böylece Yeşua'nın yüzünden halk arasında ayrılık doğdu. ⁴⁴ Bazıları O'nu yakalamak istediler, ama kimse O'na el sürmedi. ⁴⁵ Bundan sonra, görevliler geri dönünce, başkâhinlerle Ferisiler, "O'nu neden getirmediniz?" diye sordular.

⁴⁶ Görevliler, "Hiç kimse bu adam gibi konuşmamıştır!" diye karşılık verdiler.

⁴⁷ Bunun üzerine Ferisiler onlara, "Siz de mi yoldan çıktınız?"

⁴⁸ Önderlerden ya da Ferisiler'den O'na iman eden var mı hiç? ⁴⁹ Yasa'yı bilmeyen bu halk lanetlidir" dediler.

⁵⁰⁻⁵¹ Ferisiler'den biri olan ve daha önceden Yeşua'ya gelen Nikodim onlara, "Yasamıza göre, birini dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden o kişiyi yargılamak doğru mu?" dedi.

⁵² Ona, "Sen de mi Galilelisin? Araştır, Galile'den hiç peygamber çıkmadığını göreceksin" diye karşılık verdiler.

⁵³ Sonra herkes kendi evine gitti.

8

¹ Yeşua, Zeytin Dağı'na gitti. ² Sabah çok erkenden yine tapınağa geldi. Bütün halk O'na geliyordu. Oturup onlara öğretmeye başladı. ³ Yazıcılar ve Ferisiler zina eden bir kadını getirdiler. ⁴ Kadını orta yere dikerek, "Öğretmen, bu kadını tam zina ederken yakaladık" dediler. ⁵ "Yasa'da Musa bize bu tür kadınların taşlanmasını buyurmuştur. Bu kadın hakkında sen ne diyorsun?" ⁶ Bunu, Yeşua'yı suçlu çıkarabilmek için, O'nu denemek amacıyla söylüyorlardı.

Yeşua yere eğilmiş parmağıyla toprağa yazı yazıyordu. ⁷ Ama aynı soruyu sormaları üzerine doğruldu. Onlara, "Aranızda kim günahsızsa, ilk taşı ona atsin" dedi. ⁸ Yine eğildi ve parmağıyla toprağa yazı yazmayı sürdürdü.

⁹ Bunu işittikleri zaman en yaşlılardan başlayarak teker teker vicdanları mahkûm olmuş bir biçimde Yeşua'yı yalnız bıraktılar. Yeşua, bulunduğu yerde, ortaya dikilen kadınla yalnız kaldı. ¹⁰ Yeşua doğrulup, "Kadın, seni suçlayanlar nerede? Kimse seni yargılamadı mı?" diye sordu.

¹¹ O, "Hiç kimse, Efendimiz" dedi.

Yeşua, "Ben de seni yargılamıyorum. Yoluna git. Bundan böyle günah işleme!" dedi.

¹² Yeşua yine onlara şöyle dedi: "Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur."

¹³ Bunun üzerine Ferisiler O'na, "Sen kendin hakkında tanıklık ediyorsun. Tanıklığın geçerli değil" dediler.

¹⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Kendim hakkında tanıklık etsem bile, tanıklığım doğrudur. Çünkü nereden geldiğimi ve nereye gittiğimi biliyorum. Ama siz nereden geldiğimi, nereye gittiğimi bilmiyorsunuz.

¹⁵ Siz bedene göre yargıda bulunuyorsunuz. Ben kimseyi yargılamam.

¹⁶ Yargılasam bile benim yargım doğrudur; çünkü yalnız değilim, beni gönderen Baba ile birlikteyim. ¹⁷ Yasanızda da iki kişinin tanıklığının geçerli olduğu yazılıdır. ¹⁸ Ben kendim için tanıklık ediyorum, bir de beni gönderen Baba benim için tanıklık ediyor."

¹⁹ Bunun üzerine O'na, "Baban nerede?" diye sordular.

Yeşua onlara, "Sizne beni ne de Babam'ı tanıyorsunuz. Beni tanısaydınız, Babam'ı da tanırdınız" dedi. ²⁰ Yeşua bu sözleri tapınakta öğretirken, bağış toplama yerinde söyledi. Yine de kimse O'nu yakalamadı. Çünkü vakti henüz gelmemişti. ²¹ Yeşua yine onlara, "Ben gidiyorum, beni arayacaksınız ve günahlarınız içinde öleceksiniz. Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz" dedi.

²² Bunun üzerine Yahudi yetkililer, "Benim gittiğim yere siz gelemezsiniz' diyor. Yoksa kendini mi öldürecek?" dediler.

²³ Yeşua onlara, "Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım. Siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim. ²⁴ Bu nedenle size günahlarınız içinde öleceksiniz dedim. Çünkü benim O olduğuma iman etmezseniz, günahlarınızın içinde öleceksiniz" dedi.

²⁵ Bunun üzerine O'na, "Sen kimsin?" diye sordular.

Yeşua onlara, "Başlangıçtan bu yana size ne dedimse, O'yum. ²⁶ Sizinle ilgili söyleyecek ve yargılayacak çok şeyim var. Beni gönderen gerçektir ve ben O'ndan duyduklarımı dünyaya bildiriyorum" dedi.

²⁷ Onlara Baba'dan söz ettiğini anlamadılar. ²⁸ Bu nedenle Yeşua onlara, "İnsanoğlu'nu yukarı kaldırdığınız zaman, benim O olduğumu, kendiliğimden hiçbir şey yapmadığımı, ama Babam'ın bana öğrettiği gibi konuştuğumu bileceksiniz. ²⁹ Beni gönderen benimlidir. Baba beni yalnız bırakmadı, çünkü ben her zaman O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyorum" dedi.

³⁰ Yeşua bunları söylerken birçokları O'na iman etti. ³¹ Yeşua, kendisine iman etmiş olan Yahudiler'e şöyle dedi: "Eğer benim sözümde kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. ³² Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgürleştirecek."

³³ O'na, "Biz İbrahim'in soyundanız ve hiçbir zaman kimseye kölelik yapmadık" dediler. Nasıl olur da sen bize, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?"

³⁴ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: "Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir. ³⁵ Hizmetkâr sonsuza dek evde yaşamaz. Ama oğul sonsuza dek kalıcıdır. ³⁶ Bu nedenle Oğul sizi özgür kılar, gerçekten özgür olacaksınız. ³⁷ İbrahim'in soyundan olduğunuzu biliyorum. Buna karşın beni öldürmeye çalışıyorsunuz. Çünkü sözümde yüreğinizde yer vermiyorsunuz. ³⁸ Ben Babam'la gördüğüm şeyleri söylüyorum, siz babanızla gördüklerinizi yapıyorsunuz."

³⁹ O'na, "Bizim babamız İbrahim'dir" diye yanıt verdiler.

Yeşua onlara, "Eğer İbrahim'in çocukları olsaydınız, İbrahim'in işlerini yapardınız. ⁴⁰ Ama şimdi, Tanrı'dan işittiği gerçeği size bildiren beni öldürmeye çalışıyorsunuz. İbrahim bunu yapmadı. ⁴¹ Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz" dedi.

O'na "Biz zinadan doğmadık. Tek Babamız Tanrı'dır" dediler.

⁴² Yeşua onlara, "Tanrı Babanız olsaydı, beni severdiniz, çünkü ben Tanrı'dan çıktım geldim. Çünkü kendiliğimden gelmedim, beni O gönderdi. ⁴³ Söylediklerimi neden anlamıyorsunuz? Çünkü sözümü dinlemeye katlanamıyorsunuz. ⁴⁴ Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın isteklerini yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri bir katildi. Gerçekten yana olmadı ve onda gerçek yoktur. Yalan söylediğinde kendininkilerden söyler. Çünkü o yalancıdır ve yalanların babasıdır. ⁴⁵ Ama ben gerçeği söylediğim için bana inanmıyorsunuz.

⁴⁶ Hangi biriniz beni günahla suçluyor? Eğer gerçeği söylüyorsam, neden bana iman etmiyorsunuz? ⁴⁷ Tanrı'dan olan, Tanrı'nın sözlerini işitir. İşte bunun için işitmiyorsunuz, çünkü siz Tanrı'dan değilsiniz" dedi.

⁴⁸ Bunun üzerine Yahudiler O'na, "Sen, iblise tutulmuş bir Samiriyeli'sin demekle haklı değil miyiz?" dediler.

⁴⁹Yeşua, “Ben iblise tutulmuş değilim” dedi. “Ben Babam’ı onurlandırıyorum ve siz beni aşağılıyorsunuz. ⁵⁰Ben kendi yüceliğimi aramıyorum, ama bunu arayan ve yargılayan biri var. ⁵¹Size doğrusunu söyleyeyim, bir kimse sözümü tutarsa, ölümü asla görmeyecektir.”

⁵²Bunun üzerine Yahudiler O’na, “Senin iblise tutulmuş olduğunu biliyoruz” dediler. “İbrahim de öldü, peygamberler de öyle. Ama sen diyorsun ki, ‘Bir kişi sözümü tutarsa, ölümü asla tatmaz’. ⁵³Yoksa sen, ölen babamız İbrahim’den daha mı büyüksün? Peygamberler öldü. Sen kendini kim sanıyorsun?”

⁵⁴Yeşua şöyle yanıt verdi: “Eğer kendimi yüceltirsem, yüceliğim bir hiçtir. Beni yücelten, ‘Tanrımız’ diye seslendiğiniz Babam’dır. ⁵⁵Siz O’nu tanıyorsunuz, ama ben tanıyorum. ‘O’nu tanıyorum’ dersem sizin gibi yalancı olurum. Ama O’nu tanıyor ve sözünü tutuyorum.

⁵⁶Babanız İbrahim benim günümü göreceği için sevinçten coşmuştu. Gördü ve sevindi.”

⁵⁷Bunun üzerine Yahudiler, “Henüz elli yaşında bile değilsin! Üstelik İbrahim’i de mi gördün?” dediler.

⁵⁸Yeşua onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim var olmadan önce ‘BEN VARIM’ ” dedi.

⁵⁹Bunun üzerine O’nu taşlamak için yerden taş topladılar. Yeşua kendini gizledi; ortalarından gelip geçerek tapınaktan çıktı.

9

¹Yeşua yolda giderken doğuştan kör bir adam gördü. ²Öğrencileri O’na, “Öğretmenimiz, kim günah işledi de bu adam kör doğdu? Kendisi mi, yoksa annesi babası mı?” diye sordular.

³Yeşua, “Ne o günah işledi, ne de anne babası” diye yanıtladı. “Tanrı’nın işleri onda açığa çıksın diye böyle doğdu. ⁴Beni gönderenin işlerini vakit daha gündüzken yapmalıyım. Kimsenin çalışamayacağı zaman, gece geliyor. ⁵Ben dünyada olduğum sürece, dünyanın ışığı’yım.” ⁶Bunu söyledikten sonra yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı ve körün gözlerine sürdü. ⁷Ona, “Git, Şiloah Havuzu’nda yıkan” dedi. Şiloah gönderilmiş anlamına gelir. Böylece adam gidip yıkandı ve gözleri açılmış olarak geri döndü. ⁸Bunun üzerine komşuları ve onun daha önceden kör olduğunu görenler, “Oturup dilenen adam bu değil mi?” dediler. ⁹Bazıları, “Bu odur” diyordu. Bazıları da, “Hayır ona benziyor” diyordu.

Adam, “Ben oyum” dedi. ¹⁰Bu nedenle ona, “Gözlerin nasıl açıldı?” diye sordular.

¹¹O, “Yeşua adında bir adam çamur yapıp gözlerime sürdü ve bana, ‘Şiloah Havuzu’na gidip yıkan’ dedi. Ben de gidip yıkandım ve gözlerim açıldı” dedi.

¹²Sonra ona, “Nerede O?” diye sordular. “Bilmiyorum” dedi.

¹³Önceden kör olan adamı Ferisiler’e getirdiler. ¹⁴Yeşua’nın çamur yapıp gözlerini açtığı gün Şabat Günü’ydü. ¹⁵Bu nedenle Ferisiler de ona gözlerinin nasıl açıldığını sordular. Onlara, “Yeşua gözlerime çamur sürdü, yıkadım ve görüyorum” dedi.

¹⁶Bu nedenle Ferisiler’den bazıları, “Bu adam Tanrı’dan değil, çünkü Şabat Günü’nü tutmuyor” dediler. Başkaları, “Günahkâr bir adam nasıl böyle mucizeler yapabilir?” dediler. Bu nedenle aralarında ayrılık doğdu. ¹⁷Bu yüzden köre tekrar sordular: “Gözlerini açan bu adam için sen ne diyorsun?”

“O bir peygamberdir” dedi.

¹⁸Bu nedenle Yahudi yetkililer, ta ki gözleri açılan adamın annesiyle babasını çağırana dek, onun önceden kör olduğuna ve gözlerinin açıldığına inanmadılar. ¹⁹Onlara, “Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? O halde şimdi nasıl görüyor?” diye sordular.

²⁰Annesiyle babası onlara, “Bunun bizim oğlumuz olduğunu ve doğuştan kör olduğunu biliyoruz. ²¹Ama şimdi nasıl gördüğünü ve gözlerini kimin açtığını bilmiyoruz. Kendisi ergin yaştadır, ona sorun. Kendi adına konuşsun” dediler. ²²Annesiyle babası Yahudi yetkililerden korktukları için böyle söylediler. Çünkü Yahudi yetkililer, Yeşua’nın

Mesih olduğunu açıkça söyleyenlerin, havra dışı edileceği konusunda kendi aralarında anlaşmışlardı. ²³ Bu nedenle adamın anne babası, “Ergin yaştadır, kendisine sorun” demişlerdi.

²⁴ Böylece önceden kör olan adamı ikinci kez çağırıp, “Tanrı adına gerçeği konuş. Bu adamın bir günahkâr olduğunu biz biliyoruz” dediler.

²⁵ Bunun üzerine adam, “Günahkâr olup olmadığını bilmiyorum. Bildiğim bir şey var, kördüm, şimdi görüyorum” dedi.

²⁶ Ona yine, “Sana ne yaptı? Gözlerini nasıl açtı?” dediler.

²⁷ Onlara şu karşılığı verdi: “Size zaten söyledim, ama dinlemiyorsunuz. Neden tekrar duymak istiyorsunuz? Siz de mi O’nun öğrencisi olmak niyetindesiniz?”

²⁸ Onu aşağılayarak, “Sen O’nun öğrencisisin, biz Musa’nın öğrencileriyiz” dediler.

²⁹ “Tanrı’nın Musa ile konuştuğunu biliyoruz. Ama bu adama gelince, O’nun nereden geldiğini bilmiyoruz.”

³⁰ Adam onlara, “İnanılır gibi değil! Nereden geldiğini bilmiyorsunuz ama gözlerimi O açtı. ³¹ Tanrı’nın günahkârları dinlemediğini biliyoruz. Tanrı kendisine tapan ve isteğini yerine getiren insanı dinler.

³² Dünya var olduğundan beri, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı hiç duyulmamıştır. ³³ Bu adam Tanrı’dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı” dedi.

³⁴ Ona, “Tamamen günah içinde doğmuş birisin, sen mi bize öğreteceksin?” diye karşılık verdiler. Sonra onu dışarı attılar.

³⁵ Yeşua, adamı kovduklarını duydu. Onu bularak, “**Tanrı’nın Oğlu’na iman ediyormusun?**” diye sordu.

³⁶ Adam, “Kim O, Efendimiz? Söyle de kendisine iman edeyim” diye yanıtladı.

³⁷ Yeşua ona, “**O’nu gördün, seninle konuşan O’dur**” dedi.

³⁸ “Efendimiz, iman ediyorum!” dedi. Ve Yeşua’ya tapındı.

³⁹ Yeşua, “**Görmeyenler görsün, görenler kör olsun diye yargıçlık etmek üzere bu dünyaya geldim**” dedi.

⁴⁰ Yanında duran bazı Ferisiler bunu duyunca, “Yoksa biz de mi körüz?” dediler.

⁴¹ Yeşua onlara, “**Kör olsaydınız, günahınız olmazdı; ama şimdi ‘Görüyoruz’ dediğiniz için günahınız yerinde duruyor**” dedi.

10

¹ “Size doğrusunu söyleyeyim, koyun ağılına kapıdan girmeyip de başka yoldan giren kişi hırsız ve hayduttur. ² Kapıdan girense koyunların çobanıdır. ³ Kapıyı bekleyen ona kapıyı açar ve koyunlar onun sesini dinler. Kendi koyunlarını adıyla çağırır ve onları dışarı çıkarır. ⁴ Kendi koyunlarını dışarı çıkardığında önlerinden gider ve koyunları onu izler. Çünkü onun sesini bilirler. ⁵ Bir yabancıнын ardından gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıнын sesini tanımazlar.” ⁶ Yeşua bu benzetmeyi onlara anlattıysa da, onlar O’nun ne demek istediğini anlamadılar.

⁷ Bunun üzerine Yeşua yine onlara, “Size doğrusunu söyleyeyim” dedi. “Ben koyunların kapısıyım. ⁸ Benden önce gelenlerin hepsi hırsız ve hayduttu, ama koyunlar onları dinlemedi. ⁹ Ben kapıyım. Benim aracılığım ile giren kurtulur. Girer, çıkar ve otlak bulur.

¹⁰ Hırsız yalnızca çalıp, öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, dopdolu yaşama sahip olsunlar diye geldim. ¹¹ Ben iyi çobanıyım. İyi çoban koyunları için yaşamını verir. ¹² Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli bekçi, kurdun geldiğini görünce, koyunları bırakıp kaçar. Kurt, koyunları kapar ve onları dağıtır. ¹³ Adam kaçır. Çünkü ücret karşılığı tutulmuştur ve koyunları umursamaz. ¹⁴ Ben iyi çobanıyım. Benimkileri bilirim, onlar da beni bilir. ¹⁵ Baba’nın beni bildiği, benim de Baba’yı bildiğim gibi. Koyunlarım için canımı veririm. ¹⁶ Bu ağıldan olmayan başka koyunlarım var. Onları

da getirmeliyim. Sesimi işitecekler, böylece tek çobanla tek sürü olacaklar. ¹⁷ Yaşamımı, yeniden geri almak üzere veririm. Bunun için Baba beni sever. ¹⁸ Yaşamımı kimse benden alamaz, ben kendim onu veririm. Onu vermeye de yeniden geri almaya da gücüm var. Bu buyruğu Babam'dan aldım.”

¹⁹ Bunun üzerine, bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık çıktı. ²⁰ Birçoğu, “O iblise tutulmuş bir delidir” dedi. “Neden O’nu dinliyorsunuz?” ²¹ Başkaları ise, “Bunlar iblise tutulmuş bir adamın sözleri olamaz” dedi. “İblis, körlerin gözlerini açabilir mi hiç?”

²² Yeruşalem’de Tapınağın Açılışını Anma Bayramı kutlanıyordu.

²³ Mevsim kıştı. Yeşua tapınakta Süleyman’ın Eyvanı’nda yürüyordu.

²⁴ Bunun üzerine Yahudiler O’nun çevresini sardılar ve O’na, “Bizi daha ne kadar kuşku içinde bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle” dediler.

²⁵ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size söyledim, ama inanmıyorsunuz. Babam’ın adıyla yaptığım işler benim hakkımda tanıklık ediyor.

²⁶ Ama siz iman etmiyorsunuz. Çünkü size söylediğim gibi benim koyunlarımdan değilsiniz. ²⁷ Koyunlarım sesimi işitir, ben onları bilirim, onlar da peşimden gelir.

²⁸ Onlara sonsuz yaşam veririm. Asla mahvolmayacaklar ve hiç kimse onları elimden kapamaz. ²⁹ Onları bana veren Babam her şeyden büyüktür. Onları Babam’ın elinden kapmaya kimsenin gücü yetmez. ³⁰ Ben ve Baba biriz.”

³¹ Bunun üzerine Yahudi yetkililer O’nu taşlamak için yine yerden taş aldılar. ³² Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Size Babam’dan birçok iyi işler gösterdim. Bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?”

³³ Yahudiler O’na, “Seni iyi işlerden dolayı değil, ettiğin küfür için taşıyoruz. Çünkü insan olduğun halde kendini Tanrı yerine koyuyorsun” dediler.

³⁴ Yeşua onlara şöyle karşılık verdi: “ ‘Siz ilahlarsınız dedim’ diye yasanızda yazılı değil mi? ³⁵ Tanrı, sözünü gönderdiği kimselere ilahlar adını veriyor. Kutsal Yazı da geçerliliğini yitirmez. ³⁶ Baba beni kendine ayırıp dünyaya gönderdi. O halde ‘Ben Tanrı’nın Oğlu’yum’ dediğim için, bana nasıl ‘Küfrediyorsun’ dersiniz? ³⁷ Eğer Babam’ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin. ³⁸ Yok eğer yapıyorsam, bana iman etmeseniz bile, yapılan işlere inanın. Öyle ki Baba’nın bende, benim de Baba’da olduğumu bilip iman edesiniz.”

³⁹ Bunun üzerine O’nu yine yakalamaya yeltendiler. Ama Yeşua ellerinden sıyrılıp gitti. ⁴⁰ Yine Ürdün Irmağı’nın ötesine, Yuhanna’nın başlangıçta vaftiz ettiği yere gitti ve orada kaldı. ⁴¹ Birçokları O’na geldi. “Yuhanna hiç mucize yapmadı. Ama Yuhanna’nın bu adam hakkında söylediği her şey doğru çıktı” diyorlardı. ⁴² Orada birçokları O’na iman etti.

11

¹ Meryem ve kız kardeşi Marta’nın köyü olan Beytanya’dan Lazar adında bir adam hastaydı. ² Hasta olan Lazar, Efendi’ye güzel kokulu yağ sürüp saçlarıyla ayaklarını silen Meryem’in kardeşiydi. ³ Bunun üzerine kız kardeşler, “Efendimiz, çok sevdiğin kişi hasta” diyerek Yeşua’ya haber gönderdiler. ⁴ Yeşua bunu duyunca, “Bu hastalık ölümle sonuçlanmayacak; Tanrı’nın yüceliğine, Tanrı Oğlu’nun yüceltilmesine aracılık edecek” dedi. ⁵ Yeşua Marta’yı, kız kardeşini ve Lazar’ı severdi.

⁶ Öyleyken hasta olduğunu duyunca bulunduğu yerde iki gün daha kaldı. ⁷ Bundan sonra öğrencilerine, “Yine Yahudiye’ye gidelim” dedi.

⁸ Öğrencileri O’na, “Öğretmenimiz, Yahudi yetkililer seni taşlamaya kalkıştılar. Yine mi oraya gidiyorsun?” dediler.

⁹ Yeşua onlara, “Günün on iki saati yok mu? Gündüz yürüyen sendelemez. Çünkü bu dünyanın ışığını görür. ¹⁰ Ama gece yürüyen sendeler. Çünkü içinde ışık yoktur.” ¹¹ Bunları söyledi ve sonra onlara, “Dostumuz Lazar uyudu. Ben onu uyandırmaya gidiyorum.”

12 Bunun üzerine öğrenciler, “Efendimiz, uyuyorsa iyileşecektir” dediler.

13 Yeşua onun ölümünden söz ediyordu. Ama onlar doğal uykudan söz ettiğini sandılar.

14 O zaman Yeşua onlara açıkça, “Lazar öldü” dedi. 15 “İman edesiniz diye orada bulunmadığıma sizin adınıza seviniyorum. Haydi şimdi ona gidelim.”

16 Bunun üzerine ikiz diye anılan Tomas diğer öğrencilere, “Biz de gidelim, onunla birlikte ölelim” dedi.

17 Böylece Yeşua geldiğinde, Lazar’ın dört gündür mezarda olduğunu öğrendi. 18 Beytanya Yeruşalem yakınlarında, yaklaşık on beş ok atımı uzaklıktaydı. 19 Yahudiler’den birçoğu, erkek kardeşlerini kaybeden Marta ile Meryem’i teselli etmeye gelmişti. 20 Marta Yeşua’nın geldiğini duyunca O’nu karşılamaya çıktı, Meryem ise evde kaldı. 21 Marta Yeşua’ya, “Efendimiz, sen burada olsaydın, kardeşim ölmezdi” dedi. 22 “Şimdi bile, Tanrı’dan ne dilersem, Tanrı’nın onu sana vereceğini biliyorum.” 23 Yeşua ona, “Kardeşin dirilecek” dedi.

24 Marta O’na, “Son gün, dirilişte onun yeniden dirileceğini biliyorum” dedi.

25 Yeşua ona, “Diriliş ve yaşam Ben’im” dedi. “Bana iman eden kişi ölse bile yaşayacaktır.

26 Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?”

27 Marta, “Evet, Efendimiz” dedi. “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın

Oğlu Mesih olduğuna iman ettim.”

28 Bunu söyledikten sonra gidip kız kardeşi Meryem’i gizlice çağırıldı. “Öğretmen burada, seni çağırıyor” dedi.

29 Meryem bunu duyunca hemen kalkıp Yeşua’nın yanına gitti. 30 Yeşua henüz köye gelmemişti, hala Marta’nın O’nu karşıladığı yerdeydi. 31 Meryem’le birlikte evde bulunan ve onu teselli eden Yahudiler, Meryem’in hızlıca kalkıp dışarı çıktığını görünce, ağlamak için mezara gittiğini düşünerek onun peşinden gittiler. 32 Meryem, Yeşua’nın bulunduğu yere vardı. O’nu gördüğünde ayaklarına kapanarak, “Efendimiz, burada olsaydın, kardeşim ölmezdi” dedi.

33 Yeşua, Meryem’in ve onunla gelen Yahudiler’in ağladığını görünce, ruhu derin bir üzüntüyle sarsıldı. 34 “Onu nereye yatırdınız?” diye sordu.

O’na, “Efendimiz, gel de gör” dediler.

35 Yeşua ağladı.

36 Bunun üzerine Yahudiler, “Bakın, onu ne kadar seviyormuş!” dediler.

37 Bazıları, “Körün gözlerini açan bu adam, Lazar’ın ölmesine de engel olamaz mıydı?” dediler.

38 Bunun üzerine Yeşua yine derin bir hüznle mezara geldi. Mezar bir mağaraydı ve girişinde bir taş duruyordu. 39 Yeşua, “Taşı kaldırın” dedi.

Ölmüş olanın kız kardeşi Marta, “Efendimiz, bu zamana dek artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” dedi.

40 Yeşua ona, “İman edersen Tanrı’nın yüceliğini göreceğini sana söylemedim mi?” dedi.

41 Böylece ölünün yattığı yerden taşı kaldırdılar. Yeşua gözlerini gökyüzüne dikip, “Baba, beni dinlediğin için sana şükrediyorum. 42 Beni her zaman dinlediğini biliyorum. Ama bunu etrafımda duran kalabalık için, beni senin gönderdiğine iman etsinler diye söyledim” dedi. 43 Bunu söyledikten sonra yüksek sesle, “Lazar, çık dışarı!” diye bağırdı.

44 Ölmüş olan dışarı çıktı. Eli ve ayağı sargılarla bağlı ve yüzü bir bezle sarıydı.

Yeşua onlara, “Onu çözün, bırakın gitsin” dedi.

45 Bunun üzerine, Meryem’e gelip Yeşua’nın yaptıklarını gören Yahudiler’den birçoğu O’na iman etti. 46 Ama onlardan bazıları

Ferisiler’e gidip Yeşua’nın yaptıklarını onlara anlattı. 47 Bunun üzerine başkâhinler ve Ferisiler Yüksel Kurul’u toplayıp, “Ne yapacağız? Bu adam birçok belirti gerçekleştiriyor” dediler. 48 “O’nu böyle bırakırsak, herkes O’na iman edecek. Romalılar da gelip hem kutsal yerimizi hem de ulusumuzu yok edecek.”

⁴⁹ Ama içlerinden biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, “Hiçbir şey bilmiyorsunuz” dedi. ⁵⁰ “Bütün ulus yok olacağına, halk için bir adamın ölmesinin bizim yararımıza olduğunu anlamıyor musunuz?” ⁵¹ Bunu kendiliğinden söylememişti. O yılın başkâhini olarak, Yeşua'nın ulusun yararına öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunmuştu. ⁵² Yalnızca ulus yararına değil, aynı zamanda Tanrı'nın çocuklarını bir araya toplamak için de ölecekti. ⁵³ O günden itibaren O'nu öldürmek için kendi aralarında düzen kurmaya başladılar. ⁵⁴ Bu nedenle Yeşua artık Yahudiler arasında açıktan dolaşamaz oldu. Oradan çöle yakın bir yere, Efrayim adlı kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

⁵⁵ Yahudiler'in Fısh Bayramı yaklaşıyordu. Çevre köylerden birçok kişi kendilerini arındırmak üzere Fısh Bayramı'ndan önce Yerusaleml'e gittiler. ⁵⁶ Orada Yeşua'yı arıyor, tapınaktayken birbirlerine, “Ne dersiniz, bayrama hiç gelmeyecek mi?” diye konuşuyorlardı. ⁵⁷ Başkâhinler ve Ferisiler, O'nun nerede olduğunu bilen varsa haber versin diye buyurmuşlardı. Öyle ki O'nu yakalayabilsinler.

12

¹ Fısh Bayramı'ndan altı gün önce Yeşua, ölümünden dirilttiği Lazar'ın bulunduğu Beytanya'ya geldi. ² Böylece orada kendisi için bir ziyafet düzenlediler. Marta hizmet ediyordu. Lazar da Yeşua'yla birlikte masada oturanlar arasındaydı. ³ O sırada Meryem, çok değerli saf hintsümbülü yağından bir litre alıp Yeşua'nın ayaklarına sürdü ve saçlarıyla ayaklarını sildi. Tüm ev yağın güzel kokusuyla kaplandı. ⁴⁻⁵ O zaman öğrencilerinden biri, sonradan Yeşua'ya ihanet edecek olan Simon'un oğlu Yahuda İskariot, “Bu yağ neden üç yüz dinara satılıp parası yoksullara verilmedi?” dedi. ⁶ Bunu, yoksullara değer verdiği için değil, hırsız olduğu için söylüyordu. Ortak para kutusu ondaydı ve içine konulandan çalışıyordu. ⁷ Yeşua, “Kadını rahat bırak. Bunu gömüleceğim gün için sakladı. ⁸ Çünkü yoksullar her zaman aranızda olacaktır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım.”

⁹ Yahudiler'den büyük bir kalabalık Yeşua'nın orada olduğunu öğrendi ve yalnızca Yeşua için değil, ölümünden dirilttiği Lazar'ı da görmek için geldiler. ¹⁰ Başkâhinler Lazar'ı da öldürmek için bir düzen kurdular. ¹¹ Çünkü onun yüzünden birçok Yahudi gidip Yeşua'ya iman ediyordu.

¹² Ertesi gün, bayramı kutlamaya gelen büyük bir kalabalık Yeşua'nın Yerusaleml'e gelmekte olduğunu duydu. ¹³ Hurma dallarını alıp O'nu karşılamaya çıktılar. “Hozana! Efendi'nin adıyla gelene, İsrail Kralı'na övgüler olsun!” diye bağırıyorlardı.

¹⁴⁻¹⁵ Yeşua bir sığa bulup üzerine bindi. Yazılmış olduğu gibi, “Korkma, Siyon kızı! İşte, Kralın sıpaya binmiş geliyor.” ¹⁶ Öğrencileri ilk başta bu olanları anlamadılar. Ama Yeşua yüceltikten sonra bunların O'nun hakkında yazıldığını ve halkın bunları O'nun için yaptığını hatırladılar.

¹⁷ Lazar'ı mezardan çağırıp ölümünden dirilttiğinde yanında bulunan kalabalık buna tanıklık etti. ¹⁸ Bu nedenle Yeşua'nın bu mucizesini duyan halk O'nu karşılamaya çıktı. ¹⁹ Bunun üzerine Ferisiler kendi aralarında, “Bakın, elinizden bir şey gelmiyor. İşte, tüm dünya O'nun peşinden gidiyor” dediler.

²⁰ Bayramda tapınmak için gelenler arasında bazı Grekler de vardı.

²¹ Bunlar, Galile'nin Beytsayda Kenti'nden olan Filipus'a gelip ona, “Efendimiz, Yeşua'yı görmek istiyoruz” dediler. ²² Filipus gelip Andreas'a haber verdi. Andreas'la Filipus gelip Yeşua'ya anlattılar. ²³ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “İnsanoğlu'nun yüceltileceği vakit geldi. ²⁴ Size doğrusunu söyleyeyim, buğday tanesi toprağa düşüp ölmedikçe, tek başına kalır. Ama ölürse, bol ürün verir. ²⁵ Hayatını seven onu kaybeder. Bu dünyadaki hayatını hiçe sayan ise onu sonsuz yaşam için saklar. ²⁶ Bana hizmet etmek isteyen, ardımdan gelsin. Ben neredeysem, bana hizmet eden de orada bulunsun. Kim bana hizmet ederse, Baba onu onurlandıracaktır.”

27 “Artık canım üzüntüyle sıkıntı çekiyor. Ne diyeyim? ‘Baba, kurtar beni bu vakitten’ mi diyeyim? Ama ben bu amaç için bu saate geldim. 28 Baba, adını yücelt!”

Sonra gökten bir ses geldi: “Adımı yücelttim, yine yücelteceğim.”

29 Bunun üzerine, orada bulunan ve bunu işiten kalabalık, “Gök gürlledi” dedi. Diğerleri, “O’nunla bir melek konuştu” dedi.

30 Yeşua, “**Bu ses benim için değil, sizin için geldi**” dedi. **31 “Şimdi bu dünyanın yargılanma zamanıdır. Şimdi bu dünyanın egemeni kovulacak. 32 Ben yerden yukarı kaldırıldığımda, bütün insanları kendime çekeceğim.”** **33** Yeşua bunu nasıl bir ölümle öleceğini belirtmek için söyledi. **34** Kalabalık O’na şöyle yanıt verdi: “Kutsal Yasa’dan duyduğumuza göre, Mesih sonsuza dek kalacaktır. Öyleyse nasıl oluyor da sen, ‘İnsanoğlu’nun yukarı kaldırılması gerekiyor’ diyorsun? Kimdir bu İnsanoğlu?”

35 Bunun üzerine Yeşua onlara, “**Kısa bir süre daha Işık aranızda olacak**” dedi. “**Işığınız varken yürüyün ki, karanlık üstünüze gelmesin. Karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez. 36 Işığınız varken, ışığa iman edin. Öyle ki ışık çocukları olasınız.**” Yeşua bunları söyledikten sonra oradan ayrılıp onlardan gizlendi. **37** Önlerinde bunca belirti gerçekleştirmesine karşın O’na iman etmediler. **38** Bunlar Peygamber Yeşaya’nın söylediği şu söz yerine gelsin diye oldu:

“Efendimiz, verdiğimiz habere kim inandı? Efendi’nin gücü kime gösterildi?”

39 Bu nedenle iman edemiyorlardı. Yine Yeşaya şöyle demişti:

40 “Onların gözlerini kör etti, Yüreklerini katılaştırdı, Gözleriyle görmesinler, Ve yürekleriyle anlayıp dönmesinler diye. Dönselerdi, onları iyileştirdim.”

41 Yeşaya, Yeşua’nın yüceliğini görmüş ve O’nun hakkında bunları söylemişti. **42** Yine de önderlerden birçoğu O’na iman etti. Ama Ferisiler’den korktuklarından, havra dışı edilmemek için bunu açıkça söylemediler. **43** Çünkü insandan gelen övgüyü, Tanrı’dan gelen övgüden üstün tutuyorlardı.

44 Yeşua yüksek sesle, “**Bana iman eden bana değil, beni gönderene iman etmiş olur**” dedi. **45** “**Beni gören de, beni göndereni görür.**”

46 **Bana iman eden hiç kimse karanlıkta kalmasın diye dünyaya ışık olarak geldim. 47 Sözlerimi işitip de inanmayı ben yargılamam. Çünkü ben dünyayı yargılamaya değil, kurtarmaya geldim. 48 Beni reddedip sözlerimi kabul etmeyi yargılayacak olan biri vardır. O kişiyi son günde yargılayacak olan söylediğim sözdür. 49 Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba’nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu. 50 O’nun buyruğu sonsuz yaşamdır. Bunun için söylediğim her sözü, Baba’nın bana bildirdiği gibi söylüyorum.”**

13

1 Fısıh Bayramı’ndan önceydi. Yeşua, bu dünyadan ayrılarak Baba’ya gideceği saatin geldiğini biliyordu. Dünyada kendisinin olanları hep sevmiştii ve onları sonuna dek sevdi. **2** Akşam yemeği sırasında, İblis, Simon oğlu Yahuda İskariot’un yüreğine Yeşua’yı ele verme düşüncesini koymuştu. **3** Yeşua, Baba’nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, Tanrı’dan çıkıp geldiğini ve yine Tanrı’ya döneceğini biliyordu.

4 Yemekten kalktı, giysisinin üstlüğünü bir kenara koydu, bir havlu alıp beline sardı. **5** Sonra leğene su koyup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline sardığı havluyula kurulamaya başladı. **6** Sonra Simon Petrus’a geldi. Simon, “Efendimiz, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?” dedi.

7 Yeşua ona, “**Şimdi ne yaptığımı bilmiyorsun, ama daha sonra anlayacaksın**” diye yanıtladı.

8 Petrus, “Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!” dedi.

Yeşua ona, “**Yıkamazsam, benimle bir payın olmaz**” diye yanıtladı.

⁹ Simon Petrus O'na, "Efendimiz, o zaman yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi.

¹⁰ Yeşua ona, "Yıkanmış kişinin ayaklarının yıkanması yeterlidir, artık o tümünden temizdir" dedi. "Siz de temizsiniz ama hepiniz değil."

¹¹ Kendisine ihanet edecek kişiyi bildiği için, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. ¹² Ayaklarını yıkadıktan sonra üstlüğüne giyip sofraya oturdu. Onlara, "Size ne yaptığımı anlıyor musunuz? ¹³ Siz bana 'Öğretmen' ve 'Efendi' diyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, çünkü ben öyleyim. ¹⁴ Eğer ben Efendi ve Öğretmen'ken ayaklarınızı yıkadığıma göre, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. ¹⁵ Size yaptığımın aynısını yapasınız diye size bir örnek gösterdim. ¹⁶ Size doğrusunu söyleyeyim, hizmetkâr efendisinden, elçi de kendini gönderenden üstün değildir. ¹⁷ Eğer bildiğiniz bu şeyleri yaparsanız, ne mutlu size!" dedi. ¹⁸ "Hepiniz hakkında söylemiyorum, ben kimleri seçtiğimi biliyorum. Ama Kutsal Yazı yerine gelmeliydi, 'Benimle ekmek yiyen bana ihanet etti.'

¹⁹ Bunları size gerçekleşmeden önce, daha şimdiden söylüyorum. Öyle ki gerçekleştiğinde benim O olduğuma iman edesiniz. ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, gönderdiğim kişiyi kabul eden, beni kabul etmiş olur. Ve beni kabul eden de beni göndereni kabul etmiş olur."

²¹ Bunları söyledikten sonra Yeşua ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Şöyle tanıklık etti: "Size doğrusunu söyleyeyim, biriniz bana ihanet edecek."

²² Öğrenciler kimin hakkında konuştuğunu merak ederek birbirlerine baktılar. ²³ Öğrencilerinden biri, Yeşua'nın sevdiği öğrenci Yeşua'nın göğsüne yaslanmıştı. ²⁴ Simon Petrus ona, kimden söz ettiğini Yeşua'ya sorması için işaret etti.

²⁵ O da Yeşua'nın göğsüne yaslanmış vaziyette, "Efendimiz, kimdir o?" diye sordu.

²⁶ Bunun üzerine Yeşua, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" dedi. Böylece ekmeği batırıp, Simon İskariot'un oğlu Yahuda'ya verdi.

²⁷ Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. Sonra Yeşua ona, "Ne yapacaksan çabuk yap" dedi.

²⁸ Sofrada oturanlardan hiç kimse Yeşua'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. ²⁹ Para kutusu Yahuda'da olduğundan içlerinden bazıları Yeşua'nın ona, "Bayram için gerekli şeyleri satın al" ya da "Yoksullara bir şey ver" dediğini sandılar. ³⁰ Yahuda lokmayı alınca hemen dışarı çıktı. Geceydi.

³¹ Yahuda dışarı çıkınca Yeşua, "Şimdi İnsanoğlu yüceltildi ve Tanrı O'nda yüceltildi" dedi. ³² "Eğer Tanrı O'nda yüceltildiyse, Tanrı da O'nu kendinde yüceltecektir. Hem de O'nu hemen yüceltecektir. ³³ Çocuklar, bir süre daha sizinle olacağım. Beni arayacaksınız, Yahudiler'e, 'Gideceğim yere gelemezsiniz' dediğim gibi, şimdi size söylüyorum. ³⁴ Size yeni bir buyruk veriyorum: Birbirinizi sevin. Benim sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ³⁵ Birbirinize sevginiz olursa, bununla herkes benim öğrencilerim olduğunuzu bilecektir."

³⁶ Simon Petrus O'na, "Efendimiz, nereye gidiyorsun?" diye sordu. Yeşua, "Gideceğim yere şimdi peşimden gelemezsiniz, ama sonra geleceksiniz" diye yanıtladı.

³⁷ Petrus O'na, "Efendimiz, neden şimdi senin peşimden gelemeyeyim? Senin için canımı veririm!" dedi.

³⁸ Yeşua ona, "Benim için canını mı verirsin? Sana doğrusunu söyleyeyim, horoz ötmeden sen beni üç kez inkâr edeceksin."

14

¹ "Yüreğiniz sıkılmasın, Tanrı'ya iman edin. Bana da iman edin.

² Babam'ın meskeninde kalınacak çok ev var. Öyle olmasaydı, size söyledim. Size yer hazırlamaya gidiyorum. ³ Gidip size yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olabilirsiniz diye yine gelip sizi yanıma alacağım. ⁴ Gideceğim yeri ve yolu biliyorsunuz.”

⁵ Tomas, “Efendimiz, nereye gittiğini bilmiyoruz” dedi. “Yolu nasıl bilebiliriz?”

⁶ Yeşua ona, “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” dedi. “Benim aracılığım olmadan kimse Baba'ya gelemez. ⁷ Beni tanımış olsaydınız, Babam'ı da tanırdınız. Bundan böyle artık O'nu tanıyorsunuz ve O'nu gördünüz.”

⁸ Filipus O'na, “Efendimiz, bize Baba'yı göster, bu bize yeter” dedi.

⁹ Yeşua ona, “Filipus ne zamandır sizinle birlikteyim. Beni daha tanımadın mı?” dedi. “Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür. Sen nasıl ‘Bize Baba'yı göster’ diyorsun?”

¹⁰ Benim Baba'da, Baba'nın bende olduğuna inanmıyor musunuz? Size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemiyorum, ama bende yaşayan Baba kendi işlerini yapıyor. ¹¹ Bana iman edin; ben Baba'dayım, Baba da bendedir. Hiç olmazsa bu işler nedeniyle iman edin.

¹² Size doğrusunu söyleyeyim, benim yaptığım işleri bana iman eden de yapacaktır. Hatta daha büyüklerini yapacaktır. Çünkü ben Babam'a gidiyorum. ¹³ Baba Oğul'da yüceltilsin diye benim adıyla ne derseniz yapacağım. ¹⁴ Benim adıyla benden bir şey derseniz yapacağım. ¹⁵ Beni seviyorsanız, buyruklarımı tutarsınız. ¹⁶ Baba'dan dileyeceğim. O sonsuza dek sizinle birlikte olsun diye size başka bir Tesellici, Gerçeğin Ruhu'nu verecek.

¹⁷ O, dünyanın kabul edemeyeceği Gerçeğin Ruhu'dur. Dünya O'nu ne görür, ne de tanır. Siz O'nu tanıyorsunuz. Çünkü sizinle yaşıyor ve içinizde olacaktır.

¹⁸ Sizi yetim bırakmayacağım. Size geri geleceğim. ¹⁹ Kısa bir süre sonra artık dünya beni görmeyecek ama siz beni göreceksiniz. Ben yaşıyorum, bu nedenle siz de yaşayacaksınız.

²⁰ O gün bileceksiniz ki, ben Babam'dayım, siz bendesiniz, ben de sizdeyim. ²¹ Beni seven buyruklarımı benimseyip tutar. Beni seveni, Babam da sevecektir. Ben de onu seveceğim ve kendimi ona göstereceğim.”

²² Yahuda (İskariot değil) O'na, “Efendimiz, nasıl oluyor da kendini dünyaya değil de bize göstereceksin?” dedi.

²³ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “Beni seven, sözümü tutar. Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız. ²⁴ Beni sevmeyen sözlerimi tutmaz. Duyduğunuz söz benim değil, beni gönderen Baba'nındır. ²⁵ Bunları size daha yanınızdayken söyledim.

²⁶ Ama Baba'nın benim adıyla göndereceği Tesellici, Kutsal Ruh size her şeyi öğretecek ve tüm söylediklerimi size hatırlatacak. ²⁷ Size esenlik bırakıyorum. Size kendi esenliğimi veriyorum. Ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın ve korkmasın.

²⁸ ‘Gidiyorum ama yine size geleceğim’ dediğimi duydunuz. Beni sevseydiniz, Baba'ya gideceğim için sevinirdiniz. Çünkü Baba benden üstündür. ²⁹ Bunları size şimdiden, her şey gerçekleşmeden önce söyledim. Öyle ki gerçekleştiğinde iman edesiniz. ³⁰ Artık sizinle daha fazla konuşmayacağım. Çünkü dünyanın prensi geliyor ve onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yok. ³¹ Ama dünya Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi bilsin. Kalkın, buradan gidelim.”

15

¹ “Ben gerçek asmayım ve Babam çiftçidir. ² Bende ürün vermeyen her çubuğu ayırır. Ürün veren her çubuğu ise daha çok meyve versin diye budar. ³ Size söylediğim sözden ötürü siz şimdiden temizsiniz.

⁴ Bende kalın, ben de sizde kalayım. Çubuk asmada kalmadıkça kendiliğinden ürün veremeyeceği gibi, siz de bende kalmazsanız ürün veremezsiniz. ⁵ Ben asmayım, siz çubuklarsınız. Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi bol ürün verir. Çünkü bensiz hiçbir şey yapamazsınız. ⁶ Bir kimse bende kalmazsa, çubuk gibi dışarı atılır ve

kurur. Bunları toplayıp yakılmak üzere ateşe atarlar. ⁷ Eğer bende kalırsanız ve sözlerim sizde kalırsa, ne isterseniz dileyin, size verilecektir.”

⁸ “Babam, bol ürün vermenizle yüceltilir. Böylece öğrencilerim olursunuz. ⁹ Baba’nın beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim. Sevgimde kalın. ¹⁰ Buyruklarımı tutarsanız, sevgimde kalırsınız. Tıpkı benim de Baba’nın buyruklarını tutup O’nun sevgisinde kaldığım gibi. ¹¹ Bunları size, sevincim sizde kalsın ve sevinciniz tamamlansın diye söyledim.”

¹² “Buyruğum şudur: Sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi sevin. ¹³ Hiç kimsede, birinin dostları uğruna yaşamını vermesinden daha büyük bir sevgi yoktur. ¹⁴ Size buyruklarımı yaparsanız, benim dostlarım olursunuz. ¹⁵ Artık size hizmetkâr demiyorum, çünkü hizmetkâr efendisinin ne yaptığını bilmez. Ama ben size dost diyorum, çünkü Babam’dan işittiğim her şeyi size bildirdim. ¹⁶ Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip ürün veresiniz ve ürününüz kalıcı olsun diye sizi ben atadım. Öyle ki benim adıyla Baba’dan ne dilerseniz, size versin.”

¹⁷ “Birbirinizi sevin, size buyruğum budur. ¹⁸ Eğer dünya sizden nefret ederse, sizden önce benden nefret etmiş olduğunu bilin. ¹⁹ Dünyadan olsaydınız, dünya kendinin olanı severdi. Dünyadan değilsiniz ama ben sizi dünyadan seçtim. Bu nedenle dünya sizden nefret ediyor.

²⁰ Size söylediğim sözü hatırlayın: ‘Hizmetkâr efendisinden üstün değildir.’ Bana zulmediyorlarsa, size de zulmedecekler. Eğer benim sözümü tuttularsa, sizinkini de tutacaklar. ²¹ Bütün bunları benim adım uğruna size yapacaklar. Çünkü beni göndereni tanımıyorlar.

²² Gelmemiş ve onlarla konuşmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi günahları için hiçbir özürleri yok. ²³ Benden nefret eden, Babam’dan da nefret eder. ²⁴ Başka hiç kimsenin yapmadığı işleri onların arasında yapmamış olsaydım, günahları olmazdı. Ama şimdi yaptıklarımı gördükleri halde hem benden hem de Babam’dan nefret ettiler. ²⁵ Bu, yasalarında yazılı, ‘Benden sebepsiz yere nefret ettiler’ sözü yerine gelsin diye oldu.”

²⁶ “Baba’dan size göndereceğim Tesellici, Baba’dan çıkan Gerçeğin Ruhu geldiği zaman, bana tanıklık edecek. ²⁷ Siz de tanıklık edeceksiniz, çünkü başından beri benimle birliktesiniz.”

16

¹ “Bunları size, sendeleyip düşmeyesiniz diye söyledim. ² Sizi havra dışı edecekler. Evet, öyle bir zaman geliyor ki, sizi öldüren herkes Tanrı’ya hizmet ettiğini sanacak. ³ Bunları yapacaklar, çünkü ne Baba’yı ne de beni tanıyorlar. ⁴ Bunları size şimdiden anlatıyorum. Öyle ki, zamanı gelince bunları size anlattığımı hatırlayın. Bunları size başlangıçta söylemedim çünkü sizinle birlikteydim. ⁵ Ama şimdi beni gönderene gidiyorum ve hiçbiriniz bana, ‘Nereye gidiyorsun?’ diye sormuyor. ⁶ Ama bunları size söylediğim için yüreğiniz kederle kaplandı. ⁷ Size gerçeği söylüyorum, benim gitmem sizin yararınızdır. Çünkü ben gitmezsem Tesellici size gelmez. Ama gidersem, O’nu size gönderirim.

⁸ O gelince günah, doğruluk ve yargı hakkında dünyayı ikna edecek.

⁹ Günah hakkında, çünkü bana iman etmezler. ¹⁰ Doğruluk hakkında, çünkü Babam’a gidiyorum ve artık beni görmeyeceksiniz. ¹¹ Yargı hakkında, çünkü bu dünyanın prensi yargılandı.”

¹² “Size anlatacak daha çok şeyim var, ama şimdi bunlara dayanamazsınız. ¹³ Ancak O, yani Gerçeğin Ruhu geldiğinde, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. Çünkü kendiliğinden konuşmayacak, yalnızca duyduklarını söyleyecek. Size gelecekte olacakları bildirecek. ¹⁴ O beni yüceltecek, çünkü benim olandan alacak ve size bildirecek. ¹⁵ Baba’nın sahip olduğu

her şey benimdir. Bu nedenle benim olandan alacak ve size bildirecek dedim. ¹⁶ Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz. Yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz.”

¹⁷ Bunun üzerine Öğrencilerinden bazıları birbirlerine, “Bize, ‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ diyerek acaba ne demek istiyor?” dediler. “Bununla birlikte ‘Çünkü Baba’ya gidiyorum’ diyor. ¹⁸ ‘Kısa bir süre’ dediği nedir? Ne dediğini anlamıyoruz” dediler.

¹⁹ Yeşua kendisine soru sormak istediklerini anladı ve onlara, “‘Kısa bir süre sonra beni görmeyeceksiniz ve yine kısa bir süre sonra beni göreceksiniz’ sözümü mü tartışıyorsunuz? ²⁰ Size doğrusunu söyleyeyim, siz ağlayıp yas tutacaksınız, ama dünya sevinecek. Üzüleceksiniz ama üzüntünüz sevince dönüşecek. ²¹ Kadın doğum vakti ağrı çeker. Çünkü zamanı gelmiştir. Ama doğurduktan sonra, dünyaya bir çocuk getirmenin sevinciyle çektiği acıyı hatırlamaz olur. ²² Sizler de şimdi üzüntü içindesiniz. Ama sizi yeniden göreceğim ve yüreğiniz sevinçle dolacak. Sevincinizi kimse sizden alamaz” dedi.

²³ “O gün gelince bana hiçbir soru sormayacaksınız. Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba’dan ne dilerseniz, onu size verecektir. ²⁴ Şimdiye dek benim adımla hiçbir şey dilemediniz. Dileyin ve alacaksınız, öyle ki sevinciniz dolup taşsın. ²⁵ Bunları size benzetmelerle anlattım. Ama benzetmelerle konuşmayacağım, size Baba’yı açıkça tanıtaçağım zaman geliyor. ²⁶ O gün benim adımla dileyeceksiniz. Sizin için Baba’dan istekte bulunacağımı söylemiyorum.

²⁷ Çünkü Baba sizi seviyor; çünkü beni sevdiniz ve benim Baba’dan çıkıp geldiğime iman ettiniz. ²⁸ Ben Baba’dan çıkıp dünyaya geldim. Yine dünyadan ayrılıp Baba’ya dönüyorum.”

²⁹ Öğrencileri O’na, “Bak, şimdi açık açık konuşuyorsun, hiç benzetmeler kullanmıyorsun” dediler. ³⁰ “Artık senin her şeyi bildiğini ve kimsenin sana soru sormasına gerek olmadığını anlıyoruz. Bu nedenle Tanrı’dan geldiğine iman ediyoruz.”

³¹ Yeşua onlara şu karşılığı verdi: “Şimdi iman ediyormusunuz?”

³² İşte şimdi, hepinizin evlerinize gitmek üzere dağılacağı ve beni yalnız bırakacağınız zaman geliyor, evet geldi bile. Ama ben yalnız değilim, çünkü Baba benimle birlikte.

³³ Bunları size, bende esenliğiniz olsun diye söyledim. Dünyada sıkıntınız olacak. Ama cesur olun, ben dünyaya galip geldim!”

17

¹ Yeşua bunları söyledikten sonra gözlerini göğe kaldırıp, “Baba, vakit geldi” dedi. “Oğlun’u yücelt ki, Oğlun da seni yüceltsin. ² O’na tüm insanlık üzerinde yetki verdin. Öyle ki, O da kendisine verdiklerinin hepsine sonsuz yaşam versin. ³ Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin Yeşua Mesih’i bilmeleridir. ⁴ Seni yeryüzünde yücelttim. Yapmam için bana verdiğin işi tamamladım. ⁵ Şimdi, Baba, dünya var olmadan önce seninleyken sahip olduğum yücelikle beni yanında yücelt. ⁶ Adını dünyadan bana verdiğin insanlara açıkladım. Onlar senindi, sen onları bana verdin ve sözünü tuttular. ⁷ Şimdi bana verdiğin her şeyin senden olduğunu biliyorlar. ⁸ Çünkü bana verdiğin sözleri onlara verdim. Onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten biliyorlar. Beni senin gönderdiğine iman ettiler. ⁹ Onlar için dilekte bulunuyorum. Dünya için değil, bana verdiklerin için dilekte bulunuyorum. Çünkü onlar senindir. ¹⁰ Benim olan her şey senindir, seninkiler de benim. Ve ben onlarda yüceltildim. ¹¹ Ben artık dünyada değilim, ama onlar dünyadadır. Ben sana geliyorum. Kutsal Baba, onları bana verdiğin adınla koru ki, bizim gibi bir olsunlar. ¹² Dünyada onlarla birlikteyken, adınla onları korudum. Bana verdiklerini korudum. Kutsal Yazı yerine gelsin diye, mahva giden adamdan başkası zarar görmedi. ¹³ Ama şimdi sana geliyorum ve sevincim onlarda tamamlansın diye bunları dünyadayken söylüyorum. ¹⁴ Onlara senin sözünü

bildirdim. Dünya onlardan nefret etti, çünkü ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁵ Onları dünyadan almanı değil, kötü olandan koruman için dilekte bulunuyorum. ¹⁶ Ben dünyadan olmadığım gibi onlar da dünyadan değiller. ¹⁷ Onları gerçeğe kutsal kıl. Senin sözün gerçektir. ¹⁸ Beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim. ¹⁹ Onlar da gerçekte kutsal kılınınsınlar diye, kendimi onların uğruna adıyorum. ²⁰ Yalnız onlar için değil, onların sözüyle bana iman edecek olanlar için de dilekte bulunuyorum. ²¹ Hepsi bir olsunlar. Baba, senin bende, benim sende olduğum gibi, onlar da bizde bir olsunlar. Dünya da beni senin gönderdiğine iman etsin. ²² Bana verdiğin yüceliği ben de onlara verdim. Öyle ki bizim bir olduğumuz gibi onlar da bir olsunlar. ²³ Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir bütünlük içinde olsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini bilsin. ²⁴ Baba, bana verdiğin kişilerin de bulunduğu yerde benimle birlikte olmalarını istiyorum. Öyle ki, bana vermiş olduğun yüceliğimi görsünler. Çünkü sen beni dünyanın kuruluşundan önce sevdin. ²⁵ Adil Baba, dünya seni tanımiyor, ama ben seni tanıyorum. Bunlar da beni senin gönderdiğini biliyorlar. ²⁶ Adımı onlara bildirdim ve bildirmeye devam edeceğim. Öyle ki, bana beslediğin sevgi onlarda olsun, ben de onlarda olayım.”

18

¹ Yeşua bu sözleri söyledikten sonra öğrencileriyle birlikte dışarı çıkıp Kidron Deresi'nin karşı yakasına geçti. Orada bir bahçe vardı. Yeşua ve öğrencileri bu bahçeye girdiler. ² O'na ihanet eden Yahuda da burayı biliyordu. Çünkü Yeşua sık sık orada öğrencileriyle buluşurdu. ³ Yahuda yanına bir bölük askerle başkâhinlerin ve Ferisiler'in gönderdiği görevlileri alarak oraya geldi. Elllerinde fenerler, meşaleler ve silahlar vardı. ⁴ Yeşua başına gelecekleri bilerek dışarı çıktı ve onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” dedi.

⁵ O'na, “Nasıralı Yeşua” diye yanıt verdiler. Yeşua onlara, “**Ben O'yum**” dedi.

O'na ihanet eden Yahuda da onlarla birlikte duruyordu. ⁶ Onlara, “**Ben O'yum**” deyince, geriye gidip yere düştüler.

⁷ Bunun üzerine yine onlara, “**Kimi arıyorsunuz?**” diye sordu. “Nasıralı Yeşua” dediler.

⁸ Yeşua, “**Size benim dedim. Madem beni arıyorsunuz, bırakın bunları gitsinler!**” ⁹ Söylediği “**Bana verdiklerinden hiçbirini kaybetmedim**” sözü yerine gelsin diye böyle konuştu.

¹⁰ Simon Petrus taşıdığı kılıcı çekti, başkâhinin Malkus adındaki hizmetkârının sağ kulağını kesti. ¹¹ Bunun üzerine Yeşua Petrus'a, “**Kılıcı kınına koy**” dedi. “**Baba'nın bana verdiği kâseden içmeyeyim mi?**”

¹² Bundan sonra, komutanla buyruğundaki asker bölüğü ve Yahudi görevliler Yeşua'yı tutup bağladılar. ¹³ O'nu ilk olarak, o yıl başkâhin olan Kayafa'nın kayınbabası Hanan'a götürdüler. ¹⁴ Yahudi yetkililere halkın yararına bir tek adamın ölmesinin daha uygun olacağını öğütleyen Kayafa'ydı. ¹⁵ Simon Petrus, başka bir öğrenciyle birlikte Yeşua'nın ardından gidiyordu. Bu öğrenci başkâhinin tanıdığı olduğundan Yeşua'yla birlikte başkâhinin avlusuna girdi; ¹⁶ Petrus dışarıda kapının yanında duruyordu. Başkâhinin tanıdığı diğer öğrenci dışarı çıkıp kapıyı tutan hizmetçi kızla konuştu ve Petrus'u içeri getirdi.

¹⁷ Kapıyı tutan kız Petrus'a, “Sen de bu adamın öğrencilerinden biri değil misin?” dedi. Petrus, “Değilim” dedi.

¹⁸ Hizmetkârlar ve nöbetçiler hava soğuk olduğu için kömür ateşinin çevresinde durmuş ısınıyorlardı. Petrus da onlarla birlikte durmuş ısınıyordu. ¹⁹ Başkâhin Yeşua'ya öğrencileri ve öğretisi hakkında sorular sordu. ²⁰ Yeşua ona şu karşılığı verdi: “**Ben dünyaya hep açıkça konuştum. Her zaman havralarda ve bütün Yahudiler'in toplandıkları tapınakta öğrettim.**”

Gizli bir şey söylemedim. ²¹Neden beni sorguluyorsunuz? Kendilerine ne söylediğimi beni işitenlere sorun. Onlar ne söylediğimi biliyorlar.”

²² Yeşua bunu söyleyince, yanında duran görevlilerden biri, “Başkâhine böyle mi yanıt veriyorsun?” diyerek O’na bir tokat attı.

²³ Yeşua ona, **“Eğer sözümde kötülük varsa, bana göster!”** dedi. **“Ama doğruyu söylüyorsam, neden bana vuruyorsun?”**

²⁴ Hanan O’nu bağlı olarak başkâhin Kayafa’ya gönderdi. ²⁵ Simon Petrus ayakta durmuş ısınıyordu. Ona, “Sen de onun öğrencilerinden birisin değil mi?” dediler. Petrus, “Değilim” diyerek inkâr etti.

²⁶ Başkâhinin hizmetkârlarından biri, Petrus’un kulağını kestiği kişinin akrabasıydı. Bu hizmetkâr, “Seni bahçede O’nunla birlikte görmedim mi?” dedi.

²⁷ Petrus yine inkâr etti ve tam o sırada horoz öttü.

²⁸ Sabah erkenden Yeşua’yı Kayafa’nın yanından alıp vali konağına götürdüler. Yahudi yetkililer dinsel açıdan kendilerini kirletmemek ve Fısıh yemeğini yiyebilmek için vali konağına girmediler. ²⁹ Bu nedenle Pilatus dışarı çıkıp onların yanına geldi. “Bu adamı neyle suçluyorsunuz?” diye sordu.

³⁰ Ona, “Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O’nu sana getirmezdik” dediler.

³¹ Pilatus onlara, “Onu alın ve kendi yasanıza göre yargılayın” dedi.

Yahudi yetkililer, “Bizim kimseyi ölüm cezasına çarptırmaya yetkimiz yok” dediler. ³² Öyle ki bu, Yeşua’nın ne tür bir ölümle öleceğini belirtmiş olduğu sözü yerine gelsin diye oldu.

³³ Bunun üzerine Pilatus yeniden vali konağına girdi. Yeşua’yı çağırıp O’na, “Sen Yahudiler’in Kralı mısınız?” diye sordu.

³⁴ Yeşua ona, **“Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana benden söz etti?”** dedi.

³⁵ Pilatus, “Ben Yahudi miyim? Kendi ulusun ve başkâhinler seni bana teslim ettiler. Ne yaptın?” dedi.

³⁶ Yeşua, **“Benim krallığım bu dünyadan değil. Krallığım bu dünyadan olsaydı, hizmetkârlarım Yahudi yetkililere teslim edilmemi engellemek için savaşmışlardı. Ama benim krallığım buradan değil”** karşılığını verdi.

³⁷ Pilatus O’na, “Demek bir kralısın, öyle mi?” dedi.

Yeşua, **“Kral olduğumu sen söylüyorsun. Bunun için doğdum, gerçeğe tanıklık etmek için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes sesimi duyar”** karşılığını verdi.

³⁸ Pilatus O’na, “Gerçek nedir?” dedi.

Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudi yetkililerin yanına gidip onlara, “Ben O’nu suçlayacak hiçbir dayanak bulamıyorum” dedi. ³⁹ “Ama sizin bir adetiniz var, her Fısıh Bayramı’nda sizin için birini salıveriyorum. Bu nedenle, size Yahudiler’in Kralı’nı salıvermemi ister misiniz?”

⁴⁰ Sonra hepsi bir ağızdan, “Bu adamı değil, Barabba’yı” diyerek yeniden bağırdılar. Oysa Barabba bir hayduttu.

19

¹ Bunun üzerine, Pilatus Yeşua’yı tutup kamçılattı. ² Askerler dikenlerden bir taç örüp başına taktılar. O’na mor bir giysi giydirdiler. ³ “Selam, ey Yahudiler’in Kralı!” diyorlar, yüzüne tokat atıyorlardı.

⁴ Pilatus yine dışarı çıkıp onlara, “İşte, kendisinde hiçbir suç bulamadığımı bilirsiniz diye O’nu size getiriyorum” dedi.

⁵ Böylece Yeşua, başında dikenli taç ve üstündeki mor giysiyle dışarı çıktı. Pilatus onlara, “İşte, o adam!” dedi.

⁶ Başkâhinler ve görevliler O’nu görünce, “Çarmıha ger! Çarmıha ger!” diye bağırdılar.

Pilatus onlara, “O’nu kendiniz alıp çarmıha gerin” dedi. “Çünkü ben O’nu suçlamak için hiçbir dayanak bulamıyorum.”

⁷ Yahudiler ona, “Bizim bir yasamız var ve bu yasa uyarınca O’nun ölmesi gerekiyor. Çünkü kendini Tanrı’nın Oğlu yerine koydu” dediler.

⁸ Pilatus bu sözü işitince daha çok korktu. ⁹ Yine vali konağına girip Yeşua’ya, “Sen nereden geliyorsun?” diye sordu. Ama Yeşua ona yanıt vermedi. ¹⁰ Pilatus, “Bana karşılık vermeyecek misin? Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?” dedi.

¹¹ Yeşua, “**Sana yukarıdan verilmeseydi, benim üzerimde hiçbir yetkin olmazdı**” diye karşılık verdi. “**Bu yüzden beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür.**”

¹² Bunun üzerine Pilatus O’nu salıvermek istedi. Ama Yahudiler var güçleriyle, “Bu adamı salıverirsen, Sezar’ın dostu değilsin! Kendini kral yapan herkes Sezar’a başkaldırmış sayılır!” diye bağırdılar.

¹³ Pilatus bu sözleri işitince, Yeşua’yı dışarı çıkardı. Taş Döşeme, İbranice’de “Gabbata” denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. ¹⁴ Fıfış Bayramı’nın Hazırlık Günü’ydü. Öğleyn saat on iki sularıydı. Yahudiler’e, “İşte, Kralınız!” dedi.

¹⁵ Onlar, “Uzak olsun, bizden uzak olsun! O’nu çarmıha ger!” diye bağırdılar. Pilatus onlara, “Kralınızı çarmıha gereyim mi?” dedi. Başkâhinler, “Bizim Sezar’dan başka kralımız yok!” diye karşılık verdiler. ¹⁶ Sonunda Pilatus Yeşua’yı, çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etti. Böylece O’nu alıp götürdüler. ¹⁷ Yeşua çarmıhını kendisi taşıyarak Kafatası -İbranice’de Golgota- denilen yere çıktı. ¹⁸ Orada O’nu ve iki kişiyi daha çarmıha gerdiler. Biri bir yanda, öbürü diğer yanda, Yeşua ise ortadaydı. ¹⁹ Pilatus ayrıca bir hafta yazıp çarmıha astırdı. Üzerinde, “NASIRALI YEŞUA - YAHUDİLER’İN KRALI” yazıyordu.

²⁰ İbranice,

Latince ve Grekçe yazılan bu yazıyı Yahudiler’in birçoğu okudu. Çünkü Yeşua’nın çarmıha gerildiği yer kente yakındı. ²¹ Bu nedenle Yahudi başkâhinler Pilatus’a, “‘Yahudiler’in Kralı’ diye yazma” dediler. “Kendisi ‘Ben Yahudiler’in Kralı’yım dedi’ diye yaz.”

²² Pilatus, “Ne yazdıysam yazdım” diye yanıtladı.

²³ Askerler, Yeşua’yı çarmıha gerdikten sonra giysilerini aldılar. Her birine bir pay düşecek şekilde dört parçaya böldüler. Üstlüğünü de aldılar. Üstlüğü tek parçadan oluşan dikişsiz bir dokumaydı. ²⁴ Sonra birbirlerine, “Bunu yırtmayalım, kimin olacağına karar vermek için kura çekelim” dediler. Böylelikle şu Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu:

“Giysilerimi aralarında paylaştılar. Üstlüğümün üzerine kura çektiler.”

Bunu yapan askerlerdi.

²⁵ Yeşua’nın çarmıhının yanında annesi, teyzesi, Klopas’ın karısı Meryem ve Mecdelli Meryem duruyordu. ²⁶ Yeşua, annesiyle sevdiği öğrencisinin orada durduğunu görünce annesine, “**Kadın, işte oğlun!**” dedi. ²⁷ Sonra öğrenciye, “**İşte annen!**” dedi. O andan itibaren bu öğrenci Yeşua’nın annesini kendi evine aldı.

²⁸ Bundan sonra Yeşua, her şeyin artık tamamlandığını bilerek, Kutsal Yazı yerine gelsin diye, “**Susadım**” dedi. ²⁹ Orada ekşi şarap dolu bir kap duruyordu. Ekşi şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak ağzına tuttular. ³⁰ Yeşua şarabı tadınca, “**Tamamlandı**” dedi. Sonra başını eğerek ruhunu teslim etti.

³¹ Yahudi yetkililer, Hazırlık Günü olması nedeniyle, cesetlerin Şabat Günü çarmıhta kalmasını istemiyorlardı. Pilatus’tan çarmıha gerilenlerin bacaklarının kırılmasını ve cesetlerinin kaldırılmasını istediler. Çünkü o Şabat Günü büyük bayramdı. ³² Bunun üzerine askerler gelip ilk olarak birinci adamın, ardından öbür adamın bacaklarını kırdılar. ³³ Ama Yeşua’nın yanına geldiklerinde O’nu çoktan ölmüş olduğunu görünce bacaklarını kırmadılar. ³⁴ Yine de askerlerden biri mızrakla böğrünü deldi. Yeşua’nın

böğründen hemen kan ve su aktı. ³⁵ Bunu görmüş olan adam tanıklık etmiştir ve tanıklığı doğrudur. O doğruyu söylediğini biliyor. Siz de iman edesiniz diye tanıklık etmiştir. ³⁶ Çünkü bunlar, “Onun hiçbir kemiği kırılmayacak” diyen Kutsal Yazı yerine gelsin diye oldu. ³⁷ Yine başka bir Yazı’da, “Bedenini desteklerine bakacaklar” deniyor.

³⁸ Bu olaylardan sonra, Aramatyalı Yusuf, Yeşua’nın cesedini kaldırmak için Pilatus’a başvurdu. Yusuf, Yeşua’nın öğrencisi olmasına karşın Yahudi yetkililerden korktuğu için bunu gizli tutuyordu. Pilatus’un izin vermesi üzerine Yusuf gelip Yeşua’nın cesedini kaldırdı. ³⁹ Gece vakti Yeşua’nın yanına gelmiş olan Nikodim de otuz litre kadar karışık mür ve sarısabır özü alarak geldi. ⁴⁰ Böylece Yeşua’nın cesedini alıp Yahudiler’in ölü gömme geleneğine uygun bir biçimde baharatlarla keten beze sardılar. ⁴¹ Yeşua’nın çarmıha gerildiği yerde bir bahçe vardı. Bu bahçede daha önce hiç kimsenin gömülmediği yeni bir mezar vardı. ⁴² Yahudiler’in Hazırlık Günü’ydü. Mezar da yakın olması nedeniyle Yeşua’yı oraya yatırdılar.

20

¹ Haftanın ilk günü erkenden, hava hala karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü.

² Bunun üzerine koşarak Simon Petrus’a ve Yeşua’nın sevdiği diğer öğrenciye geldi. Onlara, “Efendimiz’i mezardan almışlar ve nereye koyduklarını bilmiyoruz!” dedi.

³ Bunun üzerine Petrus’la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara doğru gittiler. ⁴ İki birlikte koşuyorlardı. Diğer öğrenci Petrus’u geride bırakıp mezara ilk gelen oldu. ⁵ Eğilip içeri baktığında keten bezlerin yerde serili olduğunu gördü ama içeri girmedi. ⁶ Sonra Simon Petrus onun ardından geldi ve mezara daldı. Serili duran keten bezleri gördü. ⁷ Yeşua’nın başına sarılmış olan peşkir de oradaydı. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde katlanmış duruyordu. ⁸ Bunun üzerine mezara ilk gelen diğer öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. ⁹ Çünkü Yeşua’nın ölümden dirilmesi gerektiğine ilişkin Kutsal Yazı’yı henüz anlamamışlardı. ¹⁰ Böylece öğrenciler yine evlerine döndüler.

¹¹ Meryem dışarıda, mezarın başında ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. ¹² Yeşua’nın bedeninin yattığı yerde, biri başında, biri ayaklarında oturan beyazlar içinde iki melek gördü. ¹³ Ona, “Kadın, niçin ağlıyorsun?” diye sordular.

Onlara, “Çünkü Efendim’i almışlar ve O’nu nereye koyduklarını bilmiyorum” dedi. ¹⁴ Bunu söyledikten sonra arkasına döndü ve Yeşua’nın ayakta durduğunu gördü. O’nun Yeşua olduğunu bilmiyordu.

¹⁵ Yeşua ona, “Kadın, niçin ağlıyorsun? Kimi arıyorsun?” dedi.

O’nu bahçıvan sanarak, “Efendim, eğer O’nu sen alıp götürdüysen, nereye yatırdığını bana söyle ki gidip O’nu alayım” dedi.

¹⁶ Yeşua ona, “Meryem!” dedi.

Meryem döndü ve O’na, “Rabbuni!” dedi. Anlamı öğretmen demektir.

¹⁷ Yeşua ona, “Bana dokunma! Çünkü henüz Babam’ın yanına çıkmadım. Ama kardeşlerime git ve onlara de ki, ‘Benim Babam’ın ve sizin Babanız’ın, benim Tanrım’ın ve sizin Tanrınız’ın yanına çıkıyorum’ ” dedi.

¹⁸ Mecdelli Meryem öğrencilere gelip Efendi’yi gördüğünü ve Efendi’nin kendisine söylediklerini onlara bildirdi. ¹⁹ Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrenciler Yahudi yetkililerden korktukları için buldukları yerin kapıları kilitli vaziyette toplanmışlardı. Bu sırada Yeşua geldi. Ortalarında durup “Size esenlik olsun!” dedi.

²⁰ Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Öğrenciler Efendi’yi görünce sevinçle doldular. ²¹ Yeşua yine, “Size esenlik olsun!” dedi. “Baba beni nasıl gönderdiyse, ben de sizi öyle gönderiyorum.” ²² Bunu söyledikten sonra üzerlerine üfleyerek onlara, “Kutsal Ruh’u alın! ²³ Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur. Kiminkini bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır.”

²⁴ Onikiler'den biri olup "İkiz" adıyla bilinen Tomas, Yeşua geldiğinde yanlarında değildi. ²⁵ Bunun üzerine diğer öğrenciler ona, "Biz Efendi'yi gördük!" dediler.

Ama Tomas, "Ellerindeki çivilerin izini görmedikçe, çivilerin deldiği yerlere parmağımın dokunmadıkça ve elimi O'nun böğrüne sokmadıkça, inanmam" dedi.

²⁶ Aradan sekiz gün geçmişti. Yeşua'nın öğrencileri yine içerideydi ve Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken Yeşua gelip ortalarında durdu. "Size esenlik olsun" dedi.

²⁷ Sonra Tomas'a, "Parmağını buraya uzat ve ellerimi gör" dedi. "Elini uzat böğrüne koy. İmansızlık etme, inan!"

²⁸ Tomas O'na, "Efendim ve Tanrım!" diye yanıt verdi.

²⁹ Yeşua ona, "Beni gördüğün için mi inandın?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu."

³⁰ Yeşua, öğrencilerinin önünde bu kitapta yazılı olmayan daha birçok başka belirtiler gerçekleştirdi. ³¹ Ama bunlar, Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır.

21

¹⁻² Bu olaylardan sonra Yeşua, Taberiye Denizi'nin kıyısında öğrencilerine yine göründü. Bu da şöyle oldu: Simon Petrus, "İkiz" adını taşıyan Tomas, Galile Kana'lı Natanel, Zebedi'nin oğulları ve diğer iki öğrencisi birlikteydiler. ³ Simon Petrus diğerlerine, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi.

Diğerleri, "Biz de seninle geliyoruz" dediler. Hemen dışarı çıkıp tekneye bindiler. O gece hiçbir şey tutamadılar. ⁴ Gün ağarırken Yeşua kıyıda duruyordu. Ama öğrenciler O'nun Yeşua olduğunu anlamadılar. ⁵ Yeşua onlara, "Çocuklar, yiyecek bir şeyiniz var mı?" diye sordu.

O'na "Hayır" diye yanıt verdiler.

⁶ Onlara, "Ağı teknenin sağ tarafına atın, biraz tutacaksınız" dedi.

Bunun üzerine, ağı attılar. Ama balık bolluğundan ağı çekmeye güçleri yetmedi.

⁷ Yeşua'nın sevdiği öğrenci Petrus'a, "Bu Efendi'dir!" dedi.

Simon Petrus O'nun Efendi olduğunu duyunca çıkartmış olduğu üstlüğünü giyip denize atladı. ⁸ Diğer öğrenciler de balık dolu ağı çekerek küçük bir tekneyle geldiler. Çünkü karadan 105 metre mesafede, kıyıya bir hayli yakındılar. ⁹ Karaya ayak bastıklarında, orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde duran balık ve ekmek gördüler. ¹⁰ Yeşua onlara, "Az önce tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.

¹¹ Simon Petrus tekneye çıktı ve tam yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı karaya çekti. O kadar çok balık olmasına rağmen, ağ yırtılmamıştı.

¹² Yeşua onlara, "Gelin ve yiyin!" dedi.

Öğrencilerinden hiçbiri O'na, "Sen kimsin?" diye sormaya cesaret edemedi. Çünkü O'nun Efendi olduğunu biliyorlardı.

¹³ Sonra Yeşua gidip ekmeği aldı, onlara verdi. Aynı şekilde balıkları da verdi. ¹⁴ Bu, Yeşua'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilerine üçüncü kez görünüşüydü. ¹⁵ Yemekten sonra Yeşua, Simon Petrus'a, "Ey Yunus oğlu Simon, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" dedi.

O'na, "Kuzularımı otlat" dedi. ¹⁶ O'na ikinci kez, "Yunus oğlu Simon, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, "Evet, Efendimiz, seni sevdiğimi biliyorsun" deyince, Yeşua ona, "Koyunlarıma çobanlık et" dedi.

¹⁷ Ona üçüncü kez, "Yunus oğlu Simon, beni seviyor musun?" diye sordu.

Petrus, Yeşua'nın kendisine üçüncü kez "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü. O'na, "Efendimiz, sen her şeyi bilirsin. Seni sevdiğimi de biliyorsun" dedi.

Yeşua ona, “Koyunlarımı otlat. ¹⁸ Sana doğrusunu söyleyeyim, gençken giyinip kuşanır, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın ve bir başkası seni giydirip gitmek istemediğin yere götürecektir” dedi.

¹⁹ Bunu, ne tür bir ölümle Tanrı’yı yücelteceğini belirtmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona, “Ardımdan gel” dedi.

²⁰ Sonra Petrus arkasını dönünce bir öğrencinin onu takip ettiğini gördü. Bu, Yeşua’nın sevdiği, akşam yemeğinde Yeşua’nın göğsüne yaslanmış vaziyette, “Efendimiz, sana kim ihanet edecek?” diye soran öğrenciydi. ²¹ Petrus onu görünce Yeşua’ya, “Efendimiz, bu adama ne olacak?” dedi.

²² Yeşua ona, “Ben gelinceye dek onun kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” dedi. “Sen ardımdan gel.” ²³ Bu nedenle, kardeşler arasında bu öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama Yeşua ona ölmeyeceğini söylememişti, “Ben gelinceye dek kalmasını istiyorsam, bundan sana ne?” demişti. ²⁴ Tüm bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz. ²⁵ Yeşua’nın yaptığı daha birçok şey var. Bunların hepsi bir bir yazılmış olsaydı, sanırım yazılan kitaplar dünyaya sığmazdı.

ELÇİLERİN İŞLERİ

1-2 Teofilos, ilk kitabımda, Yeşua'nın yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi, seçmiş olduğu elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruk verdikten sonra göğe alındığı güne dek olan olayları yazmıştım. ³ Yeşua çektiği acılardan sonra çok sayıda kanıtla kendisinin dirilmiş olduğunu elçilere gösterdi. Kırk gün boyunca onlara görünüp Tanrı'nın Krallığı hakkında konuştu. ⁴ Kendileriyle bir aradayken onlara şu buyruğu verdi: **“Yeruşalem’den ayrılmayın, benden işitmiş olduğunuz Baba’nın vadinin gerçekleşmesini bekleyin. ⁵ Çünkü Yuhanna suyla vaftiz etmişti, ama siz birkaç gün içinde Kutsal Ruh’la vaftiz edileceksiniz.”**

⁶ Elçiler bir araya geldiklerinde Yeşua’ya, “Efendimiz, İsrail’e krallığı şimdi mi geri vereceksin?” diye sordular.

⁷ Onlara, **“Baba’nın kendi yetkisiyle belirlemiş olduğu zamanları ve mevsimleri bilmek size düşmez”** dedi. ⁸ **“Ama Kutsal Ruh üzerinize inince güç alacaksınız. Yeruşalem’de, bütün Yahudiye’de, Samiriye’de ve dünyanın dört bucağında benim tanıklarım olacaksınız.”**

⁹ Bunları söyledikten sonra, onlar bakarken Yeşua yukarı alındı. Bir bulut O’nu gözlerinin önünden alıp uzaklaştırdı. ¹⁰ Yeşua giderken onlar gözlerini dikkatle göğe dikmiş bakıyorlardı. Ansızın beyaz giysiler içinde iki adam yanlarında belirdi. ¹¹ Onlara, “Ey Galileliler, neden durmuş göğe bakıyorsunuz? Aranızdan göğe alınan bu Yeşua, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir” dedi.

¹² Bundan sonra elçiler, Yeruşalem’e yaklaşık, Şabat günü yürüyüşü mesafesinde bulunan Zeytin Dağı’ndan Yeruşalem’e döndüler.

¹³ Öğrenciler kente girince kaldıkları evin üst katına çıktılar. Petrus, Yuhanna, Yakup, Andreas, Filipus, Tomas, Bartalmay, Matta, Alfay oğlu Yakup, Yurtsever Simon ve Yakup’un oğlu Yahuda oradaydı. ¹⁴ Bunların tümü, kadınlar, Yeşua’nın annesi Meryem ve kardeşleri hep birlikte yüksek sesle sürekli dua ediyorlardı.

¹⁵⁻¹⁶ O günlerde Petrus yaklaşık yüz yirmi kardeşten meydana gelen topluluğun ortasında ayağa kalkıp şunları söyledi: “Kardeşler, Kutsal Ruh’un Davut’un ağzından Yeşua’yı tutuklayanlara yol gösteren Yahuda’ya ilişkin önceden bildirdiği şu Kutsal Yazı’nın yerine gelmesi gerekiyordu. ¹⁷ Çünkü Yahuda bizden biri sayıldı, bu hizmette onun da payı vardı. ¹⁸ Şimdi bu adam, yaptığı kötülüğe karşılık aldığı parayla bir tarla satın aldı. Sonra baş aşağı düştü, bedeni yarıldı ve tüm bağırsakları dışarı fırladı. ¹⁹ Olayı Yeruşalem’de yaşayan herkes duydu. Tarlaya kendi dillerinde ‘Akeldama’ yani ‘Kan Tarlası’ dediler. ²⁰ Çünkü Mezmurlar Kitabı’nda şöyle yazılmıştır:

“ ‘Onun meskeni ıssız kalsın. İçinde kimse oturmasın.’

Ve,

‘Görevini başka birisi üstlensin.’ ”

²¹⁻²² “Bu nedenle, Yuhanna’nın vaftiz günlerinden başlayarak Efendi Yeşua’nın aramızdan alındığı güne dek bizimle geçirdiği bütün zaman boyunca yanımızda olan adamlardan birinin, Yeşua’nın dirilişine tanıklık etmek üzere bize katılması gerekiyor.”

²³ İki kişiyi önerdiler. Bunlar Barsabba denilen ve Yustus diye de bilinen Yusuf ile Mattiya’ydı. ²⁴ Şöyle dua ettiler: “Sen, Efendi, bütün insanların yüreğini bilirsin. Bu iki kişiden hangisini seçtiğini bize göster. ²⁵ Yahuda’nın kendine yaraşan yere gitmek üzere bıraktığı hizmeti ve elçilik görevini üstlenecek olan kimdir?” ²⁶ Bu iki kişi için kura çektiler. Kura Mattiya’ya düştü ve on bir elçiye katıldı.

2

¹ Pentekost Günü geldiğinde, hepsi birlik içinde aynı yerdeydiler.

² Ansızın gökten, güçlü bir rüzgârın sesini andıran bir ses geldi ve buldukları yeri doldurdu. ³ Ateşe benzer diller görüldü ve dağılıp üzerlerine indi. ⁴ Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Ruh'un onları konuşturduğu başka dillerle konuşmaya başladılar. ⁵ Yeruşalem'de dünyanın her ülkesinden gelmiş inançlı Yahudiler yaşıyordu. ⁶ Bu sesi duyunca şaşkınlık içinde toplandılar. Çünkü herkes kendi dilinin konuşulduğunu duyuyordu. ⁷ Hepsi hayranlık ve şaşkınlık içinde birbirlerine şöyle dediler: "Bakın, bu konuşanların hepsi Galileli değil mi?" ⁸ Nasıl oluyor da herkes kendi ana dilinin konuşulduğunu duyuyor? ⁹ Persler, Medler, Elamlılar, Mezopotamya'da yaşayanlar, Yahudiye'de, Kapadokya'da, Pontus'da, Asya İli'nde, ¹⁰ Frigya'da, Pamfilya'da, Mısır'da, Libya yörelerinde oturanlar, Roma'dan kalkıp gelenler, hem Yahudiler hem de Yahudilik inancını benimseyen, ¹¹ Giritliler ve Araplar'ı duyuyoruz. Tanrı'nın büyük işlerini kendi dilimizde konuştuklarını duyuyoruz!" ¹² Hepsi şaşkına döndü ve birbirlerine, "Bunun anlamı nedir?" diye sordular. ¹³ Bazıları, "Bunlar taze şarabı fazla kaçırmış olmalı" diyerek alay ettiler.

¹⁴ Bunun üzerine Onbirler'le birlikte ayağa kalkan Petrus yüksek sesle kalabalığa şöyle seslendi: "Ey Yahudiyeliler ve Yeruşalem'de yaşayan herkes, sözlerime kulak verin, bu durumu size açıklayayım. ¹⁵ Bakın saat daha sabahın dokuzu! Bu adamlar sandığınız gibi sarhoş değil. ¹⁶ Tanık olduğunuz bu olay, Peygamber Yoel'in önceden sözünü ettiği olaydır:

¹⁷ 'Son günlerde olacak, diyor Tanrı,

Ruhum'u bütün insanların üzerine dökeceğim. Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler. Gençler görümler,
Yaşlılar da rüyalar görecek.

¹⁸ Evet, ve o günlerde kadın erkek Hizmetkârlarımın üzerine Ruhum'u dökeceğim Onlar da peygamberlik edecekler.

¹⁹ Yukarıda, gökte harikalar göstereceğim, Aşağıda, yeryüzünde belirtiler,

Kan, ateş ve duman bulutları görülecek.

²⁰ Efendi'nin büyük ve görkemli günü gelmeden önce Güneş karanlığa gömülecek,
Ay kan rengine bürünecek.

²¹ O zaman, Efendi'nin adını çağıran herkes kurtulacak.' "

²² "Ey İsraililer, bu sözlere kulak verin! Nasıralı Yeşua, bildiğiniz gibi, Tanrı'nın, kendisi aracılığıyla aranızda yaptığı mucizeler, harikalar ve belirtilerle kimliği kanıtlanmış biriydi. ²³ Tanrı'nın belirlenmiş amacı ve ön bilgisi uyarınca elinize verilen bu adamı, yasa tanımaz kişilerin aracılığıyla çarımha gerip öldürdünüz. ²⁴ Tanrı O'nun ölüm acılarına son vererek O'nu diriltti. Çünkü O'nun ölüm tarafından alıkonulması olanaksızdı. ²⁵ Davut O'nun hakkında şöyle der:

'Efendi'yi her zaman önümde gördüm, Sağımda durduğu için sarsılmam.

²⁶ Bu yüzden yüreğim mutlu, dilim sevinçlidir.

Üstelik bedenim de umut içinde yaşayacak;

²⁷ Çünkü sen canımı ölümler diyarında bırakmayacaksın, Kutsalının çürümesine izin ver-meyeceksin.

²⁸ Yaşam yollarını bana bildirdin.

Varlığınla beni mutlulukla dolduracaksın.'

²⁹ "Kardeşler, size büyük atamız Davut'un hem öldüğünü, hem de gömüldüğünü ve mezarının bugüne dek burada olduğunu açıkça söyleyebilirim. ³⁰ Davut bir peygamber olarak, kendi soyundan birinin tahtına oturacağını Tanrı'nın kendisine ant içerek vermiş

olduğu sözden biliyordu. ³¹ Geleceği görerek Mesih'in dirilişine yönelik şunları söyledi: 'O, ölümler diyarında terk edilmedi, bedeni çürümedi.'

³² Hepimiz buna tanık olduk. Tanrı Yeşua'yı ölümden diriltti. ³³ O

Tanrı'nın sağına yüceltilmiş ve vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi üzerimize dökmüştür. ³⁴⁻³⁵ Çünkü Davut, kendisi göklere yükselmediği halde şöyle der:

Efendi, Efendim'e dedi ki,

Ben düşmanlarını ayaklarının altına serene dek, Sağımda otur.' "

³⁶ "Böylece bütün İsrail halkı kesinlikle bilsin ki, Tanrı, çarpmıha gerdiğiniz bu Yeşua'yı hem Efendi hem de Mesih yaptı."

³⁷ Duydukları bu sözler karşısında yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus'a ve elçilere, "Kardeşler, ne yapmalıyız?" diye sordular.

³⁸ Petrus onlara, "Günahlarınızın bağışlanması için Yeşua Mesih'in adıyla her biriniz tövbe edin ve vaftiz olun" dedi. "Böylelikle Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. ³⁹ Çünkü bu vaat size, çocuklarınıza ve Tanrımız Efendi'nin kendine çağıracağı uzaktaki herkese yöneliktir."

⁴⁰ Petrus daha birçok sözle tanıklıkta bulundu. "Kendinizi bu çarpık kuşaktan kurtarın!" diyerek onları uyardı.

⁴¹ Onun sözünü memnuniyetle kabul edenler vaftiz edildi. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı. ⁴² Bunlar kendilerini elçilerin öğretilerine, paydaşlığa, ekmek bölmeye ve duaya adadılar. ⁴³ Herkesi bir korku sardı. Elçiler aracılığıyla birçok harika ve belirti gerçekleşiyordu. ⁴⁴ İnananların hepsi bir aradaydı ve her şeyi ortaklaşa kullanıyorlardı.

⁴⁵ Mallarını ve mülklerini satıyor ve parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı. ⁴⁶⁻⁴⁷ Her gün tapınakta birlik ve kararlılık içinde toplanıyorlardı. Kendi evlerinde de ekmek bölüp içten bir sevinç ve sadelikle yemek yiyor ve Tanrı'yı övüyorlardı. Tüm halkın beğenisini kazanmışlardı. Efendi de her gün yeni kurtulanları topluluğa katıyordu.

3

¹ Petrus ve Yuhanna öğleden sonra saat üçte, dua vaktinde tapınağa giriyorlardı. ² Doğuştan kötürüm olan bir adam her gün oraya getirilir, tapınağın Güzel Kapı diye adlandırılan kapısına bırakılırdı. Tapınağa girenlerden para dilenirdi. ³ Adam Petrus'la Yuhanna'nın tapınağa girmek üzere olduğunu görünce, onlardan yardım istedi. ⁴ Petrus ve Yuhanna gözlerini adama dikip, "Bize bak" dedi. ⁵ Adam onlardan bir şey almayı umarak dikkatle onlara baktı. ⁶ Petrus, "Altınım ve gümüşüm yok, ama bende olanı sana veriyorum" dedi. "Nasıralı Yeşua Mesih'in adıyla, kalk ve yürü!" ⁷ Sağ elinden tutup kaldırdı. O anda adamın ayakları ve ayak bileği kemikleri sapasağlam oldu. ⁸ Sıçrayarak ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Yürüyüp sıçrayarak, Tanrı'yı överek onlarla birlikte tapınağa girdi. ⁹ Bütün halk onun yürüdüğünü ve Tanrı'yı övdüğünü gördü. ¹⁰ Onun, tapınağın Güzel Kapısı'nda dilenen adam olduğunu anladılar. Adamdaki değişiklik karşısında hayret içinde kalmış büyük bir şaşkınlık yaşamışlardı. ¹¹ İyileşen topal adam Petrus'la Yuhanna'yı bir türlü bırakmıyordu. Bütün halk büyük bir şaşkınlık içinde Süleyman'ın Eyvanı denilen yerde onlara doğru koştu.

¹² Petrus bunu görünce halka şöyle seslendi: "Ey İsraililer, bu adama neden şaşıyorsunuz? Sanki kendi gücümüzle ya da kendi tanrısallığımızla onu yürütmüşüz gibi, niçin gözlerinizi bize dikiyorsunuz? ¹³ İbrahim'in, İshak'ın, Yakup'un Tanrısı, atalarımızın Tanrısı, Hizmetkârı Yeşua'yı yüceltti. Siz O'nu teslim ettiniz. Pilatus O'nu salıvermeye karar verdiğinde siz O'nu Pilatus'un önünde reddetmişsiniz. ¹⁴ Kutsal ve adil Olan'ı reddedip bir katilin size verilmesini istediniz. ¹⁵ Yaşam Önderi'ni öldürdünüz, ancak

Tanrı O'nu ölümden diriltti. Bizler bunun tanıklarıyız. ¹⁶ Gördüğünüz ve bildiğiniz bu adam, Yeşua'nın adıyla, evet O'nun adına olan iman aracılığıyla sapasağlam oldu.”

¹⁷ “Kardeşler, bunu, yöneticileriniz gibi sizin de bilgisizlik nedeniyle yaptığınızı biliyorum. ¹⁸ Ama bütün peygamberlerin ağzından Mesih'in acı çekeceğini önceden bildiren Tanrı, sözünü böylece yerine getirmiş oldu.”

¹⁹ “Bu nedenle tövbe edin ve Tanrı'ya dönün ki, günahlarınız silinsin. Böylece Efendi'nin huzurundan yenilenme zamanları gelebilsin. ²⁰ Çok önceden belirlenen Mesih Yeşua'yı size göndersin. ²¹ Tanrı'nın eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzıyla bildirdiği gibi, her şeyin yeniden düzenleneceği zamana dek Yeşua'nın göklerde kalması gerekiyor. ²² Nitekim Musa atalarımıza şöyle demişti: ‘Efendi Tanrımız sizin için kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her şeyi dinleyin. ²³ O peygamberi dinlemeyen her insan Tanrı halkından ayrılıp yok edilecektir.’ ²⁴ Samuel'den başlayarak, ondan sonra konuşan peygamberlerin tümü bu günleri bildirdiler. ²⁵ Sizler peygamberlerin çocuklarısınız ve Tanrı'nın İbrahim'e, ‘Yeryüzündeki tüm aileler senin soyun aracılığıyla kutsanacak’ diyerek atalarımızla yaptığı antlaşmanın mirasçılarısındır. ²⁶ Tanrı, kötülüklerinizden döndürüp sizi kutsamak için Hizmetkârı'nı, Yeşua'yı yükseltip önce size gönderdi.”

4

¹ Öğrenciler halkla konuşurken, kâhinler, tapınak komutanı ve Sadukiler onların üstüne yürüdüler. ² Onların halka öğretmeleri ve Yeşua'da ölümlerin dirilecek olmasını duyurmaları onları çileden çıkarmıştı. ³ Onları yakaladılar, akşam olduğu için ertesi güne dek gözaltında tuttular. ⁴ Fakat sözü duyanların birçoğu iman etti. İmanlı erkeklerin sayısı yaklaşık beş bine yükseldi.

⁵ Sabah olunca yöneticiler, ileri gelenler ve yazıcılar Yerusalemler'de toplandılar. ⁶ Başkâhin Hanan oradaydı. Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhin soyundan gelen herkes toplanmıştı. ⁷ Petrus'la Yuhanna'yı ortalarına dikip, “Bunu hangi güçle ya da kimin adıyla yaptınız?” diye sordular.

⁸ Bunun üzerine Kutsal Ruh'la dolan Petrus onlara şöyle dedi: “Ey halkın yöneticileri ve İsrail'in ileri gelenleri! ⁹⁻¹⁰ Eğer bugün sakat bir adama yapılan iyilik nedeniyle bizden hesap soruluyor ve onun nasıl iyileştirildiği soruşturuluyorsa, hepimiz ve tüm İsrail halkı şunu bilsin ki, bu adam çarmıha gerdiğiniz, ama Tanrı'nın ölümden dirilttiği Nasıralı Yeşua Mesih'in adıyla, önünüzde sapasağlam duruyor. ¹¹ O, ‘Yapıcıların hor gördüğü, ama köşenin baş taşı durumuna gelen Taş'tır.’

¹² Başka hiç kimsede kurtuluş yoktur! Bu göğün altında insanlığa bağışlanmış, bizi kurtarabilecek başka hiçbir ad yoktur.”

¹³ Kurul üyeleri, Petrus ve Yuhanna'nın cesaretini görüp onların eğitimsiz ve cahil insanlar olduklarını anladıklarında, hayretler içinde kaldılar. Yeşua'yla birlikte olduklarını fark ettiler. ¹⁴ İyileşen adamın Petrus ve Yuhanna'nın yanlarında durduğunu görünce, hiçbir karşılık veremediler. ¹⁵ Kurul üyeleri onların dışarı çıkarılmasını buyurduktan sonra durumu kendi aralarında tartıştılar. ¹⁶ “Bu adamları ne yapacağız? Çünkü bu adamlar aracılığıyla olağanüstü bir belirti gerçekleştirildiğini Yerusalemler'de yaşayan herkes biliyor. Biz bunu inkâr edemeyiz. ¹⁷ Ama bu haberin halk arasında daha fazla yayılmasını önlemek için, onları tehdit edelim. Öyle ki, bundan böyle Yeşua'nın adından kimseye söz etmesinler” dediler. ¹⁸ Onları çağırdılar, Yeşua'nın adından hiç söz etmemeleri ve bu adı kullanarak kesinlikle öğretmemeleri konusunda buyruk verdiler.

¹⁹ Ama Petrus'la Yuhanna onlara şu karşılığı verdiler: “Tanrı katında sizi mi, yoksa Tanrı'yı mı dinlemek doğrudur? Buna kendiniz karar verin. ²⁰ Çünkü biz gördüklerimizi ve duyduklarımızı anlatmadan edemeyiz.”

²¹ Kurul üyeleri onlara yeniden gözdağı verdikten sonra serbest bıraktılar. Onları cezalandırmak için hiçbir gerekçe bulamadılar. Çünkü tüm halk olaydan dolayı Tanrı'yı yüceltiyordu. ²² Bu mucize sonucu iyileşen adamın yaşı kırkı aşkındı.

²³ Petrus'la Yuhanna serbest bırakıldıktan sonra arkadaşlarının yanına döndüler. Başkâhinlerle ileri gelenlerin kendilerine söyledikleri her şeyi onlara anlattılar. ²⁴ Bunu duyunca, hep bir ağızdan seslerini yükselterek Tanrı'ya şöyle dua ettiler: "Ey Egemen Efendi! Göğü, yeri, denizi ve onlarda bulunan her şeyi yaratan sensin. ²⁵ Hizmetkârın Davut'un ağzından bildirdin:

'Uluslar neden hiddetlendi,
Halklar neden boş düzenler peşinde?

²⁶ Yeryüzü kralları yan yana sıralandı, Yönetenlerin tümü anlaştı, Efendi'ye ve Mesih'ine karşı.' "

²⁷ "Gerçekten, Hirodes ve Pontius Pilatus, öteki uluslar İsrail halkıyla birlikte, meshettiğin kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'ya karşı bir araya toplandılar. ²⁸ Senin kendi gücün ve tasarın uyarınca önceden belirlediğin her şeyi gerçekleştirdiler. ²⁹ Şimdi, Efendi, onların savurduğu tehditlere bak! Sözünü tam bir cesaretle duyurabilmek için biz hizmetkârlarını güçlendir. ³⁰ Kutsal Hizmetkâr'ın Yeşua'nın adıyla hastaları iyileştirmek için, belirtiler ve harikalar yapmak için elini uzat."

³¹ Dua ettikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldu ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurdular. ³² İnananlar topluluğunun yüreği ve düşüncesi birdi. Hiçbiri sahip olduğu bir şey için "Bu benimdir" demiyor, her şeylerini ortaklaşa kullanıyorlardı.

³³ Elçiler büyük bir güçle Efendi Yeşua'nın dirildiğine tanıklık ediyorlardı. Hepsinin üzerinde büyük bir lütuf vardı. ³⁴⁻³⁵ Aralarında yoksul olan yoktu. Toprak veya ev sahibi olanlar bunları satıyor, sattıklarının bedelini getirip elçilerin buyruğuna veriyordu. Elçiler ihtiyacı oranında herkese dağıtıyordu. ³⁶ Elçilerin Barnabas, yani 'Cesaret Verici' diye adlandırdıkları Kıbrıs doğumlu bir Levili olan Yusuf sahip olduğu bir tarlayı sattı. ³⁷ Yusuf parasını getirip elçilerin buyruğuna verdi.

5

¹ Hananya adında bir adam, karısı Safira'yla birlikte bir mülk sattı.

² Satıştan elde ettiği paranın bir kısmını kendine sakladı. Karısı da bunun farkındaydı. Paranın geri kalanını getirip elçilerin buyruğuna verdi. ³ Petrus ona şöyle dedi: "Hananya, neden böyle Şeytan'a uydun? Kutsal Ruh'a yalan söyleyerek mülkün parasının bir kısmını neden kendine sakladın? ⁴ Mülk satılmadan önce senin değil miydi? Satıldıktan sonra, yine dilediğin gibi kullanamaz mıydın? Nasıl oldu da yüreğinde böyle bir düzen kurdun? Sen insanlara değil, Tanrı'ya yalan söyledin."

⁵ Hananya bu sözleri duyunca yere yığıldı ve öldü. Olayı duyan herkesi bir korku sardı. ⁶ Gençler kalkıp onun cesedini kefenlediler ve dışarı çıkarıp gömdüler. ⁷ Yaklaşık üç saat sonra karısı olanlardan habersiz bir biçimde içeri girdi. ⁸ Petrus ona, "Söyle bana, mülkü bu paraya mı sattınız?" diye sordu. "Evet, o paraya sattık" dedi.

⁹ Petrus ona, "Nasıl oldu da Efendi'nin Ruhunu denemek için aranızda söz birliği ettiniz?" dedi. "İşte, kocanı gömenlerin ayak sesleri kapıda, seni de dışarı alıp götürcekler."

¹⁰ Kadın o anda Petrus'un ayaklarının dibine yığılıp öldü. İçeri giren gençler onu ölü buldular. Onu da dışarı çıkarıp kocasının yanına gömdüler. ¹¹ Bütün topluluğun ve olayı duyanların hepsini büyük bir korku sardı. ¹² Elçiler aracılığıyla halk arasında birçok belirti ve harikalar yapılıyordu. Hepsi birlik içinde Süleyman'ın Eyvanı'nda toplanıyordu. ¹³ Halk onlara büyük saygı duyduğu halde, dışarıdan hiç kimse onlara katılmaya cesaret edemiyordu. ¹⁴ Efendi'ye iman edip topluluğa katılan erkek ve kadınların sayısı

sürekli artıyordu. ¹⁵ Öyle ki yoldan geçen Petrus'un hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün diye insanlar, hastaları sokaklara çıkarıp yatak ve döşekler üzerine yatırıyorlardı. ¹⁶ Yeruşalem'in çevresindeki kasabalardan da kalabalıklar akın akın geliyor, hastaları ve kötü ruhlar nedeniyle acı çekenleri getiriyorlardı. Bunların hepsi iyileşti.

¹⁷ Ama başkâhin ve onunla birlikte olanların tümü, yani Saduki mezhebinden olanlar kıskançlıkla doldular. ¹⁸ Elçileri yakalayıp zindana kapattırdılar. ¹⁹ Ama Efendi'nin bir meleği geceleyin zindan kapılarını açıp onları dışarı çıkarttı. ²⁰ "Gidin, tapınakta durun ve bu Yaşam Sözleri'nin tümünü halka bildirin" dedi.

²¹ Onlar da bu buyruk uyarınca gün ağarırken tapınağa girip öğretmeye başladılar. Başkâhin ve onunla birlikte olanlar Yüksek Kurul'u, İsrail halkının tüm ileri gelenlerini toplantıya çağırdılar. Elçileri getirtmeleri için zindana adam gönderdiler. ²² Ama adamlar zindana vardıklarında onları bulamadılar. Geri dönüp şu haberi verdiler: ²³ "Tutukevini tam güvenlik içinde ve kilitli olarak bulduk. Nöbetçiler de kapılarda bekliyordu. Ama kapıları açıp içeri girdiğimizde kimseyi bulamadık!"

²⁴ Tapınak komutanıyla başkâhinler bu sözleri duyunca şaşkına döndüler. Bu işin sonu nereye varacak diye merak etmeye başladılar.

²⁵ Biri gelip onlara, "Bakın, zindana attığınız adamlar tapınakta durmuş halka öğretiyor" dedi. ²⁶ Sonra tapınak komutanıyla görevliler gidip onları getirdiler. Ama zor kullanmadılar, çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı.

²⁷ Onları getirip Yüksek Kurul'un önüne çıkardılar. Başkâhin onları sorguya çekti. ²⁸ "Size bu isimle öğretmeyeceksiniz diye kesin buyruk vermiştik" dedi. "Ama siz öğretinizi Yeruşalem Kenti'nin her yanına yaydınız. İsrarla bu adamın kanını dökmekten bizi sorumlu göstermek istiyorsunuz."

²⁹ Ama Petrus ve elçiler, "İnsandan çok Tanrı'yı dinlemek gerek" diye yanıt verdiler. ³⁰ "Sizin çarmıha gererek öldürdüğünüz Yeşua'yı atalarımızın Tanrısı diriltti. ³¹ İsrail'e tövbe ve bağışlanma vermek için Tanrı O'nu Önder ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. ³² Biz bu olayların tanığıyız. Tanrı'nın kendisini dinleyenlere verdiği Kutsal Ruh da bizimle birlikte tanıklık etmektedir."

³³ Bu sözleri duyan kurul üyeleri çileden çıktılar ve onları öldürmek istediler. ³⁴ Ama tüm halk tarafından saygı duyulan bir Kutsal Yasa öğretmeni olan Gamaliel adındaki bir Ferisi Yüksek Kurul'da ayağa kalktı, elçilerin kısa bir süre için dışarı çıkarılmasını buyurdu. ³⁵ Kurul üyelerine şöyle dedi: "Ey İsraililer, bu adamlara yapmak üzere olduğunuz şeyi iyi düşünün. ³⁶ Çünkü bir süre önce kendisini çok önemli biri olarak ortaya atan Tevdas ayaklanmıştı. Dört yüz kadar adam da ona katılmıştı. Tevdas öldürüldü, takipçilerin hepsi de dağıldı. Hareket son buldu. ³⁷ Onun ardından, nüfus sayımı yapıldığı günlerde Galileli Yahuda peşine bir sürü insanı takarak ayaklandı. O da yok oldu ve takipçilerinin hepsi çil yavrusu gibi dağıldı. ³⁸ Şimdi size şunu söylüyorum: Bu adamlarla uğraşmayın, onları rahat bırakın. Çünkü bu girişim, bu hareket insan işiyse yok olup gidecektir. ³⁹ Ama eğer Tanrı'nın işiyse, bu adamları yok edemezsiniz. Hatta kendinizi Tanrı'ya karşı savaşır durumda bulabilirsiniz!"

⁴⁰ Kurul üyeleri Gamaliel'in bu öğüdüne kulak verdiler. Elçileri çağırıp onları dövdüler. Yeşua'nın adından kesinlikle söz etmemelerini buyurduktan sonra serbest bıraktılar. ⁴¹ Elçiler Yeşua'nın adından ötürü hakarete layık görüldükleri için sevinçle Yüksek Kurul'un önünden ayrıldılar.

⁴² Her gün, tapınakta ve evlerde, Yeşua'nın Mesih olduğunu öğretmekten ve vaaz etmekten hiç geri kalmadılar.

6

¹ Öğrencilerin sayısının arttığı o günlerde, Grekçe konuşan Yahudiler, günlük yardım dağıtımını konusunda kendi dullarına gereken özenin gösterilmediğini öne sürerek İbranice konuşan Yahudiler hakkında söylenmeye başladılar. ² Onikiler, bütün öğrencileri bir araya toplayıp şöyle dediler: “Tanrı’nın sözünü yayma işini bir yana bırakıp maddi işlerle uğraşmamız bize uygun olmaz. ³ Bu nedenle, kardeşler, siz kendi aranızdan Kutsal Ruh’la ve bilgelikle dolu, iyilikleriyle tanınmış yedi kişi seçin. ⁴ Biz kendimizi sadık bir biçimde duaya ve Tanrı sözünü yaymaya adayacağız.”

⁵ Bu sözler bütün topluluk tarafından memnuniyetle karşılandı. İmanla ve Kutsal Ruh’la dolu bir adam olan Stefanos’u seçtiler. Onunla birlikte Filipus’u, Prohoros’u, Nikanor’u, Timon’u, Parmenas’ı ve Yahudiliğe dönen Antakyalı Nikolas’ı da seçtiler. ⁶ Onları elçilerin önüne çıkardılar. Elçiler de dua edip ellerini onların üzerlerine koydular. ⁷ Tanrı’nın sözü yayılıyor, Yerusalemler’deki öğrencilerin sayısı sürekli artıyordu. Kâhinlerden oluşan büyük bir topluluk iman çağrısına uyuyordu.

⁸ İmanla ve güçle dolu olan Stefanos halk arasında büyük belirtiler ve harikalar yapıyordu. ⁹ Ama Özgürlükçüler Havrası diye tanınan havradan bazıları ve Kirene’den, İskenderiye’den, Kilikya’dan ve Asya İli’nden bazı kişiler, Stefanos’la çekişme içine girdiler. ¹⁰ Ama Stefanos’un konuşmasındaki bilgelige ve Ruh’a karşı duramadılar. ¹¹ Sonra birkaç kişiyi gizlice kışkırtarak onlara, “Stefanos’un Musa’ya ve Tanrı’ya karşı küfür dolu sözler söylediğini duyduk” dedirttiler. ¹² Böylelikle halkı, ileri gelenleri ve yazıcıları kışkırttılar. Stefanos’un üzerine yürüdüler. Onu yaka paça yakalayıp Kurul’un önüne çıkardılar. ¹³ Yalancı tanıklar, “Bu adam, sürekli bu kutsal yere ve Yasa’ya karşı konuşuyor” dediler. ¹⁴ “Onu, Nasıralı Yeşua’nın burayı yıkacağını ve Musa’nın bize bildirdiği töreleri değiştireceğini söylerken duyduk.” ¹⁵ Kurul’da oturanların hepsi, Stefanos’a dikkatle baktıklarında, yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

7

¹ Başkâhin, “Bunlar doğru mu?” diye sordu.

² Stefanos, “Kardeşler ve babalar, dinleyin” dedi. “Atamız İbrahim, Harran’da yaşamadan önce daha Mezopotamya’dayken Yüce Tanrı ona göründü. ³ Tanrı kendisine şöyle dedi: ‘Ülkenden ve akrabalarından ayrıl, sana göstereceğim diyara git.’ ⁴ Bundan sonra İbrahim Kildaniler’in ülkesinden ayrılarak Harran’da yaşadı. Babasının ölümünden sonra, Tanrı onu şu anda yaşamakta olduğunuz bu ülkeye getirdi. ⁵ Ama kendisine burada miras olarak bir karış bile toprak vermedi. İbrahim o sırada çocuksuz olduğu halde, Tanrı bu ülkeyi mülk olarak ona ve soyundan gelenlere vereceğine söz verdi. ⁶ Tanrı ona, ‘Soyun yabancı bir ülkede gurbette yaşayacak, dört yüz yıl boyunca köle olarak çalıştırılacak ve zulüm göreceksin’ dedi. ⁷ Tanrı, ‘Kölelik ettikleri ulusu yargılayacağım’ dedi. ‘Ondan sonra oradan çıkıp burada bana tapınacaklar.’ ⁸ Tanrı ona sünnet antlaşmasını verdi. Böylece İbrahim İshak’ın babası oldu ve onu sekizinci gün sünnet etti. İshak Yakup’un babası oldu, Yakup da on iki büyük atamızın babası oldu.”

⁹ “Yusuf’u kıskanan atalarımız onu Mısır’a sattılar. Ama Tanrı onunla birlikteydi. ¹⁰ Onu tüm sıkıntılardan kurtardı ve Mısır Kralı Firavun’un önünde Yusuf’a lütuf ve bilgelik verdi. Firavun da onu Mısır’a ve tüm saray halkı üzerine yönetici olarak atadı. ¹¹ Bu olaylardan sonra bütün Mısır ve Kenan diyarını kıtlık vurdu ve büyük sıkıntı yaşandı. Atalarımız yiyecek bulamadılar. ¹² Ama Yakup Mısır’da tahıl olduğunu duyunca, ilk kez atalarımızı oraya gönderdi. ¹³ İkinci gidişlerinde Yusuf kendini kardeşlerine açıkladı. Böylece Firavun Yusuf’un hangi soydan gelmiş olduğunu anladı. ¹⁴ Yusuf haber gönderip babası Yakup’u, tüm akrabalarını, toplam yetmiş beş kişiyi çağırtdı. ¹⁵ Yakup Mısır’a

indi. Kendisi de atalarımız da orada öldüler. ¹⁶ Kemikleri sonra Şekem'e götürülerek, İbrahim'in Şekemli Hamor oğullarından bir miktar gümüş karşılığı satın almış olduğu mezara gömüldü."

¹⁷ "Tanrı'nın İbrahim'e verdiği sözün gerçekleşeceği zaman yaklaştığında, Mısır'da bulunan halkımızın sayısı bir hayli çoğalmıştı.

¹⁸ Ülkede Yusuf'u tanımayan başka bir kral tahta çıktı. ¹⁹ Bu adam sinsî bir siyaset izledi. Atalarımıza acımasızca davrandı, yeni doğan çocuklarını açıkta bırakıp ölüme terk etmeye zorladı. ²⁰ O sırada Musa doğdu ve son derece güzel bir çocuktur. Üç ay babasının evinde beslendi.

²¹ Musa dışarı atılınca, Firavun'un kızı onu alıp öz oğlu gibi büyüttü.

²² Musa'ya Mısırlılar'ın bütün bilim dalları öğretili. Sözde ve eylemde güçlü biri oldu.

²³ Ama kırk yaşına gelince, yüreğinde kardeşleri olan İsrailoğulları'nı görme isteği doğdu. ²⁴ Onlardan birinin haksızlığa uğradığını görünce onu savundu. Mısırlı'ya vurup ezilenin öcünü aldı.

²⁵ Tanrı'nın onun aracılığıyla kendilerini kurtaracağını kardeşlerim anlar diye düşünüyordu. Ama onlar bunu anlamadılar."

²⁶ "Ertesi gün, kavga eden iki İbrani'yle karşılaştı. Onları barıştırmak isteyerek, 'Efendiler, siz kardeşsiniz. Neden birbirinize zulmediyorsunuz?' dedi. ²⁷ Ama İbrani kardeşine haksızlık eden öteki İbrani, 'Seni kim başımıza yönetici ve yargıç atadı? ²⁸ Dün o Mısırlı'yı öldürdüğün gibi yoksa beni de mi öldürmek istiyorsun?' dedi. ²⁹ Musa bu söz üzerine Midyan diyarına kaçtı. Orada bir yabancı olarak yaşadı ve iki oğul babası oldu."

³⁰ "Aradan kırk yıl geçtikten sonra çölde, Sina Dağı yakınında, yanan bir çalının alevleri içinde Efendi'nin bir meleği Musa'ya göründü.

³¹ Musa gördüklerine şaşıtı. Daha yakından bakmak için yaklaşıırken, Efendi'nin sesi duyuldu. ³² 'Ben atalarımızın Tanrısı, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısı'yım.' Musa korkudan titredi ve bakmaya cesaret edemedi. ³³ Efendi ona, 'Çarıklarını çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır' dedi. ³⁴ Halkımın Mısır'da yaşadığı zulmü gördüm, iniltilerini işittim ve onları kurtarmak için aşağıya indim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.' "

³⁵ "Bu Musa, 'Seni kim yönetici ve yargıç atadı?' diyerek reddettikleri Musa'ydı. Tanrı onu çalıda kendisine görünen meleğin aracılığıyla hem yönetici hem de kurtarıcı olarak gönderdi. ³⁶ Bu adam kırk yıl boyunca Mısır'da, Kızıldeniz'de ve çölde harikalar ve belirtiler yaparak onları dışarı çıkaran kişidir. ³⁷ İsrailoğulları'na, 'Tanrımız Efendi size kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak' diyen adam Musa'dır.

³⁸ Çölde toplananlar arasında bulunan kişi odur. Sina Dağı'nda kendisiyle konuşan melekle ve atalarımızla konuşan odur. Bizlere iletmek üzere yaşam dolu sözler almıştır. ³⁹ Ama atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler ve yüreklerinde Mısır'a dönmek istediler. ⁴⁰ Harun'a, 'Bize öncülük edecek ilahlar yap. Çünkü bizi Mısır'dan çıkaran o Musa'ya ne olduğunu bilmiyoruz' dediler. ⁴¹ O günlerde bir buzağı yaptılar ve ona kurban sundular. Elleriyle yaptıkları put için şenlik düzenlediler.

⁴² Tanrı onlardan yüz çevirip peygamberlerin kitabında yazılmış olduğu gibi, onları gökyüzü ordusuna kulluk etmeye terk etti.

'Ey İsrail halkı,

Çölde kırk yıl boyunca

Bana sunular ve kurbanlar mı sundunuz?

⁴³ Siz Molek'in çadırını

İlah Refan'ın yıldızını taşıdınız.

Tapınmak amacıyla yaptığınız putlar bunlardır. Bu nedenle sizi Babil'in ötesine süreceğim.' "

⁴⁴ “Çölde atalarımızın Tanıklık Çadırı vardı. Musa bunu, kendisiyle konuşan Tanrı'nın buyurduğu gibi, gördüğü örneğe göre yapmıştı.

⁴⁵ Tanıklık Çadırı'nı bir kuşak öncekilerden teslim alan atalarımız, Yeşu'nun önderliğinde ülke topraklarını ele geçirdiklerinde, çadırı yanlarında getirdiler. Ulusları atalarımızın önünden kovan, Tanrı'nın kendisiydi. Çadır Davut'un dönemine dek kaldı. ⁴⁶ Tanrı'nın gözünde lütuf bulmuş olan Davut, Yakup'un Tanrısı'na bir konut yapmak için izin istedi. ⁴⁷ Ama Tanrı için ev yapan Süleyman oldu. ⁴⁸ Ancak En Yüce Olan, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. Peygamberin dediği gibi,

⁴⁹ ‘Gök benim tahtımdır,
Yeryüzü ayaklarımın altında tabure.

Bana nasıl bir ev yapacaksın?’ diyor Efendi. Ya da neresidir benim dinleneceğim yer?

⁵⁰ Bunların tümünü yaratan benim elim değil mi?’ diyor Efendi.”

⁵¹ “Sizi dik kafalı, yürekleri ve kulakları sünnetsiz olanlar! Tıpkı atalarımızın yaptığı gibi, sizler de her zaman Kutsal Ruh'a karşı direniyorsunuz. ⁵² Atalarınız hangi peygambere zulmetmedi ki? Adil Olan'ın geleceğini önceden bildirenleri öldürdüler. Siz de şimdi O'nu ele vererek hain ve katiller oldunuz. ⁵³ Yasa'yı melekler aracılığıyla alan sizler onu tutmadınız!”

⁵⁴ Bu sözleri duyan Kurul üyeleri öfkeden deliye döndüler. Stefanos'a karşı dişlerini gıcırdattılar. ⁵⁵ Ama Kutsal Ruh'la dolu olan Stefanos, gözlerini dikkatle göğe dikti. Tanrı'nın yüceliğini ve O'nun sağında duran Yeşua'yı gördü. ⁵⁶ “Bakın! Göklerin açıldığını ve İnsanoğlu'nun Tanrı'nın sağında durmakta olduğunu görüyorum!” dedi.

⁵⁷ Onlar yüksek sesle bağırıp kulaklarını tıkadılar, sonra hep bir ağızdan ona saldırdılar. ⁵⁸ Onu kent dışına sürükleyip taşla tuttular. Olaya tanıklık edenler giysilerini Saul adındaki genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar. ⁵⁹ Taşa tutarlarken Stefanos, “Efendi Yeşua, ruhumu al!” diye haykırdı. ⁶⁰ Diz çöküp yüksek sesle, “Efendi, bu günahı onlara yükleme!” diye bağırdı. Bunu söyleyince uykuya daldı.

8

¹ Saul, Stefanos'un öldürülmesini onaylamıştı. O gün Yeruşalem'de bulunan kiliseye karşı büyük bir baskı dönemi başladı. Elçiler dışında imanlıların tümü Yahudiye ve Samiriye bölgelerine dağıldılar. ² İnançlı erkekler Stefanos'u gömdüler ve onun için büyük bir yas tuttular. ³ Saul ise kilise topluluğuna büyük sıkıntı yaşatıyordu. Evden eve giriyor, kadın erkek demeden imanlıları sürükleyerek zindana atıyordu. ⁴ Böylece dağılan imanlılar, gittikleri her yerde Tanrı sözünü duyuruyorlardı. ⁵ Filipus Samiriye Kenti'ne varıp onlara Mesih'i duyurdu. ⁶ Kalabalıklar, Filipus'u dinleyip gerçekleştirdiği belirtileri görünce, hep birlikte onun sözlerine kulak verdiler. ⁷ Çünkü birçoklarının içinden kötü ruhlar yüksek sesle bağırarak çıktı. Birçok felçli ve kötürüm iyileştirildi. ⁸ O kenti büyük bir sevinç kapladı.

⁹ Bu kentte epeydir büyücülük yapan ve Samiriye halkını şaşkına çeviren Simon adında bir adam vardı. Kendisinin, büyük birisi olduğunu öne sürüyordu ¹⁰ Küçüğünden büyüğüne herkes onu dinler ve “Bu adamdaki, işte Tanrı'nın o büyük gücüdür” derlerdi. ¹¹ Onları uzun zamandır büyüleriyle şaşkına çevirdiği için onu dinlerlerdi. ¹² Ama Filipus'un duyurduğu Tanrı'nın Krallığı'na ve Yeşua Mesih'in adıyla ilgili Müjde'ye inandıklarında, hem erkekler hem de kadınlar vaftiz oldular. ¹³ Simon'un kendisi de iman edip vaftiz olduktan sonra Filipus'un yanından ayrılmadı. Belirtilerin ve büyük mucizelerin meydana geldiğini görünce şaşkına döndü.

¹⁴ Yeruşalem'de bulunan elçiler, Samiriye halkının Tanrı'nın sözünü kabul ettiğini duyunca, Petrus ve Yuhanna'yı onlara gönderdiler. ¹⁵ Petrus ve Yuhanna oraya vardıklarında, Samiriyeli imanlıların Kutsal Ruh'u alabilmeleri için dua ettiler. ¹⁶ Çünkü

Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemiştir. Yalnızca Mesih Yeşua adıyla vaftiz olmuşlardı. ¹⁷ Sonra ellerini üzerlerine koydular ve onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

¹⁸ Simon, Kutsal Ruh'un elçilerin ellerini koymasıyla verildiğini görünce, onlara para teklif etti. ¹⁹ "Bana da bu yetkiyi verin, ellerimi kimin üzerine koyarsam Kutsal Ruh'u alsın" dedi. ²⁰ Ama Petrus ona, "Tanrı'nın armağanını parayla elde edebileceğini sandığın için paran da seninle birlikte yok olsun!" dedi. ²¹ "Bu işte senin ne payın ne de katkın var. Çünkü yüreğin Tanrı'nın önünde doğru değildir. ²² Bu nedenle, bu kötülüğünden tövbe et ve Tanrı'ya yalvar, belki yüreğinin bu düşüncesini bağışlar. ²³ Çünkü senin kinle dolu ve kötülüğe tutsak biri olduğunu görüyorum."

²⁴ Simon, "Benim için Efendi'ye dua edin, öyle ki bu söylediklerinin hiçbiri başıma gelmesin" dedi.

²⁵ Petrus'la Yuhanna tanıklık edip Efendi'nin sözünü duyurduktan sonra, Yerusaleml'e döndüler. Dönüş yolunda Samiriye'nin birçok köyünde Müjde'yi duyurdular. ²⁶ Efendi'nin bir meleği Filipus'a şöyle dedi: "Kalk, Yerusaleml'den Gazze'ye inen yola, güneye, çöle doğru git."

²⁷ Filipus kalkıp gitti. Yolda Etiyopyalı bir hadımla karşılaştı. Adam Etiyopya Kraliçesi Kandaki'nin vezirlerinden birisiydi. Kraliçenin tüm hazinesinden sorumlu olan bu adam, Yerusaleml'e tapınmak için gelmişti. ²⁸ Dönüş yolunda arabasında oturmuş, Peygamber Yeşaya'yı okuyordu.

²⁹ Ruh Filipus'a, "Git, şu arabaya yetiş" dedi.

³⁰ Filipus koştu ve hadımın Peygamber Yeşaya'yı okuduğunu duydu. Ona, "Okuduklarınızı anlıyor musun?" diye sordu.

³¹ Adam, "Biri bana açıklamadıkça nasıl anlayabilirim ki?" dedi. Sonra Filipus'a yanına oturmasını rica etti. ³² Kutsal Yazılar'dan okumakta olduğu bölüm şuydu:

"Koyun gibi kesime götürüldü. Kırkıcının önünde sessiz bir kuzu gibi, Ağzını açmadı.

³³ Aşağılandığında adalet O'ndan esirgendi.

O'nun soyunu kim anacak?

Çünkü yeryüzünde yaşamına son verildi."

³⁴ Hadım Filipus'a, "Peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi, yoksa başka birisinden mi?" diye sordu.

³⁵ Böylece Filipus bu Kutsal Yazılar'dan başlayarak ona Yeşua'yla ilgili Müjde'yi duyurdu. ³⁶⁻³⁷ Yolda giderken su bulunan bir yere rastladılar. Hadım, "Bak, burada su var" dedi. "Vaftiz olmama bir engel var mı?"

³⁸ Arabasının durmasını buyurdu. İkiisi birlikte suya girdiler ve Filipus onu vaftiz etti.

³⁹ Sudan çıkınca, Efendi'nin Ruhu Filipus'u alıp başka bir yere götürdü. Hadım onu bir daha göremedi ve yoluna sevinç içinde devam etti. ⁴⁰ Filipus kendini Aşdot Kenti'nde buldu. Oradan geçerek, Sezariye'ye gelinceye dek Müjde'yi bütün kentlerde duyurdu.

9

¹⁻² Saul ise Efendi'nin öğrencilerine karşı hâlâ tehditleri savuruyor, ölüm soluyordu. Başkâhine gitti ve ondan Şam havralarına verilmek üzere mektuplar yazmasını istedi. Orada Yol'u izleyen kadın erkek, kimi bulursa tutuklayıp Yerusaleml'e getirmeye niyetlenmişti. ³ Yol alıp Şam'a yaklaşırken, ansızın gökten bir ışık çevresini aydınlattı. ⁴ Yere düşen Saul, "Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun?" diyen bir ses duydu.

⁵ Saul, "Ey Efendim, sen kimsin?" diye yanıtladı.

Efendi, "Ben senin zulmettiğin Yeşua'yım" dedi. ⁶ "Kalk ve kente gir, ne yapman gerektiği sana bildirilecek."

⁷ Onunla birlikte yolculuk eden adamların dilleri tutuldu, oldukları yerde donup kaldılar. Sesi duyduklar, ama kimseyi göremediler. ⁸ Saul yerden kalktı ama gözlerini

açtığında kimseyi göremedi. Onu elinden tutup Şam'a götürdüler. ⁹ Üç gün boyunca gözleri görmeyen Saul, ne bir şey yedi, ne de içti.

¹⁰ Şam'da Hananya adında Mesih'in bir öğrencisi vardı. Efendi ona bir görünümde, "Hananya!" diye seslendi.

O da, "Burdayım, Efendim" diye yanıtladı.

¹¹ Efendi ona, "Kalk, Doğru Sokak adındaki sokağa git ve Yahuda'nın evinde Saul adında Tarsuslu birini sor. Kendisi şu anda dua ediyor.

¹² Bir görünümde Hananya adında bir adamın yanına geldiğini ve gözlerinin görebilmesi için ellerini kendisinin üzerine koyduğunu gördü."

¹³ Ama Hananya şöyle yanıt verdi: "Efendim, bu adamın Yerusalemlerde bulunan kutsallarına ne denli kötülük etmiş olduğunu birçok kişiden duydum. ¹⁴ Burada, senin adını ananların hepsini tutuklamak için başkâhinlerden yetki almış."

¹⁵ Efendi ona, "Yola çık, çünkü o benim adımla öteki ulusların, kralların ve İsrailoğullarının önünde duyurmak için seçtiğim araçtır. ¹⁶ Benim adım uğruna ne çok sıkıntı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim."

¹⁷ Bunun üzerine Hananya kalkıp o eve gitti. Saul'un üzerine ellerini koyarak, "Saul kardeş, yolda sana görünmüş olan Efendi, görmen ve Kutsal Ruh'la dolman için beni sana gönderdi" dedi. ¹⁸ O anda Saul'un gözlerinden balık pulunu andıran bir şeyler düştü ve gözleri yeniden açıldı. Kalktı ve vaftiz oldu. ¹⁹ Yemek yiyip güçlendi. Saul birkaç gün Şam'da bulunan öğrencilerle birlikte kaldı. ²⁰ Havralarda hiç vakit kaybetmeden Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu duyurmaya başladı. ²¹ Onu işitenlerin hepsi şaşkına döndü. "Yerusalemlerde bu adı ananları mahveden adam bu değil mi? Buraya onları tutuklayıp başkâhinlerin önüne çıkarmak için gelmedi mi?" diye konuşuyorlardı.

²² Saul ise gündün güne güçleniyordu. Mesih budur diye kanıtlar gösteriyor, Şam'da yaşayan Yahudiler'i şaşkına çeviriyordu. ²³ Aradan günler geçti, Yahudiler O'nu öldürmek için bir araya geldiler. ²⁴ Ama kurdukları düzenden Saul haberdar oldu. Onu öldürmek için gece gündüz kapıları gözlüyorlardı. ²⁵ Ama Saul'un öğrencileri geceleyin onu kentin surlarından sarkıttıkları bir küfe içinde aşağı indirdiler. ²⁶ Saul Yerusaleml'e varınca öğrencilerin arasına katılmaya çalıştı. Ama hepsi ondan korkuyor ve onun bir öğrenci olduğuna inanmıyordu.

²⁷ Barnabas onu alıp elçilere götürdü. Onlara, Saul'un Şam yolunda

Efendi'yi nasıl gördüğünü ve Efendi'nin onunla konuştuğunu, Şam'da da onun Yeşua'nın adını nasıl cesaretle duyurduğunu bildirdi. ²⁸ Saul artık onlarla birlikteydi. Yerusalemlerde girip çıktıkları her yerde Efendi Yeşua'nın adını korkusuzca duyuruyordu. ²⁹ Grekçe konuşan Yahudiler'le konuşup tartışıyordu. Ama onlar onu öldürmek için bir düzen kuruyorlardı. ³⁰ Kardeşler bunu öğrenince onu Sezariye'ye götürüp oradan da Tarsus'a yolladılar. ³¹ Böylece bütün Yahudiye, Galile ve Samiriye'deki kiliseler esenlik içindeydi ve geliyordu. Efendi korkusu içinde ve Kutsal Ruh'un desteğiyle sayıca çoğaldılar.

³² Her yanı dolaşan Petrus seyahati sırasında, Lidda'da yaşayan kutsallara uğradı. ³³ Orada sekiz yıldır yatalak olan felçli biriyle karşılaştı. Adamın adı Aneas'dı. ³⁴ Petrus ona, "Aneas, Yeşua Mesih seni iyileştiriyor. Kalk ve yatağını topla!" dedi. Adam o anda ayağa kalktı. ³⁵ Lidda ve Şaron'da yaşayanların hepsi onu görünce Efendi'ye döndüler.

³⁶ Yafa'da, Tabita adında bir Mesih öğrencisi vardı. Tabita ceylan demektir. Bu kadın sürekli iyilik yapıp yoksullara yardım ederdi. ³⁷ O günlerde hastalanıp öldü. Onu yıkadıktan sonra üst kattaki odaya yatırdılar. ³⁸ Lidda Yafa'ya yakın olduğu için, öğrenciler Petrus'un orada olduğunu duyunca ona iki kişi gönderip, "Vakit kaybetmeden yanımıza gel" diye yalvardılar. ³⁹ Petrus kalkıp iki adamla birlikte gitti. Gelince, onu üst kattaki odaya çıkardılar. Bütün dullar gözyaşıyla Petrus'un çevresinde toplandılar. Ona kendileriyle birlikteyken Tabita'nın dikmiş olduğu entari ve üstlükleri gösterdiler.

⁴⁰ Petrus hepsini dışarı çıkardı ve diz çöküp dua etti. Sonra cesede dönerek, “Tabita, kalk!” dedi. Kadın gözlerini açtı, Petrus’u görünce doğruldu. ⁴¹ Petrus elini uzatıp onu ayağa kaldırdı. Kutsalları ve dul kadınları çağırırdı. Tabita’yı diri olarak onlara teslim etti. ⁴² Bu olayla ilgili haber tüm Yafa’ya yayıldı ve birçok kişi Efendi’ye inandı. ⁴³ Petrus uzun bir süre Yafa’da, Simon adında bir dericinin evinde kaldı.

10

¹ Sezariye’de İtalyan taburunda Kornelius adında bir yüzbaşı vardı.

² İnançlı bir adamdı ve tüm ev halkı Tanrı korkusuyla yaşardı. Muhtaçlara cömertçe yardımda bulunur ve Tanrı’ya sürekli dua ederdi. ³ Bir gün saat üç sularında bir görünümde Tanrı’nın bir meleğinin kendisine geldiğini apaçık gördü. Melek ona, “Kornelius!” diye seslendi.

⁴ Korkuyla gözlerini ona dikti, “Ne var ey Efendim?” dedi.

Melek ona, “Duaların ve bağışların anılmak üzere Tanrı katına ulaştı.

⁵ Şimdi Yafa’ya adam gönder ve Petrus olarak da bilinen Simon’u çağır. ⁶ Petrus, evi deniz kıyısında bulunan Simon adında bir dericinin yanında kalıyor.”

⁷ Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra, Kornelius hizmetçilerinden ikisini ve sürekli yanında bulunan inanca bir askeri çağır. ⁸ Onlara olup biten her şeyi anlattıktan sonra Yafa’ya gönderdi. ⁹ Ertesi gün onlar yol alıp kente yaklaşırken, Petrus öğleye doğru dua etmek için dama çıktı. ¹⁰ Acıktığı için yemek istedi. Yemek hazırlanırken Petrus kendinden geçti. ¹¹ Göğün açıldığını ve büyük bir örtüyü andıran bir nesnenin dört köşesinden yeryüzüne indirildiğini gördü. ¹² Örtünün içinde, yeryüzünde yaşayan her türden dört ayaklı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar vardı. ¹³ Bir ses ona, “**Kalk Petrus, kes ve ye!**” dedi.

¹⁴ Petrus, “Hayır, Efendim!” dedi. “Ben hiçbir zaman bayağı ya da murdar bir şey yemedim.”

¹⁵ Bunun üzerine ses ikinci kez ona seslendi: “**Tanrı’nın temiz kıldıklarını kirli sayma.**”

¹⁶ Bu, üç kez yinelendi ve o nesne hemen göğe alındı. ¹⁷ Petrus gördüğü görünümün ne anlama gelebileceğini şaşkınlık içinde düşünürken, Kornelius tarafından gönderilmiş olan adamlar sora sora Simon’un evinin kapısının önüne gelip durdular. ¹⁸ Evdekilere, “Petrus adıyla bilinen Simon burada mı kalıyor?” diye sordular. ¹⁹ Petrus hala görmüş olduğu görünümün ne anlama gelebileceğini düşünürken, Ruh ona, “Bak, üç kişi seni arıyor. ²⁰ Kalk, aşağıya in ve hiç çekinmeden onlarla birlikte git. Çünkü onları ben gönderdim” dedi.

²¹ Petrus aşağıya inip adamlara, “İşte, aradığınız kişi benim” dedi. “Sizi buraya getiren neden nedir?”

²² Onlar, “Doğru ve Tanrı’dan korkan, iyilikleriyle bütün Yahudiler tarafından tanınan, Kornelius adında bir yüzbaşı var” dediler. “Kutsal bir melek ona, sözlerini dinlemek üzere seni evine çağırmasını söyledi.” ²³ Böylece Petrus onları içeri alıp konuk etti. Ertesi gün Petrus kalktı, onlarla birlikte yola çıktı. Yafa’dan olan bazı kardeşler de ona eşlik etti. ²⁴ Ertesi gün Sezariye’ye ulaştılar. Kornelius, onları bekliyordu. Akrabalarını ve yakın arkadaşlarını da çağırmişti. ²⁵ Petrus içeri girince Kornelius onu karşıladı. Ona tapınırcasına ayaklarına kadar kapandı. ²⁶ Petrus ise, “Ayağa kalk! Ben de bir insanım” dedi.

²⁷ Kornelius’la konuşarak içeri giren Petrus, içerde birçok insanın toplanmış olduğunu gördü. ²⁸ Onlara şöyle dedi: “Yahudi olan birinin başka bir ulustan birinin evini ziyaret etmesinin töremize uygun olmadığını bilirsiniz. Ama Tanrı bana, hiç kimseye bayağı veya murdar dememem gerektiğini gösterdi. ²⁹ Bu yüzden çağırıldığımda hiç itiraz etmeden geldim. Beni neden çağırıldığını öğrenebilir miyim?”

³⁰ Kornelius şöyle dedi: “Dört gün önce bu saatlerde oruçlu dua ediyordum. Ansızın parlak giysiler içinde bir adam karşıma çıktı. ³¹ ‘Kornelius’ dedi. ‘Duan işitildi ve yapmış olduğun bağışlar Tanrı önünde anıldı. ³² Bu nedenle Yafa’ya adam gönder ve Petrus olarak da bilinen Simon’u çağır. Kendisi deniz kenarındaki Simon adında bir dericinin evinde kalıyor. Geldiğinde seninle konuşacak.’ ³³ O yüzden hiç vakit kaybetmeden sana haber gönderdim. Sen de gelmekle bize iyilik ettin. Bu nedenle hepimiz burada, Tanrı’nın sana buyurduğu her şeyi duymak için Tanrı huzurunda toplanmış bulunuyoruz.”

³⁴ Petrus söz alıp şöyle dedi: “Gerçekten de Tanrı’nın insanlar arasında ayırım yapmadığını anlıyorum. ³⁵ Tam tersine, kendisinden korkan ve doğru olanı yapan herkesi, Tanrı ulusuna bakmaksızın kabul ediyor. ³⁶ Sözü’nü İsrailoğulları’na gönderdi, herkesin Efendisi olan Yeşua Mesih aracılığıyla esenliği müjdeledi. ³⁷ Yuhanna’nın vaftiz çağrısından sonra Galile’den başlayarak tüm Yahudiye’de duyurulan olayları siz kendiniz biliyorsunuz. ³⁸ Tanrı’nın Kutsal Ruh’la ve büyük güçle meshettiği Nasıralı Yeşua’yı da biliyorsunuz. Yeşua her yeri dolaşarak iyilik yapıyor, İblis’in baskısı altında olanların hepsini iyileştiriyordu. Çünkü Tanrı O’nunla birlikteydi. ³⁹ Bizler Yahudiler’in ülkesinde ve Yerusaleml’de O’nun yaptığı işlerin tanıklarıyız. O’nu bir ağaca asarak öldürdüler. ⁴⁰ Tanrı O’nu üçüncü gün diriltti ve açıkça gösterdi. ⁴¹ O’nu tüm halka değil, Tanrı’nın önceden seçtiği tanıklar olan bizlere gösterdi. Dirilişinden sonra O’nunla birlikte yiyip içtik. ⁴² Tanrı tarafından ölümlerle dirilerin Yargıcı olarak atanmış kişilerin O olduğunu halka duyurmamızı ve buna tanıklık etmemizi buyurdu. ⁴³ Bütün peygamberler O’nun hakkında tanıklıkta bulunmuşlardır. O’na iman eden herkesin günahlarından bağışlanacağını bildirmişlerdir.”

⁴⁴ Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh, sözü işitenlerin hepsinin üzerine indi. ⁴⁵ Petrus’la birlikte gelmiş olan Yahudi imanlılar, Kutsal Ruh’un armağanının öteki ulusların da üzerine dökülmesini şaşkınlıkla karşıladılar. ⁴⁶⁻⁴⁷ Çünkü onların başka dillerde konuştuklarını ve Tanrı’yı yüceltiklerini duydular.

O zaman Petrus, “Bu insanların suyla vaftiz olmasına kim engel olabilir? Onlar da tıpkı bizim gibi Kutsal Ruh’u aldılar” dedi. ⁴⁸ Sonra onların Yeşua Mesih’in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Birkaç gün daha Petrus’un kendileriyle birlikte kalması için ricada bulundular.

11

¹ Elçiler ve Yahudiye’deki kardeşler, öteki ulusların da Tanrı’nın sözünü kabul ettiklerini duydular. ² Petrus Yerusaleml’e vardığında, sünnet yanlıları onunla çekiştiler. ³ “Sünnetsizlerin evine girip onlarla yemek yemişsin!” dediler.

⁴ Petrus ise olanları sırayla onlara anlattı. ⁵ “Ben Yafa şehrinde dua ettiğim sırada kendimden geçtim ve bir görüm gördüm” dedi. “Büyük bir örtüyü andıran bir şeyin dört köşesinden sarkıtılıp, gökten indiğini, bu şeyin benim yanıma kadar geldiğini gördüm. ⁶ Dikkatle bakınca, örtünün içinde, yeryüzünde yaşayan dört ayaklıları, yabanıl hayvanları, sürüngenleri ve gökteki kuşları gördüm. ⁷ Bir sesin bana, ‘**Kalk Petrus, kes ve ye!**’ dediğini işittim. ⁸ Bense, ‘Hayır, Efendim’ dedim. ‘Çünkü ağzıma hiçbir zaman bayağı ve murdar bir şey girmedi.’ ⁹ Ses ikinci kez gökten, ‘**Tanrı’nın temiz kıldıklarına sen murdar deme**’ dedi.

¹⁰ Bu tam üç kez tekrarlandı. Sonra her şey yeniden göğe çekildi.

¹¹ O anda Sezariye’den bana gönderilmiş olan üç adam bulunduğumuz evin önünde durdular. ¹² Ruh bana, hiç ayırım yapmadan onlarla birlikte gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de bana eşlik ettiler ve birlikte adamın evine girdik. ¹³⁻¹⁴ Adam bize, bir meleğin evinde kendisine görüldüğünü anlattı. Melek ona, ‘Yafa’ya adam gönder, Petrus diye bilinen Simon’u çağır. O size, senin ve tüm ev halkının kurtuluş bulacağı sözler söyleyecek’ diye bildirmiş. ¹⁵ Ben konuşmaya başlayınca, Kutsal Ruh başlangıçta bizim

üzerimize indiği gibi onların üzerine de indi. ¹⁶ O sırada Efendi'nin sözünü hatırladım: 'Yuhanna suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh'la vaftiz edileceksiniz.' ¹⁷ Bizler Efendi Yeşua Mesih'e iman ettiğimizde bize verdiği aynı armağanı Tanrı onlara da verdiyse, ben kim oluyorum ki, Tanrı'ya karşı çıkayım?"

¹⁸ Bunları duyunca sustular ve Tanrı'yı yücelterek, "Öyleyse Tanrı diğer uluslara da tövbe etme ve yaşama kavuşma bağışında bulundu!" dediler.

¹⁹ Stefanos'un öldürülmesiyle ortaya çıkan baskı sonucu dağılan imanlılar, Fenike, Kıbrıs ve Antakya'ya kadar gittiler. Sözü sadece Yahudiler'e duyuruyorlardı. ²⁰ Ama içlerinden Kıbrıslı ve Kireneli olan bazıları, Antakya'ya geldiklerinde Grekler'le konuşmaya başladılar. Onlara Efendi Yeşua'yla ilgili müjdeyi duyurdular. ²¹ Efendi'nin eli onların üzerindeydi ve çok sayıda kişi inanıp Efendi'ye döndü.

²² Bu olaylara ilişkin haber Yerusaleml'deki kilisenin kulaklarına ulaştı. Antakya'ya gitmesi için Barnabas'ı gönderdiler. ²³ Barnabas geldiğinde Tanrı'nın lütfunu görünce sevindi. Hepsine candan ve yürekten bir biçimde Efendi'ye bağlı kalmayı özendirdi. ²⁴ Barnabas Kutsal Ruh'la ve imanla dolu iyi bir adamdı. Böylece Efendi'ye birçok insan kazanıldı.

²⁵ Barnabas, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti. ²⁶ Onu bulunca Antakya'ya getirdi. İki yıl boyunca orada bulunan imanlılar topluluğuyla bir araya gelerek birçok kişiyi eğittiler. Öğrencilere ilk olarak Antakya'da Hristiyan adı verildi.

²⁷ O günlerde Yerusaleml'den Antakya'ya peygamberler geldi.

²⁸ İçlerinden Hagavos adında biri ayağa kalkıp Ruh aracılığıyla, dünyada şiddetli bir kıtlık olacağını bildirdi. Bu kıtlık Klavdius'un döneminde meydana geldi. ²⁹ Öğrenciler, her biri kendi gücü oranında, Yahudiye'de yaşayan kardeşlere iletmek üzere yardım toplama kararı aldılar. ³⁰ Bu kararlarını, Barnabas ve Saul'un elleriyle ihtiyarlara bu yardımı göndererek gerçekleştirdiler.

12

¹ O sıralarda Kral Hirodes, topluluktan bazı kişilere eziyet etmeye başladı. ² Yuhanna'nın kardeşi Yakup'u kılıçla öldürttü. ³ Yahudiler'in bundan duyduğu memnuniyeti görünce, Petrus'u da yakalattı. Bu, Mayasız Ekmek Bayramı'na rastladı. ⁴ Onu tutuklattıktan sonra hapse attı. Fısıh Bayramı'ndan sonra onu halkın önünde yargılamak niyetindeydi. Petrus'u dörder kişiden oluşan dört takım askerin gözetimine teslim etti. ⁵ Petrus bu nedenle zindanda tutuldu. Ama topluluk onun için Tanrı'ya sürekli dua ediyordu. ⁶ Hirodes'in herkesin önünde onu yargılayacağı günden önceki gece, Petrus çift zincirle bağlı vaziyette iki asker arasında uyuyordu. Kapının önündeki gardiyanlar da zindanın güvenliğini sağlıyordu.

⁷ Ansızın Efendi'nin bir meleği Petrus'un yanında belirdi, hücrenin içi ışıkla aydınlandı. Melek Petrus'un boğruüne dokunarak, "Çabuk kalk!" diyerek onu uyandırdı. Petrus'un bileklerindeki zincirler düştü. ⁸ Melek ona, "Kuşağını bağla, çarıklarını giy" dedi. Petrus söylenenleri yerine getirdi. Ona, "Üstlüğünü giy ve beni takip et" dedi. ⁹ Petrus dışarı çıkıp onu takip etti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu bilmiyordu yalnızca bir görünüm gördüğünü sanıyordu. ¹⁰ Birinci ve ikinci nöbetçiye geçtikten sonra kente açılan demir kapıya geldiler. Önlerinde duran kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp bir sokağı geçtiler. Melek birdenbire gözden kayboldu.

¹¹ Kendine gelen Petrus, "Efendi'nin bana meleğini gönderip Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının uğramamı beklediği tüm belalardan beni kurtardığını şimdi gerçekten anlıyorum" dedi. ¹² Petrus olanları düşünerek Meryem'in evine gitti. Meryem Markos diye bilinen Yuhanna'nın annesiydi. Orada birçok kişi dua ediyordu. ¹³ Petrus dış kapıyı çalınca, Roda adlı bir hizmetçi kız kapıyı açmaya geldi. ¹⁴ Petrus'un sesini duyan kız,

sevincinden kapıyı açmadan yeniden içeri koştu. Petrus'un kapının önünde durduğunu bildirdi.

¹⁵ Ona, "Sen çıldırmış olmalısın!" dediler. Ama kız ısrar edince, "Onun meleği olmalı" dediler. ¹⁶ Petrus ise kapıyı çalmayı sürdürdü. Kapıyı açtıklarında onu kapıda görünce şaşa kaldılar. ¹⁷ Petrus, eliyle susmaları için işaret etti. Efendi'nin kendisini zindandan nasıl çıkardığını onlara anlattı. "Bu olanları Yakup'a ve kardeşlere duyurun" dedi. Sonra oradan ayrılıp başka bir yere gitti.

¹⁸ Sabah olunca askerler arasında büyük bir telaş yaşandı. Petrus'a ne olduğunu bilmiyorlardı. ¹⁹ Hirodes onu arattı, bulamayınca da nöbetçileri sorguya çekti ve idam edilmeleri yönünde buyruk verdi. Sonra Hirodes, Yahudiye'den Sezariye'ye gidip bir süre orada kaldı.

²⁰ Hirodes Sur ve Sayda halklarına karşı büyük bir öfke içindeydi. Onlar toplanıp Hirodes'le görüşmeye geldiler. Kralın başdanışmanı Vlastus'un desteğini alarak barış isteğinde bulundular. Çünkü ülkeleri için gerekli olan yiyecek kralın ülkesinden geliyordu. ²¹ Belirlenen günde krallık giysilerini giyen Hirodes tahtından halkına bir konuşma yaptı. ²² Halk, "Bu bir insan sesi değil, Tanrı'nın sesidir!" diye bağıyordu.

²³ O anda Efendi'nin bir meleği Hirodes'i vurdu. Çünkü Tanrı'ya ait yüceliği kendisi almıştı. Sonra içi kurtlar tarafından kemirildi ve öldü.

²⁴ Tanrı'nın sözü ise giderek yayılıyor, etkisini artırıyor.

²⁵ Barnabas'la Saul, hizmetlerini tamamladıktan sonra, Markos diye bilinen Yuhanna'yı da yanlarına alarak Yerusaleml'e döndüler.

13

¹ Antakya'daki kilise topluluğunda bazı peygamberler ve öğretmenler vardı: Barnabas, Niger denilen Şimon, Kireneli Lukius, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Mena-hem ve Saul. ² Onlar Efendi'ye hizmet edip oruç tutarlarken Kutsal Ruh, "Barnabas'ı ve Saul'u, kendilerini çağıracağım iş için bana ayırın" dedi.

³ Bunun üzerine oruç tutup dua ettiler. Ellerini Barnabas'la Saul'un üzerlerine koyup onları gönderdiler. ⁴ Böylece Kutsal Ruh tarafından gönderilen Barnabas'la Saul Selefkiye'ye gittiler. Oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler. ⁵ Salamis'e ulaştıklarında, Yahudiler'in havralarında Tanrı'nın sözünü duyurdular. Yuhanna'yı da yardımcı olarak yanlarında götürmüşlerdi. ⁶ Adayı boydan boya geçerek Baf'a geldiler. Orada Yahudi olan Baryeşu adında biriyle karşılaştılar. Bu adam büyücü ve sahte bir peygamberdi. ⁷ Baryeşu, Vali Sergius Pavlus'a yakın birisiydi. Vali akıllı bir adamdı. Barnabas'la Saul'u çağırıp Tanrı'nın sözünü duymak istedi. ⁸ Ama Baryeşu, büyücü anlamına gelen ve öbür adı olan Elimas, valinin iman etmemesi için onlara karşı koydu. ⁹ Ama Kutsal Ruh'la dolu olan Saul, yani Pavlus, gözlerini ona dikti. ¹⁰ Ona şöyle dedi: "Ey İblis'in oğlu, her türlü hile ve kurnazlıkla dolusun, doğru olan her şeye düşmansın. Efendi'nin doğru yollarını çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin? ¹¹ İşte, Efendi'nin eli seni yargılıyor. Bir süre gün ışığını görmeyecek, kör olacaksın!"

O anda üzerine bir sis, karanlık çöktü. Onu elinden tutup yol gösterecek birini bulabilmek için dört dönmeye başladı. ¹² Bunlara tanık olan vali, Efendi'nin öğretilerine hayranlık içinde iman etti.

¹³ Pavlus'la yol arkadaşları Baf'tan denize açılıp Pamfilya'nın Perge Kenti'ne geldiler. Yuhanna ise onları bırakıp Yerusaleml'e döndü. ¹⁴ Onlar Perge'den geçerek Pisidya Antakyası'na geldiler. Şabat Günü havraya girip oturdular. ¹⁵ Kutsal Yasa'yı ve peygamberlerin sözlerini okuduktan sonra, havranın yöneticileri onlara haber gönderip, "Kardeşler, halka öğüt verecek bir sözünüz varsa, buyurun söyleyin" dediler.

¹⁶ Pavlus ayağa kalktı ve eliyle işaret ederek, “İsraililer ve siz Tanrı’dan korkanlar, dinleyin” dedi. ¹⁷ “Bu halkın Tanrısı, atalarımızı seçti ve Mısır diyarında yabancı olarak yaşadıkları sırada onları büyük bir ulus yaptı. Sonra güçlü eliyle onları oradan çıkardı. ¹⁸ Çölde yaklaşık kırk yıl boyunca onlara katlandı. ¹⁹ Kenan diyarında yedi ulusu yok ettikten sonra, onların topraklarını İsrail halkına miras olarak verdi. Tüm bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü. ²⁰ Bunlardan sonra, Peygamber Samuel’in zamanına dek onlara hakimler verdi. ²¹ Sonra halk bir kral isteyince, Tanrı onlara Benyamin oymağından Kiş oğlu Saul’u verdi. Saul kırk yıl krallık yaptı. ²² Tanrı onu tahttan indirdikten sonra, Davut’u kralları olarak yükseltti. Ona ilişkin Tanrı şöyle dedi: ‘İsteğimi yerine getirecek yüreğime uygun bir adam olarak Yişay oğlu Davut’u buldum.’ ²³ Tanrı, verdiği sözü uyarınca bu adamın soyundan İsrail’e bir Kurtarıcı, Yeşua’yı gönderdi. ²⁴ Yeşua gelmeden önce, Yuhanna bütün İsrail halkına, tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı. ²⁵ Yuhanna görevini yerine getirirken, ‘Benim kim olduğumu sanıyorsunuz? Ben O değilim. Ama işte, O benden sonra geliyor. Ben O’nun ayaklarının çarıklarını çözmeye bile layık değilim’ dedi. ²⁶ Kardeşler, İbrahim’in soyundan gelenler ve Tanrı’dan korkan sizler, bu kurtuluş sözü size gönderildi. ²⁷ Yeruşalem’de oturanlar ve yöneticileri, O’nu reddettiler. O’nu yargılayarak her Şabat Günü okunan peygamberlerin sözlerini, yerine getirmiş oldular. ²⁸ Ölüm cezasını gerektiren bir neden bulamamalarına rağmen yine de Pilatus’tan O’nu öldürmesini istediler. ²⁹ O’nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra, O’nu ağaçtan indirip mezara koydular. ³⁰ Ama Tanrı O’nu ölümden diriltti.

³¹ Kendisiyle birlikte Galile’den ve Yeruşalem’den gelmiş olanlara günlerce görüldü. Bu insanlar bugün halka O’nun hakkında tanıklık yapıyor. ³² Size atalarımıza verilmiş olan sözün müjdesini veriyoruz.

³³ Tanrı, Yeşua’yı diriltmekle, onların çocukları olan bizler için bu sözünü yerine getirmiş oldu. İkinci Mezmur’da da yazıldığı gibi,

‘Sen benim oğlumsun. Bugün senin baban oldum.’

³⁴ “Tanrı O’nu ölümden asla çürümemek üzere dirilttiğini şu sözlerle belirtmiştir, ‘Size Davut’a söz verdiğim kutsal ve emin bereketleri vereceğim.’ ³⁵ Mezmurlar, Yine başka bir yerde, ‘Kutsal Olan’ın çürümesine izin vermeyeceksin’ der. ³⁶ Çünkü Davut kendi neslinde Tanrı’nın isteğini yerine getirdikten sonra uyudu, atalarının yanına gömüldü ve bedeni çürüyüp gitti. ³⁷ Oysa Tanrı’nın dirilttiği Kişi çürümedi. ³⁸ Bu nedenle, kardeşlerim, bilin ki, bu Kişi aracılığıyla günahlarınızın bağışlanacağı size bildirilmiş bulunuyor. ³⁹ İman eden herkes, Musa’nın Yasası’yla aklanmadığı her suçtan O’nun aracılığıyla aklanır. ⁴⁰ Bu nedenle, dikkat edin, peygamberlerin söylediği söz sizin başınıza gelmesin:

⁴¹ ‘Bakın, siz alaycılar, Şaşkınlık içinde yıkılın!

Sizin gününüzde bir iş yapıyorum,

Biri size bildirse inanmayacağınız bir iş.’ ”

⁴² Böylece Yahudiler havradan çıktıktan sonra, öteki uluslardan olanlar aynı sözlerin kendilerine bir sonraki Şabat Günü duyurulması için onlara yalvardılar. ⁴³ Havra dağılınca, Yahudiler ve Yahudiliğe dönüp Tanrı’ya tapan yabancılardan birçoğu Pavlus’la Barnabas’ın ardınca gittiler. Pavlus’la Barnabas onlarla konuşarak, onları devamlı olarak Tanrı’nın lütfuyla yaşamaya teşvik ettiler. ⁴⁴ Ertesi Şabat, neredeyse bütün kent Tanrı’nın sözünü dinlemek için toplanmıştı. ⁴⁵ Fakat Yahudiler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus’un sözlerine karşı çıkıp küfrettiler.

⁴⁶ Pavlus’la Barnabas cesurca konuşup şöyle dediler: “Tanrı’nın sözünü önce size bildirmemiz gerekiyordu. Madem ki siz sözü reddedip kendinizi sonsuz yaşama layık görmediğinize göre, bakın, biz öteki uluslara gidiyoruz. ⁴⁷ Çünkü Efendi bize şöyle buyurdu:

‘Yeryüzünün en uzak köşelerine dek, kurtuluş götürmen için

Seni uluslara ışık kıldım.’ ”

⁴⁸ Öteki uluslardan olanlar bunu duyunca sevindiler ve Tanrı'nın sözünü yücelttiler. Sonsuz yaşam için belirlenmiş olanların tümü iman etti. ⁴⁹ Efendi'nin sözü bütün bölgeye yayıldı. ⁵⁰ Ama Yahudiler, Tanrı sayar kadınlarla kentin ileri gelenlerini kışkırttılar. Pavlus'a ve Barnabas'a karşı bir zulüm başlattılar ve onları bölgelerinden dışarıya attılar. ⁵¹ Pavlus'la Barnabas, ayaklarının tozunu silkeleyip Konya'ya gittiler. ⁵² Öğrencilere gelince, sevinçle ve Kutsal Ruh'la doluydular.

14

¹ Konya'da birlikte Yahudiler'in havrasına giren Pavlus'la Barnabas öyle etkili konuştular ki, hem Yahudiler'den hem de Grekler'den çok sayıda insan iman etti. ² Ama iman etmemekte direnen Yahudiler, öteki uluslardan olanları, kardeşlere karşı kışkırtıp akıllarını bulandırdılar.

³ Orada uzun bir süre kalan Pavlus'la Barnabas, Efendi hakkında cesaretle konuştular. Efendi de onların ellerinden gerçekleştirdiği belirtiler ve harikalarla kendi lütfunu açıklayan sözü doğruladı. ⁴ Kent halkı ise ikiye bölünmüştü. Bir kısmı Yahudiler'den, bir kısmı da elçilerden yanaydı. ⁵ Hem Yahudiler, hem de öteki uluslardan olanlar, kendi yöneticileriyle birlikte, elçileri hırpalayıp taşa tutmak için düzen kurdular. ⁶ Bunu fark eden elçiler, Likaonya, Listra, Derbe kentlerine ve çevre bölgelere kaçtılar. ⁷ Oralarda Müjde'yi duyurdular.

⁸ Listra'da ayakları sakat bir adam yerde oturuyordu. Doğuştan kötürüm olan bu adam hiç yürümemişti. ⁹⁻¹⁰ Pavlus'un konuşmasını dinliyordu. Ona dikkatle bakan Pavlus, iyileşmek için imanının olduğunu görünce, yüksek sesle, “Kalk ayaklarının üzerinde dur!” dedi. Adam yerinden sıçrayıp yürümeye başladı. ¹¹ Kalabalık Pavlus'un ne yaptığını görünce Likaonya dilinde, “Tanrılar insan suretinde aramıza geldiler!” diye bağırdılar. ¹² Barnabas'a Zeus, Pavlus'a da baş konuşmacı olduğu için Hermes adını verdiler. ¹³ Kentin girişinde bulunan Zeus Tapınağı'nın kâhini kent kapılarına boğalar ve çelenkler getirdi. Halkla birlikte kurban sunmak istedi. ¹⁴ Barnabas'la Pavlus bunu işitince, giysilerini yırtıp kalabalığın içine daldılar. ¹⁵ “Ey millet, nedir bu yaptığınız iş?” dediler. “Biz de sizinle aynı yaratılışa sahip insanız. Bu boş şeylerden diri Tanrı'ya dönesiniz diye size müjde getiriyoruz. Yeri, göğü, denizi ve bunların içindeki her şeyi yaratan O'dur. ¹⁶ Tanrı geçmiş kuşaklarda yaşamış olan ulusların kendi yollarında yürümesine izin verdi. ¹⁷ Yine de kendisini tanıksız bırakmadı. İyiliğini gösterdi. Size gökten yağmur ve verimli mevsimler verdi. Karınlarınızı yiyecekle, yüreklerinizi mutlulukla doldurdu.”

¹⁸ Bu sözler üzerine bile, kendilerine kurban kesmek isteyen halka zor engel olabildiler. ¹⁹ Ama Antakya'dan ve Konya'dan gelen bazı Yahudiler halkı yanlarına çekip Pavlus'u taşladılar. Öldüğünü sanıp onu kentin dışına sürüklediler.

²⁰ Ama öğrenciler çevresinde toplanınca, Pavlus ayağa kalkıp kente girdi. Ertesi gün Barnabas'la birlikte Derbe'ye gitti. ²¹ O kentte Müjde'yi duyurup birçok öğrenci yetiştirdiler. Sonra, Listra, Konya ve Antakya'ya döndüler. ²² Öğrencilerin canlarına can katıp, onları imana bağlı kalmaya teşvik ettiler. “Birçok sıkıntıdan geçip Tanrı Krallığı'na girmemiz gerekiyor” diyorlardı. ²³ Her kilisede ihtiyarlar atadılar. Dua ve oruçla onları, inandıkları Efendi'ye teslim ettiler.

²⁴ Pisidya'dan geçip Pamfilya'ya geldiler. ²⁵ Perge'de Tanrı sözünü duyurduktan sonra Antalya'ya geçtiler. ²⁶ Oradan gemiyle, artık tamamlamış oldukları göreve başlamadan önce Tanrı'nın lütfuna teslim edilmiş oldukları yere, Antakya'ya döndüler. ²⁷ Antakya'ya vardıklarında, kilise topluluğunu bir araya topladılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yaptığı her şeyi, öteki uluslara iman kapısını nasıl açtığını anlattılar. ²⁸ Orada öğrencilerle birlikte uzun süre kaldılar.

15

¹ Yahudiye'den bazı kişiler gelip kardeşlere, "Musa'nın töresine göre sünnet olmadıkça kurtulamazsınız" diye öğrettiler. ² Bu nedenle, Pavlus'la Barnabas bu kişilerle çekişip uzun boylu tartıştılar. En sonunda Pavlus'la Barnabas'ın, birkaç kardeşle birlikte Yerusaleml'e giderek bu sorunu elçiler ve ihtiyarlarla görüşmelerine karar verildi.

³ Kilise topluluğu onları yolcu etti. Fenike ve Samiriye yörelerinden geçerek ulusların Tanrı'ya nasıl döndüğünü anlata anlata gittiler. Bu haber tüm kardeşlere büyük sevinç verdi. ⁴ Yerusaleml'e geldiklerinde, kilise topluluğu, elçiler ve ihtiyarlar tarafından hoş karşılandılar. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla yapmış olduğu işleri bir bir anlattılar.

⁵ Ama Ferisi mezhebinden gelen bazı imanlılar, "Onları sünnet etmek ve Musa'nın Yasası'na uymalarını buyurmak gerekir" diyerek ayağa kalktılar.

⁶ Elçiler ve ihtiyarlar bu konuyu görüşmek için bir araya geldiler.

⁷ Uzun soluklu bir tartışmadan sonra, Petrus ayağa kalkıp onlara, "Kardeşler, biliyorsunuz ki Tanrı uzun zaman önce öteki uluslar Müjde'nin bildirdisini benim ağızından duyup inansınlar diye aranızdan beni seçti. ⁸ İnsan yüreğini bilen Tanrı, tıpkı bize verdiği gibi onlara da Kutsal Ruh'u vererek, öteki ulusları kabul ettiğini gösterdi. ⁹ Onlarla aramızda hiçbir ayırım gözetmedi. Yüreklərini iman etmeleriyle arındırdı. ¹⁰ O halde, ne atalarımızın ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu öğrencilerin boynuna geçirerek şimdi neden Tanrı'yı deniyorsunuz? ¹¹ Bizler, Efendi Yeşua'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz, onlar da öyle" dedi.

¹² Bütün topluluk sustu. Tanrı'nın kendileri aracılığıyla uluslar arasında yaptığı harikalarla belirtleri anlatan Barnabas ve Pavlus'u dinlediler.

¹³ Onlar susunca Yakup söze başladı: "Kardeşler, beni dinleyin" dedi.

¹⁴ "Simon, Tanrı'nın kendi adına bir halk çıkarmak üzere ulusları ilk defa nasıl ziyaret ettiğini anlattı. ¹⁵ Bu, peygamberlerin sözleriyle uyum içindedir. Yazılmış olduğu gibi:

¹⁶⁻¹⁷ 'Bunlardan sonra geri döneceğim

Davut'un yıkılmış olan tapınağını yeniden kuracağım. Onun kalıntılarını yeniden inşa edeceğim.

Onu ayağa kaldıracam. Öyle ki geri kalan insanlar, öteki uluslardan adımla çağrılanların hepsi Efendi'yi arayabilsin. Bunları gerçekleştiren Efendi bildiriyor.' "

¹⁸ "Tanrı'nın tüm işleri ezelden beri kendisi tarafından bilinmektedir.

¹⁹ Bu nedenle kanımca, öteki uluslardan Tanrı'ya dönenlere engel çıkartmamalıyız.

²⁰ Yalnızca kendilerine, putlara sunulup murdar olmuş etlerden, fuhuştan, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kandan uzak durmaları gerektiğini yazmalıyız.

²¹ Çünkü eski kuşaklardan beri Musa'nın sözleri her kentte, her Şabat Günü okunmakta ve duyurulmaktadır."

²² O zaman bütün toplulukla birlikte elçiler ve ihtiyarlar, kendi aralarından adamlar seçip Pavlus ve Barnabas'la birlikte Antakya'ya göndermeyi uygun gördüler. Kardeşlerin arasında önde gelen, Barsabba diye bilinen Yahuda ve Silas'ı seçtiler. ²³ Onların eliyle şu mektubu yazdılar:

"Kardeşleriniz olan biz elçilerle ihtiyarlardan, öteki uluslardan olup Antakya, Suriye ve Kilikya'da bulunan siz kardeşlerimize selam!

²⁴ Bizden bazı kişilerin size gelerek, 'Sünnet olun ve Yasa'ya uyun' diyerek aklınızı karıştırıp sizi tedirgin ettiğini duyduk. Onları zaten biz göndermedik. ²⁵ Bunun için aramızdan seçtiğimiz bazı kişileri, sevgili kardeşlerimiz Barnabas ve Pavlus'la birlikte size göndermeyi oy birliğiyle uygun gördük. ²⁶ Bu ikisi, Efendimiz Yeşua Mesih'in adı uğruna canlarını hiçe saymış kişilerdir. ²⁷ Bu yönde yazdıklarımızın aynısını kendi ağızlarından size bildirsınler diye Yahuda ve Silas'ı gönderdik. ²⁸ Kutsal Ruh ve bizler, yapılması gereken şu şeylerin dışında size başka bir yük vermemeyi uygun gördük. ²⁹ Putlara sunulan kurban

etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvan etinden ve fuhuştan sakının. Bunlardan kendinizi korursanız, iyi edersiniz. Esen kalın.”

³⁰ Böylece yola çıkanlar Antakya'ya geldiler. Topluluğu bir araya toplayıp mektubu teslim ettiler. ³¹ Mektubu okuyunca imanlılar duydukları teşvik sözleriyle sevindiler. ³² Kendileri de peygamber olan Yahuda ve Silas, kardeşleri birçok sözle cesaretlendirip pekiştirdiler. ³³⁻³⁴ Bir süre daha orada kaldıktan sonra, kardeşler onları elçilere geri dönmek üzere esenlik içinde yolcu ettiler. ³⁵ Pavlus ve Barnabas ise Antakya'da kaldılar, birçoklarıyla birlikte Efendi'nin sözünü öğretiler duyurdular.

³⁶ Bundan bir süre sonra Pavlus Barnabas'a, "Efendi'nin sözünü duyurduğumuz her kente dönüp kardeşleri ziyaret edelim, nasıl olduklarını görelim" dedi. ³⁷ Barnabas, Markos diye bilinen Yuhanna'yı da yanlarına almak niyetindeydi. ³⁸ Ama Pavlus, Pamfilya'da onları hizmet sırasında yarı yolda bırakmış birini yanlarına almanın iyi bir fikir olmadığını düşündü. ³⁹ Aralarındaki anlaşmazlık o kadar keskinleşti ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnabas, Markos'u da yanına alıp Kıbrıs'a doğru yelken açtı. ⁴⁰ Pavlus ise Silas'ı seçti, kardeşler tarafından Tanrı'nın lütfuna teslim edildikten sonra yola çıktı. ⁴¹ Suriye ve Kilikya yörelerini dolaşarak kilise topluluklarını güçlendirdi.

16

¹ Pavlus, Derbe ve Listra'ya geldi. Listra'da Timoteos adında bir öğrenci vardı. Annesi Yahudi bir imanlı, babası ise bir Grek'ti. ² Listra ve Konya'daki kardeşler ondan övgüyle söz ettiler. ³ Onu yanında götürmek isteyen Pavlus, o bölgede bulunan Yahudiler yüzünden onu sünnet ettirdi. Çünkü hepsi babasının bir Grek olduğunu biliyordu. ⁴ Yolları üzerinde bulunan kentlerden geçerken, Yeruşalem'deki elçiler ve ihtiyarlar tarafından verilen buyruklara uymaları için bu buyrukları inanlılara iletiler. ⁵ Böylece topluluklar imanda güçleniyor ve sayıları günden güne artıyordu.

⁶ Frikya ve Galatya bölgesinden geçtiklerinde, Tanrı sözünü Asya İli'nde yaymaları Kutsal Ruh tarafından engellendi. ⁷ Misya sınırına geldiklerinde Bitinya'ya girmek istedilerse de, Ruh onlara izin vermedi. ⁸ Misya'dan geçerek Troas'a indiler. ⁹ Geceleyin Pavlus bir görüm gördü. Makedonyalı bir adam ayakta durmuş, ona yalvarıyor, "Makedonya'ya gel ve bize yardım et" diyordu. ¹⁰ Pavlus'un bu görümü görmesiyle, Efendi'nin bizi Müjde'yi onlara duyurmamız için çağırdığı sonucuna vardık. Hemen Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. ¹¹ Bu nedenle Troas'tan denize açılıp Semadirek'e, ertesi gün de Neapolis'e doğru dümdüz bir yol katettik. ¹² Oradan da bir Roma yerleşimi olan Makedonya'nın Filipi Kenti'ne geçtik. Bu kentte birkaç gün kaldık.

¹³ Şabat Günü, kent kapısından çıkıp ırmak kıyısına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşündük. Bir araya toplanmış kadınlarla oturduk ve konuştuk. ¹⁴ Tiyatira Kenti'nden mor kumaş işi yapan Lidya adında Tanrı'ya tapan bir kadın bizi duydu. Efendi, Pavlus'un söylediklerini dinlemesi için onun yüreğini açtı. ¹⁵ O ve ev halkı vaftiz olduktan sonra, "Eğer beni Efendi'ye ait biri olarak görüyorsanız, lütfen evime gelin ve bizimle kalın" diye yalvardı. Biz de bu dediğine razı olduk.

¹⁶ Duaya giderken, falcılıkla efendilerine büyük kazanç sağlayan falcılık ruhuna tutsak bir kız karşımıza çıktı. ¹⁷ Pavlus'u ve bizi izleyerek, "Bu adamlar, bize kurtuluş yolunu bildiren Yüce Tanrı'nın hizmetkârlarıdır!" diye bağırp durdu. ¹⁸ Günlerce bunu yapmaya devam etti.

Artık buna katlanamayan Pavlus arakasına dönüp ruha, "Yeşua Mesih'in adıyla ondan çıkmanı buyuruyorum" dedi. Ruh o anda kızı terketti.

¹⁹ Kızın efendileri, kazanç umutlarının kaybolduğunu görünce, Pavlus'la Silas'ı yakalayıp çarşıya, yetkililerin önüne sürüklediler. ²⁰ Onları yargıçların önüne çıkardıklarında, "Yahudi olan bu adamlar, kentimizi karıştırdılar. ²¹ Romalı olan bizlerin benimseyip uygulayamayacağı bazı töreler yayıyorlar" dediler.

²² Halk da Pavlus ve Silas'a yapılan saldırıya katıldı. Yargıçlar onların giysilerinin çıkartılıp değnekle dövülmelerini buyurdu. ²³ Onları iyice dövdükten sonra zindana attılar. Zindancıya onları tam güvenlik altında tutmasını sıkıca buyurdular. ²⁴ Böyle bir buyruktan sonra zindancı onları iç zindana attı ve ayaklarını tomruğa vurdu.

²⁵ Gece yarısına doğru Pavlus'la Silas dua ediyor, Tanrı'yı ilahilerle yüceltiyorlardı. Öteki tutsaklar onları dinliyordu. ²⁶ Ansızın öyle büyük bir deprem oldu ki, zindanın temelleri sarsıldı. Birden bütün kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü. ²⁷ Uykudan uyanan ve zindan kapılarının açıldığını gören zindancı, hemen kılıcını çekti, mahkûmların kaçtığı düşüncesiyle kendini öldürmek istedi. ²⁸ Ama Pavlus yüksek sesle, "Kendine zarar verme, hepimiz buradayız!" diye ona seslendi.

²⁹ Zindancı ışık isteyip içeri girdi. Pavlus'la Silas'ın önünde titreyerek yere kapandı. ³⁰ Onları dışarı çıkarıp, "Efendiler, kurtulmak için ne yapmalıyım?" dedi.

³¹ "Efendi Yeşua Mesih'e iman et, sen de ev halkın da kurtulursunuz" dediler. ³² Ona ve evindeki herkese Efendi'nin sözünü duyurdular.

³³ Zindancı gecenin o saatinde onları götürüp yaralarını yıkadı. Kendisi ve tüm ev halkı hemen vaftiz oldu. ³⁴ Onları evine götürüp önlerine sofrayı kurdu. Tanrı'ya tüm ev halkıyla birlikte inanmış olmak onu büyük sevince boğdu.

³⁵ Gün ağarınca yargıçlar görevlileri gönderip, "O adamları bırakın gitsinler" dediler.

³⁶ Zindancı bu sözleri Pavlus'a ilettiler. "Yargıçlar salıverilmeniz için haber gönderdi. Şimdi dışarı çıkıp esenlik içinde gidebilirsiniz" dedi.

³⁷ Ama Pavlus görevlilere şöyle karşılık verdi: "Roma vatandaşı olduğumuz halde, bizi yargılamadan herkesin önünde dövüp hapse attılar! Şimdi bizi gizlice serbest mi bırakacaklar? Hayır, kesinlikle olmaz! Gelip bizi kendileri çıkarırlar!"

³⁸ Görevliler bu sözleri yargıçlara bildirdiler. Yargıçlar Romalı olduklarını duyunca korkuya kapıldılar. ³⁹ Gelip onlara yalvardılar.

Onları dışarı çıkardıktan sonra kentten ayrılmalarını rica ettiler. ⁴⁰ Pavlus'la Silas zindandan çıktıktan sonra Lidya'nın evine gittiler. Kardeşleri görüp onları cesaretlendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

17

¹ Amfipolis ve Apollonya'dan geçip Selanik'e vardılar. Orada Yahudiler'in bir havrası vardı. ² Pavlus her zaman yaptığı gibi yine Yahudiler'in toplantısına katıldı. Üç Şabat Günü boyunca Kutsal Yazılar üzerine onlarla tartıştı. ³ Mesih'in acı çekip ölümden dirilmesi gerektiğini kanıtlarla onlara apaçık gösterdi. Onlara, "Bakın size bildirdiğim Yeşua O Mesih'tir" dedi.

⁴ Onlardan bazıları, Tanrı'ya tapan Grekler'den büyük bir topluluk ve ileri gelen kadınlardan birçoğu ikna olup Pavlus ve Silas'a katıldılar. ⁵ Ne var ki ikna olmayan Yahudiler, çarşı pazardan topladıkları bazı kötü adamlardan meydana gelen bir kalabalıkla kenti ayağa kaldırdılar. Yason'un evine saldırıp onları halkın önünde yargılamak istediler.

⁶ Onları bulamayınca, Yason'u ve bazı kardeşleri kent yetkililerinin önüne sürüklediler. "Dünyayı altüst edenler buraya da geldiler" diye bağıyorlardı. ⁷ "Yason'un evindeler. Onların hepsi, Yeşua adında başka bir kral olduğunu söyleyerek Sezar'ın buyruklarına karşı geliyorlar!" ⁸ Halk ve kent yetkilileri bu sözleri duyunca tedirgin oldular. ⁹ Yetkililer Yason ve diğerlerini kefaletle serbest bıraktılar. ¹⁰ Kardeşler hiç zaman kaybetmeden o gece Pavlus'la Silas'ı Veriya Kenti'ne gönderdiler. Onlar oraya ulaşınca Yahudiler'in havrasına girdiler.

¹¹ Veriya'da bulunan Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Tanrı sözünü tam bir ilgiyle karşılayarak, duyduklarının doğru olup olmadığını görmek için her gün Kutsal Yazılar'ı inceliyorlardı. ¹² Bunun sonucu olarak içlerinden birçokları ve çok sayıda

saygın Grek kadın ve erkek iman etti. ¹³ Ne var ki Selanik'teki Yahudiler Pavlus'un Tanrı'nın sözünü Veriya'da da duyurduğunu öğrenince, oraya geldiler ve halkı kışkırttılar. ¹⁴ Sonra kardeşler Pavlus'u hemen deniz kıyısına gönderdiler. Silas'la Timoteos ise Veriya'da kaldılar. ¹⁵ Pavlus'a eşlik edenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Silas'la Timoteos'un hiç zaman kaybetmeden kendisine yetişmeleri yönünde Pavlus'tan buyruk aldıktan sonra oradan ayrıldılar.

¹⁶ Pavlus Atina'da onları beklerken, kentin putlarla dolu olduğunu görünce ruhu ked-erlendi. ¹⁷ Böylece havrada Yahudiler'le, Tanrı'ya tapan yabancı kişilerle, her gün çarşı meydanında karşılaştığı insanlarla tartışıp durdu. ¹⁸ Epikürcü ve Stoacı filozoflardan bazıları da onunla tartışmaya başladı. Bazıları, "Bu geveze ne demek istiyor?" dedi.

Diğerleri ise, Yeşua'yı ve dirilişini duyurduğu için, "Yabancı tanrıları savunan birisi gibi görünüyor" dedi.

¹⁹ Onu tutup Ares Tepesi Kurulu'na götürdüler. Ona, "Duyurmakta olduğun bu yeni öğretinin ne olduğunu öğrenebilir miyiz? ²⁰ Çünkü kulağımıza bazı yabancı gelen şeylerden söz ediyorsun. Dolayısıyla bu şeylerin ne anlama geldiğini bilmek istiyoruz" dediler. ²¹ Tüm Atinalılar ve orada yaşayan yabancılar, zamanlarını hep yeni düşünceleri anlatarak ve dinleyerek geçirirlerdi.

²² Pavlus, Ares Tepesi Kurulu'nun orta yerinde durup şöyle dedi: "Ey Atinalılar, sizin her bakımdan inançlı insanlar olduğunuzu görüyorum.

²³ Çünkü çevrede gezinip tapındığınız şeyleri incelerken, üzerinde

'Bilinmeyen TANRI'YA' yazılı bir sunakla karşılaştım. İşte bilmeden tapındığınız bu Tanrı'yı size bildiriyorum. ²⁴ Dünyayı ve içindeki her şeyi yaratan Tanrı, göğün ve yerin Efendisi olduğundan elle yapılmış tapınaklarda oturmaz. ²⁵ Herkese yaşam, soluk ve her şeyi veren kendisi olduğuna göre, sanki bir şeye ihtiyacı varmış gibi O'na insan eliyle hizmet edilmez. Tanrı, bütün insanları tek insandan çoğalttı ve onları yeryüzünün her yanına yerleştirdi. ²⁶ Ulusların dönemlerini ve mesken tutacakları bölgelerin sınırlarını önceden belirledi. ²⁷ Bunu, kendisini arayıp el yordamıyla bile olsa bulabilinler diye yaptı. Tanrı hiçbirimize uzak değildir. ²⁸ 'Çünkü O'nda yaşıyor ve hareket ediyoruz. O'nda varlığımızı sürdürüyoruz.' Bazı ozanlarınızın dediği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.' ²⁹ Tanrı soyundan olduğumuza göre, Tanrı'nın öz varlığının insan düşüncesi ve becerisiyle meydana getirilmiş altına, gümüşe ya da taşa benzediği düşüncesine kapılmamalıyız. ³⁰ Tanrı, geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi. Ama şimdi her yerde bütün insanların tövbe etmesini buyuruyor. ³¹ Çünkü atadığı Kişi aracılığıyla dünyayı doğrulukla yargılayacağı günü belirlemiştir. O'nu ölümden diriltmekle bütün insanlara güvence verdi."

³² Ölülerin dirilmesi konusunu duyunca bazıları alay etti, ama diğerleri, "Bu konuda seni tekrar dinlemek isteriz" dedi.

³³ Böylece Pavlus onların arasından çıkıp gitti. ³⁴ Ama bazı kimseler ona katılıp iman ettiler. Bunların arasında kurul üyesi Dionisios, Damaris adında bir kadın ve başkaları da vardı.

18

¹ Bu olaylardan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint'e geldi. ² Orada Akvila adında Pontus doğumlu bir Yahudi ile karısı Priskilla'yı buldu.

İtalya'dan yeni gelmişlerdi. Çünkü Klavdius bütün Yahudiler'in Roma'yı terk etmesi yönünde bir buyruk çıkarmıştı. Pavlus onları görmeye gitti. ³ Aynı meslekten oldukları için onlarla kalıp birlikte çalıştı. İşleri çadırcılıktı. ⁴ Pavlus, her Şabat Günü havrada tartışarak hem Yahudiler'i hem de Grekler'i ikna etmeye çalışıyordu. ⁵ Silas'la Timoteos Makedonya'dan gelince, Pavlus Ruh'un güçlü yönlendirişiyile Yeşua'nın Mesih olduğunu Yahudiler'e tanıklık etmeye başladı. ⁶ Ama onlar direnip küfretmeye başlayınca Pavlus

giysilerini silkeleyip, “Artık başınıza geleceklerden kendiniz sorumlusunuz!” dedi. “Bundan böyle öteki uluslara gideceğim!”

⁷ Pavlus oradan ayrılıp Titius Yustus adında Tanrı’ya tapınan birisinin evine gitti. Yustus’un evi havrayla bitişikti. ⁸ Havranın yöneticisi Krispus, tüm ev halkıyla birlikte Efendi’ye iman etti. Sözü işiten başka birçok Korintliler de iman edip vaftiz oldular. ⁹ Efendi geceleyin bir görünümde Pavlus’a, “**Korkma! Konuş, susma**” diye seslendi. ¹⁰ “**Çünkü ben seninleyim; kimse sana zarar vermeyecek, sana saldırmayacak. Çünkü bu kentte halkım çoktur.**”

¹¹ Pavlus orada bir buçuk yıl kaldı ve onlara Tanrı’nın sözünü öğretti.

¹² Gallio, Ahaya Valisi’yken, Yahudiler hep birlikte Pavlus’a karşı çıkıp onu mahkemeye çıkardılar. ¹³ “Bu adam Yasa’ya aykırı biçimde Tanrı’ya tapmaları için insanları kandırıyor” dediler.

¹⁴ Pavlus tam söze girmek üzereyken Gallio Yahudiler’e şöyle dedi: “Ey Yahudiler, davanız gerçekten haksızlık ya da ciddi bir suçla ilgili olsaydı, sizi sabırla dinlerdim. ¹⁵ Ama sorun deyimler, adlar ve kendi yasanızla ilgili olduğu için, buna siz kendiniz bakın. Ben bu konularda yargıçlık etmek istemem.” ¹⁶ Böylece onları mahkemedan kovdu.

¹⁷ Sonra Grekler’in hepsi havranın yöneticisi Sostenis’i yakalayıp mahkeme önünde dövdüler. Gallio ise olanlara hiç aldırmış etmedi.

¹⁸ Pavlus, bir süre daha Korint’de kaldıktan sonra kardeşlerle vedalaşıp Suriye’ye gitmek üzere bir gemiye bindi. Priskilla ve Akvila da onunla birlikteydi. Adakta bulunduğu için saçını Kenhere’de kestirmişti. ¹⁹ Efes’e ulaştıklarında Priskilla ve Akvila’dan ayrıldı. Kendisi havraya girip Yahudiler ile tartışmaya başladı. ²⁰ Onlar kendileriyle daha uzun süre kalmasını istedilerse de, Pavlus bunu uygun görmedi. ²¹ Ama onlarla vedalaşırken, “Yaklaşmakta olan bu bayramı mutlaka Yerusaleml’de geçirmek istiyorum. Tanrı dilerse size tekrar döneceğim” dedi. Sonra Efes’ten denize açıldı.

²² Sezariye’ye varınca, Yerusaleml’e gidip kiliseyi ziyaret etti. Oradan da Antakya’ya geçti. ²³ Pavlus bir süre Antakya’da kaldıktan sonra oradan ayrıldı. Sırasıyla Galatya ve Frikya bölgesinden geçerek bütün öğrencileri imanda güçlendirdi. ²⁴ Apollos adında üstün bir konuşma yeteneği olan İskenderiyeli bir Yahudi Efes’e geldi. Kutsal Yazılar’ı çok iyi biliyordu. ²⁵ Efendi’nin yolunda eğitilmiş bir kişiydi. Ateşli bir ruhla konuşan Apollos, yalnızca Yuhanna’nın vaftizini bilmesine rağmen, Yeşua’yla ilgili gerçekleri doğru bir şekilde öğretiyordu. ²⁶ Havrada cesurca konuşmaya başladı. Söylediklerini duyan Priskilla ve Akvila, onu bir kenara çekip Tanrı’nın yolunu ona daha doğru bir şekilde açıkladılar.

²⁷ Apollos Ahaya’ya gitmek isteyince, kardeşler onu cesaretlendirdiler. Onun iyi karşılanması için oradaki öğrencilere mektup yazdılar. Oraya varınca Tanrı’nın lütfuyla iman etmiş olanlara çok yardım etti. ²⁸ Çünkü Kutsal Yazılar’dan Yeşua’nın Mesih olduğunu açıkça göstererek, Yahudiler’in iddialarını güçlü bir şekilde çürüttü.

19

¹ Apollos Korint’teyken, Pavlus ülkenin üst bölgelerinden geçerek Efes’e geldi. Orada bazı öğrenciler buldu. ² Onlara, “İman ettiğinizde Kutsal Ruh’u aldınız mı?” diye sordu. Ona, “Hayır, Kutsal Ruh’un varlığından bile haberimiz yok!” dediler.

³ “Öyleyse nasıl vaftiz edildiniz?” dedi. “Yuhanna’nın vaftiziyle” dediler.

⁴ Pavlus, “Yuhanna’nın yaptığı vaftiz tövbe vaftiziydi. Halka kendisinden sonra gelecek Olan’a, yani Yeşua’ya inanmalarını söyledi” dedi.

⁵ Bunu duyunca Efendi Yeşua’nın adıyla vaftiz oldular. ⁶ Pavlus ellerini üzerlerine koyduğunda, Kutsal Ruh onların üzerine indi. Bilmedikleri başka dillerle konuşup peygamberlik ettiler. ⁷ Bunlar toplam on iki kişiydi. ⁸ Pavlus havraya girip cesurca

konuşmaya başladı. Üç ay boyunca oradakilerle tartışıp Tanrı'nın Krallığı hakkında onları ikna etmeye çalıştı.

⁹ Ama bazıları yüreklerini katılaştırıp iman etmeyince - üstelik Yol'u kötüleyince - Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini de kendisiyle birlikte alıp götürdü. Pavlus Tiranus okulunda her gün tartışmalarını sürdürdü. ¹⁰ Bu iş, iki yıl boyunca sürdü. Sonunda Asya İli'nde yaşayan ister Yahudi, ister Grek olsun, Efendi Yeşua'nın sözünü herkes duydu.

¹¹ Tanrı Pavlus'un eliyle görülmemiş mucizeler yaptı. ¹² Öyle ki, onun bedenine değen mendiller veya peşkirler hastalara götürülünce, rahatsızlıkları geçiyor, kötü ruhlar içlerinden çıkıyordu. ¹³ Çevrede kötü ruhları kovmakla uğraşan bazı gezgin Yahudiler vardı. Bunlar kötü ruha tutulmuşları Efendi Yeşua'nın adıyla kurtarmaya kalkıştılar. "Pavlus'un duyurduğu Yeşua adıyla size buyruk veriyoruz" diyorlardı. ¹⁴ Bunu yapanlar arasında Skeva adlı bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu da vardı.

¹⁵ Kötü ruh, "Yeşua'yı tanıyorum, Pavlus'u da tanıyorum, ama siz kimsiniz?" diye karşılık verdi. ¹⁶ Kendisinde kötü ruh bulunan adam üzerlerine atladı. Hepsini alt ederek onları darmadağın etti. Öyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar. ¹⁷ Bu olayın haberi, Efes'te yaşayan Yahudiler ve Grekler'e ulaştı. Hepsini bir korku sardı ve Efendi Yeşua'nın adı büyük bir saygınlık kazandı. ¹⁸ İman edenlerin birçoğu geliyor, yaptıkları kötülükleri itiraf edip bildiriyorlardı. ¹⁹ Büyüculükle uğraşanlardan büyük bir kitle kitaplarını toplayıp getirdiler ve herkesin gözü önünde yaktılar. Bunların değerini hesapladıklarında elli bin gümüş tuttuğunu gördüler. ²⁰ Böylece Efendi'nin sözünün etki alanı giderek güçlenip büyüyordu.

²¹ Bu olaylardan sonra, Pavlus Ruh'un yönlendişiyle Makedonya ve Ahaya'dan geçerek Yeruşalem'e gitmeye karar verdi. "Orada bulunduktan sonra Roma'yı da görmem gerek" diyordu.

²² Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u Makedonya'ya gönderdikten sonra kendisi bir süre daha Asya İli'nde kaldı. ²³ O sıralarda Yol ile ilgili büyük bir kargaşalık çıktı. ²⁴ Dimitrios adında bir kuyumcu vardı, kendisi Artemis Tapınağı'nın gümüşten maketlerini yapıyordu. Bununla sanatçılara bol iş sağlamaktaydı.

²⁵ Dimitrios bu adamları ve benzer iş yapan başkalarını bir araya toplayarak, "Efendiler, hepinizin bildiği gibi bu işten büyük kazanç elde ediyoruz" dedi. ²⁶ "Pavlus denen bu adamın, elle yapılan tanrıların gerçek tanrı olmadığını söyleyerek birçok kişiyi kandırıp, yoldan çıkardığını görüyor ve duyuyoruz. Yalnızca Efes'te değil, neredeyse tüm Asya İli'nde. ²⁷ Sanatımız yalnızca saygınlığını yitirmekle kalmayacak, aynı zamanda Artemis Tapınağı'nın hiçe sayılma ve tüm Asya İli'nin ve dünyanın taptığı büyük tanrıça Artemis'in yüceliğinden yoksun kalma tehlikesi de vardır."

²⁸ Bunu duyunca hepsi öfkeyle doldular. "Efesliler'in Artemis'i yücedir!" diyerek bağırıyorlardı. ²⁹ Kent hepten karıştı. Halk, Pavlus'un yol arkadaşları olan Makedonyalı Gayus ve Aristarhus'u yaka paça yakalayıp hep birlikte tiyatroya koştular. ³⁰ Pavlus halkın arasına girmek istediye de, öğrenciler ona izin vermedi. ³¹ Pavlus'un dostu olan bazı Asya İli yöneticileri ona haber gönderip tiyatroya gitmemesi için yalvardılar. ³² Her kafadan farklı bir ses çıkıyordu. Kalabalık karışıklık içindeydi. Çoğu neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu.

³³ Yahudiler İskender'i kalabalığın içinden öne çıkardılar. İskender eliyle işaret ederek halka kendi savunmasını sunmak istedi. ³⁴ Ama halk onun Yahudi olduğunu anlayınca, iki saat boyunca hep bir ağızdan, "Efesliler'in Artemis'i yücedir!" diye bağırıyorlardı.

³⁵ Belediye yazmanı kalabalığı yatıştırıp, "Ey Efesliler, Efes Kenti'nin, yüce tanrıça Artemis Tapınağı'nın ve Zeus'tan yere indirilen kutsal taşın koruyucusu olduğunu"

bilmeyen var mı?” dedi. ³⁶ “Bunlar yadsınamaz gerçeklerdir. Bu nedenle sakın olmamız, düşüncesizce bir şey yapmaktan kaçınmamız gerekir. ³⁷ Buraya getirdiğiniz bu adamlar, ne tapınağı soymuşlar ne de tanrıçanıza küfretmişlerdir. ³⁸ Eğer Dimitrios ve yanındaki sanatçı arkadaşlarının herhangi birine karşı bir şikayeti varsa, mahkemeler açık, yargıçlar da var. Birbirlerini orada suçlasınlar. ³⁹ Soruşturacağınız başka konular varsa, bunun çözümleneceği yer yasal toplantıdır. ⁴⁰ Bugünkü yaşananlardan dolayı ayaklanma suçuyla yargılanmak tehlikesi içindeyiz. Hiçbir gerekçesi olmayan bu kargaşanın hesabını veremeyiz.” ⁴¹ Belediye yazmanı bu sözlerinin ardından topluluğu dağıttı.

20

¹ Kargaşa dindikten sonra, Pavlus öğrencileri yanına çağırdı. Onlarla vedalaşıp Makedonya'ya gitmek üzere yola çıktı. ² O yörelerden geçerken imanlıları cesaretlendiren birçok konuşmalar yaptıktan sonra Yunanistan'a geldi. ³ Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla yola çıkmak üzereyken Yahudiler'in kendisine karşı bir düzen kurması nedeniyle, Makedonya üzerinden geri dönmeye karar verdi.

⁴ Ona Asya İli'ne kadar eşlik edenler şunlardı: Veriya'lı Piros oğlu Sopater, Selanikli Aristarhus ile Sekundus, Derbeli Gayus, Timoteos, Asya İli'nden Tihikos ile Trofimos. ⁵ Bunlar önden gidip bizi Troas'ta beklediler. ⁶ Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açılıp beş günde Troas'a ulaştık. Orada yedi gün kaldık.

⁷ Haftanın ilk günü, öğrenciler ekmek bölmek için bir araya geldiklerinde, Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün yola çıkacağı için konuşmasını gece yarısına kadar sürdürdü. ⁸ Toplandığımız yer olan üst katta birçok kandil vardı. ⁹ Eftihos adında bir genç pencerede oturuyordu. Pavlus konuşmasını uzattıkça Eftihos'u uyku bastı. Uykuya dalınca üçüncü kattan aşağıya düştü. Ölüsü yerden kaldırıldı. ¹⁰ Pavlus aşağı inip üzerine kapandı. Onu kucaklayarak,

“Telaşa kapılmayın, yaşıyor” dedi.

¹¹ Bundan sonra yukarı çıkıp ekmek bölüp yemek yedi. Gün ağarana dek uzun uzun konuştuğundan sonra oradan ayrıldı. ¹² Çocuğu diri olarak evine getiren imanlılar bu olay nedeniyle büyük teselli buldular.

¹³ Biz gemiye binip Assos'a doğru yola çıktık. Pavlus'u oradan alacaktık. Çünkü kendisi karadan gitmek istediği için öyle ayarlamıştı. ¹⁴ Bizi Assos'ta karşılayınca onu gemiye alıp Midilli'ye geçtik. ¹⁵ Oradan yelken açıp ertesi gün Sakız Adası'nın karşısına geldik. Üçüncü gün Samos'u geçip ertesi gün Milet'e ulaştık. ¹⁶ Pavlus Asya İli'nde zaman kaybetmemek için Efes'e uğramaya karar vermişti. Pentikost Günü Yeruşalem'de olabilmek için acele ediyordu.

¹⁷ Pavlus Milet'ten haber salıp kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırtdı.

¹⁸ Yanına geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Asya İli'ne ayak bastığım ilk günden beri, sizinle birlikte olduğum süre boyunca, nasıl davrandığımı biliyorsunuz. ¹⁹ Yahudiler'in kurduğu düzenler yüzünden karşılaştığım denemelerin ortasında tam bir alçakgönüllülükle ve çok gözyaşları içinde Efendi'ye hizmet ettim. ²⁰ Yararlı olan herhangi bir şeyi size bildirmekten, gerek açık alanlarda gerek evden eve gezerek sizlere öğretmekten çekinmedim. ²¹ Hem Yahudiler'i hem de Grekler'i Tanrı'ya tövbe edip Efendimiz Yeşua'ya inanmaya çağırmaktan geri kalmadım.

²² Şimdi de başıma neler geleceği bilmeden Ruh'a boyun eğerek

Yeruşalem'e gidiyorum. ²³ Ancak Kutsal Ruh, zincirlerin ve sıkıntıların beklediği yönünde beni her kentte uyarıyor. ²⁴ Canımı hiç umursamıyor, ona değer vermiyorum. Yeter ki yarışımı sevinçle bitireyim, Efendi Yeşua'dan aldığım görevi, Tanrı'nın lütfunun Müjdesi'ne tanıklık etme hizmetimi tamamlayayım.

²⁵ “Şimdi Tanrı'nın Krallığı'nı duyurmak için aranızda bulunduğum sizlerden hiçbirinin yüzümü bir daha görmeyeceğini biliyorum. ²⁶ Bu nedenle bugün size tanıklık ediyorum ki, ben kimsenin uğrayacağı yargıdan sorumlu değilim. ²⁷ Çünkü Tanrı'nın isteğini size tam olarak bildirmekten çekinmedim. ²⁸ Bu nedenle, kendinize ve Kutsal Ruh'un sizi gözetmen olarak atadığı bütün sürüyü gütmeye dikkat edin. Efendi'nin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseye bakmak üzere görevlendirildiniz. ²⁹ Ben gittikten sonra, sürüyü esirgemeyen yırtıcı kurtların aranızda gireceğini biliyorum. ³⁰ Hatta öğrencileri kendi peşlerinden sürüklemek için aranızdan sapık sözler söyleyen kişiler çıkacak. ³¹ Bu yüzden uyanık kalın. Üç yıl boyunca gece gündüz demeden gözyaşlarıyla hepimizi nasıl uyardığımı hatırlayın. ³² Şimdi, kardeşler, sizi Tanrı'ya ve O'nun lütfunun sözüne emanet ediyorum.

Bu söz, sizi ruhça geliştirecek ve kutsal kılınmış olanların mirasına kavuşturacak güçtedir. ³³ Ben kimsenin gümüşüne, altına, giysisine göz dikmedim. ³⁴ Bu ellerin hem benim hem de benimle birlikte olanların ihtiyaçlarını karşılamak için hizmet etmiş olduğunu siz de biliyorsunuz. ³⁵ Güçsüzlere yardım etmeniz ve Efendi Yeşua'nın kendisinin, **‘Vermek almaktan daha büyük bir mutluluktur’** diyen sözünü hatırlamanız için her konuda size örnek oldum.”

³⁶ Bunları söyledikten sonra diz çöküp onlarla birlikte dua etti.

³⁷ Hepsi hüüngür hüüngür ağladı. Pavlus'un boynuna sarılıp onu öptüler.

³⁸ Onları en çok üzen, Pavlus'un, “yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” sözü olmuştu. Sonra gemiye kadar ona eşlik ettiler.

21

¹ Onlardan ayrılıp denize açıldıktan sonra düz bir rotayla İstanköy'e gittik. Ertesi gün Rodos'a, oradan da Patara'ya geçtik. ² Fenike'ye giden bir gemi bulduktan sonra gemiye binip yelken açtık. ³ Kıbrıs'ı görünce, adayı solda bırakıp Suriye'ye yöneldik. Sur Kenti'nde karaya çıktık. Çünkü gemi yükünü burada boşaltacaktı. ⁴ Öğrencileri arayıp bulduk ve orada yedi gün kaldık. Öğrenciler Ruh'un esinlemesiyle Pavlus'u Yeruşalem'e gitmemesi gerektiği konusunda uyardılar. ⁵ Günümüz dolunca oradan ayrılıp yola çıktık. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi kentin dışına kadar yolcu ettiler. Sahilde diz çöküp dua ettik. ⁶ Birbirimizle vedalaştıktan sonra gemiye bindik, onlar da evlerine döndüler.

⁷ Sur'dan yola çıkıp Ptolemis'e vardık. Kardeşleri selamladıktan sonra onlarla birlikte bir gün geçirdik. ⁸ Ertesi gün Pavlus ve yol arkadaşları olan bizler oradan yola çıkıp Sezariye'ye geldik.

Yediler'den biri olan müjdecî Filipus'un evine giderek onun yanında kaldık. ⁹ Bu adamın peygamberlik eden, evlenmemiş dört kızı vardı.

¹⁰ Varışımızın birkaç gün sonrasında, Yahudiye'den Hagavos adında bir peygamber geldi. ¹¹ Bu adam bize geldiğinde, yaklaşıp Pavlus'un kemerini aldı. Bununla kendi ellerini ve ayaklarını bağlayarak şöyle dedi: “Kutsal Ruh şöyle diyor: ‘Yeruşalem'deki Yahudiler bu kemerin sahibini böyle bağlayıp öteki uluslara teslim edecekler.’ ”

¹² Bunları işitince hem bizler hem de oradakiler Yeruşalem'e gitmemesi için Pavlus'a yalvardık. ¹³ Sonra Pavlus, “Ne yapıyorsunuz, ağlayıp neden yüreğimi parçalıyorsunuz? Çünkü ben Yeruşalem'de yalnızca bağlanmaya değil, Efendi Yeşua'nın adı uğruna ölmeye de hazırım” dedi.

¹⁴ Onu ikna edemeyince, “Efendi'nin isteği olsun” diyerek sustuk.

¹⁵ Bir süre sonra hazırlık yapıp Yeruşalem'e gittik. ¹⁶ Sezariye'den bazı öğrenciler de bizimle birlikte geldiler. Bizi, evinde konuk edileceğimiz eski öğrencilerden birine, Kıbrıslı Minason'a götürdüler.

¹⁷ Yeruşalem'e geldiğimizde kardeşler bizi sevinçle karşıladılar.

¹⁸ Ertesi gün Pavlus'la birlikte Yakup'u görmeye gittik. İhtiyarların hepsi oradaydı. ¹⁹ Pavlus onları selamladıktan sonra, Tanrı'nın kendi hizmeti aracılığıyla uluslar arasında yaptıklarını bir bir anlattı. ²⁰ Bunu işitince Tanrı'yı yücelttiler. Ona, "Kardeş, Yahudiler arasında binlerce imanlı olduğunu görüyorsun. Hepsi Yasa'nın tutkulu savunucusudur" dediler. ²¹ "Ne var ki, senin hakkında, öteki uluslar arasında yaşayan bütün Yahudiler'e, çocuklarını sünnet etmemelerini, törelerimize uymamaları ve Musa'nın Yasası'nı bırakmalarını öğretiyormuşsun diye duymuşlar.

²² Öyleyse şimdi ne yapmalı? Kuşkusuz geldiğini duyacaklar. ²³ Bu nedenle sana söyleyeceğimizi yap. Aramızda adak adamamış dört kişi var. ²⁴ Onları al, kendileriyle birlikte arınma törenine katıl. Başlarını tıraş edebilmeleri için kurban masraflarını sen öde. O zaman herkes, hakkında söylenenlerin doğru olmadığını, senin de Yasa'yı uyguladığını bilecekler. ²⁵ Öteki uluslardan olan imanlılara ilişkin kararımızı kendilerine ilettik. Putlara sunulan kurban etinden, kandan, boğularak öldürülen hayvanlardan ve fuhuştan sakınsınlar."

²⁶ Böylece Pavlus adamları yanına aldı ve ertesi gün onlarla birlikte arınma törenine katıldı. Tapınağa girip arınma günlerinin ne zaman tamamlanacağını, her biri adına ne zaman kurban sunulacağını bildirdi.

²⁷ Yedi günlük süre dolmak üzereydi. Asya İli'nden gelen Yahudiler

Pavlus'u tapınakta görünce, kalabalığı kıskırtıp onu yakaladılar. ²⁸ "Ey İsraililer, yetişin!" diye bağırdılar. "İşte her yerde herkese, halkımıza, Yasa'ya ve bu kutsal yere karşı öğretiler yayan adam budur. Üstelik tapınağa Grekler'i sokarak bu kutsal yeri de kirletti." ²⁹ Çünkü Efesli Trofimos'u kentte onunla birlikte görmüşlerdi ve Pavlus'un onu tapınağa soktuğunu sanıyorlardı.

³⁰ Bütün kent ayağa kalktı. Her yerden koşup gelen halk Pavlus'u yakalayıp tapınağın dışına sürüklediler. Tapınağın kapıları hemen kapatıldı. ³¹ Onu öldürmeye çalıştıkları sırada, tüm Yerusalemler Kenti'nin karıştığı haberi Roma taburunun komutanına ulaştı. ³² Komutan hemen yüzbaşılarla askerleri yanına alıp oraya koştu. Halk komutan ve askerleri görünce Pavlus'u dövmeyi bıraktı. ³³ Sonra komutan yaklaşıp Pavlus'u tutukladı. Çift zincirle bağlanmasını buyurdu. Kim olduğunu ve ne yaptığını sordu. ³⁴ Halk arasında her kafadan bir ses yükseliyordu. Gürültüden kesin bir bilgi alamayan komutan Pavlus'un kaleye götürülmesini buyurdu.

³⁵ Pavlus merdivenlere geldiğinde kalabalık öyle çıldırmıştı ki, askerler onu taşımak zorunda kaldılar. ³⁶ Kalabalık, "Öldürün onu!" diye bağırarak peşinden gittiler. ³⁷ Kaleden içeri girmek üzereyken Pavlus komutana, "Seninle konuşabilir miyim?" diye sordu.

Komutan, "Grekçe biliyor musun?" dedi. ³⁸ "Sen bir süre önce ayaklanmaya önyak olup silahlı dört bin hançerliyi çöle süren Mısırlı değil misin?"

³⁹ Pavlus, "Ben Kilikya'dan Tarsuslu bir Yahudiyim. Hiç de önemsiz olmayan bir kentin vatandaşıyım. Rica ediyorum, halka konuşmama izin ver" dedi.

⁴⁰ Komutan izin verince, Pavlus merdivenlerde durup eliyle halka işaret etti. Ortalığı derin bir sessizlik kaplayınca, İbrani diliyle şöyle dedi:

22

¹ "Kardeşler ve babalar, size şimdi yapacağım savunmayı dinleyin."

² Kendileriyle İbranice konuştuğunu duyan halk daha da derin bir sessizliğe büründü.

³ Pavlus, "Ben Kilikya'nın Tarsus Kenti'nde doğmuş bir Yahudi'yim. Bu kentte, Gamaliel'in dizinin dibinde büyüdüm. Atalarımızın yasasıyla ilgili katı bir eğitimden geçtim. Bugün burada bulunan hepiniz gibi, ben de Tanrı için gayretli birisiyim. ⁴ Bu Yol'da gidenlere ölümüne zulmeder, kadın erkek demeden onları bağlayıp zindana atardım. ⁵ Başkâhin ve bütün kurul üyeleri buna tanıklık edebilir. Yahudi kardeşlere

verilmek üzere onlardan almış olduğum mektuplarla Şam yolundaydım. Amacım orada bulunanları da cezalandırmak üzere bağlayıp Yerusaleml'e getirmektir. ⁶ Yola çıkıp Şam'a yaklaşırken, öğle vakti ansızın gökten parlak bir ışık çevremi aydınlattı. ⁷ Yere düştüm ve bir ses bana, 'Saul, Saul, neden bana zulmediyorsun?' dediğini duydum. ⁸ 'Ey efendim, sen kimsin?' diye karşılık verdim. Ses bana, 'Ben senin zulmettiğin Nasıralı Yeşua'yım' dedi."

⁹ "Yanımda olanlar ışığı gördüler ve korktular, ama benimle konuşanın söylediklerini anlamadılar. ¹⁰ 'Ey Efendim ne yapmalıyım?' diye sordum. Efendi bana, 'Kalk, Şam'a git' dedi. 'Yapmanı tasarladığım her şey orada sana bildirilecek.' ¹¹ O ışığın görkeminden gözlerim kör olduğundan, yanımdakiler elimden tutup beni Şam'a götürdüler.

¹² Şam'da yaşayan tüm Yahudiler'in kendisinden övgüyle söz ettiği Yasa'ya bağlı Hananya adında inançlı bir adam vardı. ¹³ Bana gelip, 'Saul kardeş, gözlerin yeniden görsün!' dedi. O anda baktığımda onu gördüm. ¹⁴ Bana şöyle dedi: 'Atalarımızın Tanrısı, kendi isteğini bilmen ve Doğru Olan'ı görüp ağzından bir ses duyman için seni atamıştır.

¹⁵ Çünkü görüp işittiklerini bütün insanlara duyurup O'nun tanığı olacaksın. ¹⁶ Hadi ne bekliyorsun? Kalk, vaftiz ol! Efendi'nin adını çağırarak günahlarından arın."

¹⁷ "Yerusaleml'e dönüp tapınakta dua ederken kendimden geçtim.

¹⁸ Efendi'yi gördüm. Bana, 'Acele et, Yerusaleml'den hemen ayrıl. Çünkü benim hakkımdaki tanıklığını kabul etmeyecekler' dedi. ¹⁹ Ben, 'Ey Efendim' dedim. "Sana iman edenleri havradan havraya giderek tutuklayıp dövdüğümü biliyorlar. ²⁰ Tanığın Stefanos'un kanı döküldüğünde, ben de oradaydım. Onu öldürenlerin giysilerinin başında bekleyerek yapılanları onayladım."

²¹ "Bana, 'Git, çünkü seni uzak uluslara göndereceğim' dedi."

²² Bu sözü söyleyene kadar onu dinlediler. Sonra seslerini yükselterek, "Bu adamı yeryüzünden temizlemeli, böylesinin yaşaması uygun değildir!" dediler.

²³⁻²⁴ Onlar bağırıp giysilerini çıkarıp havaya toz saçarken, komutan Pavlus'un kalenin içine götürülmesi için buyruk verdi. Halkın neden kendisine karşı böyle bağırıp çağırdığını öğrenmek için Pavlus'un kamçılanarak sorguya çekilmesini buyurdu. ²⁵ Kendisini sırimla bağladıklarında, Pavlus yanında duran yüzbaşıya, "Mahkemesi yapılmamış suçsuz bir Romalı'yı kamçılamak sizce yasaya uygun mu?" diye sordu.

²⁶ Yüzbaşı bunu duyunca komutana gidip, "Dikkat et, bu adam bir Romalı!" dedi.

²⁷ Komutan gelip ona, "Söyle bana, sen Romalı mısın?" diye sordu. "Evet" dedi.

²⁸ Komutan, "Ben vatandaşlığımı çok pahalıya satın aldım" diye yanıtladı.

Pavlus, "Ama ben doğuştan bir Romalı'yım" dedi.

²⁹ Onu sorguya çekmeye hazırlananlar hemen yanından ayrıldılar. Komutan da onun bir Romalı olduğunu anlayınca korkuya kapıldı. Çünkü onu bağlatmıştı. ³⁰ Ertesi gün Yahudiler tarafından neyle suçlandığını öğrenmek isteyip onu bağlarından serbest bıraktı. Başkâhinlerle bütün Kurul'un toplanması için buyruk verdi. Pavlus'u aşağı indirip onların önüne çıkardı.

23

¹ Pavlus, Kurul'a dikkatle bakarak, "Kardeşler, ben bugüne dek Tanrı'nın önünde tertemiz bir vicdanla yaşadım" dedi.

² Başkâhin Hananya, yanında duranlara ağzına vurmalarını buyurdu.

³ Sonra Pavlus ona, "Tanrı sana vuracak, seni badanalı duvar! Hem oturmuş Yasa'ya göre beni yargılıyorsun, hem de Yasa'ya aykırı olarak bana vurulmasını buyuruyorsun" dedi.

⁴ Yanında duranlar, "Tanrı'nın başkâhinine küfür mü ediyorsun?" dediler.

⁵ Pavlus, “Kardeşler, onun başkâhin olduğunu bilmiyordum” dedi. “Çünkü, ‘Halkının bir yöneticisi hakkında kötü konuşmayacaksın’ diye yazılmıştır.” ⁶ Pavlus, bir kesimin Sadukiler’den, öbür kesimin de Ferisiler’den oluştuğunu anlayınca, Kurul’da sesini yükselterek şöyle seslendi: “Kardeşler, ben bir Ferisi, özbeöz Ferisi’yim. Ölülerin dirileceğini umduğum için yargılanıyorum!”

⁷ Bunu söyleyince, Ferisiler’le Sadukiler arasında bir tartışma başladı ve Kurul ikiye bölündü. ⁸ Sadukiler diriliş, melek ve ruh yoktur derler. Ferisiler ise bunların hepsine inanırlar. ⁹ Kurul’da büyük bir gürültü patırtı koptu. Ferisiler’in bazı yazıcılar ayağa kalkıp şöyle dediler: “Bu adamda hiçbir yanlış görmüyoruz. Onunla bir ruh veya melek konuşmuşsa ne olmuş? Tanrı’ya karşı savaşmalı!”

¹⁰ Aralarındaki çekişme öyle büyüdü ki komutan, Pavlus’u parçalayacaklar diye korktu. Askerlere aşağı inip onu aralarından zorla alıp kaleye götürmelerini buyurdu.

¹¹ Ertesi gece Efendi onun yanında durup, “**Cesur ol Pavlus! Yeruşalem’de benimle ilgili tanıklık ettiğin gibi, Roma’da da tanıklık etmelisin**” dedi.

¹² Gün ağarınca Yahudiler söz birliği edip aralarında ant içtiler. “Pavlus’u öldürmeden bir şey yiyip içersen, bize lanet olsun” dediler. ¹³ Bu andı içenlerin sayısı kırkı aşkındı. ¹⁴ Başkâhinlere ve ileri gelenlere gidip, “Biz, ‘Pavlus’u öldürmeden bir şey yiyip içersen, bize lanet olsun!’ diye ant içtik” dediler. ¹⁵ “Bu nedenle, şimdi siz, Kurul’da daha fazla bilgi toplamak istiyormuşsunuz gibi görünerek Pavlus’un size getirilmesini komutandan rica edin. Biz de, Pavlus daha Kurul’a yaklaşmadan onu öldürmeye hazır olacağız” dediler.

¹⁶ Ancak Pavlus’un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduklarını duydu. Varıp kaleye girdi ve olaydan Pavlus’u haberdar etti. ¹⁷ Pavlus yüzbaşılardan birini çağırıp, “Bu genci komutana götürün, çünkü ona söyleyecek bir şeyi var” dedi.

¹⁸ Yüzbaşı onu alıp komutana götürdü. “Tutuklu Pavlus beni çağırды ve bu genci sana getirmemi istedi. Sana söylemek istediği bir şey varmış” dedi.

¹⁹ Komutan genci elinden tutup bir kenara çekti. “Bana söylemek istediğin nedir?” diye sordu.

²⁰ “Yahudiler kendi aralarında anlaştılar” dedi. “Pavlus’a ilişkin sanki biraz daha bilgi toplayacaklarmış gibi görünüp yarın onu Kurul’a getirmeni senden isteyecekler. ²¹ Onlara kanma! Çünkü onu öldürmeden bir şey yiyip içmemek üzere kendi üzerlerine ant içtiler. Kırktan fazla adam ona karşı pusuya yatmış bekliyor. Şu anda hazırlar, senden onay bekliyorlar.”

²² Komutan, “Bunları bana açıkladığını kimseye söyleme” diyerek genci salıverdi. ²³ Yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp şöyle dedi: “Akşam saat dokuzda, Sezariye’ye gitmek üzere iki yüz piyade, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın. ²⁴ Bunun yanı sıra Pavlus’u bindirip sağ salim Vali Feliks’e götürmek için hayvan sağlayın.” ²⁵ Komutan şöyle bir mektup yazdı:

²⁶ “Klavdius Lisias’tan, Sayın Vali Feliks’e: Selamlar!

²⁷ Bu adamı Yahudiler yakalamış öldürmek üzereydiler. Askerlerimle üzerlerine yürüyüp onu ellerinden kurtardım. Onun bir Romalı olduğunu öğrendim. ²⁸ Kendisini neyle suçladıklarını öğrenmek istediğim için onu Yahudiler’in Kurul’u önüne çıkarttım. ²⁹ Suçlamanın, kendi yasalarına ilişkin bazı sorunlarla ilgili olduğunu öğrendim. Ölüm ya da hapis cezasını gerektiren bir suçtu olmadığını gördüm. ³⁰ Bu adama karşı bir tuzak kurulduğunun haberini alınca onu hemen sana gönderdim. Onu suçlayanların da şikayetlerini sana bildirsinler diye buyruk verdim. Hoşçakal.”

³¹ Böylece askerler aldıkları buyruk uyarınca Pavlus’u alıp geceleyin Antipatris’e götürdüler. ³² Ama ertesi gün onunla gidecek olan atlıları bırakıp kaleye döndüler. ³³ Atlılar Sezariye’ye ulaşınca mektubu valiye verip Pavlus’u teslim ettiler. ³⁴⁻³⁵ Vali mektubu okuduktan sonra Pavlus’un hangi ilden olduğunu sordu. Kilikyalı olduğunu öğrenince,

“Seni suçlayanlar geldiği zaman seni dinleyeceğim” dedi. Pavlus’un, Hirodes’in sarayında tutulması için buyruk verdi.

24

¹ Beş gün sonra başkâhin Hananya, bazı ileri gelenler ve Tertullus adlı bir sözcüyle Sezariye’ye geldiler. Bunlar Pavlus’la ilgili şikayetlerini valiye ilettiler. ² Pavlus’un çağrılması üzerine, Tertullus onu suçlamaya başladı. “Saygıdeğer Feliks! Senin sayende uzun süredir esenlik içindeyiz. Senin öngörünle ulusumuz kalkınmaktadır. ³ Bunları her zaman her yerde şükranla dile getiriyoruz. ⁴ Çok zamanını almadan, söyleyecek olduğumuz birkaç sözü sabırla dinlemeni rica ediyorum.

⁵ Gördük ki, bu adam dünyanın her yanında bütün Yahudiler’in arasında kargaşa çıkaran bir fesatçı ve kendisi Nasrani tarikatının elebaşlarından birisidir. ⁶⁻⁸ Hatta tapınağı bile kirletmeye kalkıştı. Ama biz onu tutukladık. Onu sorguya çekersen, tüm suçlamalarımızın doğru olduğunu bizzat kendisinden öğrenebilirsin” dedi.

⁹ Yahudiler de bu suçlamalara katılarak bunların doğru olduğunu savundular. ¹⁰ Valinin işareti üzerine Pavlus, “Bu ulusa yıllardır yargıçlık ettiğimi bildiğim için, sevinçle savunmamı yapıyorum. ¹¹ Yeruşalem’e tapınmak amacıyla gelişimden bu yana on iki gün bile geçmediğini sen kendin de öğrenebilirsin. ¹² Beni ne tapınakta ne havralarda ne de kentte kimseyle tartışırken ya da kalabalığı kışkırtırken gördüler. ¹³ Şu anda bana yönelik yaptıkları suçlamaları da sana kanıtlayamazlar. ¹⁴ Ama sana şunu itiraf ediyorum ki, onların tarikat dedikleri Yol’un bir takipçisi olarak atalarımızın Tanrısı’na hizmet ediyorum. Kutsal Yasa’da ve peygamberlerin kitaplarında yazılı her şeye inanıyorum. ¹⁵ Onların da kabul ettiği gibi, hem doğruların, hem doğru olmayanların ölümden dirileceğine dair Tanrı’ya umut bağladım. ¹⁶ İşte bunun için hem Tanrı’nın hem de insanların önünde vicdanımı temiz tutmaya gayret ediyorum. ¹⁷ Aradan yıllar geçtikten sonra ulusuma yardım etmeye ve sunular sunmaya geldim. ¹⁸ Bu arada Asya İli’nden bazı Yahudiler beni tapınakta buldukları zaman arınmış durumdaydım. Çevremde ne bir kalabalık vardı ne de çatışma. ¹⁹ Bana karşı söylecek bir şeyleri varsa senin önünde burada suçlamalarını belirtmeleri gerekir. ²⁰ Ya da buradakiler, ben Kurul’un önünde halihazırda dururken bende ne suç bulduklarını söylesinler. ²¹ Önlerine çıkarıldığımda, ‘Ölülerin dirilişiyle ilgili olarak bugün tarafınızdan yargılanmaktayım’ diye seslenmişim. Olsa olsa beni bu konuda suçlayabilirler” dedi.

²² Yol’a ilişkin derin bir bilgiye sahip olan Feliks duruşmayı başka bir güne erteledi. “Davanızla ilgili kararımı komutan Lisias geldiği zaman vereceğim” dedi. ²³ Yüzbaşuya, Pavlus’un gözaltında tutulması, kendisine biraz serbestlik tanınması, ona yardımda bulunmak isteyen dostlarına hiçbir engel olunmaması yönünde buyruk verdi. ²⁴ Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus’u çağırıp Mesih Yeşua’ya olan inancı hakkında onu dinledi. ²⁵ Ne var ki, Pavlus doğruluk, özdenetim ve gelecek yargı hakkında söz edince, Feliks ürktü. “Şimdilik gidebilirsin, uygun olduğumda seni yeniden çağırırım” dedi. ²⁶ Bir yandan da Pavlus’un kendisine para vereceğini umuyordu. Bu nedenle onu sık sık yanına çağırır ve kendisiyle konuşurdu. ²⁷ İki yıl dolunca, Feliks’in yerine Porkius Festus geçti. Yahudiler’in gözüne girmek isteyen Feliks Pavlus’u tutuklu bıraktı.

25

¹ Festus, eyalete vardıktan üç gün sonra Sezariye’den Yeruşalem’e gitti. ² O zaman başkâhin ve Yahudiler’in ileri gelenleri Pavlus’la ilgili şikayetlerini ona bildirip ricada bulundular. ³ Pavlus’u Yeruşalem’e göndermesi için ondan yardım istediler. Niyetleri pusuya yatıp Pavlus’u yolda öldürmekti. ⁴ Ancak Festus, Pavlus’un Sezariye’de tutuklu bulunduğunu, kendisinin de kısa bir süre sonra oraya gideceğini söyledi. ⁵ “Onun için

aranızdan yetkili kişiler benimle birlikte gelsin, bu adamın bir suçu varsa onu suçlasınlar” dedi.

⁶Festus, aralarında on günden fazla kaldıktan sonra Sezariye’ye döndü. Ertesi gün yargı kürsüsüne oturup Pavlus’un getirilmesini buyurdu. ⁷Pavlus gelince, Yerusalemlen gelen Yahudiler çevresini sardılar. Ona karşı kanıtlayamadıkları birçok ağır suçlamalarda bulundular. ⁸Pavlus, ise “Ne Yahudilerin yasasına karşı, ne tapınağa, ne de Sezar’a karşı hiçbir günah işlemedim” diyerek kendini savundu.

⁹Yahudilerin gözüne girmek isteyen Festus Pavlus’a, “Yerusalemlen’e gidip orada bu konularda benim tarafımdan yargılanmak ister misin?” dedi.

¹⁰Ama Pavlus, “Ben Sezar’ın yargı kürsüsü önünde duruyorum ve burada yargılanmam gerekir” dedi. “Senin de çok iyi bildiğin gibi, Yahudiler’e karşı hiçbir suç işlemedim. ¹¹Eğer suçum varsa, ölüm cezasını gerektirecek bir şey yapmışsam, ölmekten korkmam. Ama bu adamların bana karşı olan suçlamaları asılsız ise kimse beni onların eline teslim edemez. Sezar’a başvuruyorum!”

¹²Bunun üzerine Festus, danışma kuruluyla görüştüktan sonra Pavlus’a, “Sezar’a başvurdu. Sezar’a gideceksin” dedi.

¹³Bundan birkaç gün sonra, Kral Agrippa ile Berniki Sezariye’ye gelip Festus’u ziyaret ettiler. ¹⁴Epeyce bir süre orada kaldılar. Festus,

Pavlus’un davasından krala söz etti. “Feliks’in tutuklu olarak bıraktığı bir adam var” dedi. ¹⁵“Ben Yerusalemlen’deyken Yahudilerin başkâhinleriyle ileri gelenleri, onunla ilgili şikayetlerini bana bildirdiler. Onu cezalandırmamı istediler. ¹⁶Onlara, sanığın suçlayanlarla yüz yüze getirilmeden, kendisine yöneltilen suçlamalarla ilgili savunma yapma fırsatı verilmeden, onu suçlayanların eline teslim edilmesinin, Roma geleneğine aykırı olduğunu söyledim. ¹⁷Benimle birlikte buraya gelince, hiç vakit kaybetmeden, ertesi gün yargı kürsüsüne oturdum ve adamın getirilmesini buyurdum. ¹⁸Ama davacılar ayağa kalkıp konuştuklarında, beklediğim türden hiçbir suçlamada bulunmadılar.

¹⁹Onunla kendi inançları hakkında, ölmüş olup Pavlus’un iddasına göre yaşamakta olan Yeşua adındaki biriyle ilgili konularda çekişiyorlardı. ²⁰Bu konuları nasıl soruşturacağımı bilemediğimden Pavlus’a, Yerusalemlen’e gidip orada bu suçlamalara karşı yargılanmayı isteyip istemediğini sordum. ²¹Ama İmparator’a başvurması üzerine, İmparator’un kararına dek onun tutuklu kalmasını buyurdum.”

²²Agrippa Festus’a, “Bu adamı ben de dinlemek isterim” dedi. Festus, “Yarın onu dinlersin” diye karşılık verdi.

²³Böylece ertesi gün, Agrippa ve Berniki büyük bir şatafatla gelip komutanlar ve kentin ileri gelenleriyle birlikte duruşma salonuna girdiler. Festus’un buyruğuyla Pavlus içeri getirildi. ²⁴Festus, “Kral Agrippa ve burada bizimle birlikte bulunan herkes” dedi. “Yerusalemlen’de ve burada bulunan bütün Yahudi toplumunun bana şikayet ettiği bu adamı önünüzde görüyorsunuz. Onun için ‘Böylesini yaşatmamalı!’ diye bağıyorlardı. ²⁵Ama ben onun ölümü gerektirecek hiçbir suç işlemediğini öğrendim. Kendisi İmparator’a başvurduğundan, onu göndermeye karar verdim. ²⁶Ancak İmparatorumuz’a onun hakkında yazacak kesin bir şeyim yok. Bu nedenle onu önünüze, özellikle Kral Agrippa’nın önüne çıkartmış bulunuyorum. Öyle ki onu sorguladıktan sonra yazacak bir şeyim olsun. ²⁷Çünkü bir mahkûmu gönderirken, kendisine yöneltilen suçlamaları belirtmemek bana mantıksız geliyor.”

26

¹Agrippa Pavlus’a, “Savunmanı yapabilirsin” dedi.

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak savunmasına başladı. ²“Ey Kral Agrippa, Yahudilerin beni suçladıkları konuların tümüne karşı savunmamı bugün senin önünde yapacağım için mutluym. ³Özellikle senin Yahudilerin bütün törelerini ve sorunlarını

yakından bilen birisi olmana seviniyorum. Bunun için beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.”

4 “Bütün Yahudiler, gençliğimden bu yana ulusumun arasında ve Yerusalemler’de nasıl bir yaşam sürdürdüğümü bilirler. 5 Beni öteden beri tanır ve isterlerse, inancımızın en katı mezhebi olan Ferisiliğe bağlı biri olarak yaşadığıma tanıklık edebilirler. 6 Şimdi, Tanrı’nın atalarımıza verdiği söze umut bağladığım için yargılanmak üzere burada bulunuyorum. 7 Bu, on iki oymağımızın gece gündüz Tanrı’ya gayretle hizmet ederek erişmeyi umdukları vaattir. Bu umutla ilgili olarak Yahudiler tarafından suçlanıyorum, ey Kral Agrippa! 8 Tanrı’nın ölüleri diriltmesi, size neden inanılmaz geliyor?”

9 “Ben kendim de Nasıralı Yeşua’nın adına karşı elimden geleni yapmam gerektiğini düşünüyordum. 10 Bunu Yerusalemler’de de yaptım. Başkâhinlerden aldığım yetkiyle kutsalın çoğunu zindana kapattım. Üstelik ölüm cezasına çarptırıldıklarında oyumu onların aleyhinde kullandım. 11 Bütün havralarda dolaşarak sık sık onları cezalandırarak, inançlarına karşı küfretmeye zorladım. Öfkeden öylesine çıldırmıştım ki, yabancı kentlerde bile onlara zulmettim.”

12 “Bu amaç doğrultusunda, başkâhinlerden aldığım yetki ve görevle Şam’a doğru yola çıktım. 13 Ey kral, öğleyin yolda giderken, güneşten daha parlak bir ışığın gökten gelip benim ve yol arkadaşlarımdan çevresini sardığını gördüm. 14 Hepimiz yere düştük. Bir sesin bana İbranice, ‘Saul, Saul, bana neden zulmediyorsun? Üvendiye karşı tepmeyle kendine zarar veriyorsun’ dediğini duydum.”

15 “ ‘Sen kimsin, ey Efendim?’ dedim.”

“ ‘Ben senin zulmettiğin Yeşua’yım’ dedi. 16 ‘Doğrul ve ayağa kalk. Seni hizmetime atamak üzere sana göründüm. Hem gördüğün şeylere hem de sana açıklayacağım şeylere tanıklık edeceksin. 17 Seni kendi halkının ve öteki ulusların elinden kurtaracağım. 18 Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan’ın yönetiminden Tanrı’ya döndürmek için gönderiyorum. Öyle ki, bana iman ederek günahlarının bağışına kavuşsunlar ve kutsal kılınanlar arasında yer alsınlar.’”

19 “Bu nedenle, ey Kral Agrippa, bu göksel görüme itaatsizlik etmedim.

20 Önce Şam ve Yerusalemler halkını, sonra bütün Yahudiye ülkesini ve öteki ulusları tövbe edip Tanrı’ya yönelmeye ve bu tövbeye uygun işler yapmaya çağırdım. 21 Bu nedenle Yahudiler beni tapınakta yakalayıp öldürmeye çalıştılar. 22 Tanrı’nın yardımıyla bugüne dek büyük küçük herkese tanıklık etmekteyim. Peygamberlerin ve Musa’nın önceden olacağını bildirdikleri olaylardan başka hiçbir şey söylemiyorum. 23 Mesih’in acı çekmesi gerektiğini, ölümden dirilenlerin ilki olarak hem Yahudiler’e, hem de öteki uluslara ışığın doğuşunu ilan edeceğini bildirmişlerdi.”

24 Pavlus böyle savunmasını yaparken Festus yüksek sesle, “Pavlus, sen delirmişsin! Fazla bilgi seni delirtiyor!” dedi.

25 Pavlus, “Saygıdeğer Festus, ben deli değilim. Tam tersine gerçek ve akla uygun sözler bildiriyorum. 26 Çünkü kral bunları bildiği için önünde çekinmeden konuşuyorum. Çünkü bunların hiçbirinin onun gözünden kaçmadığı düşüncesindeyim. Çünkü bunlar bir köşede yapılan işler değildir. 27 Kral Agrippa, peygamberlere inanıyor musun? İnanıldığını biliyorum” dedi.

28 Agrippa Pavlus’a, “Bu kadar kısa bir sürede beni iman edip Hristiyan yapacağını mı sanıyorsun?” dedi.

29 Pavlus şöyle karşılık verdi: “Tanrı’dan dileğim, ister kısa ister uzun sürede olsun, yalnız sen değil, bugün beni işiten herkes bu zincirler dışında benim gibi olsun.”

30 Kral, vali, Berniki ve yanlarında oturanlar birlikte ayağa kalktı.

³¹ Çekilip aralarında konuştular. “Bu adam ölüm ya da hapis cezasını gerektirecek bir şey yapmamış” dediler. ³² Agrippa Festus’a, “Bu adam Sezar’a başvurmamış olsaydı, serbest bırakılabilirdi” dedi.

27

¹ İtalya’ya yelken açmamıza karar verilince, Pavlus’la diğer bazı mahkumları Avgustus taburundan Yulius adlı bir yüzbaşıya teslim ettiler. ² Asya İli kıyılarına uğrayacak olan bir Edremit gemisine binerek denize açıldık. Selanik’ten Makedonyalı Aristarhus bizimle birlikteydi. ³ Ertesi gün Sayda’ya ulaştık. Yulius, Pavlus’a dostça davrandı ve ihtiyaçlarının karşılanması için dostlarının yanına gitmesine izin verdi. ⁴ Oradan yine denize açıldık. Rüzgâr ters yönden estiği için Kıbrıs’ın rüzgâr altında yelken açtık. ⁵ Kilikya ve Pamfilya açıklarından denizi geçerek Likya’nın Mira Kenti’ne geldik. ⁶ Yüzbaşı orada İtalya’ya gitmekte olan bir İskenderiye gemisi buldu ve bizi o gemiye bindirdi. ⁷ Günlerce ağır ağır yol alıp Knidos Kenti’nin açıklarına güçlükle gelebildik. Rüzgâr izin vermeyince, Salmone karşısında Girit’in rüzgâr altında yelken açtık. ⁸ Yolda güçlükle ilerleyerek Laseya Kenti yakınlarındaki Güzel Limanlar adlı bir yere ulaştık.

⁹ Çok vakit kaybetmiştik; oruç günü bile çoktan geçmişti. Yolculuk artık tehlikeli olacaktı. Pavlus onları uyardı. ¹⁰ “Efendiler, bu yolculuğun yalnızca yük ve gemiye değil, canlarımıza da büyük zarar vereceğini görüyorum” dedi. ¹¹ Ama yüzbaşı, Pavlus’un söylediği sözlerden çok, geminin kaptanına ve sahibine kulak verdi. ¹² Liman kışlamaya uygun olmadığından, çoğunluk bir şekilde Feniks’e ulaşıp kışı orada geçirmeyi umuyordu. Feniks, Girit’in lodos ve karayele kapalı bir limanıdır.

¹³ Güney rüzgârı hafifçe esince, bekledikleri anın geldiğini sanarak, demir aldılar. Girit kıyısı yakınlarından ilerleyerek yelken açtılar.

¹⁴ Ama çok geçmeden karadan Evrakilon denilen bir kasırga koptu.

¹⁵⁻¹⁶ Kasırgaya yakalanan gemi rüzgâra karşı koyamayınca, Klavda adındaki küçük bir adanın rüzgâr altına sığınarak gemiyi güçlükle sağlama alabildik. ¹⁷ Filikayı yukarı çektikten sonra, gemiyi güçlendirmek için halatlar kullandılar. Sirte Körfezi’nin sığlık bölgelerinde karaya oturmaktan korktukları için yelken takımlarını indirdiler. Böylece kendilerini sürüklenmeye bıraktılar. ¹⁸ Fırtınaya karşı koymaya devam ederken, ertesi gün gemiden denize yük atmaya başladılar.

¹⁹ Üçüncü gün geminin takımlarını kendi elleriyle denize attılar.

²⁰ Günlerce ne güneş ne de yıldızlar görüldü. Fırtına olanca gücüyle devam ettiği için, artık kurtulacağımıza dair umutlarımızı hepten kaybetmiştik.

²¹ Uzun süre ağızlarına tek bir lokma koymamışlardı. Bunun üzerine Pavlus ortalarında ayağa kalkıp, “Efendiler, beni dinlemeniz gerekirdi. Girit’ten denize hiç açılmamalı ve bu zarar ziyarı yaşamamalıydık. ²² Ama şimdi sizi cesur olmaya davet ediyorum. Çünkü aranızda hiç can kaybı olmayacak, yalnızca gemi harap olacak. ²³⁻²⁴ Çünkü bu gece, ait olduğum ve kendisine hizmet ettiğim Tanrı’ya ait bir melek yanıma gelip, ‘Korkma Pavlus’ dedi. ‘Sezar’ın önüne çıkman gerekiyor. İşte, seninle birlikte yelken açanların hepsini Tanrı sana bağışladı.’

²⁵ Bu nedenle, efendiler, cesur olun! Tanrı’ya inanıyorum ki, her şey tıpkı bana bildirdiği gibi olacak. ²⁶ Ama bir adada karaya oturmamız gerekiyor” dedi.

²⁷ On dördüncü gece, İyon Denizi’nde bir ileri bir geri sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru denizciler bir karaya yaklaştıklarını anladılar. ²⁸ Denizin derinliğini ölçtüler ve yirmi kulaçtı. Kısa bir süre sonra tekrar ölçtüler ve on beş kulaçtı. ²⁹ Kayalıklara bindirmekten korktukları için arka taraftan dört demir attılar. Günün bir an önce ağarması için dua ettiler. ³⁰ Baş taraftan demir atacaklarmış gibi yapıp filikayı denize indiren denizciler, gemiden kaçmaya çalıştı. ³¹ Pavlus yüzbaşıya ve askerlere, “Bu

adamlar gemide kalmazlarsa siz kurtulamazsınız” dedi. ³² Bunun üzerine askerler, filikanın iplerini keserek tekneyi düşürdüler.

³³ Gün doğmak üzereyken Pavlus herkese biraz yemek yemelerini öğütledi. “Bugün kaygı içindeki bekleyişinizin ondördüncü günü” dedi. “Ağzınıza tek bir lokma koymadınız. ³⁴ Bu nedenle size rica ediyorum, bir şeyler yiyin. Çünkü bu, kurtuluşunuz için gerekli. Hiçbirinizin başından tek bir saç eksilmeyecektir.” ³⁵ Pavlus bunları söyledikten sonra, ekmeği alıp herkesin önünde Tanrı’ya şükretti, sonra ekmeği bölüp yemeye başladı. ³⁶ Sonra hepsi cesaret bulup yemeye koyuldu.

³⁷ Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik. ³⁸ Yeterince yedikten sonra buğdayı denize atıp gemiyi hafiflettiler. ³⁹ Gündüz olduğunda karayı tanımadılar. Ama kumsalı olan bir koy fark ederek gemiyi bir şekilde orada karaya oturtmaya karar verdiler. ⁴⁰ Demirleri kaldırıp denize attılar. Bu arada dümenlerin iplerini çözüp ön yelkeni rüzgara bırakarak kumsala doğrulttular. ⁴¹ Gemi kum yükseltisine çarptı ve karaya oturdu. Geminin baş tarafı saplanıp kımıldamaz hale geldi. Arka tarafı ise dalgaların şiddetiyle dağılmaya başladı.

⁴² Askerler, mahkûmların hiçbiri yüzerek kaçmasın diye onları öldürmeye niyetlendiler. ⁴³ Ama yüzbaşı, Pavlus’u kurtarmak için onları bu düşüncelerinden vazgeçirdi. Önce yüzebilenlerin gemiden atlayıp karaya çıkmaları için buyruk verdi. ⁴⁴ Geride kalanların bir kısmının tahtalara, bir kısmının da geminin diğer parçalarına tutunarak onları izlemelerini buyurdu. Böylece hepsi sağsalim karaya çıktı.

28

¹ Kurtulduktan sonra adanın adının Malta olduğunu öğrendik. ² Yerliler bize görülmemiş bir yakınlık gösterdiler. Ateş yakıp bizi dostça ağırladılar. Çünkü hava yağışlı ve soğuktu. ³ Pavlus bir yığın çalı çırpı toplayıp ateşe attı. O sırada sıcaktan kaçan bir engerek eline yapıştı. ⁴ Pavlus’un elinden sarkan yılanı gören yerliler birbirlerine, “Şüphesiz bu adam bir katil, denizden kurtuldu ama adalet yaşamasına izin vermedi” dediler. ⁵ Ancak Pavlus yılanı ateşe fırlatıp attı ve kendisi hiçbir zarar görmedi. ⁶ Yerliler Pavlus’un bedeninin şişmesini ya da birden düşüp ölmesini beklediler. Ama uzun süre bekleyip başına kötü bir şey gelmediğini görünce, fikirlerini değiştirip onun bir ilah olduğunu söylediler.

⁷ O yerin yakınında, bizi karşılayan ve üç gün boyunca dostça ağırlayan adanın şefi Publius’un toprakları vardı. ⁸ Publius’un babası ateşler içinde yatıyordu. Kanlı ishale yakalanmıştı. Pavlus hastanın yanına girip onun için dua etti. Ellerini üzerine koyup onu iyileştirdi.

⁹ Bunun üzerine adadaki öbür hastalar da geldi ve iyileştirildiler. ¹⁰ İnsanlar bize armağanlar verip saygı gösterdiler. Yelken açtığımızda tüm ihtiyaçlarımızı gemiye yüklediler.

¹¹ Üç ay sonra, kışı adada geçiren ‘İkiz Oğullar’ arması taşıyan bir İskenderiye gemisiyle yola çıktık. ¹² Sirakuza Kenti’ne uğrayıp orada üç gün geçirdik. ¹³ Oradan çevreyi dolaşarak Regium Kenti’ne vardık. Ertesi gün güneyden bir rüzgâr esti ve ikinci gün içinde Puteoli’ye ulaştık. ¹⁴ Orada bulduğumuz kardeşler, yanlarında bir hafta kalmamız için ricada bulundular. Böylece Roma’ya vardık. ¹⁵ Haberimizi alan oradaki kardeşler, bizi karşılamak için Appius Çarşısı’na ve Üç Hanlara kadar geldiler. Pavlus onları görünce Tanrı’ya şükretti ve yüreklendi.

¹⁶ Roma’ya girdiğimizde, yüzbaşı mahkûmları muhafız komutanına teslim etti. Ama Pavlus’un bir askerın gözetiminde tek başına kalmasına izin verildi.

¹⁷ Üç gün sonra Pavlus Yahudiler’in ileri gelenlerini bir araya çağırdı. Bir araya geldiklerinde onlara şöyle dedi: “Kardeşler, ben ne halkımıza ne de atalarımızın törelerine

karşı bir suç işledim. Yine de Yerusalemler'de tutuklanıp Romalılar'ın eline teslim edildim. ¹⁸ Onlar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istediler. Çünkü ölüm cezasını gerektiren hiçbir suç işlememiştim. ¹⁹ Ama Yahudiler buna karşı çıkınca, Sezar'a başvurmak zorunda kaldım. Bunu, ulusumdan şikayetçi olduğum için yapmadım. ²⁰ Bu nedenle sizi görmek ve sizinle konuşmak istedim. Ben İsrail'in umudu uğruna zincire vurulmuş bulunuyorum."

²¹ Ona, "Biz Yahudiye'den seninle ilgili bir mektup almadık, ne de oradan gelen kardeşlerden biri seninle ilgili kötü bir haber getirip kötü bir şey söyledi. ²² Ama biz senin fikirlerini senden duymak isteriz. Çünkü bu mezheple ilgili, her yerde aleyhinde konuşulduğunu biliyoruz" dediler.

²³ Pavlus'la bir gün kararlaştırdılar. Kalabalık bir biçimde onun bulunduğu yere geldiler. Pavlus sabahtan akşama kadar onlara Tanrı'nın Krallığı hakkında açıklamalarda bulunup tanıklık etti. Hem Musa'nın Yasası'na hem de peygamberlerin yazılarına dayanarak onları Yeşua hakkında ikna etmeye çalıştı. ²⁴ Bazıları söylenenlere inandı, bazıları ise inanmadı. ²⁵ Kendi aralarında anlaşamayınca, Pavlus'un şu sözünden sonra ayrıldılar: "Kutsal Ruh, Peygamber Yeşaya aracılığıyla atalarımıza doğru söyledi. ²⁶ Ruh şöyle dedi:

'Bu halka bildir, duyacak, duyacak, ama hiçbir şekilde anlamayacaksınız.

Bakacak, bakacak, ama hiçbir şekilde göremeyeceksiniz.

²⁷ Çünkü bu halkın yüreği duygusuzlaştı. Kulakları duymaz oldu.

Gözlerini yumdular.

Öyle ki, gözleriyle görmesinler, kulaklarıyla duymasınlar, yürekleriyle anlamasınlar, ve bana dönmesinler, dönselerdi, onları iyileştirdim."

²⁸ "Öyleyse şunu bilin ki, Tanrı'nın kurtuluş haberi öteki uluslara gönderilmiştir ve onlar dinleyeceklerdir."

²⁹ Pavlus bu sözleri söyledikten sonra Yahudiler kendi aralarında şiddetli bir tartışma yaşayarak oradan ayrıldılar.

³⁰ Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde oturdu. Kendisine gelen herkesi kabul etti.

³¹ Hiçbir engelle karşılaşmadan Tanrı'nın Krallığı'nı tam bir cesaretle duyuruyor, Efendi Yeşua Mesih'le ilgili gerçekleri öğretiyordu.

ROMALILAR

¹ Mesih Yeşua'nın hizmetkârı, Tanrı'nın Müjdesi için ayrılıp elçi olmaya çağrılan Pavlus'tan selam! ²⁻⁴ Tanrı, Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'e ilişkin bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Efendimiz Yeşua Mesih bedence Davut'un soyundan olup, kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu güçle ilan edildi. ⁵ Mesih'in adı uğruna ve aracılığıyla her ulustan insanın iman haberine uyması için Tanrı'nın lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk. ⁶ Sizler de Yeşua Mesih'e ait olmak üzere uluslardan çağrılmış olanlardansınız. ⁷ Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan, tüm sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

⁸ Önce hepiniz için, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum. Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor. ⁹ Çünkü Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta ruhumla hizmet ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. ¹⁰ Tanrı'nın isteğiyle, bir şekilde yol bulup şimdi yanınıza gelmek için dua ediyorum. ¹¹ Çünkü ruhça güçlenmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum. ¹² Yani, ben sizinle birlikteyken karşılıklı birbirimizin imanından cesaret buluruz demek istiyorum.

¹³ Kardeşlerim, öteki uluslar arasında olduğu gibi, hizmetimin sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza kaç kez gelmeye niyetlendiğimi, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi isterim. ¹⁴ Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluyum.

¹⁵ Bu nedenle, Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince duyurmaya can atıyorum. ¹⁶ Çünkü Mesih'in Müjdesi'nden utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı'nın gücüdür. ¹⁷ Yalnızca imana dayanan Tanrı doğruluğu, Müjde'de açıklanmıştır. Yazılmış olduğu gibi, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır." ¹⁸ Gerçeği haksızlıkla örtbas eden insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıklanmıştır. ¹⁹ Çünkü Tanrı hakkında bilinenler gözler önündedir; Tanrı hepsini onlara açıklamıştır. ²⁰ O'nun gözle görünmeyen nitelikleri, sonsuz gücü ve Tanrılığı, dünyanın yaratılışından beri yapıtlarıyla anlaşılakta, açık seçik görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur. ²¹ Tanrı'yı bilmelerine karşın O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, ne de O'na şükrettiler. Tam aksine düşüncelerini boş şeylerle doldurdular, anlayışsız yürekleri karanlıkla kaplandı.

²² Bilgelik tasarlarken akılsız olup çıktılar. ²³ Ölümsüz Tanrı'nın yüceliğini, ölümlü insanla, kuşlarla, dört ayaklı yaratıklarla ve sürüngenlere benzer şeylerle değiştirdiler. ²⁴ Bu nedenle Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşağılasınlar diye, yüreklerinin tutkuları içinde onları ahlaksızlığa teslim etti. ²⁵ Onlar Tanrı'nın gerçeğini yalanla değiştirdiler. Yaradan'ın yerine yaratığa tapınıp hizmet ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye layıktır. Amin.

²⁶ Bu nedenle Tanrı onları rezil tutkulara teslim etti. Kadınları doğal ilişki yerine doğal olmayı yeğlediler. ²⁷ Aynı şekilde, erkekleri de kadınla doğal ilişkiyi bırakıp birbirlerine karşı şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle rezillik ettiler ve sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar. ²⁸ Onlar Tanrı'yı düşüncelerinde reddettikleri için Tanrı onları yakışsız şeyler yapmak üzere yararsız düşüncelere teslim etti. ²⁹ Her türlü haksızlıkla, cinsel ahlaksızlıkla, kötülükle, açgözlülükle, kinle doldular. Kıskançlık, cinayet, çekişme, hile, kötü niyetle doludurlar. ³⁰⁻³¹ Dedikoducu, yeric, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, doğal sevgisiz, merhametsiz insanlardır.

³² Böyle davrananların ölümü hak ettiğine dair Tanrı düzenini bilmelerine karşın, bunları yalnız yapmakla kalmaz, üstelik yapanları da onaylarlar.

2

¹ Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün bulunmuyor. Çünkü başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Ey yargıda bulunan sen, aynı şeyleri yapıyorsun. ² Bu tür şeyleri yapanları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliyoruz. ³ Bu türden şeyleri yapanları yargılayan ve aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçıp kurtulacağını mı sanıyorsun? ⁴ Yoksa O'nun sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü ve sabrını hor mu görüyorsun? Tanrı'nın iyiliğinin seni tövbeye sevk ettiğini bilmiyor musun? ⁵ Katılığın ve tövbe etmeyen yüreğin yüzünden, Tanrı'nın adil yargısının ortaya çıkacağı gazap günü için kendine gazap biriktiriyorsun. ⁶ Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecek." ⁷ Kararlılıkla iyilik edip yücelik, saygınlık ve ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecektir.

⁸ Bencillere, gerçeğe uymayıp kötülüğe uyanlara ise öfke ve gazap verecektir. ⁹⁻¹⁰ Kötülük eden herkese -önce Yahudi'ye sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve ıstırap; iyilik eden herkese -aynı şekilde önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana-yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.

¹¹ Çünkü Tanrı insanlar arasında taraf tutmaz. ¹² Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaktır. Yasa'yı bilip de günah işleyenlerse Yasa tarafından yargılanacaklar. ¹³ Çünkü Tanrı katında doğru olanlar Yasa'yı işitenler değil, uygulayanlardır.

¹⁴ Kutsal Yasa'ya sahip olmayan uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden uyguladıklarında, Yasa'ya sahip olmasalar da kendi yasalarını koymuş olurlar. ¹⁵ Böylece Kutsal Yasa buyruklarının yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da hoş görür. ¹⁶ Benim Müjdem'e göre Tanrı'nın insanları gizli kapaklı yaptıkları işlerden dolayı Yeşua Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

¹⁷ Gelelim sana, Yahudi adı taşıyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun. ¹⁸ Yasa'nın ışığında eğitildiğinden en üst değerleri onaylıyor, Tanrı'nın isteğini biliyorsun. ¹⁹⁻²⁰ Kutsal Yasa'yla bilginin ve gerçeğin özüne sahip olarak körlerin klavuzu, karanlıkta olanların ışığı, akılsızların eğitmeni, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın. ²¹ Öyleyse başkasına öğreten sen, kendine öğretmez misin? "Çalmayın" diye öğütte bulunurken, sen kendin çalar mısın? ²² "Zina etmeyin" diyen sen, kendin zina eder misin? Putlardan öğrenirken, tapınakları soyar mısın? ²³ Kutsal Yasa'yla övünen sizler, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısınız? ²⁴ Tıpkı yazıldığı gibi, "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor."

²⁵ Eğer Yasa'ya uyarsan sünnetin tabii ki yararı vardır. Ama Yasa'yı çiğnersen, sünnetli olmanın artık hiçbir anlamı kalmaz. ²⁶ Sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarsa, sünnetli sayılmaz mı? ²⁷ Öyleyse, bedence sünnetsiz olup da Yasa'yı uygulayan kişi, Yasa'ya ve bedende sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğneyen seni yargılamaz mı? ²⁸ Çünkü dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi değildir, aynı şekilde dıştan, bedensel sünnet de gerçek sünnet değildir. ²⁹ Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürek hakkındadır; yazılı yasaya değil, ruha dayalıdır. İçten Yahudi olan kişi övgüyü insanlardan değil, Tanrı'dan alır.

3

¹ Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Ya da sünnetin yararı nedir?

² Her bakımdan çoktur! Her şeyden önce Tanrı'nın sözleri onlara emanet edilmiştir. ³ İçlerinden bazıları iman etmemişse ne olmuş? Onların imansızlıkları Tanrı'nın sadakatini geçersiz kılar mı? ⁴ Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğru olduğu bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi:

“Öyle ki sözlerinde haklı çıkasın, Ve yargıladığında galip gelesin.”

⁵ Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adaletini gösteriyorsa, ne diyelim? Gazapla cezalandıran Tanrı adaletsiz mi? İnsan olarak konuşuyorum.

⁶ Kesinlikle hayır! Böyle olsaydı, Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

⁷ Tanrı'nın doğruluğu, benim yalanımla O'nun yüceliği için daha çok açığa çıkmışsa, ben neden hâlâ bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

⁸ Bazılarının bizi karalayarak, söylediğimizi iddia ettiği gibi niçin, “Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın” demeyelim? Bunu söyleyenler haklı olarak yargılanacaklar.

⁹ Öyleyse, biz Yahudiler öteki uluslardan daha mı üstünüz? Kesinlikle hayır! Daha önce hem Yahudiler'i hem de Grekler'in hepsinin günah altında oldukları konusunda uyarmıştık. ¹⁰ Yazılmış olduğu gibi:

“Doğru olan yok, tek kişi bile.

¹¹ Anlayan yok.

Tanrı'yı arayan kimse yok.

¹² Hepsi saptı.

Birlikte yararsız oldular.

İyilik eden yok, bir kişi bile yok.”

¹³ “Ağızları açık bir mezardır. Dilleriyle kandırırlar.”

“Engerek zehiri var dudaklarının altında.”

¹⁴ “Ağızları lanet ve acı sözle dolu.”

¹⁵ “Ayakları kan dökmeye koşar.

¹⁶ Yollarında yıkım ve sefalet var.

¹⁷ Esenlik yolunu bilmezler.”

¹⁸ “Tanrı korkusunu göz önünde bulundurmazlar.”

¹⁹ Şimdi biliyoruz ki, Kutsal Yasa'da söylenen her şey Yasa altında bulunan kişilere söylenmiştir; her ağız kapansın, tüm dünya Tanrı'ya hesap versin. ²⁰ Bunun için hiç kimse Yasa'nın gereklerini yapmakla Tanrı katında aklanmaz. Çünkü Yasa aracılığıyla günah bilgisine erişilir.

²¹ Ama şimdi, Yasa'dan ayrı olarak, Tanrı'nın doğruluğu açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık etmektedir. ²² Tanrı'nın doğruluğuna Yeşua Mesih'e iman etmekle kavuşulur. Buna iman eden herkes kavuşur. Hiç ayırım yoktur. ²³ Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı. ²⁴ Mesih Yeşua'da olan kurtuluşla, O'nun lütfuyla, karşılıksız olarak aklanılır. ²⁵ Tanrı Mesih'i, kanıyla günahları bağışlatan ve iman yoluyla benimsenen kurban olarak gönderdi. Böylece adaletini gösterdi. Çünkü sabredip önceden işlenmiş günahları cezasız bıraktı. ²⁶ Bunu, adaletini bu zamanda gözler önüne sermek, adil olduğunu ve Yeşua Mesih'e iman edenleri akladığını göstermek amacıyla yaptı.

²⁷ O halde neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye göre? Eylemlere göre mi? Hayır, iman ilkesine göre. ²⁸ Çünkü insanın Yasa'nın gereklerinden bağımsız bir biçimde imanla amlandığı kanısındayız. ²⁹ Yoksa Tanrı yalnızca Yahudiler'in Tanrısı mı? O, öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Kuşkusuz, öteki ulusların da Tanrısı'dır. ³⁰ Çünkü sünnetlileri imanla, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı birdir.

³¹ Öyleyse iman yoluyla Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Kesinlikle hayır, Yasa'yı doğruluyoruz.

4

¹ Öyleyse, atamız İbrahim'in bedensel durumu için ne diyelim? ² Eğer İbrahim yaptığı işlerden ötürü aklandıysa, övünmeye hakkı vardır, ama Tanrı karşısında değil. ³ Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." ⁴ Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır. ⁵ Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişinin imanı doğruluk olarak sayılır. ⁶ Davut, işlerine bakılmaksızın Tanrı'nın doğru saydığı kişinin mutluluğunu şöyle anlatır:

⁷ "Ne mutlu suçları bağışlananlara, Günahları örtülmüş olanlara!"

⁸ Ne mutlu günahı Efendi tarafından sayılmayana!"

⁹ Öyleyse bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa sünnetsizler için de geçerli mi? Ki, İbrahim'in imanı sayesinde doğru sayıldığını söylüyoruz. ¹⁰ Ne durumdayken doğru sayıldı? Sünnetliyken mi yoksa sünnetsizken mi? Sünnet olmadan önce, sünnetsizken. ¹¹ İbrahim daha sünnetsizken imanla doğru sayıldığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz olmalarına karşın iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da doğru sayılsın. ¹² Bununla birlikte sünnetlilerin de babası oldu; yalnız sünnetli oldukları için değil, atamız İbrahim'in sünnetsizken taşıdığı imanın izinden gittikleri için. ¹³ Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi, Kutsal Yasa yoluyla değil, imanla gelen doğruluk yoluyla verildi.

¹⁴ Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçısıysa, iman boş ve vaat geçersiz olur. ¹⁵ Yasa gazaba neden olur. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmekten de söz edilemez. ¹⁶ Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna göre olsun ve İbrahim'in soyu için güvence altına alınsın diye imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. O hepimizin babasıdır. ¹⁷ Yazılmış olduğu gibi, "Seni birçok ulusun babası yaptım." İbrahim ölümlere yaşam veren, olmayan şeyleri olanlar gibi çağıran Tanrı'nın önünde iman etti. ¹⁸ İbrahim, umutsuz bir durumdayken, birçok ulusun babası olacağına, "Senin soyun böyle olacak" ¹⁹ sözüne umutla iman etti. Yüz yaşına yaklaşmış, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini göz önünde bulundurup imanı zayıflamadı.

²⁰ Tanrı'nın vaadi hakkında kuşku duyup imansızlık etmedi. Tam tersine imanı güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti. ²¹ Tanrı'nın vaadini yerine getirebileceğinden tam emindi. ²² Bu nedenle, imanı kendisine doğruluk sayıldı. ²³⁻²⁴ Doğruluk sayıldı sözü, yalnızca onun için değil, Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümden diriltten Tanrı'ya iman etmekle doğru sayılacak olan bizler için de yazılmıştır. ²⁵ Yeşua suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için dirildi.

5

¹ Bu nedenle imanla aklandığımızı göre, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yla barıştık. ² İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla iman yoluyla kavuştuk. Tanrı'nın yüceliğine erişme umuduyla seviniyoruz. ³ Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da seviniyoruz. ⁴ Çünkü, sıkıntının dayanıklılığı, dayanıklılığın, yetkin kişiliği, yetkin kişiliğin de umudu yarattığını biliyoruz. ⁵ Umut bizi hayal kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür. ⁶ Biz daha güçsüzken, Mesih uygun zamanda tanrısızlar için öldü. ⁷ Çünkü bir kimse doğru insan için güç ölür. İyi insan için belki biri ölmeye cesaret edebilir. ⁸ Ama Tanrı bize olan sevgisini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken

Mesih bizim için öldü.

⁹ O halde, şimdi O'nun kanıyla aklandığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir. ¹⁰ Çünkü biz düşmanken, Oğlu'nun ölümü

aracılığıyla Tanrı'yla barıştıysak, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

¹¹ Ve yalnız bu değil, bizi şimdi barıştırmış olan Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yla da seviniyoruz. ¹² Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm tüm insanlara geçti. Çünkü hepsi günah işledi. ¹³ Kutsal Yasa gelene kadar dünyada günah vardı; ama Yasa olmadığına günah sayılmaz. ¹⁴ Yine de ölüm, Adem'den Musa'ya kadar, Adem'inkine benzer bir günah işlememiş olanların üzerinde de egemendi. Adem gelecek olan Kişi'nin örneğidir. ¹⁵ Ama karşılıksız armağan, işlenen suç gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu, bir tek adamın, yani Yeşua Mesih'in lütfuyla verilen armağan birçokları yararına daha da çoğaldı. ¹⁶ Armağan, o tek adamın işlediği günah gibi değildir. Çünkü tek suçtan sonra mahkûmiyet geldi, ama birçok suçtan sonra verilen karşılıksız armağan aklanmayı getirdi. ¹⁷ Eğer ölüm birinin suçu yüzünden biri aracılığıyla hüküm sürdüyse; bol lütuf ve doğruluk armağanını alanların, bir tek adam, yani Yeşua Mesih aracılığıyla yaşamda hüküm sürecekleri çok daha kesindir. ¹⁸ Böylece tek bir suç yüzünden bütün insanlar mahkûm edildiyse; tek bir doğruluk eylemiyle, tüm insanlar yaşamak üzere aklandı. ¹⁹ Çünkü bir adamın söz dinlemeziği yüzünden birçokları günahkâr kılındıysa, bir adamın söz dinlemesiyle de birçokları doğru kılınacaktır. ²⁰ Kutsal Yasa, suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde, lütuf daha da çoğaldı. ²¹ Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla hüküm sürdüyse, lütuf da Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla hüküm sürsün.

6

¹ O zaman ne diyelim? Lütuf çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim? ² Kesinlikle hayır! Günaha karşı ölmüş olan bizler bundan böyle nasıl günah içinde yaşayabiliriz? ³ Yoksa Mesih Yeşua'ya vaftiz edilenlerin hepsinin O'nun ölümüne vaftiz edildiğini bilmiyor musunuz? ⁴ Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih ölümden nasıl dirildiyse, biz de yeni bir yaşam sürelim diye, vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük. ⁵ Eğer O'nunkine benzer bir ölümle O'nunla birleştiysek, O'nun dirilişinin de bir parçası olacağız. ⁶ Günaha tutsak olan beden ortadan kaldırılınsın diye eski adamın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliyoruz; öyle ki artık günaha kölelik etmeyelim.

⁷ Çünkü ölmüş olan kişi günahattan özgür kılınmıştır. ⁸ Eğer Mesih'le birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.

⁹ Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini biliyoruz. Ölüm artık O'nun üzerinde hüküm süremez! ¹⁰ O'nun ölümü günaha karşı ilk ve son ölüm olmuştur. Yaşamakta olduğu hayatı ise Tanrı için sürdürmektedir. ¹¹ Böylece kendinizi günah karşısında ölü, ama Efendimiz Mesih Yeşua'da Tanrı karşısında diri sayın.

¹² Bu nedenle, günahın ölümlü bedenlerinizde hüküm sürmesine izin vermeyin; öyle ki, bedeniniz tutkularına uymayasınız. ¹³ Ayrıca, bedeninizin üyelerini haksızlık araçları olarak günaha sunmayın. Bunun yerine ölümden dirilenler olarak kendinizi Tanrı'ya adayın. Bedeninizin üyelerini de doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun. ¹⁴ Çünkü günah size egemen olmayacak. Çünkü Yasa altında değil, lütuf altındasınız.

¹⁵ Öyleyse Yasa altında değil, lütuf altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Kendinizi kime teslim ederseniz, buyrukları yerine getiren köleler gibi sözünü dinlediğiniz kişinin kölesi olduğunuzu bilmiyor musunuz? Ya ölüme sürükleyen günahın, ya da doğruluğa taşıyan sözdinlerliğin kölesisiniz. ¹⁷ Ama Tanrı'ya şükürler olsun ki, bir zamanlar günahın köleleriymen, adandığınız öğretiye yürekten bağlandınız. ¹⁸ Günahattan özgür kılınarak doğruluğun hizmetkârları oldunuz.

¹⁹ Bedeninizin güçsüzlüğünden ötürü insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa,

şimdi de bu üyelerinizi kutsallaşmak için doğruluğa hizmetkârlar olarak sunun. ²⁰ Çünkü günahın köleleriyken, doğruluktan özgürdünüz. ²¹ Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne ürün topladınız? O şeylerin sonu ölümdür. ²² Ama şimdi, günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın hizmetkârları olduğunuza göre, ürününüz kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.

²³ Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın karşılıksız armağanı ise Efendimiz Mesih Yeşua'da sonsuz yaşamdır.

7

¹ Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum, kardeşler Yasa'nın insanın yaşadığı sürece üzerinde egemen olduğunu bilmiyor musunuz? ² Evli kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla ona bağlıdır, ancak kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur. ³ Öyleyse, kadın kocası yaşarken başka bir adamla ilişki kurarsa, zina etmiş olur. Ama kocası ölürse, yasadan özgürdür. Başka bir adama varırsa zina etmiş olmaz.

⁴ Bu nedenle, kardeşlerim, siz de ölümden dirilmiş olan Mesih'e varmak üzere, Mesih'in bedeni aracılığıyla Yasa karşısında öldünüz. Öyle ki Tanrı'nın hizmetinde verimli olalım. ⁵ Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kıskırttığı günahkâr tutkular, ölüme götüren meyveler vermek üzere bedenimizin üyelerinde çalışıyordu.

⁶ Ama şimdi, önceden içinde haps olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Öyle ki, artık yazılı yasanın eski yolunda değil, ruhun yeni yolunda hizmet edelim.

⁷ O zaman ne diyelim? Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ancak, Yasa olmadan günahın ne olduğunu bilemezdim. Çünkü Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, göz dikmenin kötü bir şey olduğunu bilemezdim. ⁸ Ama buyruk aracılığıyla fırsat bulan günah içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Yasa olmadığı sürece günah ölüdür.

⁹ Bir zamanlar Yasa'dan habersiz yaşıyordum, ama buyruk gelince günah dirildi, bense öldüm. ¹⁰ Yaşama götürmesi gereken buyruk bana ölüm getirdi. ¹¹ Çünkü günah, buyruğun verdiği fırsatla beni kandırdı ve buyruk aracılığıyla beni öldürdü. ¹² Bu nedenle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.

¹³ Bu durumda iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günahın, günah olduğu bilinsin diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Böylece buyruk aracılığıyla günahın ne denli günah olduğu açığa çıksın. ¹⁴ Çünkü Yasa'nın ruhsal olduğunu biliyoruz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım. ¹⁵ Çünkü ne yaptığımı bilmiyorum. Çünkü yapmak istediğimi yapmıyor, tersine nefret ettiğim şeyi yapıyorum. ¹⁶ Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş oluyorum.

¹⁷ Bu yüzden bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor. ¹⁸ Çünkü bende, yani benliğimde iyi bir şeyin barınmadığını biliyorum. Çünkü içimde iyiyi yapmak için istek var, ama güç yok. ¹⁹ İstedğim iyi şeyi yapmıyor, tersine istemediğim kötü şeyi yapıyorum.

²⁰ Ama istemediğim şeyi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır.

²¹ O zaman bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyilik yapmak istesem de, kötülük hep önümde duruyor. ²² İç varlığında Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum. ²³ Ama bedenimin üyelerinde farklı bir yasa görüyorum. Aklımın yasasına karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor. ²⁴ Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak? ²⁵ Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! O halde ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına hizmet ediyorum.

8

¹ Bundan böyle Mesih Yeşua'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur; onlar benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşarlar. ² Çünkü Mesih Yeşua'daki yaşam Ruhunun yasası

beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı. ³ Benlikten ötürü zayıf olan Yasa'nın yapamadığını, Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahkâr insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı. ⁴ Öyle ki, Yasa'nın hükmü, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin. ⁵ Benliğe göre yaşayanlar benlikle ilgili, Ruh'a göre yaşayanlarsa Ruh'la ilgili şeyleri düşünürler. ⁶ Çünkü benliğin düşüncesi ölümdür, Ruh'un düşüncesi ise yaşam ve esenliktir. ⁷ Çünkü benliğin düşüncesi Tanrı'ya düşmandır. Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de. ⁸ Benlikte olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler. ⁹ Ama eğer Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, benlikte değil, Ruh'tasınız. Ama bir kimsede Mesih'in Ruhu yoksa, o kişi Mesih'in değildir. ¹⁰ Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günahattan ötürü ölü olmasına karşın, doğru kılınmış olduğunuz için ruhunuz diridir. ¹¹ Yeşua'yı ölümden diriltenin Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih Yeşua'yı ölümden dirilten, içinizde yaşayan Ruhu aracılığıyla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.

¹² Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz. ¹³ Çünkü benliğe göre yaşarsanız, öleceksiniz; ama bedenin işlerini Ruh'la öldürürseniz, yaşayacaksınız. ¹⁴ Tanrı'nın Ruhu tarafından yöneltilenlerin hepsi, Tanrı'nın çocuklarıdır. ¹⁵ Çünkü sizi yeniden korkuya sevkedecek kölelik ruhunu almadınız, evlatlık ruhunu aldınız. Bu ruh aracılığıyla, "Abba! Baba!" diye sesleniyoruz.

¹⁶ Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. ¹⁷ Eğer çocuklarsak, o zaman mirasçılarız. Eğer Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılarımız, Mesih'le ortak mirasçılarız.

¹⁸ Öyle düşünüyorum ki, içinde bulunduğumuz bu zamanın acıları, bize gösterilecek olan yücelikle karşılaştırılmaya değer. ¹⁹ Çünkü yaratılış, Tanrı'nın çocuklarının ortaya çıkmasını büyük bir özlemle bekliyor. ²⁰⁻²¹ Çünkü yaratılış, amaçsızlığa teslim edildi. Bu yaratılışın kendi isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılış, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu taşıyordu. ²² Çünkü tüm yaratılışın şimdiye dek birlikte inleyip acı çektiğini biliyoruz. ²³ Yalnız yaratılış değil, biz de Ruh'un ilk ürünlerine sahip olan bizler de, evlatlığa alınmayı, bedenlerimizin kurtuluşunu özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz. ²⁴ Çünkü umutla kurtulduk, ama görülen umut umut değildir. Kim gördüğü şeyi umut eder ki? ²⁵ Ama görmediğimizi umarsak, onu sabırla bekleriz.

²⁶ Aynı şekilde, Ruh da zayıflıklarımızda bize yardım eder. Çünkü ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz. Ama Ruh'un kendisi sözle anlatılamaz iniltilelerle bizim için aracılık eder. ²⁷ Yüreklere araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesini bilir. Çünkü Ruh, Tanrı iradesi doğrultusunda kutsallar için aracılık eder.

²⁸ Tanrı'yı sevenler ve O'nun amacı uyarınca çağrılmış olanlar uğruna her şeyin birlikte iyilik için çalıştığını biliyoruz. ²⁹ Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun. ³⁰ Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.

³¹ O halde buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir? ³² Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi karşılıksız vermeyecek mi? ³³ Tanrı'nın seçilmişlerini kim suçlayabilir? Onları aklayan Tanrı'dır. ³⁴ Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih Yeşua, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.

³⁵ Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, ıstırap mı, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı? ³⁶ Yazılmış olduğu gibi:

"Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz. Boğazlanacak koyun sayıldık."

³⁷ Ama bizi sevenin aracılığıyla bütün bunlarda galiplerden üstünüz. ³⁸⁻³⁹ Eminim ki, ne ölümün, ne yaşamın, ne meleklerin, ne yönetimlerin, ne şimdiki, ne gelecek şeylerin,

ne güçlerin, ne yüksekliğin, ne derinliğin, ne de yaratılmış başka bir şeyin bizi Efendimiz Mesih Yeşua'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya gücü yetecektir.

9

¹ Mesih'te gerçeği söylüyorum. Yalan söylemiyorum, vicdanım da söylediklerime Kutsal Ruh aracılığıyla tanıklık ediyor. ² Yüreğimde büyük bir keder, dinmeyen bir acı var. ³ Kardeşlerimin, soydaşlarımın yerine ben kendim lanetlenip Mesih'ten koparılmayı dilerdim. ⁴ Evlatlığa kabul edilenler, Tanrı'nın yüceliğini görenler İsraililer değil mi? Antlaşmalar, buyrulan Kutsal Yasa, tapınma düzeni, vaatler onlara verildi. ⁵ Büyük atalar onların atalarıdır, Mesih de bedence onlardandır. O her şeyin üzerinde egemen olan, sonsuza dek övülecek Tanrı'dır! Amin.

⁶ Ama Tanrı'nın sözü boşa çıkmış demek değildir. Çünkü İsrail soyundan gelenlerin tümü İsraili sayılmaz. ⁷ Ne de İbrahim soyundan olanların tümü İbrahim'in çocuklarıdır. Ama, "Soyun İshak'la sürecek" diye yazılmıştır. ⁸ Yani, Tanrı'nın çocukları insani yoldan doğanlar değil, vaat uyarınca doğarak mirasçı sayılanlardır. ⁹ Çünkü vaat şöyleydi: "Belirlenen zamanda geleceğim ve Sara'nın bir oğlu olacak."

¹⁰ Bu kadar da değil, Rebeka bir erkekten, atamız İshak'tan ikizlere hamile kalmıştı. ¹¹ Çocuklar henüz doğmamış, iyi ya da kötü bir şey yapmamışken, Tanrı Rebeka'ya, "Büyüğü küçüğüne hizmet edecek" dedi. ¹² Öyle ki, Tanrı'nın seçim yapmaktaki amacı, yapılan işlere değil, çağrısına dayansın. ¹³ Yazılmış olduğu gibi, "Yakup'u sevdim, Esav'dan ise nefret ettim."

¹⁴ O halde ne diyelim? Tanrı adaletsizlik mi ediyor? Kesinlikle hayır!

¹⁵ Çünkü Tanrı Musa'ya, "Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, acıdığımı acıyacağım" dedi. ¹⁶ Demek ki bu, insanın isteğine ya da çabasına bağlı değil, merhamet gösteren Tanrı'ya bağlıdır. ¹⁷ Çünkü Kutsal Yazı'da firavuna şöyle deniliyor: "Seni gücümü göstermek ve adımı tüm dünyada duyurmak amacıyla yükselttim." ¹⁸ Demek ki, Tanrı dilediğine merhamet eder, dilediğinin yüreğini nasırlaştırır.

¹⁹ O zaman bana, "Tanrı insanda neden hâlâ kusur buluyor? Kim O'nun iradesine karşı koyabilir ki?" diyeceksin. ²⁰ Ama, ey insanoğlu, sen kimsin ki Tanrı'ya karşılık veriyorsun? Kendisine biçim verilen, biçim verene, "Beni neden böyle yaptın" diyebilir mi? ²¹ Yoksa çömlekçinin aynı kilden bir kabı onurlu iş için, öbürünü bayağı iş için yapmaya hakkı yok mu? ²² Ya eğer Tanrı, gazabını göstermek ve gücünü bildirmek isterken, yok edilmek üzere hazırlanan gazap kablarına büyük sabırla katlandıysa, ne diyelim? ²³ Yüceltilmek üzere önceden hazırlayıp merhamet kablarına görkemini zenginliğini göstermek için bunu yaptıysa, ne diyelim? ²⁴ Yalnız Yahudiler'den değil, öteki uluslardan da çağırdığı bizler değil miyiz? ²⁵ Tanrı'nın Hoşea Kitabı'nda söylediği gibi:

"Halkım olmayana halkım,
Sevgili olmayana, sevgilim diyeceğim."

²⁶ "Onlara, 'Siz halkım değilsiniz' denilen yerde, Yaşayan Tanrı'nın çocukları denecek."

²⁷ Yeşaya İsrail için şöyle sesleniyor:

"İsrailoğulları'nın sayısı denizin kumu kadar olsa bile
Ancak bir azınlık kurtulacak.

²⁸ Çünkü Efendi yeryüzündeki yargılama işini tez yapıp sonuçlandırarak."

²⁹ Yeşaya'nın önceden söylediği gibi:

"Orduların Efendisi soyumuzu sürdürecektir geride birkaç kişiyi bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olur, Gomora'ya benzerdik."

³⁰ O halde ne diyelim? Doğruluk peşinde olmayan uluslar doğruluğa kavuştular. Bu doğruluğa iman yoluyla kavuştular. ³¹ Ama doğruluk yasasının peşinden giden İsrail,

doğruluk yasasına erişemedi. ³² Neden? Çünkü imanla değil, iyi işlerle olurmuş gibi doğru olmaya çalıştılar. Tökezleme taşına takılıp tökezlediler. ³³ Yazılmış olduğu gibi:

“İşte, Siyon’da bir tökezleme taşı bir tökezleme kayası koyuyorum. O’na iman eden hiç kimse hayal kırıklığına uğramayacaktır.”

10

¹ Kardeşler, İsrail’in kurtulmasını yürekten arzuluyor ve bunun için Tanrı’ya dua ediyorum. ² Onlar için tanıklık ederim ki, Tanrı için gayretlidirler, ama bu gerçek bilgiye dayanmayan bir gayrettir.

³ Tanrı’nın doğruluğunu anlamadıkları ve kendi doğruluklarını kurmaya çalıştıkları için, Tanrı’nın doğruluğuna tabi olmadılar.

⁴ Oysa Mesih, iman eden herkesin doğru kılınması için Kutsal Yasa’nın tamamlanmasıdır. ⁵ Çünkü Musa, Kutsal Yasa doğruluğu hakkında şöyle yazıyor: “Yasa’nın buyruklarını yerine getiren, onlara göre yaşayacaktır.” ⁶ İmana dayanan doğruluk ise şöyle diyor: “İçinizden, ‘Göğe, yani Mesih’i indirmeye kim çıkacak?’ demeyin.’ ⁷ Ya da, ‘Derinliklere, yani Mesih’i ölümler arasından çıkarmaya, kim inecek?’ demeyin. ⁸ Ama ne deniyor? “Söz sana yakındır; ağzında ve yüreğindedir.” İşte duyurduğumuz iman sözü budur. ⁹ Yeşua’nın Efendi olduğunu ağızla açıkça söyler ve Tanrı’nın O’nu ölümden dirilttiğine yürekten iman edersen kurtulacaksın. ¹⁰ Çünkü kişi yürekten iman ederek doğru sayılır, imanını ağızıyla açıklayarak kurtulur. ¹¹ Kutsal Yazı şöyle der: “O’na iman eden hayal kırıklığına uğratılmayacak.”

¹² Çünkü Yahudi Grek ayrımı yoktur. Aynı Efendi hepsinin Efendisi’dir. O kendisine seslenen herkese karşı eliaçıktır. ¹³ “Efendi’nin adını çağıran herkes kurtulacaktır.” ¹⁴ Ama iman etmedikleri kişiyi nasıl çağıracaklar? Duymadıkları kişiye nasıl iman edecekler? Sözü duyuran olmazsa nasıl duyacaklar? ¹⁵ Sözü yaymaya gönderilmezlerse, sözü nasıl yayacaklar? Yazılmış olduğu gibi:

“İyi haber müjdeleyenlerin,

Esenlik Müjdesi’ni getirenlerin ayakları ne güzeldir!”

¹⁶ Ama yine de hepsi sevindirici haberi dinlemediler. Çünkü Yeşaya, “Efendi, haberimize kim inandı?” diyor. ¹⁷ Demek ki iman, duymakla, duymak da Tanrı’nın sözü aracılığıyla olur. ¹⁸ Ama soruyorum: Haberi duymadılar mı? Kuşkusuz duydular.

“Sesleri tüm yeryüzüne yayıldı,

Sözleri dünyanın dört bucağına ulaştı.”

¹⁹ Ama soruyorum: İsrail bilmiyor muydu? İlk Musa şöyle diyor: “Sizi ulus olmayanla kışkırtacağım.”

Anlayıştan yoksun bir ulusla sizi öfkeli edeceğim.”

²⁰ Yeşaya da korkmadan şöyle diyor:

“Aramayanlar tarafından bulundum. Sormayanlara kendimi açıkladım.”

²¹ Ama İsrail için şöyle diyor: “Söz dinlemeyen, başkaldırıcı bir halka bütün gün ellerimi uzattım.”

11

¹ Öyleyse soruyorum, Tanrı kendi halkına yüz mü çevirdi? Kesinlikle hayır! Çünkü ben de Benyamin oymağından İbrahim’in soyundan bir İsraili’yim. ² Tanrı önceden bildiği öz halkını reddetmedi. Yoksa İsrail’e karşı Tanrı’ya yakaran İlyas hakkında Kutsal Yazı’nın ne dediğini bilmiyor musunuz? ³ “Ya Efendi, peygamberlerini öldürdüler, sunaklarını yıktılar. Yalnız ben kaldım, beni de öldürmeye çalışıyorlar.”

⁴ Tanrı ona nasıl yanıt verdi? “Baal’a diz çökmemiş yedi bin kişiyi kendime ayırdım.”
⁵ Tıpkı buna benzer, şimdi de Tanrı’nın lütfuyla seçilmiş bir azınlık vardır. ⁶ Eğer bu, lütufla olmuşsa, iyi işlerin sonucu olmamıştır. Aksi halde lütuf, artık lütuf olmaktan çıkar!

⁷ Öyleyse sonuç nedir? İsrail aradığını bulamadı, bulanlar seçilmiş olanlardı. Geriye kalanların ise yürekleri katılaştı. ⁸ Yazılmış olduğu gibi: “Tanrı onlara uyuşukluk ruhu verdi; bugüne dek görmeyen gözler, işitmeyen kulaklar verdi.”

⁹ Davut da şöyle der:

“Sofraları onlara tuzak, kapan, tökez ve kendilerine ceza olsun.

¹⁰ Gözleri kararsın, görmesinler. Bellerini hep iki büklüm et.”

¹¹ O zaman soruyorum: Düşmek için mi tökezlediler? Kesinlikle hayır! Ama onların düşüşüyle öteki uluslara kurtuluş geldi. Öyle ki İsraililer onlara imrensin. ¹² Şimdi eğer onların düşüşü dünyaya bolluk, kayıpları uluslara zenginlik getirdiyse, onların bütünlüğü çok daha büyük bir zenginlik getirecektir! ¹³ Şimdi siz uluslara söylüyorum: Madem ki, ben uluslara elçi olarak gönderildim, hizmetimi yüce sayıyorum. ¹⁴ Belki bir şekilde soydaşlarımı imrendirip onlardan bazılarını kurtarabilirim.

¹⁵ Çünkü onların reddedilmesi dünyanın Tanrı’yla barışmasına yol açmışsa, kabul edilmeleri ölümden yaşama geçiş değil de nedir? ¹⁶ Hamurun ilk kısmı kutsalsa, tümü kutsaldır; kök kutsalsa dallar da kutsaldır. ¹⁷⁻¹⁸ Fakat dallardan bazıları kesildiyse ve sen yabani bir zeytin olarak onların arasına aşılansın zeytin ağacının semiz köküne ortak oldunsa, dallara karşı övünme. Eğer övünüyorsan, unutma ki, kökü taşıyan sen değilsin, kök seni taşıyor. ¹⁹ O zaman, “Ben aşılansın diye dallar kesildi” diyeceksin. ²⁰ Doğru, onlar imansızlıkları yüzünden kesildiler ve sen imanla yerinde duruyorsun. Böbürlenme, kork! ²¹ Çünkü Tanrı doğal dalları esirgemediyse, seni de esirgemeyecektir.

²² O halde Tanrı’nın iyiliğini de sertliğini de gör. O düşenlere karşı serttir, ama iyiliğine bağlı kalırsan sana karşı iyidir. Yoksa sen de kesilip atılırsın. ²³ Eğer imansızlık edip direnmezlerse, onlar da aşılacaklardır. Çünkü Tanrı’nın gücü onları yeniden aşılarmaya yeter.

²⁴ Sen yabani zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak iyi cins zeytin ağacına aşılındın, asıl dalların kendi ağacına aşılacakları çok daha kesindir!

²⁵ Kardeşler, kibire kapılmayasınız diye şu sır hakkında bilgisiz kalmanızı istemiyorum: Öteki uluslardan kurtulacakların sayısı tamamlanana dek İsraililer’den bir kısmının yüreği katı kalacak. ²⁶ Sonunda bütün İsrail kurtulacaktır. Yazılmış olduğu gibi:

“Kurtarıcı Siyon’dan çıkacak,

Yakup’un soyundan tanrısızlığı uzaklaştıracak.

²⁷ Onların günahlarını kaldıracığım zaman Onlarla yapacağım antlaşma budur.”

²⁸ Müjde’ye gelince onlar sizin uğrunuzda düşman oldular. Ama seçime gelince ataları uğruna onlar hala sevilmektedirler. ²⁹ Çünkü Tanrı’nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. ³⁰ Size gelince, geçmişte Tanrı’nın sözünü dinlemeyen sizler şimdi onların söz dinlemezliğiyle merhamete kavuştunuz. ³¹ Tıpkı bunun gibi, size gösterilen merhametle onlar da merhamete kavuştular diye şimdi söz dinlemez oldular. ³² Çünkü Tanrı, merhametini herkese göstermek için herkesi başkaldırıya tutsak etti.

³³ Tanrı’nın zenginliği, bilgeliği ve bilgisi ne derindir! O’nun yargularını ve izini sürdüğü yollarına kimse akıl erdiremez!

³⁴ “Efendi’nin düşüncesini kim bilebildi? Ya da O’nun öğütçüsü olabildi?”

³⁵ “Kim O’na bir şey verdi ki,

Verene geri ödesin?”

³⁶ Her şeyin kaynağı O’dur. Her şey O’nun aracılığıyla ve O’nun için var oldu. O’na sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

12

¹ Bu nedenle, kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına, bedenlerinizi Tanrı tarafından kabul edilebilir, diri, kutsal bir kurban olarak sunmaya çağırıyorum. Bu sizin ruhsal hizmetinizdir. ² Bu dünyaya uymayın, tersine Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizi yenileyerek değişin.

³ Bana verilen lütufla hepinize söylüyorum: Kimse kendisini gereğinden daha yüksek görmesin. Bunun yerine, herkes Tanrı'nın kendisine verdiği iman ölçüsüne göre düşüncelerinde sağduyulu olsun. ⁴⁻⁵ Bir bedende ayrı ayrı işleve sahip birçok üyenin olduğu gibi, çok sayıda olan bizler de Mesih'te bir bedeniz ve birbirimizin üyeleriyiz. ⁶ Bize verilen lütufla göre, çeşitli ruhsal armağanlara sahibiz. Armağanımız peygamberlikse, imanımız oranında peygamberlik edelim. ⁷ Ya da hizmetse, kendimizi hizmete verelim. Öğretmekse öğretelim. ⁸ Öğüt veren öğütte bulunsun. Bağışta bulunan bunu cömertçe yapsın. Yöneten gayretle yönetsin. Merhamet eden bunu sevinçle yapsın.

⁹ Sevginiz iki yüzlü olmasın. Kötülükten tiksinin, iyiliğe sarılın.

¹⁰ Kardeşlik sevgisi içinde, birbirinize şefkatle bağlanın. Birbirinize saygı göstermekte yarışın. ¹¹ Gayretiniz zayıflamasın. Ruhta ateşli olun. Efendi'ye hizmet edin. ¹² Umudunuzla sevinin. Sıkıntıya katlanın. Dualarınızı kararlılıkla sürdürün. ¹³ İhtiyaç içinde olan kutsallara yardım edin. Konuksever olun. ¹⁴ Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. ¹⁵ Sevinenlerle birlikte siz de sevinin. Ağlayanlarla ağlayın. ¹⁶ Birbirinize karşı aynı düşüncede olun. Böbürlenmeyin, alçakgönüllülerle birlikte olun. Bilgiçlik taslamayın. ¹⁷ Hiç kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Herkesin gözünde iyi olanı yapmaya gayret edin. ¹⁸ Mümkünse, elinizden geldiğince, tüm insanlarla barış içinde olun. ¹⁹ Sevgili kardeşler, oç almayın; bunu

Tanrı'nın gazabına bırakın. Çünkü şöyle yazılmıştır: “‘Oç benimdir, ben karşılık vereceğim’ diyor Efendi.” ²⁰ Bu nedenle

“Düşmanın açsa onu doyur, Susamışsa su ver.

Böyle yaparak onun başına kızgın ateş korlarını yığmış olursun.”

²¹ Kötülüğe yenilme, kötülüğü iyilikle yen.

13

¹ Herkes, başta bulunan yetkililere bağlı olsun. Çünkü Tanrı'dan olmayan yönetim yoktur. Var olanlar Tanrı tarafından atanmıştır. ² Bu nedenle, yönetime direnen, Tanrı'nın düzenine karşı direnmiş olur. Direnenler de yargılanır. ³ Yetkililer iyilik edenleri değil, kötülük edenleri korkutur. Yönetimden korkmak istemiyorsan, iyi olanı yap, böylece yönetimin övgüsünü kazanırsın. ⁴ Çünkü yönetim senin yararına Tanrı hizmetkârıdır. Ama kötü olanı yaparsan, kork! Çünkü yönetim kılıcı boş yere taşımıyor. Yönetim, kötülük yapana karşı oç ve gazap aracı olarak Tanrı hizmetkârıdır. ⁵ Bu nedenle, yalnızca gazaptan dolayı değil, aynı zamanda vicdan nedeniyle de yönetime tabi olmalısınız. ⁶ Vergi ödemenizin nedeni de budur. Çünkü onlar Tanrı'nın bu amacı doğrultusunda sürekli çalışan hizmetkârlarıdır.

⁷ Bu nedenle herkese hakkını verin: Vergi toplayana vergi, gümrük alana gümrük, saygı gösterilmesi gerekene saygı, onur hakkı olana onur verin.

⁸ Birbirinizi sevmekten başka kimseye bir şey borçlu olmayın. Çünkü komşusunu seven Yasa'yı yerine getirmiş olur. ⁹ Çünkü, “Zina etmeyeceksin”, “Adam öldürmeyeceksin”, “Çalmayacaksın”, “Göz dikmeyeceksin” ve bundan başka tüm diğer buyruklar, şu sözde özetlenir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁰ Sevgi komşuya zarar vermez. Bu nedenle sevgi, Kutsal Yasa'nın yerine getirilmesidir.

¹¹ Bunu, uykudan uyanma zamanınızın geldiğini bilerek, zamanın farkında olarak yapın. Çünkü kurtuluşunuz şimdi size, o ilk iman ettiğiniz günden daha yakındır. ¹² Gece

ilerledi, gündüz yaklaştı. O halde karanlığın işlerini üzerimizden atalım ve ışığın silahlarını kuşanalım. ¹³ Gündüze yaraşır biçimde saygıdeğer bir yaşam sürdürelim. Kendimizi çılgınca eğlenceye ve sarhoşluğa, ahlaksızlığa, sefahate, çekişmeye ve kıskançlığa kaptırmayalım. ¹⁴ Tam tersine, Efendi Yeşua Mesih'i kuşanın ve benliğin tutkularına uymayın.

14

¹ İmanı zayıf olan kişiyi kabul edin, ama tartışmalı konulara girmeyin.

² Bir kişi her türlü yiyeceği yiyebileceğine inanır, öte yandan imanı zayıf olansa yalnızca sebze yer. ³ Yiyen yemeyeni hor görmesin. Yemeyen, yiyeni yargılamasın. Çünkü Tanrı onu kabul etmiştir. ⁴ Sen kimsin ki, başkasının hizmetkârını yargılıyorsun? Onun başarılı olup olmadığına karar veren kendi efendisidir. Evet, efendisi onu başarılı kılacaktır, çünkü Tanrı'nın onu başarılı kılmaya gücü vardır.

⁵ Biri bir günü öteki günden üstün sayar, diğeri her günü bir sayar. Bırakın herkesin kendi görüşüne tam güveni olsun. ⁶ Belirli bir günü sayan, bunu Efendi için sayar; saymayan Efendi için saymaz. Yiyen, Tanrı'ya şükrederek Efendi için yer; yemeyen Efendi için yemez ve Tanrı'ya şükreder. ⁷ Çünkü hiçbirimiz ne kendimiz için yaşarız, ne de kendimiz için ölürüz. ⁸ Yaşarsak, Efendi için yaşarız. Ya da ölürsek, Efendi için ölürüz. Öyleyse, yaşasak da ölsek de Efendi'ye aitiz. ⁹ Bunun için Mesih hem ölümlerin hem de dirilerin Efendisi olmak üzere ölüp dirildi.

¹⁰ Öyleyse sen, neden kardeşini yargılıyorsun? Ya da sen, neden kardeşini hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Mesih'in yargı kürsüsü önünde duracağız. ¹¹ Yazılmış olduğu gibi:

“Varlığımın hakkı için, ‘Her diz önümde çökecek.

Her dil Tanrı olduğumu açıkça söyleyecek’ diyor Efendi.”

¹² O zaman her birimiz kendi adına Tanrı'ya hesap vereceğiz.

¹³ Bu nedenle, artık birbirimizi yargılamayalım. Bunun yerine, kimse kardeşinin önüne sürçmesine ya da tökezlemesine neden olacak bir engel koymasın. ¹⁴ Efendi Yeşua'da kesinlikle biliyorum ki, hiçbir şey kendiliğinden kirli değildir. Ama bir şeyin kirli olduğuna inanan için o şey kirlidir. ¹⁵ Yine de kardeşin yediğin bir şey yüzünden incinmişse, artık sevgide yürümüyorsun demektir. Mesih'in uğruna öldüğü kardeşini yediklerinle mahvetme. ¹⁶ Öyleyse size göre iyi olanın karalanmasına izin vermeyin. ¹⁷ Çünkü Tanrı'nın Krallığı yiyecek içecek çekişmesi değil, doğruluk, esenlik ve Kutsal Ruh'ta sevinçtir. ¹⁸ Bu yolda Mesih'e hizmet eden kişi, Tanrı'yı hoşnut eder, insanların da beğenisini kazanır.

¹⁹ Öyleyse, esenlik getiren ve birbirimizin gelişmesini sağlayan işlerin ardınca gideyim. ²⁰ Yiyecek uğruna Tanrı'nın işini baltalama! Her şey gerçekten temizdir, ancak yedikleriyle başkasını tökezleten kişi kötülük etmiş olur. ²¹ Et yememek, şarap içmemek, kardeşinin tökezlemesine veya zayıf düşmesine neden olacak herhangi bir şey yapmamak iyidir.

²² Bu konulardaki inancını Tanrı önünde kendine sakla. Onayladığı şeyden ötürü kendini yargılamayan kişiye ne mutlu. ²³ Ama yediğinden kuşku duymasına karşın yiyen kişi yargılanır; çünkü imana dayanmamıştır. İmana dayanmayan her şey günahtır.

²⁴ Tanrı, duyurduğum Müjde ve Yeşua Mesih'le ilgili sözü uyarınca, uzun çağlar boyunca saklı tutulan sırrı açıklayan vahyi uyarınca sizi ruhça pekiştirecek güçtedir. ²⁵ O sır şimdi açıklandı: Ebedi Tanrı'nın buyruğuna göre peygamberlerin yazıları aracılığıyla tüm ulusların iman buyruğuna uymaları için bildirildi. ²⁶ Bilge olan tek Tanrı'ya Yeşua Mesih aracılığıyla sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

15

¹ Güçlü olan bizler, güçsüzlerin zayıflıklarını yüklenmek zorundayız. Amacımız kendimizi hoşnut etmek değildir. ² Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek ve komşusunun iyiliği için onu hoşnut etsin. ³ Çünkü Mesih bile kendini hoşnut etmeyi düşünmedi. Ancak, yazılmış olduğu gibi: “Sana edilen hakaretlere ben uğradım.” ⁴ Önceden yazılan her şey, bizi eğitmek için yazıldı. Öyle ki, sabırla ve Kutsal Yazılar’ın verdiği cesaretle umudumuz olsun. ⁵ Sabır ve cesaret kaynağı olan Tanrı, Mesih Yeşua’ya göre birbirinizle aynı düşüncede olmanızı sağlasın. ⁶ Öyle ki, birlik içinde hep bir ağızdan Efendimiz Yeşua Mesih’in Tanrısı’nı ve Babası’nı yüceltesiniz.

⁷ Bu nedenle, Mesih’in sizi kabul ettiği gibi, Tanrı’nın yüceliği için birbirinizi kabul edin. ⁸⁻⁹ Mesih’in, Tanrı’nın güvenilir olduğunu göstermek için Yahudiler’in hizmetkârı olduğunu söylüyorum. Öyle ki atalarımıza verilen vaatler doğrulansın ve öteki uluslar merhameti için Tanrı’yı yüceltsin. Yazılmış olduğu gibi:

“Bu nedenle, uluslar arasında sana övgüler sunacağım, Adına ilahiler söyleyeceğim.”

¹⁰ Yine şöyle diyor,

“Ey uluslar, O’nun halkıyla birlikte sevinin.”

¹¹ Yine,

“Ey bütün uluslar, Efendi’yi övün! Bütün halklar O’nu övsün.”

¹² Yine Yeşaya şöyle diyor: “Yiğay’ın Kökü ortaya çıkacak,

Uluslara hükmetmek üzere yükselecek; Uluslar O’na umut bağlayacak.”

¹³ Umud kaynağı olan Tanrı, Kutsal Ruh’un gücüyle umutla dolup taşmanız için imanda sizi tam bir sevinç ve esenlikle doldursun.

¹⁴ Kardeşlerim, iyilikle dolu, her tür bilgiyle donanmış olduğunuzdan ben eminim. Bununla birlikte birbirinize öğüt verebilecek durumdasınız. ¹⁵ Ama Tanrı’nın bana verdiği lütufla, bazı durumları yeniden hatırlatmak için size yazma cesaretini gösterdim. ¹⁶ Bu lütufla uluslar yararına Mesih Yeşua’nın hizmetkârı oldum. Görevim Tanrı’nın Müjdesi’ni bir kâhin olarak duyurmaktır. Öyle ki uluslar, Kutsal Ruh tarafından kutsal kılınarak Tanrı’yı hoşnut eden bir sunu olsun. ¹⁷ Bu nedenle, Tanrı’yla ilgili konularda Mesih Yeşua’da övünüyorum.

¹⁸ Çünkü, ulusların söz dinlemesi için Mesih’in benim aracılığım ile yaptıkları dışında başka hiçbir şeyden söz etmeye cesaret edemem.

¹⁹ Belirtiler ve harikalar yaratan güçle, Kutsal Ruh’un gücüyle Yeruşalem’den başlayıp İllirikum bölgesine kadar, Mesih’in Müjdesi’ni eksiksiz duyurdum. ²⁰ Amacım bir başkasının attığı temel üzerine inşa etmemektir. Bu nedenle, Müjde’yi Mesih’in adının henüz duyulmadığı yerlerde duyurdum. ²¹ Yazılmış olduğu gibi:

“Ondan habersiz olanlar görecekler. Duymamış olanlar anlayacaklar.”

²² Bu yüzden, size gelmem kaç kez engellendi. ²³⁻²⁴ Ama bu bölgelerde artık yapacağım bir şey kalmadığından, bunca yıldır da size gelmeyi arzuladığımdan, İspanya’ya giderken size uğrarım. Yolculuk sırasında sizi görüp bir süre hasret giderdikten sonra beni oraya uğurlayacağınızı umuyorum. ²⁵ Ama şimdi diyorum ki, kutsallara hizmet etmek için Yeruşalem’e gidiyorum. ²⁶ Çünkü Makedonya ve Ahaya’dakiler, Yeruşalem’deki kutsallar arasındaki yoksullar için yardım toplamayı uygun gördüler. ²⁷ Evet, uygun gördüler. Çünkü onlara karşı borçludurlar. Madem uluslar İsraililer’in ruhsal bereketlerine ortak oldular, uluslar da maddesel bereketlerle onlara hizmet etmeye borçludurlar. ²⁸ Bu işi tamamlayıp sağlanan yardımı onlara ulaştırdıktan sonra size uğrayacağım, sonra da İspanya’ya gideceğim. ²⁹ Size geldiğimde Mesih’in Müjdesi’nin bereketinin doluluğuyla geleceğimi biliyorum.

³⁰ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih ve Ruh’un sevgisi adına size yalvarıyorum; benim için Tanrı’ya dua ederek uğraşıma katılın. ³¹ Öyle ki, Yahudiye’deki imansızlardan

kurtulayım ve Yerusaleml'deki hizmetim kutsallar tarafından kabul görsün. ³² Böylece, Tanrı'nın isteğiyle sevinçle yanınıza geleyim ve sizlerle birlikte huzur bulayım. ³³ Esenlik kaynağı olan Tanrı hepimizle birlikte olsun! Amin.

16

¹ Kenhere'de bulunan kilisenin görevlisi kız kardeşimiz Fibi'yi size öneririm. ² Onu kutsallara yaraşır bir tutumla, Efendi'nin adına kabul edin. Herhangi bir konuda ihtiyacı olursa kendisine yardım edin. Çünkü o, ben dahil birçoklarına yardımcı olmuştur.

³ Mesih Yeşua'da emektaşlarım olan Priska ve Akvila'ya selamlarımı iletin. ⁴ Onlar benim uğruma hayatlarını tehlikeye attılar. Yalnız ben değil, öteki ulusların tüm kiliseleri de onlara şükran borçludur.

⁵ Onların evinde bulunan topluluğa da selamlarımı iletin. Asya İli'nde Mesih'e ilk iman eden sevgili kardeşim Epenetus'a selam söyleyin. ⁶ Bizim için çok emek vermiş olan Meryem'e selam söyleyin. ⁷ Elçiler arasında tanınmış ve benden önce Mesih'e inanmış olan soydaşlarım ve hapisane arkadaşlarım Andronikus'la Yunya'ya selam edin.

⁸ Efendi'deki sevgili kardeşim, Ampliatus'a selam söyleyin. ⁹ Mesih'te emektaşımız olan Urbanus'a ve sevgili kardeşim Stakis'e selam söyleyin. ¹⁰ Mesih'in yolunda beğeni kazanmış olan Apellis'e selam söyleyin. Aristobulus'un ev halkından olanlara selam söyleyin. ¹¹ Soydaşım Herodion'a selam söyleyin. Narkis'in ev halkından Efendi'de olanlara selam söyleyin. ¹² Efendi'ye hizmet eden Trifena'yla Trifosa'ya selam söyleyin. Efendi için çok emek vermiş olan sevgili Persis'e selam söyleyin. ¹³ Efendi'de seçilmiş olan Rufus'a, bana da annelik etmiş olan annesine selam söyleyin. ¹⁴ Asinkritus, Flegon, Hermes, Patrovas, Hermas ve yanlarında bulunan kardeşlere selam söyleyin.

¹⁵ Filologus'la Yulya'ya, Nereus'la kız kardeşini, Olimpas'ı ve onlarla birlikte olan tüm kutsallara selam söyleyin. ¹⁶ Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın. Mesih'in tüm kiliseleri size selam ederler.

¹⁷ Kardeşlerim, size yalvarıyorum, aldığınız öğretiye karşı çıkarak bölünmelere ve tökezlemelere neden olan kişilere dikkat edin, onlardan sakının. ¹⁸ Böyle olanlar Efendimiz Yeşua Mesih'e değil, kendi karınlarına hizmet ediyorlar. Tatlı ve pohpohlayıcı sözlerle saf kişilerin yüreklerini kandırıyorlar. ¹⁹ Söz dinlerliğiniz herkes tarafından biliniyor. Bu yüzden sizin adınıza seviniyorum. Ama iyilik konusunda bilge, kötülük konusunda masum olmanızı dilerim. ²⁰ Esenlik kaynağı olan Tanrı yakında Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir.

Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle birlikte olsun.

²¹ Emektaşım Timoteos, soydaşlarım Lukius, Yason ve Sosipater size selam ederler. ²² Mektubu yazan ben Tertius, Efendi'de sizi selamlıyorum. ²³ Beni ve tüm topluluğu evinde konuk eden Gayus sizleri selamlıyor. Kent saymanı Erastus ve Kuartus kardeş size selam eder. ²⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin.

1. KORİNTLİLER

1-3 Tanrı'nın isteği uyarınca Yeşua Mesih'in elçisi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan ve kardeşimiz Sostenis'ten Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! Mesih Yeşua'da kutsal kılınmış, kutsal olmaya çağırılmış olan sizlere ve hepimizin Efendisi Yeşua Mesih'in adını her yerde ananların tümüne Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun.

⁴ Tanrı'nın Mesih Yeşua'da size verdiği lütfundan ötürü sizin için her zaman Tanrım'a şükrediyorum. ⁵⁻⁶ Mesih'in tanıklığı sizde doğrulandığı gibi Mesih'te her bakımdan, her tür sözde ve her tür bilgide zenginleştiniz. ⁷ Böylelikle, Efendimiz Yeşua Mesih'in görünmesini beklerken hiçbir ruhsal armağandan yoksun kalmış değilsiniz. ⁸ Efendimiz Yeşua Mesih kendi gününde kusursuz olmanız için sizi sonuna dek pekiştirecektir. ⁹ Sizleri Oğlu Efendimiz Yeşua Mesih'le paydaşlığa çağırın Tanrı güvenilirdir.

¹⁰ Kardeşlerim, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size rica ediyorum: Hepiniz aynı şeyi söyleyin ve aranızda bölünmeler olmasın. Tam tersine aynı düşünceyi ve yargıyı taşıyarak birliğiniz yetkinleşsin.

¹¹ Kardeşlerim, Kloi'nin evinden olanlar, aranızda çekişmeler olduğunu bana bildirdiler. ¹² Şunu demek istiyorum: Her biriniz, "Ben Pavlus'u takip ediyorum", "Ben Apollos'u takip ediyorum", "Ben Kefas'ı takip ediyorum" ya da "Mesih'i takip ediyorum" diyor-muş. ¹³ Mesih bölündü mü? Sizin için Pavlus mu çarmıha gerildi? Yoksa Pavlus'un adıyla mı vaftiz edildiniz? ¹⁴ Krispus ve Gayus dışında hiçbirinizi vaftiz etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁵ Öyle ki, kimse benim adımla vaftiz edildiğini söylemesin. ¹⁶ Evet Stefanos'un ev halkını da vaftiz ettim; onların dışında kimseyi vaftiz ettiğimi sanmıyorum. ¹⁷ Çünkü Mesih beni vaftiz etmeye değil, Müjde'yi duyurmaya gönderdi. Bunu, Mesih'in çarmıhtaki ölümü boşa gitmesin diye bilgece sözlere dayanmadan yaptım. ¹⁸ Çünkü çarmıhla ilgili bildiri mahvolanlar için saçmalık, biz kurtulanlar içinse Tanrı'nın gücüdür. ¹⁹ Çünkü şöyle yazılmıştır:

"Bilgelerin bilgeliğini yok edeceğim.

Sezgi sahiplerinin sezgisini boşa çıkaracağım."

²⁰ Bilge kişi nerede? Din bilgini nerede? Bu çağın yetenekli tartışmacısı nerede? Tanrı bu dünyanın bilgeliğinin akılsızlık olduğunu göstermedi mi? ²¹ O halde dünya Tanrı'nın bilgeliğine göre Tanrı'yı kendi bilgeliğiyle tanımadı, Tanrı iman edenleri akılsızlık sayılan bildiriyle kurtarmaktan hoşnut oldu. ²² Yahudiler belirtiler isterler, Grekler bilgelik ararlar. ²³ Ama biz çarmıha gerilmiş Mesih'i duyuruyoruz. Mesih Yahudiler için köstek, Grekler için akılsızlıktır. ²⁴ Ama Yahudi olsun, Grek olsun, çağırılmış olanlar için Mesih Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir. ²⁵ Çünkü Tanrı'nın akılsızlığı insandan daha bilge, Tanrı'nın zayıflığı insandan daha güçlüdür.

²⁶ Kardeşler, aldığınız çağrıya bir bakın. Birçoğunuz insan ölçülerine göre bilge, güçlü ya da soylu kişiler değildiniz. ²⁷ Ama Tanrı, bilgeleri utandırmak için dünyanın akılsız saydıklarını seçti. Tanrı, güçlülere utandırmak için de dünyanın zayıf saydıklarını seçti. ²⁸ Tanrı, dünyanın önemli saydıklarını hiçe indirmek için dünyanın önemsiz, soysuz ve değersiz saydıklarını seçti. ²⁹ Öyle ki, Tanrı önünde hiç kimse övünemesin. ³⁰ Tanrı sayesinde Mesih Yeşua'dasınız. O bizim için Tanrı'dan gelen bilgelik, doğruluk, kutsallık ve kurtuluş oldu. ³¹ Tıpkı şöyle yazıldığı gibi, "Övünen, Efendi'yle övünsün."

2

¹ Kardeşlerim, Tanrı'nın tanıklığını bildirmek için size geldiğimde, söz ustalığıyla ya da bilgelikle gelmedim. ² Çünkü aranızdayken, Yeşua Mesih'ten ve O'nun çarmıha gerilişinden

başka hiçbir şey bilmemeye karar vermişim. ³ Sizlerle birlikteyken, zayıftım, korkuyordum ve tir tir titriyordum. ⁴ Sözüm ve duyurduğum bildiri, insan bilgeliğinin ikna edici sözlerine değil, Ruh'un kanıtlayıcı gücüne dayalıydı. ⁵ Öyle ki, imanınız insan bilgeliğine değil, Tanrı'nın gücüne dayansın.

⁶ Bununla birlikte, ruhsal yetkinliğe erişmiş olanlar arasında bilgelikle konuşuyoruz. Ancak bu bilgelik, ne bu dünyanın ne de bu dünyanın geçici önderlerinin bilgeliğidir. ⁷⁻⁸ Ama biz saklı olan

Tanrı bilgeliğinden gizemli biçimde söz ediyoruz. Tanrı'nın bizim yüceliğimiz için dünyalardan önce belirlediği bu bilgeliği bu dünyanın önderlerinden hiçbiri bilmedi. Çünkü bilselerdi yüce Efendi'yi çarmıha germezlerdi. ⁹ Ama yazılmış olduğu gibi,

“Tanrı'nın kendisini sevenler için hazırladıklarını ne bir göz gördü ne bir kulak işitti ne de herhangi bir insan yüreği kavradı.”

¹⁰ Ama Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı. Çünkü Ruh her şeyi araştırır. Evet, Tanrı'ya ilişkin derinlikleri bile araştırır. ¹¹ Çünkü insanın içindekileri, insanın ruhundan başka kim bilebilir? Tıpkı bunun gibi, Tanrı'ya ilişkin şeyleri de Tanrı'nın Ruhundan başka kimse bilemez. ¹² Ama biz bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı'dan gelen Ruh'u aldık. Öyle ki, Tanrı'nın lütfettiklerini bilebilelim. ¹³ Üstelik bunları insan bilgeliğinin öğrettiği sözlerle değil, Kutsal Ruh'un öğrettiği sözlerle konuşuruz. Ruhsal şeyler ruhsal şeylerle kıyaslanır. ¹⁴ Doğal insan, Tanrı'nın Ruhuna ait şeyleri kabul etmez. Çünkü bunlar ona akılsızlık gibi gelir, ruhça değerlendirildikleri için bunları kavrayamaz. ¹⁵ Ama ruhsal olan her konuda yargı yürütebilir, ama kendisi kimse tarafından yargılanamaz. ¹⁶ “Efendi'nin düşüncesini kim bilebilir ki, O'na öğretsin?” Ama bizde Mesih'in düşüncesi var.

3

¹ Kardeşler, sizinle ruhsal insanlarla konuşur gibi konuşamadım. Benliğin etkisinde, Mesih'te henüz bebek olanlarla konuşur gibi konuştum. ² Henüz hazır olmadığınız için sizi etle değil, sütle besledim. Doğrusu şimdi bile hazır değilsiniz. ³ Çünkü hâlâ benliğin etkisinde yaşıyorsunuz. Aranızda kıskançlık, çekişme ve bölünmeler olması, benliğin etkisinde yaşadığınızı, diğer insanların yollarından yürüdüğünüzü göstermiyor mu? ⁴ Çünkü biri, “Ben Pavlus'a bağlıyım”, diğeri “Apollos'a bağlıyım” diyorsa, benlikte değil misiniz? ⁵ Apollos da kim Pavlus da kim? Onlar iman etmenize aracılık etmiş olan Efendi'nin görevlendirdiği hizmetkârlardır. ⁶ Ben ektim, Apollos suladı. Ama Tanrı büyüttü. ⁷ O halde önemli olan eken ya da sulayan değil, ekileni büyüten Tanrı'dır. ⁸ Eken de sulayan da aynıdır. Her biri kendi emeğine göre ödülünü alacaktır. ⁹ Çünkü biz Tanrı'nın emektaşlarıyız. Siz Tanrı'nın tarlası, Tanrı'nın binasıyınız.

¹⁰ Tanrı'nın bana verilen lütfuna göre, bilge bir yapı ustası olarak temel attım ve bir başkası onun üzerine bina ediyor. Herkes nasıl inşa ettiğine dikkat etsin. ¹¹ Çünkü hiç kimse atılan temelden, yani Yeşua Mesih'ten başka bir temel atamaz. ¹² Ama kimi bu temel üzerine altın, gümüş, değerli taşlarla, kimi de tahta, saman ya da anızla inşa edecek. ¹³ Herkesin işi açığa çıkacak. O gün ilan edilecek. Çünkü herkesin işinin nasıl olduğunu ateşin kendisi sınavacak, onu ateş açığa vuracak. ¹⁴ Birinin inşa ettiği iş ayakta kalırsa, ödülünü alacaktır. ¹⁵ İş yanarsa, zarar edecektir. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır.

¹⁶ Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu ve Tanrı'nın Ruhunun içinizde yaşadığını bilmiyor musunuz? ¹⁷ Kim Tanrı'nın tapınağını yok ederse, Tanrı da onu yok edecektir. Çünkü Tanrı'nın tapınağı kutsaldır, bu tapınak sizsiniz.

¹⁸ Hiç kimse kendini aldatmasın. Sizden biri bu dünyaya göre kendini bilge sanıyorsa, bilge olmak için akılsız olsun! ¹⁹ Çünkü bu dünyanın bilgeliği Tanrı'nın gözünde akılsızlıktır. Çünkü şöyle yazılmıştır: “O bilgeleri kendi kurnazlıklarında yakaladı.” ²⁰ Ve

yine, “Efendi, bilgelerin düşüncelerinin boş olduğunu bilir.”²¹ Bu nedenle kimse insanlarla övünmesin.²² Çünkü ister Pavlus, ister Apollos, ister Kefas, ister dünya, ister yaşam, ister ölüm, ister şimdiki, ister gelecek şeyler olsun, tümü sizindir.²³ Siz Mesih’insiniz, Mesih de Tanrı’nındır.

4

¹ Böylelikle insanlar bizi Mesih’in hizmetkârları ve Tanrı sırlarının kâhyaları olarak görsünler.² Burada kâhyada bulunması gereken temel nitelik güvenilir olmasıdır.³ Sizin tarafınızdan ya da insan yargısıyla yargılanmam benim için çok da önemli değil. Ben de kendimi yargılamıyorum.⁴ Çünkü kendimde bir yanlış görmüyorum. Yine de bu beni aklamaz. Beni yargılayan Efendi’dir.⁵ Bu nedenle, Efendi’nin gelişine dek bekleyin, vaktinden önce hiçbir konuda yargıda bulunmayın. O, karanlığın gizlediklerini aydınlığa çıkaracak ve yüreklerdeki amaçları açığa vuracaktır. O zaman her insan Tanrı’dan kendisine düşen övgü payını alacaktır.

⁶ Kardeşler, size örnek olsun diye bu şeyleri kendime ve Apollos’a uyguladım. Öyle ki, bize bakarak, “Yazılmış olandan öteye geçip” hiçbiriniz bir diğerine karşı övünmesin.⁷ Seni farklı kılan kim? Tanrı’dan almadığın neyin var ki? Eğer aldıysan, neden almamış gibi övünüyorsun?⁸ Zaten dopdulusunuz ve zengin olmuşsunuz. Yokluğumuzda kral olmuşsunuz! Evet, keşke krallar olsaydınız da, biz de sizinle birlikte hüküm sürseydik.⁹ Bana öyle geliyor ki, Tanrı biz elçileri en sondan gelen ölüm mahkûmları gibi sergiledi. Çünkü bizler tüm dünyanın, hem meleklerle hem de insanlara, seyirlik oyunu olduk.¹⁰ Biz Mesih uğruna akılsızız, ama siz Mesih’te bilgesiniz! Biz zayıfız, sizlerse güçlüsünüz. Siz saygın kişilersiniz, biz değersiziz.¹¹ Şu ana dek aç, susuz, çıplamız, dövülüyoruz. Başımızı sokacak bir yerimiz yok.¹² Kendi ellerimizle didinip çalışıyoruz. Bizi lanetleyenleri kutsuyoruz. Zulmedenlere katlanıyoruz.¹³ Kötüleyenlere tatlılıkla yanıt veriyoruz. Bu zamana dek dünyanın süprütüsü, herkes tarafından silinip atılan kir olduk.

¹⁴ Bunları sizi utandırmak için değil, sevgili çocuklarım olarak sizi uyarmak için yazıyorum.¹⁵ Mesih’te on bin öğretmeniniz olsa da çok sayıda babanız yoktur. Çünkü Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua’da babanız oldum.¹⁶ Bu nedenle size yalvarıyorum, beni örnek alın.¹⁷ Bunun için Efendi’de güvenilir olan sevgili oğlum Timoteos’u size gönderdim. Her kilisede, her yerde Mesih’te öğrettiğim yolları o size hatırlatacak.¹⁸ Bazılarınız güya yanınıza gelmeyecekmişim diye böbürlenmişler.¹⁹ Ama Efendi dilerse yakında yanınıza geleceğim. O zaman bu böbürlenenenlerin laflarının değil, güçlerinin ne olduğunu göreceğim.²⁰ Çünkü Tanrı’nın Krallığı sözde değil, güçtedir.²¹ Ne istiyorsunuz? Size değnekle mi geleyim, yoksa sevgi ve yumuşak bir ruhla mı?

5

¹ Aranızda cinsel ahlaksızlık olduğu söyleniyor. Hem de putperestler arasında bile görülmeyen cinsten bir cinsel ahlaksızlık! Biri babasının karısını almış.² Yas tutup bunu yapanı aranızdan kovmak yerine siz hâlâ böbürleniyorsunuz.³ Bedence aranızda olmasam da ruhça aranızdayım. Bunu yapanı aranızdaymışım gibi çoktan yargılamış bulunuyorum.⁴⁻⁵ Efendimiz Yeşua’nın adıyla toplandığınızda, ruhum da sizinle birlikteyken, Efendimiz Yeşua’nın gücüyle bu adamın bedenini yok olması için Şeytan’a teslim edin! Öyle ki, Efendi Yeşua’nın gününde ruhu kurtulabilsin.

⁶ Övünmeniz iyi değil. Azıcık mayanın tüm hamuru mayaladığını bilmiyor musunuz?⁷ Eski mayadan arının ki, yeni bir hamur olasınız; zaten mayasızsınız. Çünkü Fışhımız olan Mesih gerçekten bizim yerimize kurban edildi.⁸ Bu nedenle eski mayayla, kin ve kötülük mayasıyla değil, içtenlik ve gerçeğin mayasız ekmeğiyle bayramı kutlayalım.

⁹ Mektubumda size zina edenlerle arkadaşlık etmemenizi yazdım.¹⁰ Ancak bu dünyanın zina edenlerinden, açgözlülerinden, soyguncularından ya da putperestlerinden

söz etmiyorum. Böyle olsaydı, dünyayı terk etmek zorunda kalırdınız. ¹¹ Ama kardeş diye bilinirken zina eden, açgözlü, putperest, sövücü, ayyaş ya da soyguncu olan biriyle arkadaşlık etmeyin diye size yazdım. Böyle biriyle yemek bile yemeyin. ¹² İnanlılar topluluğu dışındakileri yargılamak bana mı düştü? Yargılanması gereken içinizdekiler değil mi? ¹³ Dışarıda olanları Tanrı yargılar. “Kötü kişiyi aranızdan uzaklaştırın!”

6

¹ İçinizden birinin komşusuna karşı bir davası olursa, kutsalların önünde değil de, doğru olmayanların önünde yargılanmaya cesareti olur mu? ² Kutsalların dünyayı yargılayacağını bilmiyor musunuz? Eğer dünya sizin tarafınızdan yargılanacaksa, böyle küçük davaları yargılamaya yeterli değil misiniz? ³ Bu yaşamla ilgili sorunları bırakın, melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz? ⁴ O zaman bu yaşamla ilgili davalara bakmanız gerektiğinde, inanlılar topluluğunca değersiz sayılanları yargıç olarak atar mıydınız? ⁵ Bunu sizi utandırmak için söylüyorum. Aranızda, kardeşlerin arasında karar verebilecek durumda bilge bir kişi bile yok mu? ⁶ Kardeş kardeşe karşı dava açıyor, hem de imansızların önünde! ⁷ İşin aslı birbirinizden davacı olmanız zaten sizin için tam bir yenilgidir. Mağdur olsanız daha iyi olmaz mıydı? Hakkınızı yeseler daha iyi olmaz mıydı? ⁸ Ama tam tersine, siz kendiniz haksızlık edip dolandırılıyorsunuz. Hem de bunu kardeşinize yapıyorsunuz. ⁹⁻¹⁰ Yoksa doğru olmayanların, Tanrı Krallığı'nı miras almayacağını bilmiyor musunuz? Aldanmayın! Ne fuhuş yapanlar, ne putperestler, ne zina edenler, ne erkek fahişeler, ne eşcinseller, ne hırsızlar, ne açgözlüler, ne ayyaşlar, ne iftiracılar, ne de soyguncular Tanrı'nın Krallığı'nı miras almayacaklar. ¹¹ Bazılarınız böyleydiniz, ama yıkanıp kutsal kıldınız. Efendi Yeşua'nın adıyla ve Tanrımız'ın Ruh'uyla aklандınız.

¹² “Bana her şey serbest”, ama her şey faydalı değildir. “Bana her şey serbest”, ama ben hiçbir şeyin hakimiyeti altına girmeyeceğim. ¹³ “Yiyecek, karın içindir, karın da yiyecek için” ama Tanrı hem yiyeceği hem de karını ortadan kaldıracaktır. Ama beden cinsel ahlaksızlık için değil, Efendi içindir. Efendi de beden içindir. ¹⁴ Tanrı Efendi'yi diriltti, kendi gücüyle bizi de diriltecektir. ¹⁵ Bedenlerinizin Mesih'in üyeleri olduğunu bilmiyor musunuz? O zaman Mesih'in üyelerini alıp bir fahişenin üyeleri mi yapayım? Kesinlikle hayır! ¹⁶ Yoksa fahişeyle birleşenin, onunla tek beden olduğunu bilmiyor musunuz? Efendi'yle birleşen kişiye O'nunla tek ruh olur. ¹⁷ Çünkü “İkisi tek beden olacak” deniyor. ¹⁸ Cinsel ahlaksızlıktan kaçın! İnsanın işlediği tüm diğer günahlar beden dışındadır, ama cinsel ahlaksızlıkta bulunan kendi bedenine karşı günah işler. ¹⁹ Yoksa bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinizin değilsiniz. ²⁰ Bir bedel karşılığı satın alındınız. O halde

Tanrı'ya ait olan bedeninizde ve ruhunuzda Tanrı'yı yüceltin.

7

¹ Bana yazdığın şeylere gelince: Erkeğin kadına dokunmaması iyidir.

² Ama zinadan sakınmak için her erkeğin kendi karısı, her kadının da kendi kocası olsun. ³ Erkek kadına, kadın da kocasına hakkını versin. ⁴ Kadının kendi bedeni üzerindeki yetkisi kendisine değil, kocasına aittir. Aynı şekilde erkeğin de kendi bedeni üzerindeki yetkisi kendisine değil, karısına aittir. ⁵ Belli bir süre anlaşıp kendinizi oruç ve duaya vermek dışında başka bir nedenle birbirinizi mahrum etmeyin. Ama sonra yeniden bir araya gelin ki, kendinizi denetleyemediğiniz için Şeytan sizi ayartmasın.

⁶ Bunu bir buyruk olarak değil, anlaşma yolu olarak söylüyorum.

⁷ Yine de herkesin benim gibi olmasını isterdim. Bununla birlikte, her insanın Tanrı'dan aldığı kendi armağanı vardır; kiminin bir tür, kiminin başka bir tür. ⁸ Evli olmayanlara ve dullara söylüyorum: Benim gibi kalmış olsalardı onlar için daha iyi

olurdu. ⁹ Ama kendilerini denetleyemiyorlarsa evlensinler. Çünkü içten içe yanmaktansa evlenmek daha iyidir. ¹⁰ Evlilereyse şu buyruğu veriyorum, ben değil Efendi buyuruyor: Kadın kocasından ayrılmasın. ¹¹ Eğer ayrılırsa evlenmesin ya da kocasıyla barışsın. Erkek de karısını boşamasın.

¹² Ama geri kalanı için Efendi değil, ben söylüyorum. Eğer bir kardeşin iman etmeyen bir karısı varsa ve onunla yaşamaktan memnunsa, onu terk etmesin. ¹³ Kocasını iman etmeyen bir kadın varsa ve kocası onunla yaşamaya razıysa, kocasını terk etmesin. ¹⁴ Çünkü iman etmeyen erkek karısı sayesinde, iman etmeyen kadın da kocası sayesinde kutsanır. Yoksa çocuklarınız murdar olurdu, ama şimdi kutsaldırlar.

¹⁵ Ama iman etmeyen kişi ayrılırsa ayrılınsın. Erkek veya kız kardeş böyle durumlarda özgürdür. Tanrı bizi barış içinde yaşamaya çağırırdı.

¹⁶ Kadın, kocanı kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? Ya da koca, karını kurtarıp kurtaramayacağını nereden biliyorsun? ¹⁷ Yalnız herkes Efendi'nin kendisine pay biçtiği gibi, Tanrı'dan aldığı çağrıya uygun biçimde yaşamını sürdürsün. Bunu tüm kiliselere buyuruyorum.

¹⁸ Biri çağrıldığında sünnetli miydi? Sünnetsiz olmaya çalışmasın. Sünnetsizken mi çağrıldı? Sünnet olmasın. ¹⁹ Sünnetli olup olmamanın önemi yoktur. Önemli olan, Tanrı'nın buyruklarını tutmaktır.

²⁰ Herkes çağrıldığında hangi durumdaysa, o durumda kalsın. ²¹ Çağrıldığında köle miydin? Canını sıkma, ama özgür olma fırsatı bulursan, kaçırma. ²² Çünkü Efendi'ye çağrıldığında köle olan kişi, Efendi'nin özgürüdür. Aynı şekilde, özgürken çağrılan kişi de Mesih'in kölesidir. ²³ Bir bedelle satın alındınız. İnsanların kölesi olmayın. ²⁴ Kardeşler, herkes hangi durumda çağrıldıysa, Tanrı katında o durumda kalsın.

²⁵ Kızlarla ilgili olarak, Efendi'den onlara ilişkin bir buyruğum yok. Ancak Efendi'nin merhamet gösterdiği güvenilir biri olarak yargımı açıklıyorum. ²⁶ Bence üzerimizdeki sıkıntı nedeniyle insanın olduğu gibi kalması iyidir. ²⁷ Karın varsa, boşanmayı dileme. Karın yoksa, eş arama.

²⁸ Ama evlenirsen günah işlemiş olmazsın. Bir kız evlenirse günah işlemiş olmaz. Yine de, evlenenler bedende baskılarla karşılaşacak ve ben sizi bunlardan esirgemek istiyorum. ²⁹⁻³¹ Kardeşler, şunu diyorum: Kalan süre az. Bundan böyle, karıları olanlar yokmuş gibi; yas tutanlar, yas tutmuyormuş gibi; sevinenler sevinmiyormuş gibi; mal alanlar malları yokmuş gibi; dünyadan faydalananlar tümüyle faydalanmıyormuş gibi olsun. Çünkü bu dünyanın hali geçicidir. ³² Kaygılardan kurtulmanızı istiyorum. Evli olmayan erkek, Efendi'yi nasıl memnun edeceğini düşünerek Efendi'nin işleriyle ilgilenir. ³³ Evli erkeğe karısını nasıl memnun edebileceğine dair dünya işleriyle ilgilenir. ³⁴ Evli kadınla bakire arasında da fark vardır. Evli olmayan kadın, hem bedence hem de ruhça kutsal olmak için Efendi'nin işleriyle ilgilenir. Ama evli olan dünya işleriyle, kocasını nasıl memnun edebileceğiyle ilgilenir. ³⁵ Bunu sizin yararınıza söylüyorum, elinizi kolunuzu bağlamak için değil. Uygun biçimde, dikkatiniz dağılmadan Efendi'ye adanasınız diye. ³⁶ Ama bir erkek nişanlısına karşı uygunsuz davrandığını düşünüyorsa, kız da yetişkinlik çağına gelmişse, evlenmesi gerekiyorsa, istediğini yapsın. Günah işlemiş olmaz, evlensinler. ³⁷ Ama yüreğinde kararlı, aciliyet duymayan, nişanlısına dokunmamaya karar vermiş, kendini denetleyebilen kişi, iyi eder. ³⁸ Öyleyse, kızını evlendiren iyi eder, evlendirmeyense daha iyi eder.

³⁹ Kadın, kocası yaşadığı sürece yasayla kocasına bağlıdır. Koca ölürse dilediği kişiyle evlenmekte özgürdür. Ama Efendi'ye bağlı biri olsun. ⁴⁰ Ama dul kadın, olduğu gibi kalırsa daha mutlu olur. Yargım budur ve bende Tanrı'nın Ruhunun bulunduğunu düşünüyorum.

8

¹ Şimdi putlara adanan şeylere gelince: Hepimizin bilgi sahibi olduğunu biliyoruz. Bilgi böbürlendirir, sevgiyse geliştirir. ² Ama biri bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi gerektiği gibi bilmiyor demektir. ³ Ama Tanrı'yı seveni Tanrı bilir. ⁴ Bu nedenle, putlara kurban edilen şeylerin yenilmesiyle ilgili olarak, dünyada putun bir hiç olduğunu, tek Tanrı'dan başka bir Tanrı olmadığını biliyoruz. ⁵⁻⁶ Her ne kadar göklerde ve yerde "ilah" denilen şeyler olsa da -birçok "tanrı" ve birçok "efendi"- bizim için tek bir Baba Tanrı vardır. O her şeyin kaynağıdır, bizler O'nun için yaşamaktayız. Tek bir Efendi var, O da Yeşua Mesih'tir. Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, biz de O'nun aracılığıyla yaşamaktayız. ⁷ Ne var ki, bu bilgi herkeste yoktur. Ama bazıları, şu ana dek putperestlik bilinciyle, yedikleri etin puta sunulmuş olduğunu düşünüyorlar, vicdanları da zayıf olduğu için lekeleniyor. ⁸ Kuşkusuz, yiyecek bizi Tanrı'nın gözünde beğenilir kılmaz. Yemezsek bir şey yitirmiş olmayız, yersek de bir kazancımız olmaz. ⁹ Yalnız dikkat edin, bu özgürlüğünüz hiçbir şekilde zayıf olanlara bir tökezleme nedeni olmasın. ¹⁰ Çünkü zayıf vicdanlı biri, bilgili olan seni bir putperest tapınağında sofraya oturmuş görürse, putlara kurban edilen şeyleri yemeye cesaret etmez mi? ¹¹ Zayıf olan, Mesih'in uğruna öldüğü kardeşin, senin bilginle mahvolur. ¹² Böylece, kardeşlere karşı günah işleyerek, zayıf vicdanlarını yaralayarak, Mesih'e karşı günah işlemiş olursunuz. ¹³ Bu nedenle, eğer yediğim yemek kardeşimin tökezlemesine neden olacaksa, kardeşimin tökezlemesine neden olmayayım diye, sonsuza dek bir daha et yemem.

9

¹ Özgür değil miyim? Elçi değil miyim? Efendimiz Yeşua Mesih'i görmedim mi? Sizler Efendi'de verdiğim hizmetin ürünü değil misiniz? ² Başkaları için elçi değilsem de sizin için öyleyim. Çünkü sizler Efendi'de olan elçiliğimin kanıtısınız. ³ Beni sorguya çekenlere karşı savunmam budur. ⁴ Yiyip içmeye hakkımız yok mu? ⁵ Öbür elçiler gibi, Efendi'nin kardeşleri ve Kefas gibi, yanımıza imanlı bir eş alıp gezdirmeye hakkımız yok mu? ⁶ Yoksa yalnızca Barnabas'la ben mi geçimimiz için çalışmak zorundayız? ⁷ Hangi asker kendi parasıyla askerlik eder? Kim bağ diker de ürününden yemez? Ya da kim sürüyü güder de sütünden içmez? ⁸ Bunları insanların yol yordamına göre mi söylediğimi sanıyorsunuz? Kutsal Yasa da aynı şeyi söylemiyor mu? ⁹ Musa'nın Yasası'nda şöyle yazılmıştır: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın." Tanrı'nın derdi öküzler mi? ¹⁰ Yoksa bunu özellikle bizim için mi söylüyor? Elbette, bu sözler bizim için yazılmıştır. Çünkü çift süren umutla çift sürmeli, harman döven de üründen pay almak umuduyla harman dövmeli. ¹¹ Size ruhsal şeyler ektiyseniz, sizden maddesel şeyler biçmemiz çok mu? ¹² Başkalarının sizden yardım alma hakları varsa, bizim hakkımız daha çok değil mi? Bununla birlikte, biz bu hakkı kullanmadık. Mesih'in Müjdesi'ne hiçbir engel oluşturmayalım diye her şeye katlanıyoruz. ¹³ Tapınakta hizmet edenlerin tapınaktan yediklerini, sunakta bekleyenlerin sunaktan pay aldıklarını bilmez misiniz? ¹⁴ Tıpkı bunun gibi, Efendi de Müjde'yi duyuranların Müjde'den geçinmelerini buyurdu. ¹⁵ Ama ben bu hakların hiçbirini kullanmadım ve bunlardan yararlanayım diye de yazmıyorum. Çünkü biri beni övücümünden yoksun bırakacağına ölmeyi yeğlerim.

¹⁶ Müjde'yi duyuruyorum diye övünmeye hakkım yok. Çünkü bunu yapmak görevimdir. Müjde'yi duyurmazsam vay halime! ¹⁷ Çünkü bunu istekli bir şekilde yaparsam, bir ödülüm olur. Ama isteksizce yaparsam, yalnızca bana emanet edilmiş olan görevi yerine getirmiş olurum.

¹⁸ Öyleyse, ödülüm nedir? Müjde'yi duyururken Mesih'in Müjdesi'ni karşılıksız sunabilmek ve böylece Müjde'ye ilişkin doğal hakkımı hiç kullanmamaktır. ¹⁹ Her ne kadar özgür olsam da daha çok insan kazanayım diye herkesin kölesi oldum. ²⁰ Yahudiler'i kazanmak için Yahudiler'e Yahudi gibi davrandım. Kendim Yasa altında olmadığım

halde, Yasa altında olanları kazanayım diye Yasa altındaymışım gibi davrandım. ²¹ Tanrı için Yasa'sız biri değilim. Mesih'in Yasası'na bağlıyım. Bununla birlikte, Yasa'sız olanları kazanmak için Yasa'dan yoksunmuşum gibi davrandım. ²² Zayıfları kazanayım diye, zayıflara karşı zayıf oldum. Ne pahasına olursa olsun bazılarını kurtarmak için herkesin her şeyi oldum. ²³ Bunu Müjde'de payım olsun diye, Müjde uğruna yapıyorum. ²⁴ Yarışta koşanların hepsinin koşmasına karşın ödülü bir kişinin aldığını bilmez misiniz? Öyle koşun ki ödülü kazanasınız. ²⁵ Oyunlara katılan herkes her yönden özdenetim gösterir. Onlar bunu çürüyüp yok olan bir taç almak için yapıyorlar. Bizse çürümez bir taç için yapıyoruz. ²⁶ Bu nedenle, amaçsızca koşan biri gibi koşmuyorum. Havayı döven biri gibi dövüşmüyorum. ²⁷ Müjde'yi başkalarına duyurduktan sonra kendim reddedilmemek için bedenime eziyet edip onu boyun eğdiriyorum.

10

¹ Kardeşler, atalarımızın hepsinin bulut altında korunduğundan ve hepsinin denizden geçtiğinden habersiz kalmanızı istemem. ² Hepsi bulutta ve denizde Musa'ya vaftiz edildi. ³ Hepsi aynı ruhsal yiyeceği yediler. ⁴ Hepsi aynı ruhsal içeceği içti. Çünkü onları takip eden ruhsal bir kayadan içtiler, o kaya Mesih'ti. ⁵ Ne var ki, Tanrı onların çoğundan hoşnut olmadı, böylece cesetleri çöle serildi. ⁶ Bu olaylar, onlar gibi biz de kötü şeylere arzu duymayalım diye bize uyarı niteliğindedir. ⁷ Onlardan bazıları gibi puta tapanlar olmayın. Yazılmış olduğu gibi, "Halk yiyip içmek için oturdu, ardından kalkıp çılgınca oynadı." ⁸ Onlardan bazılarının yaptığı gibi cinsel ahlaksızlıkta bulunmayalım. Bulunanların yirmi üç bini bir günde kırıldı. ⁹ Bazıları gibi Mesih'i denemeyelim, bunu yapanlar yılanlar tarafından öldürüldü.

¹⁰ Yine bazıları gibi söylenmeyin. Söylenenler yok edici tarafından öldürüldü. ¹¹ Bütün bunlar başkalarına örnek olsun diye onların başına geldi. Çağların sonuna gelmiş olan bizlere öğüt olsun diye yazıldı.

¹² Bu nedenle, ayakta durduğunu sanan dikkat etsin ki, düşmesin!

¹³ Herkesin karşılaştığı benzer denemeler dışında başka denemelerle karşılaşmadınız. Tanrı güvenilirdir, gücünüzün ötesinde denenmenize izin vermez. Aynı zamanda dayanabilmeniz için denenmeyle birlikte kaçış yolunu da açacaktır.

¹⁴ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, putperestlikten sakının. ¹⁵ Bilge kişilere konuşur gibi konuşuyorum. Dediklerimi tartın. ¹⁶ Kutsadığımız kutsama kâsesiyle, Mesih'in kanına paydaş olmuyor muyuz? Böldüğümüz ekmelele Mesih'in bedenine paydaş olmuyor muyuz? ¹⁷ Ekmek bir olduğu gibi, çok olan bizler de tek bedeniz, çünkü hepimiz bir ekmekten pay alıyoruz. ¹⁸ İsraililer'e bedensel olarak bakın. Kurbanları yiyenler sunağa paydaş olmuyor mu?

¹⁹ O halde ne demek istiyorum? Putlara sunulan sununun ya da putun bir önemi mi var? ²⁰ Hayır, ulusların sunularını Tanrı'ya değil, iblislere sunduklarını söylüyorum. İblislerle paydaşlık etmenizi istemem. ²¹ Hem Efendi'nin kâsesinden hem de iblislerin kâsesinden içemezsiniz. Hem Efendi'nin hem de iblislerin sofrasına paydaş olamazsınız. ²² Yoksa Efendi'yi kıskandırmaya mı çalışıyoruz? Biz O'ndan daha mı güçlüyüz?

²³ "Bana her şey serbest," ama her şey faydalı değildir. "Bana her şey serbest," ama her şey bina edici değildir. ²⁴ Kendi iyiliğini değil, herkes komşusunun iyiliğini gözetin. ²⁵ Et pazarında satılan her şeyi vicdan sorunu yapmadan yiyin. ²⁶ Çünkü "Yeryüzü ve içindeki her şey Efendi'nindir." ²⁷ Eğer imanlı olmayan birisi sizi yemeğe çağırır, siz de gitmek isterseniz, önünüze konulanları vicdan sorunu yapmadan yiyin. ²⁸ Ama biri size, "Bu, putlara sunulmuştur" derse, hem size söyleyenin hatırı için hem de vicdan huzuru için ondan yemeyin. Çünkü "Yeryüzü ve içindeki her şey Efendi'nindir." ²⁹ Vicdan huzuru diyorum. Bu senin vicdan huzurun için değil, karşıdaki adamın vicdan huzuru

içindir. Neden özgürlüğüm başka birinin vicdanını yargılasın? ³⁰ Şükrederek yersem, şükrettiğim yiyecekten dolayı neden kötüleneyim? ³¹ Bu nedenle, ne yerseniz, ne içerseniz, ne yaparsanız yapın, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. ³² Yahudiler'in, Grekler'in ya da Tanrı'nın kilisesinin tökezlemesine fırsat vermeyin. ³³ Ben de kurtuluş bulsunlar diye kendi yararımı değil, birçoklarının yararını gözeterek herkesi her yönden memnun etmeye çalışıyorum.

11

¹ Benim Mesih'i örnek aldığım gibi, siz de beni örnek alın.

² Kardeşler, her şeyde beni hatırladığınız ve size ilettiğim öğretileri sıkı sıkıya kordüğünüz için sizi övüyorum. ³ Ama bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı Mesih, kadının başı erkek ve Mesih'in başı da Tanrı'dır. ⁴ Baş örtülü olarak dua ya da peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür. ⁵ Ama başı açık dua ya da peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür. Böyle biriyle, başını traş eden kadın arasında hiçbir fark yoktur. ⁶ Kadın örtünmüyorsa, saçını da kestirsin. Ama bir kadının saçını kestirmesi ya da traş etmesi ayıpsa, örtünsün.

⁷ Erkek başını örtmemelidir. Çünkü o Tanrı'nın benzeri ve yüceliğidir.

⁸ Çünkü erkek kadından değil, kadın erkekten yaratıldı. ⁹ Erkek kadın için yaratılmadı, kadın erkek için yaratıldı. ¹⁰ Bu nedenle ve melekler uğruna kadının başı üzerinde yetkisi olmalıdır.

¹¹ Yine de, Efendi'de ne kadın erkekten ne de erkek kadından bağımsızdır. ¹² Çünkü kadın erkekten geldiği gibi, erkek de kadından doğar; ama her şey Tanrı'dandır. ¹³ Siz kendiniz tartın: Kadının açık başla Tanrı'ya dua etmesi uygun mudur? ¹⁴ Erkeğin uzun saçlı olmasının onu küçük düşürdüğünü doğanın kendisi bile size öğretmiyor mu? ¹⁵ Ama kadının saçları uzunsa, bu onun için yüceliktir, çünkü saç ona örtü olarak verilmiştir. ¹⁶ Ama bu konuda çekişmek isteyen biri varsa, ne bizim ne de Tanrı'nın kiliselerinin böyle bir adeti yoktur.

¹⁷ Toplanmanız yarardan çok zarara neden olduğu için şu buyruğu verirken sizi övemem. ¹⁸ Her şeyden önce, bir araya geldiğinizde aranızda ayrılıklar olduğunu duyuyorum. Bunda gerçek payı olduğuna inanıyorum. ¹⁹ Çünkü aranızda bölünmeler olması gerekiyor, öyle ki, beğenilenler açığa çıksın! ²⁰ Bir araya geldiğinizde Efendi'nin Sofrası'ndan yemek için buluşmuyorsunuz. ²¹ Çünkü her biriniz diğeri beklemeyen kendi yemeğini yiyor. Biri aç kalıyor, diğeri sarhoş oluyor. ²² Nasıl olur, yiyip içmek için sizin evleriniz yok mu? Yoksa Tanrı'nın kilisesini hor mu görüyorsunuz? Yiyeceği olmayanları utandırmak mı istiyorsunuz? Size ne söyleyeyim? Sizi öveyim mi? Bu konuda sizi övemem.

²³ Size ilettiğimi ben Efendi'den aldım. Efendimiz Yeşua ele verildiği gece ekmeğe aldı. ²⁴ Şükrettikten sonra ekmeği kırdı, "Alın, yiyin" dedi. "Bu sizin için kırılan benim bedenimdir. Bunu beni anmak için yapın." ²⁵ Aynı şekilde yemekten sonra kâseyi de aldı, "Bu kâse benim kanımdaki yeni antlaşmadır. Her içtiğinizde beni anmak için bunu yapın" dedi. ²⁶ Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Efendimiz gelinceye dek Efendi'nin ölümünü ilan etmiş olursunuz. ²⁷ Bu nedenle kim Efendi'ye layık olmayan bir şekilde bu ekmeği yer ya da Efendi'nin kâsesinden içerse, Efendi'nin bedenine ve kanına karşı suçlu olur. ²⁸ Kişi kendini sınısın ve böylece ekmeğten yiyip kâsedan içsin. ²⁹ Efendi'nin bedenini fark etmeden uygunsuzca yiyip içen, kendine karşı yargı yer, yargı içer. ³⁰ İşte bu yüzden aranızdan birçoğunuz zayıf ve hasta, uyuyanların da sayısı az değil. ³¹ Kendimizi yargılamış olsaydık, yargılanmazdık. ³² Dünyayla birlikte mahkûm olmayalım diye Efendi tarafından yargılanıp yola getiriliyoruz. ³³ Bunun için kardeşlerim, yemek için bir araya geldiğinizde birbirinizi bekleyin. ³⁴ Aç olan evinde yesin, öyle

ki toplanmanız yargılanmanıza neden olmasın. Geri kalan sorunları geldiğimde düzene koyacağım.

12

¹ Kardeşler, ruhsal konulara gelince, bu yönde bilgisiz kalmanızı istemem. ² Biliyorsunuz ki, putperestken yönlendirilip dilsiz putlara götürülmüştünüz. ³ Bu nedenle, Tanrı'nın Ruhü aracılığıyla konuşan hiç kimsenin, "Yeşua lanetlidir" demeyeceğini bilmenizi isterim. Kutsal Ruh'un aracılığı olmadan da hiç kimse, "Yeşua Efendi'dir" diyemez.

⁴ Çeşitli armağanlar vardır, ama Ruh aynıdır. ⁵ Çeşitli hizmetler vardır ve Efendi birdir. ⁶ Çeşitli işler vardır, ama hepsinde her şeyi yapan aynı Tanrı'dır. ⁷ Herkesin yararı için herkese Ruh'un bir açıklanışı verildi. ⁸ Çünkü Ruh aracılığıyla birine bilgelik sözü, diğerine de aynı Ruh'tan bilgi iletme sözü verilir. ⁹ Yine aynı Ruh aracılığıyla birine iman, diğerine aynı Ruh tarafından şifa armağanları verilir. ¹⁰ Birine mucizeler yapma, bir diğerine peygamberlikte bulunma, ötekine ruhları ayırt etme, diğerine dillerle konuşma, bir diğerine de bu dilleri çevirme armağanı verilir. ¹¹ Ama bunların hepsini yapan tek ve aynı Ruh'tur. Ruh herkese dilediği gibi ayrı ayrı dağıtır.

¹² Nasıl beden tek iken birçok üyeden meydana geliyorsa, çok sayıda olan üyelerin hepsi tek bir bedeni oluşturur. Mesih de böyledir. ¹³ Çünkü ister Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz tek bir bedende vaftiz edildik. Ve hepsine aynı Ruh'tan içirildi. ¹⁴ Çünkü beden tek üyeden değil, birçok üyeden oluşur. ¹⁵ Ayak, "El olmadığım için bedenim bir üyesi değilim" derse, bu onu bedenden ayırmaz. ¹⁶ Eğer kulak, "Göz olmadığım için bedenim bir üyesi değilim" derse, bu onu bedenden ayrı kılmaz. ¹⁷ Tüm beden göz olsaydı, nasıl işitirdik? Eğer tüm beden kulak olsaydı, nasıl koku alırdık? ¹⁸ Ama Tanrı bedenim her üyesini dilediği gibi bedene yerleştirmiştir. ¹⁹ Hepsi tek bir üye olsaydı, beden nerede kalırdı? ²⁰ Oysa çok üye, tek beden vardır. ²¹ Göz ele,

"Sana ihtiyacım yok" diyemez, yine baş ayaklara, "Size ihtiyacım yok" diyemez. ²² Tam tersine bedenim daha zayıf görünen üyeleri gereklidir. ²³ Bedenim daha az değerli olduğunu düşündüğümüz üyelerine daha çok değer veririz. Bu sayede gösterişsiz olanlar daha gösterişli hale gelir. ²⁴ Oysa gösterişli üyelerimizin böyle bir ihtiyacı yoktur. ²⁵ Öyle ki, bedende bölünme olmasın, üyeler birbirini aynı şekilde gözetsin. ²⁶ Bir üye acı çektiğinde, tüm üyeler onunla birlikte acı çeker. Bir üye yüceltildiğinde, tüm üyeler birlikte sevinir.

²⁷ Sizler Mesih'in bedeni ve ayrı ayrı üyelerisiniz. ²⁸ Tanrı kilisede ilk olarak elçileri, ikinci olarak peygamberleri, üçüncü olarak öğretmenleri, sonra mucize yapanları, şifa armağanı olanları, yardım edenleri, yönetenleri ve çeşitli dillerle konuşanları atadı. ²⁹ Hepsi elçi mi? Hepsi peygamber mi? Hepsi öğretmen mi? Hepsi mucize yapar mı? ³⁰ Hepsinin şifa armağanı var mı? Hepsi çeşitli dillerle konuşur mu? Hepsi dilleri çevirir mi? ³¹ Ama siz en üstün armağanları içtenlikle isteyin. Üstelik ben size bunun en mükemmel yolunu göstereyim.

13

¹ İnsanların ve meleklerin diliyle konuşsam, ama sevgim olmazsa, ses çıkararak bakır ya da çınlayan bir zile dönerim. ² Peygamberlik armağanım olsa, tüm sırları ve her bilgiyi bilsem, dağları yerinden oynatacak kadar tam imana sahip olsam, ama sevgim olmazsa, bir hiçim. ³ Yoksulları doyurmak için bütün malımı dağıtsam, bedenimi yakılmak üzere versem, ama sevgim olmazsa, bana hiçbir yararı olmaz.

⁴ Sevgi sabırlıdır ve naziktir. Sevgi kıskanmaz, övünmez, böbürlenmez.

⁵ Kaba davranmaz, kendi çıkarını aramaz, öfkelenmez, kötülüğün hesabını tutmaz. ⁶ Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçekle sevinir. ⁷ Her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi umut eder ve her şeye dayanır. ⁸ Sevgi asla yok olmaz. Ama peygamberlikler gelip

geçecek, diller sona erecek, bilgi gelip geçecektir. ⁹ Çünkü bilgimiz de peygamberliğimiz de parça parçadır. ¹⁰ Ama tam olan gelince, parça parça olan ortadan kalkacaktır. ¹¹ Çocukken çocuk gibi konuşur, çocuk gibi hisseder, çocuk gibi düşünürdüm. Artık yetişkin biri olunca, çocukça şeyleri bir yana bıraktım. ¹² Şimdilik aynada belli belirsiz bir görüntü gibi görüyoruz, ama o zaman yüz yüze göreceğiz. Şimdilik parça parça biliyorum ama o zaman bilindiğim gibi tam bileceğim. ¹³ İşte kalıcı olan üç şey vardır: İman, umut ve sevgi. Bunların en büyüğü sevgidir.

14

¹ Sevginin ardından gidin ve ruhsal armağanları, özellikle peygamberlik etmeyi içtenlikle arzulayın. ² Çünkü başka dilde konuşan, insanlarla değil, Tanrı'yla konuşur. Çünkü kimse onu anlamaz, ama Ruh'ta sırlar söyler. ³ Peygamberlik eden kişi ise bina etmek, teşvik ve teselli etmek için insanlara konuşur. ⁴ Başka dilde konuşan kendi kendini bina eder, peygamberlik eden ise kiliseyi bina eder. ⁵ Hepinizin başka dillerle konuşmanızı isterim, ama bunun yerine peygamberlik etmenizi yeğlerim. Eğer kilisenin bina edilmesi için diller çevrilmiyorsa, peygamberlik eden, başka dillerle konuşandan daha üstündür.

⁶ Kardeşlerim şimdi, yanınıza gelip başka dillerle konuşsam, size bir vahiy, bir bilgi, bir peygamberlik ya da bir öğreti vermesem, size ne yararım olur? ⁷ Kaval ya da arp olsun, ses çıkaran bu cansız nesnelerin eğer sesleri birbirinden farklı olmasaydı, kaval mı, arp mı çalındığı nasıl anlaşılırdı? ⁸ Çünkü borazan belirsiz bir ses çıkarırsa, kim kendini savaşa hazırlar? ⁹ Tıpkı bunun gibi, siz de anlaşılır bir dille sözler söylemezseniz, konuşulanlar nasıl anlaşılır? Bu durumda havaya konuşmuş olurdunuz. ¹⁰ Dünyada çeşit çeşit pek çok dil vardır. Hiçbiri anlamsız değildir. ¹¹ Eğer konuşulan dilin anlamını bilmezsem, ben konuşana, konuşan da bana yabancı olur. ¹² Aynı şekilde, siz de ruhsal armağanlar konusunda tutkulu olduğunuza göre, daha çok kiliseyi bina eden armağanların peşine düşün. ¹³ Bu nedenle, başka bir dilde konuşan, çeviri yapabilmek için dua etsin. ¹⁴ Başka bir dilde dua edersem ruhum dua eder, ama zihnim verimsiz kalır.

¹⁵ O halde bundan nasıl bir sonuç çıkarabilirim? Ruhla dua edeceğim, aynı zamanda zihnimle de dua edeceğim. Ruhla ilahi söyleyeceğim, aynı zamanda zihnimle de ilahi söyleyeceğim. ¹⁶ Diğer türlü, ruhla översen, yeni katılanlar senin ne dediğini bilmediğinden, ettiğin şükran duasına nasıl "Amin" diyecek? ¹⁷ Kuşkusuz uygun biçimde şükrediyorsundur, ama bu karşındaki kişiyi geliştirmez. ¹⁸ Hepinizden çok başka dillerle konuştuğum için Tanrı'ya şükrediyorum. ¹⁹ Bununla birlikte, başka bir dille on bin söz söylemektense, başkalarını eğitebilmek için kilisede zihnimle beş söz söylemeyi yeğlerim.

²⁰ Kardeşler, düşüncelerinizde çocuklar gibi olmayın. Kötülük karşısında küçük çocuklar gibi, ama düşüncelerinizde olgun olun. ²¹ Kutsal Yasa'da şöyle yazılmıştır: "Bu halkla yabancı diller konuşanlarla, yabancıların ağzıyla konuşacağım. O zaman bile beni dinlemeyecekler." diyor Efendi." ²² Bu nedenle başka diller inananlar için değil, inanmayanlar için bir belirtidir. Peygamberlikse inanmayanlar için değil, inananlar için bir belirtidir. ²³ Eğer bütün kilise bir araya toplanıp başka dillerle konuşsa ve yeni imanlı ya da inanmayanlar içeri girse, "Siz çıldırmışsınız!" demezler mi? ²⁴ Ama herkes peygamberlik ederse ve inanmayan ya da yeni imanlı biri içeri girerse, herkes tarafından kınanır ve yargılanır. ²⁵ Böylece yüreğindeki gizler açığa çıkar ve "Tanrı gerçekten aranızdadır!" diyerek yüzüstü yere kapanıp Tanrı'ya tapınır.

²⁶ Öyleyse nasıl olmalı kardeşler? Bir araya geldiğinizde her birinizin bir ilahisi, bir öğretisi, bir vahyi, başka dilde bir sözü ya da bir çevirisi vardır. Her şey birbirinizi bina etmek için yapılsın. ²⁷ Başka dilde konuşan biri varsa, iki ya da en çok üç kişi sırayla konuşsun, biri de çevirsin. ²⁸ Çeviri yapacak biri yoksa, o kişi toplulukta sussun, içinden kendi kendine Tanrı'yla konuşsun. ²⁹ İki ya da üç peygamber konuşsun, ötekiler

söylenenleri düşünüp tartınsın. ³⁰ Ama oturanlardan birine vahiy gelirse, ilk konuşan sussun. ³¹ Herkesin öğrenmesi ve teşvik edilmesi için hepiniz teker teker peygamberlik edebilirsiniz. ³² Peygamberlerin ruhları peygamberlerin denetimi altındadır. ³³ Çünkü Tanrı karışıklık değil, esenlik Tanrısı'dır. Kutsalların tüm kiliselerinde böyledir.

³⁴ Kadınlar kiliselerde sessiz kalsın. Konuşmalarına izin yoktur. Yasa'nın da dediği gibi, tabi olsunlar. ³⁵ Öğrenmek istedikleri bir şey varsa, "Evde kendi kocalarına sorsunlar. Çünkü kadının kilisede konuşması ayıptır." ³⁶ Ne oluyor? Tanrı'nın sözü sizden mi çıktı? Yoksa yalnız size mi ulaştı?

³⁷ Kendisinin bir peygamber ya da ruhça olgun birisi olduğunu düşünen varsa, size yazdıklarımın Efendi'nin buyruğu olduğunu bilsin. ³⁸ Ama bunları bilmek istemeyenin kendisi de bilinmesin.

³⁹ Öyleyse kardeşler, peygamberlik etmeyi içtenlikle isteyin, başka dillerle konuşulmasına yasak koymayın. ⁴⁰ Her şey düzgün ve düzenli olsun.

15

¹⁻² Şimdi kardeşler, size müjdelediğim, kabul edip bağlandığınız Müjde'yi size bildiriyorum. Eğer siz de müjdelediğim söze sınıksız tutunursanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz. ³⁻⁴ Her şeyden önce ben aldığımı size ilettim. Kutsal Yazılar'a göre Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi. ⁵ Kefas'a, sonra Onikiler'e görüldü. ⁶ Daha sonra beş yüzden fazla kardeşe aynı anda görüldü. Bunların çoğu hala hayatta, bazılarıysa uyudular. ⁷⁻⁸ Sonra Yakup'a, ardından bütün elçilere, son olarak da vakitsiz doğan bir çocuğu andıran bana da görüldü. ⁹ Çünkü ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi adıyla çağrılmaya bile layık değilim. ¹⁰ Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla oyum. Bana verilen lütfu boşa gitmedi, hepsinden çok ben emek verdim. Yine de ben değil, bende olan Tanrı'nın lütfu bunu yaptı. ¹¹ İster ben, ister onlar olsun, duyurduğumuz ve sizin de iman ettiğiniz söz budur.

¹² Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızdan bazıları ölümlerin dirilişi yoktur diyor? ¹³ Ölümlerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁴ Eğer Mesih dirilmemiştir, bildirimiz de imanınız da boştur. ¹⁵ O zaman bizler de Tanrı'nın yalancı tanıkları durumuna düşeriz. Çünkü Tanrı'nın Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Eğer ölümlerin dirilişi yoksa, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir. ¹⁶ Çünkü ölümlerin dirilişi yoksa, Mesih de dirilmemiştir. ¹⁷ Mesih dirilmemiştir imanınız boştur, siz de hala günahlarınızın içindediniz. ¹⁸ Bu durumda Mesih'te olup uyuyanlar da mahvoldular. ¹⁹ Eğer yalnızca bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

²⁰ Ama Mesih, gerçekten ölümden dirilmiştir. O, uyuyanların ilk ürünüdür. ²¹ Ölüm bir insan aracılığıyla geldiği gibi, ölümlerin dirilişi de bir insan aracılığıyla geldi. ²² Çünkü herkes Adem'de nasıl ölüyorsa, herkes Mesih'te diriltilecektir. ²³ Her biri kendi sırasıyla: İlk ürün olarak Mesih, sonra O'nun gelişinde Mesih'e ait olanlar dirilecektir. ²⁴ O zaman Mesih her yönetimi, her yetkiyi, her gücü ortadan kaldırıp Krallığı Baba Tanrı'ya teslim edince, son gelmiş olacak. ²⁵ Çünkü tüm düşmanları ayaklarının altına serilene dek Mesih'in egemenlik sürmesi gerekir. ²⁶ Yok edilecek son düşman ölümdür. ²⁷ Çünkü, "Tanrı her şeyi O'nun ayaklarının altına serdi." Ama, "Her şey tabi kılındığında" sözünün, her şeyi Mesih'e tabi kılan Tanrı'yı kapsamadığı açıktır. ²⁸ Her şey O'na tabi olduğunda, Oğul'un kendisi de her şeyi kendisine tabi kılana tabi olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

²⁹ Yoksa ölümler için vaftiz edilenler ne yapsınlar? Eğer ölümler hiç diriltilmiyorsa, neden ölümler için vaftiz ediliyorlar? ³⁰ Neden biz her saat tehlikeyle burun burunayız? ³¹ Sizden dolayı Efendimiz Mesih Yeşua'da olan övüncümün hakkı için her gün ölüyorum. ³² Eğer

insansal amaçlar için Efes'te canavarlarla savaştımsa, bunun bana ne faydası olur? Eğer ölümler diriltilmiyorsa, "Yiyip içelim, nasıl olsa yarın ölüp gideceğiz." ³³ Aldanmayın! "Kötü arkadaşlıklar, güzel ahlakı bozar." ³⁴ Silkinip kendinize gelin ve günah işlemeyin. Çünkü bazılarınızın Tanrı hakkında hiç bilgisi yok. Bunları utanasınız diye söylüyorum.

³⁵ Ama biri, "Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecek?" diyebilir.

³⁶ Ey akılsız, ektiğin şey ölmedikçe yaşama kavuşmaz. ³⁷ Ektiğin oluşacak bitkinin kendisi değil, buğday ya da öbür tohumlardan birisinin çıplak tanesidir. ³⁸ Ama Tanrı ona dilediği gibi bir beden, her tohuma kendine özgü bir beden verir. ³⁹ Her et aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, balık eti başka, kuş eti başkadır. ⁴⁰ Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanların başkadır. ⁴¹ Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem açısından yıldız yıldızdan ayrıdır. ⁴² Ölümlerin dirilmesi de böyledir. Beden çürüyebilir olarak ekilir, çürümez olarak dirilitir. ⁴³ Gözden düşmüş olarak ekilir, görkemle dirilitir. Zayıf olarak ekilir, güçlü olarak dirilitir. ⁴⁴ Doğal bir beden olarak ekilir, ruhsal bir beden olarak dirilitir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.

⁴⁵ Yazılmış olduğu gibi: "İlk insan Adem yaşayan bir can oldu." Son Adem yaşam veren ruh oldu. ⁴⁶ Ancak önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Sonra ruhsal olan geldi. ⁴⁷ İlk insan topraktır, topraktandır. İkinci insan gökten gelen Efendi'dir. ⁴⁸ Topraktan olan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel olan nasılsa, göksel olanlar da öyledir. ⁴⁹ Topraktan olanın benzerliğinde doğduğumuz gibi, göksel olana da benzeyelim. ⁵⁰ Kardeşler, söylemek istediğim, et ve kan Tanrı'nın Krallığı'nı miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras almaz.

⁵¹ Bakın, size bir sır bildiriyorum. Hepimiz uyumayacağız. ⁵² Son boru çalınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirileceğiz. Çünkü boru çalacak ve ölümler çürümez olarak dirilecek ve biz de değiştirileceğiz. ⁵³ Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir. ⁵⁴ Ama bu çürüyen beden çürümez hale geldiğinde, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyindiğinde, o zaman yazılmış olan söz yerine gelecektir: "Ölüm zaferle yutuldu."

⁵⁵ "Ey ölümler diyarı zaferin nerede? Ey ölüm dikenin nerede?"

⁵⁶ Ölümün dikenini günahdır ve günahın gücü Kutsal Yasa'dır. ⁵⁷ Ama Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla bize zafer veren Tanrı'ya şükürler olsun! ⁵⁸ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, kararlı olun ve yerinizde durun. Efendi'nin yolunda verdiğiniz emeğin boş olmadığını bilerek Efendi'nin işinde her zaman gayretli olun.

16

¹ Kutsallar için para toplama konusuna gelince: Galatya kiliselerine ne buyurduysam, siz de öyle yapın. ² Her biriniz, haftanın ilk günü kazancına göre belirli bir miktar para ayırıp biriktirsin. ³ Geldiğimde, lütufkâr armağanınızı Yerusaleml'e götürmek üzere uygun gördüğünüz kişileri tanıtıcı mektuplarla birlikte göndereceğim. ⁴ Benim de gitmem gerekirse, onlar da benimle birlikte gelecekler. ⁵ Makedonya'ya uğradıktan sonra yanınıza geleceğim. Çünkü Makedonya'dan gelip geçiyorum. ⁶ Sanırım bir süre yanınızda kalacağım. Belki kışı da orada geçiririm. Öyle ki, sonra nereye gidersem, beni yolcu edersiniz. ⁷ Sizi öyle ayak üstü görüp geçmek istemiyorum. Efendi izin verirse, sizinle bir süre kalmayı umuyorum. ⁸ Ama ben Pentikost'a kadar Efes'te kalacağım. ⁹ Çünkü bana büyük ve etkili bir kapı açıldı ve bana karşı koyanlar çoktur.

¹⁰ Timoteos gelirse, korkmadan aranızda kalmasına dikkat edin. Çünkü o da benim gibi Efendi'nin işini yapıyor. ¹¹ Bu nedenle kimse onu hor görmesin. Bana gelmesi için onu esenlikle yolcu edin. Çünkü kardeşlerle birlikte onu bekliyorum.

¹² Kardeşimiz Apollos'a gelince, kardeşlerle birlikte size gelmesini ısrarla rica ettim. Şu anda gelmeye pek istekli değil. Ama fırsat bulunca gelecek.

¹³ Uyanık kalın! İmanda sağlam durun! Cesur ve güçlü olun!

¹⁴ Yaptığınız her şeyi sevgiyle yapın.

¹⁵ Kardeşler, şimdi size yalvarırım, Ahaya'nın ilk iman eden ve kendilerini kutsallara hizmet etmeye adanmış olan Stefanus'u ve ev halkını bilirsiniz. ¹⁶ Siz de böylelerine ve onlar gibi hizmete destek olup emek veren herkese tabi olun. ¹⁷ Stefanus, Fortunatus ve Ahaykos'un gelişine sevindim. Sizin eksikliğinizi giderdiler. ¹⁸ Çünkü hem benim hem de sizin ruhunuzu serinlettiler. Bu nedenle böylelerinin kıymetini bilin.

¹⁹ Asya İli kiliseleri sizi selamlıyor. Akvila ve Priska, evlerindeki kiliseyle birlikte size Efendi adına çok selam ederler. ²⁰ Bütün kardeşler sizi selamlıyor. Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

²¹ Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. ²² Efendimiz Yeşua Mesih'i sevmeyene lanet olsun. Efendimiz gel! ²³ Efendimiz Yeşua'nın lütfu sizinle olsun.

²⁴ Hepinize Mesih Yeşua'da sevgiler! Amin.

2. KORİNTLİLER

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan bütün Ahaya'daki kutsalların hepsine ve Tanrı'nın Korint'teki kilisesine selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

³ Her türlü tesellinin kaynağı olan Tanrı'ya, merhametler Babası'na, Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! ⁴ Tanrı'dan aldığımız teselliyle her türlü sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için bizi tüm sıkıntılarımızda teselli eden O'dur. ⁵ Çünkü Mesih'in acıları bizde ne denli çoğalıyorsa, Mesih aracılığıyla tesellimiz de o denli çoğalıyor. ⁶ Eğer sıkıntı çekiyorsak, sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir. Eğer teselli buluyorsak bu, sizin teselli bulmanız içindir. Bizim çekmekte olduğumuz aynı acılara katlanmanıza olanak sağlayan bu tesellidir. ⁷ Size olan umudumuz sarsılmaz. Çünkü acılarımıza ortak olduğunuz gibi, tesellimize de ortak olduğunuzu biliyoruz. ⁸ Kardeşlerim, Asya İli'nde çektiğimiz sıkıntılardan habersiz kalmanızı istemiyoruz. Gücümüzün kaldırabileceğinden çok daha ağır bir yük altındaydık. Hatta, yaşamaktan bile umudumuzu kesmiştik. ⁹ Ölümüne mahkûm olduğumuzu iç varlığımızda hissettik. Ama kendimize değil, ölümleri diriltiren Tanrı'ya güvenelim diye oldu bu. ¹⁰⁻¹¹ Tanrı bizi bu denli büyük bir ölüm tehlikesinden kurtardı; kurtarmaya devam eder. Sizler de dualarınızda bize yardım ettikçe, bizi daha da kurtaracağına yönelik umudumuzu O'na bağlıyoruz. Böylece, birçok kişinin dualarıyla bize sağlanan lütuftan ötürü birçoklarının ağızından bizim için şükürler sunulsun.

¹² Övünmemiz şundandır: Dünyaya ve özellikle size, insan bilgeliğiyle değil, Tanrı'nın lütfuyla, Tanrı'dan gelen kutsallık ve içtenlikle davrandığımızı vicdanımız tanıktır. ¹³⁻¹⁴ Size okuyup anlayabileceğinizden başka bir şey yazmadık. Bizi kısmen anladığınız gibi, bunları tam olarak anlayacağınızı umut ediyorum. Efendimiz Yeşua'nın gününde bizim övüncümüz siz olacağınız gibi, sizin övüncünüz de biz olalım.

¹⁵⁻¹⁶ Bu güven içinde, çifte yarar sağlasın diye önce size gelmek, sonra Makedonya'ya geçmek, Makedonya'dan yine size geri gelerek tarafınızdan Yahudiye'ye yolcu edilmek niyetindeyim. ¹⁷ Buna niyetlenirken acaba kararsızlık mı gösteriyorum? Ya da niyet ettiğim şeyler, benlikten mi kaynaklanıyor ki, önce "Evet, evet" sonra "Hayır, hayır" diyeyim? ¹⁸ Tanrı güvenilir olduğu gibi, size söylediğim söz de hem "evet" hem "hayır" değildir. ¹⁹ Çünkü Silvanus ve Timoteos'la birlikte tarafımızdan size duyurulan Tanrı'nın Oğlu Yeşua Mesih, hem evet hem de hayır değildi. O'nda yalnız "evet" vardır. ²⁰ Tanrı'nın vaatleri çok olsa da O'nda tam "evet" dir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için O'nun aracılığıyla "Amin" deriz.

²¹ Bizi sizinle birlikte Mesih'te pekiştiren ve bizi mesheden Tanrı'dır.

²² Bizi mühürleyen ve güvence olarak yüreklerimize Ruh'u yerleştiren Tanrı'dır.

²³ Ama Tanrı'yı canıma tanık tutarım ki, Korint'e gelmeyişimin nedeni sizi esirgemek içindi. ²⁴ Biz sizin imanınızı denetlemiyoruz, sevinciniz için sizinle birlikte çalışıyoruz. Çünkü imanda sağlam duruyorsunuz.

2

¹ Size yeniden kederle gelmemeye karar verdim. ² Eğer sizi kederlendirirsem, kederlendirdiğim sizlerden başka kim beni sevindirecek? ³ Bunu size yazdım öyle ki, yanınıza geldiğimde beni sevindirmesi gerekenler beni kederlendirmesin. Sevincimin hepinizin sevinci olduğuna dair hepinize güvenim tamdır. ⁴ Size derin bir acıyla, yürek ıstırabı ve göz yaşları içinde yazdım. Amacım sizi kederlendirmek değildi, size karşı beslediğim derin sevgiyi anlamanızı sağlamaktı. ⁵ Ama biri kederlendirdiyse, beni değil,

abartısız olarak kısmen hepinizi kederlendirmiştir. ⁶ Böyle birine çoğunluk tarafından verilen bu ceza yeterlidir. ⁷ Aşırı kedere boğulmaması için tam aksine o kişiyi bağışlayıp teselli etmelisiniz. ⁸ Bu nedenle ona olan sevginizi pekiştirmenizi rica ediyorum. ⁹ Sizleri sınamak ve her konuda söz dinleyip dinlemediğinizi anlamak amacıyla size yazdım. ¹⁰ Her kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Çünkü gerçekten bir şeyi bağışlamışsam, onu Mesih'in huzurunda sizin için bağışladım. ¹¹ Öyle ki, Şeytan'a fırsat vermeyelim. Çünkü onun oyunlarını bilmez değiliz.

¹² Mesih'in Müjdesi için Troas'a geldiğimde Efendi'de bana bir kapı açıldığı halde, içim rahat etmedi. ¹³ Çünkü kardeşim Titus'u orada bulamadım. Bu nedenle oradakilere veda ederek Makedonya'ya gittim.

¹⁴ Bizi her zaman Mesih'te zafere götüren, bilgisinin hoş kokusunu bizim aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun. ¹⁵ Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı önünde Mesih'in hoş kokusuyuz. ¹⁶ Mahvolanlar için ölümün ölüm kokusu, kurtulanlar içinse hoş bir koku olarak yaşamın yaşam kokusuyuz. Bu şeylere kim yeterli olabilir? ¹⁷ Çünkü biz, birçokları gibi, Tanrı sözünü ticarete araç yapanlardan değiliz. Tam tersine, Tanrı'ya ait olan kişiler olarak Tanrı'nın önünde Mesih'te içtenlikle konuşuyoruz.

3

¹ Yeniden kendimizi tavsiye etmeye mi başlıyoruz? Yoksa bazılarının yaptığı gibi bizim de size ya da sizden gelen tavsiye mektuplarına ihtiyacımız mı var? ² Siz bizim yüreklerimize yazılmış, herkes tarafından bilinen ve okunan mektubumuzsunuz. ³ Hizmetimizin sonucunda oluşan Mesih'in mektubu olduğunuz açıktır. Bu mektup mürekkeple değil, diri Tanrı'nın Ruhu'yla, taş levhalara değil, yüreğin levhaları üzerine yazılmıştır. ⁴ Mesih aracılığıyla Tanrı'ya böyle bir güvenimiz var. ⁵ Herhangi bir şeyi kendi başarımız olarak saymaya yeterli değiliz; yeterliliğimiz Tanrı'dan gelmektedir. ⁶ Yeni bir antlaşmanın hizmetkârları olarak bizi yeterli kılan Tanrı'dır. Bu antlaşma yazılı harfe değil, Ruh'a dayanmaktadır. Çünkü yazılı harf öldürür, Ruh ise yaşam verir. ⁷⁻⁸ Eğer taşlar üzerine kazınmış ölüm hizmeti yücelik içinde geldiyse, öyle ki İsrailoğulları Musa'nın yüzündeki geçici yüceliğe bakamamışlardı, Ruh'a dayanan hizmetin çok daha yüce olacağı belli değil mi? ⁹ Eğer mahkûm etme hizmetinin yüceliği varsa, doğruluk hizmetinin yüceliği çok daha aşkındır. ¹⁰ Çünkü vaktiyle yücelik taşıyanın, şimdi yücelikte aşkın olana karşı kesinlikle yüceliği kalmamıştır. ¹¹ Çünkü geçici olan yücelik taşıdıysa, kalıcı olanın yüceliği kat kat fazladır.

¹² Böyle bir umuda sahip olduğumuzdan büyük cesaretle konuşuyoruz.

¹³ Yüzündeki yüceliğin gitgide kaybolduğunu İsrailoğulları görmesin diye yüzünü peçeyle örten Musa gibi değiliz. ¹⁴ Onların zihinleri kararıştı. Çünkü bugüne dek Eski Antlaşma okunurken aynı peçe yerinde duruyor. Çünkü bu peçe ancak Mesih aracılığıyla kalkar.

¹⁵ Oysa, bugüne dek Musa'nın yazıları okunduğu zaman yüreklerini bir peçe örtüyor. ¹⁶ Ama ne zaman biri Efendi'ye dönerse, o peçe kalkar.

¹⁷ Efendi Ruh'tur ve Efendi'nin Ruh'u neredeyse orada özgürlük vardır.

¹⁸ Ama hepimiz Efendi'nin yüceliğini aynadaymış gibi gören peçesiz yüzle, yücelikten yüceliğe aynı surete dönüştürülüyoruz. Bu da Ruh olan Efendi'den kaynaklanmaktadır.

4

¹ Bu hizmeti Tanrı'nın merhametiyle üstlendiğimiz için yılgınlığa düşmeyiz. ² Utanç verici gizli kapaklı işleri reddettik. Ne kurnazlığa başvurur ne de Tanrı'nın sözünü çarpıtırız. Tam tersine gerçeği ortaya koyarak kendimizi Tanrı önünde her insanın vicdanına tavsiye ediyoruz. ³ Müjde'nin üstü örtülü olsa da, ölmekte olanlar için örtülüdür. ⁴ Bu dünyanın ilahı, Tanrı'nın görünümü olan Mesih'in yüceliğiyle ilgili

Müjde'nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, onların zihinlerini kör etmiştir. ⁵ Biz kendimizi duyurmuyoruz, ama Mesih Yeşua'yı Efendi, kendimizi de Yeşua adına sizin hizmetkârlarınız olarak duyuruyoruz. ⁶ Çünkü, "Işık karanlıktan parlayacak" diyen Tanrı, Yeşua Mesih'in yüzünden kendi yüceliğinin bilgisinin ışığını vermek için yüreklerimizde parladı.

⁷ Ama bizler bu hazineye toprak kaplar içinde sahibiz. Öyle ki, üstün gücün bizden değil, Tanrı'dan olduğu belli olsun. ⁸ Her yandan sıkıştırıldık, ama ezilmedik. Şaşırmışız, ama umudumuzu kaybetmedik. ⁹ Kovalanıyoruz, ama terk edilmedik. Yere yıkıldık, ama yok olmadık.

¹⁰ Yeşua'nın yaşamı bedenimizde görünsün diye, Efendi Yeşua'nın ölümünü her zaman bedenimizde taşıyoruz. ¹¹ Çünkü Yeşua'nın yaşamı ölümlü bedenimizde açığa çıksın diye, biz yaşayanlar Yeşua uğruna sürekli ölüme teslim ediliyoruz. ¹² Böylece ölüm bizde, yaşam ise sizde işliyor. ¹³ Aynı iman ruhuna sahip olarak, "İman ettim, bu nedenle konuştum" diye yazılmış olan söz uyarınca, biz de iman ediyor, bu nedenle konuşuyoruz. ¹⁴ Efendi Yeşua'yı dirilten Tanrı'nın, bizi de Yeşua'yla birlikte diriltip sizinle birlikte huzurunda durduracağını biliyoruz. ¹⁵ Her şey sizin yararınızdır. Öyle ki, Tanrı'nın lütfu çoğalıp daha çok sayıda insana ulaştıkça, Tanrı'nın yüceliği için sunulan şükranlar da çoğalsın.

¹⁶ Bu nedenle yılgınlığa düşmeyiz. Her ne kadar dış varlığımız bozuluyorsa da, iç varlığımız gündün güne yenileniyor. ¹⁷ Çünkü şu anki hafif sıkıntılarımız, bizim için ağırlıkta giderek daha da çoğalan sonsuz bir yücelik yaratıyor. ¹⁸ Gözlerimizi görünen şeylere değil, görünmeyenlere dikiyoruz. Çünkü görülenler geçici, görülmeyenler ise sonsuzdur.

5

¹ Eğer dünyasal çadır evimiz yıkılırsa, göklerde Tanrı'dan gelen bir yapımız, elle yapılmamış, sonsuza dek var olacak bir meskenimiz olduğunu biliyoruz. ² Göksel meskenimizi giyinmeyi özleyerek gerçekten inliyoruz. ³ Onu giyinirsek çıplak kalmayacağız. ⁴ Çünkü bu çadırda barınan bizler yük altında inliyoruz. Soyunmayı değil, giyinmeyi arzu ediyoruz. Öyle ki, ölümlü olan, yaşam tarafından yutulsun. ⁵ Bizleri tam da bunun için hazırlayan, güvence olarak bize Ruh'u veren Tanrı'dır.

⁶ Bu nedenle her zaman güven duyarız. Bedende barındığımız sürece Efendi'den uzak olduğumuzu biliyoruz. ⁷ Çünkü gözün gördüğüyle değil, imanla ilerliyoruz. ⁸ Cesaretliyiz diyorum ve bedenden uzakta bulunmayı, Efendi'yle yuvada olmayı yeğleriz. ⁹ Böylece, ister bedende olalım isterse uzakta, amacımız O'nu hoşnut etmektir. ¹⁰ Çünkü bedende yaşarken iyi ya da kötü, yaptıklarımızın karşılığını almak için hepimizin Mesih'in yargı kürsüsü önüne çıkması gerekiyor.

¹¹ Efendi korkusunu bildiğimiz için insanları ikna ediyoruz. Ne olduğumuzu Tanrı biliyor; umarım siz de vicdanınızda biliyorsunuzdur. ¹² Kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, ama size bizim için övünme fırsatı veriyoruz. Öyle ki, yürekle değil, dış görünüşle övünenlere verecek bir yanıtınız olsun. ¹³ Çünkü eğer kendimizde değilsek, bu Tanrı içindir. Ya da aklımız başımızdaysa, bu sizin içindir. ¹⁴ Bizi zorlayan, Mesih'in sevgisidir. Yargımız şudur: Biri herkes uğruna öldü, öyleyse hepsi öldü. ¹⁵ O herkes için öldü. Öyle ki, yaşayanlar artık kendileri için değil, onlar uğruna ölüp dirilen Mesih için yaşasınlar.

¹⁶ Bu nedenle, biz bundan böyle insansal açıdan kimseyi tanımayız. Mesih'i insansal açıdan tanıdıksa da, artık şimdi öyle tanımıyoruz. ¹⁷ Bu nedenle, bir kimse Mesih'teyse, yeni yaratıktır. Eski şeyler geçmiş, işte her şey yepyeni olmuştur. ¹⁸ Bunların tümü Tanrı'dandır. Tanrı, bizi Mesih aracılığıyla kendisiyle barıştırdı ve barıştırma hizmetini bize verdi. ¹⁹ Yani Tanrı, onların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma hizmetini bize emanet etti.

²⁰ Bu nedenle, Tanrı bizim aracılığımızla rica ediyormuş gibi Mesih adına elçilik ediyoruz, Mesih adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. ²¹ Tanrı günahı bilmeyen Mesih'i bizim yerimize günah yaptı. Öyle ki, biz O'nda Tanrı'nın doğruluğu olalım.

6

¹ Birlikte çalışanlar olarak, Tanrı'nın lütfunu boş yere kabul etmemenizi rica ediyoruz.

² Çünkü Tanrı şöyle diyor:

“Uygun zamanda seni işittim.

Kurtuluş gününde sana yardım ettim.”

İşte uygun zaman şimdidir. Kurtuluş günü de işte şimdidir. ³ Hizmetimiz ayıplanmasın diye hiçbir konuda hiç kimsenin tökezlemesine fırsat vermedik. ⁴⁻⁸ Tam tersine Tanrı'nın hizmetkârları olarak olağan- üstü dayanmada, acılarda, zorluklarda, üzüntülerde, itilip kakılmakta, zindanlarda, kargaşalıkta, emekte, uykusuzlukta, açlıkta, paklıkta, bilgide, sabırda, yumuşaklıkta, Kutsal Ruh'ta, içten sevgide, doğruluk sözünde, Tanrı'nın gücünde, sağ ve sol ellerimizde doğruluğun silahlarıyla, yücelikte ve onursuzlukta, iyi ünde ve kötü ünde, kendimizi her bakımdan örnek gösteriyoruz. Aldatanlar sayılıyorsak da doğru kişileriz.

⁹ Tanınmıyor gibiysek de iyi tanınıyoruz. Ölüyorsak da işte yaşıyoruz. Cezalandırılıyorsak da öldürülmüş değiliz. ¹⁰ Kederliyiz, ama hep sevinçliyiz. Fakiriz ama birçoklarımızı zengin ediyoruz. Hiçbir şeyimiz yokmuş gibi ama her şeye sahibiz.

¹¹ Ey Korintliler, sizinle açıkça konuşuyor, yüreğimizi size açıyoruz.

¹² Biz sizden sevgimizi esirgemedik, ama siz bizden esirgediniz.

¹³ Çocuklarıma söyler gibi söylüyorum: Aynı karşılığı vererek siz de yüreğinizi açın.

¹⁴ İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin. Çünkü doğrulukla kötülüğün ne ortaklığı olabilir? Ya da ışığın karanlıkla nasıl bir paydaşlığı olabilir? ¹⁵ Mesih'le Beliyal anlaşabilir mi? Ya da iman edenin iman etmeyenle payı olabilir mi? ¹⁶ Tanrı'nın tapınağının putlarla ne anlaşması olabilir? Çünkü siz diri Tanrı'nın tapınağısınız. Tanrı'nın dediği gibi, “Aralarında yaşayacak, aralarında yürüyeceğim. Ben onların Tanrı'sı olacağım, onlar da benim halkım olacak.” ¹⁷ Bu nedenle,

“Onların arasından çıkıp ayrılın” diyor Efendi. ‘Kirli olana dokunmayın.

Sizi kabul edeceğim.

¹⁸ Size Baba olacağım.

Siz benim oğullarım ve kızlarım olacaksınız.’ diyor Her Şeye Egemen Efendi.”

7

¹ Ey sevgililer, bu vaatlere sahip olduğumuza göre, kendimizi bedeni ve ruhu kirleten her şeyden arındırıp, Tanrı korkusuyla kutsallıkta yetkinleşelim.

² Yüreklerinizi bize açın. Kimseye haksızlık etmedik, kimseyi saptırmadık, kimseyi çıkarımız için kullanmadık. ³ Bunu sizi yargılamak için söylemiyorum. Daha önce dediğim gibi, birlikte ölmek ve birlikte yaşamak üzere yüreklerimizdesiniz. ⁴ Size karşı cesaretim büyüktür, hakkınızdaki övüncüm de büyüktür. Teselliyle doluyum. Tüm sıkıntılarımızın içinde büyük sevinç duymaktayım.

⁵ Makedonya'ya geldiğimiz zaman bile bedenimiz rahat yüzü görmedi. Her yönden sıkıntı çekiyorduk. Dışarıda kavgalar, içimizde korkular vardı. ⁶ Yine de yüreği engin olanları teselli eden Tanrı, Titus'un gelişiyse bizleri teselli etti. ⁷ Yalnız onun gelişiyse değil, sizden aldığımız teselliyle de teselli bulduk. Beni özlediğinizi, benim için üzüldüğünüzü, bana ilişkin gayretinizi bildirdiğinde sevincim katlanarak arttı.

⁸ Mektubumla sizi kederlendirdiysem de pişmanlık duymuyorum. Gerçi o mektubun bir süre için size acı verdiğini görüp pişmanlık duymuştum. ⁹ Ama şimdi seviniyorum, kederlenmenize değil, bu kederin sizi tövbeye sevketmiş olmasına seviniyorum. Tanrısal yolla kederlendiniz. Böylelikle tarafımızdan size hiçbir zarar gelmedi. ¹⁰ Çünkü tanrısal

keder, pişmanlık getirmeyen kurtuluş tövbesine yol açar. Dünyanın acılarıysa ölüme neden olur. ¹¹ Bakın, çektiğiniz bu tanrısal keder, sizde ne büyük ciddiyete yol açtı. Kendinizi aklamak için sizde ne büyük bir arzu uyandırdı. Sizi öfkeyle, korkuyla, özlemle, gayretle ve suçluyu cezalandırma isteğiyle doldurdu. Bu konuda her bakımdan suçsuz olduğunuzu kanıtladınız. ¹² Size yazdımsa da, bunu haksızlık edeni ya da haksızlığa uğrayanı göz önünde bulundurarak yazmadım. Bize karşı duyduğunuz içten ilginizin Tanrı önünde sizde açığa çıkması için yazdım. ¹³ Bu nedenle teselli bulduk. Tesellimizin üstüne Titus'un sevinci bizi daha da çok sevindirdi. Çünkü hepiniz onun ruhunu tazelediniz. ¹⁴ Sizleri ona övmüştüm, beni hayal kırıklığına uğratmadınız. Size söylediğimiz her şey nasıl doğru idiye, Titus'a sizi övmemiz de aynı şekilde doğru çıktı. ¹⁵ Hepinizin nasıl söz dinlediğini, kendisini nasıl titreyerek korkuyla kabul ettiğinizi hatırladıkça size karşı olan sevgisi daha da çoğaldı. ¹⁶ Size her açıdan güvenebildiğim için seviniyorum.

8

¹ Ayrıca kardeşler, sizlere Makedonya kiliselerine verilen Tanrı lütfundan söz etmek istiyoruz. ² Büyük sıkıntı içinde denendiklerinde, bol sevinçleri ve ağır yoksullukları taşkın bir cömertliğe dönüştü.

³ Çünkü güçlerine göre değil, evet güçlerini aşan bir biçimde, kendi istekleriyle verdiklerine tanıklık ederim. ⁴ Kutsallara yapılan yardıma katkıda bulunma ayrıcalığının kendilerine verilmesi için bize yalvardılar. ⁵ Umdüğümüzden da ileri giderek, kendilerini önce Efendi'ye, sonra da Tanrı'nın isteğiyle bize sundular. ⁶ Biz de daha önce başladığı bu lütfu tamamlaması için Titus'u isteklendirdik. ⁷ Her bakımdan, imanda, konuşmada, bilgide, her türlü çabada ve bize olan sevginizde bolluk içinde olduğunuz gibi, bu lütufta da bolluk içinde olmaya dikkat edin. ⁸ Size bunu buyruk olarak demiyorum, diğerlerinin gayretiyle karşılaştırıp sevginizin içtenliğini sınamak için söylüyorum. ⁹ Çünkü Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfunu bilirsiniz. Kendisi zenginken sizin için yoksul oldu. Öyle ki O'nun yoksulluğuyla siz zengin olasınız. ¹⁰ Bu konuda size öğütte bulunuyorum: Bir yıl önce bu işe ilk koyulan, hatta buna ilk heveslenen sizdiniz. ¹¹ Şimdi bunu sonuçlandırın. Böylece içtenlikle yapmayı arzuladığınız işi imkânınız ölçüsünde tamamlayın. ¹² Çünkü istek varsa, kişinin elinde olmayana göre değil, elindekine göre vermesi uygundur. ¹³ Amacım başkalarını rahatlatmak sizi sıkıntıya sokmak değil. ¹⁴ Eşitlik olsun diye böyle. Şu anda sizdeki bolluk onların eksikliğini tamamladığı gibi, onlardaki bolluk da sizin eksikliğinizi tamamlasın. Böylelikle eşitlik sağlanmış olur. ¹⁵ Yazılmış olduğu gibi, "Çok toplayanın fazlası, az toplayanın da eksikliği yoktu."

¹⁶ Titus'un yüreğine sizin için aynı gayreti koyan Tanrı'ya şükürler olsun! ¹⁷ Titus gerçekten yalnızca ricamız üzerine değil, size duyduğu içten ilgiyle, kendi isteğiyle yanınıza geldi. ¹⁸ Onunla birlikte Müjde'yi yaymadaki gayretinden ötürü bütün topluluklar tarafından övülen kardeşi de gönderdik. ¹⁹ Yalnız bu kadar da değil, Efendi'yi yüceltmek ve yardıma hazır olduğunuzu göstermek için sunduğunuz bu lütufta bizimle birlikte yol arkadaşı olmak üzere topluluklar tarafından atandı. ²⁰ Bu büyük bağışla ilgili verdiğimiz hizmetin kimse tarafından kınanmamasına dikkat ediyoruz. ²¹ Yalnız Efendi'nin gözünde değil, insanların gözünde de erdemli olmaya özen gösteriyoruz. ²² Birçok konuda defalarca deneyip gayretli olduğu kanıtlanmış, şimdi size duyduğu büyük güvenle çok daha gayretli olan kardeşimizi de onlarla birlikte gönderdik. ²³ Titus'a gelince, o benim ortağım ve aranızdaki emektaşımıdır. Kardeşlerimize gelince, onlar Mesih'in yüceliği olan kiliselerin elçileridir. ²⁴ Bu nedenle, kiliselerin önünde onlara sevginizi ve size duyduğumuz övüncü kanıtlayın.

9

¹ Kutsallara yapılacak hizmetle ilgili olarak size yazmama hiç gerek yok. ² Hazır

olduğunuzu biliyorum. Ahaya'da bulunan sizlerin geçen yıldan beri hazırlıklı olduğunuzu söyleyerek Makedonyalılar karşısında hakkınızda övünmekteyim. Gayretiniz birçoklarını harekete geçirdi.

³ Kardeşleri size göndermemin nedeni, hakkınızdaki övünmemizin boşa çıkmaması içindir. Öyle ki, daha önceden söylediğim gibi hazırlıklı bulunasınız. ⁴ Olur da bazı Makedonyalılar benimle birlikte gelip sizi hazırlıksız bulursa, sizler bir yana, bizler hakkınızdaki emin övücümüzden ötürü hayal kırıklığına uğramayalım. ⁵ Bu nedenle, kardeşlerin önce yanınıza gelmelerini ve daha önceden cömertçe vermeyi söz verdiğiniz armağanı hatırlatmaları konusunda ricada bulunmayı gerekli gördüm. Öyle ki, armağanınız cimrilik değil, cömertlik örneği olarak hazır bulunsun.

⁶ Şunu unutmayın: Az eken az biçer, bol eken bol biçer. ⁷ Herkes gönülsüzce ya da zorunluymuş gibi değil, yüreğinde tasarladığı gibi versin. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. ⁸ Her zaman, her bakımdan, her şeye yeterince sahip olarak, her iyi işe bol bol katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her lütfu size bollukla sağlayacak güçtedir. ⁹ Yazıldığı gibi,

“Her yana saçtı, fakirlere verdi. Doğruluğu sonsuza dek kalıcıdır.”

¹⁰ Ekene tohum ve yiyecek ekmek sağlayan Tanrı, ekecek tohumunuzu sağlayıp çoğaltacak, doğruluğunuzun ürünlerini artıracaktır. ¹¹ Her durumda cömert olmanız için her yönden zenginleştiriliyorsunuz. Cömertliğiniz bizim aracılığımızla Tanrı'ya şükran nedeni oluyor. ¹² Çünkü yaptığınız bu verme hizmeti, yalnızca kutsalların eksiklerini gidermekle kalmıyor, aynı zamanda Tanrı'ya sunulan bol şükürlerle de çoğalıyor. ¹³ Onlar, içtenliği kanıtlanan bu hizmetten ötürü, açıkça benimsediğiniz Mesih'in Müjdesi'ne uyararak kendilerine ve herkese cömertçe bulunduğunuz katkılardan ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlar. ¹⁴ Onlar da Tanrı'nın sizde olan üstün lütfundan dolayı sizler için dua ediyor ve sizi özlüyorlar. ¹⁵ Dille anlatılamaz armağanı için Tanrı'ya şükürler olsun!

10

¹ Aranızdayken çekingen, sizden uzaktayken cesur kesilen ben Pavlus, Mesih'in alçakgönüllülüğü ve yumuşaklığı adına size yalvarıyorum. ² Evet, yalvarıyorum, yanınıza geldiğim zaman, bizim olağan insanlar gibi yaşadığımızı düşünen bazılarına karşı güvenle takınmak niyetinde olduğum tavır aynı cesaretle size karşı takınmak zorunda bırakmayın beni. ³ Çünkü bedende yaşıyor olsak da, bedene göre savaşıyoruz.

⁴ Çünkü savaşımızın silahları bedensel değil, Tanrı önünde kaleleri yıkan güçlü silahlardır. ⁵ Hayali düşünceleri, Tanrı bilgisine karşı kendini yücelten her yüksek şeyi yıkıyor, her fikri Mesih'in itaatine tutsak kılıyoruz. ⁶ İtaatiniz tümüyle tamamlandığında, her itaatsizliği cezalandırmaya hazır olacaksınız. ⁷ Olaylara sadece gözünüzün önünde gördükleri gibi mi bakıyorsunuz? Eğer biri Mesih'e ait olduğuna güveniyorsa, şunu bir kez daha düşünsün: O, Mesih'e ait olduğu gibi biz de Mesih'e aitiz. ⁸ Çünkü sizi yıkmak için değil, güçlendirmek için Efendi'nin bize verdiği yetkiyle biraz fazla övünsem de utanmam. ⁹ Mektuplarımla sizi korkutmak istermiş gibi görünmek istemiyorum. ¹⁰ Çünkü bazıları, “Gerçi mektupları ağır ve güçlüdür, ama kişisel varlığı zayıf, konuşma yeteneği bir hiçtir” diyormuş. ¹¹ Böyleleri şunu bilsin ki, mektuplarla uzakta neyse, aranızdayken eylemde aynıyız. ¹² Kendilerini tavsiye eden bazılarıyla kendimizi bir tutmaya ya da onlarla karşılaştırmaya tabii ki cesaret etmiyoruz. Ama onlar kendilerini kendileriyle ölçüp karşılaştırarak akılsızlık ediyorlar. ¹³ Ama biz haddimizi aşarak övünmeyeceğiz, ama Tanrı'nın bizim için belirlediği, size kadar ulaşan sınırlar içinde övüneceğiz. ¹⁴ Çünkü size kadar ulaşmamış gibi alanımızı daha da genişletmiyoruz. Çünkü Mesih'in Müjdesi'ni size kadar ulaştırıran biz olduk. ¹⁵ Başkalarının emeğiyle övünüp haddimizi aşmıyoruz. Ama imanınız büyüdükçe etki alanımızın sizin sayenizde olabildiğince genişleyeceğini umuyoruz.

¹⁶ Böylelikle Müjde'yi sizden ötelere de yayabilelim, başkalarının çalışma alanında başarılı işlerle övünmeyelim. ¹⁷ Ama "Övünen, Efendi'de övünsün." ¹⁸ Çünkü kabule değer kişi kendini tavsiye eden değil, Efendi'nin tavsiye ettiği kişidir.

11

¹ Yapacağım küçük bir akılsızlık için bana katlanmanızı diliyorum. Lütfen, katlanın bana. ² Sizler için tanrısal bir kıskançlık duyuyorum. Çünkü sizleri el değmemiş kız gibi tek kocaya, Mesih'e sunmak üzere nişanladım. ³ Ama yılanın Havva'yı kurnazlığıyla aldattığı gibi, sizin düşüncelerinizin de Mesih'teki sadelikten saptırılmasından korkuyorum. ⁴ Çünkü size gelen, bizim duyurmadığımız başka bir Yeşua'yı duyuranları bakıyorum kabul ediyorsunuz. Bununla birlikte, aldığınız ruhtan başka bir ruhu ve kabul ettiğinizden başka bir müjdeyi gayet iyi kabulleniyorsunuz. ⁵ Üstün elçilerden hiç de aşağı olduğumu sanmıyorum. ⁶ Söz söylemede acemi olabilirim, ama bilgide acemi değilim. Bunu size her bakımdan, her alanda gösterdik. ⁷ Yoksa yücelesiniz diye kendimi alçaltarak Tanrı'nın Müjdesi'ni size karşılıksız duyurduğum için günah mı işledim? ⁸ Size hizmet edebilmek için yardım aldığım başka toplulukları adeta soydum. ⁹ Yanınızdayken ihtiyaç içinde olduğum halde kimseye yük olmadım. Çünkü gereksinimlerimi Makedonya'dan gelen kardeşler karşıladılar. Her konuda size yük olmaktan kendimi alıkoydum ve bunu yapmaya devam edeceğim. ¹⁰ İçimde Mesih'in gerçeği olduğu için, Ahaya bölgelerinde hiç kimse beni bu övünçten alıkoyamayacak.

¹¹ Neden mi? Sizi sevmediğim için mi? Tanrı biliyor ki, seviyorum.

¹² Yapmakta olduğumu yapmayı sürdüreceğim. Öyle ki, fırsatçılara fırsat vermeyelim. Onlar övündükleri konuda bize eşit sayılmak istiyorlar. ¹³ Çünkü bu tür adamlar, Mesih'in elçileri kılığına giren sahte elçiler, düzenbaz işçilerdir. ¹⁴ Şaşılacak bir şey yok, çünkü Şeytan bile ışık meleği kılığına girer. ¹⁵ Bu nedenle, ona hizmet edenlerin de doğruluğun hizmet Kârları kılığına girmesi şaşırtıcı değildir. Onların sonu yaptıkları işlere göre olacaktır.

¹⁶ Yine söylüyorum, kimse beni akılsız sanmasın. Ama öyle sansanız da, beni akılsız birini kabul eder gibi kabul edip azıcık övünmeme fırsat verin! ¹⁷ Söylediklerimi Efendi'ye göre değil, övüngeçliğin verdiği güvenle, akılsız biri gibi söylüyorum. ¹⁸ Birçoklarının benliğe göre övündüğünü görüyorum, ben de övüneceğim. ¹⁹ Sizler akıllı olduğunuz için akılsızlara memnuniyetle katlanıyorsunuz. ²⁰ Katlandığınız sizi köle edenler, soyanlar, sizden faydalananlar, üstünlük taslayanlar ya da yüzünüze tokat atanlardır. ²¹ Utanarak söylüyorum ki, biz bunu yapacak güçte değildik! Ama herhangi bir konuda biri cesaret ediyorsa ki, akılsız biri gibi konuşuyorum, ben de cesaret ederim. ²² Onlar İbrani mi? Ben de İbrani'yim. Onlar İsraili mi? Ben de İsraili'yim. Onlar İbrahim'in soyundan mı? Ben de İbrahim'in soyundanım. ²³ Onlar Mesih'in hizmetkârları mı? Aklımı kaçırmış gibi konuşuyorum. Ben daha üstünüm. Daha çok emek verdim, daha çok zindana girdim, daha çok dayak yedim, çok kez ölümle yüz yüze geldim. ²⁴ Beş kez Yahudiler'den otuz dokuz kırbaça yedim. ²⁵ Üç kez sopayla dövüldüm. Bir kez taşlandım. Üç kez gemi kazası geçirdim. Bir gün bir gece açık denizde kaldım. ²⁶ Sık sık yolculuk ettim. İrmaklarda, haydutlar arasında, gerek halkımın gerekse öteki ulusların arasında tehlikelerle karşılaştım. Kentte, ıssız yerlerde, denizde, sahte kardeşler arasında tehlikeye düştüm. ²⁷ Emek verdim, sıkıntı çektim. Kaç kez uykusuz, aç ve susuz kaldım. Kaç kez yoksulluk çektim, soğuğa katlandım, çıplak kaldım.

²⁸ Bütün bunların dışında, tüm topluluklar için her gün çektiğim kaygıların baskısı üzerimde. ²⁹ Kim güçsüz olur da ben güçsüz olmam. Kim tökezletilir de ben yanıp tutuşmam? ³⁰ Eğer övünmem gerekirse, zayıflığımla ilgili şeylerle övüneceğim. ³¹ Efendi Yeşua Mesih'in sonsuza dek övülecek olan Tanrısı ve Babası, yalan söylemediğimi biliyor.

³² Şam'da Kral Aretas'ın valisi beni tutuklatmak için Şam Kenti'ni güvenlik altına almıştı.
³³ Sepet içinde surun yanındaki pencereden aşağı sarkıtıldım ve elinden kaçtım.

12

¹ Şüphesiz ki, övünmem yarasızdır. Şimdi Efendi'nin görümlerine ve vahiylerine değineceğim. ² On dört yıl önce Mesih'te üçüncü göğe alınan bir adam tanıyorum. Bu, bedende mi, yoksa beden dışında mı oldu bilmiyorum, Tanrı bilir. ³ Ben böyle bir adam tanıyorum bedende mi, yoksa beden dışında mı bilmiyorum; Tanrı bilir. ⁴ Bu adam cennete götürüldü. Orada sözle anlatılamaz, insanın söylemesi yasak olan şeyler duydu. ⁵ Böyle biriyle övüneceğim. Ama zayıf yönlerim dışında kendimle ilgili başka bir şeyle övünmeyeceğim. ⁶ Övünmek istesem bile akılsızlık etmeyeceğim. Çünkü gerçeği söyleyeceğim. Ama kimse hakkımda, gördüğünden ya da işittiğinden daha fazlasını düşünmesin diye övünmekten kaçınıyorum. ⁷ Aldığım vahiylerin çok büyük olmasından ötürü, gurura kapılmayayım diye bana bedenimde bir diken verildi. Gururlanmayayım diye bana eziyet etmesi için Şeytan'ın bir meleği verildi. ⁸ Beni bıraksın diye üç kez Efendi'ye yalvardım. ⁹ O bana, "Lütfum sana yeter, çünkü gücüm zayıflıkta tamamlanır" dedi. Bu nedenle, Mesih'in gücü üzerimde olsun diye zayıf yönlerimle sevinerek daha çok övüneceğim.

¹⁰ Bundan ötürü, Mesih uğruna zayıflıkları, aşağılanmaları, zorlukları, zulümleri ve sıkıntıları memnuniyetle karşılıyorum. Çünkü ne zaman zayıfsam, o zaman güçlüyüm.

¹¹ Övünmekle akılsızca davrandım. Ama beni buna siz zorladınız. Aslında sizin tarafınızdan tavsiye edilmeliydim. Çünkü bir hiç olsam da, üstün elçilerden hiç de aşağı değilim. ¹² Gerçekten de elçiliğime dair kanıtlar aranızda tam bir sabırla, belirtiler, harikalar ve mucizelerle ortaya koyuldu. ¹³ Size yük olmayışımın başka diğer kiliselerden aşağı kaldığınız yan nedir? Bu haksızlığımı bağışlayın!

¹⁴ İşte, üçüncü kez yanınıza gelmeye hazırım ve size yük olmayacağım. Çünkü ben malınızı değil, sizi istiyorum. Çocuklar ebeveynleri için değil, ebeveynler çocuklar için para biriktirmelidir. ¹⁵ Canlarınız uğruna seve seve kendimi harcayacağım ve kendimi harcatacağım. Sizi daha çok seversem, daha az mı sevileceğim? ¹⁶ Yine de ben size yük olmadım. "Ama kurnaz biri olduğum için sizi kandırmışım!" ¹⁷ Size gönderdiğim herhangi birisi aracılığıyla sizden faydalandım mı?

¹⁸ Titus'u size gelmesi için yüreklendirdim ve diğer kardeşi onunla birlikte gönderdim. Titus sizden faydalandı mı? Aynı ruhla, aynı adımlarla ilerlemedik mi?

¹⁹ Yine sizin önünüzde kendimizi savunduğumuzu mu sanıyorsunuz? Tanrı'nın önünde, Mesih'te konuşuyoruz. Sevgili kardeşlerim, her şey sizin gelişmeniz içindir. ²⁰ Çünkü geldiğimde sizi istediğim gibi bulamamaktan korkuyorum. Siz de beni istediğiniz gibi bulamayabilirsiniz. Aranızda çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, iftira, böbürlenme, kargaşa olmasından kokuyorum. ²¹ Tekrar aranızda geldiğimde Tanrım beni önünüzde utandıracak; daha önce günah işleyip yaptıkları kötülüklerden, fuhuş ve sefahatten tövbe etmeyen birçok kişi için yas tutacağım.

13

¹ Bu, size üçüncü ziyaretim olacak. Her iddia iki ya da üç tanığın sözüyle doğrulanmalıdır. ² Geçmişte günah işleyenleri de, ötekilerin hepsine de ikinci ziyaretimde oradayken önceden söylemişim. Şimdi aranızda olmasam da yine söylüyorum. Tekrar gelirim, hiç kimseyi esirgemeyeceğim. ³ Demek Mesih'in benim aracılığımın konuşduğuna ilişkin kanıt arıyorsunuz! Mesih size karşı güçsüz değildir; tersine gücünü sizde gösteriyor. ⁴ Güçsüz olarak çarmıha gerilmişti, ama şimdi Tanrı'nın gücüyle yaşıyor. Çünkü biz de O'nda güçsüzüz, ama Tanrı'nın size yönelik gücü sayesinde O'nunla birlikte yaşayacağız.

⁵ İmanda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi gözden geçirin. Kendinizi sınavın. Kendinizin durumunu, Yeşua Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa başarısız olurdunuz. ⁶ Ama bizim başarısızlığa uğramadığımızı anlayacağınızı umuyorum.

⁷ Kötü bir şey yapmamanız için Tanrı'ya dua ediyorum. Amaç bizim başarılı görünmemiz değil, biz başarısız görünsek bile sizin iyi olanı yapmanızdır. ⁸ Çünkü gerçeğe karşı değil, ancak gerçek için bir şey yapabiliriz. ⁹ Bizim zayıf, sizinse güçlü olduğunuzda seviniyoruz. Yetkinleşmeniz için de dua ediyoruz. ¹⁰ Bu nedenle, Efendi'nin yıkmak için değil, yapayım diye bana verdiği yetkiyi oraya geldiğimde sert biçimde kullanmayayım diye, bu şeyleri sizden ayrıyken yazıyorum.

¹¹ Sonuç olarak kardeşlerim, sevinin! Yetkin olun. Teselli bulun. Aynı düşüncede olun. Esenlik içinde yaşayın. Sevgi ve esenlik Tanrı'sı sizinle birlikte olacaktır. ¹² Birbirinizi kutsal öpüşle selamlayın.

¹³ Bütün kutsallar size selam eder.

¹⁴ Efendi Yeşua Mesih'in lütfu, Tanrı'nın sevgisi ve Kutsal Ruh'un paydaşlığı hepimizle birlikte olsun. Amin.

GALATYALILAR

1-2 İnsanlarca ya da insan aracılığıyla değil, Yeşua Mesih ve O'nu ölümden diriltten Baba Tanrı aracılığıyla elçi olan ben Pavlus'tan ve benimle birlikte olan bütün kardeşlerden Galatya'daki kiliselere selam! 3 Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. 4 Tanrımız'ın ve Babamız'ın isteği uyarınca, bizi şimdiki kötü çağdan kurtarmak için Mesih günahlarımıza karşılık kendini sundu. 5 Tanrı'ya sonsuzlara dek yücelik olsun! Amin.

6 Sizi Mesih'in lütfuyla çağıranı bırakıp farklı bir "müjde" ye bu kadar çabuk kapılmanıza şaşıyorum. 7 Zaten başka bir "müjde" yoktur. Sadece sizi tedirgin edip Mesih'in Müjdesi'ni çarpıtmak isteyenler vardır. 8 Ama eğer biz ya da gökten bir melek, size bildirdiğimizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona! 9 Daha önce söylediğimizi şimdi yeniden söylüyorum: Eğer bir kimse size kabul ettiğinizden başka bir "müjde" bildirirse, lanet olsun ona! 10 Şimdi ben insanlardan mı, yoksa Tanrı'dan mı onay bekliyorum? Yoksa insanları mı memnun etmeye çalışıyorum? Eğer hala insanları memnun ediyor olsaydım, Mesih'in hizmetkârı olmazdım.

11 Kardeşlerim, duyurduğum Müjde'nin insandan olmadığını size bildiririm. 12 Çünkü onu insandan almadım ve kimse bana öğretmedi. O bana Yeşua Mesih'in vahyiyle geldi. 13 Geçmiş zamanlarda Yahudi dinini nasıl yaşadığımı, Tanrı'nın topluluğuna aşırı zulmedip, kırıp geçirdiğimi duyduunuz. 14 Atalarımın geleneklerine sıkı sıkıya bağlı olarak, soydaşlarımın arasında Yahudilik inancında yaşıtılarımın birçoğundan daha ilerideydim. 15-16 Ne var ki, beni daha annemin rahmindeyken ayırıp lütfuyla beni çağırın Tanrı hoşnut olunca, öteki uluslara müjdeliyeyim için bende kendi Oğlu'nu açıkladı. Bunun için hemen insanlara danışmadım. 17 Ne de Yeruşalem'e, benden önceki elçilerin yanına gittim. Bunun yerine Arabistan'a gittim. Sonra Şam'a döndüm.

18 Aradan üç yıl geçtikten sonra Petrus'uziyaret etmek üzere Yeruşalem'e gittim ve on beş gün onun yanında kaldım. 19 Ama öbür elçilerden Efendi'nin kardeşi Yakup dışında başka kimseyi görmedim. 20 Bakın, size yazdıklarımın yalan olmadığını Tanrı önünde söylüyorum. 21 Sonra Suriye ve Kilikya bölgelerine geldim. 22 Yahudiye'de Mesih'e ait olan topluluklar beni şahsen tanımıyorlardı. 23 Duydukları yalnızca, "Bir zamanlar bize zulmeden adam, önceden yıkmaya çalıştığı imanı şimdi yayıyor" sözüydü. 24 Böylece benden ötürü Tanrı'yı yüceltiyorlardı.

2

1 On dört yıl sonra Titus'u da yanıma alarak Barnabas'la birlikte yeniden Yeruşalem'e gittim. 2 Vahiy yoluyla gittim. Boşuna koşmayayım ya da koşmuş olmayayım diye, öteki uluslar arasında duyurduğum Müjde'yi özel olarak ileri gelenlere sundum. 3 Ama benimle birlikte olan Titus bile Grek olduğu halde sünnet olmaya zorlanmadı. 4 Bu, aramızda gizlice sızan sahte kardeşler yüzünden oldu. Niyetleri Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz özgürlüğü el altından araştırmak ve bizi köleleştirmek. 5 Müjde gerçeği kesintisiz olarak sizinle devam etsin diye bir an için bile onlara boyun eğmedik. 6 Ama ileri gelenler -ne oldukları bence önemli değil, Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz- bu ileri gelenler söylediklerime bir şey katmadılar. 7 Tam tersine, Müjde'nin sünnetlilere ulaştırılma görevi nasıl Petrus'a emanet edildiyse, sünnetsizlere ulaştırılma görevinin de bana emanet edildiğini gördüler. 8 Çünkü sünnetlilere elçilik etmesi için Petrus'da çalışan Tanrı, öteki uluslara elçilik etmem için bende de çalıştı. 9 Bana verilen lütfu farkedince topluluğun direkleri sayılan Yakup, Kefas ve Yuhanna paydaşlığımızı belgelemek için bana ve Barnabas'a sağ ellerini verdiler. Öyle ki, öteki uluslara biz gidelim, Yahudiler'e

kendileri gitsinler. ¹⁰ Bizden sadece fakirleri hatırlamamızı istediler. Zaten ben de bunu yapmanın gayreti içindeydim.

¹¹ Ne var ki, Petrus Antakya'ya geldiğinde, suçlu olduğu için yüzüne karşı ona direndim. ¹² Çünkü Yakup'un yanından bazı kişiler gelmeden önce öteki uluslardan olanlarla birlikte yemek yedi. Ama o kişiler gelince sünnetlilerden korktuğu için geri çekildi ve kendini sünnetsizlerden ayırdı. ¹³ Öbür Yahudiler de onun ikiyüzlülüğüne ortak oldular. Barnabas bile onların ikiyüzlülüğüne kapıldı. ¹⁴ Ama

Müjde'nin gerçeğine göre doğru davranmadıklarını görünce hepsinin önünde Petrus'a şöyle dedim: "Bir Yahudi'yken, Yahudi gibi değil, öteki uluslar gibi yaşıyorsan, Yahudi olmayanları neden Yahudi gibi yaşamaya zorluyorsun?"

¹⁵ Doğuştan Yahudi olan bizler öteki uluslardan olan günahkârlar değiliz. ¹⁶ Yine de insanın Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Yeşua Mesih'e iman etmekle amlandığını bildiğimizden, biz de Yeşua'ya iman ettik. Öyle ki, Kutsal Yasa'nın gereklerini yapmakla değil, Mesih'e iman ederek aklanalım diye Mesih Yeşua'ya iman ettik. Çünkü hiçbir insan Yasa'nın gereklerini yapmakla aklanmayacaktır. ¹⁷ Ama Mesih'te aklanmak isterken biz kendimiz günahlı bulduysak, Mesih günahın hizmetkârı mı olur? Kesinlikle hayır! ¹⁸ Yıkıtığım şeyleri yeniden kurarsam, yasayı çiğnediğimi kanıtlamış olurum. ¹⁹ Çünkü ben, Tanrı için yaşayabilmek için Yasa aracılığıyla Yasa karşısında öldüm. ²⁰ Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor. Şimdi bedende yaşadığım bu hayatı, beni seven ve benim için kendini feda eden Tanrı Oğlu'na imanla yaşıyorum. ²¹ Tanrı'nın lütfunu reddetmiyorum. Çünkü doğruluk Yasa aracılığıyla olabilseydi, o zaman Mesih boşuna ölmüş olurdu!"

3

¹ Ey akılsız Galatyalılar! Gerçeğe uymayasınız diye sizi kim böyle büyüledi? Yeşua Mesih'in çarmıha gerildiği gözlerinizin önünde size açıkça resmedilmedi mi? ² Sizden sadece şunu öğrenmek istiyorum: Kutsal Ruh'u Yasa'nın gereklerini yaparak mı, yoksa işittiklerinize iman ederek mi aldınız? ³ Bu kadar akılsız mısınız? Ruh'la başladıktan sonra şimdi bedenle mi sonuçlandıracaksınız? ⁴ Bunca acıyı boşuna mı çektiniz? Gerçekten de boşuna mıydı? ⁵ Öyleyse, size Ruh'u veren ve aranızda mucizeler yapan Tanrı, bunu Yasa'nın gereklerini yaptığınız için mi, yoksa işittiklerinize iman ettiğiniz için mi yapıyor? ⁶ Bunun gibi, İbrahim "Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı." ⁷ Bu nedenle bilin ki, İbrahim'in çocukları iman edenlerdir. ⁸ Kutsal Yazı, Tanrı'nın öteki ulusları imanla aklayacağını önceden görerek, "Bütün uluslar sende kutsanacak" diyerek Müjde'yi önceden İbrahim'e duyurdu.

⁹ Öyleyse, iman edenler sadık İbrahim ile birlikte kutsanırlar.

¹⁰ Yasa'nın işlerine bel bağlayanların hepsi lanet altındadır. Çünkü şöyle yazılmıştır: "Yasa Kitabı'nda yazılı olan her şeyi sürekli yerine getirmeyen herkes lanetlidir." ¹¹ Artık hiç kimsenin Tanrı önünde Yasa'yla aklanmadığı açıktır. Çünkü, "Doğru kişi imanla yaşayacaktır."

¹² Yasa imana dayalı değildir. Tersine, "Yasa'yı uygulayan onlarla yaşayacaktır."

¹³ Mesih bizim için bir lanet haline gelerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Yazılmış olduğu gibi, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir."

¹⁴ Böylece İbrahim'in kutsaması Mesih Yeşua aracılığıyla uluslara ulaşsın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım.

¹⁵ Kardeşlerim, insani ölçülerle konuşuyorum. İnsanlar arasında yapılmış bile olsa, onaylanmış bir antlaşmayı kimse geçersiz kılmaz, ona bir şey eklemeyiz. ¹⁶ Vaatler İbrahim'e ve onun soyundan olana verildi. Birçok kişiyi kapsıyormuş gibi soyundan olanlara demiyor, ancak bir kişi için, "Soyundan olana" diyor, ki bu Mesih'tir. ¹⁷ Şunu söylüyorum: Dört

yüz otuz yıl sonra gelen Yasa, Tanrı tarafından önceden Mesih'te onaylanan antlaşmayı geçersiz kılmaz, vaadi ortadan kaldırmaz. ¹⁸ Çünkü miras Yasa'dan geliyorsa, artık vaade bağlı değildir. Ama Tanrı mirası vaatle İbrahim'e verdi.

¹⁹ Öyleyse Yasa'nın varlık amacı neydi? Kendisine vaat edilen soy gelinceye dek, suçları ortaya çıkarmak için antlaşmaya eklendi. Bir aracı eliyle, melekler yoluyla düzenlendi. ²⁰ Aracı tek bir taraftan değildir, oysa Tanrı birdir. ²¹ Öyleyse Yasa Tanrı'nın vaatlerine aykırı mı? Kesinlikle hayır! Çünkü yaşam sağlayabilen bir yasa verilmiş olsaydı, kesinlikle doğruluk yasayla gelirdi. ²² Ama Yeşua Mesih'e imanla verilen vaat iman edenlere verilsin diye, Kutsal Yazı her şeyi günahın tutsağı yaptı.

²³ Ama iman gelmeden önce, Yasa altında hapsolmuştuk. Sonradan gelecek olan iman ortaya çıkana dek Yasa'nın tutuklusuyduk. ²⁴ Öyle ki, imanla aklanmamız için Yasa bizi Mesih'e götürmek üzere bize eğitmenlik etti. ²⁵ Ama şimdi iman geldiğinden, artık bir eğitmen altında değiliz. ²⁶ Çünkü Mesih Yeşua'ya iman ettiğiniz için hepiniz Tanrı'nın çocuklarıdır. ²⁷ Çünkü Mesih'e vaftiz edilenlerinizin hepsi Mesih'i giyindi. ²⁸ Artık ne Yahudi ne de Grek, ne köle ne de özgür, ne erkek ne de kadın ayrımı vardır. Çünkü hepiniz Mesih Yeşua'da birsiniz. ²⁹ Eğer Mesih'e aitseniz, İbrahim'in soyundansınız ve vaade göre mirasçılarınız.

4

¹ Ama şunu diyorum, mirasçı çocuk olduğu sürece her şeyin efendisi olsa da, köleden farkı yoktur. ² Babasının belirlediği vakte dek vasilerin ve vekillerin altındadır. ³ Böylece, biz de çocukken dünyanın temel ilkeleri altında esirdik. ⁴⁻⁵ Ama vakit dolunca Tanrı, Yasa altında olanları kurtarmak için Yasa altında kadından doğan Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler evlatlık hakkını alalım. ⁶ Evlatlar olduğunuz için Tanrı Oğlu'nun, "Abba, Baba!" diye seslenen Ruhu'nu yüreklerinize gönderdi. ⁷ Demek artık köle değil, oğulsun ve oğul isen, o zaman Mesih aracılığıyla Tanrı'nın mirasçısıdır.

⁸ Ancak Tanrı'yı tanımadığınız zamanlarda, geçmişte gerçek olmayan tanrılara kölelik ettiniz. ⁹ Ama şimdi Tanrı'yı tanıdınız, daha doğrusu Tanrı tarafından tanındınız. O halde nasıl olur da sizi köle eden bu zayıf ve sefil, ilkel ilkelere yeniden dönmeyi arzuluyorsunuz?

¹⁰ Özel günleri, ayları, mevsimleri, yılları tutuyorsunuz! ¹¹ Sizin için korkuyorum. Yoksa size harcadığım bunca emek boşuna mıydı?

¹² Kardeşlerim, size yalvarırım, benim gibi olun. Çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç haksızlık etmediniz. ¹³ Ama biliyorsunuz ki, Müjde'yi size ilk kez bedensel zayıflığımdan ötürü bildirdim. ¹⁴ Bedensel yanım sizin için bir sınanma olmasına karşın beni hor görüp reddetmediniz. Beni Tanrı'nın bir meleğini, hatta Mesih Yeşua'yı kabul eder gibi kabul ettiniz.

¹⁵ O mutluluğunuza ne oldu? Sizin için tanıklık ederim ki, mümkün olsa gözlerinizi oyar ve bana verirdiniz. ¹⁶ Öyleyse, size gerçeği söylemekle düşmanınız mı oldum? ¹⁷ Onlar sizi elde etmek için gayret ediyorlar, ama amaçları iyi değil! Kendileri için gayretli olmanız diye sizi bizden ayırmak istiyorlar. ¹⁸ Ama iyi bir amaç için gayretli olmak her zaman iyidir, üstelik yalnızca aranızdayken değil.

¹⁹ Sevgili çocuklarım, Mesih sizde biçimleninceye dek sizin için yeniden doğum sancıları çekiyorum. ²⁰ Şu anda yanınızda olmayı ve sesimin tonunu değiştirmeyi nasıl isterdim! Çünkü halinize şaşıyorum!

²¹ Ey Yasa altında olmayı dileyen sizler, söyleyin bana, Yasa'nın ne dediğini duymuyor musunuz? ²² İbrahim'in biri köleden, diğeri de özgür kadından olmak üzere iki oğlu olduğu yazılmıştır. ²³ Köleden doğan doğal yoldan, özgür kadından doğansa vaat uyarınca doğdu.

²⁴ Burada bir benzetme vardır. Bu iki kadın iki antlaşmayı simgelemektedir. Biri Sina Dağı'ndan, köle çocuklar doğuran Hacer'dir.

²⁵ Hacer, Arabistan'daki Sina Dağı'dır. Bugünkü Yeruşalem'e karşılık gelir. Çünkü Hacer, çocuklarıyla birlikte kölelik etmektedir. ²⁶ Oysa yukarıdan olan Yeruşalem özgürdür ve hepimizin annesi odur. ²⁷ Çünkü şöyle yazılmıştır:

“Sevin, doğuramayan kısır kadın.

Doğum sancısı çekmeyen sen, çoş ve haykır!

Çünkü terk edilmiş kadının, kocası olandan daha çok çocuğu var.”

²⁸ Kardeşler, İshak gibi bizler de vaat çocuklarıyız. ²⁹ Doğal yoldan doğmuş olan, Ruh'a göre doğmuş olana o zaman nasıl zulmettiyse, şimdi de öyledir. ³⁰ Ancak Kutsal Yazı ne diyor? “Köleyi ve oğlunu dışarı atın. Çünkü kölenin oğlu özgür kadının oğluyla birlikte miras almayacaktır.” ³¹ Bunun gibi, kardeşler, bizler kölenin değil, özgür kadının çocuklarıyız.

5

¹ Mesih bizi özgür kıldı. Bu nedenle bu özgürlüğün içinde yerinizde durun ve bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin.

² Bakın, ben Pavlus size söylüyorum, eğer sünnet olursanız Mesih'in size hiçbir faydası olmaz. ³ Sünnet olan her erkeği bir daha uyarıyorum. O kişi Kutsal Yasa'nın tümünü yerine getirmek zorundadır. ⁴ Yasa aracılığıyla aklanmak isteyen sizler Mesih'ten uzaklaştınız. Lütuftan ayrı düştünüz. ⁵ Bize gelince, doğruluk umudunu Ruh aracılığıyla, imanla bekliyoruz. ⁶ Çünkü Mesih Yeşua'da ne sünnetliliğin ne de sünnetsizliğin değeri vardır. Önemli olan sevgiyle işleyen imandır. ⁷ İyi koşuyordunuz! Gerçeğe uymaktan sizi kim alıkoydu? ⁸ Bu ikna çabası sizi çağırandan değildir. ⁹ Azıcık maya tüm hamuru kabartır. ¹⁰ Başka türlü düşünmeyeceğiniz konusunda Efendi'de size güveniyorum. Ama sizi tedirgin edene gelince, kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

¹¹ Bana gelince, kardeşler, eğer hâlâ sünneti vaaz ediyor olsaydım, bugün hâlâ eziyet çekiyor olur muydum? Öyle olsaydı, çarmıh tökezi ortadan kalkmış olurdu. ¹² Keşke sizi rahatsız edenler kendilerini hadım etseler!

¹³ Kardeşler, sizler özgürlüğe çağrıldınız. Ancak özgürlüğünüz benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin. ¹⁴ Tüm Kutsal Yasa tek bir sözle yerine gelir: “Komşunu kendin gibi seveceksin.” ¹⁵ Ama birbirinizi ısırpı yerseniz, dikkat edin, birbirinizi yok etmeyin.

¹⁶ Şunu diyorum, Ruh'un yolunda yürüyün. Böylece benliğin tutkularını yerine getirmezsiniz. ¹⁷ Çünkü benlik Ruh'a, Ruh da benliğe karşı olanı arzu eder. İstedığınız şeyleri yapamayasınız diye bunlar birbirine zıttır. ¹⁸ Ama Ruh'un yönetimindeyseniz, Yasa altında değilsiniz. ¹⁹⁻²¹ Benliğin işleri bellidir. Zina, cinsel ahlaksızlık, pislik, sefahat, put-perestlik, büyücülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, sürtüşme, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, adam öldürme, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve buna benzer şeylerdir. Daha önceden uyardığım gibi sizi yeniden uyarıyorum: Bunları yapanlar Tanrı Krallığı'nı miras alamayacaklar.

²²⁻²³ Ruh'un ürünüyse sevgi, sevinç, esenlik, sabır, nezaket, iyilik, sadakat, yumuşak huyluluk ve özdenetimdir. Bunları yasaklayan yasa yoktur. ²⁴ Mesih'e ait olanlar, tutku ve arzularıyla birlikte benliği çarmıha germişlerdir.

²⁵ Ruh aracılığıyla yaşıyorsanız, Ruh'un yolunda yürüyelim.

²⁶ Böbürlenmeyelim, birbirimizi kıskırtmayalım, birbirimizi kıskanmayalım.

6

¹ Kardeşler, eğer biri suç işlerken yakalanırsa, ruhsal olan sizler, böyle birini yumuşak huylulukla yola getirin. Siz de ayartılmamak için kendinize dikkat edin. ² Birbirinizin yüklerini taşıyın, böylece Mesih'in Yasası'nı yerine getirirsiniz. ³ Bir hiçken kendini bir şey

sanan insan kendini kandırmış olur. ⁴ Herkes kendi işini denetlesin. O zaman başkasıyla değil, yalnız kendi yaptıklarıyla övünebilir. ⁵ Herkes kendi yükünü taşımalı.

⁶ Tanrı sözünde eğitilen, kendisini eğitenle tüm iyi şeyleri paylaşsın.

⁷ Aldanmayın, Tanrı'yla alay edilmez. İnsan ne ekerse onu biçer.

⁸ Çünkü kendi benliğine eken, benliğinden çürüme biçecektir. Buna karşın Ruh'a eken, Ruh'tan sonsuz yaşam biçecektir. ⁹ İyilik yapmaktan yorulmayalım. Çünkü vazgeçmezsek mevsiminde biçeceğiz. ¹⁰ Öyleyse fırsatımız varken tüm insanlara, özellikle de iman ailesi üyelerine iyilik yapalım.

¹¹ Bakın, size kendi elimle ne denli büyük harflerle yazıyorum.

¹² Bedende gösteriş yapmak isteyenler, Mesih'in çarmıhından ötürü zulüm görmemek için sizi sünnet olmaya zorluyorlar. ¹³ Sünnetlilerin kendileri bile Yasa'yı tutmuyorlar, ancak bedenlerinizle övünebilmek için sizi sünnet ettirmek istiyorlar. ¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle övünmek benden uzak olsun. O'nun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için çarmıha gerildi, ben de dünya için. ¹⁵ Çünkü Mesih Yeşua'da sünnetli olup olmamanın bir önemi yoktur, önemli olan yeni yaratılıştır. ¹⁶ Bu kurala göre yürüyenlerin hepsine ve Tanrı'nın İsraili'ne esenlik ve merhamet olsun.

¹⁷ Bundan böyle kimse bana sıkıntı vermesin. Çünkü ben Efendi Yeşua'nın yara izlerini bedenimde taşıyorum.

¹⁸ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

EFESLİLER

¹ Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus'tan Efes'teki kutsallara, Mesih Yeşua'ya ait olan sadıklara selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten size lütuf ve esenlik olsun.

³ Bizi Mesih'te göksel yerlerde her ruhsal kutsamayla kutsamış olan Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun!

⁴ O dünyanın kuruluşundan önce kendi önünde sevgide kutsal ve kusursuz olmamız için bizi Mesih'te seçti. ⁵ Kendini hoşnut eden iyi amacı uyarınca Yeşua Mesih aracılığıyla kendisine evlatlar olalım diye bizi önceden belirledi. ⁶ Öyle ki, sevgili Olan'da karşılıksız olarak bize bağışladığı yüce lütfu övülsün. ⁷⁻⁸ Tam bilgelik ve anlayışla üzerimize bol bol döktüğü lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanıyla Mesih'te kurtuluşa, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. ⁹ Tanrı sır olan isteğini, Mesih'te hoşlandığı iyi amacı doğrultusunda bize bildirdi. ¹⁰ Zaman dolduğunda gerçekleştireceği bu amaç uyarınca, yerdeki ve gökteki her şeyi Mesih'te birleştirecek. ¹¹ Her şeyi kendi isteğine göre yapan Tanrı'nın amacı doğrultusunda önceden belirlenip Mesih'te mirasçı atandık. ¹² Öyle ki, Mesih'e ilk umut bağlayan bizler, sonuna dek O'nun yüceliği için övgü nedeni olalım.

¹³ Sizler de gerçeğin sözünü, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni işitip O'na iman ettiğinizde, vaat edilen Kutsal Ruh'la mühürlendiniz. ¹⁴ Tanrı'nın kendisine ait olanların kurtuluşu ve Tanrı yüceliğinin övülmesi için Ruh mirasımızın güvencesidir.

¹⁵ Efendi Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara karşı beslediğiniz aranızdaki sevgiyi duydum. ¹⁶ Bu nedenle sizin için sürekli şükrediyor, sizi dualarımda anıyorum. ¹⁷ Öyle ki, Efendimiz Yeşua Mesih'in

Tanrısı ve Yüce Babası, kendisini tanımada size bilgelik ve vahiy ruhu versin. ¹⁸⁻²⁰ O'nun çağrısıyla gelen umudu, kutsallarda bulunan yüce mirasın zenginliğini, iman eden bizler için etkin olan gücünün aşkın büyüklüğünü bilmeniz için, yüreklerinizin gözleri aydınlansın diye dua ediyorum. Bu güç, Tanrı'nın, Mesih'i ölümden diriltirken ve göksel yerlerde sağında oturturken O'nda ortaya koyduğu güçle aynıdır. ²¹ Tanrı O'nu tüm yönetimlerin, hükümlerinin, güç ve egemenliklerin, yalnızca bu çağda değil, gelecek çağda da anılacak her adın üzerine çıkardı. ²² Her şeyi ayaklarının altında boyun eğdirdi. O'nu her şeyin başı olarak kiliseye verdi. ²³ Kilise O'nun bedeni, her şeyi dolduranın doluluğudur.

2

¹ Suçlarınızın ve günahlarınızın içinde ölüyken diriltildiniz. ² Bir zamanlar bu dünyanın gidişine, havadaki yönetimin reisine, şimdi söz dinlemeyen insanlarda etkin olan ruha göre yürümektedirsiniz. ³ Bir zamanlar hepimiz onların arasında, benliğin ve aklın isteklerini yerine getirerek benliğin arzularına göre yaşıyorduk. Ötekiler gibi doğamız gereği biz de gazap çocuklarıydık. ⁴⁻⁵ Ama merhameti bol olan Tanrı bize duyduğu büyük sevgisinden ötürü, suçlarımız yüzünden ölüyken, bizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. O'nun lütfuyla kurtuldunuz.

⁶ Tanrı bizi Mesih Yeşua'da, O'nunla birlikte diriltilip göksel yerlerde oturttu. ⁷ Bunu, Mesih Yeşua'da bize gösterdiği iyilikle, lütfunun sonsuz zenginliğini gelecek çağlarda göstermek için yaptı. ⁸ Çünkü iman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizden gelen bir şey değil, Tanrı'nın armağanıdır. ⁹ Kimsenin övünmemesi için işlerin sonucu değildir. ¹⁰ Çünkü bizler O'nun eseriyiz, Tanrı'nın önceden hazırladığı iyi işler içinde yürüyelim diye Mesih Yeşua'da yaratıldık.

¹¹⁻¹² Bu nedenle, öteki uluslardan olan sizler bir zamanlar ne olduğunuzu hatırlayın: Bedende elle yapılmış sünnete sahip olup "sünnetsiz" denilenlerin "sünnetsiz" dedikleri

sizler, o zamanlar Mesih'ten ayrı olduğunuzu unutmayın. İsrail'in ortak zenginliğinden yoksun, vaat antlaşmalarına yabancı, dünyada umutsuz ve tanrısızdınız. ¹³ Ama bir zamanlar uzak olan sizler, Mesih'in kanıyla şimdi Mesih Yeşua'da yakın kıldınız. ¹⁴⁻¹⁶ Çünkü O bizim esenliğimizdir. Yasa'yı, buyrukları ve kurallarıyla birlikte ortadan kaldırarak iki topluluğu birleştirdi. Aradaki ayrılık duvarını, düşmanlığı kendi bedeninde yıktı. Öyle ki, iki topluluğu kendinde yeni bir insan olarak yaratsın ve esenliği sağlasın, düşmanlığı çarmıhla öldürsün ve çarmıh aracılığıyla bir bedende iki topluluğu Tanrı'yla barıştırsın. ¹⁷ O gelip uzaktaki sizlere ve yakındakilere esenliği müjdedi. ¹⁸ Çünkü O'nun aracılığıyla bir Ruh'ta iki kesim birlikte Baba'nın huzuruna gelebiliriz. ¹⁹ Böylece artık yabancı ve misafir değil, kutsallarla birlikte yurttaş ve Tanrı'nın ev halkısınız. ²⁰ Elçiler ve peygamberlerin temeli üzerinde bina oldunuz. Mesih Yeşua'nın kendisi köşe taşıdır. ²¹ Bütün yapı, Efendi'de kutsal bir tapınak olmak üzere O'nda kenetlenip yükseliyor. ²² Siz de Ruh aracılığıyla Tanrı'nın konutu olmak üzere hep birlikte Mesih'te inşa edilmektesiniz.

3

¹ Bunun için ki, ben Pavlus siz uluslar uğruna Mesih Yeşua'nın tutuklusuyum. ² Size ulaştırılmak üzere Tanrı tarafından bana verilmiş olan lütuf görevimi duymuşsunuzdur. ³ Önceden kısaca yazdığım gibi, bu sır bana vahiy yoluyla bildirildi. ⁴ Bunu okuduğunuzda Mesih'in sırrını nasıl kavradığımı anlayabilirsiniz. ⁵ Bu sır önceki kuşaklara bildirilmemişti. Oysa şimdi Ruh aracılığıyla Mesih'in kutsal elçilerine ve peygamberlerine açıklandı. ⁶ Müjde aracılığıyla Mesih Yeşua'da öteki uluslar da mirasçı, bedeninin ortak üyeleri ve vaade paydaşlardır. ⁷ Tanrı'nın gücünün işleyişine göre bana verilen lütuf armağanı uyarınca bu Müjde'nin hizmetkârı kıldım. ⁸⁻⁹ Kutsalların en değersiziydim. Mesih'in akıl ermez zenginliğini uluslara müjdeleme ve her şeyi Mesih Yeşua'da yaratan Tanrı'nın öncesizlikten beri saklı tutulan sırrı nasıl düzenlediğini insanlara açıklama lütfü yine de bana verildi.

¹⁰ Öyle ki, Tanrı'nın çok yönlü bilgeliği, şimdiki çağda kilise aracılığıyla hükümranlıklara, göksel yerlerdeki güçlere bildirilsin. ¹¹ Bu, Tanrı'nın Efendimiz Mesih Yeşua'da tamamladığı sonsuz amacına uygundu. ¹² O'nda sahip olduğumuz iman aracılığıyla cesaretle ve güvenle O'nun önüne gelebiliriz. ¹³ Bu nedenle, uğrunuza çektiğim sıkıntılar karşısında cesaretinizi yitirmemenizi rica ediyorum. Bunlar size yücelik sağlar.

¹⁴⁻¹⁵ Bu nedenle, gökte ve yeryüzünde her ailenin adını kendisinden aldığı Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası'nın önünde diz çökerim. ¹⁶⁻¹⁹ Baba kendi yüceliğinin zenginliğine göre Ruh'uyla iç varlığınızı kudretle güçlendirmesini, iman aracılığıyla Mesih'in yüreklerinizde bulunmasını dilerim. Bütün kutsallarla birlikte sonuna dek sevgide köklenip temellenmiş olarak, Mesih'in sevgisinin ne kadar geniş ve uzun, yüksek ve derin olduğunu anlamaya, bilgiyi aşan bu sevgiyi kavramaya gücünüz yetsin. Öyle ki, Tanrı'nın bütün doluluğuyla dolasınız.

²⁰⁻²¹ İçimizde işleyen kudretiyle, dilediğimiz ya da düşündüğümüz her şeyden çok daha fazlasını yapabilecek güçte olan Tanrı'ya, kilisede ve

Mesih Yeşua'da bütün kuşaklar boyunca sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

4

¹ Bu nedenle, Efendi'nin tutuklusuyum olan ben, aldığınız çağrıya layık bir şekilde yürümenizi rica ediyorum. ² Tam bir alçakgönüllülük içinde, birbirinize sevgiyle ve sabırla katlanın. ³ Ruh'un birliğini esenlik bağıyla korumaya çalışın. ⁴ Çağrınızın tek umuduyla çağrıldığınız gibi, beden bir ve Ruh birdir. ⁵ Efendi bir, iman bir, vaftiz birdir. ⁶ Her şeyden üstün, her şeyle ve her şeyde olan herkesin Tanrısı ve Babası birdir.

⁷ Ama lütuf her birimize Mesih'in armağanının ölçüsüne göre verildi.

⁸ Bu nedenle Tanrı şöyle diyor:

“Yücelere çıktığında, esareti esir aldı, insanlara armağanlar dağıttı.”

⁹ Şimdi bu “çıktı” sözü, Mesih ilk olarak yeryüzünün alt kısımlarına indi demek değil de nedir? ¹⁰ İnen de, her şeyi doldurmak için tüm göklerin çok üstüne çıkan da O’dur.

¹¹ Bazılarını elçi, bazılarını peygamber, bazılarını müjdeci, bazılarını çoban, bazılarını da öğretmen olarak verdi. ¹² Böylelikle kutsallar yetkinleşsin, hizmet görevini gerçekleştirsin ve Mesih’in bedeni donatılsın. ¹³ Öyle ki, hepimiz imanda ve Tanrı Oğlu bilgisinde birliğe, yetkinliğe, Mesih’in doluluğundaki olgunluk düzeyine erişelim. ¹⁴ Böylece artık insanların kurnazlığıyla, aldatıcı düzenler kurmaktaki hileleriyle, öteye beriye savrulan ve her öğretinin rüzgârıyla sürüklenen çocuklar olmayalım. ¹⁵ Tersine, sevgiyle gerçeği söyleyerek baş olan Mesih’e doğru her yönden büyüyelim. ¹⁶ O’nda bütün beden, her eklemimizin yardımıyla kenetlenip birleşerek her üyesinin işleyiş ölçüsüne göre sevgide bina olmaktadır.

¹⁷ Bu nedenle şunu söylüyor ve Efendi adına sizi uyarıyorum: Artık öteki uluslar gibi boş düşüncelerle yürümeyin. ¹⁸ Onların anlayışları karardı. Bilgisizlikleri ve katı yürekleri nedeniyle Tanrı’nın yaşamına yabancılaştılar. ¹⁹ Duyarlıklarını yitirip açgözlülükle her türlü pisliği yapmak üzere kendilerini sefahate verdiler. ²⁰ Ama siz Mesih’i bu şekilde öğrenmediniz. ²¹ Kuşkusuz O’nun sesini duydunuz, Yeşua’daki gerçeğe uygun olarak, O’nda eğitildiniz. ²² Önceki yaşam biçiminize ait olup aldatıcı tutkulara yozlaşan eski kişiliğinizi üzerinizden çıkarıp atın. ²³ Düşüncede ve ruhta yenilenin. ²⁴ Doğrulukta ve gerçeğin kutsallığında Tanrı’nın benzerliğinde yaratılmış olan yeni kişiliği giyinin.

²⁵ Bunun için yalanı üzerinizden atın, her biriniz komşusuyla gerçeği konuşsun. Çünkü biz birbirimizin üyeleriyiz. ²⁶ “Öfkelenin, ama günah işlemeyin.” Öfkenizin üzerine güneş batmasın. ²⁷ Ne de İblis’e fırsat verin. ²⁸ Hırsızlık yapan artık çalmasın. Bunun yerine, ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun diye, elleriyle iyi bir şeyler üreterek çalışsın. ²⁹ Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmamasın. İşitenlere lütuf versin diye, ihtiyaca göre başkalarını bina etmeye yarayan sözler söyleyin. ³⁰ Kurtuluş günü için mühürlendiğiniz Tanrı’nın Kutsal Ruhunu üzmemeyin. ³¹ Her türlü kötülükle birlikte her acılık, kırgınlık, öfke, bağırışma ve iftira sizden uzak olsun. ³² Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun. Tıpkı Tanrı’nın sizi Mesih’te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

5

¹ Öyleyse, sevgili çocuklar olarak Tanrı’yı örnek alın. ² Mesih’in bizi nasıl sevip bizim için kendisini hoş kokulu bir sunu ve kurban olarak Tanrı’ya sunduysa, siz de öylece sevgide yürüyün.

³ Aranızda fuhuş, her türlü pislik ya da açgözlülük anılmasın bile. Bunlar kutsallara yakışmaz. ⁴ Ne ahlaksızlık, ne saçma sapan konuşmalar, ne de bayağı şakalar olsun. Bunlar size uygun değildir. Bunun yerine şükredin.

⁵ Şunu kesin olarak bilin ki, hiçbir fuhuş yapanın, iğrençlik içinde olanın, putperestliğe eşdeğer olan açgözlü kişinin, Mesih’in ve Tanrı’nın Krallığı’nda mirası yoktur.

⁶ Kimse sizi boş sözlerle kandırmasın. Çünkü bu şeyler yüzünden Tanrı’nın gazabı söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. ⁷ Bu nedenle onların işlerine ortak olmayın. ⁸ Çünkü bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Efendi’de ışıkta. Işığın çocukları olarak yürüyün. ⁹ Çünkü Ruh’un ürünü her iyilik, doğruluk ve gerçektir. ¹⁰ Efendi’yi neyin hoşnut ettiğini fark edin. ¹¹ Karanlığın verimsiz işlerine ortak olmayın. Tersine onları açığa vurun. ¹² Çünkü onların gizlice yaptıklarından söz etmek bile ayıptır. ¹³ Ayıplanan her şeyi ışık açığa çıkarır. Her şeyi gösteren ışıktır. ¹⁴ Bu nedenle şöyle deniyor, “Uyan ey uyuyan! Ölümünden diril! Mesih üzerinde parlayacak.”

¹⁵ Bunun için, nasıl yürüdüğünüze dikkat edin. Bilge olmayanlar gibi değil, bilgeler gibi yürüyün. ¹⁶ Zamanı iyi değerlendirin. Çünkü içinde bulunduğunuz günler kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle akılsız olmayın, Efendi'nin isteğinin ne olduğunu anlayın. ¹⁸ Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi taşkınlığa sürükler. Bunun yerine Ruh'la dolun. ¹⁹ Birbirinizle mezmurlarla, ilahilerle ve ruhsal ezgilerle konuşun; yüreğinizden Efendi'ye ilahi ve melodiler yükseltin. ²⁰ Her zaman, her şey için Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla Tanrı'ya, Baba'ya şükredin. ²¹ Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize tabi olun.

²² Ey kadınlar, Efendi'ye tabi olduğunuz gibi kocalarınıza tabi olun.

²³ Çünkü Mesih bedenın kurtarıcısı olarak kilisenin başı olduğu gibi, koca da kadının başıdır. ²⁴ Kilise nasıl Mesih'e bağllysa, kadınlar da her şeyde kocalarına tabi olsunlar.

²⁵ Ey kocalar, Mesih'in kiliseyi sevip uğruna kendini feda ettiği gibi, siz de karılarınızı öyle sevin. ²⁶ Mesih kiliseyi kutsal kılmak için sözle, suyla yıkayıp temizledi. ²⁷ Öyle ki, kilise üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli bir biçimde kendine sunsun. ²⁸ Aynı şekilde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidirler. Karısını seven kendini sever. ²⁹ Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmez. Tam tersine, onu besler ve değer verir, tıpkı Efendi'nin kiliseyi besleyip değer verdiği gibi. ³⁰ Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz, eti ve kemiğiyiz. ³¹ "Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak. O zaman ikisi tek beden olacak." ³² Bu sır büyüktür, ama ben bunu Mesih ve kiliseye yönelik söylüyorum. ³³ Ancak her biriniz karısını kendisi gibi sevsin. Kadın da kocasına saygı duysun.

6

¹ Çocuklar, baba ve annenize Efendi'de itaat edin. Çünkü doğru olan budur. ²⁻³ "Üzerine iyilik gelmesi, yeryüzünde uzun ömürlü olmak için annene ve babana saygı göstereceksin." Vaat içeren ilk buyruk budur.

⁴ Ey babalar, çocuklarınızı öfkelenirmeyin. Onları Efendi'nin terbiye ve öğüdüyle yetiştirin.

⁵ Ey hizmetkârlar, dünyasal efendilerinize Mesih'e itaat edermiş gibi saygı ve korkuyla, gönülden itaat edin. ⁶ Bunu, yalnız insanlar size bakarken göze girmek için değil, Mesih'in hizmetkârları olarak Tanrı'nın isteğini yürekten yerine getirin. ⁷ İnsanlara hizmet eder gibi değil, gönülden Efendi'ye hizmet edermiş gibi yapın. ⁸ Bilirsiniz ki, ister köle ister özgür olsun, herkes yaptığı her iyiliğin karşılığını Efendi'den alacaktır.

⁹ Ey efendiler, siz de onlara aynısını yapın ve tehdit etmeyi bırakın. Hem onların hem de sizin Efendiniz'in göklerde olduğunu ve O'nun insanlar arasında ayırım yapmadığını bilirsiniz.

¹⁰ Son olarak, Efendi'de ve O'nun kudretinin gücünde güçlenin.

¹¹ İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. ¹² Çünkü güreşimiz ete ve kana karşı değil, yönetimlere, güçlere, bu çağdaki karanlığın dünya hükümdarlarına, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır. ¹³ Bu nedenle, kötü günde dayanabilmek ve her şeyi yaptıktan sonra yerinizde durabilmek için Tanrı'nın bütün silahlarını kuşanın. ¹⁴⁻¹⁶ Belinize gerçeğin kuşağını bağlamış, göğsünüze doğruluk zırhını takmış, ayaklarınıza esenlik Müjdesi'ni yayma hazırlığını giymiş ve bunların hepsinin üzerine, kötü olanın tüm ateşli oklarını söndürebileceğiniz iman kalkanını almış olarak yerinizde durun. ¹⁷ Kurtuluş miğferini ve Tanrı'nın sözü olan Ruh'un kılıcını alın. ¹⁸ Her tür dua ve dileklerle, her zaman Ruh'ta dua edin. Bu amaçla, tüm kutsalların yararına dileklerde bulunarak tam bir adanmışlıkla sonuna dek uyanık durun. ¹⁹ Benim için de dua edin, ağzımı açtığımda Müjde'nin sırrını cesaretle anlatabileyim diye söz verilsin. ²⁰ Uğruna zincire vurulmuş halde elçisi olduğum Müjde'nin sırrını cesaretle bildirebilmem için dua edin.

²¹ Benimle ilgili şeyleri, yaptıklarımı bilmeniz için sevgili kardeşimiz, Efendi'nin sadık hizmetkârı Tihikos size her şeyi bildirecektir. ²² İşte tam bu amaçla, durumumuzu bilmeniz ve yüreklerinizi rahatlatması için onu size gönderiyorum.

²³ Baba Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten kardeşlere esenlik ve imanla sevgi diliyorum. ²⁴ Lütuf, Efendimiz Yeşua Mesih'i ölümsüz sevgiyle sevenlerin hepsiyle birlikte olsun! Amin.

FİLİPİLİLER

1-2 Yeşua Mesih'in hizmetkârları Pavlus ve Timoteos'tan Filipi'de bulunan gözetmenler ve hizmetkârlarla birlikte Mesih'teki tüm kutsallara, Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf ve esenlik olsun!

³ Sizi her hatırladığımda Tanrım'a şükrediyorum. ⁴ Sizin için ne zaman dua etsem hepimiz için sevinçle dilekte bulunuyorum. ⁵ Çünkü ilk günden şimdiye dek Müjde'nin yayılmasında bana ortaklık ettiniz. ⁶ Şuna kesinlikle inanıyorum ki, sizde iyi bir işe başlamış olan Tanrı bunu Mesih Yeşua'nın gününe dek tamamlayacaktır. ⁷ Hepinizin adına böyle düşünmem yerindedir. Çünkü yüreğimdesiniz. İster tutuklu olayım, ister Müjde'yi savunup doğrulamakta, hepimiz benimle birlikte lütfâ ortaksınız. ⁸ Hepinizi Mesih Yeşua'nın şefkatiyle nasıl özlediğime Tanrı tanıktır.

⁹ Sevginizin bilgi ve her türlü anlayışta daha da çoğalması için dua ediyorum. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki seçkin değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolup Mesih'in gününde lekesiz ve suçsuz olasınız.

¹² Kardeşler, başıma gelenlerin daha çok Müjde'nin yayılmasına destek olduğunu bilmenizi isterim. ¹³ Öyle ki, bütün saray muhafızları ve geri kalan herkes Mesih uğruna tutuklu olduğumu öğrendi. ¹⁴ Efendi'de olan kardeşlerimin çoğu, tutukluluğuma güvenerek, Tanrı'nın sözünü korkusuzca duyurmak için daha çok cesaret gösteriyorlar. ¹⁵ Gerçi bazıları Mesih'i kıskançlık ve çekişmeyle, bazıları da iyi niyetle duyuruyor. ¹⁶⁻¹⁷ Öncekiler, sıkıntıma sıkıntı katacaklarını düşünerek, Mesih'i pak yürekle değil, bencil tutkularla duyuruyorlar. Sonuncular ise, Müjde'yi savunmakla görevlendirildiğimi bilerek bunu sevgiyle yapıyorlar.

¹⁸ Ne önemi var ki? İster sahte isterse gönülden olsun, Mesih her durumda duyurulmuş oluyor. İşte buna seviniyorum, sevineceğim de. ¹⁹ Çünkü biliyorum ki, dualarınız ve Yeşua Mesih'in Ruhu'nun desteğiyle bu durum benim kurtuluşumla sonuçlanacak. ²⁰ İçtenlikle umut ettiğim gibi, hiçbir şekilde hayal kırıklığına uğramayacağımı, yaşamda ya da ölümden Mesih'in her zamanki gibi şimdi de bedenimde yücelmesi için tam bir cesaret göstereceğim. ²¹ Benim için yaşamak Mesih'tir, ölmekse kazançtır. ²² Bedende yaşarsam iyi ürün veren işler yapacağım. Yine de neyi seçeceğimi bilmiyorum. ²³ İki seçenek arasında sıkışıp kaldım. Ayrılmayı ve Mesih'le birlikte olmayı arzuluyorum; bu çok daha iyi. ²⁴ Yine de bedende kalmam sizin için daha gereklidir. ²⁵ Buna olan inancımınla biliyorum ki, ilerlemeniz ve imanda sevinmeniz için hepimizle birlikte kalacağım. ²⁶ Öyle ki, tekrar yanınıza geldiğimde, Mesih Yeşua'da benimle daha çok sevinebilesiniz.

²⁷⁻²⁸ Ancak yaşam biçiminiz Mesih'in Müjdesi'ne layık olsun. Öyle ki, gelip sizi görsem de gelmesem de durumunuzu, tek bir ruhta dimdik durduğunuzu, Müjde'de açıklanan iman uğruna tek can halinde birlikte mücadele ettiğinizi, size karşı olanlardan hiç korkmadığınızı duyayım. Bu, onların mahva gideceğinin, sizinse Tanrı'da kurtuluş bulacağının kanıtıdır. Bu da Tanrı'dandır. ²⁹ Çünkü Mesih uğruna size yalnızca O'na iman etmek değil, aynı zamanda O'nun uğruna acı çekme bağıışı da verildi. ³⁰ Bende gördüğünüz ve hâlâ sürdürdüğümü duyduğunuz çekişmenin aynısıdır bu.

2

1-2 Bu nedenle, Mesih'te bir teşvik, sevginin bir tesellisi ve Ruh'ta bir paydaşlık varsa, içten bir şefkat ve merhamet varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşip sevincimi tamamlayın. ³ Hiçbir şeyi çekişmeyle ya da kendini beğenmişlikle

yapmayın. Tam tersine, alçakgönüllülükle diğerlerini kendinizden üstün sayın. ⁴ Yalnız kendi yararınızı değil, başkalarının yararını da gözetin.

⁵ Mesih Yeşua'da da olan şunu aklınızda bulundurun. ⁶ O, Tanrı özünden olduğu halde, Tanrı'ya eşit olmayı sımsıkı sarılacak bir hak saymadı. ⁷ Tam tersine, kul biçimini alıp insan suretinde doğarak kendini boş kıldı. ⁸ İnsan suretine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme kadar itaat edip kendini alçalttı. ⁹ Bu nedenle, Tanrı da O'nu çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı verdi. ¹⁰⁻¹¹ Öyle ki, Yeşua'nın adında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceliği için Yeşua Mesih'in Efendi olduğunu ikrar etsin.

¹² O halde, sevgili kardeşlerim, her zaman itaat ettiğiniz gibi, yalnız ben yanınızdayken değil, ama şimdi yokluğumda, korku ve titremeyle kurtuluşunuzu etkin kılın. ¹³ Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır. ¹⁴ Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın. ¹⁵ Öyle ki, kusursuz ve zararsız bir biçimde, bu eğri ve sapmış kuşağın içinde, dünyaya ışık saçan Tanrı'nın saf çocukları olasınız. ¹⁶ Yaşam sözüne sarılın. Öyle ki, boşuna koşmadığımı, boşuna emek vermediğimi görerek Mesih'in gününde övünecek bir şeyim olsun. ¹⁷ Evet, kanım imanınızın ve hizmetin oluşturduğu kurbanın üzerine bir sunu gibi dökülecek olsa da seviniyor, hepimizin sevincini paylaşıyorum. ¹⁸ Aynı şekilde siz de sevinin ve benim sevincime ortak olun.

¹⁹ Timoteos'u yakında size gönderebileceğime dair Efendi Yeşua'da umudum var. Öyle ki, nasıl olduğunuzu öğrenip sevineyim. ²⁰ Timoteos gibi düşünen, sizi içtenlikle önemseyen başka kimsen yok. ²¹ Çünkü herkes kendi işinin peşinde, Mesih Yeşua'nınkinin değil.

²² Ama onun sınanmış sadakatini bilirsiniz. Babasına hizmet eden bir çocuk gibi, Müjde'yi yaymak için benimle birlikte hizmet etti. ²³ Bu nedenle, işlerimin nasıl gelişeceğini gördükten sonra, onu hemen size göndermeyi umuyorum. ²⁴ Ben kendim de yakında gelme konusunda Efendi'ye güveniyorum. ²⁵ Ama kardeşim, emektaşım, silah arkadaşım, elçiniz ve ihtiyaç anında destekçim olan hizmetkârınız Epafroditus'u, size göndermeyi gerekli gördüm. ²⁶ Çünkü hepimizi özledi ve hasta olduğunu duyduğunuz için çok üzüldü. ²⁷ Gerçekten de ölüm derecesinde hastaydı. Ama Tanrı ona merhamet etti; yalnız ona değil, keder üzerine kederle dolmayayım diye bana da merhamet etti. ²⁸ Bu nedenle, onu tekrar görüp sevinesiniz ve benim de üzüntüm azalsın diye büyük bir gayretle onu size gönderdim. ²⁹ Onu Efendi'de büyük bir sevinçle kabul edin ve böylelerine saygı gösterin. ³⁰ Çünkü o, sizin sağlayamadığınız hizmeti bana sunmak için yaşamını tehlikeye atarak Mesih'in işi uğruna ölümle burun buruna geldi.

3

¹ Sonuç olarak, kardeşlerim, Efendi'de sevinin! Size aynı şeyleri yazmak beni usandırmaz. Üstelik bu sizin için bir güvencedir. ² O köpeklerden, o kötülük işçilerinden, sahte sünnetten sakının. ³ Çünkü bizler, Ruh'ta

Tanrı'ya tapınan, Mesih Yeşua'da sevinen, benliğe güvenmeyen, gerçek sünnetlileriz. ⁴ Oysa ben bedensel yanıma güvenebilirdim. Herhangi birisi bedensel yanına güvenebileceğini düşünüyorsa, ben daha çok güvenebilirim. ⁵ Sekiz günlükken sünnet edildim. İsrail soyundan, Benyamin oymağından, tam bir İbrani'yim. Yasa'yı tutmak derseniz, bir Ferisi'ydim. ⁶ Şevk derseniz, kiliseye zulmeden biriydim. Yasa'daki doğruluk derseniz, kusursuzdum.

⁷ Ne var ki, benim için kazanç olan bu şeyleri Mesih uğruna kayıp saydım. ⁸ Şüphesiz olarak, uğruna her şeyi yitirdiğim Efendim Mesih Yeşua'nın bilgisinin üstünlüğünden ötürü her şeyi kayıp sayıyorum, bir hiç sayıyorum. Öyle ki, Mesih'i kazanayım. ⁹ Yasa'yı tutmakla kazanılan kişisel doğruluğa değil, Mesih'e iman etmekle kavuşulan, iman yoluyla Tanrı'dan gelen doğruluğa sahip olarak Mesih'te bulunayım. ¹⁰⁻¹¹ O'nu tanımak, dirilişinin

gücünü ve çekmiş olduğu acılara ortak olmanın ne olduğunu bilmek, ölümünde O'nunla özdeşleşmek ve böylece ne yapıp yapıp ölümden dirilişe erişmek istiyorum. ¹² Zaten bunlara kavuştuğumu ya da yetkinliğe erdiğimi söyleyemiyorum. Ama tutmak için peşinden koşuyorum, çünkü ben de Mesih Yeşua tarafından tutuldum.

¹³⁻¹⁴ Kardeşler, kendimi henüz buna erişmiş saymıyorum. Ama yaptığım bir şey var: Geride olanları unutup ileride olanlara uzanarak, Tanrı'nın Mesih Yeşua'da bulunan göksel çağrısındaki ödülü kazanmak için hedefe doğru koşuyorum. ¹⁵ Bu nedenle, biz olgun olanlar böyle düşünelim. Aksini düşünen varsa, Tanrı onu da size açıklayacaktır. ¹⁶ Yine de, eriştiğimiz düzeye uygun ilkeyle ilerleyelim. Aynı düşüncede olalım.

¹⁷ Kardeşler, hepimiz beni örnek alın. Bizim örnek olduğumuz gibi, bu yolda yürüyenlere dikkat edelim. ¹⁸ Çok kez size söylemiş olduğum gibi, şimdi de gözyaşları içinde söylüyorum. Birçok kişi Mesih'in çarmihına düşman olarak yürüyor. ¹⁹ Onların sonu yıkımdır, tanrıları karınlarıdır. Ayıplarıyla övünürler, yalnız bu dünyayla ilgili şeyleri düşünürler. ²⁰ Oysa yurttaşlığımız göklerde. Oradan Kurtarıcı'yı, Efendi Yeşua Mesih'i bekliyoruz. ²¹ O her şeyi kendine tabi kılmaya yeten gücünün işiyle zavallı bedenlerimizi değiştirip kendi yüce bedenine benzer hale getirecektir.

4

¹ Bu nedenle, ey sevgililer, özlediğim kardeşlerim, sevincim ve başımın tacı sizsiniz. Böylece Efendi'de dimdik durun, sevgili kardeşlerim.

² Evodiya'ya ve Sintih'i'ye rica ediyorum, Efendi'de aynı düşüncede olun. ³ Evet, gerçek ortağım, sana da yalvarırım, bu kadınlara yardım et. Çünkü onlar benimle, Klement'le ve yaşam kitabında adları olan öteki emektaşlarımla birlikte Müjde hizmetinde benimle birlikte çalıştılar.

⁴ Her zaman Efendi'de sevinin! Yine diyorum, "Sevinin!" ⁵ Nezaketiniz bütün insanlar tarafından bilinsin. Efendi yakındadır. ⁶ Hiçbir şey için kaygı duymayın. Ama her konuda dua ve dilekle, şükran dolu bir yürekle isteklerinizi Tanrı'ya bildirin. ⁷ O zaman Tanrı'nın her anlayışı aşan esenliği Mesih Yeşua aracılığıyla yüreklerinizi ve düşüncelerinizi koruyacaktır.

⁸ Son olarak, kardeşlerim, gerçek, saygıdeğer, doğru, pak, sevimli, iyi bilinen, erdemli, övgüye değer ne varsa, onlar hakkında düşünün. ⁹ Benden öğrendiğiniz, aldığınız, duyduğunuz ve gördüğünüz şeyleri yapın. O zaman esenlik veren Tanrı sizinle olacaktır.

¹⁰ Bana karşı beslediğiniz ilgiyi sonunda yeniden canlandırdığınız için Efendi'de çok sevindim. Gerçekte, her zaman ilginiz vardı. Ama bunu gösterme fırsatınız yoktu.

¹¹ İhtiyaç içinde olduğum için söyleyemiyorum. Çünkü ben hangi durumda olursam olayım eldekiyle yetinmeyi öğrendim. ¹² Yoksul durumda olmayı da bilirim, bolluk içinde olmayı da. İster tok ister aç, ister bolluk ister ihtiyaç içinde, her durumda, her şeyde yaşamının sırrını öğrendim. ¹³ Beni güçlendiren Mesih aracılığıyla her şeyi yapabilirim.

¹⁴ Yine de sıkıntılara ortak olmakla iyi ettiniz. ¹⁵ Ey Filipililer, siz de biliyorsunuz ki, Müjde'nin başlangıcında, Makedonya'dan ayrıldığım sırada, sizden başka hiçbir kilise yardımlaşma işinde benimle işbirliği yapmadı. ¹⁶ Selanik'te de, ihtiyacım olduğunda birkaç kez bana yardım gönderdiniz. ¹⁷ Armağan peşinde değilim, ruhsal ürünlerin hesabınızda çoğalmasının peşindeyim. ¹⁸ Her şeyim var, ben bolluk içindeyim. Epafroditus'un eliyle gönderdiklerinizi alınca dopdoluydum. Bunlar hoş kokulu sunular, Tanrı tarafından kabul edilip beğenilen kurbanlardır. ¹⁹ Tanrım, her ihtiyacınızı kendi zenginliğine göre Mesih Yeşua'da görkemli bir biçimde karşılayacaktır. ²⁰ Tanrımız'a ve Babamız'a sonsuza dek yücelik olsun! Amin.

²¹ Mesih Yeşua'daki tüm kutsallara selam söyleyin. Yanımdaki kardeşler size selam söylüyor. ²² Bütün kutsallar, özellikle Sezar'ın evinden olanlar size selam ederler.

²³ Efendi Yeşua Mesih'in lütfu hepimizle birlikte olsun! Amin.

KOLOSELİLER

1-2 Tanrı'nın isteğiyle Mesih Yeşua'nın elçisi olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan, Kolose'deki Mesih'e ait kutsallara ve sadık kardeşlere selam! Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

3 Sizler için dua ettiğimizde Efendimiz Yeşua Mesih'in Babası Tanrı'ya, her zaman şükrediyoruz. 4 Çünkü Mesih Yeşua'ya olan imanınızı ve bütün kutsallara beslediğiniz sevgiyi duyduk. 5 Bunlar göklerde sizin için saklı bulunan umuttan kaynaklanıyor. Bu umudu gerçeğin sözünde, size daha önce ulaşan Müjde'de duyduunuz. 6 Müjde, işitip Tanrı'nın lütfunu gerçekten bildiğiniz günden bu yana aranızda olduğu gibi, tüm dünyada da ürün vermekte ve yayılmaktadır. 7 Müjde'yi bizim adımıza Mesih'in sadık bir hizmetkârı olan sevgili emektaşımız Epafras'tan öğrendiniz. 8 Ruh'tan gelen sevginizi de bize o bildirdi.

9 Bunun için biz de, bunu işittiğimiz günden beri sizler için dua etmekten, tam bir bilgelik ve ruhsal anlayışla Tanrı'nın isteğini bütünüyle bilmenizi sağlamasını dilemekten geri kalmadık. 10 Efendi'ye yaraşır bir yaşam sürdürmeniz, O'nu her bakımdan hoşnut etmeniz, her iyi işte ürün vererek Tanrı bilgisinde büyümeniz için dua ediyoruz.

11 Her şeye sevinçle dayanıp sabredebilmeniz için O'nun yüceliğinin gücüne göre, tam kudretle güçlenmenizi diliyoruz. 12 Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya uygun kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. 13 O bizi karanlığın gücünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. 14 O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz. 15 Görünmez Tanrı'nın sureti, tüm yaratılışın ilk doğanı O'dur. 16 Çünkü göklerde ve yerde, görünen ve görünmeyen her şey; tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratılmıştır. 17 O her şeyden öncedir ve her şey O'nda birbirine bağlı durmaktadır. 18 Bedenin, yani kilisenin başı O'dur. Her şeyde ilk yeri alsın diye başlangıç olan ve ölümler arasında ilk doğan O'dur. 19 Çünkü Tanrı bütün doluluğunun O'nda bulunmasından hoşnut oldu. 20 Tanrı, Mesih'in çarmıhta akıtılan kanı aracılığıyla esenliği sağlamış olarak yerdeki ve gökteki her şeyi O'nun aracılığıyla kendisi ile barıştırdı.

21 Sizler, geçmiş zamanlarda içinde bulunduğunuz kötülükler nedeniyle düşüncelerinizde Tanrı'ya yabancı ve düşmandınız. 22 Şimdiyse O sizi kendi huzurunda kutsal, lekesiz ve kusursuz olarak sunmak için, öz bedeninin ölümü sayesinde sizi Tanrı'yla barıştırdı.

23 Yeter ki, duyduğunuz Müjde'nin umudundan ayrılmadan, imanda temellenmiş ve sarsılmaz olarak devam edin. Ben Pavlus, göklerin altında tüm yaratılışa ilan edilen bu Müjde'nin hizmetkârı kıldım.

24 Şimdi sizin uğruna çektiğim acılara seviniyorum. Üstelik Mesih'in bedeni olan kilise uğruna O'nun eksik kalan acılarını kendi bedenimde tamamliyorum. 25 Tanrı'nın sizin yararınıza bana verdiği görev uyarınca, Tanrı sözünü yerine getirmek için kilisenin hizmetkârı oldum. 26 Görevim, Tanrı'nın çağlar ve kuşaklar boyunca gizlenmiş, ama şimdi O'nun kutsallarına açıklanmış olan sırrı duyurmaktır. 27 Tanrı kutsallarına bu sırrın uluslar arasında ne denli yüce ve zengin olduğunu bildirmekten hoşnut oldu. Bu sır Mesih içinizedir, yücelik umududur. 28 Her insanı Mesih Yeşua'da yetkinliğe kavuşturmak için herkesi uyararak ve herkese tam bir bilgelik öğretmek için O'nu duyuruyoruz. 29 O'nun kudretle bende işleyen gücüne göre emek vermemin ve çabalamamın amacı da budur.

2

1 Sizler, Laodikya'dakiler ve yüzümü hiç görmemiş olanlar için ne denli büyük bir mücadele verdiğimi bilmenizi isterim. 2-3 Yüreklere teselli bulmasını ve sevgide bir-

leşmelerini diliyorum. Öyle ki, anlayışın tam güvencesinin tüm zenginliklerini kazansınlar ve hem Baba'ya hem de Mesih'e ait olan Tanrı'nın sırrını, yani bilginin ve bilgeliğin tüm hazinelerinin kendisinde bulunduğu Mesih'i bilsinler. ⁴ Hiç kimse sizi ikna edici sözlerle kandırmasın diye söylüyorum bunu. ⁵ Bedenen aranızda olmasam da, ruhça sizinleyim. Düzeninizi ve Mesih'te olan imanınızın kararlılığını görerek seviniyorum.

⁶ Bu nedenle, Efendi Mesih Yeşua'yı kabul ettiğiniz gibi, O'nda yürüyün.

⁷ O'nda köklenin ve gelişin. Size öğretildiği gibi imanda güçlenin ve şükranla dolup taşın.

⁸ Dikkat edin! Yeşua'dan sonra insan gelenekleriyle, dünyasal öğelerle, felsefeyle ve boş aldatmacalarla hiç kimsenin sizi ele geçirmesine izin vermeyin. ⁹ Çünkü Tanrı'nın bütün doluluğu bedenen O'nda bulunuyor. ¹⁰ Siz de her yönetimin ve hükümlerinin başı olan Mesih'te doluluğa kavuştunuz. ¹¹ Siz de Mesih'in sünnetinde, benliğin bedensel günahlarından sıyrılarak, elle yapılmayan bir sünnetle O'nda sünnet edildiniz. ¹² Çünkü vaftizde O'nunla birlikte gömüldünüz. O'nu ölümden diriltiren Tanrı'nın işine iman ederek O'nunla birlikte dirildiniz. ¹³ Suçlarınız ve bedeninizin sünnetsizliği yüzünden ölüydünüz. Tanrı bütün suçlarımızı bağışlayarak, O'nunla birlikte yaşama kavuşturdu.

¹⁴ Kurallarıyla aleyhimize olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çivileyerek ortadan kaldırdı. ¹⁵ Yönetimleri ve hükümlerini soyup onları teşhir etti, onlara karşı zafer kazandı.

¹⁶ Bu nedenle kimse sizi yeme, içme, bayram, Yeni Ay ya da Şabat Günü konusunda yargılamasın. ¹⁷ Bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, gerçeği ise Mesih'tir. ¹⁸ Hiç kimse sizleri ödülünüzden yoksun bırakmasın. Sözde alçakgönüllülük göstererek, meleklere tapınarak, görmediği şeyler üzerinde durarak, benliğin düşünceleriyle boşuna böbürlenirler. ¹⁹ Baş'a sımsıkı tutunmazlar. Oysa tüm beden eklemler ve bağlar yardımıyla Baş'tan beslenip kenetlenmekte ve Tanrı'nın sağladığı büyümeyle gelişmektedir.

²⁰ Madem Mesih'le birlikte dünyanın öğeleri karşısında öldünüz, öyleyse neden dünyada yaşayanlar gibi dinsel kuralların altına giriyorsunuz? ²¹ Şunu elleme, bunu tatma, şuna dokunma! ²² Bunların hepsi kullanıldıkça yok olup giden şeylerdir, insanların kurallarından ve öğretilerinden gelir. ²³ Gerçi bunların kendini yücelten tapınma biçimi, sözde alçakgönüllülük ve bedene eziyet açısından bilgece bir görüntüsü vardır, ancak benliğin tutkularına karşı tamamen faydasızdır.

3

¹ Eğer Mesih'le birlikte dirildiyse, yukarıdaki şeyleri arayın. Mesih orada, Tanrı'nın sağında oturuyor. ² Düşüncelerinizi yerdekilere değil, yukarıdakilere çevirin. ³ Çünkü siz öldünüz ve yaşamınız Mesih'le birlikte Tanrı'da saklıdır. ⁴ Yaşamımız olan Mesih görüldüğünde, siz de O'nunla birlikte yücelik içinde görüneceksiniz. ⁵ Bu nedenle bedeninizin yeryüzündeki üyelerini -zinayı, pisliliği, şehveti, kötü arzuları ve putperestlik olan açgözlülüğü- öldürün. ⁶ Tanrı'nın gazabı bu şeyler yüzünden söz dinlemeyenlerin üzerine geliyor. ⁷ Bir zamanlar böyle yaşarken, siz de onların içinde yürüdünüz. ⁸ Ama şimdi öfke, kin, kızgınlık, iftira ve ağzınızdan çıkabilecek utanç verici sözler dahil, hepsini üzerinizden atın. ⁹ Birbirinize yalan söylemeyin. Çünkü eski insanı yaptıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız. ¹⁰ Bunun yerine bilgide yenilenen, Yaratacısı'na benzer yeni insanı giyindiniz. ¹¹ Bunda Grek ve Yahudi, sünnetli ve sünnetsiz, barbar, İskit, köle ya da özgür ayrımı yoktur. Mesih her şeydir ve her şeydedir.

¹² Bu nedenle, Tanrı'nın kutsal ve sevgili seçilmişleri olarak yürekte şefkati, nezaketi, alçakgönüllülüğü, sabrı giyinin. ¹³ Birbirinize karşı sabırla davranın. Birinin öbüründen bir şikayeti varsa, Mesih'in sizi bağışladığı gibi, siz de birbirinizi öyle bağışlayın.

¹⁴ Tüm bunların üstüne yetkin birliğin bağı olan sevgide yürüyün.

¹⁵ Tek beden olmak üzere çağrıldınız. Tanrı'nın esenliği yüreklerinizde hüküm sürsün. Şükredici olun! ¹⁶ Mesih'in sözü zenginlikle içinizde bulunsun. Tüm bilgeliğe birbirinize

öğretin, öğüt verin. Mezmurlar, ilahiler ve ruhsal ezgiler söyleyin. Şükran dolu yürekle Efendi'ye nağmeler yükseltin.

¹⁷ Söylediğiniz ya da yaptığınız her şeyi Efendi Yeşua'nın adıyla, O'nun aracılığıyla Baba Tanrı'ya şükrederek yapın.

¹⁸ Ey kadınlar, Efendi'ye yaraşır şekilde kocalarınıza boyun eğin.

¹⁹ Ey kocalar, karılarınızı sevin, onlara sert davranmayın.

²⁰ Ey çocuklar, her konuda anne babanızın sözünü dinleyin, çünkü bu Efendi'yi hoşnut eder.

²¹ Ey babalar, çocuklarınızı kıskırtmayın ki cesaretleri kırılmasın.

²² Ey hizmetkârlar, her konuda dünyasal efendilerinizin sözünü dinleyin. Bunu, yalnız insanları hoşnut etmek isteyenler gibi göze hoş görünmek için değil, tam bir yürekle, Efendi korkusuyla yapın. ²³ Ne yaparsanız yapın, insanlar için değil, Efendi için candan yapın. ²⁴ Bilin ki, miras ödülünüzü Efendi'den alacaksınız. Çünkü Efendi Mesih'e hizmet ediyorsunuz. ²⁵ Haksızlık eden ettiği haksızlığın karşılığını yine alacaktır, hiçbir ayırım olmayacaktır.

4

¹ Efendiler, gökte sizin de bir Efendiniz olduğunu bilerek hizmetkârlarınıza adalet ve eşitlikle davranın.

² Sürekli dua edin. Şükranla duada uyanık kalın. ³ Bizim için de dua edin. Mesih'in sırrını açıklamamız için Tanrı bize bir kapı açsın ve sözü duyuralım, tutuklu olmamın nedeni de bundandır. ⁴ Bu sırrı nasıl açıklamam gerekiyorsa, öyle açıklayabilmem için dua edin. ⁵ Zamanı değerlendirin. Sizden olmayanlara karşı bilgelikle ilerleyin. ⁶ Sözünüz tuzla terbiye edilmiş gibi her zaman lütufkâr olsun. Öyle ki, herkese nasıl yanıt vermeniz gerektiğini bilirsiniz.

⁷ Benimle ilgili her şeyi Efendi'de emektaşım ve Efendi'nin sadık hizmetkârı olan kardeşim Tihikos size bildirecektir. ⁸ Tam bu amaçla, içinde bulunduğumuz durumu bilmeniz ve yüreklerinizi teselli etmesi için onu size gönderiyorum. ⁹ İçinizden biri olan, sadık ve sevgili kardeş Onisimos'u da onunla birlikte gönderiyorum. Burada olup biten her şeyden sizi haberdar edecekler.

¹⁰ Tutukluluk arkadaşım Aristarhus ve Barnaba'nın yeğeni Markos size selam ederler. Markos, "Size gelirse onu kabul edin" diye buyruk aldığınız kişidir. ¹¹ Yustus diye bilinen Yeşua da selam eder. Tanrı'nın Krallığı için çalışan ve bana teselli olan emektaşım Yahudiler yalnız bunlardır.

¹² İçinizden biri ve Mesih'in bir hizmetkârı olan Epafras size selam eder. Tanrı'nın tüm isteğinde yetkin ve eksiksiz biçimde ayakta durabilesiniz diye dualarıyla sizin için her zaman mücadele ediyor. ¹³ Kendisine ilişkin tanıklık ederim ki, sizler için, Laodikya ve Hierapolis'te bulunanlar için çok emek harcamıştır. ¹⁴ Sevgili doktor Luka ve Dimas size selam ederler. ¹⁵ Laodikya'daki kardeşlere, Nimfa'ya ve onun evindeki kiliseye selam söyleyin. ¹⁶ Bu mektup aranızda okunduktan sonra Laodikya kilisesinde de okunsun. Siz de Laodikya'dan gelecek mektubu okuyun. ¹⁷ Arhippus'a şunu söyleyin: Efendi yolunda aldığı hizmeti yerine getirmeye dikkat et!

¹⁸ Ben Pavlus bu selamı kendi elimle yazıyorum. Tutuklu olduğumu unutmayın. Lütuf sizinle olsun. Amin.

1. SELANİKLİLER

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Baba Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te olan Selanik kilisesine: Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

² Dualarımızda sizleri anıyor, hepiniz için Tanrı'ya her zaman şükrediyoruz. ³ Tanrımız ve Babamız'ın önünde, iman işinizi, sevgiyle verdiğiniz emeğinizi ve Efendimiz Yeşua Mesih'e olan dayanıklı umudunuzu hiç durmadan hatırlıyoruz. ⁴ Tanrı'nın sevdiği kardeşlerim, sizin seçilmiş olduğunuzu biliyoruz. ⁵ Çünkü duyurduğumuz Müjde size yalnız sözde değil, güçte, Kutsal Ruh'ta ve büyük güvenceyle ulaştı. Aranızda bulunduğumuz sırada sizin yararınıza nasıl bir yaşam sergilediğimizi bilirsiniz. ⁶ Siz de bizi ve Efendi'yi örnek aldınız. Karşılaştığınız büyük sıkıntılara karşın, Kutsal Ruh'un sevinciyle sözü kabul ettiniz. ⁷ Böylece Makedonya ve Ahaya'daki iman eden herkese örnek oldunuz. ⁸ Çünkü Efendi'nin sözü yalnız Makedonya ve Ahaya'dakilere sizden yayılmakla kalmadı, Tanrı'ya olan imanınız da her yere yayıldı. Artık bizim bir söz söylememize gerek kalmadı. ⁹⁻¹⁰ Çünkü onların hepsi bizi nasıl karşıladığınızı anlatıp duruyorlar. Diri ve gerçek Tanrı'ya hizmet etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu Yeşua'nın göklerden gelişini beklemek üzere putlardan Tanrı'ya nasıl döndüğünüzü anlatıyorlar.

2

¹ Kardeşler, size yaptığımız ziyaretin boşuna olmadığını biliyorsunuz.

² Bildiğiniz üzere, önceden Filipi Kenti'nde zulüm görmüş ve aşağılanmıştık. Yine de sıkıntıların ortasında, Tanrı'dan aldığımız cesaretle Müjde'yi size duyurduk. ³ Çünkü öğüdümüz yalana, kötü niyete ya da aldatmacaya dayanmıyor. ⁴ Tam tersine, Tanrı tarafından Müjde'yi emanet almaya layık görülen kişiler olarak insanları değil, yüreklerimizi sınavan Tanrı'yı hoşnut edecek şekilde konuşuyoruz.

⁵ Bildiğiniz gibi, hiçbir zaman ne pohpohlayıcı sözlerle ne de açgözlülüğü gizleyen bir maskeyle gelmedik. Tanrı tanığımızdır. ⁶ İnsanların -ne sizin ne de başkalarının- övgüsünü aramadık. Mesih'in elçileri olarak yetkimizi kullanabilirdik. ⁷ Ama biz emziren bir annenin kendi çocuklarına değer verdiği gibi size şefkatle davrandık.

⁸ Size öylesine içten bir sevgiyle bağlanmıştık ki, sizinle yalnız Tanrı'nın Müjdesi'ni değil, kendi canlarımızı da seve seve vermeye hazırдық. Çünkü sizi çok sevdi! ⁹ Kardeşler, emeğimizi ve çabamızı hatırlayın. Hiçbirinize yük olmamak için gece gündüz çalıştık, size Tanrı'nın Müjdesi'ni duyurduk. ¹⁰ Siz iman edenlere nasıl kutsal, doğru ve kusursuz davrandığımızı, sizler de Tanrı da tanıksınız. ¹¹ Bildiğiniz gibi, bir babanın çocuklarına yaptığı gibi, hepinizi teşvik ettik, teselli ettik ve öğüt verdik. ¹² Sonuna dek Krallığı'na ve yüceliğine çağırın Tanrı'ya layık bir biçimde yürüyün. ¹³ Bundan ötürü Tanrı'ya durmadan şükrediyoruz. Çünkü bizden duyduğunuz Tanrı'nın bildirisi olan sözü insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak kabul ettiniz. İman eden sizlerde işleyen de bu sözdür. ¹⁴ Çünkü kardeşler, siz, Yahudiye'de Mesih Yeşua'da olan Tanrı'nın kiliselerini örnek aldınız. Siz de onların Yahudiler'den çekmiş olduğu sıkıntıların aynısını kendi yurttaşlarınızdan çektiniz. ¹⁵ Hem Efendi Yeşua'yı hem de kendi peygamberlerini öldüren, bizi kovan Yahudiler'dir. Tanrı'nın hoşnutsuzluğuna yol açıyor, tüm insanlara karşı geliyorlar. ¹⁶ Kurtulmaları için öteki uluslardan olanlarla konuşmamızı yasaklıyorlar ve günahlarını durmadan çoğaltıyorlar. Sonunda Tanrı'nın gazabı üzerlerine geldi.

¹⁷ Ama biz kardeşler, sizden kısa bir süreliğine gönülde değil, bedende ayrı düştük. Ama sizleri ne denli özledik ve yüzünüzü yeniden görebilmek için ne denli çabaladık. ¹⁸ Bundan

ötürü size gelmek istedik. Gerçekten de ben Pavlus, kaç kez gelmek istedim. Ama Şeytan bize engel oldu. ¹⁹ Efendimiz Yeşua'nın gelişinde, O'nun önünde umudumuz, sevincimiz, sevinç tacımız nedir? Siz değil misiniz? ²⁰ Yüceliğimiz ve sevincimiz sizsiniz.

3

¹ Böylece artık daha fazla dayanamayıp Atina'da tek başımıza kalmayı kabul lendik. ² Mesih'in Müjdesi'ni duyuran Tanrı emektaşı kardeşimiz Timoteos'u imanınızı güçlendirip sizi teselli etmesi için yanınıza gönderdik. ³ Öyle ki, bu sıkıntılar nedeniyle hiçbiriniz sarsılmasın. Bu görev için atandığımızı biliyorsunuz. ⁴ Sizinle birlikteyken, kesin bir dille sıkıntı çekeceğinize ilişkin sizi önceden uyardığımızı. Bildiğiniz gibi, öyle oldu da. ⁵ Bu nedenle, ayartıcının sizi herhangi bir şekilde ayartmasından ve emeğimizin boşa gitmesinden korktuğum için, daha fazla dayanamadım. İmanınızın durumunu öğrenmek için Timoteos'u gönderdim. ⁶ Ama yanınızdan yeni dönen Timoteos, imanınızı ve sevginizi bize müjdeledi. Bizi her zaman iyi anılarla hatırladığımızı, tıpkı bizim sizi özlediğimiz gibi, sizin de bizi özlediğinizi bildirdi. ⁷ Bundan ötürü, kardeşlerim, imanınız sayesinde tüm sıkıntı ve acılarımızın içinde sizinle teselli bulduk. ⁸ Çünkü siz Efendi'de dimdik durursanız, biz o zaman yaşarız. ⁹ Tanrımız'ın önünde sizden ötürü büyük sevinç duyuyoruz. Bunun için Tanrı'ya yeterince nasıl şükran sunabiliriz? ¹⁰ Yüzünüzü görebilmek ve imanınızın eksiklerini tamamlayabilmek için gece gündüz gayretle dua ediyoruz.

¹¹ Babamız Tanrı'nın kendisi ve Efendimiz Yeşua Mesih yolumuzu size açsın. ¹² Bizim sizi sevdiğimiz gibi, Efendi birbirinize ve bütün insanlara karşı olan sevgiyi artırıp çoğaltsın. ¹³ Öyle ki, Efendimiz Yeşua bütün kutsallarıyla geldiğinde, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi sonuna dek pekiştirisin.

4

¹ Sonuç olarak, kardeşler, Tanrı'yı hoşnut etmek için nasıl yürümeniz gerektiğini bizden öğrendiniz. Bu yönde daha da ilerlemeniz için Efendi Yeşua adıyla size yalvarıyor, öğütlüyor. ² Çünkü Efendi Yeşua aracılığıyla size hangi talimatları verdiğimiz biliyorsunuz. ³ Çünkü Tanrı'nın isteği şudur: Kutsal olmanız, cinsel ahlaksızlıktan kaçınmanız.

⁴ Öyle ki, her biriniz kendi bedenini kutsallık ve saygınlık açısından nasıl denetleyeceğinizi bilsin. ⁵ Tanrı'yı tanımayan öteki uluslar gibi şehvet tutkusuna teslim olmayın. ⁶ Bu konuda hiç kimse kardeşine ya da kız kardeşine kötülük etmesin, faydalanmaya kalkışmasın. Önceden size tanıklık ettiğimiz, sizi uyardığımız gibi, Efendi tüm bu şeylerden ötürü oç alıcıdır. ⁷ Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kutsallaşmaya çağırdı. ⁸ Bu nedenle, bunu reddeden kişi insanı değil, size Kutsal Ruh'u da vermiş olan Tanrı'yı reddetmiş olur.

⁹ Kardeşlik sevgisine gelince, bu konuda kimsenin size bir şey yazmasına gerek yok. Çünkü Tanrı size birbirinizi sevmeyi öğretti.

¹⁰ Gerçekten, bütün Makedonya'daki kardeşlere karşı aynısını yapıyorsunuz. Kardeşler, bu konuda daha da ilerlemenizi öğütlüyor.

¹¹ Size verdiğimiz talimat gibi, sakın bir yaşam sürmeyi, kendi işinize bakmayı ve ellerinizle çalışmayı amaç edin. ¹² Öyle ki, öbür insanların önünde hiçbir şeye ihtiyaç duymadan doğru bir şekilde yürüyebilirsiniz.

¹³ Kardeşler, uyumuş olanlar konusunda bilgisiz kalmanızı istemiyoruz. Öyle ki, umudu olmayan diğer insanlar gibi üzülmeysiniz. ¹⁴ Yeşua'nın ölüp dirildiğine inandığımız gibi, Tanrı aynı biçimde uyumuş olanları da O'nunla birlikte geri getirecektir. ¹⁵ Bunun için Efendi'nin sözleriyle size diyoruz ki, hayatta olan bizler, Efendi'nin gelişinde yaşamakta olanlar, uyumuş olanların önüne kesinlikle geçmeyeceğiz. ¹⁶ Çünkü

Efendi'nin kendisi yüksek sesle, başmeleğin sesiyle, Tanrı'nın borusuyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. ¹⁷ Sonra biz yaşamakta olanlar, geride olanlar, Efendi'yi havada karşılamak üzere onlarla birlikte alınıp bulutlarla götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Efendi'yle birlikte olacağız. ¹⁸ Onun için birbirinizi bu sözlerle teselli edin.

5

¹ Kardeşler, zamanlar ve dönemler konusunda size bir şey yazmamıza gerek yok. ² Çünkü siz kendiniz de çok iyi biliyorsunuz ki, Efendi'nin günü geceleyin hırsız gibi gelecek. ³ Onlar, "Esenlikte ve güvenlikteyiz" dedikleri zaman, gebe kadının doğum sancısı gibi, üzerlerine ani bir yıkım gelecek. Bundan hiçbir şekilde kaçıp kurtulamayacaklar. ⁴ Ama kardeşler, siz karanlıkta değilsiniz ki, o gün sizi hırsız gibi yakalasın.

⁵ Hepiniz ışığın çocukları, gündüzün çocuklarıdır. Geceye ya da karanlığa ait değiliz. ⁶ Öyleyse ötekiler gibi uyumayalım, ayık ve uyanık olalım. ⁷ Çünkü uyuyanlar gece uyur, sarhoş olanlar da gece sarhoş olur. ⁸ Madem gündüze aitiz, iman ve sevgi zırhını kuşanalım, başımıza miğfer olarak kurtuluş umudunu takalım ve ayık duralım. ⁹ Çünkü Tanrı bizi gazaba uğramak için değil, Efendimiz Yeşua Mesih aracılığıyla kurtuluşa kavuşmak için belirledi. ¹⁰ O bizim için öldü. Öyle ki, ister uyanık ister uykuda olalım, O'nunla birlikte yaşayalım. ¹¹ Bu nedenle şimdi yaptığımız gibi, birbirinizi teşvik edin ve birbirinizi geliştirin. ¹² Kardeşler, aranızda emek verenlerin, Efendi'de size öğüt veren önderlerinizin kıymetini bilmenizi rica ederiz. ¹³ Yaptıkları işten ötürü onlara sevgiyle büyük saygı gösterin.

Kendi aranızda barış içinde olun. ¹⁴ Kardeşler, öğüdümüz şudur: Düzensizlere öğüt verin, yüreksizleri cesaretlendirin, güçsüzleri destekleyin, herkese karşı sabırlı olun. ¹⁵ Bakın, kimse kötülüğe kötülükle karşılık vermesin. Birbirinize ve herkese karşı her zaman iyiliği amaçlayın.

¹⁶ Her zaman sevinin. ¹⁷ Sürekli dua edin. ¹⁸ Her şeyde şükredin. Çünkü Tanrı'nın Mesih Yeşua'da sizin için olan isteği budur. ¹⁹ Ruh'u söndürmeyin. ²⁰ Peygamberlik sözlerini hor görmeyin. ²¹ Her şeyi sınavın ve iyi olana sıkıca sarılın. ²² Kötülüğün her türünden sakının.

²³ Esenlik kaynağı olan Tanrı sizi tümüyle kutsasın. Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişinde tüm ruhunuz, canınız ve bedeniniz kusursuz bir şekilde korunsun.

²⁴ Sizi çağıran Tanrı sadıktır ve bunu yapacaktır. ²⁵ Kardeşler, bizim için dua edin. ²⁶ Bütün kardeşleri kutsal öpüşle selamlayın. ²⁷ Bu mektubun tüm kutsal kardeşlere okunmasını Efendi adına ciddiyetle size buyuruyorum.

²⁸ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu sizinle olsun! Amin.

2. SELANİKLİLER

¹ Pavlus, Silvanus ve Timoteos'tan Babamız Tanrı'da ve Efendi Yeşua Mesih'te olan Selanik kilisesine selam! ² Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

³ Kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmek boynumuzun borcudur. Bunu yapmamız da uygun olandır. Çünkü imanınız büyüdükçe büyüyor, her birinizin bir diğerine karşı olan sevgisi artıyor. ⁴ Bunun içindir ki, katlandığınız tüm zulüm ve sıkıntılar karşısındaki gösterdiğiniz sabır ve imanınızdan ötürü Tanrı'nın kilise topluluklarında sizinle övünüyoruz. ⁵ Bu, uğruna acı çektiğiniz Tanrı'nın Krallığı'na sonunda layık görülebilmemiz için Tanrı'nın adil yargısının açık bir işaretidir. ⁶ Size sıkıntı çektirenlere sıkıntı ile karşılık vermek adil Tanrı'ya özgü bir tutumdur. ⁷ Efendi Yeşua alev alev yanan ateş içinde güçlü melekleriyle gökten görüldüğünde bizimle birlikte sıkıntı çeken sizleri rahata kavuşturacaktır. ⁸ Tanrı'yı tanımayanları ve Efendimiz Yeşua'nın Müjdesi'ne uymayanları cezalandıracaktır. ⁹ Onlar Efendi'nin yüzünden ve yüce gücünden sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. ¹⁰ Bunlar Efendi'nin kendi kutsalları arasında yüceltmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Çünkü size bildirdiğimiz tanıklığa inandınız.

¹¹ Bunun için de her zaman sizin için dua ediyoruz. Öyle ki, Tanrımız sizi çağrısına layık görsün, her iyi dileğinizi, iman işinizi kendi gücüyle tamamlasın. ¹² Böylece Tanrımız'ın ve Yeşua Mesih'in lütfu uyarınca Efendimiz Yeşua Mesih'in adı sizde yüceltilsin, siz de O'nda yüceltilersiniz.

2

¹ Şimdi, kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in gelişi ve O'nun önünde toplanmamızla ilgili olarak, sizden rica ediyoruz. ² Efendi'nin gününün çoktan geldiğini öne süren bir esin, bir söz ya da bizden gelmiş gibi gösterilen bir mektup hemen aklınızı karıştırmasın, sizi telaşlandırmasın. ³ Hiç kimse sizi hiçbir şekilde aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadan ve yıkım oğlu olan o günahkâr adam ortaya çıkmadan o gün gelmeyecektir. ⁴ Bu adam, Tanrı diye anılan ya da tapınılan her şeye karşı çıkacak, kendini hepsinden yüce sayacak, hatta kendisini Tanrı olarak tanıtıp Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır. ⁵ Daha yanınızdayken bunları size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?

⁶ Şimdi kendi zamanından önce ortaya çıkmasını, onu neyin engellediğini biliyorsunuz. ⁷ Yasa tanımazlığın gizemi şu anda bile işliyor. Şimdilik onu engelleyen ortadan kaldırılıncaya dek meydana çıkmayacak. ⁸ İşte o zaman yasa tanımaz adam meydana çıkacak. Efendi onu ağzının soluğuyla öldürecek, gelişinin görkemiyle yok edecek. ⁹⁻¹⁰ Yasa tanımaz adam, her çeşit mucizeyle, belirtiyile, yalancı harikalarla ve kaybolanları kandıran her çeşit kötülükle gerçekleşen Şeytan'ın işleriyle gelecek. Çünkü kaybolanlar kurtuluş bulabilmek için gerçeğin sevgisini kabul etmediler. ¹¹ Bu nedenle Tanrı yalana inansınlar diye onlara yanıltıcı güç gönderiyor. ¹² Öyle ki, gerçeğe inanmayan, kötülükten hoşlananların hepsi yargılsın.

¹³ Ama biz, ey Efendi'nin sevdiği kardeşler, sizin için her zaman Tanrı'ya şükretmek boynumuzun borcudur. Çünkü Tanrı, Ruh aracılığıyla kutsal kılınp gerçeğe inanarak kurtuluş bulmanız için sizi ta başlangıçtan seçti. ¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in yüceliğine kavuşmanız için, duyurduğumuz Müjde aracılığıyla sizi bu kurtuluşa çağırdı. ¹⁵ O halde kardeşler, yerinizde dimdik durun! İster sözle ister mektupla, size öğrettiğimiz geleneklere bağlı kalın.

16-17 Efendimiz Yeşua Mesih'in kendisi ve bizi sevip lütufla bize sonsuz teselli ve iyi bir umut veren Babamız Tanrı yüreklerinizi teselli etsin, sizi her iyi iş ve sözde pekiştirsın.

3

¹ Son olarak, kardeşler, bizim için dua edin. Efendi'nin sözü tıpkı aranızda olduğu gibi hızla yayılıp yüceltilsin. ² Bizler de akılsız ve kötü insanlardan kurtulalım. Çünkü herkes iman etmiş değildir. ³ Ama Efendi güvenilirdir. O sizi pekiştirecek, kötü olandan koruyacaktır. ⁴ Buyurduklarımızı hem yaptığınıza hem de yapacağınıza dair Efendi'de güvenimiz tamdır. ⁵ Efendi yüreklerinizi Tanrı'nın sevgisine ve Mesih'in sabrına yöneltsin.

⁶ Kardeşler, Efendimiz Yeşua Mesih'in adıyla size buyuruyoruz: Bizden aldıkları öğretilere göre yürümeyip başkaldırı içinde olan bütün kardeşlerden uzak durun. ⁷ Bizi nasıl örnek almanız gerektiğini biliyorsunuz. Çünkü biz aranızdayken başkaldırı içinde olmadık.

⁸ Kimsenin ekmeğini bedelini ödemededen yemedik. Tam tersine, hiçbirinize yük olmamak için uğraşıp didindik, gece gündüz çalıştık.

⁹ Yardımlarınızı hak etmediğimiz için değil, size örnek olalım diye böyle yaptık. Öyle ki, bize benzeyesiniz. ¹⁰ Daha aranızdayken size şunu buyurmuştuk: "Çalışmak istemeyen yemek de yemesin." ¹¹ Çünkü aranızda bazılarının başkaldırı içinde yürüdüğünü, hiç çalışmadığını, başkalarının işine burunlarını soktuğunu işitiyoruz. ¹² Böyle olanlara, Efendi Yeşua Mesih'te sessizce çalışmalarını, kendi ekmeıklarını yemelerini buyuruyor ve öğütlüyoruz.

¹³ Siz de kardeşlerim, doğru olanı yapmaktan usanmayın. ¹⁴ Eğer bu mektuptaki sözlerimize uymayan olursa, onu mimleyin. Onunla ilişkinizi kesin ki sonunda utansın.

¹⁵ Onu düşman saymayın, bir kardeş olarak kendisini uyarın.

¹⁶ Esenlik kaynağı olan Efendi'nin kendisi size her zaman, her yönden esenlik versin. Efendi hepinizle birlikte olsun.

¹⁷ Ben Pavlus, bu selamı kendi elimle yazıyorum. Bu işaret her mektubumda bulunur. Ben böyle yazarım. ¹⁸ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfü hepinizle birlikte olsun! Amin.

1. TİMOTEOS

1-2 Kurtarıcımız Tanrı'nın ve umudumuz Efendi Yeşua Mesih'in buyruğu uyarınca Yeşua Mesih'in elçisi olan Pavlus'tan imanda öz oğlum Timoteos'a selam! Babamız Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan sana lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

3-4 Makedonya'ya giderken sana öğütlediğim gibi, Efes'te kal ve bazı kişileri farklı öğretiler yaymamaları, masallara ve sonu gelmeyen soyağaçlarına dalmamaları konusunda uyar. Bu şeyler, imanda olan Tanrı işini idare etmekten çok, tartışmalara neden olur. 5 Bu buyruğun amacı, temiz yürekten, iyi vicdandan ve samimi imandan kaynaklanan sevgidir. 6 Bazıları bunlardan saparak boş laflara daldılar. 7 Kutsal Yasa öğretmeni olmayı arzuluyorlar, ancak ne söyledikleri sözleri anlıyorlar ne de ileri sürdükleri konuları. 8 Yasa'yı uygun biçimde kullanan için Yasa'nın iyi olduğunu biliyoruz. 9-10 Yasa'nın doğrular için değil, yasadızlar ve başkaldıranlara, tanrısızlar ve günahkârlara, kutsal olmayanlar ve kutsallığa saygı duymayanlara, babasını ya da annesini öldürenlere, katillere, cinsel ahlaksızlık yapanlara, eşcinsellere, köle tüccarlarına, yalancılara, yalan yere ant içenlere, bunun dışında sağlam öğretiye karşı duran başka ne varsa onlara yönelik yapılmış olduğunu biliyoruz. 11 Kutlu Tanrı'nın bana emanet edilen yüce Müjdesi'ne göre böyledir.

12 Bana olanak veren Efendimiz Mesih Yeşua'ya şükrederim. Çünkü beni güvenilir sayarak hizmete atadı. 13 Oysa eskiden küfreden, zulmeden ve küstah birisiydim. Ama yine de bana merhamet edildi. Çünkü yaptıklarımı bilgisizlik ve imansızlıktan ötürü yapmıştım. 14 Efendimiz'in lütfu, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgiyle bollukla bana verildi. 15 Bu güvenilir ve her bakımdan kabule layık bir sözdür: Mesih Yeşua günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi. Bu günahkârların başı da bendim. 16 Bununla birlikte, Yeşua Mesih sonsuz yaşam için kendisine iman edecek olanlara bir örnek olayım diye tüm sabrını önce bende gösterdi. Merhamet görmemin nedeni de budur. 17 Ebedi Kral'a, ölümsüz, görünmez ve bilge olan tek Tanrı'ya, sonsuzluklar boyunca onur ve yücelik olsun! Amin.

18 Oğlum Timoteos, sana daha önce verilen peygamberlik sözleri uyarınca, bu buyruğu sana veriyorum. Öyle ki, onlarla iyi savaşı sürdüresin. 19 İmana ve temiz vicdana sarıl. Bazıları bunları iterek iman konusunda battılar. 20 Himeneos ve İskender bunlardandır. Küfretmemeyi öğrensinler diye onları Şeytan'a teslim ettim.

2

1 Bu nedenle, her şeyden önce şunu öğütlerim: Tüm insanlar için dilekler, dualar, yakarışlar ve şükürler sunulsun. 2 Bu etkinlik kralları ve üst yöneticileri de kapsasın. Öyle ki, tam tanrısallıkla sakin, huzurlu ve saygın bir yaşam sürdürebilelim. 3-4 Çünkü bu, tüm insanların kurtulmasını ve gerçeğin tam bilgisine ulaşmasını isteyen Kurtarıcımız Tanrı'nın gözünde iyi ve kabule layıktır. 5 Çünkü tek Tanrı, Tanrı ile insanlar arasında tek bir aracı vardır. 6 O da insan olan ve kendini herkes için fidye olarak sunmuş olan Mesih Yeşua'dır. Bu tanıklık tam zamanında gelmiştir. 7 Ben bunun duyurucusu ve elçisi atandım. Yalan söylemiyorum, gerçeği söylüyorum; imanda ve gerçekte ulusların öğretmeni atandım.

8 Bu nedenle, erkeklerin öfkelenmeden ve kuşku duymadan, her yerde kutsal eller kaldırarak dua etmelerini isterim. 9 Aynı şekilde, kadınlar da örgülü saçlarla, altınlarla, incilerle ya da pahalı giysilerle değil, edepli, sade ve ölçülü giysilerle süslensinler. 10 Tanrısız olduklarını savunan kadınlara yaraşır biçimde, iyi işlerle donansınlar. 11 Kadın sessizce, tam bir teslimiyetle öğrensin. 12 Kadının öğretmesine ya da erkeğe egemen

kesilmesine izin vermiyorum. Kadın sessiz kalmalı. ¹³ Çünkü önce Adem, sonra Havva yaratıldı. ¹⁴ Adem aldanmadı, ama kadın aldanarak suç işledi. ¹⁵ Ama ağırbaşlılıkla iman, sevgi ve kutsallık içinde kalırlarsa, dünyaya çocuk getirmekle kurtulacaktır.

3

¹ Bu güvenilir bir sözdür: Gözetmen olmak isteyen, iyi bir hizmet arzu etmiş olur. ² Ancak gözetmen ayıplanacak bir yanı olmayan, tek karılı, ölçülü, sağduyulu, alçakgönüllü, misafirperver, öğretme konusunda iyi olmalıdır. ³ İçki düşkünü, açgözlü, zorba olmamalı; uysal, kavgadan ve para sevgisinden uzak olmalıdır. ⁴ Kendi evini iyi yöneten, her bakımdan saygılı, söz dinleyen çocuklar yetiştiren biri olmalı. ⁵ Kendi evini yönetmeyi bilmeyen biri, Tanrı'nın kilisesiyle nasıl ilgilenebilir? ⁶ Gözetmen yeni iman etmiş biri olmamalı. Yoksa gurura kapılıp İblis'le aynı yargıya uğrayabilir. ⁷ Ayrıca, kilisenin dışındakiler tarafından da iyi bir insan olarak tanınmalıdır. Öyle ki, ayıplanacak bir duruma ve İblis'in tuzağına düşmesin.

⁸ Tıpkı bunun gibi, kilise hizmetkârları, özü sözü ayrı, şaraba tutsak, para düşkünü kişiler değil, saygın kişiler olmalıdır. ⁹ Temiz bir vicdanla imanın sırrına tutunmalıdırlar. ¹⁰ Bunlar da önce sınansınlar; suçlanacak bir yanları yoksa hizmet etsinler. ¹¹ Karıları da aynı şekilde saygılı, iftiracı değil, ölçülü ve her bakımdan sadık olmalıdır. ¹² Hizmetkârlar tek karılı, çocuklarını ve kendi evlerini iyi yöneten kişiler olsun. ¹³ Çünkü iyi hizmet edenler, kendilerine iyi bir konum edinin; Mesih Yeşua'da olan imanda büyük cesaret kazanırlar.

¹⁴ Bunları size yakında yanınıza gelmeyi umarak yazıyorum. ¹⁵ Ama eğer gecikirsem, Tanrı'nın ev halkı arasında, yani gerçeğin direği ve temeli olan yaşayan Tanrı'nın kilisesinde nasıl davranmak gerektiğini bilesin diye yazıyorum. ¹⁶ Kuşkusuz tanrısallığın sırrı büyüktür.

Tanrı, bedende görüldü, Ruh'ta doğrulandı,
Melekler tarafından görüldü, Uluslar arasında duyuruldu, Dünyada O'na iman edildi,
Yücelik içinde yukarı alındı.

4

¹ Ruh açıkça diyor ki, son zamanlarda bazıları ayartıcı ruhlara ve iblislerin öğretilerine kulak vererek imandan sapacak. ² Yalancılardan ikiyüzlülüğü nedeniyle vicdanları kızgın demirle dağlanmış gibi olacak. ³ Evlenmeyi yasaklayacak, iman edip gerçeği bilenlerin şükranla yemesi için Tanrı'nın yaratmış olduğu yiyeceklerden sakınılması gerektiğini buyuracaklar. ⁴ Çünkü Tanrı'nın yarattığı her şey iyidir. Şükranla kabul edilirse hiçbir şey reddedilmemelidir. ⁵ Çünkü Tanrı'nın sözü ve dua aracılığıyla kutsal kılınmıştır.

⁶ Kardeşlere bu şeyleri öğütlersen, iman sözlerinden ve izlediğin iyi öğretiden beslenerek Mesih Yeşua'nın iyi bir hizmetkârı olursun. ⁷ Bayağı kocakarı masallarını reddet. Kendini tanrısallıkta eğit. ⁸ Bedeni eğitmenin biraz yararı vardır; ama şimdiki ve gelecek yaşamın vaadine sahip olan tanrısallığın her yönden yararı vardır. ⁹ Bu söz güvenilirdir ve her bakımdan kabule layıktır. ¹⁰ Bunun için hem çalışıyoruz hem de kınanıyoruz. Çünkü umudumuzu bütün insanların, özellikle de iman edenlerin Kurtarıcısı olan diri Tanrı'ya bağladık. ¹¹ Bunları buyur ve öğret.

¹² Gençsin diye kimse seni hor görmesin. Sözde, yaşayışta, sevgide, ruhta, imanda ve paklıkta imanlılara örnek ol. ¹³ Ben gelinceye dek okumaya, öğüt vermeye ve öğretmeye dikkat et. ¹⁴ Peygamberlikle ve ihtiyarlar kurulunun ellerini senin üzerine koymasıyla sana verilen ve sende olan armağanı ihmal etme. ¹⁵ Bu konularda gayretli ol. Kendini tamamen onlara ver ki, ilerlediğini herkes görsün. ¹⁶ Kendine ve öğretine dikkat et. Bu şeyleri sürdür, çünkü bunu yapmakla hem kendini hem de seni dinleyenleri kurtaracaksın.

5

1-2 Yaşlı adamı azarlama, babanmış gibi yüreklendir. Genç erkekleri kardeşinmiş gibi, yaşlı kadınları annenmiş gibi, genç kadınları tam bir saflıkla kardeşinmiş gibi yüreklendir. ³ Gerçekten dul olan dul kadınlara saygı göster. ⁴ Ama dul kadının çocukları ya da torunları varsa, bunlar önce kendi ailesine sevgi gösterip büyüklerine borçlarını ödesinler. Çünkü bu Tanrı'yı hoşnut eder. ⁵ Gerçekten kimsesiz kalan dul kadın, umudunu Tanrı'ya bağlamıştır; gece gündüz dilekte bulunup dua etmeye devam eder. ⁶ Kendini zevke veren dul kadın ise yaşarken ölmüştür. ⁷ Ayıplanmalarını için bu konularda onları uyar. ⁸ Ama kim kendine ait olanların, özellikle de ev halkının geçimini sağlamazsa, imanını inkâr etmiş olur ve imansızdan beter olur. ⁹⁻¹⁰ Altmış yaşını geçmemiş hiç kimsenin adı dullar listesine yazılmasın. Tek erkekle evlenmiş, çocuk büyütmüş, konukseverlik göstermiş, kutsalların ayaklarını yıkamış, sıkıntıda olanlara yardım etmiş ve kendini iyi işlere vermiş olan dul kadının adı listeye yazılsın.

¹¹ Daha genç olan dul kadınları kabul etmeyin. Çünkü bedensel arzuları Mesih'e karşı baskın çıkınca evlenmek isterler. ¹² Verdikleri ilk sözü reddettikleri için yargıya uğrarlar. ¹³ Ayrıca aylaklık etmeyi, ev ev gezmeyi de öğrenirler. Yalnızca aylak değil, boşboğaz olurlar. Üzerlerine düşmeyen sözler söyleyerek burunlarını başkalarının işine sokarlar. ¹⁴ Bundan ötürü, genç dulların evlenmelerini, çocuk yetiştirmelerini, evlerini yönetmelerini ve düşmana hiçbir aşağılama fırsatı vermemelerini istiyorum. ¹⁵ Çünkü bazıları şimdiden Şeytan'ın peşine düştü bile. ¹⁶ İmanlı birinin dul kalmış yakınları varsa onlara yardım elini uzatsın. Öyle ki, kilise yük altına girmeden gerçekten kimsesiz dullara yardım edebilsin.

¹⁷ İyi yöneten ihtiyarlar, özellikle sözde ve öğretmede emek verenler, iki kat saygıya layık görülsün. ¹⁸ Çünkü Kutsal Yazı şöyle der: "Harman döven öküzün ağzını bağlamayacaksın." Ve, "İşçi ücretini hak eder."

¹⁹ İki ya da üç tanığın sözü olmadan, bir ihtiyara karşı yapılan suçlamayı kabul etme. ²⁰ Günah işleyenleri, herkesin önünde azarla. Öyle ki, öbürleri de korksun. ²¹ Tanrı'nın, Efendi Yeşua Mesih'in ve seçilmiş meleklerin huzurunda sana buyuruyorum; bu şeyleri önyargısız ve taraf tutmadan uygula. ²² Birinin üzerine el koymakta acele etme. Başkalarının günahlarına ortak olma. Kendini pak tut. ²³ Artık yalnızca su içme, miden için ve sık sık baş gösteren hastalıkların için biraz şarap iç.

²⁴ Bazı insanların günahları bellidir ve onlardan önce yargı kürsüsüne ulaşır. Bazılarının ki ise sonradan belli olur. ²⁵ Aynı şekilde, iyi işler de bellidir; belli olmayanlar bile saklanamazlar.

6

¹ Boyunduruk altındaki kölelerin hepsi kendi efendilerini tam bir saygıya layık görsünler ki, Tanrı'nın adı ve öğretisi lekelenmesin.

² Efendisi imanlıysa, nasıl olsa kardeşiz deyip efendilerini hor görmesinler. Tam tersine, iyi hizmet etsinler. Çünkü bu iyi hizmetten faydalananlar, sevdikleri imanlılardır. Bunları öğret ve öğüt.

³⁻⁵ Eğer biri farklı öğretiler yayıyor, doğru sözü, yani Efendimiz Yeşua Mesih'in sözlerini ve tanrısallık öğretisini kabul etmiyorsa, kendini beğenmiş ve bilgisizdir. Bu kişi tartışmalara ve kelime kavgalarına hastalık derecesinde tutkundur. Böyle şeyler kıskançlığa, çekişmeye, hakarete, kötü şüphelere, düşünceleri yozlaşmış ve gerçeği yitirmiş kişilerin durmadan sürtüşmesine neden olur. Tanrısallığın kazanç yolu olduğunu sanıyorlar. Böylelerinden uzak dur.

⁶ Ama tanrısallık eldekiyle yetinmekle birlikte büyük kazançtır.

⁷ Çünkü dünyaya hiçbir şey getirmedik, ne de buradan herhangi bir şey götürebiliriz.

⁸ Ama yiyeceğimiz, giyeceğimiz varsa bunlarla yetiniriz. ⁹ Zengin olmada ısrarcı olanlar

ayartılıp tuzağa düşerler, insanı yıkıma ve mahva götüren birçok akılsız ve zararlı arzulara yakalanırlar. ¹⁰ Çünkü her türlü kötülüğün bir kökü para sevgisidir. Bazıları bu hırsla imandan saptılar ve bir sürü kederle kendilerine acı yaşattılar.

¹¹ Ama sen, ey Tanrı adamı, bu şeylerden kaç! Doğruluğun, Tanrı yolunun, imanının, sevginin, sabrının ve yumuşak huyluluğun ardından koş. ¹² İmanın yüce mücadelesini sürdür. Çağrılmış olduğun sonsuz yaşama sınırsız sarıl! Birçok tanık önünde yüce bildiriye açıkça dile getirdin. ¹³⁻¹⁴ Her şeye yaşam veren Tanrı'nın ve Pontius Pilatus önünde yüce bildiriye tanıklık etmiş olan Mesih Yeşua'nın önünde sana buyuruyorum: Efendimiz Yeşua Mesih görünene dek Tanrı'nın buyruğunu lekesiz ve kusursuz olarak koru. ¹⁵ Tanrı kendi zamanında kralların Kralı'nı, efendilerin Efendisi'ni tek Hükümdar'ı, kutsal Olan'ın kim olduğunu gösterecektir. ¹⁶ Ölümsüzlük yalnızca O'na özgüdür. Kimsenin yaklaşamayacağı ışıktaki yaşar. O'nu kimse görmedi ve göremez. O'na onur ve sonsuz kudret olsun! Amin.

¹⁷ Bu dünyada şimdi zengin olanları gurura kapılmamaları, geçici zenginliğe umut bağlamamaları konusunda uyar. Bunun yerine zevk almamız için bize her şeyi bollukla veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. ¹⁸ İyilik yapmalarını, iyi işlerde zengin olmalarını, eli açık ve paylaşmaya istekli olmalarını tembihle. ¹⁹ Böylece sonsuz yaşama kavuşmak üzere gelecek zaman için kendilerine iyi bir temel hazırlamış olurlar.

²⁰ Ey Timoteos, sana emanet edileni koru! Boş konuşmalardan ve bilgiymiş gibi sunulan yalanın karşı çıkışından sakın. ²¹ Bazıları bunu öne sürerek imandan saptılar.

Lütuf sizinle birlikte olsun! Amin.

2. TİMOTEOS

¹⁻² Mesih Yeşua'daki yaşam vaadine göre Tanrı'nın isteğiyle Yeşua Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan sevgili oğlum Timoteos'a: Baba Tanrı'dan ve Efendimiz Mesih Yeşua'dan lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

³ Aralıksız, gece gündüz dualarımda seni anarak atalarımın yaptığı gibi temiz bir vicdanla hizmet ettiğim Tanrı'ya şükrediyorum. ⁴ Gözyaşlarını hatırlıyor, sevinçle dolmak için seni görmeyi özlemle bekliyorum. ⁵ Sendeki içten imanı hatırlıyorum. Önce büyükannen Lois'de ve annen Evniki'de hayat bulan imanın şimdi sende de bulunduğuna eminim.

⁶ Bu nedenle, ellerimi üzerine koymamla verilen Tanrı armağanını canlandırman gerektiğini hatırlatıyorum. ⁷ Çünkü Tanrı bize korku ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu verdi. ⁸ Öyleyse Efendimiz'in tanıklığından da O'nun tutsağı olan benden de utanma. Tanrı'nın gücü uyarınca Müjde için benimle birlikte sıkıntıya dayan. ⁹ Tanrı bizi yaptıklarımıza göre değil, kendi amacına ve lütfuna göre kurtarıp kutsal çağrıyla çağırdı. Bu lütuf zamanın başlangıcından önce Mesih Yeşua'da bize verildi. ¹⁰ Kurtarıcımız Mesih Yeşua'nın görünmesiyle şimdi açıklandı. Kendisi ölümü ortadan kaldırmış, yaşamı ve ölümsüzlüğü Müjde yoluyla ışığa çıkarmıştır. ¹¹ Müjde için ulusların habercisi, elçisi ve öğretmeni olmak üzere ben atandım. ¹² Bunları çekmemin nedeni budur.

Yine de utanmıyorum. Çünkü kime inandığımı biliyorum. O'na emanet ettiğimi o güne karşı koruyacak güçte olduğuna eminim.

¹³ Benden duymuş olduğun sağlam sözlerin örneğini, Mesih Yeşua'da olan iman ve sevgide tut. ¹⁴ İyi emaneti, içimizde bulunan Kutsal Ruh aracılığıyla koru.

¹⁵ Figelos ve Hermogenis de dahil, Asya İli'ndekilerin hepsinin beni terk edip gittiklerini biliyorsun. ¹⁶ Efendi, Onisiforos'un ev halkına merhamet etsin. Çünkü o defalarca içimi rahatlattı ve zincirlerimden utanmadı. ¹⁷ Tam tersine, Roma'ya gelince beni gayretle arayıp buldu. ¹⁸ O gün Efendi ona merhamet gösterebilir. Efes'te ne denli hizmet ettiğini sen çok iyi biliyorsun.

2

¹ Öyleyse oğlum, Mesih Yeşua'da olan lütufta güçlen. ² Birçok tanık arasında benden işittiğin şeyleri, başkalarına da öğretebilecek yetenekte olan sadık kişilere emanet et. ³ Mesih Yeşua'nın iyi bir askeri olarak zorluklara dayan. ⁴ Görev başındaki asker kendisini askerliğe çağırana hoşnut etmek için günlük yaşamla ilgili işlere karışmaz.

⁵ Ayrıca, spor yarışmasında yarışan biri, kurallara göre yarışmadığı sürece taç giyemez. ⁶ Emek veren çiftçi üründen ilk pay alan olmalıdır. ⁷ Söylediklerimi iyi tart. Efendi sana her konuda anlayış verecektir.

⁸ Müjdem'e göre Davut'un soyundan olup ölümden dirilmiş olan Yeşua Mesih'i hatırla. ⁹ Müjde için bir suçlu gibi zincire vurulmaya kadar sıkıntı çekiyorum. Ama Tanrı'nın sözü zincire vurulamaz. ¹⁰ Bu nedenle, seçilmişler uğruna her şeye katlanıyorum. Öyle ki, onlar da sonsuz yücelikle birlikte Mesih Yeşua'da olan kurtuluşa kavuşsunlar. ¹¹ Şu söz güvenilirdir:

“O'nunla birlikte öldüysek, O'nunla birlikte yaşayacağız.”

¹² Dayanırsak,

O'nunla da birlikte egemenlik süreceğiz. O'nu inkâr edersek,

O da bizi inkâr edecek.

¹³ Biz sadık kalmasak da, O sadık kalacak.

Çünkü kendini inkâr edemez.”

¹⁴ Bu şeyleri onlara hatırlat. İştienleri yıkıma sürükleyecek, yararsız sözler üzerinde tartışmamaları konusunda Efendi'nin önünde onları uyar.

¹⁵ Gerçeğin sözünü gerektiği gibi kullanarak kendini Tanrı tarafından onaylanan, alnı ak bir işçi olarak sunmaya özen göster. ¹⁶ Ama bayağı, boş sözlerden kaçın. Çünkü bunlara kapılanlar tanrısızlıkta daha da ileri gidecekler. ¹⁷ Sözleri kangren gibi yayılacak. Himeneos ve Filitos onlardandır. ¹⁸ Diriliş olup bitti diyerek gerçek konusunda saptılar ve bazılarının imanını altüst ediyorlar. ¹⁹ Bununla birlikte, Tanrı'nın sağlam temeli şu mührü sahip olarak duruyor: "Efendi kendisine ait olanları bilir" ve "Efendi'nin adını anan herkes kötülükten uzak dursun." ²⁰ Büyük bir evde yalnız altın ve gümüş kaplar bulunmaz; aynı zamanda tahta ve toprak kaplar da vardır. Bazıları onurlu, bazıları da bayağı iş içindir. ²¹ Bunun gibi, kim kendini bunlardan arındırırsa, her iyi iş için hazırlanmış, efendinin kullanımına uygun, kutsal kılınmış, onurlu bir kap olur.

²² Gençlik arzularından kaç. Temiz bir yürekle Efendi'ye yakaranlarla birlikte doğruluğun, imanın, sevginin ve esenliğin ardından koş. ²³ Çekişme yaratacağını bilerek, akılsızca ve cahilce tartışmalara girmeyi reddet. ²⁴ Efendi'nin hizmetkârı tartışmamalı, herkese karşı yumuşak davranmalı, öğretim becerisi olmalı ve sabırlı olmalı. ²⁵ Kendisine karşı çıkanları yumuşaklıkla düzeltmelidir. Gerçeğin bilgisine tam olarak erişebilmeleri için belki Tanrı onlara bir tövbe fırsatı verir. ²⁶ Böylece, isteğini yerine getirmeleri için onları tutsak eden İblis'in tuzağından kurtulabilirler.

3

¹ Şunu bil ki, son günlerde çetin anlar gelecektir. ²⁻³ İnsanlar kendilerini seven, para tutkunu, kendini beğenmiş, kibirli, küfürbaz, anne babasına itaatsiz, nankör, kutsallıktan yoksun, sevgisiz, affetmez, iftiracı, özünü denetlemeyen, azgın, iyilik sevmez olacaklar. ⁴ Hain, inatçı, kendini beğenmiş, Tanrı'dan çok eğlenceyi seven olacaklar. ⁵ Tanrısalmış gibi görünüp bu yolun gücünü inkâr edenler olacak. Bunlardan da yüz çevir. ⁶ Çünkü onlardan bazıları, evlere gizlice girip günah yüklü, çeşitli arzulara kapılan saf kadınları esir aldılar. ⁷ Bu kadınlar her zaman öğrenen, asla gerçeğin bilgisine erişmeyen insanlardır. ⁸ Yannis ve Yambris nasıl Musa'ya karşı çıktıkları, onlar da gerçeğe karşı çıkıyorlar. Fikirleri bozuk, iman konusunda reddedilmiş kişilerdir. ⁹ Ama daha ileri gidemeyecekler. Çünkü onların akılsızlığı nasıl belli olduysa, bunlarınki de herkese belli olacaktır. ¹⁰⁻¹¹ Ama sen benim öğretilerimi, davranışımı, amacımı, imanımı, sabrımı, sevgimi, kararlılığımı, çektiğim eziyetleri ve acıları, Antakya'da, Konya'da ve Listra'da başıma gelenleri yakından izledin. O zulümlere katlandım. Ama Efendi beni hepsinden kurtardı. ¹² Evet, Mesih Yeşua'da olup tanrısız bir yaşam arzulayan herkes zulüm görecektir. ¹³ Ama kötü adamlar ve sahtekârlar aldatarak ve aldanarak kötülükte daha da ileri gidecekler. ¹⁴ Ama sen, kimden öğrendiğini bilerek öğrendiğin ve emin olduğun şeylere bağlı kal. ¹⁵ Mesih Yeşua'da olan iman aracılığıyla kurtuluş için seni bilge kılmaya yeterli olan Kutsal Yazılar'ı çocukluğundan beri biliyorsun.

¹⁶ Kutsal Yazılar'ın hepsi Tanrı esinlemesidir; öğretmek, azarlamak, yola getirmek ve doğruluk konusunda eğitmek için faydalıdır. ¹⁷ Öyle ki, Tanrı'ya ait olan herkes her iyi iş için donatılıp eksiksiz olsun.

4

¹ Tanrı'nın ve dirileri ve ölüleri yargılayacak olan Efendi Yeşua Mesih'in önünde, O'nun gelişi ve krallığı hakkı için sana buyuruyorum:

² Sözü duyurun. Zamanlı zamansız demeden acil bir şekilde yapın. Tam bir sabırla eğiterek, ikna et, uyar ve teşvik et. ³ Çünkü öyle bir zaman gelecek ki, sağlam öğretiyi dinlemeyecekler. Kulaklarını okşayan kendi arzularına göre kendilerine öğretmenler topalayacaklar.

⁴ Kulaklarını gerçeğe tıkayıp masallara sapacaklar. ⁵ Ama sen her şeyde ayık ol, sıkıntıya dayan, müjdeci olarak işini yap, hizmetini tamamla.

⁶ Bana gelince, bir sunu gibi kurban olmak üzereyim. Ayrılma vaktim geldi. ⁷ Yüce mücadeleyi verdim, yarışı bitirdim, imanı korudum.

⁸ Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç

Efendi o gün bu tacı bana, yalnız bana değil, O'nun görünmesini sevgiyle bekleyen herkese verecek.

⁹ Tez yanıma gelmek için gayret et. ¹⁰ Çünkü Dimas bu dünyayı sevdiği için beni bırakıp Selanik'e gitti. Kriskis Galatya'ya, Titus Dalmaçya'ya gitti. ¹¹ Yanımda yalnız Luka var. Markos'u alıp yanıma getir, çünkü hizmette bana yardımı dokunur. ¹² Tihikos'u Efes'e gönderdim. ¹³ Troas'ta Karp'ın yanıma bıraktığım abayı, kitapları, özellikle de yazı derilerini yanıma getir. ¹⁴ Bakırcı İskender bana çok kötülük etti. Efendi ona yaptıklarının karşılığını verecektir. ¹⁵ Ondan sen de sakın. Çünkü sözlerimize şiddetle karşı çıktı.

¹⁶ İlk savunmamda kimse benim tarafımı tutmadı, hepsi beni bıraktı. Bunun hesabı onlardan sorulmasın. ¹⁷ Ama Efendi yanımda durup beni güçlendirdi. Öyle ki, Tanrı bildirisi aracılığım ile tam olarak duyurulsun, ulusların hepsi bunu işitsin. Böylece aslanın ağzından kurtuldum. ¹⁸ Efendi beni her kötü işten kurtaracak, göksel krallığı için beni güvenlik içinde tutacaktır. Sonsuzlara dek O'na yücelik olsun! Amin.

¹⁹ Priska'ya, Akvila'ya ve Onisiforos'un ev halkına selam söyle.

²⁰ Erastus Korint'te kaldı. Trofimos'u Milet'te hasta bıraktım. ²¹ Kış gelmeden gelmeye gayret et. Evvulus, Pudens, Linus, Klavdiya ve bütün kardeşler sana selam ederler.

²² Efendi Yeşua Mesih ruhunuzla birlikte olsun. Lütuf sizlerle olsun. Amin.

TİTUS

¹ Tanrı'nın seçilmişlerinin imanı için ve tanrısallık gerçeğinin bilgisine göre Tanrı'nın hizmetkârı ve Yeşua Mesih'in elçisi olan ben Pavlus'tan selam! ² Yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduyla elçiyim. ³ Kurtarıcımız Tanrı'nın buyruğuyla bana emanet edilen bildiride Tanrı, kendi sözünü kendi zamanında açıklamıştır. ⁴ Ortak imanımıza göre Öz çocuğum Titus'a Baba Tanrı'dan ve Kurtarıcımız Efendi Yeşua Mesih'ten lütuf, merhamet ve esenlik olsun.

⁵ Eksiklikleri düzene sokman ve sana buyurduğum gibi her kente ihtiyarlar ataman için seni Girit'te bıraktım. ⁶ İhtiyar eleştirilecek bir yanı olmayan, tek karılı biri olsun. Çocukları imanlı olmalı, ahlaksızlıkla suçlanan ya da asi davranışlar sergileyen çocuklar olmamalı. ⁷ Çünkü gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olarak, lekesiz olmalı. Kendini beğenmiş, tez öfkelenen, şarap düşkünü, zorba, haksız kazanç peşinde koşan açgözlü biri olmamalı. ⁸ Tersine konuksever, iyiliksever, akli başında, adil, kutsal, kendine hâkim biri olmalı. ⁹ Sağlam öğretide teşvik edebilmek ve karşı çıkanları ikna edebilmek için öğretişe göre güvenilir söze tutunmalı.

¹⁰ Çünkü asi, boşboğaz ve aldatıcı birçok kimse var. Özellikle sünnet yanlıları bunlardandır. ¹¹ Ağızlarının kapatılması gerek. Haksız kazanç uğruna, öğretmemeleri gereken şeyler öğreterek bazı evleri tümüyle yıkıyorlar. ¹² Onlardan biri, kendi peygamberlerinden biri, "Giritliler hep yalancıdır, azgın canavarlar, tembel oburlardır" demiştir. ¹³⁻¹⁴ Bu tanıklık doğrudur. Bu nedenle, Yahudi masallarına, gerçekten sapan adamların buyruklarına kulak asmamaları ve imanda sağlam durmaları konusunda onları keskin bir dille uyar. ¹⁵ Temiz olanlar için her şey temizdir, ama kirli ve imansız olanlar için hiçbir şey temiz değildir. Çünkü onların hem düşünceleri hem de vicdanları kirlenmiştir. ¹⁶ Tanrı'yı bildiklerini söylerler, ama yaptıklarıyla O'nu inkâr ederler. İğrenç, söz dinlemez ve hiçbir iyi iş için uygun değildirler.

2

¹ Ama sen sağlam öğretiye uygun olan şeyleri söyle. ² Yaşlı erkekler ölçülü, ağırbaşlı, akli başında, imanda sağlam, sevgi dolu ve sabırlı olsunlar. ³ Aynı şekilde yaşlı kadınlar davranışlarında saygın olsunlar. İftiracı, şaraba tutsak olmayıp iyi olanı öğretmeli. ⁴⁻⁵ Öyle ki, genç kadınlara kocalarını, çocuklarını sevmeyi, akli başında, erdemli, nazik birer ev kadını olmayı ve kocalarına boyun eğmeyi öğretebilsinler. Böylelikle Tanrı sözü kötülenmez. ⁶ Aynı şekilde, genç erkekleri de akli başında olmaya özendir. ⁷ İyi olanı yaparak her şeyde örnek ol. Öğretişindeki dürüstlük, ciddiyet ve sağlamlık gözüksün. ⁸ Öyle ki, sana karşı çıkan, sağlam öğretişinden ötürü hakkımızda söyleyecek kötü hiçbir şey bulamasın ve utansın. ⁹ Hizmetkârları, her konuda efendilerine tabi olmaya teşvik et. Efendilerini hoşnut etsinler, onlarla ters düşmesinler. ¹⁰ Hırsızlık yapmasınlar, tümüyle güvenilir olduklarını gösterebilirler. Böylece Kurtarıcımız Tanrı'nın öğretisini her bakımdan çekici hale getirsinler. ¹¹ Çünkü Tanrı'nın tüm insanlığa kurtuluş getiren lütfu görüldü. ¹² Bu lütuf, tanrısızlığı ve dünyasal arzuları reddederek bu çağda ölçülü, doğru, Tanrı yoluna uygun bir yaşam sürmemiz için bizi eğitiyor. ¹³⁻¹⁴ Bizi tüm kötülüklerden kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyi işlerde gayretli bir halk yapmak üzere kendisini bizim için feda eden ulu Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in kutlu umudunu, yücelik içinde görünmesini bekliyoruz.

¹⁵ Bunları tam bir yetkiyle söyle, teşvik et ve azarla. Kimse seni küçümsemesin.

3

¹ Yöneticilere ve yönetimlere tabi olmaları, söz dinlemeleri, her iyi işe hazır olmaları gerektiğini imanlılara hatırlat. ² Kimseyi kötülemesinler. Kavgacı değil, yumuşak huylu olsunlar. Herkese karşı alçakgönüllü olsunlar. ³ Çünkü biz de bir zamanlar akılsız, söz dinlemez, aldanan, çeşitli arzulara ve zevklere hizmet eden, kin ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret dolu ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. ⁴ Ama Kurtarıcımız Tanrı'nın iyiliği ve insanlığa olan sevgisi ortaya çıktı. ⁵ Kendi yaptığımız doğru işlerle değil, merhametine göre, yeniden doğuş yıkamasıyla ve Kutsal Ruh'la yenileyerek bizi kurtardı. ⁶ İyiliğini Kurtarıcımız Yeşua Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol yağdırdı. ⁷ Öyle ki, O'nun lütfuyla aklanmış olarak sonsuz yaşam umuduna göre mirasçıları olalım. ⁸ Bu söz güvenilirdir. Tanrı'ya iman edenlerin, iyi işleri sürdürmede gayretli olmaları için bu konuları güvenle teyit etmeni istiyorum. Bunlar insan için iyi ve faydalıdır. ⁹ Ama akılsız tartışmalardan, soyağacı çekişmelerinden, Yasa'yla ilgili kavgalardan kaçının. Çünkü bunlar yararsız ve boşdur. ¹⁰ Birinci ve ikinci uyarıdan sonra bölücü kişiden uzak dur. ¹¹ Böyle birinin sapmış olduğunu, günah işleyerek kendi kendini mahkûm etmiş olduğunu bilirsin.

¹² Artemas'ı ya da Tihikos'u sana gönderdiğim zaman, Nikopolis'e, yanıma gelmeye gayret et. Çünkü kışı orada geçirmeye karar verdim.

¹³ Hukukçu Zenas'ı ve Apollos'u yolcu ederken bir eksiklerinin olmamasına dikkat et. ¹⁴ Bizimkiler de kendilerini iyi işlere vermeyi öğrensinler. Böylece temel ihtiyaçları karşılamış ve verimsiz bir yaşam sürmemiş olurlar.

¹⁵ Yanımdakilerin hepsi sana selam eder. İmanda bizi sevenlere selam söyleyin. Lütuf hepinizle birlikte olsun. Amin.

FİLİMON

1-2 Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben Pavlus ve kardeşimiz Timoteos'tan sevgili emektaşımız Filimon'a, sevgili Afiya'ya, mücadele arkadaşımız Arhippus'a ve senin evinde bulunan kiliseye selam! ³ Babamız Tanrı'dan ve Efendi Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun.

⁴⁻⁵ Dualarımda seni anıyor, Efendi Yeşua'ya ve tüm kutsallara karşı beslediğin sevgiyi ve imanını duydukça Tanrım'a her zaman şükrediyorum. ⁶ Mesih Yeşua'da sahip olduğumuz her iyi şeyin bilgisiyle imandan gelen paydaşlığının etkin olması için dua ediyorum. ⁷ Çünkü senin sevginle büyük sevinç ve teselli bulduk. Çünkü kutsalların yürekleri senin sayende tazelandı kardeşim.

⁸⁻⁹ Bu nedenle, uygun olanı sana buyurmaya Mesih'te tam cesaretim olduğu halde, yine de, Mesih Yeşua'nın tutuklusu olan ben yaşlı Pavlus sevgi adına sana rica etmeyi yeğliyorum. ¹⁰ Tutukluluğum sırasında kendisine baba olduğum oğlum Onisimos için sana ricada bulunuyorum. ¹¹ Bir zamanlar sana faydasızdı; ama şimdi hem sana hem de bana faydalıdır. ¹² Onu sana geri gönderiyorum. Kendisini benim yüreğim gibi kabul et. ¹³ Müjde uğruna tutuklu bulunduğum şu sırada senin yerine bana hizmet etmesi için onu yanımda tutmak isterdim. ¹⁴ Ama senin rızan olmadan hiçbir şey yapmak istemedim. Öyle ki, iyiliğin zorunluluktan değil, gönülden olsun. ¹⁵ Belki de bir süre senden ayrı kalmasının nedeni onu kalıcı olarak geri alman içindi.

¹⁶ Bundan böyle o artık bir köle değil, köleden üstündür; özellikle benim için sevgili bir kardeşidir. Hele senin için hem bedende hem de Efendi'de bir kardeşidir.

¹⁷ Eğer beni paydaşın sayıyorsan, kendisini beni kabul eder gibi kabul et. ¹⁸ Eğer sana her hangi bir konuda haksızlık etmiş ya da bir borcu varsa, bunu benim hesabıma yaz. ¹⁹ Ben Pavlus bunu kendi elimle yazıyorum, sana ben ödeyeceğim. Kaldı ki, kendin için bana borçlu olduğunu söylememe bile gerek yok. ²⁰ Evet, kardeşim, Efendi'de beni sevindir. Yüreğimi Efendi'de tazele.

²¹ Sözümü dinleyeceğine güvenerek ve söylediklerimden fazlasını da yapacağını bilerek sana yazıyorum.

²² Ayrıca benim için bir misafir odası hazırla. Dualarınızla size kavuşacağımı umuyorum.

²³⁻²⁴ Mesih Yeşua'da tutukluluk arkadaşım Epafras, emektaşım Markos, Aristarhus, Dimas ve Luka sana selam ederler.

²⁵ Efendimiz Yeşua Mesih'in lütfu ruhunuzla birlikte olsun! Amin.

İBRANİLER

¹ Tanrı eskiden peygamberler aracılığıyla birçok kez çeşitli yollarla atalarımıza konuştu. ² Bu son günlerde her şeye mirasçı atadığı ve aracılığıyla evreni yarattığı Oğlu'yla bize konuşmuştur. ³ Oğul, O'nun yüceliğinin ışıltısı, Tanrı özünün tam görüntüsüdür. Güçlü sözüyle her şeyi bir arada tutar. Günahlarımızdan arınmayı sağladıktan sonra, yücelerde Heybetli'nin sağında oturdu. ⁴ Meleklerden ne denli daha harika bir adı miras aldıysa, onlardan o denli daha üstün oldu. ⁵ Çünkü Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine, "Sen benim Oğlum'sun. Bugün senin baban oldum."

Ya da,

"O'na Baba olacağım,

O da bana Oğul olacak" demiş midir?

⁶ Yine Tanrı ilk doğanı dünyaya gönderirken, "Tanrı'nın bütün melekleri

O'na tapınsın" diyor. ⁷ Melekler için şöyle diyor:

"Meleklerini rüzgâra dönüştürür, Hizmetkârlarını ateşten aleve."

⁸ Ama Oğul için şöyle diyor:

"Ey Tanrı, tahtın sonsuza dek kalıcıdır. Doğruluk asası Krallığının esasıdır.

⁹ Doğruluğu sevdin, kötülükten nefret ettin.

Bu nedenle Tanrı, senin Tanrın, seni paydaşlarından daha çok sevinç yağıyla meshetti."

¹⁰ Ve yine,

"Efendi, başlangıçta dünyanın temelini sen attın. Gökler senin ellerinin eseridir.

¹¹ Onlar yok olacak, ama sen kalıcısın.

Hepsi bir giysi gibi eskiyecek.

¹² Onları bir örtü gibi düreceksin ve değiştirilecekler. Ama sen hep aynısın

Yıllarının da sonu yoktur."

¹³ Tanrı hiçbir zaman meleklerinden birine,

"Düşmanlarını ayaklarının altına serinceye dek, sağımda otur" demiş midir?

¹⁴ Meleklerin tümü, kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet etmek üzere gönderilmiş görevli ruhlar değil midir?

2

¹ İşte bu nedenle, akıntıya kapılıp sürüklenmemek için işittiklerimize daha çok dikkat etmeliyiz. ²⁻³ Çünkü melekler aracılığıyla söylenen söz sabit kılındıysa, her suç ve itaat-sizlik hak ettiği karşılığı aldıysa, bu kadar büyük bir kurtuluşu umursamazsak nasıl kurtulabiliriz? ⁴ Tanrı da kendi isteği uyarınca belirtilerle, harikalarla, çeşitli güçlü işleriyle ve Kutsal Ruh'un armağanlarıyla buna tanıklık etmiyor mu?

⁵ Çünkü Tanrı, sözünü ettiğimiz gelecek dünyayı meleklerle tabi kılmadı. ⁶ Ama biri bir yerde şöyle tanıklık etmiştir:

"İnsan nedir ki onu düşünesin?

Ya da insanoğlu ne ki, onu önemseyesin?

⁷ Onu meleklerden biraz aşağı kıldın. Onu yücelik ve onurla taçlandırdın.

⁸ Her şeyi ayaklarının altına serdin."

Çünkü Tanrı her şeyi insana tabi kılmakla, ona tabi olmayan hiçbir şey bırakmadı. Ama şimdi henüz her şeyin ona tabi kılınmış olduğunu görmüyoruz. ⁹ Ama meleklerden biraz aşağı kılınmış olan Yeşua'yı, Tanrı'nın lütfuyla herkes için ölümü tatsın diye, ölüm acısı nedeniyle yücelik ve onurla taçlandırılmış olarak görüyoruz. ¹⁰ Çünkü birçok çocuğu yüceliğe kavuştururken, onların kurtuluş öncüsünü acılarla yetkinliğe erdirmesi, her şeyi kendisi için ve kendisi aracılığıyla var eden Tanrı'ya uygun olmalı. ¹¹ Çünkü kutsal

kılan da kutsal kılınanlar da aynı özendir. Bu nedenle, onlara kardeşlerim demekten utanmıyor. ¹² Şöyle diyor:

“Adını kardeşlerime bildireceğim. Topluluğun içinde seni ilahilerle öveceğim.”

¹³ Yine, “O’na güveneceğim.” “İşte ben ve Tanrı’nın bana verdiği çocuklar” diyor. ¹⁴ Bu çocuklar etten ve kandan oldukları için Yeşua, ölüm gücüne sahip olanı, yani İblis’i, ölüm yoluyla hiçe indirmek için onlarla aynı insan yapısını aldı. ¹⁵ Bunu, yaşamları boyunca ölüm korkusuyla tutsaklık altında olanların hepsini özgür kılmak için yaptı. ¹⁶ Şüphesiz O, meleklerle değil, İbrahim’in soyundan olanlara yardım ediyor. ¹⁷ Bu nedenle, her şeyde kardeşleri gibi olması gerekiyordu. Öyle ki, halkın günahlarına kefarete etmek üzere Tanrı’ya ilişkin şeylerde merhametli ve sadık bir başkâhin olsun. ¹⁸ Çünkü kendisi acı çekip denendiğinden, denenenlere yardım edebilir.

3

¹ Bu nedenle, göksel çağrıya paydaş olan kutsal kardeşlerim, açıkça dile getirdiğimiz inancın elçisi ve başkâhini olan Yeşua’yı düşünün. ² Musa Tanrı’nın bütün evinde nasıl Tanrı’ya sadık kaldıysa, Yeşua da kendisini atayana sadıktır. ³ Çünkü evi yapan nasıl evden daha çok saygı görürse, Yeşua da Musa’dan daha büyük yüceliğe layık sayıldı. ⁴ Her evi yapan biri vardır, ama her şeyi yapan Tanrı’dır. ⁵ Gerçekten de Musa, sonradan söylenecek olan şeylere tanıklık etmek üzere Tanrı’nın tüm evinde bir hizmetkâr olarak sadıktı. ⁶ Ancak Mesih, O’nun evi üzerinde Oğul olarak sadıktır. Eğer güvenimizi ve yücelttiğimiz umudu sonuna dek sıkı tutarsak, O’nun evi bizleriz. ⁷ Bu nedenle, Kutsal Ruh’un dediği gibi,

“Bugün O’nun sesini duyarsanız,

⁸ Çölde sınanma gününde, Başkaldırıda olduğu gibi Yüreğinizi katılaştırmayın.

⁹ Atalarınız beni orada sınavı denediler. Ve kırk yıl boyunca işlerimi gördüler.

¹⁰ Bu nedenle o kuşaktan hoşnut değildim Ve dedim ki, ‘Yükleri hep sapar Ve yollarımı bilmediler.

¹¹ Öfkemle ant içtiğim gibi, Esenliğime girmeyecekler.’ ”

¹² Kardeşler, dikkat edin, hiçbirinizde diri Tanrı’dan uzaklaşan imansızlığın kötü yüreği bulunmasın. ¹³ Ancak, “Gün bugündür” denildikçe birbirinizi her gün teşvik edin. Öyle ki, hiçbiriniz günahın aldatıcılığıyla duyarsızlaşmasın. ¹⁴ Çünkü güvenimizi başından sonuna dek sıkı tutarsak, Mesih’e paydaş olmuş oluruz. Söylenmiş olduğu gibi,

¹⁵ “Bugün O’nun sesini duyarsanız,

Başkaldırıda olduğu gibi yüreklerinizi katılaştırmayın.”

¹⁶ İşittikleri zaman başkaldıranlar kimlerdi? Musa önderliğinde Mısır’dan çıkanların hepsi değil mi? ¹⁷ Kırk yıl boyunca kimlerden hoşnut değildi? Günah işleyip cesetleri çöle serilenlerden değil mi? ¹⁸ Esenliğine girmeyeceklerine dair söz dinlemeyenlerden başka kime ant içti? ¹⁹ İnançsızlıklarından ötürü içeri giremediklerini görüyoruz.

4

¹ Bu nedenle, herhangi birinizin Tanrı’nın esenliğine girme vaadinden mahrum kalmasından korkalım. ² Çünkü onlar gibi bize de iyi haber bildirildi. Ama onlar işittikleri sözü imanla birleştirmediklerinden bunun kendilerine bir faydası olmadı. ³ Çünkü biz iman edenler O’nun esenliğine gireriz. Çünkü Tanrı şöyle demiştir: “Öfkeli olduğumda ant içtiğim gibi, esenliğime girmeyecekler.” Bununla birlikte O’nun işleri dünyanın kuruluşundan önce bitmiştir. ⁴ Çünkü yedinci günle ilgili bir yerde şunu demiştir: “Tanrı bütün işlerinden yedinci günde dinlendi.”

⁵ Yine bu konuda şöyle diyor: “Esenliğime girmeyecekler.”

⁶ Görüyoruz ki, bazılarının oraya gireceği kesindir. Daha önce iyi haberi duymuş olanlar itaatsizlik nedeniyle içeri giremediler. ⁷ Bu nedenle Tanrı, çok uzun bir süre sonra Davut'un "bugün" diyerek yeni bir gün belirliyor. Önceden söylendiği gibi,

"Bugün O'nun sesini duyarsanız, Yüreğinizi katılaştırmayın."

⁸ Çünkü eğer Yeşu onlara esenlik vermiş olsaydı, Tanrı bundan sonra başka bir günden söz etmezdi. ⁹ Bu nedenle, Tanrı'nın halkı için bir Şabat Günü esenliği kalıyor. ¹⁰ Tanrı işlerinden nasıl dinlendiyse, O'nun esenliğine girenler de kendi işlerinden öyle dinlenir. ¹¹ Bu nedenle, hiçbirinizin aynı itaatsizlik örneğini izlememesi için, o esenliğe girmeye gayret edelim. ¹² Çünkü Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir ve iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar deler, yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini ayırt eder. ¹³ O'nun önünde hiçbir yaratık gizlenemez. Kendisine hesap vereceğimiz Tanrı'nın gözünde her şey çıplak ve açıktır.

¹⁴ Göklere aşmış olan büyük başkâhinimiz Tanrı Oğlu Yeşua varken, açıkça dile getirdiğimiz inanca sıkıca sarılalım. ¹⁵ Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımız konusunda bize yakınlık duymayan biri değildir; tersine, her açıdan bizim gibi denenmiş, ancak günah işlememiştir. ¹⁶ Bu nedenle, lütuf tahtına cesaretle yaklaşalım; öyle ki, ihtiyaç anında merhamet görelim ve lütuf bulalım.

5

¹ İnsanlar arasından seçilen her başkâhin, günahlara karşılık hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere Tanrı'yla ilgili işlerde insanlar için atanır. ² Başkâhin bilgisiz ve yoldan sapanlara yumuşak davranabilir, çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır. ³ Bu nedenle, halk için olduğu gibi, kendisi için de günahlara karşılık kurbanlar sunmak zorundadır. ⁴ Kimse bu onuru kendi kendine alamaz; ama başkâhin Harun gibi, Tanrı tarafından çağrılmalıdır. ⁵ Böylece Mesih de başkâhin olmak için kendini yüceltmedi, ama O'na,

"Sen benim Oğlum'sun,

Bugün sana Baba oldum" diyen Tanrı O'nu yüceltti.

⁶ Başka bir yerde de dediği gibi,

"Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin."

⁷ Mesih, bedende olduğu günlerde kendisini ölümden kurtaracak güçte olan Tanrı'ya büyük feryat ve gözyaşlarıyla dualarda, yakarışlarda bulundu ve Tanrı korkusu nedeniyle işitildi. ⁸ Oğul olduğu halde, çektiği acılarla itaat etmeyi öğrendi. ⁹ Yetkin kılınarak, kendisine itaat eden herkes için sonsuz kurtuluşun öncüsü oldu. ¹⁰ Tanrı tarafından Melkisedek düzenine göre başkâhin olarak atandı.

¹¹ O'nun hakkında söylenecek çok söz var, ama kulaklarınız ağırlaştığı için anlatmak zor. ¹² Çünkü bu zamana dek öğretmen olmanız gerekirken, Tanrı esinlerinin temel ilkelerini yeni baştan size öğretecek birine ihtiyacınız var. Katı yiyeceğe değil, süte ihtiyacınız var. ¹³ Çünkü sütle beslenen herkes doğruluk sözünde deneyimli değildir, çünkü bebektir. ¹⁴ Ama katı yiyecek, yetişkinler içindir; onlar iyi ve kötüyü ayırt etmek üzere duyularını alıştırmayla eğitmiş kişilerdir.

6

¹⁻² Bu nedenle, Mesih'in ilk ilkelerinin öğretisini bırakıp ölü işlerden tövbe, Tanrı'ya iman, vaftiz öğretisi, el koyma, ölümler ve sonsuz yargıyla ilgili konuların temelini yeni baştan atmadan yetkinliğe doğru ilerleyelim. ³ Tanrı izin verirse, bunu yapacağız. ⁴⁻⁶ Çünkü bir kez aydınlatılmış, göksel armağanı tatmış, Kutsal Ruh'a ortak edilmiş, Tanrı sözünün iyiliğini ve gelecek çağın güçlerini tatmış oldukları halde düşmüş olanlara gelince, onları yeniden tövbe için yenilemek olanaksızdır. Çünkü Tanrı'nın Oğlu'nu kendileri için yeniden çarmıha geriyorlar, O'nu herkesin önünde açıkça aşağılıyorlar.

⁷ Üzerine sık sık yağın yağmuru emen ve kimler için işleniyorsa onlara yararlı ürün veren toprak, Tanrı tarafından bereketlenir. ⁸ Ama toprak diken ve devedikeni taşıyorsa, reddedilir; sonu yakılmak üzere olan lanetlenmeye yakındır.

⁹ Ama sevgili kardeşlerim, böyle konuşmamıza rağmen sizin durumunuzun daha iyi olduğuna, kurtuluşa uygun düştüğüne kesinlikle inanıyoruz. ¹⁰ Çünkü Tanrı adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, kutsallara hizmet ederek ve hâlâ hizmet etmeye devam ederek O'nun adına gösterdiğiniz sevgi emeğinizi unutsun. ¹¹ Dileğimiz, umudunuzun tam doluluğa ulaşması için her biriniz sonuna dek aynı gayreti göstereyin. ¹² Tembel olmayın, vaat edilenleri iman ve sabır yoluyla miras alanları örnek alın. ¹³ Tanrı İbrahim'e vaat ettiği zaman, daha üstün birinin üzerine ant içemediğinden, kendi üzerine ant içerek şöyle dedi: ¹⁴ "Kesinlikle seni kutsadıkça kutsayacağım ve soyunu çoğalttıkça çoğaltacağım." ¹⁵ Böylece İbrahim sabırla dayandıktan sonra vaadi elde etti. ¹⁶ Gerçekten de insanlar daha üstün birinin üzerine ant içerler. Onlar için ant, söylenenleri doğrular ve her tartışmayı sona erdirir. ¹⁷ Böylece Tanrı, amacının değişmezliğini vaadin mirasçılara daha açık biçimde göstermek istediği için antla araya girdi. ¹⁸ Öyle ki, önümüze konan umuda sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan iki değişmez şey aracılığıyla, büyük cesaret bulalım. ¹⁹ Sahip olduğumuz bu umut, can için gemi çapası gibi sağlam ve sarsılmazdır, perdenin ardındaki iç bölmeye girer. ²⁰ Melkisedek düzenine göre sonsuza dek başkâhin olan Yeşua bizim için öncü olarak oraya girdi.

7

¹ Bu Melkisedek, Şalem Kralı, yüce Tanrı'nın kâhiniydi. Kralları kıyıma uğratmaktan dönen İbrahim'i karşılamış ve onu kutsamıştı. ² İbrahim de ona her şeyin ondalığını verdi. Melkisedek, adının çevirisi, ilkin "Doğruluk Kralı"; sonra da "Şalem Kralı", yani "Esenlik Kralı" dır. ³ Ne babası, ne annesi, ne de soyağacı vardır. Günlerinin başlangıcı ve yaşamının sonu yoktur. Tanrı'nın Oğlu gibi sonsuza dek kâhindir.

⁴ Şimdi, büyük ata İbrahim'in kendisine ganimetin en iyi kısmından ondalık verdiği bu adamın ne kadar büyük olduğunu bir düşünün!

⁵ Levioglularından olup kâhinlik görevini alanlar, Kutsal Yasa'ya göre halktan, yani kendi kardeşlerinden ondalık toplamak için buyruk almışlardır. Onlar da İbrahim'in soyundandırlar. ⁶ Öte yandan, onların soyundan gelmeyen Melkisedek İbrahim'den ondalık almış ve vaatlere sahip olan İbrahim'i kutsamıştır. ⁷ Kutsayanın kutsanandan üstün olduğu şüphesizdir. ⁸ Birinde ölümlüler ondalık alıyor, ötekinde ise yaşadığına tanıklık edilen biri ondalık alıyor. ⁹ Ondalık alan Levi'nin bile İbrahim aracılığıyla ondalık verdiğini söyleyebiliriz.

¹⁰ Çünkü Melkisedek İbrahim'le karşılaştığında, Levi daha atasının bedenindeydi.

¹¹ Eğer yetkinlik Levili kâhinler aracılığıyla sağlanabilseydi -çünkü halk bu kâhinlik altında Yasa'yı almıştır- Harun düzenine göre değil de, Melkisedek düzenine göre başka bir kâhinin gelmesinden söz etmeye ne gerek vardı? ¹² Kâhinlik değişince, Yasa'nın da zorunlu olarak değişmesi gerekir. ¹³ Kendisi için bu sözlerin söylendiği kişi başka bir oymaktadır. Bu oymaktan hiç kimse sunak hizmetinde bulunmamıştır. ¹⁴ Çünkü Efendimiz'in Yahuda oymağından geldiği bellidir. Musa bu oymaktan söz ederken kâhinlere yönelik hiçbir şey söylemedi. ¹⁵ Melkisedek'e benzer başka bir kâhinin ortaya çıktığından, artık dediğimiz çok daha bellidir. ¹⁶ Bu kişi, Yasa'nın soyla ilgili buyruğuna göre değil, sonsuz yaşamın gücüne göre kâhin olmuştur. ¹⁷ Çünkü,

"Melkisedek düzenine göre Sen sonsuza dek kâhinsin" diye tanıklık edilmiştir.

¹⁸ Önceki buyruk, zayıf ve yararsız olduğu için geçersiz kılındı. ¹⁹ Çünkü Yasa hiçbir şeyi yetkinliğe erdiremedi. Bunun yerine, aracılığıyla Tanrı'ya yaklaştığımız daha üstün bir

umut getirildi. ²⁰ O da antsız kâhin olmadı. ²¹ Ötekiler ant içmeden kâhin olmuşlardı. Ama O kendisine, şu sözü bildirenin andıyla kâhin oldu:

“Efendi ant içti, fikrini değiştirmez, ‘Melkisedek düzenine göre,
Sen sonsuza dek kâhinsin.’”

²² Böylece Yeşua daha iyi bir andın teminatı olmuştur. ²³ Gerçekten de birçok kâhin yetişmiştir. Çünkü ölüm onların sürekli kâhinlik etmelerine izin vermiyordu. ²⁴ Ama O sonsuza dek yaşadığı için kâhinliği değişmez. ²⁵ Bu nedenle, kendisi aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları sonuna dek kurtarmaya yeterlidir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.

²⁶ Bize böyle bir başkâhin gerekliydi: Kutsal, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış ve göklerden daha yücelere çıkarılmış. ²⁷ O, öbür başkâhinler gibi, önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için her gün kurbanlar sunmaya ihtiyaç duymaz. Çünkü kendini sunduğunda bunu ilk ve son kez yaptı. ²⁸ Çünkü Yasa, zayıflıkları olan insanları başkâhin atamaktadır. Ama Yasa'dan sonra gelen ant sözü, sonsuzluğa dek yetkin kılınmış Oğul'u atamıştır.

8

¹⁻² Söylediklerimizin özü şudur: Göklerde, Heybetli Olan'ın tahtının sağında oturan öyle bir başkâhinimiz var ki, insanın değil, Efendi'nin kurduğu asıl tapınma çadırında görev yapmaktadır. ³ Çünkü her başkâhin hem sunular hem de kurbanlar sunmak üzere atanır. Bu nedenle, bu başkâhinin de sunacak bir şeyleri olması gerekir. ⁴ Eğer kendisi yeryüzünde olsaydı, kâhin olamazdı. Kutsal Yasa'ya göre sunular sunanlar var. ⁵ Bu kâhinler göklerdekilerin bir benzeri ve gölgesi olanda hizmet ediyorlar. Nasıl ki, Musa çadırı kurmak üzereyken Tanrı tarafından şöyle uyarıldı: “Her şeyi sana dağda gösterilen örneğe göre yapacaksın.” ⁶ Şimdiyse, Mesih daha iyi vaatler üzerine kurulmuş daha iyi bir antlaşmanın aracısı olduğu kadar, daha üstün bir görevin de sahibi olmuştur. ⁷ Çünkü o ilk antlaşma kusursuz olsaydı, ikincisine gerek kalmazdı. ⁸ Ne var ki, onları kusurlu bulan Tanrı şöyle diyor:

“ ‘İşte, İsrail halkı ve Yahuda halkıyla
Yeni bir antlaşma yapacağım günler geliyor’ diyor Efendi.

⁹ ‘Onları Mısır diyarından çıkarmak için Ellerinden tuttuğum gün
Atalarıyla yaptığım antlaşma gibi değil, Çünkü onlar antlaşmamı tutmadılar,
Ben de onları umursamadım’ diyor Efendi.

¹⁰ ‘O günlerden sonra İsrail halkıyla Yapacağım antlaşma şudur’ diyor Efendi, ‘Yasalarımı zihinlerine yerleştireceğim, Yüreklerine de yazacağım.

Ben onların Tanrısı olacağım, Onlar da benim halkım olacak.

¹¹ Hiç kimse yurttaşına, kardeşine,
Efendi'yi tanı diye öğretmeyecek.

Çünkü küçüğünden büyüğüne hepsi beni tanıyacak.

¹² Çünkü haksızlıklarına karşı merhametli olacağım, Günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım.’”

¹³ Tanrı, “Yeni bir antlaşma” demekle ilkinin eski kılığını. Eskiyip yaşlanansa yok olmaya yakındır.

9

¹ İlk antlaşmanın bile ilahi hizmet kuralları ve dünyasal bir tapınağı vardı. ² Çünkü kurulmuş bir çadır vardı. Kutsal Yer denen birinci bölümde kandillik, masa ve adak ekmeği vardı. ³ İkinci perdeden sonra Kutsallar Kutsalı denen iç çadır vardı. ⁴ Altın bir buhur sunağı ve her yanı altınla kaplı Antlaşma Sandığı oradaydı. Sandığın içinde altından yapılmış bir man testisi, Harun'un tomurcuklanmış asası ve antlaşma levhaları

vardı. ⁵ Sandığın üzerinde, şimdi ayrıntılarına giremeyeceğimiz, Merhamet Kapağı'nı gölgeleyen yüce Keruvlar bulunuyordu. ⁶ Her şey bu şekilde hazırlandıktan sonra kâhinler sürekli dış bölüme girip hizmetlerini yerine getirirler. ⁷ Ancak ikinci çadıra yılda bir kez yalnız başkâhin girebilir. O da, kendisi ve halkın işlediği suçları için sunduğu kan olmaksızın giremez. ⁸ Kutsal Ruh birinci çadır yerinde durdukça, Kutsal Yer'e giden yolun henüz görünmediğini belirtiyor. ⁹ Bu, şimdiki çağ için bir simgedir; sunulan kurbanlarla sunuların tapınan kişinin vicdanını yetkinleştiremediğini gösteriyor. ¹⁰ Bunlar yalnızca yiyecek, çeşitli yıkanmalar ve bedensel kurallardır; yeni düzen gelene kadar geçerlidir.

¹¹ Ama Mesih, gelecek iyi şeylerin başkâhini olarak gelmiş, elle yapılmamış, yani bu yaratılıştan olmayan daha büyük ve daha yetkin çadırdan geçmiştir. ¹² Tekelerle danaların kanıyla değil, kendi kanıyla, sonsuz kurtuluşu sağlayarak Kutsal Yer'e ilk ve son kez girdi. ¹³⁻¹⁴ Tekelerle boğaların kanı ve serpilen düve külü murdar olanları kutsal kılıyor, bedensel açıdan temizliyorsa, sonsuz Ruh aracılığıyla kendini eksiksiz olarak Tanrı'ya sunmuş olan Mesih'in kanının, diri Tanrı'ya hizmet edebilmek için vicdanınızı ölü işlerden arındıracağı çok daha kesin değil midir? ¹⁵ Bu nedenle, çağrılanların sonsuz miras vaadini alabilmeleri için Mesih yeni antlaşmanın aracısı oldu. İlk antlaşma altında işlenen suçlardan kurtarmak için bir ölüm meydana geldi.

¹⁶ Bir yerde vasiyetin uygulanabilmesi için vasiyet edenin ölmüş olması gerekir. ¹⁷ Çünkü vasiyet ancak ölümden sonra uygulanabilir. Çünkü vasiyet eden yaşadığı sürece, vasiyet yürürlükte değildir. ¹⁸ Bu nedenle, ilk antlaşma bile kan akıtılmadan yürürlüğe girmedi. ¹⁹ Musa, Kutsal Yasa'ya göre bütün halka her buyruğunu söyledikten sonra su, al yapağı, mercanköşkotu ile danaların ve tekelerin kanını alıp hem kitabın hem de bütün halkın üzerine serpti. ²⁰ "Tanrı'nın size buyurduğu antlaşmanın kanı budur" dedi.

²¹ Aynı şekilde çadırın ve tüm hizmet kaplarının üzerine kan serpti.

²² Yasa'ya göre hemen her şey kanla temiz kılınır ve kan dökülmeden bağışlama olmaz.

²³ Bu nedenle, göklerdeki şeylerin örneklerinin bunlarla, göksel şeylerin kendilerinin ise bunlardan daha iyi kurbanlarla temiz kılınması gerekliydi. ²⁴ Çünkü Mesih, aslının örneği olan elle yapılmış kutsal yere girmedi, ancak şimdi bizim için Tanrı'nın huzurunda görünmek üzere asıl göğe girdi. ²⁵ Başkâhinin her yıl kendisine ait olmayan kanla kutsal yere girdiği gibi, Mesih'in kendisini tekrar tekrar kurban etmesi de söz konusu değildir. ²⁶ Böyle olsaydı, dünyanın kuruluşundan beri Mesih'in tekrar tekrar acı çekmesi gerekirdi. Ama şimdi, çağların sonunda, bir kez kurban olarak günahı ortadan kaldırmak için ortaya çıkmıştır. ²⁷ İnsanın bir kez ölmesi, sonra da yargılanması kaçınılmazdır. ²⁸ Aynı şekilde, birçoklarının günahlarını taşımak için bir kez kurban olan Mesih de, ikinci kez, günahsız olarak, kurtuluş için kendisini gözleyenlere göre olacaktır.

10

¹ Yasa gelecek iyi şeylerin yalnızca bir gölgesidir, aslı değildir. Yasa, yıldan yıla sürekli sundukları aynı kurbanlarla yaklaşanları asla yetkinliğe erdiremez. ² Yoksa, tapınanların bir kez arandıktan sonra artık vicdanlarında günahlılık duygusu kalmayacağından, kurban sunulmasını sona erdirmezler miydi? ³ Tersine, bu kurbanlar yıldan yıla günahları hatırlatmaktadır. ⁴ Çünkü boğaların ve tekelerin kanının günahları ortadan kaldırması imkânsızdır. ⁵ Bu nedenle Mesih dünyaya gelirken şöyle diyor:

"Kurban ve sunu istemedin,

Ama benim için bir beden hazırladın.

⁶ Günah için sunulan tüm yakmalık sunulardan ve kurbanlardan hoşnut olmadın.

⁷ Bunun üzerine şöyle dedim: 'Kutsal Yazı tomarında

Benim hakkımda yazılmış olduğu gibi, Senin isteğini yerine getirmek üzere, Ey Tanrı, işte geldim.' "

⁸ İlk önce, “Kurbanları, sunuları, yakmalık sunuları ve günah sunularını istemedin ve bunlardan hoşnut olmadın” dedi. Ama bunlar Yasa’ya göre sunulması gereken sunulardır. ⁹ Sonra şöyle dedi: “İşte, isteğini yerine getirmek üzere geldim.” İkinciye kurmak için birinciye ortadan kaldırıyor. ¹⁰ Yeşua Mesih’in bedeninin tek bir kez sunulmasıyla kutsal kılındık. ¹¹ Gerçi her kâhin her gün ayakta durup hizmet eder ve günahları asla ortadan kaldıramayan aynı kurbanları tekrar tekrar sunar. ¹² Oysa Mesih günahlar için sonsuza dek geçerli tek bir kurban sunduktan sonra Tanrı’nın sağında oturdu. ¹³ O zamandan beri düşmanlarının ayaklarının altına serilmesini bekliyor. ¹⁴ Çünkü kutsal kılınanları tek bir sunuyla sonsuza dek yetkinliğe erdirmiştir. ¹⁵ Kutsal Ruh da bize tanıklık ederek şöyle diyor:

¹⁶ “Efendi, ‘O günlerden sonra

Onlarla yapacağım antlaşma şudur:

Yasalarımı yüreklerine koyacağım, Zihinlerine yazacağım’ diyor.”

¹⁷ Sonra diyor ki, “Onların günahlarını ve suçlarını artık anmaya- çağım.”

¹⁸ Bunların bağışlandığı yerde, artık günah için sunuya ihtiyaç yoktur.

¹⁹⁻²⁰ Öyleyse kardeşler, Yeşua’nın kanı aracılığıyla perdeden, kendi bedeninde bize adadığı yeni ve diri yoldan Kutsal Yer’e girmeye cesaretimiz vardır. ²¹ Tanrı’nın evinden sorumlu büyük bir kâhinimiz var.

²² Öyleyse, yüreklerimiz serpmeye kötü vicdandan arınmış, bedenimiz temiz suyla yıkanmış olarak, tam bir iman ve içten bir yürekle yaklaşalım. ²³ Açıkça dile getirdiğimiz umuda sınıksız tutunalım. Çünkü vaat eden Tanrı sadıktır.

²⁴ Birbirimizi sevgi ve iyi işler için nasıl isteklendirebileceğimizi düşünelim.

²⁵ Bazılarının alışkanlık edindiği gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyelim; o günün yaklaştığını gördükçe birbirimizi daha da cesaretlendirelim.

²⁶ Gerçeği öğrendikten sonra kasıtlı olarak günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz. ²⁷ Geriye yalnız yargının kaçınılmaz dehşetli bekleneşi ve düşmanları yiyip bitirecek kızgın ateş kalır.

²⁸ Musa’nın Yasası’nı hiçe sayan, iki ya da üç tanığın sözü üzerine acımasızca öldürülür.

²⁹ Tanrı’nın Oğlu’nu ayaklar altına alan, kendisini kutsal kılan antlaşma kanını bayağı sayan ve lütuf Ruhu’na hakaret eden bir kişinin, ne kadar daha ağır bir cezaya layık görüleceğini sanırsınız? ³⁰ Çünkü, “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim” diyeni tanıyoruz. Yine, “Efendi halkını yargılayacak” diyor. ³¹ Diri Tanrı’nın eline düşmek korkunç bir şeydir.

³² Aydınlandıktan sonra acılarla dolu büyük bir mücadeleye katlandığınız o eski günleri hatırlayın. ³³ Kimi zaman aşağılanarak, baskılara maruz kalıp seyirlik oldunuz, kimi zaman da aynı durumda olanlarla ortak oldunuz. ³⁴ Hem tutukluluğumda bana acıdınız hem de göklerde kendiniz için daha iyi ve kalıcı bir mülkünüz olduğunu bilerek, mallarınızın yağmalanmasını sevinçle kabullendiniz. ³⁵ Bu nedenle, büyük bir ödülü olan cesaretinizi yitirmeyin. ³⁶ Çünkü Tanrı’nın isteğini yerine getirdikten sonra vaat edileni alabilmeniz için sabıra ihtiyacınız vardır.

³⁷ “Gelecek olan pek yakında gelecek, Ve gecikmeyecek.

³⁸ Ama doğru kişi imanla yaşayacaktır.

Eğer geri çekilirse, canım ondan hoşnut olmayacak.”

³⁹ Ama biz mahvolmak için geri çekilenlerden değiliz, tersine canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

11

¹ Şimdi iman, ümit edilen şeylerin güvencesi, görünmeyen şeylerin kanıtıdır. ² Atalarımız bununla tanıklığa sahip oldular. ³ Evrenin Tanrı’nın sözüyle yaratıldığını, böylece görülenlerin görünmeyenlerden meydana geldiğini iman sayesinde anlıyoruz.

⁴ Habil iman sayesinde Tanrı'ya Kayın'den daha üstün bir kurban sundu ve bununla doğru bir kişi olarak onaylandı. Çünkü Tanrı, onun armağanları hakkında iyi tanıklık etti. Habil ölü olduğu halde, imanı sayesinde hâlâ konuşmaktadır.

⁵ Hanok ölümü tatmamak üzere imanı sayesinde götürüldü ve bulunamadı. Çünkü Tanrı onu almıştı. Çünkü alınmadan önce Tanrı'yı hoşnut eden biri olduğuna tanıklık edildi. ⁶ İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek imkânsızdır. Çünkü Tanrı'ya gelen kişi, O'nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendirdiğine inanmalıdır.

⁷ İman sayesinde Nuh, henüz görünmeyen olaylarla ilgili uyarıldı. Tanrı korkusuyla harekete geçti, ev halkını kurtarmak için bir gemi hazırladı. Bununla dünyayı yargıladı ve imana göre olan doğruluğun mirasçısı oldu.

⁸ İman sayesinde İbrahim miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağrıldığında, itaat etti. Nereye gittiğini bilmeden yola çıktı. ⁹ İman sayesinde vaat edilen diyarda bir yabancı olarak yaşadı. Aynı vaadin ortak mirasçıları olan İshak ve Yakup'la birlikte çadırlarda oturdu.

¹⁰ Çünkü temelleri bulunan, kurucusu ve yapıcısı Tanrı olan kenti arıyordu.

¹¹ İman sayesinde, Sara bile hamile kalmak için güç buldu. Vaat edeni güvenilir saydığından ileri yaşına rağmen bir çocuk dünyaya getirdi. ¹² Bu nedenle, bedeni ölü sayılabilecek bir adamdan, gökteki yıldızlar kadar çok, deniz kıyısındaki kum kadar sayısız bir soy yetiştirdi.

¹³ Bunların hepsi imanlı olarak öldüler. Vaatlere kavuşmadan onları uzaktan görüp selamladılar. Yeryüzünde yabancı ve misafir olduklarını açıkça dile getirdiler. ¹⁴ Çünkü böyle konuşanlar bir yurt aradıklarını açıkça ortaya koyuyorlar. ¹⁵ Gerçi çıktıkları ülkeyi düşünselerdi, geri dönmek için yeterince zamanları olurdu. ¹⁶ Ama onlar daha üstün bir yeri -yani göksel yurdu- arzuluyorlardı. Bunun içindir ki, Tanrı onların Tanrısı olarak anılmaktan utanmıyor. Çünkü onlar için bir kent hazırladı.

¹⁷ İbrahim denendiği zaman imanla İshak'ı kurban olarak sundu. Vaatleri memnuniyetle almış olan, biricik oğlunu kurban ediyordu. ¹⁸ Ona, "Senin soyun İshak'la sürecek" demişti. ¹⁹ Bunun için, Tanrı'nın ölüleri bile diriltebileceğini düşündü. Böylece İshak'ı simgesel şekilde ölümden geri aldı.

²⁰ İman sayesinde İshak, Yakup'la Esav'ı gelecek olaylarla ilgili olarak kutsadı.

²¹ Yakup ölürken iman sayesinde Yusuf'un oğullarının her birini kutsadı, değneğin ucuna yaslanarak tapındı.

²² Yusuf ölümü yaklaştığında iman sayesinde İsrailoğulları'nın ayrılışını anlattı ve kemikleri hakkında talimat verdi.

²³ Musa doğduğunda annesi babası imanla onu üç ay sakladılar. Çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler ve kralın buyruğundan korkmadılar.

²⁴ Musa büyüdüğüde iman sayesinde firavunun kızının oğlu olarak anılmayı reddetti. ²⁵ Bir süreliğine günahın sefasını sürmektense, Tanrı'nın halkıyla birlikte hakaret görmeyi tercih etti. ²⁶ Mesih uğruna aşağılanmayı Mısır hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı. Çünkü alacağı ödüle bakıyordu. ²⁷ Kralın öfkesinden korkmadan imanla Mısır'dan ayrıldı. Çünkü görünmez Olan'ı görür gibi dayandı. ²⁸ İlk doğanları yok edenin kendilerine dokunmaması için imanla Fısıh'ı tuttu ve kanını serpti. ²⁹ İman sayesinde karadan geçermiş gibi Kızıldeniz'den geçtiler. Mısırlılar aynı şeyi yapmaya kalkıştıklarında boğuldular. ³⁰ İsraililer yedi gün boyunca Eriha surları çevresinde döndüler; imanları sayesinde surlar yıkıldı.

³¹ Fahişe Rahav casusları dostça kabul ettiği için imanı sayesinde söz dinlemeyenlerle birlikte mahvolmadı.

³² Daha ne diyeyim? Gidyon, Barak, Şimşon, Yiftah, Davut, Samuel ve peygamberlerden söz etsem, buna zaman yetmez. ³³ İmanları sayesinde krallıkları ele geçirdiler, adaleti sağladılar, vaat edilenlere kavuştular, aslanların ağzını kapadılar. ³⁴ Ateşin gücünü söndürdüler. Kılıcın ağzından kaçtılar. Zayıflıkta güç buldular, savaşta güçlendiler ve yabancı orduları kaçırdılar. ³⁵ Kadınlar dirilen ölülerini geri aldılar. Başkalarıysa daha iyi bir dirilişe kavuşmak için salıverilmeye yanaşmayarak işkence gördüler. ³⁶ Diğerleri alaya alınıp kırbaçlandı, hatta zincire vurulup zindana atıldı. ³⁷ Taşlandılar. Biçilerek parçalandılar. Denendiler. Kılıçtan geçirilip öldürüldüler. Koyun postu, keçi postu içinde dolaştılar. Yoksulluk çektiler, sıkıntı gördüler, düşmanca davranışlara maruz kaldılar. ³⁸ Dünya onlara layık değildi. Çöllerde, dağlarda, mağaralarda, yerin yarıklarında dolanıp durdular.

³⁹ Bunların hepsi, imanla ilgili böyle bir tanıklığa sahip oldukları halde, hiçbiri vaadi alamadılar. ⁴⁰ Bizden ayrı olarak yetkinliğe ermesinler diye, Tanrı bize daha üstün bir şey sağlamıştır.

12

¹ Çevremiz böylesine büyük bir tanıklar bulutuyla kuşatıldığına göre, her türlü ağırlığı ve bizi kolayca saran günahı üzerimizden sıyrıp atalım ve önümüze konulan yarışı sabırla koşalım. ² Gözümüzü imanımızı başlatan ve tamamlayan Yeşua'ya dikelim. O önüne konan sevinç uğruna çarmıhın utancını hiçe sayarak katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. ³ Canlarınız yorulup gevşemesin diye günahkârların bunca karşı koymasına katlanmış Olan'ı düşünün. ⁴ Günaha karşı verdiğiniz mücadelede henüz kanınız dökülünceye dek direnmiş değilsiniz. ⁵ Size çocuklarım diye seslenen şu öğüdü unuttunuz:

“Oğlum, Efendi'nin terbiyesini hafife alma, O'nun tarafından azarlandığında gevşeme.

⁶ Çünkü Efendi sevdiği kişiyi terbiye eder,
Kabul ettiği her oğulu cezalandırır.”

⁷ Terbiye edilmek uğruna sabretmelisiniz. Tanrı size çocukları gibi davranıyor. Hangi oğulu babası terbiye etmez? ⁸ Ama herkesin gördüğü terbiyeden yoksunsanız, o zaman çocuklar değil, gayrimeşru evlatlarsınız. ⁹ Ayrıca bizi terbiye eden dünyasal babalarımız vardı ve onlara saygı duyardık. Ruhlar Babası'na tabi olup yaşamak çok daha önemli değil mi? ¹⁰ Gerçi babalarımız kısa bir süre için, uygun gördükleri gibi terbiye ettiler. Ama Tanrı, kutsallığına ortak olalım diye bizi kendi yararımıza terbiye ediyor. ¹¹ Her terbiye uygulandığı sırada tatlı gelmez, acı gelir. Ama böyle eğitilenlere bu sonradan doğruluğun esenlik ürününü yetiştirir. ¹² Öyleyse, sarkık elleri kaldırın ve zayıf dizleri doğrultun. ¹³ Ayaklarınız için düz yollar yapın. Öyle ki, kötürüm kısım yerinden çıkmasın, tersine şifa bulsun.

¹⁴ Bütün insanlarla barış içinde yaşamaya ve kutsal olmaya gayret gösterin. Bu olmadan kimse Efendi'yi göremeyecek. ¹⁵ Dikkat edin ki, kimse Tanrı'nın lütfundan yoksun kalmasın. İçinizde sizi rahatsız edecek ve birçoklarını kirletecek acı bir kök filizlenmesin. ¹⁶ Kimse fuhuş yapmasın ya da ilk oğulluk hakkını bir yemek karşılığında satan Esav'a benzeyip kutsal değerlere saygısızlık etmesin. ¹⁷ Biliyorsunuz ki, daha sonra kutsamayı miras almak istediyseniz de reddedildi. Kutsanmak için gözyaşı döküp yalvardıysa da tövbe zemini bulamadı.

¹⁸⁻¹⁹ Sizler dokunulabilen, ateşle yanan dağa, karanlığa, zifiri karanlık ve kasırgaya, çağrı borusunun gürlemesine ve sözlerin sesine yaklaşmadınız. O sesi işitenler, kendilerine bir söz daha söylenmesin diye yalvardılar. ²⁰ Çünkü, “Dağa bir hayvan bile dokunsa taşlanacak” buyruğuna dayanamadılar. ²¹ Görünüm o kadar korkunçtu ki, Musa, “Korkuyorum ve titriyorum” dedi.

22-24 Sizlerse Siyon Dağı'na, diri Tanrı'nın kenti göksel Yeruşalem'e, sayısız meleğin sevinçle kutlamaya katıldığı, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız. Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan Yeşua'ya ve Habil'inkinden daha üstün şeylerden söz eden serpmelik kana yaklaştınız.

25 Bunları söyleyeni sakın reddetmeyin. Yeryüzünde kendilerini uyararı reddedenler kaçamadılarsa, bizi gökten uyarana yüz çevirirsek kaçamayacağımız çok daha kesindir. 26 O zaman O'nun sesi yeri sarsmıştı. Ama şimdi, "Artık bir kez daha yalnızca yeri değil, gökleri de sarsacağım" diyerek söz vermiştir. 27 "Artık bir kez daha" sözü, sarsılanların, yani yaratılmış olan şeylerin ortadan kaldırılacağını gösteriyor; öyle ki sarsılmayanlar geride kalsın. 28 Bu nedenle, bize sarsılmaz bir krallık verildiğine göre minnettar olalım. Öyle ki, Tanrı'yı hoşnut edecek biçimde saygı ve korkuyla hizmet edelim.

29 Çünkü Tanrımız yakıp yok eden bir ateştir.

13

1 Kardeş sevgisi hep olsun. 2 Yabancılara konukseverlik göstermeyi unutmayın. Çünkü bunu yapmakla bazıları bilmeden melekleri ağırladı. 3 Tutuklu olanları, onlarla birlikte tutukluymuşsunuz gibi hatırlayın. Sizin de bir bedeniniz olduğunu bilerek düşmanca davranışlara maruz kalanları unutmayın. 4 Herkes evliliğe saygı duysun. Evlilik yatağı lekesiz olsun. Tanrı fuhuş yapanları ve zina edenleri yargılayacak.

5 Para sevgisinden özgür olun. Elinizdekiyle yetinin. Çünkü Tanrı, "Seni hiçbir şekilde terk etmeyeceğim, seni hiçbir şekilde yüzüstü bırakmayacağım" dedi. 6 Böylece cesaretle diyoruz ki,

"Efendi benim yardımcımdır. Korkmayacağım. İnsan bana ne yapabilir?"

7 Size Tanrı'nın sözünü bildiren önderlerinizi anımsayın. Yaşayışlarının sonucunu göz önünde bulundurarak onların imanını örnek alın. 8 Yeşua Mesih dün, bugün ve sonsuza dek aynıdır. 9 Çeşitli ve garip öğretilere kapılıp sürüklenmeyin. Çünkü yüreğin yiyeceklerle değil, lütufla güçlenmesi iyidir. Yiyeceklerle meşgul olanlar bundan fayda görmediler.

10 Bir sunağımız var ki, tapınma çadırında hizmet edenlerin ondan yemeye hakları yoktur. 11 Çünkü kanları başkâhin tarafından günah sunusu olarak kutsal yere getirilen hayvanların cesetleri ordugâhın dışında yakılır. 12 Bunun içindir ki, Yeşua da kendi kanıyla halkı kutsal kılmak için kent kapısının dışında acı çekti. 13 Bu nedenle, O'nun uğradığı aşağılanmaya katlanarak ordugâhın dışına çıkıp yanına gidelim. 14 Çünkü burada kalıcı bir kentimiz yok. Tersine gelecek olanı arıyoruz. 15 O halde, Yeşua aracılığıyla Tanrı'ya sürekli övgü kurbanı, yani O'nun adına sadakatimizi ilan eden dudakların ürününü sunalım. 16 İyilik etmeyi ve paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur.

17 Önderlerinize itaat edin ve onlara tabi olun. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi gözetirler. Öyle ki, yaptıkları işi inleyerek değil, ki bunun size yararı olmaz, sevinçle yapınlar.

18 Bizim için dua edin. Vicdanımızın temiz olduğuna ve her konuda erdemli bir yaşam sürdürmek istediğimize inanıyoruz. 19 Yanınıza tez zamanda dönebileyim diye özellikle dua etmenizi istiyorum.

20 Esenlik kaynağı olan Tanrı, koyunların büyük Çobanı'nı, Efendimiz Yeşua'yı sonsuz antlaşma kanıyla ölümden diriltti. 21 O'nun isteğini yapabilmemiz için sizi her iyi iş için eksiksiz kılsın. Hoşnut olduğu şeyin gerçekleşmesi için Yeşua Mesih aracılığıyla sizde işlesin. Yücelik sonsuzluklara dek O'nun olsun! Amin.

22 Kardeşler, size rica ediyorum, öğütlerimi hoş görün. Zaten size kısaca yazdım. 23 Kardeşimiz Timoteos'un serbest bırakıldığını bilmenizi istiyorum. Yakında gelebilirse, kendisiyle birlikte sizi görmeye geleceğim.

²⁴ Önderlerinize ve tüm kutsallara selam söyleyin. İtalya'dan olanlar size selam ederler.

²⁵ Lütuf hepinizle birlikte olsun! Amin.

YAKUP

¹ Tanrı'nın ve Efendi Yeşua Mesih'in hizmetkârı ben Yakup'tan, dağılmış on iki oymağa selamlar.

² Kardeşlerim, çeşitli ayartılara düştüğünüzde bunu tam bir sevinçle karşılayın. ³ Biliyorsunuz ki, imanınızın sınanması dayanıklılık üretir. ⁴ Dayanıklılık da kendi işini gerçekleştirsin ki, hiçbir eksiği olmayan olgun ve yetkin kişiler olasınız.

⁵ Ama içinizden birinin bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe ve azarlamadan veren Tanrı'dan istesin, kendisine verilecektir. ⁶ Yalnız şüphe duymadan imanla istesin. Çünkü şüphe duyan kişi, rüzgârın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer. ⁷ O kişi Efendi'den bir şey alacağını sanmasın. ⁸ Böyle biri çift fikirli, tüm yollarında kararsız biridir.

⁹ Düşkün durumdaki kardeş kendi yüksekliğiyle övünsün. ¹⁰ Zengin olansa kendi düşkünlüğüyle, çünkü kır çiçeği gibi geçip gidecektir.

¹¹ Çünkü güneş kavurucu rüzgârla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer ve görünüşünün güzelliği kaybolur. Tıpkı bunun gibi zengin de kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.

¹² Ne mutlu ayartıya dayanan kişiye! Çünkü onaylandığında, Efendi'nin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.

¹³ Hiç kimse ayartıldığında, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz. ¹⁴ Ne var ki, herkes kendi arzularına kapılıp aldanarak ayartılır. ¹⁵ Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.

¹⁶ Sevgili kardeşlerim, aldanmayın! ¹⁷ Her iyi armağan ve her kusursuz armağan yücelerden, kendisinde değişkenlik ya da döneklik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir. ¹⁸ O, kendi isteğiyle, yarattıklarının ilk ürünü olmamız için gerçeğin sözü aracılığıyla bizi dünyaya getirdi.

¹⁹ O halde, sevgili kardeşlerim, herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta ağır, öfkelenmekte yavaş olsun. ²⁰ Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın doğruluğunu sağlamaz. ²¹ Bu nedenle, her türlü pisliliği ve taşkınlığı üzerinizden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin. ²² Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz. ²³ Çünkü sözün uygulayıcısı değil de dinleyicisi olan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan adama benzer. ²⁴ Çünkü kendini görür, gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur. ²⁵ Ama özgürlüğün yetkin yasasına bakıp onda devam eden kişi, unutkan dinleyici değil, işi uygulayan kişidir. Bu kişi yaptığıyla kutsanır.

²⁶ Sizden biri kendinin inançlı olduğunu sanıp dilini dizginlemezse, kendi kendini aldatır ve inancı da boştur. ²⁷ Babamız Tanrı'nın önünde pak ve lekesiz inanç şudur: Öksüzleri ve dulları sıkıntılarında ziyaret etmek ve kendini dünyanın lekelemesinden korumaktır.

2

¹ Kardeşlerim, yüce Efendimiz Yeşua Mesih'e iman edenler olarak ayırım yapmayın. ²⁻⁴ Havranıza altın yüzüklü, güzel giysili bir adamla kirli giysili yoksul bir adam girdiğinde, güzel giysiler giyene ilgiyle, "Buraya iyi bir yere otur", yoksula, "Şurada dur" ya da "Ayağımın dibine otur" dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçların durumuna düşmüş olmaz mısınız? ⁵ Sevgili kardeşlerim, dinleyin: Tanrı, imanda zengin olsunlar ve kendisini sevenlere vaat ettiği krallığın mirasçıları olsunlar diye bu dünyada fakir olanları seçmedi mi? ⁶ Oysa siz yoksulu küçük düşürdünüz.

Size zulmeden zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyenler onlar değil mi? ⁷ Çağrıldığınız o yüce Ad'a küfreden onlar değil mi? ⁸ Bununla birlikte, "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya göre krallık yasasını yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz. ⁹ Ama ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekle suçlu bulunursunuz. ¹⁰ Çünkü kim Yasa'nın tamamını yerine getirip bir noktada tökezlerse, bütününe karşı suçlu olur. ¹¹ Çünkü "Zina etmeyeceksin" diyen, ayrıca "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Eğer zina etmez, ama adam öldürsen, Yasa'yı çiğnemiş olursun. ¹² Özgürlük Yasası'na göre yargılanacak insanlar gibi konuşun ve davranın. ¹³ Çünkü yargı merhamet göstermeyene karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.

¹⁴ Kardeşlerim, biri imanı olduğunu söyleyip de eylemleri olmazsa, bu neye yarar? Bu tür bir iman onu kurtarabilir mi? ¹⁵⁻¹⁶ Eğer bir erkek ya da kız kardeş çıplaksa ve günlük yiyecekten yoksunsa, biriniz ona, "Esenlikle git, ısınmanı ve doymanı dilerim" der, ama bedeninin ihtiyaçlarını vermezse, bu neye yarar? ¹⁷ Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür. ¹⁸ Evet, biri, "Senin imanın var, benimse eylemlerim. Bana eylemlerin olmadan imanını göster, ben de sana eylemlerimle imanımı göstereyim" diyebilir.

¹⁹ Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. İblisler de buna inanıyor ve titriyorlar. ²⁰ Ama ey boş insan, eylemsiz imanın ölü olduğunu mu bilmek istiyorsun? ²¹ Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunakta kurban etmekle aklanmadı mı? ²² Görüyorsun, onun imanı eylemleriyle birlikte işliyordu; eylemleriyle imanı tamamlandı.

²³ Böylece, "İbrahim Tanrı'ya iman etti ve bu ona doğruluk sayıldı" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. Ona Tanrı'nın dostu denildi.

²⁴ Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemleriyle de aklanır.

²⁵ Aynı şekilde, ulakları kabul edip başka bir yoldan gönderen fahişe Ravah da bu eylemiyle aklanmadı mı? ²⁶ Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

3

¹ Kardeşlerim, daha ağır bir yargılamadan geçeceğimizi bilerek, çoğunuz öğretmen olmayın. ² Çünkü hepimiz birçok konuda tökezleriz. Sözde, tökezlemeyen kişi, yetkin bir insandır ve tüm bedenini dizginleyebilir. ³ Bize itaat etsinler diye atların ağzına gem vururuz ve böylece bütün bedenlerini yönlendiririz. ⁴ Bakın, gemiler de çok büyük olmalarına ve sert rüzgârlarla sürüklenmelerine karşın, dümeninin gönlü nereye isterse, çok küçük bir dümenle oraya çevrilir. ⁵ Dil de tıpkı böyledir. Bedenin küçük bir üyesi olduğu halde büyük şeylerle övünür. Bakın, küçük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir! ⁶ Dil de bir ateştir. Bedenimizin üyeleri arasında kötülük dünyasıdır. Tüm bedenimizi kirletir. Cehennemden yükselen alev olarak doğanın gidişatını alevlendirir. ⁷ İnsan her tür hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmeye devam etmektedir.

⁸ Ama dili kimse evcilleştiremez. Ölümcül zehirle dolu, yerinde durmayan bir kötülük. ⁹ Dilimizle Tanrımız'ı, Babamız'ı överiz, yine aynı dille Tanrı'nın suretinde yaratılmış olan insana söveriz. ¹⁰ Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı. ¹¹ Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı? ¹² Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, hiçbir kaynak hem tuzlu su hem de tatlı su vermez.

¹³ Aranızda bilge ve anlayışlı olan kimdir? İyi yaşayışını, bilgeliğin yumuşak huyluluğunda yapılan iyi işlerle gösterebilir. ¹⁴ Ama yüreğinizde acı bir kıskançlık ve bencil bir hırs varsa, övünmeyin, gerçeğe karşı yalan söylemeyin. ¹⁵ Bu bilgelik yukarıdan değildir. Tersine, dünyadan, bedensel, iblislerdendir. ¹⁶ Çünkü nerede kıskançlık ve bencil hırs varsa, orada karışıklık ve her türlü kötülük vardır. ¹⁷ Ama yukarıdan gelen bilgelik önce pakdır, sonra barışçıldır, yumuşak huylu ve akla uygundur. Merhametle ve iyi

meyvelerle doludur. Taraf tutmaz, ikiyüzlülük yapmaz. ¹⁸ Doğruluğun ürünü barış yapıcıları tarafından barış içinde ekilir.

4

¹ Aranızdaki çatışmalar ve kavgalar nereden geliyor? Bedeninizin üyelerinde savaşılan tutkularınızdan değil mi? ² Arzu duyuyorsunuz, elde edemeyince öldürüyor, göz dikiyorsunuz. Çatışıp kavga ediyorsunuz. Sahip değilsiniz, çünkü Tanrı'dan istemiyorsunuz. ³ İsteyince de alamıyorsunuz, çünkü yanlış niyetle, kendi zevklerinize için kullanmak üzere istiyorsunuz. ⁴ Ey sadakatsizler, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder. ⁵ Yoksa Kutsal Yazı boşuna mı, "İçimizde yaşayan Ruh kıskançlıkla özler" diyor? ⁶ Ama daha çok lütuf verir. Bu nedenle, "Tanrı kibirlilere karşı çıkar, ama alçakgönüllülere lütuf verir" der. ⁷ Bu nedenle Tanrı'ya tabi olun. İblis'e direnin, sizden kaçacaktır.

⁸ Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ellerinizi temizleyin ey günahkârlar. Yüreklerinizi arındırın, ey çift fikirliler. ⁹ Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. ¹⁰ Efendi'nin önünde kendinizi alçaltın, O sizi yükseltecektir.

¹¹ Kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da kardeşini yargılayan, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Ama Yasa'yı yargılasan, Yasa'yı uygulayan değil, yargıç olursun. ¹² Tek Yasa koyucu vardır, kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Sen kim oluyorsun ki, başkasını yargılıyorsun?

¹³⁻¹⁴ Gelin şimdi, "Bugün ya da yarın şu kente gidelim, orada bir yıl geçirelim, ticaret yapalım, para kazanalım" diyen sizler, oysa yarın yaşamınızın nasıl olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa bir süre görünen, sonra kaybolup giden buhar gibisiniz. ¹⁵ Bunun yerine, "Efendi dilerse yaşayacağız, şunu veya bunu yapacağız" demelisiniz.

¹⁶ Ama şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür. ¹⁷ Bu nedenle, iyi olanı bilip de yapmayan kişi, günah işlemiş olur.

5

¹ Gelin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek sefaletlerden ötürü feryat edip ağlayın. ² Servetiniz çürümüş, giysilerinizi güve yemiş. ³ Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklıkta bulunacak, etinizi ateş gibi yiyecek. Son günlerde hazine biriktirdiniz.

⁴ Bakın, tarlalarınızı biçen işçilerin hileyle alıkoyduğunuz ücretleri haykırıyor. Orakçıların feryatları Orduların Efendisi'nin kulaklarına ulaştı. ⁵ Yeryüzünde lüks ve zevk içinde yaşadınız. Kesim günü için yüreğinizi besiyeye çektiniz. ⁶ Size karşı direnmeyen doğru kişiyi suçlu çıkarıp öldürdünüz.

⁷ Öyleyse kardeşler, Efendi'nin gelişine dek sabırlı olun. Bakın, çiftçi, ilk ve son yağmurları alana dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor! ⁸ Siz de sabırlı olun. Yüreğinizi güçlendirin, çünkü Efendi'nin gelişi yakındır.

⁹ Kardeşler, birbirinize karşı söylenmeyin ki, yargılanmayasınız. İşte, Yargıç kapıda duruyor. ¹⁰ Kardeşler, Efendi'nin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntıda sabır örneği olarak alın. ¹¹ Bakın, dayanmış olanlara ne mutlu diyoruz. Eyüp'ün nasıl dayandığını işittiniz. Sonunda Efendi'nin onun için neler yaptığını gördünüz. Efendi'nin şefkati ve merhameti ne denli boldur.

¹² Kardeşlerim, her şeyden önce, ne gök, ne yer, ne de başka bir şey üzerine ant içmeyin. "Evet" iniz "evet", "hayır" ınız "hayır" olsun ki, ikiyüzlü duruma düşmeyin.

¹³ İçinizden biri acı mı çekiyor? Dua etsin. Birisi sevinçli mi? İlahi söylesin. ¹⁴ İçinizden biri hasta mı? Kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın. Efendi'nin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler. ¹⁵ İman duası hastayı iyileştirecek ve Efendi onu ayağa kaldıracaktır.

Günah işlemişse affedilecektir. ¹⁶ Şifa bulabilmek için suçlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin ısrarcı duası çok güçlü ve etkilidir. ¹⁷ İlyas bizim gibi bir insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti ve üç yıl altı ay yeryüzüne yağmur yağmadı. ¹⁸ Yeniden dua etti, gök yağmur, toprak da ürün verdi.

¹⁹ Kardeşlerim, eğer içinizden biri gerçekten sapar da biri onu geri döndürürse, ²⁰ bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış ve birçok günahı örtmüştür.

1. PETRUS

¹ Yeşua Mesih'in elçisi Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış, oralarda yabancılar olarak yaşayan seçilmişlere selam! ² Yeşua Mesih'in sözüne itaat etmeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın ön bilgisi uyarınca Ruh'ta kutsal kılınıp seçildiniz. Lütuf ve esenlik çoğalarak sizin olsun.

³⁻⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun! O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. Yeşua Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, bozulmaz, lekesiz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras göklerde sizin için ayrılmıştır. ⁵ Zamanın sonunda açığa çıkmaya hazır kurtuluş için iman aracılığıyla Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz. ⁶ Bundan büyük sevinç duyuyorsunuz. Gerçi şimdi çeşitli denenmelerle kısa bir süre üzüntü çekmeniz gerekiyor. ⁷ Böylelikle ateşle arıtılmış saf altından daha değerli olan imanınızın kanıtlanması, Yeşua Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, saygınlık kazandıracak. ⁸ O'nu görmemiş olduğunuz halde seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde iman ediyorsunuz. Sözle anlatılamaz yücelik dolu bir sevinçle coşuyorsunuz. ⁹ İmanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşunu alıyorsunuz. ¹⁰ Size gelecek lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşu gayretle arayıp soruşturdular.

¹¹ İçlerinde bulunan Mesih'in Ruhu, Mesih'in çekeceği acıları ve bu acıları izleyecek olan yücelikleri önceden bildirirken, Ruh'un kime ya da ne tür bir zamana işaret ettiğini araştırdılar. ¹² Bu şeylerde kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara gösterildi. Bunları gökten gönderilen Kutsal Ruh aracılığıyla size Müjde'yi iletenler şimdi bildirdi. Melekler bile bu şeylere yakından bakmayı çok isterler.

¹³ Bu nedenle düşüncelerinizi eyleme hazırlayın. Ayık kalıp umudunuzu tümüyle Yeşua Mesih'in görünmesiyle size getirilecek lütfu bağlayın.

¹⁴ Söz dinleyen çocuklar gibi olun, bilgisiz olduğunuz o eski günlerdeki tutkularınıza uymayın. ¹⁵ Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğu gibi, siz de her davranışınızda kutsal olun. ¹⁶ Çünkü şöyle yazılmıştır: "Kutsal olacaksınız, çünkü ben kutsalım." ¹⁷ Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptığı işe göre yargılayan Tanrı'yı Baba diye çağırdığınıza göre, yabancı olarak yaşadığınız bu yerdeki zamanınızı saygıyla korku içinde geçirin. ¹⁸ Çünkü atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan, çürüyüp giden gümüşle ya da altınla kurtulmadığınızı biliyorsunuz. ¹⁹ Tersine, eksiksiz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanıyla kurtuldunuz. ²⁰ Dünyanın yaratılışından önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza görüldü. ²¹ O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Onun için, imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.

²² Gerçeğe itaat ederek kendinizi arıttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahipsiniz. Birbirinizi yürekten sevin. ²³ Çünkü çürüyen değil, çürümez bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.

²⁴ Çünkü,

"İnsanların hepsi ota benzer, Tüm yüceliği kır çiçeğini andırır. Ot kurur, çiçeği düşer,

²⁵ Ama Efendi'nin sözü sonsuza dek yerinde durur."

İşte size duyurulan söz budur.

2

¹ Bunun için her türlü kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve her türden kötü konuşmayı bir yana bırakın. ²⁻³ Eğer gerçekten Efendi'nin iyiliğini tattıysanız, yeni doğan bebekler gibi, Söz'ün saf sütünü arzulayın ki, onunla büyüyesiniz. ⁴ İnsanlar tarafından reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin, değerli taş, O'na gelin. ⁵ Sizler de diri taşlar

olarak ruhsal konutu oluşturun. Böylelikle, kutsal kâhinler topluluğu olarak Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı'yı hoşnut eden ruhsal kurbanlar sunarsınız. ⁶ Kutsal Yazı şunu içerir,

“İşte, Siyon'a seçkin ve değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden düş kırıklığına uğramayacak.”

⁷ İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama iman etmeyenler için,

“Yapıcıların reddettiği taş

Köşenin baş taşı,”

⁸ “Tökeleme taşı ve suç kayası oldu.”

Çünkü onlar söze itaatsizlik ederek tökezlerler. Zaten bunun için atanmışlardır.

⁹ Ama siz seçilmiş bir soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın kendisine ait bir halksınız. Sizi karanlıktan şaşılmalı ışığına çağıran Tanrı'nın harikalarını duyurmak için seçildiniz. ¹⁰ Eskiden halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Eskiden merhamete kavuşmamıştınız, şimdiyse merhamete kavuştunuz.

¹¹ Sevgili kardeşlerim, yabancılar ve konuklar olarak cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçınmanızı öğütüyorum. ¹² Uluslar arasında iyi davranışlar sergileyin. Öyle ki, kötülük yapanlarmışsınız gibi size karşı konuşmalar da, iyi işlerinizi görüp ziyaret gününde Tanrı'yı yüceltsinler.

¹³⁻¹⁴ Bu nedenle, Efendi adına insanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma, gerek her şeyin üstünde olan krala, gerekse kötülük yapanları cezalandırmak ve iyilik yapanları onurlandırmak için kralın gönderdiği valilere tabi olun. ¹⁵ Çünkü Tanrı'nın isteği, akılsızların bilgisizliğini iyilik yaparak susturmanızdır. ¹⁶ Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane olarak kullanmayın. Tanrı'nın hizmetkârları olarak yaşayın.

¹⁷ Bütün insanlara saygı gösterin. Kardeşsever olun. Tanrı'dan korkun. Krala saygı duyun.

¹⁸ Ey hizmetkârlar, efendilerinize tam bir saygıyla tabi olun. Yalnızca iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, kötü olanlarına da. ¹⁹ Çünkü bir kişi haksız yere acı çeker ve Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, övgüye değerlidir. ²⁰ Günah işleyip dövüldüğünüzde sabırla katlanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acıya sabırla katlanırsanız, bu, Tanrı katında övgüye değerlidir. ²¹ Çünkü bunun için çağırıldınız. Mesih de bizim için acı çekti, O'nun adımlarını izleyesiniz diye size bir örnek bıraktı. ²² O günah işlemedi, “ağzından hileli söz çıkmadı.” ²³ Kendine lanet edildiğinde lanetle karşılık vermedi. Acı çektiğinde tehdit etmedi, ancak kendisini adaletle yargılayan Tanrı'ya teslim etti. ²⁴ Günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı kendi bedeninde, ağaç üzerinde yükledi. O'nun yaralarıyla iyileştiniz. ²⁵ Çünkü yoldan sapan koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne geri döndünüz.

3

¹⁻² Ey kadınlar, aynı şekilde, kocalarınıza tabi olun. Öyle ki, Söz'e itaat etmeseler bile, Tanrı korkusuna dayanan pak davranışlarınızı görerek söze gerek kalmaksızın karılarının davranışlarıyla kazanılsınlar. ³ Güzelliğiniz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi yalnızca dış görünüşle ilgili olmasın. ⁴ Tersine yüreğin saklı kişiliğinde, sakın ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliği süsünüz olsun. Tanrı katında bunun değeri çoktur. ⁵ Çünkü geçmişte Tanrı'ya umut bağlamış kutsal kadınlar da kendi kocalarına tabi olup böyle süslenirlerdi.

⁶ Böylece Sara İbrahim'in sözünü dinler, ona “Efendim” diye hitap ederdi. İyilik eder, hiçbir dehşetten korkmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz.

⁷ Aynı şekilde, siz kocalar, bedensel açıdan daha güçsüz olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınız engelle karşılaşmasın.

⁸ Özetle, hepiniz aynı fikirde birleşin. Birbirinize karşı şefkatli, kardeşsever, yufka yürekli, nazik olun. ⁹ Kötülüğe kötülükle, hakarete hakaretle değil, tersine kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağıldınız. ¹⁰ Bu nedenle,

“Yaşamı seven,

Güzel günler görmek isteyen, Dilini kötülükten,
Dudaklarını yalandan korusun.

¹¹ Kötülükten sakınıp iyilik etsin. Esenliği arasın, ardınca gitsin.

¹² Çünkü Efendi'nin gözleri Doğruların üzerindedir, Kulakları onların duasına açıktır.

Ama Efendi'nin yüzü kötülük edenlere karşıdır.”

¹³ Eğer iyilik yapmayı kendinize örnek alırsanız, size kim kötülük edecek? ¹⁴ Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! “Onların korktuğundan korkmayın, tedirgin olmayın.” ¹⁵ Ama Efendi Tanrı'yı yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese yanıt vermeye her zaman hazır olun. ¹⁶ Yalnız bunu alçakgönüllülükle ve saygıyla yapın. Temiz bir vicdana sahip olun. Öyle ki, Mesih'teki iyi yaşamınızı kötüleyenler söylediklerinden utansınlar. ¹⁷ Eğer Tanrı'nın isteği iyilik edip acı çekmekse, kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir. ¹⁸ Çünkü Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak üzere doğru kişi olarak doğru olmayanlar uğruna bir kez günahlar için acı çekti. Bedende öldürüldü, ama Ruh'ta diriltildi. ¹⁹ Ruh'ta gidip bunları zindanda olan ruhlara duyurdu. ²⁰ Eskiden, Nuh'un günlerinde gemi yapılıırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide suyla kurtulanların sayısı az oldu. Topu topu sekiz kişi. ²¹ Bu şimdi, sizi kurtaran vaftizin bir simgesidir. Bedeni kirden arındıran değil, Tanrı'ya karşı temiz bir vicdanın yanıtı olan vaftiz, Yeşua Mesih'in dirilişiyle sağlandı. ²² O göğe yükselmiştir ve Tanrı'nın sağındadır. Melekler, yetkiler ve güçler O'na tabi kılınmıştır.

4

¹ Bu nedenle, Mesih bizim için bedende acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedende acı çeken, günahla ilişkisini kesmiştir. ² Öyle ki, bedende kalan zamanını artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteği doğrultusunda yaşayasın. ³ Çünkü ulusların arzularını yerine getirerek ahlaksızlık, şehvet, sarhoşluk, çılgın eğlenceler, içki alemleri, ilke tanımayan ve putperestlikler içinde geçmişimizi yeterince boşa harcadık. ⁴ Onlarla aynı aşırı isyan seli içinde koşmamanızı yadırgıyorlar ve size küfrediyorlar. ⁵ Onlar, ölüleri ve dirileri yargılamaya hazır olana hesap verecekler. ⁶ Bunun için Müjde ölümlere de duyuruldu; öyle ki, bedenlen insan gibi yargılasınlar, ama ruhen Tanrı gibi yaşasınlar.

⁷ Ama her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle sağduyulu olun, kendinize hâkim olun ve duada ayık durun. ⁸ Her şeyden önce birbirinizi içten sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter. ⁹ Söylenmeden birbirinize karşı konuksever olun. ¹⁰ Her biriniz almış olduğu ruhsal armağana göre, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi yöneticileri olarak birbirinize hizmet etmek için kullanın. ¹¹ Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletmemiş gibi konuşsun. Hizmet eden, Tanrı'nın sağladığı güçle hizmet etsin. Öyle ki, Yeşua Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve hakimiyet sonsuza dek O'na aittir! Amin.

¹² Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için üzerinize gelen ateşli denenme karşısında, sanki başınıza garip bir şey gelmiş gibi şaşırmayın.

¹³ Tam tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz için sevinin ki,

O'nun görkemi açığa çıktığında siz de sevinçle coşasınız. ¹⁴ Mesih'in adından ötürü aşığlanırsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhu üzerinizde duruyor. Onlar tarafından o lanetlendi, ama sizin açınızdan o yüceltildi. ¹⁵ Aranızdan hiçbiri katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin. ¹⁶ Ama biriniz Hristiyan olduğu için acı çekerse, bundan utanmasın. Tersine, bu adla Tanrı'yı yüceltsin. ¹⁷ Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı zaman geldi. Eğer yargı önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne uymayanların hali ne olacak? ¹⁸ "Doğru kişinin kurtulması güçse, tanrısız ve günahkâra ne olacak?" ¹⁹ Öyleyse, Tanrı'nın isteği doğrultusunda acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

5

¹ Bu nedenle, aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyar, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak yüceliğin paydaşı olarak öğütte bulunuyorum. ² Tanrı'nın aranızdaki sürüsünü güdün. Bunu zorunluymuş gibi değil, gönüllü olarak yapın. Haksız kazanç için değil, gönüllü gözetmenlik yapın. ³ Size emanet edilenlerin üzerinde efendi kesilerek değil, tersine sürüye örnek olarak yapın. ⁴ Baş Çoban ortaya çıktığında, hiç solmayan yücelik tacını alacaksınız.

⁵ Aynı şekilde, gençler siz de, ihtiyarlara tabi olun. Evet, hepiniz birbirinize tabi olmak için alçakgönüllülüğü giyinin. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşı çıkar, alçakgönüllülere lütuf verir." ⁶ Bu nedenle, Tanrı'nın güçlü eli altında kendinizi alçaltın ki, zamanı geldiğinde sizi yüceltsin. ⁷ Bütün kaygılarınızı O'na bırakın, çünkü O sizi önemser.

⁸ Ayık durun ve kendinize hâkim olun. Nöbette olun. Düşmanınız İblis kükreyen bir aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor. ⁹ Dünyadaki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek, imanınızda sarsılmadan ona karşı koyun. ¹⁰ Kısa bir süre acı çektikten sonra sizi Mesih Yeşua aracılığıyla sonsuz yüceliğine çağıran tüm lütfun kaynağı olan Tanrı sizi yetkinleştirip, pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir. ¹¹ Yücelik ve güç sonsuza dek O'nun olsun! Amin.

¹² Kendisini sadık bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazdım. Size öğütte bulunuyor ve içinde bulunduğunuz lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. ¹³ Sizin gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise size selam eder. Oğlum Markos da sizi selamlıyor. ¹⁴ Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Mesih Yeşua'da olan hepinize esenlik olsun! Amin.

2. PETRUS

¹ Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve elçisi ben Simon Petrus'tan Tanrımız ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in doğruluğunda bizimle aynı değerli imana sahip olanlara selam! ² Tanrı'nın ve Efendimiz Yeşua Mesih'in bilgisinde size çoğalarak lütuf ve esenlik olsun. ³ Kendi yüceliği ve erdemiyile bizi çağırmanın tanrısal gücü, kendisini tanımamız aracılığıyla yaşamamız ve tanrısallık için bize her şeyi verdi. ⁴ Bunlar sayesinde dünyada kötü arzuların neden olduğu yozlaşmadan kurtulmuş olarak tanrısal özyapıya ortak olasınız diye, bize çok büyük ve değerli vaatler verildi. ⁵⁻⁷ İşte tam bundan ötürü her türlü gayreti göstererek imanınıza erdemi, erdeminize bilgiyi, bilginize Özdenetimi, Özdenetimimize dayanma gücünü, dayanma gücünüze tanrısallığı, tanrısallığa kardeşseverliği, kardeşseverliğinize sevgiyi ekleyin. ⁸ Çünkü bu şeylere artan ölçüde sahip olursanız, Efendimiz Yeşua Mesih'i tanımakta tembel ya da verimsiz olmazsınız. ⁹ Çünkü bunlardan yoksun olan kördür, uzağı göremez. Eski günahlarından arındığını unutmuştur. ¹⁰ Bu nedenle, ey kardeşler, çağrınızı ve seçilmişliğinizi sağlamlaştırmaya daha çok gayret edin. Çünkü bunları yaparsanız, asla tökezlemezsiniz. ¹¹ Böylece Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in sonsuz egemenliğine girme olanağı size cömertçe sağlanacaktır.

¹² Bu nedenle, bunları bildiğiniz ve sahip olduğunuz gerçekte temellenmiş olduğunuz halde, bunları size hatırlatmaktan geri kalmayacağım. ¹³ Bu çadırda olduğum sürece bunları hatırlatarak sizi gayrete getirmeyi doğru buluyorum. ¹⁴ Efendimiz Yeşua Mesih'in bana gösterdiği gibi, çadırımdan ayrılma zamanım hızla yaklaşıyor. ¹⁵ Ben ayrıldıktan sonra da bunları her zaman hatırlayabilmeniz için her türlü gayreti göstereceğim. ¹⁶ Efendimiz Yeşua Mesih'in kudretini ve gelişini size bildirirken kurnazca uydurulmuş masallara başvurmamak. O'nun görkemini gözlerimizle gördük. ¹⁷ Çünkü görkemli ve ihtişamlı Olan'dan kendisine, "Bu benim sevgili Oğlum, O'ndan hoşnutum" diye ses geldiğinde, Baba Tanrı'dan onur ve yücelik aldı. ¹⁸ Kutsal dağda O'nunla birlikteyken gökten gelen bu sesi biz de duyduk.

¹⁹ Bizim için peygamberlik sözü daha da kesinleşmiş oldu. Gün ağarınca ve sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde parlayan bir kandile benzeyen bu sözlere kulak verirsiniz, iyi edersiniz. ²⁰ İlk olarak şunu bilin ki, Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözü kimsenin özel yorumu değildir. ²¹ Çünkü hiçbir peygamberlik sözü hiçbir zaman insan isteğiyle meydana gelmedi. Tersine, Tanrı'nın kutsal adamları, Kutsal Ruh tarafından yönlendirilerek konuştular.

2

¹ Ama İsrail halkı arasında sahte peygamberler ortaya çıktığı gibi, sizin aranızda da sahte öğretmenler olacaktır. Bunlar kendilerini satın alan Efendi'yi bile inkâr ederek gizlice aranızda yıkıcı öğretiler sokacaklar. Onlar kendi üzerlerine hızlı bir yıkım getirecekler. ² Birçokları onların ahlaksız yollarını takip edecek. Bunun sonucunda gerçeğin yolu kötülenecek. ³ Açgözlülükleri nedeniyle aldatıcı sözlerle sizi sömürecekler. Onlar için eskiden beri saptanmış olan yargı gecikmez. Onları bekleyen yıkım da uyuklamaz. ⁴ Çünkü Tanrı günah işlediklerinde melekleri esirgemedi. Onları Tartarus'a atıp karanlık çukurlara kapattı. Kendilerine ayrılan yargı için orada tutuluyorlar. ⁵ Tanrı eski dünyayı da esirgemedi. Ama tanrısızların dünyasına tufan gönderdiğinde, doğruluk sözünü duyuran Nuh'u yedi kişiyle birlikte korudu. ⁶ Sodom ve Gomora kentlerini yargıladı. Onları küle çevirip harap etti. Bununla tanrısızların başına geleceklere bir örnek gösterdi. ⁷ Kötülerin ahlaksızlık dolu yaşayışına kederlenen doğru adam Lut'u kurtardı. ⁸ Çünkü onların arasında yaşayan bu doğru adam, görüp işittiği yasadışı işler nedeniyle doğru yüreğinde

her gün acıyla inliyordu. ⁹ Efendi doğru kişileri ayartılardan kurtarmayı da kötülük yapanları yargı günü için saklamayı da bilir. ¹⁰ Özellikle benliğin yozlaşmış tutkuları ardından giden ve yetkisini hor görenleri yargı için saklar. Bu küstah, dik başlı kişiler yüce varlıklar hakkında kötü konuşmaktan korkmazlar. ¹¹ Oysa melekler bile, güç ve kudret bakımından daha üstün olmalarına rağmen Efendi'nin önünde onlara karşı sövücü bir yargılamada bulunmazlar. ¹² Ne var ki, bunlar akıldan yoksun yaratıklar, yakalanıp yok edilmek üzere doğmuş doğal hayvanlar gibidirler. Bilmedikleri konularda kötü sözler söyleyen bu kişiler de kesinlikle aynı yolda yok edilecekler. ¹³ Gün içinde zevk alemlerine dalmayı eğlence sayarken, yaptıkları haksızlığın karşılığını alacaklar. Sizinle birlikte yiyip içerken kendi hilelerinden zevk alan bu insanlar birer leke ve utançtır. ¹⁴ Gözleri zinayla doludur, gınahtan vazgeçmezler. Kararsız kişileri ayartırlar. Yürekları açgözlülükle eğitilmiş lanet çocuklarıdır. ¹⁵ Haksız kazancı seven Beor oğlu Balam'ın yolunu izleyerek doğru yolu bırakıp saptılar. ¹⁶ Balam kendi itaatsizliğinden ötürü azarlandı. Dilsiz eşek insan diliyle konuşarak bu peygamberin deliliğini durdurdu. ¹⁷ Bunlar susuz kuyular, fırtınanın sürüklediği bulutlar gibidir. Onlara ayrılan hiç sonu gelmeyen koyu karanlıktır. ¹⁸ Büyük büyük konuşup boş sözler söylerler. Çünkü yanlış yolda yürüyenlerden henüz kaçıp kurtulanları, benliğin tutkularıyla, ahlaksızlıkla ayartırlar. ¹⁹ Kendileri yozlaşmışlığın kölesiyken onlara özgürlük vaat ederler. Çünkü insan neye yenilirse onun esiri olur.

²⁰ Efendi ve Kurtarıcı Yeşua Mesih'i tanımakla dünyanın pisliğinden kurtulduktan sonra yeniden onun içine karışıp yenilirlirse, son halleri ilkinden beter olur. ²¹ Çünkü doğruluk yolunu öğrendikten sonra kendilerine verilen kutsal buyruktan geri dönmektense, bu yolu hiç bilmemiş olmak onlar için daha iyi olurdu. ²² Şu gerçek özdeyiş onların başına gelmiş demektir: "Köpek yine kendi kusmuğuna döner" ve "Domuz da yıkandıktan sonra çamurda yuvarlanmaya döner."

3

¹ Sevgili kardeşlerim, şimdi bu size yazdığım ikinci mektuptur. Her iki mektubumda da hatırlatma yoluyla samimi düşüncelerinizi harekete geçirmeye çalıştım. ² Öyle ki, kutsal peygamberler tarafından önceden söylenen sözleri ve Efendi'nin ve Kurtarıcı'nın elçileri olan bizlerin buyruğunu hatırlayasınız. ³ Öncelikle şunu bilmelisiniz: Son günlerde kendi tutkularının peşinden giden alaycı kişiler ortaya çıkacak. ⁴ Bu kişiler, "Hani O'nun gelişiyle ilgili vaade ne oldu? Çünkü ataların uykuya daldıkları günden beri her şey yaratılışın başlangıcında olduğu gibi duruyor" diyecekler. ⁵ Ne var ki, göklerin çok eskiden Tanrı'nın sözüyle var olduğunu, yerin sudan ve su aracılığıyla biçim aldığını kasıtlı bir biçimde unutuyorlar. ⁶ O zamanki dünya suların baskısıyla mahvolmuştu. ⁷ Şimdi var olan gökler ve yer aynı sözle ateşe verilmek üzere saklanıyor, tanrısızların yargılanarak mahvolacağı o güne ayrılmış olarak bekletiliyor.

⁸ Sevgili kardeşlerim, şunu unutmayın ki, Efendi'nin gözünde bir gün bin yıl, bin yıl bir gün gibidir. ⁹ Bazılarının gecikme saydığı gibi, Efendi vaadinde gecikmez; ama bize karşı sabrediyor. Çünkü kimsenin mahvolmasını istemiyor, herkesin tövbe etmesini istiyor. ¹⁰ Ama Efendi'nin günü hırsız gibi gece gelecek. O gün gökler büyük bir gürültüyle geçip gidecek, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyecek, yeryüzü ve ondaki tüm işler yanıp tükenecek. ¹¹⁻¹² Böylece her şey yok olacağına göre, sizler nasıl insanlar olmalısınız? Kutsallık içinde yaşayan, tanrısal, Tanrı'nın gününün gelişini özlemle bekleyen insanlar olmalıyız. O gün gökler yanıp yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. ¹³ Ama biz O'nun vaadine göre içinde doğruluğun barınacağı yeni gökleri ve yeni yeryüzünü bekliyoruz.

¹⁴ Öyleyse, sevgili kardeşlerim, bunları beklediğinize göre, O'nun gözünde lekesiz ve kusursuz olarak esenlik içinde olmaya gayret edin.

¹⁵ Sevgili kardeşimiz Pavlus'un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Efendimiz'in sabrını da kurtuluş sayın. ¹⁶ Pavlus bütün mektuplarında bunlardan söz eder. Mektuplarında anlaşılması güç bazı şeyler vardır. Bilgisiz ve kararsız kişiler öbür Kutsal Yazılar'a yaptıkları gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. ¹⁷ Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, bunları önceden bildiğinize göre, kötülerin aldatmacasına kapılıp kararlılığınızdan sapmamaya dikkat edin. ¹⁸ Efendimiz ve Kurtarıcımız Yeşua Mesih'in lütfunda ve O'nun bilgisinde gelişin. Şimdi ve sonsuza dek O'na yücelik olsun! Amin.

1. YUHANNA

¹ Yaşam Sözü hakkında başlangıçtan beri var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, bakıp ellerimizle dokunduğumuzu bildiriyoruz. ² Yaşam açığa çıktı, O'nu gördük ve O'na tanıklık ediyoruz. Baba'yla birlikte olup bize görünmüş olan sonsuz yaşamı size bildiriyoruz. ³ Gördüğümüzü ve işittiğimizi, sizin de bizimle paydaşlığınız olsun diye size bildiriyoruz. Evet, bizim paydaşlığımız Baba ve Oğlu Yeşua Mesih'ledir. ⁴ Bunları size, sevincimiz tam olsun diye yazıyoruz.

⁵ O'ndan işittiğimiz ve size bildirdiğimiz haber şudur: Tanrı ışıktır ve O'nda hiçbir karanlık yoktur. ⁶ O'nunla paydaşlığımız var deyip karanlıkta yürürsek, yalan söylemiş, gerçeği dile getirmemiş oluruz.

⁷ Ama O ışıktaki olduğu gibi biz de ışıktaki yürürsek, birbirimizle paydaşlığımız olur ve Oğlu Yeşua Mesih'in kanı bizi her günahattan arındırır. ⁸ Günahımız yok dersek, kendimizi kandırmış oluruz ve içimizde gerçek olmaz. ⁹ Eğer günahlarımızı itiraf edersek, bize günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındırmak için O sadık ve adildir. ¹⁰ Eğer günah işlemek dersek, O'nu yalancı yaparız ve O'nun sözü bizde olmaz.

2

¹ Yavrularım, bunları size günah işlemeyiniz diye yazıyorum. Eğer biri günah işlerse, Baba'nın yanında bizi savunan, doğru kişi Yeşua Mesih vardır. ² O günahlarımızı, yalnızca bizim günahlarımızı değil, bütün dünyanın günahlarını bağışlatan kurbandır. ³ Buyruklarını yerine getirirsek, O'nu tanıdığımızı bununla biliriz. ⁴ "O'nu tanıyorum" deyip de buyruklarını yerine getirmeyen yalancıdır ve kendisinde gerçek yoktur. ⁵ O'nun sözünü tutan kişide ise Tanrı'nın sevgisi gerçekten yetkinleşmiştir. O'nda olduğumuzu bununla biliriz. ⁶ O'nda kaldığını söyleyen kişinin kendisi de tıpkı O'nun yürüdüğü gibi yürümelidir.

⁷ Kardeşler, size yeni bir buyruk değil, başlangıçtan beri sahip olduğunuz eski buyruğu yazıyorum. Eski buyruk, başlangıçtan beri işittiğiniz sözdür. ⁸ Size yine O'nda ve sizde gerçek olan yeni bir buyruk yazıyorum. Çünkü karanlık geçiyor ve gerçek ışık çoktan parlıyor. ⁹ Işıktaki olduğunu söyleyip de kardeşinden nefret eden hâlâ karanlıktadır.

¹⁰ Kardeşini seven ışıktaki kalır ve onun sendelemesi olanaksızdır.

¹¹ Ama kardeşinden nefret eden karanlıktadır, karanlıkta yürür ve nereye gittiğini bilmez. Çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.

¹² Yavrularım, size yazıyorum, çünkü O'nun adı uğruna günahlarınız bağışlandı.

¹³ Babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.

Gençler, size yazıyorum, çünkü kötü olanı yendiniz. Çocuklar, size yazdım, çünkü Baba'yı tanıyor sunuz.

¹⁴ Babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan beri var Olan'ı biliyorsunuz.

Gençler, size yazdım, çünkü güçlüsünüz, Tanrı'nın sözü içinizde bulunuyor, kötü olanı yendiniz.

¹⁵ Dünyayı ve dünyanın şeylerini sevmeyin. Eğer biri dünyayı seviyorsa, Baba'nın sevgisi onun içinde yoktur. ¹⁶ Çünkü dünyanın olan her şey, yani benliğin tutkuları, gözün tutkuları ve yaşamın gururu Baba'dan değil, dünyadandır. ¹⁷ Dünya tutkularıyla birlikte gelip geçer, ama Tanrı'nın isteğini yerine getiren sonsuza dek kalır.

¹⁸ Çocuklar, bunlar son zamanlardır. Mesih Karşıtı'nın geleceğini işittiniz. Şimdiden birçok Mesih Karşıtı çıkmış durumda. Son saat olduğunu bundan biliyoruz. ¹⁹ Onlar aramızdan çıktılar, ama bizden değillerdi. Çünkü bizden olsalardı, bizimle kalmayı sürdürürlerdi. Ama hiçbirinin bizden olmadığı ortaya çıksın diye ayrıldılar. ²⁰ Sizler Kutsal Olan tarafından meshedildiniz ve hepimiz bilgilisiniz. ²¹ Gerçeği bilmediğiniz için değil,

hiçbir yalanın gerçeğe ilgisi olmadığını bildiğiniz için size yazdım. ²² Yeşua'nın Mesih olduğunu inkâr edenden başka yalancı kimdir? Baba'yı ve Oğul'u inkâr eden Mesih Karşıtı'dır. ²³ Oğul'u inkâr edende Baba yoktur. Oğul'u açıkça kabul edende Baba da vardır. ²⁴ Bu nedenle, size gelince, başlangıçtan beri işittiğiniz içinizde kalsın. Başlangıçtan beri işittikleriniz sizde kalırsa, siz de Oğul'da ve Baba'da kalırsınız. ²⁵ O'nun bize vaat ettiği budur, sonsuz yaşam. ²⁶ Bunları size, sizi saptırmak isteyenlerle ilgili olarak yazdım. ²⁷ Size gelince, O'ndan aldığınız mesh sizde kalır ve kimsenin size öğretmesine gerek yoktur. O'nun size her şeyi öğreten meshi gerçektir, yalan değildir. Size öğrettiği gibi, O'nda kalın. ²⁸ Yavrularım, şimdi Mesih'te kalın. Öyle ki, O görüldüğü zaman cesaretimiz olsun, geldiğinde O'nun önünde utanmayalım. ²⁹ O'nun doğru olduğunu bilerseniz, doğru olanı yapan herkesin O'ndan doğduğunu da bilirsiniz.

3

¹ Baba'nın bize ne kadar büyük bir sevgi gösterdiğine bakın! Bize "Tanrı'nın çocukları" deniyor. Dünya bizi bu yönde tanımıyor, çünkü Baba'yı da tanımadı. ² Sevgili kardeşlerim, şu anda Tanrı'nın çocuklarıyız. Ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ama biliyoruz ki, O görüldüğünde biz de O'nun gibi olacağız. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. ³ Mesih'te bu umudu taşıyan herkes, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar. ⁴ Günah işleyen herkes yasadılıktan da suçludur. Günah, yasadılık demektir. ⁵ Mesih'in, günahlarımızı kaldırmak için ortaya çıktığını ve kendisinde günah olmadığını biliyorsunuz.

⁶ Mesih'te duran, günah işlemez. Günah işleyen O'nu görmemiş ve tanımamıştır.

⁷ Yavrularım, kimse sizi saptırmasın. Doğru olanı yapan doğru kişidir, tıpkı O'nun doğru olduğu gibi. ⁸ Günah işleyen İblis'e aittir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in işlerini yok etmek için ortaya çıktı. ⁹ Tanrı'dan doğan, günah işlemez. Çünkü Tanrı'nın tohumu onda kalır ve günah işleyemez. Çünkü Tanrı'dan doğmuştur. ¹⁰ Kimin Tanrı'nın çocukları, kimin İblis'in çocukları olduğu bununla belli olur. Doğru olanı yapmayan ve kardeşini sevmeyen kişi Tanrı'dan değildir. ¹¹ Başlangıçtan beri işittiğiniz bildiri şudur: Birbirimizi sevelim. ¹² Kötü olana ait olup kardeşini öldüren Kayin gibi olmayalım. Kardeşini neden öldürdü? Çünkü kendi işleri kötü, kardeşininkilerse doğrudur.

¹³ Kardeşlerim, dünya sizden nefret ederse şaşırmayın. ¹⁴ Biz kardeşleri sevdiğimiz için ölümden yaşama geçtiğimizi biliyoruz. Kardeşini sevmeyen, ölümden kalır. ¹⁵ Kardeşinden nefret eden katildir. Hiçbir katilin içinde sonsuz yaşam bulunmadığını bilirsiniz.

¹⁶ Sevgiyi bununla biliyoruz, çünkü O bizim için yaşamını verdi. Biz de kardeşlerimiz için canımızı vermeliyiz. ¹⁷ Kim dünya malına sahip olup da kardeşini ihtiyaç içinde gördüğü halde merhametini esirgerse, kendisinde nasıl Tanrı sevgisi bulunabilir? ¹⁸ Yavrularım, yalnızca sözle ve dille değil, eylemle ve gerçeğe sevelim. ¹⁹⁻²⁰ Bununla gerçeğe ait olduğumuzu biliriz. Yüreğimiz bizi suçladığında, Tanrı önünde yüreğimizi ikna edebiliriz. Çünkü Tanrı yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir. ²¹ Sevgili kardeşler, eğer yüreğimiz bizi suçlamazsa, Tanrı'ya karşı cesaretimiz olur. ²² O'ndan ne dilersek alırız. Çünkü O'nun buyruklarını yerine getiriyor, O'nu hoşnut eden şeyleri yapıyoruz. ²³ O'nun buyruğu Oğlu Yeşua Mesih'in adına iman etmemiz ve buyurduğu gibi birbirimizi sevmemizdir. ²⁴ O'nun buyruklarını tutan O'nda kalır, O da o kişide. O'nun bizde kaldığını bize verdiği Ruh'tan biliriz.

4

¹ Sevgili kardeşlerim, her ruha inanmayın. Tersine Tanrı'dan olup olmadıklarını anlamak için ruhları sınavın. Çünkü birçok sahte peygamber dünyaya yayılmış durumda. ² Şununla Tanrı'nın Ruhunu bileceksiniz: Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça söyleyen her ruh Tanrı'dandır. ³ Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini açıkça kabul etmeyen her ruh Tanrı'dan değildir. Bu ruh, Mesih Karşıtı'nın ruhudur. O'nun geleceğini işittiniz.

O zaten şimdiden dünyadadır. ⁴ Yavrularım, siz Tanrı'dansınız ve onları yendiniz. Çünkü sizde olan, dünyada olandan üstündür. ⁵ Onlar dünyadandır. Bu yüzden dünyadan söz ederler ve dünya onlara kulak verir. ⁶ Bizse Tanrı'danız. Tanrı'yı tanıyan bizi dinler. Tanrı'dan olmayan bizi dinlemez. Gerçeğin ruhunu ve sapkınlık ruhunu bununla biliriz.

⁷ Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı bilir. ⁸ Sevmeyen kişi Tanrı'yı bilmez. Çünkü Tanrı sevgidir. ⁹ Tanrı'nın sevgisi şununla bize gösterildi: Tanrı biricik Oğlu'nu, O'nun aracılığıyla yaşayalım diye dünyaya gönderdi. ¹⁰ İşte sevgi budur. Biz Tanrı'yı sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlu'nu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak gönderdi. ¹¹ Sevgili kardeşlerim, eğer Tanrı bizi böyle sevdiyse, biz de birbirimizi sevmeliyiz. ¹² Hiç kimse hiçbir zaman Tanrı'yı görmedi. Birbirimizi seversek, Tanrı içimizde kalır ve O'nun sevgisi bizde yetkinleşmiş olur.

¹³ Bizim O'nda, O'nun bizde kaldığını şundan biliyoruz: O bize kendi Ruh'undan vermiştir. ¹⁴ Baba'nın Oğlu'nu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdiğini gördük ve buna tanıklık ediyoruz. ¹⁵ Kim Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça söylerse, Tanrı onda, o da Tanrı'da kalır. ¹⁶ Tanrı'nın bize olan sevgisini biliyoruz ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide olan Tanrı'da kalır ve Tanrı da onda kalır. ¹⁷ Yargı gününde cesaretimiz olsun diye sevgi aramızda kusursuz kılındı. Çünkü O nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz. ¹⁸ Sevgide korku yoktur. Tersine kusursuz sevgi korkuyu kovar. Çünkü korkuda ceza vardır. Korkan kişi sevgide yetkin kılınmamıştır. ¹⁹ Bizse O'nu seviyoruz, çünkü önce O bizi sevdi. ²⁰ Biri, "Tanrı'yı seviyorum" deyip de kardeşinden nefret ederse, yalancıdır. Çünkü gördüğü kardeşini sevmeyen, görmediği Tanrı'yı nasıl sevebilir? ²¹ "Tanrı'yı seven kardeşini de sevsin" diyen buyruğu O'ndan aldık.

5

¹ Yeşua'nın Mesih olduğuna iman eden herkes, Tanrı'dan doğmuştur. Baba'yı seven herkes O'ndan doğmuş olan çocuğunu da sever. ² Tanrı'yı sevip O'nun buyruklarını tutmakla, Tanrı'nın çocuklarını sevdiğimizi anlarız. ³ Çünkü Tanrı'yı sevmek, O'nun buyruklarını tutmak demektir. O'nun buyrukları ağır değildir. ⁴ Çünkü Tanrı'dan doğan herkes dünyayı yener. Dünyaya karşı zafer kazandıran imanınızdır. ⁵ Yeşua'nın Tanrı'nın Oğlu olduğuna iman edenden başka dünyayı yenen kimdir? ⁶ Suyla ve kanla gelen Yeşua Mesih'tir. O yalnızca suyla değil, suyla ve kanla gelmiştir. Buna tanıklık eden Ruh'tur. Çünkü Ruh gerçektir. ⁷ Çünkü tanıklık eden üçtür. ⁸ Ruh, su ve kan. Üçü de uyum içindedir.

⁹ İnsanların tanıklığını kabul ediyorsak, Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın Oğlu hakkında tanıklık ettiği tanıklığıdır.

¹⁰ Tanrı'nın Oğlu'na iman edenin tanıklığı kendi içindedir. Tanrı'ya inanmayan, O'nu yalancı çıkarmış olur. Çünkü Tanrı'nın Oğlu hakkında ettiği tanıklığa inanmamıştır. ¹¹ Tanıklık da şudur: Tanrı bize sonsuz yaşamı verdi ve bu yaşam O'nun Oğlu'ndadır. ¹² Kendisinde Oğul bulunanın yaşamı vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanın yaşamı yoktur.

¹³ Bunları, Tanrı Oğlu'nun adına iman eden sizlere, sonsuz yaşama sahip olduğunuzu bilersiniz ve Tanrı Oğlu'nun adına iman etmeye devam edersiniz diye yazdım.

¹⁴ O'nun önündeki cesaretimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi dinler. ¹⁵ Ne dilersek bizi dinlediğini bildiğimizden, O'ndan istediğimiz dileklerimizi aldığımızı da biliriz.

¹⁶ Kardeşinin ölüme götürmeyen bir günah işlediğini gören, dilekte bulunsun. Tanrı ona yaşam verecektir. Bu, ölüme götürmeyen günah işleyenler içindir. Ölüme götüren günah da vardır. Bunun için istekte bulunsun demiyorum. ¹⁷ Her kötülük günahdır, ama ölüme götürmeyen günah da vardır.

¹⁸ Biliyoruz ki, Tanrı'dan doğan günah işlemez. Tanrı'dan doğan kendini tutar ve kötü olan ona dokunmaz. ¹⁹ Tanrı'dan olduğumuzu ve tüm dünyanın kötü olanın elinde olduğunu biliyoruz. ²⁰ Tanrı Oğlu'nun geldiğini ve gerçek Olan'ı bilmemiz için bize anlayış verdiğini biliyoruz. Bizler gerçek Olan'da, O'nun Oğlu Yeşua Mesih'te bulunuyoruz. Gerçek Tanrı ve sonsuz yaşam budur.

²¹ Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun.

2. YUHANNA

¹ Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim, seçilmiş hanımefendiye ve çocuklarına selamlar! Yalnız ben değil, gerçeği bilenlerin hepsi de sizi seviyor. ² Çünkü gerçek uğruna içimizde duran sonsuza dek bizimle olacak. ³ Baba Tanrı'dan ve Baba'nın Oğlu Efendi Yeşua Mesih'ten gelen lütuf, merhamet ve esenlik gerçekte ve sevgide bizimle olacaktır.

⁴ Senin çocuklarından bazılarının, Baba'nın bize buyurduğu gibi gerçekte yürüdüğünü gördüğüm için çok sevindim. ⁵ Şimdi senden ricada bulunuyorum, sevgili hanımefendi, birbirimizi sevelim. Size yeni bir buyruk yazmıyorum, başlangıçtan beri sahip olduğumuz buyruktur bu. ⁶ Sevgi O'nun buyruklarına göre yürümektir. Başlangıçtan beri işittiğiniz gibi, bu buyrukta yürümelisiniz. ⁷ Çünkü Yeşua Mesih'in beden alıp geldiğini kabul etmeyen birçok aldatıcı dünyaya yayıldı. Aldatan ve Mesih Karşıtı olan budur. ⁸ Başardığımız şeyleri kaybetmemeye, ödülünüzü tam almaya dikkat edin. ⁹ Haddi aşan ve Mesih'in öğretisinde kalmayan hiç kimsede Tanrı yoktur. Bu öğretilerde kalanda ise hem Baba, hem de Oğul vardır. ¹⁰ Eğer biri size gelir de bu öğretiyi getirmezse, onu evinize almayın ve selam bile vermeyin. ¹¹ Böyle birini kabul eden, kötü işlerine katılmış olur.

¹² Size yazacak çok şeyim var, bunları kâğıt ve mürekkeple yazmak istemiyorum. Sevincimiz tamamlansın diye yanınıza gelmeyi ve sizinle yüz yüze konuşmayı umut ediyorum. ¹³ Seçilmiş kız kardeşinizin çocukları sana selam ederler. Amin.

3. YUHANNA

¹ Ben ihtiyardan, gerçekten sevdiğim sevgili Gayus'a selam!

² Sevgili kardeşim, canın bolluk içinde olduğu gibi, her bakımdan bolluk içinde ve sağlıklı olman için dua ediyorum. ³ Kardeşler gelip senin gerçekte yürüdüğün gerçeğine tanıklık ettiklerinde çok sevindim. ⁴ Benim için, çocuklarımla gerçekte yürüdüğünü duymaktan daha büyük bir sevinç olamaz.

⁵ Sevgili kardeşim, kardeşler ve yabancılar için yaptığın her işi sadakitle yapıyorsun.

⁶ Onlar kilise önünde sevgine tanıklık ettiler. Onları Tanrı'ya yaraşır biçimde yolcu edersen iyi edersin. ⁷ Çünkü uluslardan hiçbir şey almadan, O'nun adı uğruna yola çıktılar.

⁸ Bu nedenle, gerçeğin emektaşları olmak için böylelerini kabul etmeliyiz.

⁹ Kiliseye yazdım, ama aralarında birinci olma sevdasında olan Diotrefis söylediklerimizi kabul etmiyor. ¹⁰ Bu nedenle, eğer gelirim, bize yönelttiği haksız suçlamalara yaptığı işleri hatırlatacağım. Üstelik bununla yetinmeyerek kardeşleri de kabul etmiyor. Kabul etmek isteyenlere engel olup onları kilise dışarı ediyor. ¹¹ Sevgili kardeşim, kötüyü değil, iyiyi örnek al. İyilik yapan Tanrı'dandır. Kötülük yapan, Tanrı'yı görmemiştir. ¹² Dimitrios hakkında herkes iyi tanıklık ediyor, gerçeğin kendisi de buna tanıklık ediyor. Biz de tanıklık ederiz ve tanıklığımızın doğru olduğunu bilirsin.

¹³ Sana yazacak çok şeyim vardı, ama mürekkep ve kalemle yazmak istemiyorum.

¹⁴ Umarım yakında görüşür, yüz yüze konuşuruz. Esenlik içinde olasın! Arkadaşlar selam ediyorlar. Sen de arkadaşları adlarıyla selamla.

YAHUDA

¹ Yeşua Mesih'in hizmetkârı ve Yakup'un kardeşi ben Yahuda'dan, Baba Tanrı tarafından kutsal kılınıp Yeşua Mesih için korunmuş olan çağrılmışlara selam!

² Merhamet, esenlik ve sevgi çoğalarak sizin olsun.

³ Ey sevgililer, ortak kurtuluşumuz hakkında size yazmayı çok istedim. Kutsallara ilk ve son kez teslim edilen iman uğrunda gayretle mücadele etmenizi teşvik etmek için yazma gereği duydum. ⁴ Çünkü Tanrımız'ın lütfunu ahlaksızlığa araç eden, tek Baş ve Efendimiz Yeşua Mesih'i inkâr eden bazı tanrısızlar gizlice aranızda sızdılar. Bunların yargılanacağı uzun zaman önce yazılmıştır.

⁵ Şimdi, bunları bildiğiniz halde, size hatırlatmak isterim ki, Efendi halkı Mısır diyarından kurtardıktan sonra iman etmeyenleri yok etti.

⁶ İlk yetki alanlarında kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk eden melekleri, büyük yargı günü için sonsuz bağlarla karanlığa kapattı. ⁷ Sodom, Gomora ve çevresindeki kentler aynı şekilde kendilerini fuhşa kaptırıp tuhaf bedenlerin peşine düştüler. Sonsuza dek ateşte yanma cezası çeken bu kentler örnek olarak gösterilmiştir. ⁸ Yine bunlar da aynı şekilde rüyalarıyla bedeni kirletiyor, yetkiyi hor görüyor ve göksel varlıklara sövüyorlar. ⁹ Oysa Başmelek Mikael, Musa'nın cesedi hakkında İblis'le çekişirken, söverek onu yargılamaya cüret etmedi. Ancak, "Efendi seni azarlasın" dedi. ¹⁰ Ama bunlar bilmedikleri her şeye sövüyorlar. Akıldan yoksun yaratıklar gibi doğal olarak anladıkları bu şeylerle yıkıma uğruyorlar. ¹¹ Yazıklar olsun onlara! Çünkü Kayin'in yolundan yürüdüler. Kazanç için Balam'ın yanlısına kapıldılar. Korah'ın isyanında mahvoldular. ¹² Bunlar sevgi şölenlerinizde sizinle birlikte yiyip içen birer lekedir. Yalnızca kendini besleyen çobanlardır. Rüzgârlarla sürüklenen yağmursuz bulutlara, iki kez kökünden sökülmiş, meyvesiz sonbahar ağaçlarına benzerler. ¹³ Kendi ayıbını köpürten azgın deniz dalgaları, serseri yıldızlar gibidirler. Onlara sonsuza dek sürecek koyu karanlık ayrılmıştır. ¹⁴⁻¹⁵ Adem'den yedinci kuşak olan Hanok, bunlar hakkında şöyle peygamberlik etmiştir: "İşte, Efendi, kutsallarından on binlerce kişiyle birlikte geldi. Tanrısızların, tanrısızca yaptıkları tüm işlerden ve tanrısız günahkârların kendisine karşı söylediği bütün ağır sözlerden ötürü hepsine günahlarını gösterip yargılayacak." ¹⁶ Bunlar yakınıp şikayet edip duran, kendi tutkularının peşinden giden, ağızları gururlu sözler söyleyen, kendi çıkarları için insanlara saygı gösteren kişilerdir.

¹⁷ Ama siz, ey sevgililer, daha önce Efendimiz Yeşua Mesih'in elçileri tarafından söylenmiş olan sözleri hatırlayın. ¹⁸ Size, "Son zamanlarda kendi tanrısız tutkularının peşinden koşan alaycılar olacak" demişlerdi. ¹⁹ Bunlar bölücü, zevk düşkünü, Ruh'tan yoksun kişilerdir.

²⁰ Ama siz ey sevgililer, kendinizi en kutsal olan imanınız üzerinde geliştirmeyi sürdürün, Kutsal Ruh'ta dua edin. ²¹ Sonsuz yaşam için Efendimiz Yeşua Mesih'in merhametini beklerken kendinizi Tanrı'nın sevgisinde tutun. ²² Bazı karasızlara merhamet edin. ²³ Bazılarını da korkuyla ateşten çekip kurtarın. Bedenin lekelediği giysiden bile nefret edin.

²⁴ Kurtarıcımız bilge olan tek Tanrı, onları düşmekten alıkoyacak, büyük sevinç içinde lekesiz olarak kendi yüce huzuruna çıkaracak güçtedir. ²⁵ Yücelik, görkem, güç ve egemenlik şimdi ve sonsuzluklar boyunca Tanrı'nın olsun! Amin.

VAHİY

¹ Yeşua Mesih'in vahyidir. Tanrı yakında olması gereken şeyleri hizmetkârlarına göstermesi için O'na bu vahyi verdi. O da gönderdiği meleği aracılığıyla bunu hizmetkârı Yuhanna'ya bildirdi. ² Yuhanna gördüklerinin tümüne, Tanrı sözüne ve Yeşua Mesih'in tanıklığına tanıklık etti.

³ Ne mutlu bu peygamberlik sözlerini okuyana, işitene ve onda yazılanları tutana! Çünkü zamanı yakındır.

⁴⁻⁶ Ben Yuhanna'dan, Asya İli'ndeki yedi kiliseye selam! Var olan, var olmuş ve gelecek olan Tanrı'dan, tahtının önünde bulunan yedi ruhtan ve ölümler arasında ilk doğan, dünya krallarına egemen olan sadık tanık Yeşua Mesih'ten sizlere lütuf ve esenlik olsun. Yücelik ve egemenlik sonsuzlara dek, bizi seven, kanıyla bizi günahlarımızdan arındıran ve bizi krallık haline getirip Babası Tanrı için kâhinler yapmış olan Mesih'in olsun! Amin.

⁷ İşte, bulutlarla geliyor! O'nun bedenini deşmiş olanlar da dahil, her göz O'nu görecek. Yeryüzünün bütün halkları, O'nun için yas tutacak. Böyle olacak! Amin.

⁸ Var olan, var olmuş ve gelecek olan, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, **"Alfa ve Omega Ben'im"** diyor.

⁹ Mesih Yeşua'da baskıda, Krallık'da ve sabırda ortağınız olan ben Yuhanna Tanrı'nın sözü ve Yeşua Mesih'in tanıklığı nedeniyle Patmos denilen adadaydım. ¹⁰ Efendi'nin gününde Ruh'taydım. Arkamda boru sesine benzer yüksek bir ses işittim. ¹¹ Ses, **"Gördüklerini kitaba yaz ve yedi kiliseye, yani Efes, İzmir, Bergama, Tiyatira, Sardes, Filadelfya ve Laodikya'ya gönder"** dedi.

¹² Benimle konuşan sesi görmek için döndüm. Döndüğümde yedi altın kandillik gördüm.

¹³ Kandilliklerin arasında insanoğluna benzeyen biri vardı. Giysileri ayağına kadar uzanmış, göğsüne altın bir kuşak sarınmıştı. ¹⁴ Başı ve saçları yün gibi ak, kar gibi bembeyazdı. Gözleri ateş alevine benziyordu. ¹⁵ Ayakları, ocakta ateşle arıtılmış parlak tunç gibiydi. Sesi, çağlayan suların sesine benziyordu. ¹⁶ Sağ elinde yedi yıldız vardı. Ağzından iki ucu keskin bir kılıç çıktı. Yüzü tüm gücüyle parlayan güneş gibiydi. ¹⁷ O'nu görünce, ölü gibi ayaklarının dibine yığıldım.

Sağ elini üzerime koyup, **"Korkma! İlk ve son Ben'im"** dedi. ¹⁸ **"Diri Olan Ben'im. Ölmüştüm ve işte sonsuzluklar boyunca diriyim. Amin. Ölümün ve Hades'in anahtarları bendedir. ¹⁹ Bu nedenle gördüklerini, şimdi olanları ve bundan sonra olacakları yaz. ²⁰ Sağ elimde gördüğün yedi yıldızla yedi altın kandilliğin sırrı şudur: Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir. Yedi kandillik ise yedi kilisedir."**

2

¹ "Efes'teki kilisenin meleğine yaz:

"Yedi yıldız sağ elinde tutan, yedi altın kandilliğin arasında yürüyen şunları söylüyor:

² "Yaptıklarını, emeğini, sabrını, kötü insanlara katlanamadığını biliyorum. Elçi olmadıkları halde kendilerine elçi diyenleri sınadın ve onları yalancı buldun. ³ Sabırlısın, adım uğruna dayandın ve yorulmadın. ⁴ Ama bir konuda sana karşıyım: İlk sevgini terk ettin.

⁵ Onun için, nereden düştüğünü hatırla! Tövbe et ve ilk işlerini yap. Yoksa, tövbe etmezsen, hızla sana geleceğim ve kandilini yerinden kaldıracağım. ⁶ Ama şu yanın var ki, Nikolas yanlılarının işlerinden nefret ediyorsun, ben de nefret ediyorum. ⁷ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, Tanrım'ın cennetindeki yaşam ağacından yeme hakkını vereceğim."

8 “İzmir’deki kilisenin meleğine yaz:

“Ölmüş ve dirilmiş, İlk ve Son Olan şunları söylüyor:

9 “Yaptıklarını, sıkıntını ve yoksulluğunu biliyorum. Yine de zenginsin! Yahudi olduklarını söyleyen, ama Yahudi değil de Şeytan’ın havrası olanların sövgülerini biliyorum.

10 Çekmek üzere olduğun sıkıntılardan korkma! Bak, sınanmak için İblis içinizden bazılarını zindana atmak üzere. On gün zulüm göreceksiniz. Ölümüne kadar sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim. 11 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelen, ikinci ölümden zarar görmeyecek.”

12 “Bergama’daki kilisenin meleğine yaz:

“İki ağızlı keskin kılıca sahip olan şunları söylüyor:

13 “Yaptıklarını, nerede yaşadığını biliyorum; Şeytan’ın tahtı oradadır. Adıma sımsıkı bağlısın. Şeytan’ın yaşadığı yerde aranızda öldürülen sadık tanıgım Antipas’ın günlerinde bile bana olan imanını inkâr etmedin. 14 Ama birkaç konuda sana karşıyım: Çünkü orada Balam’ın öğretilerine bağlı olanlar var. Putlara sunulan kurbanların etini yemelerini, zina etmeleri için İsrailoğulları’nı ayartmayı Balak’a öğreten Balam’dı. 15 Sizde de aynı şekilde Nikolas yanlılarının öğretilerine bağlı olanlar var. 16 Bunun için tövbe et! Yoksa yanınıza hızla gelir, ağızındaki kılıçla onlara karşı savaşırım. 17 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin. Galip gelene, saklı mandan vereceğim. Ona beyaz bir taş da vereceğim. Bu taşın üzerinde onu alandan başka kimsenin bilmediği yeni bir ad yazılıdır.”

18 “Tiyatira’daki kilisenin meleğine yaz:

“Gözleri ateş alevine, ayakları parlak tunca benzeyen Tanrı’nın Oğlu şunları söylüyor:

19 “Yaptıklarını, sevgini, imanını, hizmetini, sabrını ve son işlerinin ilkinden çok olduğunu biliyorum. 20 Ama bir konuda sana karşıyım: Kendine peygamber diyen İzebel adındaki kadını hoşgörürsün. Hizmetkârlarıma zina etmeyi ve putlara sunulan kurbanları yemeyi öğreten ve ayartan odur. 21 Tövbe etmesi için ona zaman verdim, ama zina etmekten tövbe etmeyi reddediyor. 22 Bak, onun işlerinden tövbe etmezlerse, onu ve onunla zina edenleri büyük bir sıkıntı yatağına atacağım. 23 Onun çocuklarını kırıp öldüreceğim. O zaman bütün kiliseler bilecek ki, akılları ve yürekleri araştıran benim. Her birinize yaptıklarınıza göre karşılık vereceğim. 24 Ama size, yani Tiyatira’da bulunan diğerlerine, bu öğretiyi benimsememiş, Şeytan’ın sözde derin sırlarını bilmeyenlere söylüyorum. Üzerinize başka yük koymuyorum. 25 Bununla birlikte ben gelene dek sizde olana sıkıca sarılın. 26 Galip gelene ve işlerimi sonuna kadar yerine getirene uluslar üzerinde yetki vereceğim. 27 Onları demir çomakla yönetecek, kil çömlükler gibi paramparça edecek. Benim de Babam’dan aldığım yetki gibi. 28 Ona sabah yıldızını da vereceğim. 29 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin.”

3

1 “Sardes’teki kilisenin meleğine yaz.

Tanrı’nın yedi Ruh’na ve yedi yıldıza sahip olan şunları söylüyor: ‘Yaptıklarını biliyorum. Yaşıyor olmakla ün salmışsın, ama ölüsün.

2 Uyan! Geriye kalan ve atılmak üzere olan ne varsa sahip çık. Çünkü yaptığın hiçbir işin Tanrım’ın önünde tamamlanmamış olduğunu gördüm. 3 Bu nedenle nasıl aldığını ve nasıl işittiğini hatırla. Bunları tut ve tövbe et! Eğer uyanmazsan, hırsız gibi geleceğim ve hangi saatte geleceğimi bilmeyeceksin. 4 Yine de Sardes’te giysilerini kirletmemiş birkaç isim var. Benimle birlikte beyazlar içinde yürüyecekler, çünkü buna layıktırlar. 5 Galip gelen beyaz giysiler giyecek ve onun adını yaşam kitabından hiçbir şekilde silmeyeceğim. Adını Babam’ın ve meleklerinin önünde açıkça dile getireceğim. 6 Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin.’ ”

7 “Filadelfya’daki kilisenin meleğine yaz:

Kutsal ve gerçek olan, Davut'un anahtarına sahip olan, açtığını kimsenin kapatamadığı, kapattığını kimsenin açamadığı kişi şunları söylüyor:

⁸ 'Yaptıklarını biliyorum. İşte, önüne kimsenin kapatamayacağı açık bir kapı koydum. Gücünün az olduğunu biliyorum; yine de sözümü tuttun ve adımı inkâr etmedin. ⁹ Bak, Şeytan'ın havrasından olanları, Yahudi olmadıkları halde Yahudi olduklarını söyleyen yalancıları ne yapacağımı gör! Onları önüne getirip ayaklarına kapandıracığım ve seni sevdiğimi anlamalarını sağlayacağım. ¹⁰ Sözümü tutarak dayandın. Ben de seni yeryüzünde yaşayanları sınamak için bütün dünyanın üzerine gelecek olan deneme saatinde esirgeyeceğim. ¹¹ Tez geliyorum! Sahip olduğuna sımsıkı sarıl ki, tacını kimse almasın. ¹² Galip geleni, Tanrım'ın Tapınağı'nda sütun yapacağım. Oradan bir daha çıkmayacak. Onun üzerine Tanrım'ın adını ve Tanrım'ın kentinin adını, Tanrım'ın yanından gökten inen yeni Yeruşalem'in adını ve kendi yeni adımı yazacağım. ¹³ Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

¹⁴ "Laodikya'daki kilisenin meleşine yaz.

Amin, Sadık ve Gerçek Tanık, Tanrı yaratılışının Başlı şunları söylüyor:

¹⁵ 'Yaptıklarını biliyorum, ne soğuk ne de sıcaksın. Keşke soğuk ya da sıcak olsaydın. ¹⁶ Madem ılıksın, ne sıcak ne de soğuk, seni ağzımdan kusacağım. ¹⁷ Çünkü, *It Zenginim, zenginleştim, hiçbir şeye ihtiyacım yok* diyorsun. Oysa zavallı, sefil, fakir, kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun. ¹⁸ Zengin olabilmen için benden ateşte arıtılmış altın, giyinip çıplaklığını, ayıbını örtmen için beyaz giysiler, görebilmen için gözlerine sürmek üzere merhem satın almanı öğütlerim. ¹⁹ Ben sevdiğilerimi azarlar, yola getiririm. Bu nedenle gayretli ol ve tövbe et. ²⁰ İşte, kapıda durup kapıyı çalıyorum. Biri sesimi duyup kapıyı açarsa, ben ona geleceğim. Ben onunla, o da benimle birlikte yemek yiyeceğiz. ²¹ Ben nasıl galip gelerek Babam'la birlikte Babam'ın tahtına oturduysam, galip gelene de benimle birlikte tahtıma oturma hakkı vereceğim. ²² Kulağı olan, Ruh'un kiliselere ne dediğini işitsin.' "

4

¹ Bundan sonra baktım ve gökte bir kapının açıldığını gördüm. Benimle konuşan, boruya benzeyen ilk ses, "Buraya gel, bundan sonra olması gerekenleri sana göstereceğim" dedi.

² Birdenbire Ruh'taydım. İşte, gökte bir taht ve tahtta oturan biri vardı. ³ Tahtta oturan yeşime, kırmızı akik taşına benziyordu. Tahtın etrafında zümrüdü andıran bir gökkuşağı vardı. ⁴ Tahtın çevresinde yirmi dört ayrı taht vardı. Bu tahtlarda başlarında altın taçlar bulunan, beyaz giysiler içinde yirmi dört ihtiyar oturuyordu. ⁵ Tahttan şimşekler çakıyor, sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Tahtının önünde alev alev yanan yedi meşale vardı. Bunlar Tanrı'nın yedi Ruhu'dur. ⁶ Tahtın önünde kristale benzer, sanki camdan bir deniz vardı. Tahtın ortasında ve çevresinde, önü ve arkası gözlerle dolu dört yaratık duruyordu.

⁷ Birinci yaratık aslana, ikinci yaratık danaya, üçüncü yaratığın yüzü insana, dördüncü yaratık da uçan kartala benziyordu. ⁸ Her birinin altışar kanadı vardı. İçleri ve dışları gözlerle kaplıydı. Gece gündüz durup dinlenmeden şöyle diyorlar: "Kutsal, kutsal, kutsaldır Efendi Tanrı, Her Şeye Gücü Yeten, var olmuş, var olan ve gelecek olan!"

⁹⁻¹¹ Canlı yaratıklar tahtta oturana, sonsuza dek yaşayana yücelik, saygı ve şükran sununca, yirmi dört ihtiyar tahtta oturanın önünde yere kapanıp sonsuza dek diri Olan'a tapınırlar. Taçlarını tahtın önüne atarak şöyle derler: "Ey Efendimiz ve Tanrımız, Kutsal Olan, Sen yüceliği, saygıyı ve gücü almaya layıksın. Çünkü her şeyi sen yarattın, hepsi senin isteğinle yaratılıp var oldular!"

5

¹ Tahtta oturanın sağ elinde içi dışı yazılı, yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm. ² Güçlü bir melek de gördüm, yüksek sesle, “Kitabı açmaya ve mühürlerini kırmaya kim layıktır?” dedi. ³ Ne yukarıda gökte, ne yerde, ne de yer altında hiç kimse kitabı açıp içine bakamadı. ⁴ Sonra çok ağladım, çünkü kitabı açmaya, içine bakmaya layık kimse bulunamadı. ⁵ İhtiyarlardan biri bana, “Ağlama” dedi. “İşte, Yahuda oymağından, Davut’un Kökü olan Aslan galip geldi. Kitabı ve onun yedi mührünü O açacak.” ⁶ Tahtın, dört canlı yaratığın ve ihtiyarların ortasında, boğazlanmış gibi duran, bir Kuzu gördüm. Yedi boynuzu ve yedi gözü vardı. Bunlar Tanrı’nın tüm yeryüzüne gönderilen yedi Ruhu’dur. ⁷ Sonra Kuzu gelip tahtta oturanın sağ elinden kitabı aldı. ⁸ Kitabı alınca, dört canlı yaratık ve yirmi dört ihtiyar, Kuzu’nun önünde yere kapandılar. Her birinin elinde birer arp kutsalların duaları olan buhur dolu altın taslar vardı. ⁹ Yeni bir ezgi söyleyerek şöyle dediler:

“Kitabı almaya,

Mühürlerini açmaya layıksın!

Çünkü öldürüldün,

Ve kanınla her oymaktan, her dilden,

Her halktan, her ulustan insanları Tanrı için satın aldın.

¹⁰ Bizleri krallar ve Tanrımız’ın kâhinleri yaptın. Yeryüzünde hüküm süreceğiz.”

¹¹ Tahtın, canlı yaratıkların ve ihtiyarların çevresinde çok sayıda melek gördüm, seslerini duydum. Bunların sayısı binlerce binler, on binlerce on binlerdi. ¹² Yüksek sesle şöyle diyorlardı: “Öldürülmüş Kuzu, gücü, zenginliği, bilgeliği, kudreti, saygıyı, yüceliği, övgüyü almaya layıktır.”

¹³ Gökteki, yerdeki, yer altındaki, denizdeki tüm yaratıkların ve onlarda bulunan her şeyin şöyle dediğini duydum: “Övgü, saygı, yücelik ve egemenlik sonsuzlara dek taht üzerinde oturanın ve Kuzu’nun olsun! Amin!”

¹⁴ Dört yaratık, “Amin!” dediler. Sonra ihtiyarlar yere kapanıp tapındılar.

6

¹ Kuzu’nun yedi mühürden birini açtığını gördüm. Dört canlı yaratıktan birinin, gök gürültüsünü andıran bir sesle, “Gel de gör!” dediğini işittim. ² Sonra beyaz bir at göründü. Binicisinin yayı vardı. Ona bir taç verildi ve galip gelen biri olarak zafer kazanmaya çıktı.

³ Kuzu ikinci mührü açtığında, ikinci canlı yaratığın, “Gel!” dediğini işittim. ⁴ Kızıl renkli bir at daha çıktı. Binicisine insanlar birbirini öldürsünler diye dünyadan barışı kaldırma yetkisi verildi. Ona büyük bir kılıç verildi.

⁵ Kuzu üçüncü mührü açtığında, üçüncü canlı yaratığın, “Gel de gör!” dediğini işittim. Baktığımda, siyah bir at gördüm. Binicisinin elinde bir terazi vardı. ⁶ Dört canlı yaratığın ortasında bir sesin şöyle dediğini duydum: “Bir ölçek buğday bir dinara, üç ölçek arpa bir dinara! Yağa ve şaraba zarar verme!”

⁷ Kuzu dördüncü mührü açtığında, dördüncü canlı yaratığın, “Gel de gör!” dediğini işittim. ⁸ Baktığımda, soluk renkli bir at gördüm. Binicisinin adı Ölüm’dü. Hades onu takip ediyordu. Ona kılıçla, kıtlıkla, ölümle ve yeryüzünün vahşi hayvanlarıyla öldürmek üzere yeryüzünün dörtte biri üzerinde yetki verildi.

⁹ Kuzu beşinci mührü açtığında, sunağın altında, Tanrı’nın Sözü ve Kuzu’ya ettikleri tanıklık uğruna öldürülenlerin canlarını gördüm.

¹⁰ Yüksek sesle, “Kutsal ve gerçek olan ey Efendimiz! Yeryüzünde yaşayanları ne zaman yargılayacak, onlardan kanımızın öcünü ne zaman alacaksın?” dediler. ¹¹ Onların her birine uzun beyaz birer kaftan verildi. Kendileri gibi öldürülecek olan hizmet

arkadaşlarının ve kardeşlerinin devirlerini tamamlayana dek bir süre daha dinlenmeleri gerektiği söylendi.

¹² Kuzu altıncı mührü açtığında, büyük bir deprem olduğunu gördüm. Güneş keçi kılından yapılmış siyah bir çul gibi karardı. Ay tümüyle kan rengine döndü. ¹³ Gökteki yıldızlar, şiddetli bir rüzgârla sarsılan incir ağacının ham incirlerini dökmesi gibi, yeryüzüne düştü. ¹⁴ Gökyüzü dürülen bir tomar gibi yerinden söküldü. Her dağ ve ada yerinden kaldırıldı. ¹⁵ Dünyanın kralları, ileri gelenleri, komutanları, zengini, güçlüsü, kölesi ve özgürü mağaralara, dağların kovuklarına gizlendiler. ¹⁶ Dağlara ve kayalara, “Üzerimize yıkılın” dediler; “Tahtta oturanın yüzünden ve Kuzu’nun gazabından bizi saklayın. ¹⁷ Çünkü O’nun gazabının büyük günü geldi. Buna kim dayanabilir?”

7

¹ Bundan sonra, yeryüzünün dört köşesinde duran dört melek gördüm. Bunlar karaya, denize, herhangi bir ağaca esmesin diye, yeryüzünün dört yelini tutuyorlardı. ² Yaşayan Tanrı’nın mührünü taşıyan başka bir meleğin gün doğusundan yükseldiğini gördüm. Karaya ve denize zarar vermekle görevlendirilen dört meleğe yüksek sesle bağırdı: ³ “Biz Tanrımız’ın hizmetkârlarını alınlarından mühürleyinceye dek karaya, denize, ağaçlara zarar vermeyin!” ⁴ İsrailoğulları’nın her oymağından mühürlenelerin sayısını yüz kırk dört bin olarak işittim.

⁵ Yahuda oymağından on iki bin kişi mühürlendi. Ruben oymağından on iki bin, Gad oymağından on iki bin,

⁶ Aşer oymağından on iki bin,

Naftali oymağından on iki bin, Manaşşe oymağından on iki bin,

⁷ Şimon oymağından on iki bin,

Levi oymağından on iki bin, İssakar oymağından on iki bin,

⁸ Zevulun oymağından on iki bin,

Yusuf oymağından on iki bin,

Benyamin oymağından on iki bin kişi mühürlendi.

⁹ Bundan sonra baktım ve işte, her ulustan, her oymaktan, her halktan, her dilden kim-senin sayamayacağı kadar büyük bir kalabalık tahtın ve Kuzu’nun önünde duruyordu. Hepsi beyaz kaftan giymiş, ellerinde hurma dalları vardı. ¹⁰ Yüksek sesle, “Kurtarış, tahtta oturan Tanrımız’a ve Kuzu’ya özgüdür!” dediler.

¹¹ Bütün melekler tahtın, ihtiyarların ve dört canlı yaratığın çevresinde duruyorlardı. Tahtın önünde yüzüstü yere kapandılar ve Tanrı’ya tapındılar. ¹² Şöyle diyorlardı: “Amin! Övgü, yücelik, bilgelik, şükran, saygı, güç ve kudret sonsuzlara dek Tanrımız’ın olsun! Amin.”

¹³ İhtiyarlardan biri bana, “Beyaz kaftanlar kuşanmış olan bu kişiler kim, nereden geldiler?” diye sordu.

¹⁴ Ona, “Efendim, sen bunu biliyorsun” dedim.

Bana şöyle dedi: “Bunlar büyük sıkıntıdan çıkanlardır. Kaftanlarını yıkadılar ve Kuzu’nun kanında bembeyaz ettiler. ¹⁵ Bu nedenle, Tanrı’nın tahtı önünde duruyor, tapınağında gece gündüz O’na hizmet ediyorlar. Tahtta oturan, çadırını onların üzerine kuracak. ¹⁶ Artık acıkmayacaklar, susamayacaklar. Ne güneş ne de kavurucu sıcak çarparcak onları. ¹⁷ Çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek ve yaşam veren suların pınarlarına götürecektir. Tanrı onların gözlerinden bütün yaşları silecek.”

8

¹ Kuzu yedinci mührü açtığında, gökte yaklaşık yarım saat kadar sessizlik oldu. ² Tanrı’nın önünde duran yedi meleği gördüm ve onlara yedi borazan verildi.

³ Başka bir melek geldi, elinde altın bir buhurdanla sunağın başında durdu. Tahtın önündeki altın sunakta bütün kutsalların dualarına katsın diye ona bol buhur verildi. ⁴ Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı meleğin elinden Tanrı'nın huzuruna yükseldi. ⁵ Melek buhurdanı aldı, sunağın ateşiyle doldurup yeryüzüne attı. Bunu gök gürlemeleri, sesler, şimşekler ve bir deprem izledi. ⁶ Ellerinde yedi boru olan yedi melek borularını çalmaya hazırlandı.

⁷ İlk meleğin boru sesi duyuldu. Ardından kanla karışık dolu ve ateş yeryüzüne yağdı. Yeryüzünün üçte biri, ağaçların üçte biri ve bütün yeşil otlar yandı.

⁸ İkinci melek borusunu çaldı. Alev alev yanan, büyük bir dağa benzer bir kütle denize atıldı. Denizin üçte biri kana dönüştü. ⁹ Denizdeki canlıların üçte biri öldü. Gemilerin üçte biri yok oldu.

¹⁰ Üçüncü melek borusunu çaldı. Meşale gibi yanan büyük bir yıldız gökten ırmakların üçte birinin üzerine ve suların pınarlarının üzerine düştü. ¹¹ Bu yıldızın adı "Pelin" diye bilinir. Suların üçte biri peline dönüştü. Pek çok insan acılaştı sulardan öldü.

¹² Dördüncü melek borusunu çaldı. Güneşin üçte biri, ayın üçte biri ve yıldızların üçte biri vuruldu. Bunun sonunda ışıkların üçte biri söndü. Gündüz ve gecenin üçte biri aynı biçimde ışıktan yoksun kaldı. ¹³ Baktım, göğün ortasında uçan bir kartalın yüksek sesle, "Vah! Vah! Henüz borularını çalmamış olan öteki üç meleğin boru sesleri yüzünden yeryüzünde yaşayanların vay haline!" dediğini duydum.

9

¹ Beşinci melek borusunu çaldı. Gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm. Dipsiz derinlikler çukurunun anahtarı ona verildi. ² Dipsiz derinlikler çukurunu açtı. Çukurdan ocaktan çıkarcasına duman yükseldi. Çukurun dumanından güneş ve hava karardı. ³ Dumanın içinden yeryüzüne çekirgeler geldi. Onlara yeryüzündeki akreplerin gücüne benzer bir güç verildi. ⁴ Çekirgelere yeryüzündeki otlara, hiçbir yeşile, hiçbir ağaca zarar vermemeleri, yalnızca alınlarında Tanrı'nın mührü olmayan insanlara zarar vermeleri söylendi. ⁵ Onlara insanları öldürmeleri için değil, beş ay süreyle işkence etmeleri için yetki verildi. İşkenceleri akrebin insanı soktuğu zamanki acıya benziyordu. ⁶ O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, ama hiçbir şekilde bulamayacaklar. Ölmeyi arzulayacaklar, ama ölüm onlardan kaçacak. ⁷ Çekirgelerin görünüşü savaşa hazırlanmış atlara benziyordu. Başlarında altın taçlara benzer bir şey vardı ve yüzleri insan yüzlerine benziyordu. ⁸ Saçları kadın saçları gibi, dişleri aslan dişleri gibiydi. ⁹ Demirden yapılmış zırhlara benzer göğüs zırhları vardı. Kanatlarının sesi savaş arabalarının ya da savaşa koşan birçok atın sesine benziyordu. ¹⁰ Akrep gibi kuyrukları ve iğneleri vardı. Kuyruklarında, beş ay boyunca insanlara zarar verme güçleri vardı. ¹¹ Başlarında kral olarak dipsiz derinliklerin meleği vardı. İbranicedeki adı "Avaddon", Grekçe adıyla "Apolyon" dur. ¹² İlk "vay" geçti. Bakın, bundan sonra iki "vay" daha geliyor.

¹³ Altıncı melek borusunu çaldı. Tanrı'nın önündeki altın sunağın boynuzlarından bir ses işittim. ¹⁴ Ses, elinde boru olan altıncı meleğe, "Büyük Fırat Irmağı'nın yanında bağlı olan dört meleği çöz!" dedi.

¹⁵ İnsanların üçte birini öldürmek üzere o saat, o gün, o ay ve o yıl için hazır tutulan dört melek serbest bırakıldı. ¹⁶ Atlı ordularının sayısı iki yüz milyondur. Sayılarını duydum. ¹⁷ Görümde atları ve binicilerini böyle gördüm. Göğüs zırhlarının ateş kırmızısı, gökyakut ve kükürt sarısı olduğunu gördüm. Atların başları aslan başına benziyordu. Ağızlarından ateş, duman ve kükürt fışkırıyordu. ¹⁸ İnsanların üçte biri şu üç beladan öldü: Ağızlarından fışkıran ateş, duman ve kükürt. ¹⁹ Çünkü atların gücü ağızlarında ve kuyruklarındadır. Kuyrukları yılan benzer, başları vardır ve bunlarla zarar verirler. ²⁰ Bu belalarla ölmeyen insanların geri kalanı, kendi elleriyle yaptıkları putlardan

dönüp tövbe etmediler. İblislere ve göremeyen, işitemeyen, yürüyemeyen altın, tunç, taş, tahta putlara tapmaktan vazgeçemediler. ²¹ Öldürmekten, büyücülükten, fuhuştan, hırsızlık yapmaktan tövbe etmediler.

10

¹ Gökten inen güçlü başka bir melek gördüm. Buluta sarınmıştı, başının üzerinde gökkuşağı vardı. Yüzü güneşe benziyordu, ayakları ateşten sütunlar gibiydi. ² Elinde küçük, açık bir kitap vardı. Sağ ayağını denize, sol ayağını karaya koydu. ³ Aslan kükremesini andıran yüksek sesle bağırdı. O bağırınca, yedi gök gürlemesi seslerini çıkardı. ⁴ Yedi gök gürültüsü duyulunca yazmak üzereydim ki, gökten bir ses işittim: “Yedi gök gürlemesinin söylediklerini mühürle ve onları yazma.”

⁵ Denizde ve karada durduğunu gördüğüm melek sağ elini göğe kaldırdı. ⁶ Göğü ve göktekileri, yeri ve yerdekileri, denizi ve denizdekileri yaratanın, sonsuzluklar boyunca yaşayanın hakkı için ant içip dedi ki, “Artık gecikme olmayacak. ⁷ Yedinci melek borusunu çaldığında, Tanrı’nın sır olan tasarısı tamamlanacak. Tanrı bunu hizmetkârı olan peygamberlere bildirmişti.” ⁸ Gökten işittiğim ses yine benimle konuştu: “Git, denizde ve karada duran meleğin elindeki açık kitabı al” dedi.

⁹ Bunun üzerine meleğe gittim, kitabı bana vermesini istedim.

Bana, “Al ve ye” dedi. “Midende acılık yapacak, ama ağzına bal gibi tatlı gelecek.”

¹⁰ Küçük kitabı meleğin elinden alıp yedim. Ağzımda bal gibi tatlıydı. Ama yutunca midem apacı oldu. ¹¹ Bana, “Birçok halk, ulus, dil ve kral hakkında yine peygamberlik etmelisin” dediler.

11

¹ Bana değneğe benzer bir kamış verildi. Birisi, “Kalk ve Tanrı’nın tapınağını, sunağı ölç ve orada tapınanları say” dedi. ² “Tapınağın dışındaki avluyu ölçme, onu ayrı tut. Çünkü orası uluslara verilmiştir. Uluslar kırk iki ay kutsal kenti ayaklar altında çiğneyecekler. ³ İki tanığıma güç vereceğim ve çula sarınmış olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edecekler.” ⁴ Bunlar, yeryüzünün Efendisi’nin önünde duran iki zeytin ağacıyla iki kandildir. ⁵ Kim onlara zarar vermek isterse, ağızlarından ateş fişkıracak ve düşmanlarını yiyip bitirecek. Onlara zarar vermek isteyen herkesin bu şekilde öldürülmesi gerekir. ⁶ Onlar gökyüzünü kapatma yetkisine sahiptir. Öyle ki, peygamberlik ettikleri günler boyunca yağmur yağmasın. Suları kana dönüştürme, yeryüzünü kaç kez isterlerse her türlü bela ile vurma yetkisine sahiptirler. ⁷ Tanıklıklarını bitirdiklerinde, dipsiz derinliklerden çıkan canavar onlarla savaşacak, onları yenip öldürecek. ⁸ Cesetleri, sembolik olarak Sodom ve Mısır olarak adlandırılan ve Efendileri’nin de çarmıha gerildiği büyük kentin caddesinde olacak. ⁹ Her halktan, oymaktan, dilden ve ulustan insan üç buçuk gün cesetlerini seyredecek, cesetlerinin mezara konulmasına izin vermeyecekler.

¹⁰ Yeryüzünde yaşayanlar onların bu durumuna sevinip memnun olacaklar. Birbirlerine hediyeler verecekler. Çünkü bu iki peygamber yeryüzünde yaşayanlar için işkenceydi.

¹¹ Üç buçuk gün sonra içlerine Tanrı’dan yaşam soluğu geldi. İki peygamber ayağa kalktılar. Onları görenler dehşet içinde kaldı. ¹² Gökten onlara, “Buraya çıkın!” diyen yüksek bir ses duydum. Düşmanları bakarken onlar bulutun içinde göğe yükseldiler. ¹³ O gün büyük bir deprem oldu ve kentin onda biri yıkıldı. Depremde yedi bin kişi öldü. Geri kalanlar dehşete kapılıp göğün Tanrısı’nı yücelttiler. ¹⁴ İkinci “vay” geçti. Bakın, üçüncü “vay” tez geliyor.

¹⁵ Yedinci melek borusunu çaldı. Gökteki yüksek sesler bunun ardından şöyle dediler: “Dünyanın krallığı Efendimiz’in ve O’nun Mesihî’nin oldu. O sonsuzlara dek hüküm sürecek!”

¹⁶ Tanrı'nın tahtı önünde tahtlarda oturan yirmi dört ihtiyar yüzüstü yere kapanarak Tanrı'ya tapındılar. ¹⁷ Şöyle diyorlardı: "Sana şükrederiz. Her Şeye Gücü Yeten, var olan, var olmuş olan Efendi Tanrı! Çünkü büyük gücünü eline alıp hüküm sürmeye başladın. ¹⁸ Uluslar öfkelenmişti, gazabın üzerlerine geldi. Ölülerin yargılanma, sana bağlı hizmetkârların olan peygamberlerin, kutsalların, küçüğünden büyüğüne adından korkanların ödüllendirilme ve yeryüzünü mahvedenlerin mahvolma zamanı geldi."

¹⁹ Tanrı'nın gökteki tapınağı açıldı ve tapınağında Efendi'nin Antlaşma Sandığı görüldü. Bunu şimşekler, sesler, gök gürlemeleri, yer sarsıntısı ve şiddetli bir dolu izledi.

12

¹ Gökte büyük bir belirti görüldü: Güneşe sarınmış bir kadın, ayaklarının altında ay ve başında on iki yıldızdan oluşan bir taç vardı.

² Karnında çocuk taşıyor, doğum sancısıyla kıvranarak haykırıyordu.

³ Gökte başka bir belirti görüldü. Baktım, yedi başı, on boynuzu ve başında yedi tacı olan büyük bir kızıl ejderha vardı. ⁴ Kuyruğu gökteki yıldızların üçte birini sürükleyip yeryüzüne fırlattı. Ejderha, doğum yapmak üzere olan kadının önünde durdu. Böylece kadın doğum yapar yapmaz çocuğunu yutabilecekti. ⁵ Kadın bütün ulusları demir asayla yönetecek bir erkek çocuk doğurdu. Çocuğu hemen alınıp Tanrı'ya, Tanrı'nın tahtına götürüldü. ⁶ Kadın çöle kaçtı. Orada bin iki yüz altmış gün onu beslemeleri için Tanrı tarafından hazırlanmış bir yeri vardı.

⁷ Gökyüzünde savaş oldu. Mikael ile melekleri ejderhaya karşı savaştılar.

Ejderha da melekleriyle birlikte savaştı. ⁸ Ama galip gelediler ve böylece artık gökte barınabilecekleri bir yer kalmadı. ⁹ İblis ve Şeytan denilen, bütün dünyayı saptıran büyük ejderha, eski yılan aşağıya atıldı. Melekleri de onunla birlikte yeryüzüne atıldı. ¹⁰ Gökte yüksek bir sesin şöyle dediğini işittim: "Tanrımız'ın kurtarıışı, gücü, krallığı ve Mesih'i'nin yetkisi şimdi yerine geldi. Çünkü kardeşlerimizi suçlayan, onları Tanrımız'ın önünde gece gündüz suçlayan aşağı atıldı. ¹¹ Onlar Kuzu'nun kanıyla ve ettikleri tanıklık sözüyle onu yendiler. Ölümü göze alacak kadar vazgeçmişlerdi yaşam sevgisinden. ¹² Bu nedenle, ey gökler ve onlarda yaşayanlar, sevinin! Yeryüzünün de, denizin de vay başına! Çünkü İblis vaktinin az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi."

¹³ Ejderha kendisinin yere atıldığını görünce, erkek çocuk doğuran kadına zulmetti.

¹⁴ Yılanın önünden çöle, bir vakit, vakitler ve yarım vakit besleneceği yere uçsun diye kadına büyük bir kartalın iki kanadı verildi. ¹⁵ Yılan ağzından, kadını selle süpürüp götürmek için onun ardından ırmak gibi su kustu. ¹⁶ Yeryüzü kadına yardım etti. Yer ağzını açıp ejderhanın ağzından kustuğu ırmağı yuttu. ¹⁷ Ejderha kadına öfkelenildi. Onun soyundan kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını tutup Yeşua'nın tanıklığını taşıyanlarla savaşmaya gitti.

13

¹ Sonra denizin kumları üzerinde durdum. On boynuzlu ve yedi başlı bir canavarın denizden çıktığını gördüm. Boynuzlarında on taç vardı, başlarında küfürlü isimler yazılıydı. ² Gördüğüm canavar leopara benziyordu. Ayakları ayı ayağı, ağzı aslan ağzı gibiydi. Ejderha ona gücünü, tahtını ve büyük yetki verdi. ³ Canavarın başlarından biri ölümcül yara almış gibi görünüyordu. Ancak ölümcül yarası iyileşti. Tüm dünya canavara hayran kaldı. ⁴ İnsanlar yetkisini canavara verdiği için ejderhaya şu sözlerle tapındılar: "Canavar gibisi var mı? Kimin gücü yeter onunla savaşmaya?" ⁵ Canavara büyük sözler söyleyen, küfürler savuran bir ağız verildi. Kendisine kırk iki ay süreyle savaşma yetkisi de verildi. ⁶ Tanrı'ya küfretmek, O'nun adına, konutuna, gökte yaşayanlara küfretmek için ağzını açtı. ⁷ Kutsallarla savaşmak ve onları yenmek için yetki verildi. Her oymak, her halk, her dil ve her ulus üzerinde de ona yetki verildi. ⁸ Yeryüzünde yaşayan ve dünya

kurulduğundan beri öldürülmüş Kuzu'nun yaşam kitabına adı yazılmamış olan herkes ona tapınacak. ⁹ Kulağı olan işitsin! ¹⁰ Tutsak düşecek olan, tutsak düşecek. Kılıçla öldürülecek olan öldürülecek. Kutsalların sabrı ve imanı işte buradadır.

¹¹ Yerden çıkan başka bir canavar gördüm. Kuzu gibi iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. ¹² İlk canavarın tüm yetkisini onun önünde kullanıyordu. Yeryüzünü ve onda yaşayanları, ölümcül yarası iyileşen ilk canavara tapmaya zorluyordu. ¹³ O, insanların gözleri önünde gökten yere ateş yağdırarak büyük mucizeler gerçekleştiriyordu.

¹⁴ İlk canavarın önünde belirtiler göstermek için kendisine verilen yetkiyi kullanarak, yeryüzünde yaşayanları kandırıyordu. Onlara kılıçla yaralanan, ama sağ kalan canavara bir suret yapmalarını buyurdu. ¹⁵ Canavarın suretine yaşam soluğu vermesi için kendisine yetki verildi. Öyle ki, suret konuşsun ve canavarın suretine tapmayan herkesi öldürebilsin. ¹⁶ Küçük büyük, zengin fakir, özgür köle herkesin sağ eline ya da alnına bir işaret koyduruyordu. ¹⁷ Öyle ki, canavarın adı ya da adının numarası olan o işarete sahip olmayan hiç kimse ne bir şey alabilsin, ne de satabilsin. ¹⁸ İşte bilgelik budur. Anlayışa sahip olan, canavarın sayısını hesaplasın. Çünkü bu bir insanın sayısıdır. Sayısı altı yüz altmış altıdır.

14

¹ Sonra Kuzu'yu gördüm. Siyon Dağı üzerinde O'nunla birlikte 144000 kişi duruyordu. Alınlarında kendisinin ve Babası'nın adı yazılıydı. ² Gökten çağlayan suların sesine, güçlü gök gürültüsüne benzeyen bir ses işittim. Duyduğum ses arp çalan arpçaların sesine benziyordu. ³ Tahtın, dört yaratığın ve ihtiyarların önünde yeni bir ezgi söylüyorlardı. Yeryüzünden kurtarılan 144 000 kişi dışında kimse o ezgiyi öğrenemedi. ⁴ Bunlar, kendilerini kadınlarla lekelememiş, bakir olanlardır. Kuzu nereye giderse, onlar da peşinden gidenler. Yeşua tarafından insanlar arasından kurtarılan bu kişiler Tanrı'ya ve Kuzu'ya sunulan ilk ürünlerdir. ⁵ Ağzlarında hiçbir yalan bulunmadı. Suçsuzdurlar.

⁶ Göğün ortasında uçan bir melek gördüm. Yeryüzünde yaşayanlara, her ulusa, her oymağa, her dile, her halka bildirmek üzere sonsuza dek kalıcı Müjde'yi taşıyordu. ⁷ Yüksek sesle, "Efendi'den korkun ve O'nu yüceltin!" dedi. "Çünkü O'nun yargılama saati geldi. Göğü, yeri, denizi ve su pınarlarını yaratana tapın!"

⁸ Onun ardından gelen ikinci bir melek, "Düştü! Kendi cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabını bütün uluslara içiren koca Babil düştü!" dedi.

⁹⁻¹⁰ Onları üçüncü bir melek izledi. Yüksek sesle şöyle diyordu: "Bir kimse canavara ve onun suretine tapar ve alnında ya da elinde işaretini koydurursa, Tanrı gazabının kâsesinden katıksız olarak hazırlanmış Tanrı öfkesinin şarabından içecektir. Bunun gibilerine kutsal meleklerin ve Kuzu'nun önünde ateş ve kükürtle işkence edilecek. ¹¹ Çektikleri işkencenin dumanı sonsuza dek tütecek. Canavara ve suretine tapanlar ve onun adının işaretini alanlar gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler. ¹² İşte bu, Tanrı'nın buyruklarını tutup Yeşua'nın imanını taşıyan kutsalların sabrını gerektirir."

¹³ Gökten bir sesin, "Yaz, bundan böyle Efendi'de ölenlere ne mutlu" dediğini işittim.

Ruh, "Evet" diyor, "İşlerinden dinlenecekler. Çünkü yaptıkları onları izleyecek."

¹⁴ Baktım, beyaz bir bulut ve bulutun üzerinde insanoğlu gibi oturan, başında altından bir taç, elinde keskin bir orak olan birini gördüm. ¹⁵ Tapınaktan başka bir melek çıktı ve bulutun üzerinde oturana yüksek sesle, "Orağını gönder ve biç! Biçme saati geldi. Çünkü yerin ürünü olgunlaştı" dedi. ¹⁶ Bulutun üzerinde oturan orağını yeryüzüne salladı ve yerin ürünü biçildi.

¹⁷ Gökteki tapınaktan başka bir melek çıktı. Onun da keskin bir orağı vardı. ¹⁸ Ateş üzerinde yetkili olan başka bir melek sunaktan çıktı ve keskin orağı olana yüksek sesle şöyle seslendi: "Keskin orağını gönder ve yerin asmasının salkımlarını topla. Çünkü yerin

üzümleri tam olgunlaştı!”¹⁹ Melek orağını yeryüzüne salladı, yerin ürününü topladı ve onu Tanrı'nın gazabının büyük üzüm sıkma çukuruna attı.²⁰ Kentin dışında üzüm sıkma çukurunda çiğnendi. Üzüm sıkma çukurundan 296 km alana yayılan kan atların gemlerine kadar yükseldi.

15

¹ Gökyüzünde büyük şaşkınlık verici başka bir belirti gördüm: Son yedi belayı taşıyan yedi melekti. Çünkü Tanrı'nın gazabı bunlarla sona eriyordu.² Ateşle karışık camdan deniz gibi bir şey gördüm. Canavarı, onun suretini ve adının sayısını yenenler cam denizin üzerinde ellerinde Tanrı'nın arplarıyla durmuşlardı.³ Tanrı'nın hizmetkârı Musa'nın şarkısını ve Kuzu'nun ezgisini söylüyorlardı:

“Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılasıdır. Ulusların Kralı, Senin yolların doğru ve adildir.

⁴ Ey Efendimiz senden kim korkmaz, Adını kim yüceltmez?

Çünkü yalnız sen kutsalsın.

Bütün uluslar gelip önünde tapınacaklar. Çünkü doğru işlerin meydana çıktı.”

⁵ Bunlardan sonra gökteki tapınağın, yani Tanıklık Çadırı'nın açıldığını gördüm.⁶ Yedi belayı taşıyan yedi melek, pak, parlak keten giysiler giymiş, göğüslerine altın kuşaklar takmış olarak dışarı çıktılar.

⁷ Dört canlı yaratıktan biri yedi meleğe, sonsuzluklar boyunca yaşayan Tanrı'nın gazabıyla dolu yedi altın tas verdi.⁸ Tapınak, Tanrı'nın görkeminden ve gücünden çıkan dumanla doldu. Yedi meleğin yedi belası bitene dek kimse tapınağa giremedi.

16

¹ Tapınaktan yedi meleğe, “Gidin, Tanrı'nın gazabının yedi tasını yeryüzüne dökün!” diyen yüksek bir ses işittim.

² Birinci melek gidip tasını yeryüzüne boşalttı. Canavarın işaretini taşıyan ve onun suretine tapan insanların üzerinde acı veren, iğrenç yaralar oluştu.

³ İkinci melek tasını denize boşalttı. Deniz ölü kanına dönüştü. Denizdeki her canlı öldü.

⁴ Üçüncü melek tasını ırmaklara ve su pınarlarına boşalttı. Bunlar da kana dönüştü.

⁵ Suların meleğinin şöyle dediğini işittim: “Ey Kutsal Olan, var olan ve var olmuş olan, bu yargılarında sen adilsin.⁶ Kutsalların ve peygamberlerin kanını döktükleri için, sen de onlara içmeleri için kan verdin. Bunu hak ettiler.”⁷ Sunaktan gelen bir sesin, “Evet, Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı, yargıların doğru ve adildir” dediğini işittim.

⁸ Dördüncü melek tasını güneşe boşalttı. Ona insanları ateşle yakmak için yetki verildi.

⁹ İnsanlar şiddetli ısıyla kavruldular. Bu belalar üzerinde egemen olan Tanrı'nın adına küfrettiler. Tövbe edip O'nu yüceltmediler.

¹⁰ Beşinci melektasını canavarın tahtına boşalttı. Canavarın egemenliği karanlığa gömüldü. İnsanlar acıdan dillerini ısırıldılar.¹¹ Acılarından ve yaralarından ötürü göğün Tanrısı'na küfrettiler. Yaptıklarından hâlâ tövbe etmediler.

¹² Altıncı melek tasını büyük Fırat Irmağı'na boşalttı. Gündoğusundan gelen krallara yol açılın diye ırmağın suları kurudu.¹³ Ejderhanın ağzından, canavarın ağzından ve sahte peygamberin ağzından kurbağaya benzer üç kirli ruhun çıktığını gördüm.¹⁴ Bunlar doğaüstü belirtiler yapan iblislerin ruhlarıdır. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı'nın o büyük gününde kopacak savaşı için tüm yeryüzünün krallarını bir araya toplamaya gidiyorlar.

¹⁵ “İşte hırsız gibi geliyorum. Çıplak dolaşmamak ve utanç içinde yakalanmamak için uyanık kalıp giysilerini üzerinde buldurana ne mutlu!”¹⁶ Onları İbranice'de “Armagedon” denilen yerde topladı.

17 Yedinci melek tasını havaya boşalttı. Göğün tapınağından, tahttan, “Tamamlandı!” diyen yüksek bir ses geldi. 18 Şimşekler çaktı, sesler ve gök gürlemeleri işitildi. Öyle büyük bir deprem oldu ki, yeryüzünde insan var olduğundan beri böylesine büyük bir deprem olmamıştı. 19 Büyük kent üçe bölündü. Ulusların kentleri yıkıldı. Gazabının şiddetli şarabı ona verilsin diye Tanrı büyük Babil’i hatırladı. 20 Tüm adalar gözden kayboldu, dağlar yok oldu. 21 Gökten insanların üzerine kırk kilo ağırlığında iri dolu taneleri yağdı. Dolu belası yüzünden insanlar Tanrı’ya küfrettiler. Çünkü bu bela aşırı biçimde şiddetliydi.

17

1 Yedi taşı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu: “Buraya gel” dedi. “Sana birçok suların üzerinde oturan büyük fahişenin yargısını göstereyim. 2 Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Yeryüzünde oturanlar onun fuhuş şarabıyla sarhoş oldular.” 3 Melek beni Ruh’ta çöle götürdü. Yedi başlı, on boynuzlu, üzeri küfür niteliğinde adlarla kaplı, kırmızı bir canavarın üzerinde oturmuş bir kadın gördüm. 4 Kadın mor ve kırmızı giysiler giymiş, altın, değerli taşlar, incilerle süslenmişti. Elinde iğrenç şeylerle ve yeryüzünün fuhuş pislikleriyle dolu altın bir kâse vardı. 5 Alnında şu isim yazılıydı: “GİZEMLİ, BÜYÜK BABİL, DÜNYA FAHİŞELERİNİN VE İĞRENÇLİKLERİNİN ANASI.” 6 Kadının kutsalların kanıyla ve Yeşua’ya ait şehitlerin kanıyla sarhoş olduğunu gördüm. Onu gördüğümde büyük bir şaşkınlık yaşadım. 7 Melek bana, “Neden şaştın?” diye sordu. “Sana kadının ve onu taşıyan yedi başlı, on boynuzlu canavarın sırrını anlatayım. 8 Gördüğün canavar eskiden vardı, ama şimdi yok. Biraz sonra dipsiz derinliklerden çıkacak ve mahva gidecek. Yeryüzünde yaşayanlar ve dünyanın kuruluşundan beri adları yaşam kitabına yazılmamış olanlar, canavarın bir zamanlar var olduğunu, şimdi yok olduğunu ve yine geleceğini görünce hayrete düşecekler. 9 İşte bunu anlamak bilgelik gerektirir. Yedi baş, kadının üzerinde oturduğu yedi dağdır. 10 Onlar yedi kraldır. Beşi düştü, biri duruyor, öteki henüz gelmedi. Geldiğinde kısa bir süre kalması gerek.

11 Var olmuş ama şimdi olmayan canavarın kendisi de sekizinci kraldır. O da yedilerdendir ve mahva gitmektedir. 12 Gördüğün on boynuz henüz hüküm sürmemiş on kraldır; canavarla birlikte bir saatliğine hüküm sürmek için yetki alacaklar. 13 Bunlar aynı düşünceyle güçlerini ve yetkilerini canavara verecekler. 14 Onlar Kuzu’ya karşı savaşıacak ve Kuzu onları yenecek. Çünkü O, efendilerin Efendisi, kralların Kralı’dır. O’nunla birlikte olanlara seçilmiş ve sadık olanlar denir.” 15 Melek bana, “Fahişenin oturduğu yerde gördüğün sular halklar, toplumlar, uluslar ve dillerdir” dedi. 16 “Gördüğün on boynuz ve canavar, fahişeden nefret edecek, onu perişan edip çırılçıplak bırakacak. Etini yiyip onu yakıp küle çevirecekler. 17 Çünkü Tanrı, amacını gerçekleştirme isteğini onların yüreğine koymuştur. Öyle ki, Tanrı’nın sözleri yerine gelinceye dek krallıklarını canavara verme konusunda aynı fikirde olsunlar. 18 Gördüğün kadın dünya kralları üzerinde hüküm süren büyük kenttir.”

18

1 Bundan sonra büyük yetkiye sahip başka bir meleğin gökten indiğini gördüm. Yeryüzü onun görkemiyle aydınlandı. 2 Yüksek sesle şöyle bağırdı: “Yıkıldı! Büyük Babil yıkıldı! İblislerin barınağı, her kirli ruhun, her murdar ve iğrenç kuşun zindanı oldu! 3 Çünkü bütün uluslar onun cinsel ahlaksızlığının gazabının şarabından içtiler. Dünya kralları onunla fuhuş yaptılar. Dünyanın tüccarları onun lüksünün bolluğuyla zengin oldular.”

4 Gökten başka bir ses işittim: “Ey halkım! Oradan çıkın! Onun günahlarına ortak olmayın, belalarından siz de pay almayın” dedi.

5 “Çünkü onun günahları göğe ulaştı ve Tanrı onun kötülüklerini hatırladı. 6 Babil ne yaptıysa, karşılığını ona aynen verin, yaptığının iki katını ödeyin. Hazırladığı kâsedeki içkinin iki katını ona içirin. 7 Kendini yücelttiği, ahlaksızlığa verdiği ölçüde, eziyet ve keder

verin ona. Çünkü içinden diyor ki, ‘Tahtında oturan bir kraliçeyim, dul değilim ben. Hiç yas görmeyeceğim.’⁸ Bu nedenle bir gün içinde başına belalar gelecek. Ölüm, yas ve kıtlık, ateş de onu yakıp tüketecek çünkü onu yargılayan Efendi Tanrı güçlüdür.⁹ Yeryüzünün fuhuş yapan ve onunla sefahat içinde yaşayan kralları, onun yanan dumanını görünce onun için ağlayıp feryat edecekler.¹⁰ Çektiği azabın neden olduğu korkuyla uzakta durup, ‘Vay başına koca kent, vay başına güçlü kent Babil! Çünkü yargın bir saatte geldi’ diyecekler.¹¹ Dünya tüccarları onun için ağlayıp yas tutuyor. Çünkü artık mallarını satın alacak kimse yok.¹²⁻¹³ Altını, gümüşü, değerli taşları, incileri, ince keteni, mor ve kırmızı kumaşları, her çeşit kokulu ağacı, fildişinden yapılmış her çeşit eşyayı kap, en değerli ağaçlardan, bakırdan, demir ve mermerden yapılmış her çeşit malı, tarçın, baharat, buhur, güzel kokulu yağ, günlük, şarap, zeytinyağı, ince un, buğdayı, koyunları, atları, savaş arabaları ve köleleri insanların canını satın alacak kimseler yok artık.

¹⁴ Canının çektiği meyveler senin için yok oldu. Zarif ve gösterişli olan her şeyin gitti. Artık onları bir daha bulamayacaksın.¹⁵ Bu mallar sayesinde zenginleşen tüccarlar, kentten çektiği azaptan korkacaklar. Uzakta durup göz yaşıyla yas tutacaklar.¹⁶ “Vay, vay başına koca kent” diyecekler. “İnce keten, mor ve kırmızı kumaş giyinmiş, altın, değerli taşlar ve incilerle süslenmişin!”¹⁷ Böylesine büyük zenginlik bir saat içinde harap oldu. Gemi kaptanları, yolculuğa çıkanlar, denizciler ve denizden geçimini sağlayan herkes uzakta durdular.¹⁸ Onu yakan ateşin dumanına bakarak, ‘Koca kent gibisi var mı?’ diye feryat ettiler.¹⁹ Başlarının üzerine toprak serptiler, yas tutup ağlayarak haykırdılar: ‘Vay başına koca kent, vay! Denizde gemisi olanların hepsi, onun büyük servetiyle zengin olmuşlardı! Kent bir saat içinde ıssız kaldı.’

²⁰ Ey gök, kutsallar, elçiler ve peygamberler! Onun başına gelenlere sevinin! Çünkü Tanrı onu yargılayıp hakkınızı aldı.”²¹ Güçlü bir melek, değirmen taşına benzer büyük bir taşı alıp denize atarak şöyle dedi: “Koca kent Babil, işte böyle şiddetle atılacak ve bir daha bulunamayacak.”²² Artık sende arpçılarının, ezgi söyleyenlerin, kaval ve boru çalanların sesi hiç duyulmayacak. Artık sende hiçbir el sanatının ustası kalmayacak, artık sende değirmen sesi duyulmayacak.²³ Artık sende kandil ışığı parlamayacak. Artık sende güvey ve gelin sesi duyulmayacak. Tüccarların yeryüzünün ileri gelenleriydi. Büyüçülüğünle bütün ulusları aldattın.²⁴ Peygamberlerin, kutsalların ve yeryüzünde öldürülenlerin hepsinin kanı onda bulundu.”

19

¹ Bundan sonra gökte büyük bir kalabalığın güçlü sesine benzer bir ses duydum. Şöyle diyordu: “Haleluya! Kurtarış, yücelik ve güç Tanrımız’ındır.”² Çünkü O’nun yargıları doğru ve adildir. Çünkü yeryüzünü fuhuşla yozlaştıran büyük fahişeyi yargıladı ve kullarının kanının öcünü ondan aldı.”

³ İkinci kez, “Haleluya! Onun dumanı sonsuza dek tütecek” dediler.

⁴ Yirmi dört ihtiyarla dört canlı yaratık yere kapanıp, “Amin! Haleluya!” diyerek tahtta oturan Tanrı’ya tapındılar.

⁵ Tahttan bir ses yükseldi: “Ey bütün hizmetkârlar! Küçük büyük O’ndan korkan herkes, Tanrımız’a övgü sunun!”

⁶ Büyük bir kalabalığın, çağlayan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer bir şeyin şöyle dediğini işittim: “Haleluya! Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrımız hüküm sürüyor.”⁷ Sevinelim, çoşalım! O’nu yüceltelim! Çünkü Kuzu’nun düğün günü geldi, gelini hazırlandı.⁸ Giymesi için ona parlak, pak ve ince keten giysiler verildi. İnce keten kutsalların doğru işleri demektir.”

⁹ Melek bana, “ ‘Kuzu’nun düğün ziyafetine davet edilenlere ne mutlu!’ yaz” dedi. Bana, “Bunlar Tanrı’nın gerçek sözleridir.”

¹⁰ Ona tapınmak için ayaklarına kapandım. Bana “Sakin yapma! Ben de seninle ve Yeşua’nın tanıklığını taşıyan kardeşlerinle birlikte ortak hizmetkârım. Tanrı’ya tap! Yeşua’ya tanıklık Peygamberlik Ruhu demektir” dedi.

¹¹ Göğün açıldığını gördüm. Baktım, beyaz bir at duruyordu. Binicisinin adı Sadık ve Gerçek’tir. Doğruluk içinde yargılar ve savaşır. ¹² Gözleri ateş alevi gibidir. Başında birçok taç vardır. Üzerinde kendisinden başka kimsenin bilmediği bir isim yazılıdır. ¹³ Kan serpilmiş bir giysi kuşanmıştı. Adı “Tanrı Sözü” olarak anılır. ¹⁴ Gökteki ordular beyaz atlar üstünde pak, ince beyaz ketenden giysiler kuşanmış O’nu izliyordu. ¹⁵ Ağzından ulusları vurmak için keskin, iki yanı keskin bir kılıç çıkıyordu. Onları demir asayla yönetecek. Her Şeye Gücü Yeten Tanrı’nın gazabının şiddetiyle üzüm sıkma çukurunda şaraplık üzümü çiğneyecek. ¹⁶ Giysisinde ve kalçasının üzerinde şu ad yazılıdır: “KRALLARIN KRALI VE EFENDİLERİN EFENDİSİ.”

¹⁷ Baktım, güneşte duran bir melek gördüm. Yüksek sesle gökte uçan bütün kuşları çağırırdı: “Gelin! Tanrı’nın büyük ziyafeti için toplanın. ¹⁸ Kralların, komutanların, güçlü adamların, atların ve binicilerinin, özgür köle, küçük büyük hepsinin etini yiyin.” ¹⁹ Canavarı, dünya krallarını ve ordularını ata binmiş Olan’la ve O’nun ordusuyla savaşmak üzere toplanmış gördüm. ²⁰ Canavarla onun önünde doğaüstü belirtiler gerçekleştiren sahte peygamber yakalanıp götürüldü. Sahte peygamber, canavarın işaretini alıp suretine tapanları bu belirtilerle kandırmıştı. Her ikisi de kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldı. ²¹ Geriye kalanlar, ata binmiş Olan’ın ağzından çıkan kılıçla öldürüldü. Böylece bütün kuşlar onların etiyle tıka basa doydular.

20

¹ Gökten inen bir melek gördüm. Elinde dipsiz derinliklerin anahtarı ve büyük bir zincir vardı. ² Melek ejderhayı, yani İblis ya da Şeytan olarak bilinen şu eski yılanı yakaladı. Onu bin yıllığına bağladı. ³ Bin yıl doluncaya dek ulusları bir daha kandırmasın diye onu dipsiz derinliklere attı. Bulunduğu yere kapayıp girişi mühürledi. Bu süre geçtikten sonra kısa bir süre için serbest bırakılması gerekiyor. ⁴ Tahtlar gördüm, bu tahtlar üzerinde oturanlara yargılama yetkisi verildi. Yeşua’nın tanıklığı ve Tanrı’nın sözü için başları kesilenlerin canlarını gördüm. Onlar canavara ya da onun suretine tapmamış, alınlarına ve ellerine onun işaretini koydurmamış olanlardı. Hepsi bin yıl boyunca Mesih’le yaşadılar ve hüküm sürdüler. ⁵ Ölülerin geri kalanı bin yıl doluncaya dek yaşamadılar. Bu ilk diriliştir. ⁶ İlk dirilişte payı olan mutlu ve kutsaldır. Onların üzerinde ikinci ölümün gücü yoktur. Onlar Tanrı’nın ve Mesih’in kâhinleri olacak ve O’nunla birlikte bin yıl hüküm sürecekler.

⁷ Bin yıldan sonra, Şeytan zindanından salıverilecek. ⁸ Yeryüzünün dört bucağındaki ulusları, Gog ve Magog’u kandırmak, savaş için bir araya toplamaya gidecek. Toplananların sayısı deniz kumu kadar çoktur. ⁹ Yeryüzünü boydan boya aşır kutsalların ordugahını ve sevilen kenti kuşattılar. Gökten inen, Tanrı’dan gelen ateş onları yakıp yuttu. ¹⁰ Onları kandıran İblis, canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Sonsuza dek gece gündüz işkence çekecekler.

¹¹ Büyük, beyaz bir taht ve üzerinde oturanı gördüm. Yer ve gök önünden kaçıp gitti. Onlardan geride eser bile kalmadı. ¹² Tahtın önünde duran irili ufaklı ölülerini gördüm. Kitaplar açıldı. Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı. Ölüler yaptıkları işlere göre kitaplarda yazılanlara göre yargılandı. ¹³ Deniz, içindeki ölülerini teslim etti. Ölüm ve Hades de içlerindeki ölülerini teslim ettiler. Her biri yaptığı işe göre yargılandı. ¹⁴ Ölüm ve Hades ateş gölüne atıldı. İşte bu ateş gölü ikinci ölümdür.

¹⁵ Adı yaşam kitabında yazılı olmayanların hepsi ateş gölüne atıldı.

21

¹ Yeni bir gökle yeni bir yeryüzü gördüm. Çünkü ilk gökle ilk yeryüzü gelip geçmişti. Artık deniz de yoktu. ² Kutsal kentin, Yeni Yerusaleml'in gökten, güveyi için süslenmiş bir gelin gibi hazırlanmış olarak Tanrı'nın yanından indiğini gördüm. ³ Gökten yüksek bir sesin şöyle dediğini duydum: "İşte, Tanrı'nın konutu insanlarla birlikte! Tanrı insanlarla birlikte yaşayacak. Onlar O'nun halkı olacaklar, Tanrı'nın kendisi de Tanrıları olarak onlarla birlikte bulunacak. ⁴ Onların gözlerinden bütün yaşları silecek. Artık ölmeyen olacak. Artık ne yas, ne ağlayış, ne de acı olacak. Çünkü önceki şeyler gelip geçti."

⁵ Tahtta oturan, "İşte her şeyi yeniliyorum" dedi. "Yaz, çünkü Tanrı'nın bu sözleri güvenilir ve gerçektir." ⁶ Bana, "Alfa ve Omega, Başlangıç ve Son Ben'im" dedi. "Susayana yaşam suyunun pınarından karşılıksız olarak vereceğim. ⁷ Galip gelene bunları vereceğim. Ben onun Tanrısı olacağım, o da bana oğul olacak. ⁸ Ama korkak, imansız, günahkâr, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, ateş ve kükürtle yanan göldür. Bu, ikinci ölümdür."

⁹ Yedi kaseye sahip olan ve son yedi belayı taşıyan yedi melekten biri gelip benimle konuştu. "Buraya gel" dedi. "Sana Kuzu'ya eş olacak gelini göstereyim." ¹⁰ Beni Ruh'ta büyük ve yüksek bir dağa götürdü ve bana kutsal kenti, Tanrı'nın yanından gökten inen Yerusaleml'i gösterdi. ¹¹ Tanrı'nın yüceliği onun üzerindeydi. Kentin ışıltısı en değerli taşın, kristal gibi parıltıyan yeşim taşının ışıltısına benziyordu. ¹² Büyük ve yüksek surlara sahipti. On iki kapısı vardı. Kapılarda on iki melek duruyordu. Kapıların üzerinde İsrailoğulları'nın on iki oymağının adları yazılıydı. ¹³ Doğuda üç kapı, kuzeyde üç kapı, güneyde üç kapı, batıda üç kapı vardı. ¹⁴ Kentin surlarının on iki temeli vardı. Bunların üzerinde Kuzu'nun on iki elçisinin on iki adı yazılıydı. ¹⁵ Benimle konuşanın elinde kenti, kapılarını ve surlarını ölçmek için altın bir ölçü çubuğu vardı. ¹⁶ Kent kare biçimindeydi, uzunluğu genişliğine eşittir. Melek kenti çubukla ölçtü, 2200 kilometreydi. Uzunluğu, genişliği ve yüksekliği birbirine eşitti. ¹⁷ Melek surları da ölçtü. Kullandığı insan ölçüsüne göre 65 metreydi. ¹⁸ Surlar yeşimden yapılmıştı. Kent, cam gibi saydam saf altındandı. ¹⁹⁻²⁰ Kent surlarının temelleri her türden değerli taşlarla süslenmişti. İlk temel yeşim, ikincisi safir, üçüncüsü akik, dördüncüsü zümrüt, beşincisi damarlı akik, altıncı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi beril, dokuzuncusu topaz, onuncusu sarı zümrüt, on birincisi gökyakut, on ikincisi ametistti. ²¹ On iki kapı on iki inciye. Kapıların her biri birer inciden yapılmıştı. Kentin anayolu cam saydamlığında saf altındandı. ²² Kentin içinde tapınak görmedim. Çünkü Her Şeye Gücü Yeten Efendi Tanrı ve Kuzu kentin tapınağıdır. ²³ Kentin aydınlanması için güneşe ya da aya ihtiyacı yoktur. Çünkü kenti Tanrı'nın yüceliği aydınlatıyor. Şamdanı da Kuzu'dur. ²⁴ Uluslar kentin ışığında yürüyecekler. Dünya kralları, ulusların görkemini ve saygınlığını oraya getirecekler. ²⁵ Kentin kapıları gündüz kapanmayacak, çünkü orada gece olmayacak. ²⁶ Onlar ulusların görkemini ve saygınlığını içeri girmek için oraya taşıyacaklar. ²⁷ Kente hiçbir şekilde kirli hiçbir şey, iğrenç ya da aldatıcı hiç kimse girmeyecek; yalnızca Kuzu'nun yaşam kitabında yazılı olanlar girecek.

22

¹ Melek bana Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtından çıkan kristal gibi berrak yaşam suyu ırmağını gösterdi. ² Kentin anayolunun ortasında, ırmağın iki yanında her ay meyve veren yaşam ağacı vardı. Ağaç on iki çeşit meyve üretiyordu. Yaprakları ulusların şifası içindi. ³ Artık bir daha lanet olmayacak. Tanrı'nın ve Kuzu'nun tahtı onun içinde olacak ve hizmetkârları O'na tapınacak. ⁴ O'nun yüzünü görecekler, alınlarında O'nun adını taşıyacaklar. ⁵ Gece olmayacak, kandil ışığına da güneş ışığına da ihtiyaçları olmayacak. Çünkü Efendi Tanrı onları aydınlatacak. Sonsuza dek hüküm sürecekler.

⁶ Melek bana, “Bu sözler güvenilir ve gerçektir” dedi. “Peygamberlerin ruhlarının Tanrısı Efendi, yakında olması gereken olayları hizmetkârına göstermek için meleğini gönderdi.”

⁷ “İşte, tez geliyorum. Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini yerine getirene ne mutlu!”

⁸ Şimdi ben, Yuhanna, bu şeyleri işiten ve gören kişiyim. İşitip gördüğümde bana bunları gösteren meleğe tapmak için ayaklarına kapandım. ⁹ Bana, “Sakın yapma!” dedi. “Ben seninle, peygamber kardeşlerinle ve bu kitabın sözlerini tutanlarla ortak bir hizmetkârım. Tanrı’ya tap!” ¹⁰ Bana, “Bu kitaptaki peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü zamanı yakındır” dedi. ¹¹ “Haksızlık eden, yine haksızlık etsin. Kirli olan, kirli kalsın. Doğru olan, yine de doğruluk yapsın. Kutsal olan, yine kutsal kalsın.”

¹² “İşte, tez geliyorum. Ödülüm yanımdadır, herkese yaptığı işin karşılığını vereceğim.

¹³ Alfa ve Omega, İlk ve Son, Başlangıç ve Son Ben'im. ¹⁴ Ne mutlu O'nun buyruklarını yerine getirenlere, böylece yaşam ağacından yemeye hak kazanarak kapılardan geçip kente girenlere. ¹⁵ Köpekler, büyücüler, fuhuş yapanlar, adam öldürenler, putperestler, yalanı sevip hilekâr olanların hepsi dışarıda kalacak. ¹⁶ Ben Yeşua, kiliseler için bu olaylara tanıklık etmesi için meleğimi gönderdim. Davut'un kökü ve soyu Ben'im, Parlak Sabah Yıldızı Ben'im.”

¹⁷ Ruh ve Gelin, “Gel!” diyorlar. İşiten, “Gel!” desin. Susayan gelsin. Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın. ¹⁸ Bu kitabın peygamberlik sözlerini duyan herkese tanıklık ediyorum. Eğer biri onlara bir şey katarsa, Tanrı da bu kitapta yazılan belaları ona katsın. ¹⁹ Kim bu peygamberlik kitabının sözlerinden bir şey çıkarırsa, Tanrı da bu kitapta yazılı olan yaşam ağacından ve kutsal kentten ona düşen payı çıkarsın. ²⁰ Bunlara tanıklık eden, “Evet, tez geliyorum” diyor.

Amin! Evet, gel, Efendi Yeşua!

²¹ Efendi Yeşua Mesih'in lütfü tüm kutsallarla birlikte olsun! Amin.